

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 199 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 7. jūlijs

Paziņojums Nr.	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2011.–2012. GADA SESIJA	
	2011. gada 8.–10. marts plenārsēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 165 E, 7.6.2011.	
	PIENĒMIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2011. gada 8. marts	
2012/C 199 E/01	Produktu vispārējā drošība un tirgus uzraudzība	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par produktu vispārējās drošības direktīvas pārskatīšanu un tirgus uzraudzību (2010/2085(INI))	1
2012/C 199 E/02	H1N1 gripas apkarošanas pasākumi	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par Eiropas Savienībā 2009.–2010. gadā veikto H1N1 gripas apkarošanas pasākumu novērtējumu (2010/2153(INI))	7
2012/C 199 E/03	Novatoriski finansēšanas veidi Eiropā un pasaulē	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par novatoriskiem finansēšanas veidiem Eiropā un pasaulē (2010/2105(INI))	15
2012/C 199 E/04	Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā ES (2010/2089(INI))	25
2012/C 199 E/05	Sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par nodokļiem un attīstību — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās (2010/2102(INI))	37

LV

2012/C 199 E/06	Lauksaimniecība un starptautiskā tirdzniecība Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību (2010/2110(INI))	48
2012/C 199 E/07	Olbaltumvielu deficīta problēma Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par ietilgušās olbaltumvielu deficīta problēmas iespējamām risinājumiem Eiropas Savienībā (2010/2111(INI))	58
2012/C 199 E/08	Vīriešu un sieviešu līdztiesība Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010 (2010/2138(INI))	65
2012/C 199 E/09	Sieviešu nabadzība Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā (2010/2162(INI))	77
2012/C 199 E/10	Savstarpīga vīzu režīma atjaunošana — solidaritāte ar Čehijas pilsoņiem saistībā ar viņu nevienlīdzīgo statusu pēc Kanādas vienpusīgi ieviestā vīzu režīma Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta deklarācija par savstarpīga vīzu režīma atjaunošanu — solidaritāte ar Čehijas pilsoņiem saistībā ar viņu nevienlīdzīgo statusu pēc Kanādas vienpusīgi ieviestā vīzu režīma	89

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

2012/C 199 E/11	2012. gada budžeta pamatnostādnes — I, II un IV līdz X iedaļa Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par 2012. finanšu gada budžeta procedūras pamatnostādņēm, I iedaļa — Eiropas Parlaments, II iedaļa — Padome, IV iedaļa — Tiesa, V iedaļa — Revīzijas palāta, VI iedaļa — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, VII iedaļa — Reģionu komiteja, VIII iedaļa — Eiropas Ombuds, IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests (2011/2017(BUD))	90
2012/C 199 E/12	ES stratēģija attiecībā uz Atlantijas okeāna reģionu Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par Eiropas stratēģiju Atlantijas reģionam	95
2012/C 199 E/13	Turcijas 2010. gada progresu ziņojums Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par Turcijas 2010. gada progresu ziņojumu	98
2012/C 199 E/14	Melnkalnes integrācijas process Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par Melnkalnes Eiropas integrācijas procesu	106
2012/C 199 E/15	ES stratēģija romu integrācijai Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par ES stratēģiju romu integrācijai (2010/2276(INI))	112
2012/C 199 E/16	Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par rūpniecības politiku globalizācijas laikmetā (2010/2095(INI))	131

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Produktu vispārējā drošība un tirgus uzraudzība

P7_TA(2011)0076

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par produktu vispārējās drošības direktīvas pārskatīšanu un tirgus uzraudzību (2010/2085(INI))

(2012/C 199 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Lēmumu Nr. 768/2008/EK par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu Nr. 93/465/EEK ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 16. decembra Lēmumu Nr. 2010/15/ES, ar ko nosaka pamatnostādnes Kopienas ātrās ziņošanas sistēmas RAPEX, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK (Direktīva par produktu vispārēju drošību) 12. pantu, vadībai un paziņošanas procedūrai, kas izveidota saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvas 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību īstenošanu (COM(2008)0905),
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu "Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšana: plānoto pasākumu kopsavilkums", Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD, 2010. gada 18. maijs,
- ņemot vērā ceļvedi "Saskaņošana ar jauno tiesisko regulējumu (Lēmums Nr. 768/2008/EK)", Uzņēmējdarbības un rūpniecības ĢD, 2010. gada 15. aprīlis,

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.⁽²⁾ OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.⁽³⁾ OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.⁽⁴⁾ OV L 22, 26.1.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā ceļvedi “Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvas 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (DPVD) pārskats”, Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD, 2010. gada 25. marts,
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu par attiecībām starp Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību un Regulas (EK) Nr. 765/2008 tirgus uzraudzības noteikumiem, Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD, 2010. gada 2. marts,
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu “Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšana: galveno jautājumu noteikšana”, Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD, 2009. gada 15. septembris,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas uzdevumā sagatavoto darba dokumentu par tirgus uzraudzību dalībvalstīs, kas publicēts 2009. gada oktobrī,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas uzdevumā sagatavoto darba dokumentu par Direktīvas par produktu vispārēju drošību (DPVD) pārskatīšanu un tirgus uzraudzību, kas publicēts 2010. gada septembrī,
 - ņemot vērā 2010. gada 30. septembra semināru par Direktīvas par produktu vispārēju drošību pārskatīšanu un tirgus uzraudzību,
 - ņemot vērā ES, ASV un Ķīnas trīspusējo augstākā līmeņa sanākumi, kas notika 2010. gada 25.–26. oktobrī Šanhajā,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumus (A7-0033/2011),
- A. tā kā ir svarīgi nodrošināt, ka visi produkti, ko laiž apgrozībā ES tirgū, ir droši, lai garantētu augstu aizsardzības līmeni, cita starpā, arī patērētājiem;
- B. tā kā jauno tiesisko regulējumu (turpmāk — “JTR”) pieņēma 2008. gada jūlijā un Regula (EK) Nr. 765/2008 par tirgus uzraudzību tiek piemērota kopš 2010. gada 1. janvāra;
- C. tā kā Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (turpmāk — “DPVD”), kas Kopienas līmenī nosaka vispārējas drošuma prasības patēriņa precēm, ir jāpārskata un, veicot integrāciju, ir jānodrošina tās atbilstība JTR, jo īpaši Tirgus uzraudzības regulai;
- D. tā kā produktu drošuma un tirgus uzraudzības tiesiskajā regulējumā ir trīs tiesību aktu līmeņi (DPVD, JTR un nozares saskaņošanas direktīvas), kuri rada nenoteiktību un neskaidrību iekšējā tirgū;
- E. tā kā tirgus uzraudzības līmenis dalībvalstīs ievērojami atšķiras, un vairākas dalībvalstis nepiešķir efektīvai tirgus uzraudzībai nepieciešamos līdzekļus un terminu “produkti, kuri rada nopietnu risku” skaidro dažādi, kas var radīt šķēršļus brīvai preču aprītei iekšējā tirgū, kavēt konkurenci un kaitēt patērētāju drošībai iekšējā tirgū;
- F. tā kā sadarbība starp tirgus uzraudzības iestādēm un kopīgi tirgus uzraudzības pasākumi ir svarīgi, un tāpēc nepieciešams tos arī turpmāk stiprināt, kā arī piešķirt tiem līdzekļus;
- G. tā kā regulām salīdzinājumā ar direktīvām ir skaidrības, prognozējamības un efektivitātes priekšrocības, kā norādīts arī *Monti* ziņojumā,

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Tirgus uzraudzība*Ievads*

1. uzskata, ka pašreizējais tirgus uzraudzības tiesiskais regulējums nenodrošina pietiekamu saskaņotību un tādēļ tas būtu jāpārskata un jāturpina saskaņot;
2. ierosina Komisijai izveidot vienotu Eiropas tirgus uzraudzības regulējumu attiecībā uz visiem iekšējā tirgū esošajiem vai ES tirgū ienākošajiem produktiem; aicina Komisiju aktīvāk piedalīties Eiropas tirgus uzraudzības iestāžu, muitas iestāžu un dalībvalstu kompetento iestāžu pasākumu saskaņošanā;
3. aicina dalībvalstis un Komisiju piešķirt pietiekamus līdzekļus efektīviem tirgus uzraudzības pasākumiem; uzsver, ka tirgus uzraudzības sistēmu neveiksmes varētu radīt konkurences izkropļojumus, apdraudēt patērētāju drošību un mazināt iedzīvotāju uzticību iekšējam tirgum; norāda, ka jāpievērš nozīme iekšējā tirgus ārējo robežu, jo īpaši lielo jūras ostu, aizsardzībai, un aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai nepieļautu nelegālas produkcijas ienākšanu no trešām valstīm; ierosina Komisijai pilnībā novērtēt vietas, caur kurām ES tirgū tiek ievesti produkti, tostarp novērtēt vajadzīgos resursus, lai garantētu pietiekamu kontroli;
4. aicina dalībvalstis saskaņotā veidā ieviest sodus, tostarp lielus naudassodus, uzņēmējiem, kuri iekšējā tirgū tīši laiž apgrozībā bīstamus vai neatbilstošus produktus; ierosina, ka iespējami bieži publiski jāpaziņo produktu aizliegumi, lai nodrošinātu robežkontroļu un tirgus uzraudzības lielāku redzamību un atturētu noziedzīgus tirgus dalībniekus;
5. aicina Komisiju ar tirgus uzraudzības iestāžu un muitas iestāžu līdzdalību līdzfinansēt turpmākos kopīgos tirgus uzraudzības pasākumus;
6. uzsver nepieciešamību dalībvalstīm dalīties ar paraugpraksi; aicina uz kopīgu sadarbību, zinātniskās apkopošanu un dalīšanos ar paraugpraksi starp tirgus uzraudzības iestādēm; atgādina, cik svarīga ir muitas un tirgus uzraudzības iestāžu sadarbība pie ārējām robežām, lai veiktu atbilstīgas Kopienā ievesto produktu pārbaudes; atzīst PROSAFE pašreizējo nozīmīgo ieguldījumu kopīgo tirgus uzraudzības pasākumu saskaņošanā un izmēģinātās un pārbaudītas prakses apmaiņā DPVD ietvaros; tādēļ aicina Komisiju apsvērt to, kādos apstākļos PROSAFE varētu būt platforma dalībvalstu paplašinātai savstarpējai koordinācijai attiecībā uz saskaņotiem un nesaskaņotiem produktiem; uzskata, ka ir nepieciešams izveidot juridisku pamatu un piešķirt PROSAFE pietiekamus līdzekļus šā uzdevuma veikšanai; norāda, ka pašlaik PROSAFE veikto saskaņošanu ierobežo nepietiekami līdzekļi un tīkla neformālā struktūra;
7. aicina ES dalībvalstis sniegt pārējām dalībvalstīm iegūtās ziņas un pētījumus par produktu drošību; uzskata, ka ir jāieklāuj attiecīgo produktu atsaucē numuri, lai atvieglotu produktu identifikāciju citām iestādēm, kas varētu gūt labumu no pētījuma sniegtās informācijas skaidrojuma un izmantošanas; aicina dalībvalstis atļaut savām kompetentajām iestādēm veikt tirgus uzraudzības pasākumus, pamatojoties uz pārbaudes rezultātiem vai pētījumiem, tostarp tiem, kurus sniegušas pārējās dalībvalstis, lai izvairītos no darba dublēšanās;
8. iesaka, piemēram, produktu informācijas punktu sistēmā, izveidot tādas mācību iestādes produktu drošuma jomā, kuras var veicināt apmācību un informācijas apmaiņu starp nozarēm;
9. mudina Komisiju izveidot publisku patēriņa preču drošuma informācijas datu bāzi, tostarp platformu sūdzībām, iespēju gadījumā par pamatu ņemot dalībvalstīs jau esošās reģionālās un valsts sistēmas; uzskata, ka tas palielinās informētību par bīstamiem produktiem visā iekšējā tirgū un ļaus patērētājiem elektroniski informēt kompetentās iestādes par bīstamiem produktiem; uzskata, ka šo datubāzi varētu izveidot, attīstot pašreizējās datubāzes, piemēram, Eiropas tirgus uzraudzības sistēmu vai Ievainojumu datu bāzi; uzsver, ka datubāzēm ir vajadzīgs juridiskais pamats un ka dalībvalstīm ir jāparedz pienākums obligāti ziņot; aicina, pamatojoties uz šo datubāzi, izveidot nelaiemes gadījumu statistikas sistēmu, kur publicēs obligātās gada atskaites; aicina šo datubāzi padarīt publiski pieejamu, nodrošinot nepieciešamo konfidencialitāti uzņēmumiem;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

10. norāda, ka globalizācija, arvien plašāka ārpakalpojumu izmantošana un starptautiskās tirdzniecības pieaugums nozīmē, ka pasaules tirgos tiek tirgots vairāk produktu; uzskata, ka pasaules mēroga regulatoru un citu ieinteresēto personu ciešai sadarbībai patērīna preču drošuma jomā galvenā nozīme ir tādu problēmu risināšanā, ko rada sarežģītas piegādes ķēdes un lielāks tirdzniecības apjoms;

11. aicina Komisiju padziļināt starptautisko sadarbību Starptautiskajā patērīna produktu veselības un drošuma grupā, lai apmainītos ar izmēģinātu un pārbaudītu praksi un kopīgi novērstu tādu bīstamu produktu izgatavošanu trešās valstīs, kuri paredzēti eksportam uz Eiropas iekšējo tirgu;

DPVD reforma

DPVD un JTR saskaņošana — jauna produktu vispārēja drošuma un tirgus uzraudzības regula

12. atbalsta DPVD un Regulas (EK) Nr. 765/2008 pārskatīšanu attiecībā uz definīcijām un uzņēmēju pienākumiem, kā noteikts Lēmumā Nr. 768/2008/EK, nepieļaujot nevajadzīga administratīva sloga radīšanu, jo īpaši MVU; uzskata, ka vienotas regulas ieviešana ir vienīgais veids, kā panākt vienotu tirgus uzraudzības sistēmu attiecībā uz visiem produktiem; tādēļ prasa Komisijai izveidot vienotu tirgus uzraudzības sistēmu visiem produktiem, balstoties uz vienu tiesību aktu, kas attiecas gan uz DPVD, gan Regulu (EK) Nr. 765/2008; uzskata, ka šis jaunais tiesību akts būtu jāizveido, lai panāktu augsta līmeņa preču drošumu un tirgus uzraudzību, precizējot juridisko pamatu un ņemot vērā noteikumus, kas pilnīgāk izstrādāti divos pašreizējos tiesību aktos;

13. aicina saskaņot izsekojamības prasības, kas noteiktas DPVD un JTR, lai nodrošinātu saskaņotu izsekojamības sistēmu, nepieļaujot jaunas birokrātijas radīšanu;

14. prasa Komisijai apsvērt iespēju izstrādāt precīzākus kritērijus ES tiesību aktiem neatbilstīgu produktu drošuma un riska vērtēšanai;

Papildu īpašas izmaiņas DPVD

15. uzskata par problēmu to, ka produkti, kurus izmanto pakalpojumu sniedzēji, netiek ietverti pašreizējā DPVD, t. i., vispārējās drošuma prasības piemēro, ja ar šo produktu rīkojas patērētājs pakalpojuma sniedzēja telpās, bet nepiemēro, ja šo pašu produktu izmanto pakalpojuma sniedzējs; uzsver nepieciešamību labot šo nepilnību tiesību aktos;

16. aicina vienkāršot Eiropas tiesību aktus produktu drošuma jomā, jo īpaši attiecībā uz Komisijas mērķiem par “labāku likumdošanas procesu” un principu “vispirms domāt par mazākajiem”, kā norādīts paziņojumā “Ceļā uz aktu par vienoto tirgu”, un prasa iekļaut pārskatītajā priekšlikumā noteikumus par pārtiku atdarinošiem produktiem;

17. lai nodrošinātu visplašākā īpaši neaizsargātu patērētāju loka drošību, aicina ieviest atsauci uz “cilvēkiem ar invaliditāti” (kopā ar atsaucēm uz “bērniem” un “vecāka gadagājuma cilvēkiem”, kas jau pastāv);

18. aicina Komisiju ietvert pienākumu ražotājiem veikt riska analīzi produktu izstrādes stadijā; mudina dokumentēt atklātos riskus, ja tādi ir, un darīt tos pieejamus valstu iestādēm;

Ārkārtēji Kopienas pasākumi

19. uzsver nepieciešamību radīt efektīvāku tiesisko regulējumu, kas dotu iespēju ātri iejaukties un nodrošināt ilgtermiņa risinājumus, nedeļējot politiskus lēmumus standartizācijas iestādēm vai Komisijai, jo nav skaidra būtisku politisko prasību kopuma, kāds pastāv saskaņoto tiesību aktu gadījumā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Izsekojamība

20. uzsver, ka produkti, kuri rada nopietnu risku, ir pēc iespējas drīzāk pilnīgi jāizņem vai jāatsauc no tirgus un ka ir jānodrošina izsekojamība visā piegādes ķēdē, kas prasa piešķirt pietiekamus resursus tirgus uzraudzības iestādēm;
21. uzsver, ka svarīgi ir gādāt par drošu izsekojamību visos produkta dzīves cikla posmos, vienlaikus nodrošinot, ka tādēļ nepalielinās administratīvais slogs;
22. uzsver, ka svarīga nozīme ir preču izsekojamībai un izsekošanas marķējumam, kas dod iespēju noteikt preces izcelsmes valsti un atbildīgo ražotāju;
23. uzstāj, ka efektīvi jāpiemēro jau esošās identifikācijas procedūras; mudina Komisiju veikt jauno tehnoloģiju izmantošanas novērtējumus, tomēr uzskata, ka jauno tehnoloģiju izmantošanai jābūt proporcionālai un tā nedrīkst apdraudēt patērētāja privāto dzīvi, drošību un drošumu;
24. tomēr uzsver, ka viens tehniskais risinājums nebūtu jānosaka kā oficiālā izsekojamības sistēma/metode ES tirgū, un aicina ievērot vispārējo proporcionalitāti;
25. uzsver nepieciešamību uzlabot un arī turpmāk stiprināt RAPEX informācijas apmaiņu par bīstamiem produktiem no trešām valstīm (piemēram, Ķīnas un Indijas), kā arī novērtēt tās jaunākos pētījumus;

RAPEX

26. atzīst, ka RAPEX ir lietderīgs un efektīvs instruments informācijas izplatīšanai starp dalībvalstīm par pasākumiem, kas veikti attiecībā uz bīstamiem produktiem, taču uzskata, ka šo instrumentu var turpmāk uzlabot;
27. aicina Komisiju nodrošināt produktu drošuma speciālistiem, ražotāju, tirgotāju un patērētāju organizācijām un valstu iestādēm piekļuvi visai attiecīgajai informācijai, nodrošinot nepieciešamo konfidencialitāti; aicina Komisiju uzlabot informētību par RAPEX un ES atsaukšanas sistēmām ārpus ES;
28. atzinīgi vērtē jaunās RAPEX pamatnostādnes, kas palīdz uzlabot RAPEX darbību; aicina Komisiju saskaņot jauno riska novērtēšanas metodi ar metodēm, kuras izmanto saskaņotajām precēm, lai palīdzētu tirgus uzraudzības iestāžu darbā;
29. aicina Komisiju ieviest skaidrību par RAPEX ziņojumos iekļauto produktu klasifikāciju "būtiska riska grupa";
30. norāda, ka Eiropas iekšējā tirgū laistās patēriņa preces arvien biežāk ir importētas no trešām valstīm; pauž īpašas bažas par to, ka ar katru gadu pieaug RAPEX paziņojumu skaits, kuri attiecas uz Ķīnas izcelsmes produktiem un kuri veido vairāk nekā pusi no visiem RAPEX paziņojumiem, un 20 % gadījumu izrādās, ka nav iespējams noteikt šo produktu ražotājus; tādēļ aicina pastiprināt centienus starptautiskā līmenī un atzinīgi vērtē Eiropas Savienības, Ķīnas un ASV sadarbību produktu izsekojamības stratēģiju jomā; atzinīgi vērtē jebkuru atbalstu, apmācības un seminārus, ko organizē ES vai Ķīnas iestādes, lai uzlabotu produktu drošumu; uzsver, ka šo problēmu risināšanai vajadzīgas daudzgadu programmas;
31. aicina Komisiju apsvērt, vai būtu noderīgi izveidot RAPEX-CHINA līdzīgu sistēmu, kas būtu paredzēta citiem tirdzniecības partneriem, jo īpaši tiem, par kuru precēm ir ziņots sistēmā RAPEX;

Otrdienā, 2011. gada 8. marts

32. prasa, lai Komisija RAPEX sistēmā vai citā piemērotā ES līmeņa sistēmā par dalībvalstu pārkāpumiem paredzētu sodus, tā nodrošinot pārredzamību un stimulus visām ieinteresētajām personām;

Tirdzniecība tiešsaistē un muita

33. pauž bažas par grūtībām, ar kurām saskaras tirgus uzraudzības iestādes, īstenojot pasākumus pret bīstamiem produktiem, ko pārdod tiešsaistē;

34. atzinīgi vērtē Komisijas projektu C2013 produktu drošuma jomā, kurā tiks izstrādātas pamatnostādnes muitas kontrolei ES; prasa Komisijai nodrošināt muitas iestādēm konkrētus instrumentus, ar kuriem risināt atbilstošas kontroles problēmas importa produktu jomā; aicina arī turpmāk pastiprināt sadarbību starp izpildiestādēm;

35. atzīst, ka palielinās to preču daudzums, kuras patērētāji iegādājas internetā, kuras ražotas trešās valstīs un kuras neatbilst Eiropas standartiem, tādējādi apdraudot patērētāju drošību un veselību; aicina Komisiju pastiprināt un standartizēt muitas pārbaudi attiecībā uz internetā iegādātām precēm un tirgus uzraudzības īstenošanā īpašu uzmanību pievērst tādām precēm, kas patērētājiem var radīt tiešu kaitējumu, piemēram, farmācijas preces un pārtikas produkti; prasa Komisijai izpētīt šīs problēmas iespējamās risinājumus, lai stiprinātu patērētāju uzticēšanos elektroniskajai komercijai;

36. aicina Komisiju un dalībvalstu iestādes nodrošināt pienācīgu ierēdņu apmācību, lai viņi varētu labāk atklāt produktus, kas rada risku; mudina uz labāku sadarbību starp muitas un tirgus uzraudzības iestādēm pirms produktu laišanas tirgū, un tas šajā sakarībā rada nepieciešamību arī pēc daudzgaļu programmas;

37. aicina Komisiju un valstu kompetentās iestādes turpināt patērētāju informēšanas kampaņu izstrādi, lai informētu viņus par risku iegādāties viltotus produktus, jo īpaši tiešsaistē;

Standartizācija

38. uzsver vajadzību tirgus uzraudzības iestādēm sistemātiski piedalīties ar drošību saistīto standartu izstrādes procesā, jo tas ir piemērots līdzeklis, lai iekļautu zināšanas standartizācijas procesā un veidotu labāku izpratni par standartiem, un tādējādi nodrošinātu, ka brīvprātīga standartu piemērošana veicina patērētāju drošības un veselības uzlabošanos, kā arī palielina juridisko noteiktību, ļaujot dalībvalstu iestādēm pareizi interpretēt un piemērot Eiropas standartus;

39. aicina Komisiju precizēt standartu darbības jomu un apsvērt, kā citādi pakāpeniski pilnveidot dalībvalstu un Eiropas līmeņa standartizācijas sistēmas šajā nesaskaņotajā jomā, īpašu uzmanību pievēršot MVU līdzdalībai un saglabājot līdzšinējās struktūras galvenos elementus;

40. prasa uzlabot patlaban spēkā esošās Komisijas procedūras Eiropas standartu izstrādes pilnvaru izveidošanai tā, lai garantētu savlaicīgu un efektīvu reakciju uz jauniem vai turpmākiem riskiem; uzsver, ka arī Eiropas Parlamentam ir jāpārbauda jaunās vai grozītās procedūras; uzsver, ka arī Eiropas Parlamentam ir jābūt tiesīgam pārbaudīt starptautisku, ārpus Eiropas pieņemtu un citu standartu pārņemšanas/piemērošanas procedūras;

41. aicina Eiropas standartizācijas organizācijas un Komisiju pārbaudīt visas iespējamās sistēmas, ar ko varētu paātrināt standartu izstrādes procesu, nodrošinot visu attiecīgo ieinteresēto personu pareizu iesaistīšanos, piemēram, operatīvās procedūras ieviešanu vai iespēju Komisijai publicēt spēkā esošo Eiropas vai ISO standartu atsauces, kas izstrādāti bez Komisijas pilnvarojuma, ja uzskatāms, ka šādi standarti nodrošina augstu patērētāju aizsardzības līmeni vai vēršas pret īpašu risku kā pagaidu pasākums, līdz ir pieejams pastāvīgs risinājums;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

42. aicina Komisiju sniegt pilnvaras standartizācijas uzlabošanai, lai ļautu Eiropas standartizācijas organizācijai izstrādāt Eiropas standartus, kas atbilst tehniskajām prasībām, ar ko sasniedz vai novērtē atbilstību politiskam lēmumam; šajā sakarībā uzskata, ka izstrādes procesā ir vajadzīga labāka iesaistīšanās un sadarbība starp Eiropas Komisiju un Eiropas standartizācijas organizācijām; atceroties, ka šīs organizācijas darbojas uz vienprātības pamata, uzskata, ka sistēmas labai funkcionēšanai ir ļoti svarīgi, ka politiskie jautājumi tiek risināti politikas veidošanas līmenī, nevis tie tiek deleģēti Eiropas Komisijai, standartizācijas iestādēm vai jebkādām tiesībsardzības iestādēm;

43. aicina DPVD ieviest drošības procedūru, kas ļautu dalībvalstīm izteikt oficiālu iebildumu pret standartu, kā tas paredzēts, piemēram, Lēmumā Nr. 768/2008/EK; uzskata, ka šo procedūru vajadzētu varēt izmantot pat pirms standarta publicēšanas ES Oficiālajā vēstnesī, taču to nevajadzētu izmantot kā aizstājēju dalībvalstīs, kuras būtiski palielina savu tirgus uzraudzības iestāžu līdzdalību standartizācijas sistēmā;

44. aicina Komisiju un visas ieinteresētās personas, tostarp ar publiskā un privātā sektora partnerību un daudzgadu finanšu plānošanas palīdzību, garantēt Eiropas standartizācijas sistēmas finansiālo ilgtspējību, jo tā ir būtiska, lai nodrošinātu šīs sistēmas efektivitāti un lietderību;

45. aicina Komisiju veikt turpmākus pasākumus saskaņā ar jauno tiesisko regulējumu, lai varētu veicināt tiesību aktu nepieciešamo pārskatīšanu;

*

* *

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

H1N1 gripas apkarošanas pasākumi

P7_TA(2011)0077

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par Eiropas Savienībā 2009.–2010. gadā veikto H1N1 gripas apkarošanas pasākumu novērtējumu (2010/2153(INI))

(2012/C 199 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskos veselības aizsardzības noteikumus — IHR (2005) 2005 ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 28. novembra paziņojumu par gatavības un reaģēšanas pasākumu plānošanu gripas pandēmijas gadījumā Eiropas Kopienā (COM(2005)0607),
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 30. novembra darba dokumentu par veselības drošības jautājumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 16. decembra secinājumus par veselības drošību ⁽³⁾,

⁽¹⁾ <http://www.who.int/ihr/en/>

⁽²⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/07/st15/st15789.en07.pdf>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/lisa/104770.pdf

Otrdienā, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra pagaidu norādījumus “Īpašo pandēmiskās gripas vakcīnu izmantošana H1N1 gripas 2009. gada pandēmijā” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā PVO 2009. gada aprīļa norādījumus par gatavību un reaģēšanu pandēmiskās gripas gadījumā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. aprīļa secinājumus ⁽³⁾ par A/H1N1 gripas infekciju,
- ņemot vērā 2009. gada 4. septembrī notikušo viedokļu apmaiņu starp Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra direktoru un Eiropas Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 15. septembra paziņojumu par gripas (H1N1) 2009. gada pandēmiju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 15. septembra darba dokumentu par A (H1N1) gripas vakcīnu vienotu iepirkuma procedūru ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 15. septembra darba dokumentu par sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu informēšanu par gripas (H1N1) 2009. gada pandēmiju ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 15. septembra darba dokumentu par atbalstu trešām valstīm A (H1N1) gripas apkarošanā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 15. septembra darba dokumentu par regulatīvo reģistrācijas procesu attiecībā uz pretvīrusu zālēm un vakcīnām aizsardzībai pret gripas (H1N1) 2009. gada pandēmiju ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 15. septembra darba dokumentu par vakcinācijas stratēģiju aizsardzībai pret gripas (H1N1) 2009. gada pandēmiju ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada oktobra dokumentu “Eiropas stratēģija A/H1N1 gripas apkarošanai — vakcīnas ieguvuma un riska uzraudzība” ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. oktobra secinājumus par gripas (H1N1) 2009. gada pandēmiju — stratēģisko pieeju ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 23. novembra darba dokumentu par veselības drošību Eiropas Savienībā un pasaulē ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ http://ecdc.europa.eu/en/publications/Publications/0908_GUI_Pandemic_Influenza_Vaccines_during_the_H1N1_2009_Pandemic.pdf

⁽²⁾ <http://www.who.int/csr/disease/influenza/pipguidance2009/en/index.html>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressData/en/lisa/107492.pdf

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/com481_2009_en.pdf

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/flu_staff1_en.pdf

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/flu_staff2_en.pdf

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/flu_staff3_en.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/flu_staff4_en.pdf

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/health/communicable_diseases/diseases/influenza/h1n1/index_en.htm#fragment2 un http://ec.europa.eu/health/archive/ph_threats/com/influenza/docs/flu_staff5_en.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/Report/2010/01/WC500044933.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/110500.pdf

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/health/preparedness_response/docs/commission_staff_healthsecurity_en.pdf

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā 2010. gada 16. aprīļa novērtējuma ziņojumu par ES mēroga reaģēšanu uz gripas (H1N1) 2009. gada pandēmiju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada janvāra ziņojumu par Eiropas Zāļu aģentūras novērtējumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2010. gada jūnijā pieņemto Rezolūciju Nr. 1749 (2010) "H1N1 gripas pandēmijas apkarošana — vajadzīga lielāka pārredzamība" ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 1. un 2. jūlijā notikušās konferences par A (H1N1) gripas pandēmijas sniegto mācību secinājumus ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas ombuda 2010. gada 29. aprīļa un 19. maija ieteikumus par Eiropas Zāļu aģentūru ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 25. augusta novērtējuma ziņojumu par ES mēroga vakcinēšanas stratēģijām aizsardzībai pret gripas pandēmiju ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 13. septembra secinājumus par A(H1N1) gripas pandēmijas sniegto mācību un veselības drošību ES ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 18. novembra dienestu darba dokumentu par H1N1 grupas pandēmijas sniegto mācību un veselības drošību Eiropas Savienībā (SEC(2010)1440),
 - ņemot vērā Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra 2010. gada epidemioloģisko ziņojumu par infekcijas slimībām Eiropā ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas 2010. gada 5. oktobrī rīkoto darbsemināru par A (H1N1) gripas pandēmiju "Dalībvalstu un Eiropas Savienības reaģēšanas pasākumi",
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A7-0035/2011),
- A. tā kā valstu un starptautiskās sabiedrības veselības aizsardzības iestādes, tostarp PVO, 2009. gada maijā paziņoja, ka H1N1 gripa līdz tam brīdim ir izraisījusi tikai vieglu saslimšanu, tomēr nedrīkst uzskatīt par pašsaprotamu, ka šis scenārijs turpināsies;
- B. tā kā pēc Starptautiskajiem veselības aizsardzības noteikumiem — tā dalībvalstīm saistoša tiesiska instrumenta — PVO uzdevumi ir sabiedrības veselības uzraudzība, starptautisko sabiedrības veselības pasākumu koordinācija un potenciālu pandēmisku vīrusu gadījumā — trauksmes līmeņa noteikšana pēc skalas no 1 līdz 6;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/health/communicable_diseases/diseases/influenza/h1n1/index_en.htm#fragment2

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/files/pharmacos/news/emea_final_report_vfrev2.pdf

⁽³⁾ <http://assembly.coe.int/Mainf.asp?link=/Documents/AdoptedText/ta10/ERES1749.htm>

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/116478.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.ombudsman.europa.eu/press/release.faces/fr/4940/html.bookmark> un <http://www.ombudsman.europa.eu/press/release.faces/fr/5251/html.bookmark>

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/health/communicable_diseases/diseases/influenza/h1n1/index_en.htm#fragment2

⁽⁷⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/116478.pdf

⁽⁸⁾ http://www.ecdc.europa.eu/en/publications/Publications/1011_SUR_Annual_Epidemiological_Report_on_Communicable_Diseases_in_Europe.pdf

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- C. tā kā globālās pandēmijas fāzes nosaka atbilstīgi Starptautisko veselības aizsardzības noteikumu nosacījumiem un apspriežoties ar citām organizācijām un iestādēm un skarto dalībvalsti;
- D. tā kā PVO 2009. gadā pārskatītie pandēmijas noteikšanas kritēriji ir balstīti vienīgi uz vīrusa izplatību, ignorējot tā izraisītās infekcijas smagumu;
- E. tā kā nākamajā gripas uzliesmojumā dalībvalstīm, Eiropas Komisijai un tādām ārējām struktūrām kā PVO, pieņemot ar sabiedrības veselību saistītus lēmumus, kas var ietekmēt dalībvalstu sabiedrības veselību un sociālo politiku, būtu jāņem vērā gripas vīrusa virulence un izplatība;
- F. tā kā bija ļoti grūti paredzēt pandēmijas smaguma pakāpi un gaitu, un bija jāņem vērā iespējamība, ka Eiropā tā var pasliktināties, kā tas notika 1918. un 1968. gadā;
- G. tā kā, pamatojoties uz PVO izsludināto pandēmijas trauksmi un secīgajiem ieteikumiem, dalībvalstis ātri reaģēja pēc piesardzības principa, izmantodamas tām pieejamos resursus, lai īstenotu sabiedrības veselības rīcības plānus; tā kā pāreja uz augstāko trauksmes līmeni, kas norāda uz pandēmijas esamību, dažos gadījumos noveda pie nesamērīgiem lēmumiem sabiedrības veselības jomā;
- H. ņemot vērā, ka trauksmes situāciju H1N1 gripas sakarībā PVO atcēla tikai 2010. gada augustā (PVO ģenerāldirektors 2010. gada 10. augusta paziņojums ⁽¹⁾);
- I. tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu sagatavošanās veselības apdraudējumam un reaģēšana uz to Eiropas Savienībā ir dalībvalstu kompetencē; tā kā Lisabonas līgumā dalībvalstis tiek aicinātas stiprināt sadarbību, informācijas un labas prakses apmaiņu PVO un pašreizējās ES struktūrās; tā kā Komisijas ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra un Eiropas Zāļu aģentūras atbalstu īstenoti stingrāki koordinācijas pasākumi starptautisko veselības aizsardzības noteikumu jomā palielina valstu pasākumu efektivitāti;
- J. tā kā farmācijas nozarei bija jāapmierina pēkšņs, steidzams un aizvien lielāks dalībvalstu pieprasījums pēc vakcīnām; tā kā šai nozarei lielā steigā bija jārada jauna vakcīna, kas visdrīzāk spētu iedarboties uz šo vīrusu;
- K. tā kā dalībvalstis šīs problēmas risināšanā ieguldīja ievērojamus līdzekļus un šo līdzekļu apjomu, iespējams, varēja samazināt, ja dalībvalstis būtu labāk sadarbojušās un ja būtu īstenota labāka koordinācija starp dalībvalstīm un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru;
- L. tā kā dažu dalībvalstu izdevumi attiecīgo reaģēšanas plānu īstenošanā lielā mērā bija saistīti ar vakcīnu un pretvīrusu zāļu iepirkšanu lielos apjomos un tā kā dažās dalībvalstīs īstenotās iepirkuma procedūras radīja lielas bažas attiecībā uz pārredzamību un publiskā iepirkuma noteikumu ievērošanu;
- M. tā kā starp dalībvalstīm, kas pirms gripas uzliesmojuma jau bija noslēgušas vakcīnu iepirkuma līgumus, bija ievērojamas cenu atšķirības, kuras cita starpā radīja katrā līgumā diferencētās atbildības klauzulas;
- N. tā kā vairākās dalībvalstīs notika tiesas prāvas, apsūdzot valsts civildienesta ierēdņus korupcijā un konspirācijā saistībā ar līgumiem, kurus 2009. gada vasarā noslēdza starp sabiedrības veselības ministriem un H1N1 pretgripas vakcīnu ražotājiem;

⁽¹⁾ http://www.who.int/mediacentre/news/statements/2010/h1n1_vpc_20100810/en/print.html

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- O. tā kā pēc Komisijas sniegtās informācijas vakcīnu piegādātāju nevēlēšanās uzņemties pilnu atbildību par savu produktu būtu varējusi veicināt iedzīvotāju neuzticēšanos vakcīnu drošumam; tā kā uzticību H1N1 pretgripas vakcīnām mazināja arī nepilnīgā un pretrunīgā informācija par vakcinācijas ieguvumiem un par iespējamiem riskiem, kādus H1N1 gripas pandēmija radītu sabiedrībai;
- P. tā kā ES un dalībvalstu atšķirīgie ieteikumi par vakcinācijas prioritārajām grupām liecināja par būtiskajām neskaidrībām un dažādajiem viedokļiem attiecībā uz pienācīgu reaģēšanu H1N1 gripas gadījumā;
- Q. tā kā pandēmijas gatavības pasākumu plānošana lielā mērā pamatojas uz vakcinācijas stratēģijām; tā kā vakcinācijas stratēģiju rezultativāte ir atkarīga no trijiem nosacījumiem: vakcīnas iedarbīguma, vakcīnas pozitīvas riska un ieguvuma attiecības un riska grupu apveršanas;
- R. tā kā ir jābūt pārredzamībai attiecībā uz šo nosacījumu izpildi;
- S. tā kā vakcīnu ieguvuma un riska attiecība pašlaik ir uzskatāmi parādīta panesamības un imunoģenētikas pētījumos, pamatojoties uz faktisko lietojumu;
- T. tā kā par vakcīnām un pretvīrusu zālēm ir jāveic no farmācijas uzņēmumiem neatkarīgi pētījumi, lai nodrošinātu līdzsvaru starp privātā un publiskā sektora finansētiem pētījumiem;
- U. tā kā turpmāku gripas pandēmiju gadījumā vairāk ir jāstrādā pie tā, lai uzlabotu pretgripas vakcīnu iedarbīgumu, jo īpaši attiecībā uz augsta riska grupām un vīrusa variantiem;
- V. tā kā, pateicoties agrīnai vakcīnu iegādei un sistemātiskām vakcinācijas stratēģijām, jo īpaši attiecībā uz neaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, ES bija vislabāk sagatavotais reģions pasaulē; tā kā tomēr ES dalībvalstīs bija vērojamas būtiskas sagatavotības līmeņa atšķirības un ES vispārējo sagatavotību vājināja īstenas sadarbības trūkums ES un dalībvalstu starpā;
- W. tā kā galvenie iemesli, kuru dēļ ES nebija labāk sagatavojusies, bija dalībvalstu nepietiekamā sadarbība, jo īpaši tas, ka dalībvalstīm nebija vienotas vakcīnu iepirkuma procedūras, vienotu krājumu, solidaritātes un starpniecības mehānisma, un tas, ka dažas dalībvalstis pirms gripas uzliesmojuma nebija noslēgušas vakcīnu iepirkuma līgumus;
- X. tā kā, neskatoties uz atkārtotām Eiropas ombuda prasībām, Eiropas Zāļu aģentūra vēl joprojām nav publicējusi tās rīcībā esošos dokumentus par novērtēšanai iesniegto zāļu pētījumu protokolliem, klīnisko izpēti un nevēlamajām blaknēm;
- Y. tā kā informācija un saziņa par H1N1 gripu 2009. un 2010. gadā Eiropas Savienībā parādīja izšķirošo ietekmi, kāda plašsaziņas līdzekļiem ir ne tikai attiecībā uz informēšanu par sabiedrības veselības drošības pasākumiem un ieteikumiem, bet arī attiecībā uz atsevišķu gripas uzliesmojuma aspektu un seku — piemēram, nāves gadījumu — akcentēšanu, tādējādi, iespējams, mainot sabiedrības viedokli un valsts iestāžu reakciju,

Sadarbība

1. prasa izvērtēt ES un dalībvalstu profilakses plānus attiecībā uz turpmākajām gripas pandēmijām, tos padarot efektīvākus un saskaņotākus un pietiekami neatkarīgus un elastīgus, lai šos plānus pēc iespējas īsākā laikā varētu pielāgot attiecīgā gadījuma reālajam riskam, jo īpaši pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem zinātniskajiem datiem;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

2. prasa precizēt un vajadzības gadījumā pārskatīt funkcijas, uzdevumus, pilnvaras, ierobežojumus, attiecības un pienākumus, kādi ES mērogā ir medicīnisku apdraudējumu pārvaldības galvenajiem dalībniekiem un struktūrām, proti, Eiropas Komisijai, Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram, Eiropas Zāļu aģentūrai, dalībvalstīm, kā arī neoficiālākām struktūrām, piemēram, Veselības drošības komitejai, Sabiedrības veselības krīžu vadības operatīvajam centram un sabiedrības veselības grupai, kurā darbojas augsta līmeņa amatpersonas, kas var ietekmēt lēmumu pieņemšanu attiecībā uz sabiedrības veselības krīzes vadību, un prasa padarīt šo informāciju pieejamu sabiedrībai;
3. atzinīgi vērtē faktu, ka Komisija ir apņēmusies izpētīt iespēju pārskatīt un ilgtermiņā nostiprināt Veselības drošības komitejas juridisko pamatu;
4. prasa īpašu uzmanību pievērst starpnozaru sagatavotībai, īstenojot sadarbību, kas notiek starp dalībvalstīm un Veselības drošības komiteju;
5. uzsver, ka ir jānostiprina dalībvalstu sadarbība un to koordinācija ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru, lai tādējādi pandēmijas reaģēšanas pasākumu jomā nodrošinātu visaptverošu riska pārvaldību un ievērotu starptautiskos veselības aizsardzības noteikumus;
6. aicina turpināt un uzlabot sadarbību un koordinēšanu starp dalībvalstīm, iestādēm un starptautiskajām un reģionālajām organizācijām, jo īpaši vīrusa uzliesmojuma agrīnajos posmos, lai noteiktu tā bīstamību un pieņemtu piemērotus pārvaldības lēmumus;
7. uzskata, ka ir ieteicams nostiprināt Sabiedrības veselības komitejas pilnvaras, jo ir jāuzlabo tās darbība un loma, lai tā dalībvalstīm varētu vairāk palīdzēt īstenot saskaņotu pieeju gatavības un reaģēšanas pasākumiem sabiedrības veselības apdraudējuma gadījumos un starptautiskās ārkārtas situācijās;
8. mudina PVO pārskatīt definīciju "pandēmija", ņemot vērā ne tikai tās ģeogrāfisko izplatību, bet arī bīstamību;
9. aicina dalībvalstis ikvienā pandēmiju profilakses un apkarošanas stratēģiju sagatavošanas un piemērošanas posmā ciešāk iesaistīt veselības speciālistus;
10. mudina Eiropas Savienību vairāk līdzekļu piešķirt pētniecībai un izstrādei attiecībā uz profilakses pasākumiem sabiedrības veselības jomā, cenšoties tuvināt tās nosprausto mērķi, proti, 3 % no Eiropas IKP piešķirt pētniecībai un izstrādei; jo īpaši prasa palielināt ieguldījumus, kas paredzēti attiecīgā gripas vīrusa ietekmes labākai novērtēšanai un paredzēšanai gan periodā starp pandēmijas uzliesmojumiem, gan pandēmijas sākumā;
11. prasa pastāvīgi ieguldīt nacionālajos epidemioloģijas, seroloģijas un virusoloģijas uzraudzības centros;
12. atbalsta tādas procedūras ieviešanu, kas ļautu dalībvalstīm pēc brīvprātības principa vienoti iepirkt vakcīnas un pretvīrusu zāles, lai attiecīgajam produktam cita starpā panāktu taisnīgu piekļuvi, izdevīgas cenas un pasūtījuma elastību;
13. atgādina, ka atbilstīgi pašreizējai Savienības likumdošanai par zālēm zāļu ražotājam ir jāuzņemas atbildība par zāļu kvalitāti, drošumu un iedarbīgumu attiecībā uz zāļu atļauto izmantojumu, un aicina dalībvalstis pilnībā piemērot šo regulējumu visos vakcīnu iepirkumos, jo tas ir svarīgs elements, ar ko saglabāt/ atgūt iedzīvotāju uzticību vakcīnu nekaitīgumam;
14. saistībā ar vakcīnu sagādes pārvaldības sistēmu, kas ir kopīga un uzliek atbildību, prasa apsvērt iespēju pandēmijas gadījumā atvieglot jaunattīstības valstu piekļuvi vakcīnu produktiem;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Neatkarība

15. uzskata, ka Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram ir jāīsteno savas pilnvaras kā neatkarīgai aģentūrai, lai izvērtētu un paziņotu infekcijas riska smaguma pakāpi, un tam visu pasākumu īstenošanā ir jāpiešķir pienācīgi līdzekļi;

16. aicina Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru ar PVO palīdzību pārskatīt valstu pretgripas gatavības plānu paraugpraksi un sniegt ieteikumus par paraugpraksi tādās jomās kā krīzes pārvaldības metodes, vakcinācija un saziņas stratēģijas;

17. prasa, lai tiktu nodrošināta lielāka uzraudzība un pilnīga pārredzamība attiecībā uz sabiedrības veselības krīzes gadījumos, īpaši reālās pandēmijas situācijās, ieteikto zāļu novērtēšanu un ziņošanu par tām;

18. uzsver, ka ir jāveic no farmācijas uzņēmumiem neatkarīgi pētījumi par vakcīnām un pretvīrusu medikamentiem, tostarp attiecībā uz vakcinācijas mēroga uzraudzību;

19. vēlas nodrošināt, ka zinātnes eksperti finansiāli vai citādi nav ieinteresēti farmācijas nozarē, kas pretējā gadījumā varētu traucēt viņu objektivitātei; prasa izstrādāt Eiropas rīcības kodeksu ekspertu zinātnisko atzinumu sniegšanai jebkurā Eiropas iestādē, kura atbild par drošību un risku vadību un sagatavošanos tiem; prasa, lai ikviens eksperts pirms stāšanās darbā apņemtos ievērot šāda rīcības kodeksa ētiskos principus;

20. prasa, lai farmācijas nozarē iesaistītie eksperti varētu sniegt konsultācijas, taču viņi nedrīkst piedalīties lēmumu pieņemšanā;

21. īpaši prasa Eiropas Komisijai ar Eiropas Zāļu aģentūras atbalstu uzlabot paātrinātas reģistrācijas procedūras — kas ļauj laist tirgū veselības krīzes gadījumiem izstrādātas zāles, cita starpā tās piemērojot dažādo gripas vīrusa celmu nevienādajiem bīstamības līmeņiem un mērķgrupu atšķirībām — tā, lai atbilstīgie kliniskie izmēģinājumi tiktu veikti vēl pirms pandēmijas izcelšanās, ar mērķi nodrošināt atbilstīgu ar šo zāļu lietošanu saistītā riska un ieguvuma attiecības novērtēšanu attiecīgajām mērķgrupām un vajadzības gadījumā ierosināt atbilstīgus likumdošanas priekšlikumus;

Pārredzamība

22. prasa izvērtēt Eiropas Savienībā ieteiktās un dalībvalstīs īstenotās pretgripas vakcinācijas stratēģijas, ņemot vērā vakcīnu iedarbīgumu, riska un ieguvuma attiecību un dažādās ieteiktās mērķgrupas, lai sekmētu drošu un efektīvu vakcinācijas izmantošanu;

23. aicina dalībvalstis līdz 2011. gada 8. septembrim Komisijai sniegt šādu informāciju:

a) par dažādām vakcīnām un pretvīrusu zālēm, tostarp:

i) iepirkto devu skaitu;

ii) kopējos izdevumus par iepirktajām devām;

iii) faktiski izmantoto devu skaitu;

iv) to vakcīnu devu skaitu, kas tika nodotas uzglabāšanā, atdotas atpakaļ ražotājam un atmaksātas vai pārdotas citām dalībvalstīm vai trešām valstīm;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

b) par slimības gadījumiem un vakcīnu un pretvīrusu zāļu izraisītajām blaknēm, attiecīgi:

i) H1N1 gripas saslimšanas gadījumu skaitu;

ii) H1N1 gripas infekciju izraisīto nāves gadījumu skaitu;

iii) H1N1 pretgripas vakcīnas vai pretvīrusu zāļu izraisīto blakņu gadījumu skaitu un raksturu;

24. aicina Komisiju ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra un Eiropas Zāļu aģentūras atbalstu līdz 2012. gada 8. martam izstrādāt kopsavilkuma ziņojumu par 23. punktā norādīto informāciju, datus norādot pa dalībvalstīm, un darīt to publiski pieejamu kā būtisku ieguldījumu pašreizējo pandēmiskās gripas gatavības pasākumu pārskatīšanā;

25. atgādina Eiropas Zāļu aģentūrai par tiesību aktos tai noteikto pienākumu atklātībai nodot visus dokumentus par tās ekspertu novērtēto zāļu, tostarp H1N1 apkarošanā ieteikto vakcīnu un pretvīrusu zāļu, klīnisko izpēti, pētījumu protokoliem un nevēlamajām blaknēm; atzinīgi vērtē Eiropas Zāļu aģentūras 2010. gada oktobrī pieņemtos jaunus noteikumus par piekļuvi dokumentiem;

26. atzīst, ka interešu konflikti attiecībā uz ekspertiem, kas konsultē Eiropas sabiedrības veselības iestādes, rada aizdomas par ietekmes ļaunprātīgu izmantošanu un apdraud vispārējo uzticību šīm sabiedrības veselības aizsardzības iestādēm un to ieteikumiem; uzskata, ka ir jānovērš visi interešu konflikti;

27. prasa pieņemt visām Eiropas sabiedrības veselības iestādēm vienotu interešu konflikta definīciju;

28. prasa par šādiem interešu konfliktiem ziņot Parlamentam, ar Budžeta kontroles komitejas starpniecību veicot iekšēju izmeklēšanu, lai konstatētu, vai maksājumi iepriekš minētajiem ekspertiem ir izdarīti pareizā un pārredzamā veidā un vai ir ievērotas procedūras, kuras šādu interešu konfliktu novēršanai parasti piemēro Eiropas iestādēs;

29. aicina publiskot visu to ekspertu interešu deklarācijas, kuri konsultē Eiropas sabiedrības veselības iestādes, tostarp neoficiālo grupu locekļu interešu deklarācijas;

30. apzinās, ka sabiedrība par riskiem un ieguvumiem ir jāinformē skaidrāk un pārredzamāk; uzver, ka, tiklīdz ir novērtēts veselības apdraudējums, ir jāsniedz iedzīvotājiem saskaņota informācija; ir jāpārliecina, ka liela nozīme ir dalībvalstu konsekventai komunikācijai attiecībā uz paziņojuma informatīvo saturu (piemēram, par vīrusa veidu, riska pakāpi, labākajiem profilakses veidiem un profilakses un/vai ārstēšanas riskiem un ieguvumiem);

31. aicina izstrādāt Eiropas mēroga stratēģisku pieeju tā dēvētajām riska grupām attiecībā uz to, kā pandēmijas gadījumā ar šīm grupām nodrošināt saziņu un sniegt tām informāciju;

32. aicina veidot uz uzticību balstītas attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem attiecībā uz paziņojumu par sabiedrības veselību izplatīšanu; prasa izveidot ekspertu atlases grupu, kurā iekļauti pieejamie speciālisti, kas vienmēr varētu atbildēt uz žurnālistu jautājumiem, kā arī prasa nodrošināt referenta pieejamību;

33. uzsver, ka ir jānodrošina informācijas speciālistu pārskatatbildība un ka veselības informācijas paziņojumos jāievēro piesardzība, kas jo īpaši jāpastiprina pandēmijas kontekstā;

34. šajā ziņā sagaida, ka dalībvalstu veselības uzraudzības iestādes veiks plašāku atbilstīgu datu vākšanu un tos laicīgi nodos kompetentajām ES iestādēm;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

35. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija un dalībvalstis pēc iespējas drīz veiktu nepieciešamos uzlabojumus, tostarp vakcinācijas un saziņas stratēģijās, lai palielinātu uzticību sabiedrības veselības stratēģijām, ar kurām cenšas sagatavoties pandēmijām un novērst tās;

*

* *

36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, PVO, kā arī attiecīgo valstu valdībām.

Novatoriski finansēšanas veidi Eiropā un pasaulē

P7_TA(2011)0080

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par novatoriskiem finansēšanas veidiem Eiropā un pasaulē (2010/2105(INI))

(2012/C 199 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija Eiropadomes secinājumus un 2009. gada 11. decembra Eiropadomes secinājumus,
- ņemot vērā ECOFIN 2010. gada 19. oktobra sanāksmes protokolu un tajā citēto ziņojumu Eiropadomei,
- ņemot vērā Beļģijas prezidentūras programmu, jo īpaši priekšlikumu par novatorisku finansēšanu,
- ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem — efektivitātes nodrošināšana ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 22. septembra rezolūciju par Eiropas Uzraudzības iestādēm ⁽³⁾ un jo īpaši 2010. gada 22. septembra rezolūciju par Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi ⁽⁴⁾, 2010. gada 22. septembra rezolūciju par Eiropas Banku iestādi ⁽⁵⁾, 2010. gada 22. septembra rezolūciju par Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi ⁽⁶⁾ un 2010. gada 22. septembra rezolūciju par finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par novatorisku finansēšanu starptautiskā un Eiropas līmenī (SEC(2010)0409) un Komisijas paziņojumu par nodokļiem finanšu sektorā (COM(2010)0549/5), ar tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2010)1166),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem (COM(2010)0484/5),

⁽¹⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 40. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0376.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0336.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0334.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0339.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0335.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par banku noregulējuma fondiem (COM(2010)0254),
 - ņemot vērā 2008. gada 15. novembrī Vašingtonā pieņemto G20 paziņojumu, 2009. gada 2. aprīlī Londonā pieņemto G20 paziņojumu un 2009. gada 25. septembrī Pitsburgas G20 valstu vadītāju augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto paziņojumu,
 - ņemot vērā SVF 2010. gada ziņojumu G20 par nodokļu piemērošanu finanšu nozarē,
 - ņemot vērā ESAO Arodbiedrību padomdevējas komitejas 2010. gada 15. februāra dokumentu “Finanšu darījumu nodokļa parametri un ESAO pasaulē pieejamo preču resursu nepietiekamība, 2010.–2020. gads”,
 - ņemot vērā ESAO 2010. gada ziņojumu “Zilonis istabā — nepieciešamība tikt galā ar to, ko dara bankas”,
 - ņemot vērā Austrijas Ekonomikas izpētes institūta (WIFO) pētījumu “Vispārējais finanšu darījumu nodoklis — motīvi, budžeta ieņēmumi, piemērojamība un ietekme”, kas tapis 2008. gada martā,
 - ņemot vērā Eiropas Progresīvo pētījumu fonda 2010. gada marta dokumentu “Finanšu darījumu nodokļi — vajadzīgi, piemērojami un vēlami”,
 - ņemot vērā Ekonomikas politikas pētījumu centra 2008. gada decembra pētījumu “Finanšu darījumu nodokļa priekšrocības”,
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu par jaunākajiem attīstības virzieniem saistībā ar atbalstu finanšu nozarei krīzes apstākļos (COM(2010)0255),
 - ņemot vērā *Notre Europe* veikto pētījumu “Ar oglekļa emisijām aizvien mazāk piesārņota Savienība? Ceļā uz labāku Eiropas nodokļu sistēmu cīņai pret klimata pārmaiņām”,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas augstākā līmeņa plenārsēdē 2010. gada septembrī pieņemto dokumentu “Ievērot solījumu: vienoti, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus”,
 - ņemot vērā deklarāciju, ko 2010. gada janvārī Santjago pieņēma Novatoriska attīstības finansējuma vadības grupas septītajā plenārsēdē,
 - ņemot vērā Starptautisko attīstības finanšu darījumu darba grupas ekspertu komitejas 2010. gada ziņojumu “Solidaritātes globalizēšana: finanšu nodevas”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetāro lietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumus (A7-0036/2011),
- A. tā kā līdz šim nepieredzēta globālā finanšu un ekonomikas krīze, kas sākās 2007. gadā, ir atklājusi ievērojamus globālās finanšu sistēmas regulācijas un uzraudzības trūkumus, kuras var raksturot kā neregulētu finanšu tirgu, pārāk sarežģītu produktu un nepārredzamas jurisdikcijas kopumu; tā kā Eiropā ir vajadzīgi pārredzamāki un efektīvāki finanšu tirgi;
- B. tā kā brīvie tirgi ir pamats labklājības radīšanai visā pasaulē un tā kā tirgus ekonomikas un brīvā tirdzniecība vairo labklājību un palīdz izkļūt no nabadzības;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- C. tā kā pēdējā desmitgadē pasaules ekonomikā novērotais ievērojamais finanšu darījumu skaita kāpums, kad 2007. gadā darījumu līmenis bija 73,5 reizes lielāks nekā pasaules nominālais IKP, galvenokārt radies saistībā ar “burbuli” atvasināto finanšu instrumentu tirgū un liecina par pieaugošo līdzsvara trūkumu starp finanšu darījumiem un reālās ekonomikas vajadzībām;
- D. tā kā finanšu nozare ir ļoti atkarīga no tādām tirdzniecības tendencēm kā automatizētā ātrā datorizētā tirdzniecība, kas galvenokārt orientēta uz īstermiņa peļņu un lielā mērā balstās uz aizņemtiem līdzekļiem, un kas bija viens no galvenajiem finanšu krīzes cēloņiem; tā kā tas radīja ievērojamu cenu nestabilitāti un noveda pie tā, ka vērtspapīru un preču cenas ilgstoši atšķīrās no to pamatvērtības;
- E. tā kā viens no izšķirošajiem faktoriem pasaules ekonomikā ir uzņēmumu, valdību un individuālu personu spēja savstarpēji aizņemties un aizdot; tā kā šī finanšu krīze ir sniegusi neveiksmīgas starptautiskā kapitāla tirgus darbības piemērus; tā kā šā iemesla dēļ ir jāpanāk līdzsvars starp vajadzību īstenot pasākumus finanšu stabilitātes saglabāšanai un vajadzību uzturēt banku spēju kreditēt ekonomiku;
- F. tā kā G20 augstākā līmeņa sanāksmēs 2008. gadā Vašingtonā un 2009. gadā Pitsburgā tika panākta vienošanās īstenot reformas, lai stiprinātu finanšu tirgu regulācijas režīmus un šo tirgu uzraudzību un tādējādi liktu finanšu iestādēm uzņemties taisnīgu daļu atbildības par krīzi;
- G. tā kā krīzes izmaksu segšana līdz šim galvenokārt gūlusies uz nodokļu maksātājiem, jo daudzviet pasaulē valdības izmantoja nodokļu maksātāju naudu, lai glābtu privātbankas un citas finanšu iestādes; tā kā aizvien vairāk tiek prasīts, lai finanšu iestādes un ieinteresētās personas, kas gadiem ilgi guvušas labumu no pārmērīga kapitāla ienesīguma un nesamērīgi augstām ikgadējām pēmiņu izmaksām un guvušas lielāko daļu no visas pasaules uzņēmumu peļņas, godīgi piedalītos izmaksu segšanā;
- H. tā kā Eiropas Savienībā jo īpaši izmaksas, kas saistītas ar finanšu palīdzības sniegšanu grūtībās nonākušām finanšu iestādēm, ir saasinājušas un paātrinājušas fiskālo un valsts parādu krīzi un radījušas valstu budžetiem neparedzētu slogu, kā arī nopietni apdraudējušas darbavietu radīšanu, ar iedzīvotāju labklājību saistīto pakalpojumu sniegšanu un ar klimatu un vidi saistīto mērķu sasniegšanu;
- I. tā kā īstermiņa domāšana un spekulācijas Eiropas valstu obligāciju tirgos ievērojami padziļināja eiro zonas 2009.–2010. gada budžeta deficīta krīzi, kurā atklājās cieša saikne starp finanšu nozares trūkumiem un problēmām, kas saistītas ar valstu budžetu ilgtspējas nodrošināšanu apstākļos, kad valda pārmērīgs budžeta deficīts un pieaug valsts un privātā sektora parādi;
- J. tā kā Stabilitātes un izaugsmes pakts savā pašreizējā veidolā ir neefektīvs, un dalībvalstīm ir atšķirīgs konkurētspējas līmenis, tas ir veicinājis pašreizējās diskusijas par Eiropas ekonomikas pārvaldību, kuras pamatelementam vajadzētu būt pasākumiem, ar kuriem tiktu nostiprināts Stabilitātes un izaugsmes pakts, galvenokārt tā preventīvie noteikumi, nekavējoties uzsāktas strukturālās reformas, no kurām nevarēs izvairīties, un koordinēta nodokļu politika un cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, krāpšanos nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu, lai aizsargātu godīgu nodokļu maksāšanas principu, vienlaikus pakāpeniski pārnesot nodokļu slogu no darbaspēka uz kapitālu un darbībām, kurām ir spēcīga negatīva ārējā ietekme;
- K. tā kā krīze ir pierādījusi, ka ir jārod jauni, vispusīgi, godīgi un ilgtermiņa budžeta ieņēmumi, jāpiemēro spēka esošie tiesību akti par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī jāuzlabo to efektivitāte, lai nodrošinātu, ka fiskālā konsolidācija tiek efektīvi savienota ar ilgtermiņa ekonomikas atveseļošanu un valstu budžeta ilgtspēju, darbavietu radīšanu un sociālo integrāciju — stratēģijas “Eiropa 2020” darba programmas svarīgākajām prioritātēm;
- L. tā kā ar neseno krīzi saistītie nopietnie budžeta ierobežojumi ir radušies brīdī, kad ES ir starptautiskā līmenī uzņemusies ārkārtīgi svarīgas saistības, galvenokārt attiecībā uz klimata pārmaiņu mērķiem, Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) un attīstības palīdzību, īpaši attiecībā uz palīdzību, ko sniedz jaunattīstības valstīm, lai tās varētu pielāgoties klimata pārmaiņām un mazināt to ietekmi;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- M. tā kā 2010. gada 17. jūnijā Eiropadome paziņoja, ka ES ir jāsakopo spēki, lai izveidotu globālu pieeju finanšu iestāžu nodevu un nodokļu sistēmu ieviešanai, un aicināja turpināt pētīt un izstrādāt jautājumu par globāla finanšu darījumu nodokļa ieviešanu;
- N. tā kā Parlaments jau ir Komisijai prasījis veikt ietekmes novērtējumu un sniegt analīzi par finanšu darījumu nodokļa priekšrocībām; tādēļ ir nolēmis sagaidīt šīs analīzes rezultātus, pirms veikt turpmākās darbības,
1. ņem vērā darbu, ko līdz šim ir paveikusi Komisija, atsaucoties uz Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcijā pausto aicinājumu (plānotā ietekmes novērtējuma ietvaros) veikt pētījumu par iespējām ieviest finanšu darījumu nodokli pasaule un ES līmenī; uzsver nepieciešamību pēc vispusīga ietekmes novērtējuma un prasa līdz 2011. gada vasarai iesniegt šā ietekmes novērtējuma rezultātus un iespējamās konkrētos priekšlikumus, kā solīts Komisijas paziņojumā par nodokļiem finanšu nozarē; uzsver, ka līdzsvarotam un rūpīgi veiktam pētījumam par ES finanšu darījumu nodokļa ieviešanas iespējamību jābūt par pamatu šāda nodokļa ieviešanas procedūrai;
 2. uzsver, ka esošo nodokļu instrumentu likmju un darbības jomas palielināšana, kā arī vēl lielāki valsts sektora izdevumu samazinājumi nav nedz pietiekams, nedz ilgtspējīgs risinājums, ar kuru cīnīties pret sagaidāmajām problēmām Eiropas un starptautiskā līmenī; uzsver, ka, risinot šīs problēmas un apspriežot jaunas finansēšanas sistēmas, vienai no prioritātēm jābūt līdzekļu rašanai Eiropas konkurētspējas nostiprināšanai un ekonomiskās izaugsmes veicināšanai;
 3. uzsver, ka pareizi funkcionējošs vienotais tirgus ir Eiropas Savienības vērtīgākais instruments globalizētājā, savstarpēji konkurējošā pasaulē un galvenais Eiropas izaugsmes virzītājspēks; uzsver, ka galvenā uzmanība jāpievērš iekšējā tirgus nostiprināšanai un jācenšas meklēt veidus, kā saprātīgāk tērēt valstu un Eiropas resursus, perspektīvā domājot par visaptverošu budžeta reformu, kas skartu gan budžeta ieņēmumu, gan izdevumu daļu; norāda, ka, plānojot izdevumus, jārikojas tā, lai tie būtu rezultatīvi, un jauniem budžeta izpildes finanšu instrumentiem jābūt saprātīgiem, integrētiem un elastīgiem;
 4. uzsver, ka atlikušo šķēršļu likvidēšana iekšējā tirgū ir labākais veids, kā veicināt uz patiesu izaugsmi vērstu politiku, kas dotu sekmīgus rezultātus; konstatē, ka saskaņā ar veiktajiem pētījumiem, likvidējot visus šķēršļus, kas patlaban vēl ierobežo iekšējā tirgus četras brīvības, ik gadu būtu iespējams ietaupīt EUR 200–300 miljardus;
 5. uzsver, cik svarīgi ir “atdzīvīnāt” vienoto tirgu, un uzsver, ka Eiropas Savienībai jāizstrādā un efektīvi jāievieš kopīgi noteikumi, lai panāktu, ka iekšējais tirgus veicina strukturālo izaugsmi; uzsver, ka centieni jākoncentrē uz Eiropas ekonomikas virzītājspēku, proti, 20 miljoniem Eiropas uzņēmumu, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ko vada uzņēmēji un citi ar radošu garu apveltīti cilvēki;
 6. uzsver, ka viena no Eiropas Savienības priekšrocībām ir tās lielums un ka šī priekšrocība ir pilnībā jāliek lietā, izmantojot vienotā tirgus piedāvāto potenciālu un ES budžeta līdzekļus izlietojot tā, lai palielinātu pievienoto vērtību publiskā sektora centienos stimulēt izaugsmi veicinošos faktoros;
 7. uzsver, ka Komisijai ir jāpieņem kopīgas stratēģiskās pamatnostādnes, ieskicējot vispusīgu ieguldījumu stratēģiju, kurā, pamatojoties stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem, būtu formulētas ieguldījumu prioritātes un apzinātas ieguldījumu vajadzības, kas izriet no pamatmērķiem, galvenajiem projektiem un nepieciešamajām reformām, lai panāktu kohēzijas politikas atbalstīto ieguldījumu optimālu ietekmi;
 8. uzsver, ka viena no galvenajām novatorisku finansēšanas instrumentu priekšrocībām ir iespēja gūt no tiem divkāršu labumu, jo tie vienlaikus ļauj sniegt ieguldījumu tādu svarīgu politisku mērķu sasniegšanā kā finanšu tirgu stabilitāte un pārredzamība un piedāvā lielas iespējas gūt budžeta ieņēmumus; šajā sakarībā uzsver, ka vērā jāņem arī šādu instrumentu ietekme uz finanšu sektora radītājam nelabvēlīgajām ārējām sekām;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Nodokļu piemērošana finanšu nozarē

9. atgādina, ka saskaņā ar aplēsēm izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpšanās ar nodokļiem Eiropā ik gadu rada finansiālus zaudējumus EUR 200–250 miljardu apmērā; tādēļ uzskata, ka, samazinot krāpšanos ar nodokļiem, budžeta deficītu būtu iespējams mazināt, nepadodot nodokļus; ņemot to vērā, norāda, ka ar novatorisku finansēšanu ir “jāatdzīvina” dalībvalstu, Eiropas Savienības un starptautiskie centieni apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanos ar nodokļiem, kā arī citus nelegālas kapitāla aizplūšanas veidus;

10. uzsver, ka krīzes rezultātā Eiropas Savienībai ir jāpārliecina iedzīvotāji par to, ka tai ir gan griba, gan instrumenti, lai sabalansētā veidā turpinātu īstenot fiskālās konsolidācijas stratēģiju un stimulējošus pasākumus, kas garantētu ekonomikas ilgtermiņa atveseļošanos;

11. uzskata, ka, kaut arī pēdējā laikā ir panākts būtisks progress regulatīvajā un uzraudzības jomā, tomēr Eiropas Savienības pieeja finanšu sektoram ir nepilnīga — tajā trūkst nodokļu politikas pasākumu;

12. pozitīvi vērtē to, ka Komisija ir atzinusi, ka finanšu sektors ir nepietiekami aplūkts ar nodokļiem, jo īpaši tāpēc, ka lielākajai daļai finanšu pakalpojumu netiek piemērots PVN, un prasa novatoriskus finansēšanas pasākumus, lai no šā sektora gūtu vairāk ieņēmumu, vienlaikus veicinot nodokļu sloga mazināšanu strādājošiem iedzīvotājiem;

13. uzskata, ka finanšu darījumu nodokļa ieviešana varētu palīdzēt kontrolēt tādas aizvien biežāk finanšu tirgos sastopamas un ārkārtīgi postošas tirdzniecības tendences kā daži īstermiņa un automatizētās ātrās datorizētās tirdzniecības darījumi un ierobežot spekulēšanu; uzsver, ka tādējādi ar finanšu darījumu nodokli varētu uzlabot tirgus efektivitāti, palielināt pārredzamību, samazināt pārmērīgo cenu nestabilitāti un radīt stimulus finanšu nozarei veikt tādas ilgtermiņa investīcijas, kas dod pievienotu vērtību reālajai ekonomikai;

14. uzsver, ka saskaņā ar pašreizējiem aprēķiniem no zemas likmes finanšu darījumu nodokļa gūstamie ieņēmumi, pateicoties plašajai nodokļa bāzei, varētu sasniegt gandrīz EUR 200 miljardus gadā ES un USD 650 miljardus pasaules līmenī; uzskata, ka tas varētu būt nozīmīgs finanšu nozares ieguldījums krīzes izdevumu segšanā un valstu finansiālajā stabilitātē;

15. ņem vērā debašu gaitu par finanšu darījumu nodokli un atšķirīgos uzskatus par šāda nodokļa ieviešanas īstenojamību, efektivitāti un lietderību, kā arī aizvien dzīvāko diskusiju par finanšu darbības nodokli, tomēr norāda, ka līdz šim G20 nav spējis veicināt jēgpilnas kopējas iniciatīvas saistībā ar šo jautājumu; aicina G20 valstu vadītājus paātrināt sarunas, lai panāktu vienošanos par obligātajiem kopīgajiem vispārējā finanšu darījumu nodokļa elementiem un sniegt norādījumus par šāda nodokļa dažādo piemērošanas veidu vēlamu nākotni;

16. atbalsta finanšu darījumu nodokļa ieviešanu, jo tas uzlabotu tirgus darbību, samazinot spekulācijas, un palīdzētu finansēt vispasaules publiskos ieguvumus, kā arī samazinātu budžeta deficītu; uzskata, ka finanšu darījumu nodokļa ieviešanai jābūt pēc iespējas plašākai un ka ES ir jāveicina šā nodokļa ieviešana pasaules līmenī; ja tas neizdodas, ES finanšu darījuma nodoklis vispirms ir jāievieš ES līmenī; aicina Komisiju šā laikā veikt piemērotības pētījumu, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt vienlīdzīgas konkurences nosacījumus visā pasaulē, un nākt klajā ar konkrētiem likumdošanas priekšlikumiem;

17. norāda, ka, apsverot iespējamās variantus nodokļiem, ko piemērot finanšu nozarei pasaules un ES līmenī, ir jāņem vērā pieredze, kas gūta no nozaru darījumu nodokļu ieviešanas dalībvalstu līmenī;

18. turklāt uzsver, ka spekulatīvu darījumu aizplūšanai uz citām valstīm būtu zināmas negatīvas sekas, tomēr tā varētu arī uzlabot tirgus efektivitāti; uzsver arī to, ka ne visas par spekulatīvām uzskatāmās darbības ir jāsoda, jo daži riska uzņemšanās veidi var palielināt ES finanšu tirgu stabilitāti;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

19. uzsver, ka centralizētajā Eiropas tirgū centralizēti klīringa un norēķinu pakalpojumi varētu atvieglot ES finanšu darījumu nodokļa ieviešanu, pazeminot administratīvās izmaksas un vienkāršojot tā īstenošanu; tomēr atgādina, ka, izstrādājot finanšu darījumu nodokļa tehniskos aspektus, jāpatur prātā tas, ka finanšu nozare ir globāla un iekšēji savstarpēji saistīta;

20. ņem vērā Komisijas neseno paziņojumu kā pirmo soli šā jautājuma risināšanā; uzskata, ka pierādījumi par iespējamajām priekšrocībām, ko varētu dot finanšu darījumu nodokļa ieviešana ES līmenī, un/vai par tās iespējamajiem trūkumiem, ir jāvērtē Komisijai, veicot ietekmes novērtējumu;

21. norāda, ka Komisija nesenojā paziņojumā puda nepieciešamību veikt ietekmes novērtējumu attiecībā uz dažādiem variantiem finanšu nozares aplikšanai ar nodokli, un aicina Komisiju savā priekšizpētē pievērst uzmanību arī darījumu un budžeta ieņēmumu ģeogrāfiskajai asimetrijai un iespējai noteikt atšķirīgas nodokļa kategorijas vai likmes atkarībā no aktīvu veida, nodokļa piemērošanas biežuma, iesaistītā uzņēmuma veida vai dažu darījumu veidu īstermiņa un spekulatīva rakstura; prasa Komisijai izmantot visus pieejamos pētījumus;

22. aicina Komisiju priekšizpētē analizēt dažādos iespējamajos ES finanšu darījumu nodokļa variantus un to ietekmi, tostarp ekonomikas un sabiedrības ieguvumus, samazinot spekulatīvu finanšu darījumu apjomus, kuri pašlaik nopietni izkropļo tirgu;

23. uzsver, ka finanšu darījumu nodoklim ir jābūt pēc iespējas visaptverošākam, lai nodrošinātu godīgas konkurences apstākļus finanšu tirgos un darījumi neaizplūstu uz mazāk pārredzamiem instrumentiem; tādēļ uzskata, ka Komisijas priekšizpētē būtu jāpievērš uzmanība visiem finanšu aktīvu darījumiem, tādiem kā tūlītējie valūtas darījumi un darījumi ar atvasinātajiem instrumentiem tirgos, kā arī ārpusbiržas finanšu instrumentiem; norāda, ka finanšu darījumu nodokļa diferencētu likmju piemērošana dažādās tirdzniecības vietās varētu vēl vairāk nostiprināt tirgus stabilitāti, radot pozitīvu stimulu finanšu tirgu dalībniekiem darījumus no ārpusbiržas nodibinājumiem pārvietot uz pārredzamākām un labāk regulētām vietām;

24. tādēļ atzinīgi vērtē neseno Komisijas priekšlikumu par ārpusbiržas tirgotajiem finanšu instrumentiem un pārdošanu šajā pozīcijā, kas paredz skaidras centralizētas tīrvērtes (klīringa) un tirdzniecības reģistra prasības visiem ārpusbiržas darījumiem ar atvasinātajiem instrumentiem, tādējādi padarot šā visaptverošā ES finanšu darījumu nodokļa ieviešanu par tehniski īstenojamu;

25. uzstāj, ka ir jānosaka, kas galu galā maksās šo nodokli, jo slogu parasti nākas uzņemties patērētājiem, kuri šajā gadījumā būtu privātie ieguldītāji un iedzīvotāji; uzsver, ka, lai to novērstu, ir nepieciešami visaptveroši noteikumi par atbrīvošanu no šā nodokļa un sliekšņiem;

26. atzinīgi vērtē neseno SVF priekšlikumu, ko atbalstīja Komisija, ieviest nodokli banku aktīviem, kas valstīm ļautu iekasēt budžeta ieņēmumus 2 līdz 4 % apmērā no IKP, ar kuriem turpmāk varētu finansēt krīzes pārvarēšanas mehānismus; uzskata, ka banku nodevām jābūt proporcionālām attiecīgās kredītiestādes sistēmiskajai nozīmei un ar tās darbību saistītajam riska līmenim;

27. atzīmē, ka banku nodevām, finanšu darbības nodoklim un finanšu darījumu nodoklim ir dažādi ekonomiskie mērķi un atšķirīgs ieņēmumu gūšanas potenciāls; uzsver, ka tā kā banku nodevas ir balstītas uz bilances rādītājiem, ar tām nebūs iespējams ierobežot finanšu spekulācijas un regulēt ēnu darījumus banku nozarē; tādēļ šajā sakarībā uzsver finanšu uzraudzības mehānismu un pārredzamības nozīmi finanšu sistēmas elastīguma un stabilitātes palielināšanā;

28. norāda uz SVF priekšlikumu ieviest finanšu darbību nodokli un Komisijas neseno apņemšanos veikt vispusīgu šāda nodokļa ietekmes novērtējumu; uzsver, ka finanšu darbību nodoklis ir galvenokārt tikai uz ieņēmumiem orientēts nodokļu instruments, kas paredzēts tiešai piemērošanai finanšu nozarē un kas ļauj aplikēt ar nodokli ekonomikas nomu un peļņu, kura gūta no pārmērīgas riska uzņemšanās, un kā tāds tas varētu sniegt risinājumu pašreizējai problēmai attiecībā uz PVN nepiemērošanu finanšu sektoram;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

29. apzinās, ka ir dažādas iespējas valstu un Eiropas līmenī apsaimniekot papildu budžeta ieņēmumus, kas gūti no nodokļiem, kurus piemēro finanšu nozarē; uzsver, ka jāatrisina jautājums par to, kādam mērķim būtu jāizmanto finanšu darījumu nodokļa radītie ieņēmumi, un ka, lai nodokļu maksātājiem sniegtu atbilstīgu priekšstatu par loģisko pamatu finanšu nozares aplikšanai ar papildu nodokli, izvēles iespēju novērtēšana un atlase ir jāuzskata par būtisku elementu vispārējās debatēs par novatorisku finansēšanu; uzsver — ņemot vērā šā nodokļa globālo būtību, ka finanšu darījumu nodokļa ieņēmumi būtu jāizmanto, lai finansētu tādas globālas politikas mērķus kā nabadzības mazināšana jaunattīstības valstīs un šo valstu attīstība, kā arī klimata pārmaiņu apkarošana; norāda, ka Komisijas mērķis ir palielināt ES budžeta apjomu ar novatorisku finanšu instrumentu palīdzību; pauž pārliecību — lai nosargātu Eiropas pievienoto vērtību no minētajiem novatoriskajiem finanšu instrumentiem, daļu no to radītajiem ieņēmumiem budžetā varētu novirzīt ES projektu un politikas virzienu finansēšanai; atgādina, ka neseno Komisijas paziņojumā par ES budžeta pārskatīšanu ES nodokli finanšu nozarē uzskata par iespējamo avotu pašu līdzekļiem; aicina rīkot plašas debates, iesaistot ES institūcijas, dalībvalstu parlamentus, ES ieinteresētās aprindas un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, par iespējām šo politiku virzienu īstenošanā, ES un dalībvalstu līmenī piešķiramās ieņēmumu daļas apmēru un dažāda veida līdzekļiem šā mērķa sasniegšanai; attiecībā uz dalībvalstu līmenī piešķiramo ieņēmumu daļu apsaimniekošanu norāda, ka ir jāizvērtē visi iespējamie varianti, tostarp iespēja piešķirt ieņēmumus valsts finanšu konsolidēšanai;

30. uzsver, ka šo jauno nodokļu iespējamā ieviešana finanšu nozarē būtu jāanalizē nozarei piemērojamo pašreizējo nodokļu kontekstā, ņemot vērā to sekundāro ietekmi un īpašu uzmanību veltot nepieciešamībai noskaidrot veco un jauno nodokļu sinerģiju;

31. norāda, ka Komisijas mērķis ir palielināt ES budžeta apjomu, izmantojot novatoriskus finanšu instrumentus, un atzīst iespējamo ieguvumu no publisko līdzekļu izmantošanas privātā sektora ieguldījumu atdeves palielināšanai; tomēr apzinās, ka īpašam nolūkam izveidotu nodibinājumu izmantošana projektu finansēšanā var palielināt iespējamās saistības; tādēļ uzskata, ka līdz ar šādu pasākumu īstenošanu būtu jānodrošina pilnībā pārredzama informācijas atklāšana, kā arī atbilstīgas ieguldīšanas pamatnostādnes, riska pārvaldība, iedarbības robežvērtības, kā arī kontroles un uzraudzības procedūras un ka tas viss jānosaka demokrātiski atbildīgā veidā;

Eiropas projekta obligācijas un Eiropas projektu obligācijas

32. norāda, ka arvien biežāk par eiropas projekta obligācijām runā kā par kopēju parāda pārvaldības instrumentu; ņem vērā visus šajā sakarībā pēdējā laikā iesniegtos priekšlikumus un iniciatīvas; aicina Eiropadomi un Komisiju nekavējoties reaģēt uz aicinājumu, ko Parlaments izteica 2010. gada 16. decembra rezolūcijā par pastāvīga krīzes pārvaldības mehānisma izveidi⁽¹⁾, ka ir jādod politisks signāls, lai Komisija veiktu pētījumu par eiropas projekta obligāciju turpmāko sistēmu, ar mērķi noskaidrot nosacījumus, saskaņā ar kuriem šāda sistēma būtu izdevīga visām iesaistītajām dalībvalstīm un eiro zonai kopumā;

33. atbalsta ieceri izlaist kopējas “Eiropas projekta obligācijas”, lai finansētu svarīgas Eiropas infrastruktūras vajadzības un strukturālus projektus saistībā ar stratēģijas “Eiropa 2020” darbības programmu, gaidāmās jaunās ES stratēģijas, piemēram, jauno enerģijas infrastruktūras attīstības stratēģiju, un citus plašus projektus; uzskata, ka ES projekta obligācijas nodrošinātu nepieciešamās investīcijas un radītu pietiekamu uzticību, lai svarīgākajiem investīciju projektiem piesaistītu vajadzīgo atbalstu un tādējādi kļūtu par nozīmīgu mehānismu publiskā atbalsta maksimālai palielināšanai; atgādina — lai Eiropā nodrošinātu ilgtspējīgu stabilitāti, šiem projektiem jāsniedz ieguldījums mūsu ekonomikas ekoloģiskajā pārveidē, brūģējot ceļu no oglekļa dioksīda emisijām brīvai ekonomikai;

34. uzsver, ka ES budžets lielākā mērā jāizmanto investīciju veicināšanai; uzsver, ka projektus ar ilgtermiņa komerciālo potenciālu principā būtu jāveido tā, lai ES līdzekļi tiktu izmantoti sadarbībā ar privātajām bankām, jo īpaši ar Eiropas Investīciju bankas (EIB) un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) starpniecību;

35. aicina Komisiju un Eiropas Centrālo banku izpētīt, kādu iespējamo morālo kaitējumu dalībvalstīm varētu nodarīt izšķiroši svarīgu infrastruktūras projektu finansēšana, izmantojot ES projekta obligācijas vai eiropas projekta obligācijas, it īpaši gadījumos, kad šādi infrastruktūras projekti ir starptautiski;

⁽¹⁾ P7_TA(2010)0491.

Otrdienā, 2011. gada 8. marts

Oglekļa emisiju nodoklis

36. uzsver, ka pašreizējā nodokļu sistēmā būtu pilnībā jāintegrē “piesārņotājs maksā” princips, izmantojot atbilstīgus novatoriskus finansēšanas instrumentus, lai pakāpeniski novirzītu nodokļu slogu uz darbībām, kuras piesārņo vidi, rada būtiskas siltumnīcefekta gāzu emisijas vai kuru veikšanai tiek izmantots būtisks daudzums resursu;

37. tādēļ atbalsta Emisiju tirdzniecības sistēmas pastiprināšanu, kā arī enerģijas nodokļu direktīvas visaptverošu pārskatīšanu, izvirzot CO₂ emisijas un enerģijas un enerģētisko vērtību par svarīgākajiem kritērijiem, pamatojoties uz kuriem tiek piemēroti nodokļi enerģijas produktiem;

38. uzsver, ka abiem instrumentiem ir spēcīga divkārša ietekme —, no vienas puses, tie sniedz ievērojamu stimulu pāriet uz bezoglekļa, ilgtspējīgiem un atjaunojamiem enerģijas avotiem un sniedz lielus papildu ienākumus, bet, no otras puses; tomēr atgādina, ka oglekļa dioksīda emisiju nodokļa ieviešanas galvenais mērķis ir mainīt uzvedību un ražošanas struktūru, jo, ražošanas modeļiem pārejot uz ilgtspējīgu un atjaunojamu enerģijas avotu izmantošanu, samazināsies paredzētie ienākumi;

39. uzskata, ka, paredzot oglekļa dioksīda nodokli un pārskatot enerģijas nodokļu direktīvu, būtu jānosaka visām dalībvalstīm minimālās obligātās prasības, katras dalībvalsts pašas ziņā atstājot iespēju pieņemt lēmumu par augstāku saistību uzņemšanos, ja tā uzskata, ka spēj tās ievērot;

40. uzsver — lai izvairītos no oglekļa emisiju pārvirzēm un novērstu milzīgā sloga pārvietošanu uz patērētājiem ar zemiem ienākumiem, jānosaka atbilstīgi pārejas periodi; turklāt uzskata par lietderīgu paredzēt īpašiem mērķiem domātus pasākumus zemu ienākumu mājsaimniecību atbalstam un palielināt ieguldījumus publiskā sektora infrastruktūrā un mājsaimniecību energoefektivitātes uzlabošanā;

41. tomēr uzskata, ka pirms šāda nodokļa noteikšanas attiecībā uz ES importētajām precēm būtu pilnībā jāizpēta iespēja panākt vispārēju vienošanos G20 vai PTO līmenī, lai novērstu to, ka šis robežšķērsošanas nodokļu politikas pielāgošanas instruments, no vienas puses, rada izejvielu trūkumu, bet, no otras puses, noved pie trešo valstu īstenotiem pretpasākumiem attiecībā uz ES eksportu;

42. ņemot vērā, ka jaunās tirgus ekonomikas valstīs pieaug energoproduktu pieprasījums, vērš uzmanību uz ES kategorisko vajadzību veikt atbilstīgus ieguldījumus energoapgādē un energoefektivitātē, kas nostiprinās enerģētikas infrastruktūru un pēc iespējas samazinās neaizsargātību pret tirgus svārstībām, kuras varētu nelabvēlīgi ietekmēt ES ekonomiku un stratēģijā “Eiropa 2020” mērķus;

43. aicina dalībvalstis apsvērt iespēju klimata pārmaiņu nodokļa ieņēmumus piešķirt, lai finansētu pētniecību un izstrādi nolūkā samazināt oglekļa emisijas un novērst globālo sasilšanu, stimulēt energoefektivitāti, risināt energoresursu trūkuma problēmu un uzlabot enerģētikas infrastruktūru ES un jaunattīstības valstīs; šajā ziņā atgādina, ka saskaņā ar Emisiju tirdzniecības sistēmas (ETS) direktīvu vismaz 50 % no ieņēmumiem, kas gūti no ES ETS izsolītajām oglekļa dioksīda emisijām, jāpiešķir klimata pārmaiņu novēršanas pasākumiem, tostarp jaunattīstības valstīs;

44. norāda, ka energoefektivitātes pasākumu finansēšanas instrumentu pārstrukturēšana ir novatorisks veids, kā finansēt klimata labvēlīgus projektus; atzinīgi vērtē speciāla finanšu mehānisma izveidi, ar ko varētu piesaistīt arī privātus ieguldītājus (saistībā ar publiskā un privātā sektora partnerībām (PPP)), nolūkā līdzekļus, kas piešķirti, lai īstenotu regulu par Eiropas enerģētikas programmu ekonomikas atveseļošanai (EEPEA), bet nav izlietoti, izmantot energoefektivitātes un atjaunīgās enerģijas iniciatīvu atbalstam; prasa Komisijai rūpīgi izvērtēt šā instrumenta efektivitāti un analizēt iespēju līdzīgu pieeju neizlietotiem ES budžeta līdzekļiem piemērot arī turpmāk, tostarp attiecībā uz enerģētikas, energoefektivitātes un izejmateriālu iniciatīvām;

45. norāda, cik svarīga ir energoefektivitāte, un tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis efektīvi izmantot struktūrfondus, lai palielinātu ēku un jo īpaši dzīvojamu ēku energoefektivitāti; aicina efektīvi izmantot EIB un citu publiskā finansējuma iestāžu piešķirto finansējumu, kā arī nodrošināt koordinēšanu starp ES un valstu fondiem un citām palīdzības struktūrām, kas ieguldījumus varētu novirzīt energoefektivitātes jomā nolūkā sasniegt ES mērķus;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

46. atgādina dalībvalstīm par iespēju piemērot samazinātas PVN likmes pakalpojumiem, ar kuriem piedāvā uzlabot mājokļus un veicināt energoefektivitāti;

47. turklāt uzskata, ka resursu taupīgs izlietojums un inovācija ekoloģisko tehnoloģiju jomā ir ļoti svarīga no konkurētspējas viedokļa;

48. tā kā tiek izstrādāta un galu galā tiks ieviesta jauna novatoriska nodokļu politika, uzsver, ka ir jāveic vispārējs pārrobežu un starpnozaru novērtējums attiecībā uz dažāda veida pašreizējo un plānoto finansējumu, nodokļu un videi un darbībām klimata jomā paredzētajām subsīdijām, un ka to varētu nosaukt par “*de Larosière* procesu vides finansēšanas jomā”, lai efektīvāk izmantotu šos jaunus instrumentus un novērstu politikas virzienu iespējamo pārkļāšanos un/vai pretrunas;

49. atzīst, ka oglekļa dioksīda emisiju nodoklis būtu emisiju samazināšanas instruments, nevis ieņēmumu avots ilgākā laikposmā, jo šī instrumenta neefektīvas izmantošanas gadījumā šis avots, iespējams, izzustu;

Attīstības finansēšana

50. aicina dalībvalstis atkārtoti apstiprināt apņemšanos 0,7 % no nacionālā kopienākuma (NKI) veltīt oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP); pauž nožēlu, ka, lai gan visas ES dalībvalstis ir apstiprinājušas šo 0,7 % izdevumu mērķi, 2008. gadā to izpildīja vai pārsniedza tikai Zviedrija, Luksemburga, Dānija un Nīderlande;

51. atgādina, ka — neraugoties uz globālo krīzi — Eiropas Savienība kopumā, tostarp tās dalībvalstis, vēl aizvien ir vadošā līdzekļu devēja attīstības palīdzībai, 2009. gadā atvēlot 56 % no pasaules kopējā līdzekļu piešķiruma jeb EUR 49 miljardus, ko apstiprina ES dalībvalstu valdību kopīgā apņemšanās panākt, ka OAP līdz 2010. un līdz 2015. gadam veido attiecīgi 0,56 % un 0,70 % no NKI;

52. uzsver pareizas finanšu pārvaldības sevišķi svarīgo lomu attiecībā uz visu ES attīstības un humāno palīdzību, it īpaši tādēļ, ka ar šo palīdzību saistīto lēmumu pieņemšanā un tās īstenošanā iesaistītajām Eiropas iestādēm par to pilnībā jāuzņemas pārskatatbildība Eiropas pilsoņu un nodokļu maksātāju priekšā;

53. uzsver, ka novatoriska attīstības finansēšana var papildināt tradicionālos attīstības palīdzības mehānismus, tādējādi palīdzot tiem laikus sasniegt nospraustos mērķus; atgādina, ka novatoriskajiem finansēšanas instrumentiem būtu jāpapildina ANO mērķis — attīstības sadarbībai veltīt 0,7 % no IKP; uzsver, ka novatoriskai attīstības finansēšanai jāsatāv no dažādiem finansējuma avotiem, lai būtu iespējams piesaistīt pēc iespējas vairāk līdzekļu, turklāt tai jābūt pilnībā piemērotai katras atsevišķas valsts prioritātēm, liekot spēcīgu uzsvāru uz pašu valstu iesaistīšanos šajā procesā; tajā pašā laikā uzsver, ka jaunattīstības valstīm pašām ir jāpastiprina centieni nodokļu politikas jomā, galvenokārt attiecībā uz nodokļu iekasēšanu un cīņu pret nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas ir sevišķi svarīgas, lai ieviestu pareizu fiskālo politiku;

54. uzsver, ka efektīvas augstas kvalitātes attīstības palīdzības sniegšanai nepieciešami īpaši centieni tās sniedzēju koordinācijas un pārvaldības pasākumu ziņā; uzskata, ka, atrisinot Eiropas attīstības palīdzības fragmentācijas problēmu, kas samazina efektivitāti un rada gan finanšu, gan politiskas sekas, dalībvalstis ieguvums būtu vērtējams līdz pat EUR 6 miljardu apmērā gadā un papildus tiktu atvieglots arī partnervalstu administrāciju darbs;

55. atgādina — lai līdz 2015. gadam sasniegtu TAM mērķus, būs vajadzīgi USD 300 miljardi; pauž nožēlu, ka vairākums attīstīto valstu, neraugoties uz to nesenajiem paziņojumiem ANO 2010. gada septembra augstākā līmeņa sanāsmē par TAM, līdz šim nav izpildījušas savas 2005. gada saistības palielināt attīstības palīdzību, un norāda, ka centieniem ir jābūt saskaņotākiem; uzsver — nav pieļaujams, ka dažas valstis novatoriskos finansēšanas mehānismus (NFM) varētu uztvert kā pamudinājumu atteikties no oficiālās attīstības palīdzības (OAP); uzsver, ka OAP saistības un novatoriski finansēšanas mehānismi jāuzskata par būtiskiem un papildinošiem nabadzības izskausšanas līdzekļiem;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

56. uzsver, ka novatorisku finansēšanas sistēmu publiska pārraudzība un pārredzamība ir *sine qua non* nosacījums to ieviešanai, ņemot vērā nesenojās finanšu un pārtikas krīzēs gūto pieredzi;

57. uzsver, ka steidzami jāuzlabo ES koordinācija saistībā ar labklājības nodrošināšanas pasākumiem vietējos tirgos un ka novatoriska finansēšana attīstības jomā jāveicina ne tikai ar nodokļu palielināšanu, bet arī jāizpēta citas iespējas, piemēram, iekšzemes ieņēmumu papildināšana, ko vislabāk var panākt, atzīstot un aizsargājot īpašuma tiesības, veicot zemes kartēšanu un uzlabojot uzņēmējdarbības un ieguldījumu vidi jaunattīstības valstīs;

58. atgādina, ka smagas pandēmiskas slimības — AIDS, tuberkuloze un malārija —, kas plosās jaunattīstības valstīs un jo īpaši Subsahāras Āfrikā, ir viens no lielākajiem šķēršļiem Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai; šajā saistībā atgādina, ka par aviobiļetēm iekasētās solidaritātes iemaksas ir nozīmīgs finanšu instruments, ar ko risināt veselības aprūpes problēmas un kas jāattīsta arī turpmāk; jo īpaši aicina Komisiju apsvērt papildu finansēšanas mehānismus, ar kuriem risināt globālus veselības aprūpes jautājumus, un aicina nabadzīgajās valstīs atvieglot piekļuvi zālēm;

59. norāda, ka klimata pārmaiņas jo īpaši ietekmēs jaunattīstības valstis, un uzskata, ka, finansējot pasākumus klimata pārmaiņu seku un energoresursu trūkuma mazināšanai, tiks sekmēta TAM sasniegšana;

60. atzinīgi vērtē to, ka ANO augstākā līmeņa sanāksmes par Tūkstošgades attīstības mērķiem galīgajā deklarācijā, ko pieņēma 2010. gada 22. septembrī, pirmo reizi konkrēti norādīta novatorisku finansēšanas veidu nozīme TAM sasniegšanā;

61. norāda uz līdz šim sekmīgi īstenotajiem novatoriskas finansēšanas mehānismiem, jo īpaši uz UNITAID starptautisko mehānismu zāļu iegādei, starptautisko finanšu mehānismu imunizācijai (*IFFIm*) un tirgus garantiju (*AMC*) vakcinēšanai pret pneimokoku izraisītām slimībām, un norāda, ka līdz šim šie mehānismi ir nodrošinājuši vairāk nekā divus miljardus ASV dolāru; atzīmē, ka arī citi novatoriskas finansēšanas veidi ir bijuši efektīvi, piemēram, mijmaiņas darījumi, ar kuriem parādu saistības dzēš, ja tiek īstenoti dabas vai veselības aizsardzības pasākumi, un katlu kurināmās degvielas nodokļi;

62. atgādina, ka vairāki Eiropas valstu un valdību vadītāji ANO 2010. gada septembra augstākā līmeņa sanāksmē par TAM ir paiduši stingru atbalstu finanšu darījumu nodokļa ieviešanai, un sagaida no viņiem izšķirošu rīcību, lai atbalstītu šo apņemšanos;

63. aicina dalībvalstis, kuras līdz šim vēl nav pievienojušās 2006. gadā izveidotajai eksperimentālajai grupai jautājumos par novatoriskiem finansēšanas mehānismiem, tai pievienoties, kā arī piedalīties visos pašreizējos mehānismos, tostarp veikt solidaritātes iemaksas no aviobiļešu tirdzniecības;

64. mudina Komisiju ierosināt, lai ES mērogā tiktu ieviesti novatoriski mehānismi attīstības finansēšanai;

65. aicina iestādes un ES valdības detalizēti izpētīt iespēju radīt pasaules mēroga loteriju nolūkā finansēt bada izskaušanas pasākumus, kā ierosināts Pasaules Pārtikas programmā un ko īstenotu kā pārtikas projektu;

66. uzskata, ka ar OAP neizdosies apkarot nabadzību, ja G20 valstis, ES un finanšu iestādes neieņems striktu nostāju pret saņēmējvalstu korumpētajām administrācijām; tāpēc uzsver, ka ir jāmodernizē ES palīdzība attiecībā uz nodokļu iestāžu, tiesu iestāžu un korupcijas novēršanas aģentūru nostiprināšanu jaunattīstības valstīs; mudina ES dalībvalstis apkarot kukuļdošanu uzņēmumos, kuri ir reģistrēti dalībvalstu jurisdikcijās, taču darbojas jaunattīstības valstīs;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

67. atgādina, ka katru gadu jaunattīstības valstīs ar tādiem nelikumīgiem līdzekļiem kā nelegāla kapitāla plūsmas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas tiek zaudēti aptuveni EUR 800 miljardi, t.i., summa, kas desmitkārt pārsniedz OAP apmēru, un šādas situācijas novēršanai un izskaušanai varētu būt izšķiroša nozīme TAM sasniegšanā; mudina ES un dalībvalstis par galveno darba kārtības prioritāti visos starptautiskajos forumos noteikt cīņu pret nodokļu oāzēm, korupciju un ļaunprātīgām nodokļu struktūrām, lai jaunattīstības valstis varētu palielināt iekšzemes ieņēmumus;

68. atgādina, ka G20 valstīm ir kolektīvas saistības mazināt krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm, kuras smagi skāra šīs krīzes netiešās sekas;

69. lai nodrošinātu OAP pārredzamību, mudina, ka ir jāpanāk pārskatatbildība, palīdzības jomā nostiprinot valstu kontroles mehānismus un parlamentārās pārbaudes; aicina ES un G20 valstis ievērot noteiktos darba kārtību, lai izskautu nodokļu oāzes un nodokļu slepenību, veicinot ziņojumu sniegšanu par katru valsti;

70. aicina Padomi un Komisiju popularizēt un censties attīstības jomā ieviest novatoriskus finanšu instrumentus, tādus kā starptautisko finanšu darījumu nodoklis, transporta nodevas, pasākumi nelikumīga kapitāla plūsmu apkarošanai un pārvedumu izmaksu samazināšana vai atvieglošana;

71. norāda, ka ekonomikas un finanšu krīze daudzas jaunattīstības valstis iedzīs jaunā parādu krīzē, un aicina Komisiju un dalībvalstis no jauna censties atvieglināt jaunattīstības valstu parādu slogu;

72. atgādina, ka jaunattīstības valstis ir vissliktāk sagatavotas klimata pārmaiņu novēršanai un kopumā, šķiet, visvairāk cieš no šīs parādības; aicina īstenot ES finansiālās saistības, kuras uzņēmās, noslēdzot Kopenhāgenas vienošanos un izveidojot Pasaules klimata pārmaiņu aliansi; mudina ES uzņemties rūpnieciski attīstīto valstu kopīgo iniciatīvu vadību, lai dotu lielāku un mērķtiecīgāku ieguldījumu to trešās pasaules valstu attīstības atbalstīšanā, par kurām ES ir vēsturiski atbildīga;

*

* *

73. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Parlamenta Politikas uzdevumu komitejai, Komisijai, Eiropadomei, EIB, ECB, SVF un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā

P7_TA(2011)0081

**Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā
ES (2010/2089(INI))**

(2012/C 199 E/04)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. un 184. pantu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. pantu,

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu par vīriešu un sieviešu līdztiesību visās jomās,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Solidaritāte veselības jomā. Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā ES” (COM(2009)0567),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Lēmumu Nr. 1350/2007/EK, ar ko izveido otro Kopienas rīcības programmu veselības aizsardzības jomā (2008.-2013. gadam) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 26. novembra Lēmumu 2010/48/EK par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ⁽²⁾,
- ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu “Solidaritāte veselības jomā. Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā ES”,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 8. jūnija secinājumus “Taisnīguma un veselības aizsardzības jautājumi visās politikas jomās – solidaritāte veselības aizsardzībā”,
- ņemot vērā ziņojumu par Sociālās aizsardzības komitejas un Komisijas 2. kopīgo novērtējumu par ekonomikas krīzes sociālo ietekmi un politiskajiem risinājumiem,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par Eiropas Savienības veselības aizsardzības sistēmu kopējām vērtībām un principiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 20. novembra rezolūciju par jauniešu veselības aizsardzību un labklājību,
- ņemot vērā Veselību sociālo faktoru komitejas gala ziņojumu (PVO, 2008),
- ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu “Solidaritāte veselības aprūpē — nevienlīdzības mazināšana veselības jomā ES” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 1. februāra rezolūciju par veselīga uztura un fiziskās aktivitātes veicināšanu — liekā svara, aptaukošanās un hronisko slimību profilakse Eiropas mērogā ⁽⁵⁾, kā arī 2008. gada 25. septembra rezolūciju par Balto grāmatu par Eiropas stratēģiju attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par Balto grāmatu “Kopā par veselību. ES Stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam” ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 301, 20.11.2007., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.

⁽³⁾ OV C 146, 22.6.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 232, 27.8.2010., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 250 E, 25.10.2007., 93. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 97. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 56. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0032/2011),
- A. tā kā universalitāte, kvalitatīvas aprūpes pieejamība, taisnīgums un solidaritāte ir kopīgas vērtības un principi, kas ir ES dalībvalstu veselības sistēmu pamatā;
 - B. tā kā, neraugoties uz to, ka iedzīvotāji vidēji dzīvo ilgāk un veselīgāk nekā iepriekšējās paaudzes, sabiedrības novecošanas kontekstā ES sastopas ar nopietnu problēmu — ievērojamām atšķirībām fiziskās un garīgās veselības jomā, kas pastāv un pieaug starp dažādām ES dalībvalstīm un arī to iekšienē;
 - C. tā kā paredzamā mūža ilguma atšķirības starp zemākām un augstākām sociālekonomiskajām grupām sasniedz 10 gadus vīriešiem un sešus gadus sievietēm;
 - D. tā kā dzimumu aspekts paredzamā dzīves ilguma jomā arī ir svarīgs jautājums, kas jārisina saistībā ar nevienlīdzību veselības jomā;
 - E. tā kā papildus ģenētiskiem faktoriem veselību vislielākā mērā ietekmē iedzīvotāju dzīvesveids, piekļuve aprūpei, tostarp informācijai un izglītībai veselības jomā, slimību profilaksei, kā arī piekļuve īstermiņa un ilgtermiņa slimību ārstēšanai; tā kā zemākās sociālekonomiskās grupas vairāk apdraud uzturvielu nepietiekamība, kā arī atkarība no alkohola un tabakas — šie ir faktori, kas veicina daudzas slimības un saslimšanas, tostarp sirds asinsvadu slimības un vēzi;
 - F. tā kā nevienlīdzība veselības jomā starp cilvēkiem ar augstāku un zemāku izglītību, dažādām nodarbinātības grupām un atšķirīgu ienākumu grupām ir sastopama visās dalībvalstīs;
 - G. tā kā ir dati, ka dzimumu aspekts ir svarīgs arī nepareiza uztura jomā, saskaņā ar kuriem sievietes vairāk cieš no nepareiza uztura un šī nevienlīdzība saasinās, sociālekonomiskajam slānim pazemino-ties;
 - H. tā kā dzimumu un vecumu nevienlīdzība biomedicīniskajā pētniecībā un sieviešu nepietiekamā pārstāvētība klīniskos izmēģinājumos negatīvi ietekmē pacientu aprūpi;
 - I. tā kā ar veselību saistītas nevienlīdzības līmeņa salīdzinoša noteikšana ir pirmais solis ceļā uz efektīvu rīcību;
 - J. tā kā saslimstības rādītāji parasti ir augstāki grupās ar zemu izglītības, kvalifikācijas un ienākumu līmeni un būtiska izplatības nevienlīdzība ir vērojama arī attiecībā uz specifisku invaliditātes veidu un hronisku nelipīgu slimību, mutēs, dobuma slimību un garīgo slimību paveidu lielāko daļu;
 - K. tā kā ātri pieaug tabakas lietošana sieviešu, īpaši jaunu sieviešu, vidū, kas postoši ietekmēs viņu veselību nākotnē; tā kā smēķēšanas atstātajām sekām uz sievietēm ir jāpieskaita daudzas problēmas, kas tās vēl vairāk palielina;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- L. tā kā Komisija ir norādījusi, ka visās ES dalībvalstīs veselības gradientu ietekmē sociālie faktori (Komisijas 2010. gada 20. oktobra paziņojums "Solidaritāte veselības jomā. Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā ES"); un tā kā Pasaules Veselības organizācija definē šo sociālo gradientu, kā sakarību starp sociālekonomisko nevienlīdzību ar nevienlīdzību veselības jomā un nevienlīdzību veselības aprūpes pieejamībā;
- M. tā kā vairāki projekti un pētījumi ir apstiprinājuši, ka jo īpaši liekā svara un aptaukošanās problēmu izplatība ir saistīta ar agrīnām atšķirībām sociālekonomiskajā vidē un augstākie liekā svara un aptaukošanās rādītāji ir reģistrēti zemākajās sociālekonomiskajās grupās; tā kā šī situācija var novest pie vēl lielākas nevienlīdzības veselības un sociālekonomiskā ziņā, jo palielinās to saslimšanu risks, kas saistīts ar aptaukošanos;
- N. tā kā neraugoties uz sociālekonomisko un vides jomas progresu, kas kopumā uzlaboja tautas veselības stāvokli ilgtermiņā tomēr joprojām nevienlīdzību veselības jomā joprojām tieši ietekmē vairāki faktori, piemēram, higiēna, dzīves un darba apstākļi, nepareizs uzturs, izglītība, ienākumu līmenis, alkohola patēriņš un smēķēšana;
- O. tā kā ir sagaidāms, ka klimata pārmaiņas potenciāli ietekmēs veselību vairākos veidos, jo biežāki kļūs ekstremāli laika apstākļi, piemēram, karstuma viļņi un plūdi, mainīsies infekcijas slimību izplatība, kā arī pieaugs ultravioletā starojuma iedarbība; tā kā ne visas ES dalībvalstis ir vienlīdz gatavas risināt šīs problēmas;
- P. tā kā nevienlīdzība veselības jomā rodas ne tikai vairāku ekonomisku, vides un ar dzīves veidu saistītu faktoru ietekmē, bet to izraisa arī problēmas, kas saistītas ar veselības aprūpes pieejamību;
- Q. tā kā nevienlīdzība veselības jomā ir saistīta arī ar veselības aprūpes pieejamības problēmām — gan ekonomisku iemeslu dēļ (ne tik daudz nopietnas ārstēšanas jomā, kas tiek dalībvalstīs korekti nodrošināta, bet attiecībā uz ikdienišķiem pakalpojumiem, piemēram, zobārstniecību un acu aprūpi), gan medicīnisko resursu nevienmērīgas izplatības dēļ dažās ES daļās;
- R. tā kā profesionālu medicīnas darbinieku trūkums dažās ES daļās, kā arī medicīnas darbinieku iespējas bez sarežģījumiem pārcelties uz citām ES daļām ir nopietna problēma, un tā kā šī iemesla dēļ rodas būtiska nevienlīdzība attiecībā uz veselības aprūpes pieejamību un pacientu drošību;
- S. tā kā cilvēkiem, kuri dzīvo attālās un salu teritorijās joprojām, ir ierobežota savlaicīgas un kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamība;
- T. tā kā pacienti, kas dzīvo ar hroniskām slimībām vai saslimšanām, ir īpaša grupa, kam jāsaskaras ar nevienlīdzību attiecībā uz diagnozes un aprūpes pieejamību, sociālajiem un cita veida atbalsta pakalpojumiem, kā arī jāsaskaras ar problēmām finansiālā jomā, nodarbinātības jomā, jāpiedzīvo sociālā diskriminācija un stigmatizācija;
- U. tā kā vardarbība pret sievietēm ir plaši izplatīta parādība visās valstīs un visos sociālajos slāņos un tā smagi ietekmē sieviešu un bērnu fizisko un emocionālo veselību;
- V. tā kā neauglība ir Pasaules Veselības organizācijas atzīta veselības problēma, kas jo īpaši ietekmē sieviešu veselību, un tā kā Apvienotās Karalistes Valsts līmeņa apsekojums atklāja, ka vairāk nekā 94 % sieviešu, kuras cieš no neauglības, cieš arī no dažādiem depresijas paveidiem;
- W. tā kā starp dalībvalstīm pastāv ļoti lielas atšķirības neauglības ārstēšanas iespēju ziņā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- X. tā kā atbilstīgi Eirostata — ES oficiālā statistikas dienesta datiem bezdarba līmenis 27 ES dalībvalstīs 2010. gada septembrī sasniedza 9,6 %, un tā kā Eiropas Savienības Padomes Sociālās aizsardzības komitejas 2010. gada 20. maija atzinumā ir paudusi bažas, ka pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze negatīvi ietekmēs veselības aprūpes pieejamību iedzīvotājiem, kā arī dalībvalstu veselībai paredzētos budžetus;
- Y. tā kā pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze var smagi skart veselības aprūpes nozari vairākās ES dalībvalstīs, attiecībā gan uz piedāvājumu, gan pieprasījumu;
- Z. tā kā pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes radītie ierobežojumi un ES draudošo demogrāfisko problēmu sekas var smagi apdraudēt dalībvalstu veselības aprūpes sistēmu finansiālo un organizatorisko ilgtspējību, tādējādi apgrūtinot vienlīdzīgai aprūpes pieejamību to teritorijā;
- AA. tā kā nabadzība apvienojumā ar citiem neaizsargātības faktoriem, piemēram, bērnību vai vecumu, invaliditāti vai piederību kādai minoritātei, var arī turpmāk palielināt ar veselības nevienlīdzību saistītus riskus, un tā kā atgriezeniski — slikta veselība var novest pie nabadzības un/vai sociālās atstumtības;
- AB. tā kā pirmie dzīves gadi ietekmē dažādus veselības un labklājības aspektus visas dzīves garumā — sākot no aptaukošanās, sirds slimībām un garīgās veselības līdz izglītībai, profesionālajiem sasniegumiem, ekonomiskajam statusam un dzīves kvalitātei;
- AC. tā kā nevienlīdzība veselības jomā būtiski ietekmē ES un dalībvalstu ekonomiku; tā kā ir aprēķināts, ka ar nevienlīdzību veselības jomā saistītie zaudējumi sasniedz aptuveni 1,4 % no IKP;
- AD. tā kā neregistrētiem migrantiem daudzās ES valstīs nav nodrošināta veselības aprūpes vienlīdzīga pieejamība ne tikai praksē, bet nav paredzēta arī ar likumu;
- AE. tā kā dalībvalstīs joprojām ir gadījumi, kad dažādu sociālo grupu pārstāvji (piemēram cilvēki ar invaliditāti) saskaras ar šķēršļiem vienlīdzīgai piekļuvei veselības aprūpes iestādēm, kā dēļ viņiem tiek ierobežota veselības pakalpojumu pieejamība;
- AF. tā kā, to sabiedrībai novecojot, dalībvalstīm nākas risināt problēmas, kas saistītas ar veco ļaužu nespēju par sevi parūpēties, kā arī pieaugošu vajadzību pēc geriatriskās aprūpes un ārstēšanas; tā kā šī iemesla dēļ ir jāpārskata pieeja veselības aprūpes organizēšanai; tā kā palielinās nevienlīdzība, kas saistīta ar veselības aprūpes pieejamību veciem cilvēkiem,
1. atzinīgi vērtē galvenos ierosinājumus Komisijas paziņojumā "Solidaritāte veselības jomā. Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā ES": 1) panākt objektīvāku veselības aspekta iekļaušanu mūsu vispārējos sociālās un ekonomiskās izaugsmes mērķos, 2) uzlabot datu un zināšanu bāzi (tostarp noteikšanas, uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas mehānismus), 3) visā sabiedrībā veidot apņēmību samazināt nevienlīdzību veselības jomā, 4) ievērot neaizsargātu iedzīvotāju grupu vajadzības un 5) izstrādāt ES politikas ieguldījumu, lai mazinātu nevienlīdzību veselības jomā;
2. uzsver, cik nozīmīga ir veselības aprūpes nodrošināšana atbilstīgi pamattiesībām; norāda, ka jāturpina un jāuzlabo veselības aprūpes sistēmu un veselības aprūpes par pieņemamu cenu pieejamība;
3. uzsver, cik nozīmīgi ir uzlabot slimību profilakses, veselības veicināšanas, primārās un specializētās veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību un samazināt nevienlīdzību starp dažādām sociālām un vecuma grupām, un uzsver, ka šos mērķus varētu sasniegt, optimizējot valsts profilaktiskās un ārstējošās veselības aprūpes izdevumus, kā arī izdevumus programmām, kas paredzētas konkrētām mazākaizsargātām grupām;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

4. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus sociālekonomiskās nevienlīdzības novēršanā, kas rezultātā palīdzētu mazināt dažus nevienlīdzības aspektus saistībā ar veselības aprūpi; turklāt, pamatojoties uz cilvēka cieņas, brīvības, līdztiesības un solidaritātes universālajām vērtībām, aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst uzmanību mazāk aizsargāto grupu vajadzībām, tostarp nelabvēlīgā situācijā esošu migrantu un etniskām minoritātēm piederošu cilvēku, bērnu un pusaudžu, kā arī invalīdu vajadzībām, īpašu uzmanību pievēršot garīgo slimību jautājumiem, pacientu, kuriem diagnosticētas hroniskas slimības vai saslimšanas, vecāka gadagājuma cilvēku, nabadzībā dzīvojošu cilvēku un alkoholisma un narkomānijas skartu cilvēku vajadzībām;

5. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka pašas neaizsargātākās grupas, tostarp neregistrēti migranti, ir tiesīgas saņemt veselības aprūpi un tām tiek nodrošināta taisnīga piekļuve šai aprūpei; aicina dalībvalstis izskatīt iespēju neregistrētu migrantu veselības aprūpes nodrošināšanai, izstrādājot kopējos principos pamatotu definīciju veselības aprūpes pamatelementiem, kas noteikti valsts tiesību aktos;

6. aicina dalībvalstis ņemt vērā īpašās imigranšu veselības aizsardzības vajadzības un īpaši parūpēties par to, lai veselības sistēmas nodrošinātu pienācīgus valodu starpniecības pakalpojumus; šīm sistēmām ir jārada izglītības iniciatīvas ar mērķi nodrošināt, lai ārsti un citi speciālisti apgūtu starpkultūru pieeju, kuras pamatā ir daudzveidības atzīšana un cieņa pret to, kā arī izpratne par cilvēkiem no dažādiem ģeogrāfiskiem reģioniem; par prioritāti jānosaka arī pasākumi un informācijas kampaņas, kuru mērķis ir apkarot sieviešu ģenitāliju kropļošanu, paredzot stingrus sodus personām, kas to praktizē;

7. aicina ES un dalībvalstis nekavējoties atrast risinājumus, lai apkarotu uz etnisko izcelsmi balstītu diskrimināciju jo īpaši tajās dalībvalstīs, kurās netiek īstenota Padomes Direktīva 2000/43/EK un kurās etnisko minoritāšu sievietēm nav pieejama vai ir tikai daļēji pieejama sociālā aizsardzība un pilnībā liegti vai ir tikai daļēji pieejami veselības aprūpes pakalpojumi;

8. aicina dalībvalstis sadarbībā ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām uzlabot kvalitatīvu juridisko konsultāciju un informācijas pieejamību, lai palīdzētu sabiedrības ierindas locekļiem, tostarp migrantiem bez dokumentiem, uzzināt vairāk par savām indivīda tiesībām;

9. uzsver, ka ekonomikas un finanšu krīze un dalībvalstu veiktie taupības pasākumi, īpaši piedāvājuma jomā, var novest pie tā, ka budžeta samazināšanas un nodokļu zemāku ieņēmumu dēļ samazinās finansējums sabiedrības veselības pakalpojumiem un veselības veicināšanai, kā arī slimību profilaksei un ilgstošas aprūpes pakalpojumiem, tajā pašā laikā, iespējams, ka pieaugs pieprasījums pēc veselības aprūpes un ilgstošas aprūpes, dažādu, iedzīvotāju veselības stāvokli pasliktinošu, iemeslu dēļ;

10. uzsver, ka ES pastāvošā nevienlīdzība veselības jomā ir būtisks dalībvalstu un to veselības aizsardzības sistēmu apgrūtinājums un ka ar efektīvu iekšējā tirgus darbību, kā arī stingru un, ja iespējams, koordinētu valsts profilakses politiku ir iespējams panākt uzlabojumus šajā jomā;

11. uzsver, ka nelabvēlīgie sociāli ekonomiskie faktori, piemēram, liekais svars, smēķēšana u.tml., veselības aprūpes sistēmu pieejamība (risks nesaņemt aprūpes un zāļu izdevumu atmaksu, nepietiekama profilakse un medicīniskās demogrāfijas sadrumstalotība) un efektīva diagnostika būtu jānoskaidro par galvenajiem aspektiem nevienlīdzīgas veselības aprūpes novēršanas pasākumos un ka arī medikamentozās ārstēšanas pieejamība par pieņemamām cenām būtu jānoskaidro par svarīgu aspektu atsevišķu cilvēku veselības aprūpē; tāpēc aicina dalībvalstis nodrošināt, ka pārskatāmības direktīva (89/105/EEK) tiek pareizi īstenota un ka pienācīgi tiek ņemti vērā secinājumi, kas iekļauti Eiropas Komisijas 2008. gada paziņojumā par farmācijas nozares apsekojumu;

12. uzsver, ka veselības aprūpe nav uzskatāma un to nedrīkstētu uzskatīt par vispārēju precī vai pakalpojumu;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

13. aicina Padomi un dalībvalstis īstenot un izvērtēt jaunus pasākumus, lai nodrošinātu valsts izdevumu veselības aprūpes jomā efektivitāti, jo īpaši veicot ieguldījumus profilaktiskajā veselības aprūpē, lai izvairītos no ilgtermiņa izmaksām un sociālā sloga nākotnē, pārstrukturēt veselības aprūpes sistēmas, lai nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi kvalitatīvai veselības aprūpei (jo īpaši medicīniskai pamataprūpei) bez jebkādas diskriminācijas visā ES, un mudina Komisiju izpētīt iespējas izmantot esošos ES fondus, lai turpmāk atbalstītu ieguldījumus veselības aprūpes infrastruktūrā, pētniecībā un apmācībā, kā arī sekmētu un uzlabotu slimību profilaksi;

14. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka vecāka gadagājuma cilvēkiem paredzēta vienlīdzīga piekļuve veselības aprūpei un ārstēšanas iespējām ir iekļauta veselības politikā un programmās un ka saistībā ar 2012. gadu — Eiropas aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gadu, prioritāte tiek piešķirta tam, lai nodrošinātu, ka vecāka gadagājuma cilvēki pienācīgi varētu saņemt veselības aprūpi un ārstēšanu; aicina dalībvalstis veicināt iniciatīvas vecāka gadagājuma pacientu sociālās izolācijas izskaušanai, jo tai ir liela ietekme uz pacienta veselību ilgtermiņā; uzsver, ka Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm attiecīgā ilgtermiņa stratēģijā jāparedz sociālās un ekonomiskās sekas, ko rada Eiropas iedzīvotāju novecošana, lai nodrošinātu veselības aprūpes sistēmas finansiālo un organizatorisko ilgtspējību, kā arī aprūpes pakalpojumu vienlīdzīgu un pastāvīgu sniegšanu pacientiem;

15. aicina dalībvalstis panākt, lai valsts, reģionu un vietējā līmenī tiktu uzlabota krīzes ietekmes uz veselības un sociālo jomu uzraudzība;

16. aicina Komisiju sekmēt pieredzes apkopošanu saistībā ar veselības izglītību, veselīga dzīvesveida popularizēšanu, profilaksi, agrīnu diagnostiku un pienācīgu ārstēšanu, jo īpaši saistībā ar alkohola lietošanu, smēķēšanu, uzturu un lieko svaru, kā arī narkotikām; aicina dalībvalstis, jo īpaši nelabvēlīgākos reģionos, popularizēt fiziskās aktivitātes, veselīgu uzturu un programmas “Veselīgas skolas”, kas paredzētas bērniem, un veicināt personīgās, sociālās un veselības izglītības līmeni, lai popularizētu veselīgu uzvedību un veicinātu pozitīvu uzvedību saistībā ar dzīvesveidu;

17. mudina visas dalībvalstis ieguldīt sociālajā, izglītības, vides un veselības pakalpojumu infrastruktūrā saskaņā ar principu “veselības aspektu iekļaušana visās politikas jomās”, kā arī koordinēt savu rīcību attiecībā uz veselības aizsardzības speciālistu kvalifikāciju, apmācību un mobilitāti, tādējādi nodrošinot veselības infrastruktūrai un darbiniekiem darbību un stabilitāti ES un valsts līmenī;

18. uzsver, ka Savienībā esošo nevienlīdzību veselības jomā nevarēs novērst bez tādas kopīgas un visaptverošas stratēģijas attiecībā uz Eiropas veselības aprūpes darbiniekiem, kurā tiktu iekļauta resursu pārvaldības koordinēta politika, izglītība un apmācības, obligāti kvalitātes un drošības standarti, kā arī speciālistu reģistrācija;

19. aicina dalībvalstis panākt, lai informācija par veselību, veselīgu dzīvesveidu, veselības aprūpi, profilakses iespējām, slimību agrīno diagnostiku un piemērotu ārstēšanu būtu pieejama ikvienam saprotamā formātā un valodā, izmantojot jaunas informācijas un komunikācijas tehnoloģijas, īpašu vērību pievēršot medicīnas pakalpojumiem tiešsaistē;

20. aicina dalībvalstis sekmēt telemedicīnas tehnoloģiju ieviešanu, kas ievērojami samazinās “ģeogrāfisko nevienlīdzību” saistībā ar dažu veselības aprūpes veidu pieejamību, sevišķi pieminot specializēto aprūpi, jo īpaši pierobežas apgabalos;

21. aicina dalībvalstis veicināt tādas valsts politikas virzienus, kuru mērķis ir nodrošināt veselīgus dzīves apstākļus ikvienam bērnam un pusaudzim, tostarp atbalstot veselības aprūpi pirms ieņemšanas, topošo un jauno māšu aprūpi, kā arī vecākus, un jo īpaši atbalstīt grūtnieces un sievietes, kas baro bērnu ar krūti, lai jaundzimušajiem nodrošinātu veselīgu dzīves sākumu, kā arī izvairītos no jebkādas turpmākas nevienlīdzības veselības jomā, turklāt atzīstot, ka ir svarīgi sniegt atbalstu bērna agrīnajā attīstības posmā, kā arī turpināt to visā dzīves garumā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

22. aicina dalībvalstis visām grūtniecēm un bērniem neatkarīgi no statusa nodrošināt tiesības uz sociālo aizsardzību un atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem to patiešām saņemt;
23. atgādina, ka ES saskaņā ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ir pienākums nodrošināt šādām personām tiesības uz visaugstāko iespējamo veselības aprūpes līmeni, nepieļaujot diskrimināciju invaliditātes dēļ; uzstāj, ka izšķirošais solis, pildot šo pienākumu, ir iekļaut invaliditāti visos attiecīgajos veselības novērtēšanas rādītājos;
24. aicina ES un dalībvalstis līdz ar dzimumu līdztiesības principu iekļaut tādus aspektus kā sieviešu veselības stāvoklis un novecošana savā veselības politikā, programmās un pētniecībā un no izstrādes un sagatavošanas līdz pat ietekmes novērtēšanai ievērot dzimumu līdztiesības principu budžeta plānošanā; aicina no ES līdzekļiem finansēto pētniecības pamatprogrammu organizatorus un valsts finansējuma aģentūras savā politikā iekļaut dzimumu dimensijas ietekmes novērtējumu un atļaut vākt un analizēt dzimumspecifiskus un vecumspecifiskus datus, lai noteiktu, kādas ir pamata atšķirības starp sievietēm un vīriešiem veselības ziņā, lai veicinātu politikas maiņu, kā arī ieviest un apkopot epidemioloģiskās metodes, kas dod iespēju analizēt vīriešu un sieviešu paredzamā dzīves ilguma atšķirību cēloņus;
25. uzskata, ka ES un dalībvalstīm ir jānodrošina sievietēm vienkārša piekļuve kontracepcijas līdzekļiem un tiesības uz drošiem abortiem;
26. aicina Komisiju sniegt dalībvalstīm labas un labākās prakses piemērus, lai veicinātu, ka neauglības ārstēšanas pieejamība būtu vienmērīgāka;
27. aicina ES un dalībvalstis lielāku uzmanību pievērst sieviešu cilvēktiesībām, īpaši novēršot, aizliedzot un veicot kriminālvajāšanu, pret tiem, kas vainojami par sieviešu piespiedu sterilizāciju un dzimumorgānu apgraizīšanu;
28. aicina ES un dalībvalstis atzīt, ka vīriešu vardarbība pret sievietēm neatkarīgi no vardarbības veida ir sabiedrības veselības jautājums;
29. aicina ES un dalībvalstis veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai attiecībā uz iespējām izmantot mākslīgās apaugļošanas tehnoloģijas novērstu sieviešu diskrimināciju ģimenes stāvokļa, seksuālās orientācijas vai etniskās un kultūras izcelsmes dēļ;
30. aicina dalībvalstis sekot Pasaules Veselības organizācijas piemēram, atzīstot, ka liekais svars ir hroniska slimība, un tādējādi nodrošinot liekā svara profilakses programmu pieejamību un tādas ārstēšanas pieejamību cilvēkiem ar lieko svaru, kuriem vajadzīga ārstnieciskā palīdzība, kas nepārprotami sniedz ārstniecisko efektu, turklāt paturot prātā mērķi nepieļaut vēl citas slimības;
31. aicina ES un dalībvalstis iekļaut dzimumu līdztiesības principu tabakas kontroles pasākumos, kā to iesaka PVO Pamatkonvencija par tabakas kontroli, kā arī ieviest meitenēm un sievietēm paredzētas pret-smēķēšanas kampaņas;
32. aicina dalībvalstis veicināt un atbalstīt to slimību medicīnisko un farmaceitisko pētniecību, kuras vairāk skar sievietes, uzmanību pievēršot visiem viņu dzīves posmiem un ne tikai reproduktīvajam vecumam;
33. aicina dalībvalstis atrisināt nevienlīdzības problēmas, kas saistītas ar piekļuvi tādiem veselības aprūpes pakalpojumiem, kuri ietekmē cilvēku ikdienas dzīvi, piemēram, zobārsta un oftalmologa pakalpojumiem;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

34. iesaka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ieviest saskaņotu politiku un solidaritātes pasākumus sievietēm, kas nestrādā vai kas strādā jomās, uz kurām neattiecas individuālā veselības apdrošināšana, un meklēt veidus, kā panākt, lai šīs sievietes būtu apdrošinātas;
35. ņemot vērā Komisijas sadarbību ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, mudina to veicināt labāko praksi zāļu cenu noteikšanā un zāļu izdevumu atmaksāšanā, tostarp atbalstīt izmantojamus zāļu cenu diferencēšanas modeļus, lai tādējādi optimizētu cenu pieņemamību un samazinātu zāļu nevienlīdzīgu pieejamību;
36. atgādina, ka Eiropas ekonomikas atdzīvināšanā izšķiroša nozīme ir Eiropas patenta pieņemšanai ar atbilstošiem valodu lietošanas noteikumiem un vienotu strīdu izšķiršanas sistēmu;
37. atzīmē, ka leksējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas veikums arī produktu drošības un reklāmas jomā ir palīdzējis novērst dažus veselības jomā ES pastāvošās nevienlīdzības aspektus, un, ņemot to vērā, uzsver, ka liela nozīme ir ciešai tās informācijas uzraudzībai, kuru farmaceitiskie uzņēmumi sniedz pacientiem, it īpaši vismazāk aizsargātajām un sliktāk informētajām grupām, kā arī uzsver, ka vajadzīga efektīva un neatkarīga zāļu drošuma uzraudzība;
38. aicina dalībvalstis pielāgot savas veselības sistēmas visnelabvēlīgākā stāvoklī esošo personu vajadzībām, pilnveidojot veselības aprūpes speciālistu prasīto maksu noteikšanas metodes tā, lai visiem pacientiem nodrošinātu aprūpes pieejamību;
39. iesaka Komisijai darīt visu iespējamo, lai mudinātu dalībvalstis piedāvāt izdevumu atmaksu pacientiem un īstenot visus pasākumus, kas ir nepieciešami, lai samazinātu nevienlīdzīgo medikamentozās ārstēšanas pieejamību, kad konstatēta patoloģija vai saslimšana ar pēcmenopauzes osteoporozi un Alcheimera slimību, kurām dažās dalībvalstīs medikamentozo ārstēšanos neatmaksā, un risināt šo jautājumu steidzami;
40. uzsver, ka līdztekus valstu valdībām daudzās valstīs reģionālām iestādēm ir nozīmīga loma sabiedrības veselības, veselības veicināšanas, slimību profilakses un veselības aprūpes pakalpojumu jomā, un tāpēc tās ir aktīvi jāiesaista šajās darbībās; norāda uz to, ka būtisku ieguldījumu var sniegt arī reģionālās un vietējās pašvaldības, kā arī citas ieinteresētās personas, tostarp darba vietas un skolas, jo īpaši attiecībā uz veselības izglītību, veselīga dzīvesveida popularizēšanu, efektīvu slimību profilaksi, savlaicīgu skrīningu un slimību diagnozi;
41. aicina dalībvalstis atbalstīt "vietējās aprūpes pieeju" un nodrošināt vispusīgu veselības aprūpi vietējā vai reģionālā līmenī, kas ļautu slimniekiem saņemt labāku aprūpi savā ierastajā un sociālajā vidē;
42. mudina visas dalībvalstis pārskatīt savas politiskās nostādnēs, kuras būtiski ietekmē nevienlīdzību veselības aprūpes jomā, piemēram, saistībā ar tabaku, alkoholu, uzturu, farmaceitiskiem līdzekļiem, kā arī sabiedrības veselību un veselības aprūpes pakalpojumu nodrošināšanu;
43. mudina dalībvalstis veidot partnerības pierobežas reģionos, lai dalītu infrastruktūras un personāla izmaksas, tajā pašā laikā samazinot nevienlīdzību veselības jomā, it īpaši rūpējoties par modernu iekārtu pieejamības iespējām;
44. aicina Komisiju izpētīt to lēmumu ietekmi, kuru pamatā ir valstu un reģionu veiktie novērtējumi par zāļu un medicīnas ierīču efektivitāti iekšējā tirgū, tostarp par pacientu iespējām tās izmantot un par to jauno ražojumu un ārstniecības metožu inovātāti, kas ir vieni no galvenajiem faktoriem, no kuriem atkarīga vienlīdzība veselības jomā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

45. uzskata, ka, īstenojot Direktīvu Nr. 2011/24/ES par pārrobežu veselības aprūpi, būtu jāveic ietekmes novērtēšana, lai iespējami precīzi noteiktu, kā minētā direktīva iespaido nevienlīdzības novēršanu veselības jomā, un nodrošinātu, ka tā saglabā pienācīgu iedzīvotāju aizsardzības līmeni un garantē pacientu drošību, īpaši attiecībā uz medicīnisko resursu (gan personāla, gan materiālo resursu) piešķiršanu pēc ģeogrāfiskā sadalījuma;

46. atzīmē, ka kvalitatīvai un efektīvai pārrobežu veselības aprūpei ir vajadzīga lielāka pārredzamība par sabiedrībai, pacientiem, regulatoriem un veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem paredzētu informāciju par plašu tematu loku, tostarp par pacientu tiesībām, pārsūdzības iespējām un veselības aprūpes speciālistu darba reglamentāciju;

47. pauz nožēlu, ka Direktīvu par pārrobežu veselības aprūpi nepapildina priekšlikums tiesību aktam par veselības aprūpes speciālistu mobilitāti, ņemot vērā Eiropas Savienībā pastāvošo intelektuālā darbaspēka emigrācijas risku, kas varētu būtami palielināt ģeogrāfisko nevienlīdzību dažās dalībvalstīs, un aicina Komisiju labot šo kļūdu, iespējams, izmantojot Direktīvas par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (2005/36/EK) gaidāmo pārskatīšanu;

48. mudina dalībvalstis pilnībā īstenot spēkā esošo Direktīvu par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (2005/36/EK); attiecībā uz medicīnisko kvalifikāciju sarežģītību mudina Komisiju, lai tā, novērtējot un pārskatot šo direktīvu, novērs dažas reglamentējošas nepilnības, kas var padarīt pacientus neaizsargātus un apdraudēt pacientu tiesības uz drošu ārstēšanu; aicina Komisiju turpmāk apsvērt, vai nebūtu jāievieš pienākums kompetentajām iestādēm reģistrēties Iekšējā tirgus informācijas sistēmā, un precizēt, kādā apjomā kompetentās iestādes var aktīvi apmainīties ar disciplināro informāciju par veselības aprūpes speciālistiem, izveidojot brīdinājuma mehānismu;

49. mudina Komisiju gaidāmajā likumdošanas priekšlikumā par profesionālo kvalifikāciju, ko tā gatavos, ieteikt mehānismu kvalifikāciju atzīšanai dalībvalstīs;

50. norāda, ka intensīvāka inovācija bieži vien padara ārstēšanos plašāk pieejamu, kas īpaši svarīgi izolētām vai lauku apvidu kopienām;

51. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm veicināt telemedicīnas pakalpojumu ieviešanu, lai mazinātu “ģeogrāfisko nevienlīdzību” veselības aprūpes jomā gan reģionu, gan vietējā līmenī;

52. aicina Padomi un Komisiju stratēģijā “Eiropa 2020” nepārprotami uzsvērt to, ka fiziskā un garīgā veselība un labklājība ir galvenie faktori cīņā pret atstumtību, kā arī izmantot sociālekonomiskā statusa salīdzinošos indikatorus un sabiedrības veselības stāvokli, novērtējot stratēģijas “Eiropa 2020” efektivitāti, un arī ņemt vērā diskrimināciju vecuma dēļ, jo īpaši attiecībā uz tādu ārstēšanas metožu klīniskajiem izmēģinājumiem, kuras vairāk piemērotas vecākiem cilvēkiem;

53. uzskata, ka ES un dalībvalstīm ir jāatbalsta pilsoniskā sabiedrība un sieviešu organizācijas, kuras veicina sieviešu cilvēktiesības, tostarp seksuālās un reproduktīvās tiesības, tiesības uz veselīgu dzīvesveidu un tiesības uz darbu ar mērķi nodrošināt, lai sieviešu viedokli ņemtu vērā Eiropas un valsts veselības aizsardzības politikā;

54. mudina visas dalībvalstis uzlabot un veicināt veiktspēju un starptautisku apmaiņu, kā arī sadarbību visu ieinteresēto personu starpā, kuras pārstāv attiecīgās nozares, izstrādājot un īstenojot politiskās nostādes, kas palīdz samazināt nevienlīdzību veselības jomā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

55. aicina dalībvalstis atbalstīt un panākt vienotu pieeju politikas veidošanai vietējā, reģionu un valsts līmenī, tādējādi īstenojot pieeju, ka veselības aspekti ir iekļaujami visās politikas jomās;
56. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot kopējo indikatoru kopumu, lai veiktu uzraudzību attiecībā uz nevienlīdzību veselības jomā atkarībā no vecuma, dzimuma, sociālekonomiskā stāvokļa, ģeogrāfiskā izvietojuma, kā arī riska faktoriem, ko rada alkoholisms un atkarība no narkotiskām vielām, un izstrādāt metodiku, lai kontrolētu dalībvalstu situāciju veselības jomā, nosakot jomas, kurām nepieciešami uzlabojumi un labākās prakses piemērošana, kā arī lemjot par prioritāšu piešķiršanu šīm jomām;
57. uzsver, ka nevienlīdzība veselības aprūpes jomā sakņojas sociālajā nevienlīdzībā, kas aptver dzīves apstākļus un sociālās uzvedības modeļus, kuri saistīti ar dzimumu, rasi, izglītības līmeni, nodarbinātību, kā arī ne tikai ienākumu, bet arī medicīniskās palīdzības, slimību profilakses un veselības veicināšanas pakalpojumu nevienlīdzīgu sadali;
58. uzsver, ka atšķirības veselības jomā rada sociāli nelabvēlīgo (nabadzīgāko) iedzīvotāju grupu veselības apdraudējums, ņemot vērā to, ka šo apdraudējumu vēl biedējošāku padara nabadzība un neaizsargātība citās jomās;
59. aicina Komisiju nodrošināt, ka uzdevums samazināt nevienlīdzību veselības jomā un uzlabot piekļuvi fiziskās un garīgās veselības aprūpes pakalpojumiem tiek pilnībā risināts un iekļauts spēkā esošajās iniciatīvās, piemēram, partnerībā par veselīgām un aktīvām vecumdienām un ES platformā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, un turpmākajās iniciatīvās saistībā ar bērnu attīstības agrīno posmu un jaunatnes politikā, kas vērsta uz izglītību, apmācību un nodarbinātību;
60. aicina uzlabot koordināciju to ES aģentūru starpā, kurām ir nozīmīga loma nevienlīdzības novēršanā veselības jomā, jo īpaši starp Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu, Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru un Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru;
61. aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm labāk izmantot atvērto koordinācijas metodi, lai atbalstītu projektus, kuru mērķis ir novērst faktorus, kas izraisa nevienlīdzību veselības jomā;
62. aicina Komisiju izstrādāt risinājumus, kā Eiropas līmenī iesaistīt visas attiecīgās ieinteresētās personas, lai veicinātu labas prakses pārņemšanu un izplatīšanu sabiedrības veselības jomā;
63. pievērš uzmanību tam, ka vairāku veselību ietekmējošu faktoru starpā īpaša nozīme ir daudzveidīgam un kvalitatīvam uzturam, un šajā sakarībā mudina Komisiju plašāk izmantot efektīvās programmas, kuras izstrādātas KLP ietvaros (piena un augļu bezmaksas izplatīšana skolās un vismazāk nodrošināto iedzīvotāju grupu bezmaksas apgāde ar pārtiku);
64. aicina dalībvalstis izveidot īpašu sociālo, veselības un konsultāciju tīklu ar īpašām tālruņa palīdzības līnijām sievietēm, pāriem un ģimenēm, lai novērstu vardarbību mājās un nepieciešamības gadījumā nodrošinātu kvalificētu profesionālu palīdzību un atbalstu, sadarbojoties ar citām šajā jomā strādājošām iestādēm;
65. aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm labāk izmantot ES kohēzijas politiku un struktūrfondus, lai atbalstītu projektus, kas palīdz pievērst uzmanību sociālajiem faktoriem, kuri ietekmē veselību, un mazināt nevienlīdzību veselības jomā; turklāt aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm lietderīgāk izmantot programmu PROGRESS;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

66. mudina Eiropas Savienību pārtraukt pašreiz notiekošo veselības aizsardzības pakalpojumiem paredzēto līdzekļu samazināšanu, jo šie līdzekļi ir ļoti vajadzīgi, lai nodrošinātu augsta līmeņa veselības aprūpi sievietēm un vīriešiem.

67. aicina Komisiju, izstrādājot ikvienu ES iekšpolitikas vai ārpolitikas virzienu, iekļaut tajos uz veselības ekonomiskajiem un vides faktoriem balstītu pieeju, kā arī pieeju, kuras pamatā ir "taisnīgums un veselības aspekti katrā politikas jomā", jo īpaši darot to, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, jo īpaši kvalitatīvai māšu veselībai;

68. mudina dalībvalstis atzīt, ka sabiedrības veselībai ir liela nozīme, un, novērtējot sabiedrības, kopienu un indivīdu attīstību, nevērtēt to tikai saistībā ar IKP līmeni;

69. aicina Padomi veicināt, lai visās dalībvalstīs kā politikas prioritāte tiktu izvirzīta to problēmu risināšana, kuras saistītas ar nevienlīdzību veselības jomā, ņemot vērā veselības sociālos faktoros un tādos dzīvesveida riska faktoros kā alkohols, tabaka un uzturs, kā arī veicot pasākumus tādās politikas jomās kā patērētāju aizsardzības politika, nodarbinātības, mājokļa, sociālā politika, vides, lauksaimniecības un pārtikas, izglītības, dzīves un darba apstākļu, kā arī pētniecības politika, kā to paredz princips, ka veselības aspekti ir jāņem vērā visās politikas jomās;

70. aicina Komisiju atbalstīt no pašreizējā un paredzamā sabiedrības veselības rīcības plāna budžeta finansējamus pasākumus, pievēršot uzmanību veselības sociālajiem faktoriem;

71. aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes, lai uzlabotu uzraudzības mehānismus attiecībā uz nevienlīdzību veselības jomā visā ES (starp dalībvalstīm un to iekšienē), uzlabojot datu vākšanu, kuras procesā tiktu izmantota sistemātiskāka un salīdzināma informācija, kas papildinātu jau pieejamos datus par šo nevienlīdzību, kā arī veicot regulāru uzraudzību un analīzi;

72. prasa Komisijai apsvērt iespēju sagatavot priekšlikumu Padomes ieteikumam vai citai piemērotai Kopienas iniciatīvai, lai mudinātu dalībvalstis un atbalstītu tās izstrādāt integrētas valsts vai reģionālas stratēģijas par to, kā samazināt nevienlīdzību veselības aprūpes jomā;

73. aicina Komisiju progresa ziņojumos novērtēt efektivitāti pasākumiem, kas veikti, lai samazinātu nevienlīdzību veselības jomā un panāktu uzlabojumus veselības jomā, ko ļauj nodrošināt ar veselības sociālajiem, ekonomiskajiem un vides faktoriem saistīta politika;

74. aicina Komisiju īstenot tādu pieeju ES politikas veidošanai, kas paredz veselības aspektu iekļaušanu visās politikas jomās, un veikt efektīvus ietekmes novērtējumus, tajos ņemot vērā taisnīguma principa ievērošanu veselības aprūpē;

75. norāda, ka atvērti, konkurētspējīgi un pareizi funkcionējoši tirgi var stimulēt inovācijas, ieguldījumus un pētniecību veselības aprūpes jomā, un atzīst, ka tas jāpapildina ar stingru finansiālu atbalstu publiskajiem pētījumiem, lai turpinātu pilnveidot ilgtspējīgus un efektīvus veselības aprūpes modeļus un veicinātu jaunu tehnoloģiju izstrādi un to izmantošanu šajā jomā (piemēram, telemedicinā), kā arī kopēju medicīnisko tehnoloģiju novērtēšanas metodiku, lai visi minētie pasākumi labumu dotu katram pilsonim, arī tiem, kuru sociāli ekonomiskie apstākļi ir sliktāki, tajā pašā laikā ņemot vērā iedzīvotāju novecošanos;

76. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt sabiedrības informēšanas un izglītošanas programmas un veicināt dialogu ar pilsonisko sabiedrību, sociālajiem partneriem un NVO, kas veltīts veselības aprūpes un medicīniskiem pakalpojumiem;

77. uzskata, ka ir nepieciešams palielināt to sieviešu skaitu, kuras piedalās veselības politikas veidošanā, programmu plānošanā un pakalpojumu sniegšanā veselības jomā;

78. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās

P7_TA(2011)0082

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par nodokļiem un attīstību — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās (2010/2102(INI))

(2012/C 199 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par labas pārvaldības veicināšanu nodokļu lietās ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par nodokļiem un attīstību — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās (COM(2010)0163),
- ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību ⁽²⁾ un ņemot vērā 2002. gadā pieņemto Monterejas deklarāciju, 2008. gadā notikušo Dohas konferenci par attīstības finansējumu, 2005. gadā pieņemto Parīzes deklarāciju un 2008. gadā pieņemto Akras rīcības programmu, kurās kapitāla aizplūšana un nelikumīgas finanšu plūsmas tika atzītas par būtisku šķērslī valstu ieņēmumu izmantošanai attīstības mērķiem,
- ņemot vērā 2010. gada 15. jūnija rezolūciju par sasniegto Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā: vidusposma pārskats, gatavojoties ANO augsta līmeņa sanāksmei 2010. gada septembrī ⁽³⁾,
- ņemot vērā G20 augstākā līmeņa sanāksmi, kas notika 2010. gada 11. un 12. novembrī Seulā, un Vācijas Ekonomiskās sadarbības un attīstības ministrijas uzsāktu iniciatīvu starptautiskās sadarbības stiprināšanai ar jaunattīstības valstīm, lai cīnītos pret likumīgu un nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kuru dēvē arī par “Starptautisko nodokļu paktu”,
- ņemot vērā 2008. gada 29. augustā Pretorijā notikušās nodokļu politikai veltītās starptautiskās konferences secinājumus,
- ņemot vērā Londonā 2009. gada 2. un 3. aprīlī notikušās G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā valstu vadītāju paziņojumu, ko sniedza pēc G20 augstākā līmeņa sanāksmes Pitsburgā 2009. gada 24. un 25. septembrī, un Parlamenta 2009. gada 8. oktobra rezolūciju par to ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 24. aprīļa rezolūciju par G20 augstākā līmeņa sanāksmi Londonā 2009. gada 2. aprīlī ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 14. novembra rezolūciju par projektu Komisijas regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1725/2003, ar ko pieņem noteiktus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002: starptautiskais finanšu pārskatu standarts (SFSP) 8 attiecībā uz darbības segmentu atklāšanu ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 29. lpp.⁽²⁾ OV C 4 E, 7.1.2011., 34. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0210.⁽⁴⁾ OV C 230 E, 26.8.2010., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 94. lpp.⁽⁶⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 323. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Norvēģijas valdības komisijas 2009. gada jūnija ziņojumu “Nodokļu oāzes un attīstība”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu, kā arī Ekonomikas un monetārās komitejas un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus (A7-0027/2011),
- A. tā kā nodokļu sistēmas stiprināšana ir viena no galvenajām problēmām, ar kurām jaunattīstības valstis saskaras, cenšoties sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus;
- B. tā kā nodokļi var būt drošs un noturīgs attīstības finansēšanas avots, ja tiek ieviests progresīvās nodokļu uzlikšanas režīms, efektīva un iedarbīga nodokļu pārvaldība, ar ko tiek veicināta nodokļu atbilstība, kā arī valsts ieņēmumu pārredzama un atbildīga izmantošana;
- C. tā kā jaunattīstības valstīm nodokļu ieņēmumu palielināšana ir nopietns uzdevums, jo tām nepietiek cilvēkresursu un finanšu resursu nodokļu iekasēšanai, tām ir vāja administratīvā veikspēja un tajās ir vērojama korupcija, valsts iekārtas leģitimitātes trūkums, nevienmērīga ieņēmumu sadale un vāja nodokļu pārvaldība;
- D. tā kā nelikumīgu finanšu plūsmu un kapitāla aizplūšanas daži galvenie veidi ir it īpaši nepareiza cenu noteikšana darījumiem starp valstīm, lai piesaistītu ārvalstu tiešos ieguldījumus, aktīvu pārdošana, tos vēlāk atpērkot vai iegādājoties to vietā līdzīgus aktīvus par tādu pašu cenu, ienākumu vienlaicīga gūšana no procentu likmēm divās jurisdikcijās, liela apjoma skaidras naudas pārvietošana, nepārredzamas un nelabvēlīgas ieguldījumu shēmas un kontrabanda;
- E. tā kā uz ārzonu centriem un nodokļu oāzēm katru gadu aizplūst vienu triljonu ASV dolāru liels kapitāls; tā kā šīs nelegālās naudas noplūdes apmērs ir aptuveni desmit reizes lielāks nekā to atbalsta līdzekļu apmērs, kuri tiek piešķirti jaunattīstības valstīm nabadzības mazināšanai un ekonomiskajai attīstībai;
- F. tā kā nodokļu oāzes, kurās tiek piedāvāti slepenības nosacījumi un fiktīvu domicilu reģistrācija apvienojumā ar “nulles nodokļa” režīmiem, kas izveidoti, lai piesaistītu kapitālu un ienākumus, kuri citās valstīs būtu jāapliek ar nodokli, rada nelabvēlīgu nodokļu konkurenci;
- G. tā kā konkurence nodokļu jomā nabadzīgās valstīs ir izraisījusi nodokļu sloga pārbīdi uz darba ņēmējiem un zemu ienākumu māsaimniecībām un darba vietu skaita postu samazināšanos sabiedrisko pakalpojumu jomā;
- H. tā kā krāpšana nodokļu jomā jaunattīstības valstīs ik gadu izraisa nodokļu ieņēmumu zaudējumus, kas desmitkārt pārsniedz rūpnieciski attīstīto valstu piešķirto attīstības palīdzību;
- I. tā kā iespēju uzlabot valsts līdzekļu ieguvu vēl vairāk ietekmē vispārējā starptautisko tirgu liberalizācijas tendence, kas rada nepieciešamību aizstāt muitas ieņēmumus ar citiem iekšzemes resursiem; tā kā SVF pētījumi liecina, ka bagātākajām valstīm ir izdevies kompensēt tirdzniecības nodokļu kā galvenā ienākumu avota samazināšanos, aizstājot tos ar citiem ieņēmumu avotiem, it īpaši, PVN, savukārt nabadzīgākās valstis labākajā gadījumā ir aizstājušas aptuveni 30 % zaudēto tirdzniecības nodokļu⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Piemēram, skatīt *Baumgaard & Keen* pētījumu (2005), kas citēts SVF 2005. gada 15. februāra ziņojumā “Tirdzniecības reformu izraisīto seku ieņēmumu jomā risināšana”, kurā SVF secina, ka “daudzām valstīm ar maziem ieņēmumiem un dažām valstīm ar vidējiem uzņēmumiem ir radušās grūtības, cenšoties aizstāt ieņēmumus no tirdzniecības nodokļa ar citiem ieņēmumiem”.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- J. tā kā saistībā ar Starptautiskā tirdzniecības centra pa valstīm veiktā pētījuma rezultāti liecina, ka nodokļu un attīstības jomās ir nepieciešama turpmāka līdzekļu devēju koordinācija;
- K. tā kā liela neoficiālā sektora pastāvēšana ekonomikā neļauj palielināt iekšzemes resursus;
- L. tā kā daudzas jaunattīstības valstis, nesāņemot pienācīgu daļu no pamatotām derīgo izrakteņu izmantošanas maksām, zaudē iespēju gūt labumu no izejvielu tirgus uzplaukuma;
- M. tā kā daudzas jaunattīstības valstis nesasniedz pat to nodokļu līmeņa minimumu, kas būtu nepieciešams, lai finansētu sabiedriskos pakalpojumus un starptautiskās saistības, piemēram, nabadzības samazināšanas jomā;
- N. tā kā nodokļi ir potenciāli stabilāks un ilgtspējīgāks ieņēmumu avots nekā palīdzības līdzekļi un veicina to, ka attiecīgās valstis uzņemas lielāku atbildību;
- O. tā kā konsolidētā veidā sniegti pārskati bieži vien apgrūtina ar nodokļiem apliekamo uzņēmumu un pareizā nodokļu līmeņa noteikšanu uzņēmumu sarežģītās struktūras un struktūrvienību ekonomiskās darbības sadalījuma dēļ;
- P. tā kā tā dēvētie "plēsoņu fondi", kas bieži vien atrodas nodokļu oāzēs, aizvien vairāk ar milzīgām atlaidēm uzpērk jaunattīstības valstu parādus un vēlāk tiesājosies pieprasa atmaksāt tos sākotnējā apmērā (bieži vien ar procentiem un soda maksām) un, šādi rīkojoties, pamatīgi ierobežo jaunattīstības valstu darbības iespējas, ko tām sniedz papildu nodokļu ieņēmumi;
- Q. tā kā nav tiesību aktu, kuros būtu paredzēti ierobežojumi peļņas apmēram, ko "plēsoņu fondi" var gūt tiesas prāvās pret jaunattīstības valstīm, kuras tie uzsāk, lai atgūtu neatmaksātos parādus, un tā kā nav regulatīvu struktūru, kas atklātu "plēsoņu fondus" un summas, ko tie ir samaksājuši par šo parādu, kuru pirms tam uzskatīja par bezvērtīgu;
- R. tā kā daudzās jaunattīstības valstīs uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes atšķiras, pamatojoties ne tikai uz ienākumu un dividendēm, bet arī uz uzņēmējdarbības nozari, un tas nozīmē, ka atšķirīgas nodokļa likmes sagroza resursu sadali pa nozarēm;
- S. tā kā nodokļu atbilstība būtu jādefinē kā cenšanās maksāt pareizā vietā un pareizā laikā, ar vārdu "pareizs" saprotot to, ka veikto darījumu ekonomiskā būtība atbilst vietai, kurā šie darījumi ir reģistrēti nodokļu maksāšanas nolūkos, un veidam, kā tas ir ticis darīts,

Nodokļu nozīme Tūkstošgades mērķu sasniegšanā

1. piekrist Komisijai, ka iedarbīgām un taisnīgām nodokļu sistēmām ir ļoti liela nozīme nabadzības mazināšanā, labā pārvaldībā un valsts veidošanā;
2. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu attīstības veicināšanas nolūkā stiprināt labas nodokļu pārvaldības spēju un uzskata, ka ir nepieciešams izstrādāt regulējumu, ar ko atbalstītu starptautisko sadarbību nodokļu jomā, pārredzamību, publiskā un privātā sektora attīstību un ekonomisko izaugsmi;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

3. uzsver, ka jaunattīstības valstīs nodokļi veido 10–20 % no IKP, savukārt rūpnieciski attīstītajās valstīs šis rādītājs ir 25–40 %; pauž nožēlu, ka līdzekļu devēji līdz šim ir snieguši pārāk mazu atbalstu palīdzībai nodokļu jomā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu uzlabot palīdzību, kas jaunattīstības valstīm tiek sniegta nodokļu sistēmas reformēšanā un nodokļu pārvaldības stiprināšanā attiecībā uz Eiropas Attīstības fondu ĀKK valstīm, attīstības sadarbības instrumentu un Eiropas kaimiņattiecību politiku un partnerības instrumentu, un sniegt atbalstu valstu uzraudzības iestādēm, parlamentiem un nevalstiskajiem dalībniekiem;

4. norāda, ka lielāka nozīme būtu jāpiešķir jaunattīstības valstu spēju veidošanas centieniem, lai palīdzētu tām, pieņemot valsts līmeņa tiesību aktus, efektīvi izmantot informācijas apmaiņu un efektīvi cīnīties pret nodokļu nelikumīgu nemaksāšanu;

Grūtības, ar kurām jaunattīstības valstis saskaras, cenšoties palielināt nodokļu ieņēmumus

5. ar bažām konstatē, ka daudzās nabadzīgās valstīs nodokļu sistēmām joprojām ir raksturīga ārkārtīgi šaura nodokļu bāze, nodokļu atvieglojumi elites pārstāvjiem, uzņēmumu ienākuma nodokļa “brīvdienas”, kas spēcīgi stimulē nodokļu nemaksāšanu likumu robežās, jo uzņēmumi, kuriem jāmaksā nodoklis, var peļņas pārvietošanas nolūkā veidot ekonomiskās attiecības ar uzņēmumiem, kuriem nav jāmaksā nodoklis, milzīga apmēra ieņēmumi no dabas resursiem, kas netiek uzskaitīti, kā arī lielas nelikumīgas kapitāla plūsmas saistībā ar plaša mēroga nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

6. uzsver, ka nodokļu ieņēmumus nedrīkst uzskatīt par ārvalstu palīdzībai alternatīvu risinājumu — tie jāuzskata par attiecīgās valsts attīstībai nepieciešamo valsts ieņēmumu neatņemamu sastāvdaļu;

7. norāda, ka efektīva, progresīva un taisnīga nodokļu sistēma ir būtiski svarīga attīstībai, jo sniedz ieguldījumu sabiedrisko labumu finansēšanā, valsts veidošanā un labas pārvaldības nodrošināšanā, ka nabadzīgajām valstīm jāizvirza mērķis atkarību no ārvalstu palīdzības aizstāt ar pietiekamu ieņēmumu nodrošināšanu no iekasētajiem nodokļiem un ka šos attīstības mērķus apdraud likumīga un nelikumīga izvairīšanās no nodokļu maksāšanas;

8. pauž nosodījumu par to, ka nodokļu oāzes vājina demokrātisku pārvaldību, palielina ekonomisko noziegumu ienesīgumu, stimulē centienus ietekmēt valdību, lai panāktu sev labvēlīgu lēmumu pieņemšanu, meklēt labākas nodokļu likmes un palielina nodokļu ieņēmumu nevienlīdzīgu sadalījumu; mudina ES noteikt cīņu pret nodokļu oāzēm un korupciju par galveno prioritāti starptautisko finanšu un attīstības iestāžu darba kārtībā;

9. norāda, ka izvairīšanās no nodokļu maksāšanas rada jaunattīstības valstīm būtisku finansiālu zaudējumu un ka pasākumi, kas paredzēti, lai apkarotu nodokļu oāzes un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ir viena no prioritātēm ES centienos efektīvi palīdzēt jaunattīstības valstīm sakārtot nodokļu ieņēmumus; atgādina, ka šai ziņā ir jāveic attiecīgi pasākumi Eiropas un pasaules līmenī, pildot saistības, jo īpaši tajās, kas pieņemtas G20 valstu sanāksmē;

10. atgādina, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) pozitīvā ietekme nebūs jūtama uzreiz, bet gan tikai pēc ilgāka laika, turpretim ienākumi zudis tūlīt pēc muiņas tarifu samazināšanas;

11. uzsver, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš grūtībām, ar kurām jaunattīstības valstis saskaras saistībā ar ieņēmumu palielināšanu globalizācijas apstākļos, ņemot vērā to, ka lieliem vietējiem un ārvalstu uzņēmumiem ir piešķirti daudzi atbrīvojumi, lai piesaistītu ieguldījumus; aicina ES palīdzēt jaunattīstības valstīm veidot nodokļu sistēmas, kas tām ļautu gūt priekšrocības no globalizācijas;

12. uzsver, ka visnabadzīgākajām valstīm ir grūti kompensēt pašreiz notiekošās tirdzniecības vispārējās liberalizācijas izraisīto tirdzniecības nodokļu samazināšanos, aizstājot tos ar citiem iekšzemes resursu veidiem, jo labākajā gadījumā ir aizstāti aptuveni 30 % no zaudēto tirdzniecības nodokļu apmēra;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

13. uzsver, ka nodokļu oāzes, palielinot konkurenci mobilā kapitāla piesaistīšanā, aizskar jaunattīstības valstu suverenitāti attiecībā uz iespēju aplikt ar nodokli ienākumus no kapitāla un tādējādi paplašināt nodokļu bāzi, lai gan jaunattīstības nodokļu bāze jau tāpat ir šaurāka nekā bagātajās valstīs;

14. atgādina, ka informācijas asimetrija, ko rada slepenības noteikumi nodokļu oāzēs, samazina starptautisko finanšu tirgu efektivitāti, jo tās dēļ ir pieaugušas riska prēmijas un tādējādi gan bagātām, gan nabadzīgām valstīm ir palielinājušās aizdevumu saņemšanas izmaksas;

15. apzinās, ka jaunattīstības valstu iekšzemes ieņēmumu ieguves kvantitatīvā un kvalitatīvā uzlabošana rezultātus sniegs ilgākā laika posmā; aicina Eiropas Savienību saglabāt visu veidu palīdzības piedāvājumu tik ilgi, kamēr jaunattīstības valstis to uzskatīs par vajadzīgu savas attīstības finansēšanai;

Efektīvu, iedarbīgu, taisnīgu un ilgtspējīgu nodokļu sistēmu veicināšana

16. atkārtoti norāda, ka laba pārvaldība un iestāžu darbības kvalitāte ir svarīgākie ekonomiskās labklājības dzinulji; attiecīgi mudina Komisiju palīdzēt jaunattīstības valstu nodokļu administrācijas, tiesu un korupcijas apkarošanas iestādēm to centienos izveidot progresīvu un ilgtspējīgu nodokļu sistēmu, kas, palielinoties leģitimitātei un pārskatatbildībai, galu galā nesīs pārvaldes radītu "ieguvumu", un efektīvi integrēt valsts un reģionālo stratēģiju plānošanā, īstenošanā un uzraudzīšanā labas nodokļu pārvaldības principus; mudina dalībvalstis īstenot savas saistības attiecībā uz palīdzību nodokļu jomā un cīnīties pret kukuļdošanu, ko veic uzņēmumi, kas reģistrēti to jurisdikcijā, bet darbojas jaunattīstības valstīs; iesaka Komisijai iesaistīt budžeta procesā jaunattīstības valstu parlamentus, tādējādi veicinot harmoniskas attiecības un šā procesa labāku pārredzamību;

17. atgādina, ka labu nodokļu pārvaldību nav iespējams eksportēt vai uzspiest no ārpuses un ka katrai valstij pašai jāpieņem sava nodokļu politika; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstu valdības nelikt šķēršļus jaunattīstības valstu lēmumiem būtiski, bet taisnīgi palielināt nodokļus, līdz ar to ietekmējot to teritorijā darbojošos ārvalstu uzņēmumus, it īpaši izejvielu ieguves jomā, kas ir nozīmīgs jaunattīstības valstu bagātības avots, bet gluži pretēji — sadarboties ar šīm valstīm;

18. aicina Komisiju iekļaut attiecīgajos nolīgumos starp ES un trešām valstīm nodokļu pārvaldības klauzulu, tai skaitā noteikumus par pārvaldības īstenošanas uzraudzību;

19. atgādina, ka no muitas nodokļiem un nodevām gūto ieņēmumu samazināšanās, ko īpaši veicināja ekonomiskās partnerības nolīgumi ar Eiropas Savienību, negatīvi ietekmē jaunattīstības valstīs tūlīt pieejamo finanšu līdzekļu apjomu; šajā sakarībā un lai kompensētu šos zudumus, aicina Komisiju saistībā ar iespējamo palīdzību valstu nodokļu sistēmu uzlabošanai mudināt jaunattīstības valstis priekšroku dot tiešajiem progresīvajiem, nevis netiešajiem nodokļiem, it īpaši tiem, ko piemēro patēriņam un kas pēc savas būtības visvairāk ietekmē iedzīvotājus ar zemiem ienākumiem;

20. prasa saistībā ar EPN īstenot nodokļu reformu atbalsta pasākumus, sniedzot gan materiālu palīdzību (IT sistēmas), gan organizatorisku palīdzību (nodokļu administrācijas darbinieku apmācība juridiskajos un nodokļu jautājumos), ja jaunattīstības valsts lūdz šādu palīdzību; uzsver, ka sevišķi intensīvi ir jāstrādā ar Āfrikas valstīm, kurām ne vienmēr ir pieejams ilglaicīgs atbalsts nodokļu jautājumos;

21. atkārtoti apliecina, ka ir jāpanāk vairāk saskaņotības starp Eiropas Savienības politiku attīstības jomā un ES tirdzniecības politiku; atgādina — lai gan krīzes dēļ preču cenas, iespējams, ir kļuvušas nestabilākas un ir samazinājusies kapitāla plūsma uz jaunattīstības valstīm, Eiropas Savienība un tās dalībvalstis joprojām ir vadošais attīstības palīdzības devējs, kas 2009. gadā nodrošināja EUR 49 miljardus jeb 56 % no kopējās summas pasaulē; uzsver, ka šajā sakarībā jaunattīstības valstīm par prioritāti būtu jānosaka efektīvas nodokļu sistēmas ieviešana, kas mazinātu šo valstu atkarību no ārvalstu atbalsta un citām neprognozējamām ārējām finanšu plūsmām;

Otrdienā, 2011. gada 8. marts

22. prasa ES finansiālo atbalstu un piekļuves ES tirgiem piešķiršanu atsevišķām valstīm saistīt ar to, cik lielā mērā tās ievēro labas pārvaldības principus nodokļu jomā;

23. atzinīgi vērtē reģionālo iniciatīvu par sadarbību nodokļu jomā, lai jaunattīstības valstīm dotu iespēju apspriest nodokļu politikas lomu valsts pārvaldes uzlabošanā un spēju pilnveidošanā un dalīties nodokļu administrēšanas paraugpraksē;

24. atgādina, ka nabadzīgo valstu galvenais uzdevums ir nodokļu bāzes paplašināšana; norāda, ka tirdzniecības nodokļu samazināšanās ir viens no faktoriem, kuru dēļ ir ieviesti patēriņa nodokļi (PVN vai enerģijas nodokļi); uzskata, ka, pat ja ar PVN palīdzību var paplašināt nodokļu bāzi ekonomikās, kurās ir liels neoficiālais sektors, PVN kā nediferencētas likmes nodoklis vismagāk ietekmē nabadzīgos iedzīvotājus; uzskata, ka ES attīstības palīdzība būtu pirmām kārtām jāpiešķir iniciatīvām, kas vērstas uz nodokļu sistēmu efektivitātes un pārredzamības uzlabošanu, piemēram, izpētei par to, kā jaunattīstības valstis var paplašināt savu nodokļu bāzi / nodokļu ieņēmumu plūsmu ar tiešiem un netiešiem nodokļiem;

25. atgādina, ka tirdzniecību ar jaunattīstības valstīm vajadzētu paplašināt, izvirzot mērķi sekmēt šo valstu ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi un attīstību; norāda — muitas tarifu atcelšana neapšaubāmi nozīmē, ka attiecīgi tiks zaudēti muitas ieņēmumi, un tādēļ tarifu atcelšanu vajadzētu stingrāk uzraudzīt un veikt pakāpeniskāk, vienlaikus īstenojot nodokļu reformas, kas dotu iespēju izmantot kompensējošus ieņēmumus (PVN, īpašuma nodokli, ienākuma nodokli);

26. ar bažām konstatē, ka laikā no 1991. gada līdz 2004. gadam no Āfrikas kontinenta ir aizplūduši miljardiem dolāru gadā; īpaši uzsver, ka saskaņā ar aplēsēm aizplūdušo summu apmērs ir 7,6 % no reģiona ikgadējā IKP, tādējādi padarot Āfrikas valstis par līdzekļu devēju valstu neto kreditoriem; uzskata, ka rūpnieciski attīstīto valstu sniegtā oficiālā attīstības palīdzība un parādu atvieglojumi būs efektīvi tikai tad, ja gan G20, gan Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija, gan ES līdzvērtīgi īsteno konkrētus pasākumus un ES nodrošinās, ka jaunattīstības valstu potenciālo nodokļu bāzi neapdraud nodokļu nelikumīga nemaksāšana; šajā sakarībā mudina ANO un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju ciešā sadarbībā ar Āfrikas Nodokļu administrācijas forumu pielikt pūles šajā jomā;

27. uzstāj, ka, nodrošinot atbilstīgus līdzekļus, lai rastu alternatīvus ieņēmumu gūšanas avotus, būtu jāatbalsta jauninājumi, uzņēmējdarbība un MVU izveide, īpašumtiesību un vietējās attīstības stiprināšana, nevis jārada tam šķēršļi;

28. uzsver, ka administratīvās izmaksas, jo īpaši saistībā ar dažādu likmju PVN sistēmas piemērošanu, var būt pārāk augstas jaunattīstības valstīm, kuru nodokļu administrācijas iestādēm nav pieejami nepieciešamie finanšu resursi un cilvēkresursi, un tādēļ tās būtu rūpīgi jāizvērtē; uzskata, ka šādos gadījumos akcīzes nodokļi būtu jāpiemēro ārkārtīgi selektīvi, apliekot ar tiem dažus konkrētus preču veidus, galvenokārt pamatojoties uz to, ka šo preču patēriņš negatīvi ietekmē sabiedrību un ka šo preču pieprasījums parasti būtiski nemainās (tabakas izstrādājumi, alkoholiskie dzērieni u. c.); aicina ierobežojumu gadījumos arī noteikt un aplikt ar nodokli tos uzņēmumus, no kuriem var sagaidīt palielinātus nodokļu ieņēmumus (piemēram, uzņēmumi, kas nodarbojas ar izejvielu iegūvi);

29. uzsver, ka par svarīgu prasību tiešo nodokļu palielināšanai būtu jānosaka neoficiālās ekonomikas sektora iekļaušana oficiālajā ekonomikā un uzņēmējdarbības vides uzlabošana;

30. saistībā ar vispārējo konkurenci nodokļu jomā uzsver, ka jaunattīstības valstis lielāko daļu savu nodokļu ieņēmumu iegūst no kapitāla un tām ir nelielas iespējas iekasēt citus nodokļus; norāda, ka problēma, kas saistīta ar nodokļu ieņēmumu samazināšanos šīs konkurences dēļ, būtu jārisina, paplašinot nodokļu bāzi vai vispār atturoties no šādas konkurences, ja tas ir izdevīgi un ja konkurencē par ārvalstu tiešo ieguldījumu piesaisti ir apdraudēti citi faktori, piemēram, laba pārvaldība, juridiskā noteiktība un izvairīšanās no nacionalizācijas; norāda, ka valstīm ar zemiem ienākumiem ir nepieciešamas spējas efektīvi vienoties ar starptautiskām korporācijām, lai nodrošinātu sev korporāciju peļņas taisnīgu daļu, un atgādina, ka jaunattīstības valstīm būtu jāatstāj pienācīga rīcības brīvība politisko lēmumu pieņemšanai kapitāla kontroles jomā, jo tiesības iekasēt nodokļus un pārdalīt nodokļu ieņēmumus ir viens no svarīgākajiem valstu suverenitātes un leģitimitātes kritērijiem un tādējādi ir labas pārvaldības priekšnoteikums;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

31. norāda, ka Francijas valdība ir pasūtījusi pētījumu par politiskiem stimuliem nodokļu uzlikšanai, bet ir nepieciešams šajā jomā darīt vairāk; tādēļ lūdz Komisiju izpētīt, vai atšķirīgas pieejas palīdzības sniegšanai, piemēram, dotācijas nevis aizdevumi, var palīdzēt ierobežot vai novērst palīdzības iespējami negatīvo ietekmi uz ieņēmumu palielināšanu un vai budžeta atbalsts un ar to saistītā publisko izdevumu pārvaldības pārredzamības un efektivitātes uzlabošanās ilgtermiņā palielina pilsoņu gatavību maksāt nodokļus;

32. norāda, ka pārāk maz uzmanības tiek pievērsts tam, kā valdības var izmantot nodokļu politiku, lai samazinātu ienākumu un labklājības nevienlīdzību, mazinot pašreizējās nodokļu saistības atšķirības atkarībā no dzimuma;

33. aicina pievērst lielāku uzmanību neitralitātes, līdztiesības un vienkāršības principu piemērošanai attiecībā uz jaunattīstības valstu nodokļu sistēmām, kas būtu jāsasniedz, izmantojot:

- a) nodokli, ar kuru netiek vēl vairāk samazināti nabadzīgu cilvēku ienākumi, bet kura apmērs pieaug, palielinoties nodokļu maksātāja ienākumiem vai bagātībai;
- b) nodokli, kas neatšķiras atkarībā no nodokļu maksātāja dzimuma, dzimumorientācijas, māsaimniecības veida, pilsonības vai civiltātvokļa;
- c) skaidru, vienkāršu un pārredzamu nodokļu sistēmu, kuru piemērojot, nav iespējams dažādi un nevēlami interpretēt tiesību aktus nodokļu jomā, lai uz sociālās jomas izdevumu rēķina gūtu milzīgu nodokļu samazinājumu;
- d) vienlīdzīgu attieksmi nodokļu uzlikšanā attiecībā uz patieso peļņu un patiesajiem zaudējumiem no jebkādu ienākumu avota, ar to saprotot, ka ienākumi tiek aplikti ar nodokli, bet zaudējumus atvelk no summas, ko apliek ar nodokli;
- e) nodokļu līmeni, kas ir stingri saistīts ar dažādiem ekonomikas attīstības posmiem;
- f) uzņēmumu ienākuma nodokļa atšķirīgu likmju vienādošanu, aprēķinot ienākuma nodokļa likmes, pamatojoties uz darījumu apmēru, nevis uzņēmējdarbības nozari;

34. uzskata, ka ESAO ir jāizstrādā jaunas vadlīnijas par iekšējo cenu noteikšanu, jo tam ir būtiska nozīme, lai nepieļautu, ka daži starptautiski uzņēmumi peļņu pārskaita uz valstīm ar izdevīgāko nodokļu režīmu, un lai nodrošinātu, ka tie maksā nodokļus tajās valstīs — tostarp jaunattīstības valstīs —, kurās peļņa reāli gūta;

35. uzskata, ka zemam un vidējam ienākumu līmenim būtiski ir piemērot zemas likmes nodokļus, pamatojoties uz plašāku nodokļu bāzi un nepieļaujot nekādus nodokļu atbrīvojumus un atvieglojumus, arī ne ieguves rūpniecībai; uzsver, ka ir nepieciešami publiski ieguldījumi projektos, kas labvēlīgi ietekmē vietējo ekonomiku, sociālo jomu un vidi, vienlaikus raugoties, lai tādējādi neveidotos fiskālais dempings;

Pārredzamas, sadarbībā balstītas un taisnīgas starptautiskās nodokļu vides izveide

Nepareiza cenu noteikšana

36. uzsver, ka nepareiza tirdzniecības cenu noteikšana ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kas veicina finanšu nelikumīgu aizplūšanu; aicina Komisiju iesaistīties jaunattīstības valstu publiskās ekspertīzes palielināšanā par šādiem jautājumiem un strādāt pie konkrētiem priekšlikumiem, lai nodrošinātu, ka G20, ESAO, ANO un PTO tirdzniecības cenu nepareizas noteikšanas novēršanai apsver izmantot plašāku rādītāju un metožu klāstu, kurā ietilpst ASV izmantotās salīdzināmās peļņas metodes, kas ir izrādījušās lietderīgas, pārbaudot, vai darījumu cenas nav noteiktas nepareizi;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

37. aicina rīkoties, lai novērstu nelikumīgas manipulācijas iekšējo cenu noteikšanā un pārskatīt vispārējos nodokļu noteikumus, lai izvērtētu, vai papildus salīdzināmās peļņas metodei nav rodamas citas — daudz-slošākas — alternatīvas, ar kurām var efektīvāk atrisināt nepareizas cenu noteikšanas problēmu; uzsver, ka ES, G20 un PTO kopumā savi centieni būtu jāvērs uz pieejām, kuru pamatā ir tā dēvētais nesaistītu uzņēmumu darījuma princips (*arm's length principle*), kas paredz, ka ar nodokli apliekamiem iekšējiem darījumiem būtu jāpiemēro tādi paši nosacījumi kā darījumiem starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem;

38. mudina Eiropas Savienību G20 un ESAO formātā aizstāvēt principu par automātisku informācijas apmaiņu nodokļu jautājumos kā līdzekli, ar ko ierobežot nelikumīgu finanšu aizplūšanu uz slepenību nodrošinošām jurisdikcijām, kā paredzēts ES direktīvā par uzkrājumu aplikšanu ar nodokļiem;

39. prasa ieviest finanšu darījumu nodokli, no kura gūtie ieņēmumi uzlabotu tirgus darbību, mazinot spekulāciju, palīdzētu finansēt vispārējas nozīmes sabiedriskos labumus, piemēram, attīstību un cīņu pret klimata pārmaiņām, kā arī samazinātu budžeta deficītu; aicina Komisiju ātri veikt priekšizpēti, ņemot vērā vispārējo situāciju attiecīgajā jomā, un vajadzības gadījumā nākt klajā ar konkrētiem likumdošanas priekšlikumiem;

40. ierosina pārskatīt Kotonū nolīgumu, tajā iekļaujot īpašu noteikumu par labu pārvaldību nodokļu jomā;

41. aicina ES dalībvalstis savās divpusējās palīdzības programmās veikt līdzīgus pasākumus;

Ieguves rūpniecība

42. mudina izstrādāt iniciatīvas, lai veicinātu lielāku pārredzamību attiecībā uz dabas resursu nodevām, tai skaitā, pamatojoties uz ESAO Konvenciju par kukuļdošanas novēršanu un ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvu; atzinīgi vērtē Kongo "Konfliktu izraķeņu" likumu un Finanšu regulējuma reformas likuma grozījumus attiecībā uz pārredzamību un aicina Komisiju nākt klajā ar līdzīgu likumdošanas iniciatīvu šajā jomā, nemazinot jaunattīstības valstu valdību atbildību un neradot uzņēmumiem liekus birokrātiskus apgrūtinājumus, ko jau ir kritizējušas ieinteresētās personas jaunattīstības valstīs un kas varētu mazināt produktivitāti;

43. uzsver, ka dabas resursi būtu jāizmanto tā, lai palīdzētu valstij sasniegt plašākus sociālos un ekonomikas mērķus, un tas nozīmē, ka jaunattīstības valstu valdībām, ja tās to vēlas — kopā ar ārvalstu ieinteresētām personām un ekspertiem, ir jāizstrādā redzējums attiecībā uz to, kā resursu nozari iekļaut valsts turpmākajā ekonomikas attīstībā; uzskata, ka dažām valstīm labākais risinājums attiecībā uz bagātīgajiem resursiem ir atlikt to izmantošanu, bet citām valstīm labākais risinājums ir šo resursu ātra ieguve kā iekšzemes ieņēmumu starpposma avots, lai nodrošinātu ieņēmumus izaugsmei nepieciešamiem ieguldījumiem un atrisinātu steidzamas cilvēku vajadzības;

44. norāda, ka jaunattīstības valstīm vajadzētu būt līdzvērtīgām partnerēm, apspriežot un pieņemot jaunas iniciatīvas resursu ieguves nozarē; uzsver, ka jauni pasākumi šajā nozarē būtu jāizstrādā kā vispārināti starptautiski standarti, lai neradītu kārtējo reglamentējuma sadrumstalotību, kas valdību, nodokļu administrācijas iestāžu un starptautisku uzņēmumu skatījumā būtu neproduktīvi;

45. uzsver, ka ar Komisijas priekšlikumiem un nevalstisko organizāciju pārredzamības iniciatīvām ieguves rūpniecības nozarē, piemēram, Dabas resursu hartu, ekvatora principiem un uzņēmuma *Critical Resource* izstrādātajām pamatnostādnēm ieguldītājiem un uzņēmumiem, faktiski tiek atbalstīta uzņēmējdarbība; tie rada juridisku noteiktību, noturīgas ilgtermiņa partnerības un kalpo kā drošības pasākumi pret atkārtotu nacionalizāciju, sarunu atsākšanu un izraidīšanu; norāda, ka ir arī jārisina problēmas, piemēram, tas, ka uzņēmumiem var nākties atklāt savus komercnoslēpumus, radot sev nelabvēlīgu situāciju konkurences jomā, vai tas, ka daži nolīgumi ar valdībām tiek slēgti, pamatojoties uz informāciju, kas tiek turēta slepenībā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

46. norāda, ka maksa par resursu izmantošanu būtu vienmēr jāuzskata par iekšzemes ieņēmumu palielināšanas pakārtotu veidu; norāda, ka panākumi, kas gūti, apliekot dabas resursus ar nodokli, bieži vien ļauj palielināt tiešos nodokļus, piemēram, uzņēmumu ienākuma nodokļus, un ieņēmumus, kas netiek gūti no nodokļiem, piemēram, lietošanas atlīdzību;

47. norāda, ka daudzām rantjē valstīm, kas gūst labumu no plašo resursu, it īpaši naftas un minerālu, izīrēšanas, nav liela stimula rīkoties pārskatatbildīgi, atsaucīgi vai efektīvi; atkārtoti norāda, ka stingri iestāžu un demokrātiskas kontroles mehānismi ir būtiski svarīgi cīņā pret ekonomisko noziedzību; jo īpaši aicina Komisiju pastiprināt attīstības palīdzību saistībā ar starptautisko uzņēmumu un jaunattīstības valstu nolīgumu par resursu izmantošanas jautājumiem izstrādi;

48. aicina Komisiju un Padomi vairāk iesaistīties ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvas īstenošanā, nodrošinot finansējumu un piedaloties tās pārvaldes struktūrā;

49. atgādina, ka finanšu pārskatu kvalitātei ir būtiska nozīme, lai efektīvi cīnītos pret nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; uzskata, ka ieguves rūpniecības nozarē ir ārkārtīgi svarīgi iesniegt pārskatus par katru valsti atsevišķi, taču atgādina, ka tas būtu izdevīgi ieguldītājiem visās nozarēs, palīdzot veidot vispārēji labu pārvaldību; tādēļ lūdz Komisiju veicināt to, ka Starptautisko grāmatvedības standartu padomes starptautiskajos finanšu pārskatu standartos tiek iekļauta prasība starptautiskajām korporācijām sniegt ieņēmumu un samaksāto nodokļu pārskatus par katru valsti atsevišķi; atgādina, ka šā lūguma pamatā ir nepieciešamība uzlabot starptautisko uzņēmumu sociālo atbildību; aicina Komisiju, veicot grāmatvedības direktīvu reformu, paredzēt tajās pārskatu iesniegšanu par katru valsti atsevišķi;

50. prasa ieviest pienākumu pārrobežu uzņēmumiem sniegt finanšu pārskatu pa valstīm, tostarp par peļņu pirms un pēc nodokļiem, lai uzlabotu pārredzamību un nodokļu administrāciju piekļuvi attiecīgajiem datiem; uzskata — lai nodrošinātu visu nozaru un uzņēmumu vienotu aptvērumu, ES šis princips būtu jāievieš, izmantojot gaidāmo Pārredzamības direktīvas un ES grāmatvedības direktīvu pārskatīšanu, savukārt starptautiskajā līmenī Komisijai būtu ātri jāizdara spiediens uz Starptautisko grāmatvedības standartu padomi, lai tā sagatavotu atbilstošus visaptverošus standartus; atkārtoti aicina Komisiju nākamo sešu mēnešu laikā atskaitīties Parlamentam par sabiedriskās apspriešanas un diskusijas ar Starptautisko grāmatvedības standartu padomi iznākumu;

51. uzsver to, cik svarīgi ir iesniegt pārskatus par katru valsti atsevišķi, un pieprasa pastiprināt sarunas šajā jomā:

- a) valdībām un starptautiskajām struktūrām (tai skaitā G20 un Apvienoto Nāciju Organizācijai) būtu jāatbalsta standarts, ar ko paredz pārskatu iesniegšanu par katru valsti atsevišķi, un oficiāli jāpieprasa Starptautisko grāmatvedības standartu padomei to pieņemt;
- b) Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijai būtu jāturpina priekšizpēte attiecībā uz pārskatu iesniegšanu par katru valsti atsevišķi un 2011. gadā jāziņo par to G20 un ANO;
- c) tarptautisko grāmatvedības standartu padomei būtu jāpieņem jauns standarts, kurā būtu iekļauta pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi;
- d) pilsoniskajai sabiedrībai un plašsaziņas līdzekļiem būtu turpmāk jāizmanto informācija, kas tiek atklāta par katru atsevišķu valsti sniegtajos pārskatos, lai pieprasītu atbildību no valdībām un starptautiskiem uzņēmumiem;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Līdzekļu devēju koordinācijas uzlabošana

52. ņem vērā Starptautiskā tirdzniecības centra veiktajā pētījumā gūtos datus, kas liecina, ka nodokļu un attīstības jomā ir nepieciešama lielāka līdzekļu sniedzēju koordinācija; mudina Komisiju uzsākt iniciatīvas šajā jomā un pastiprināt atbalstu daudzpusējām un reģionālām iniciatīvām, piemēram, Āfrikas Nodokļu administrācijas forumam un Amerikas Nodokļu pārvaldības iestāžu centram;

Nodokļu oāžu apkarošanai paredzētās starptautiskās sistēmas uzlabošana

53. uzsver, ka ar parasto oficiālo attīstības palīdzību neizdosies pasaulē izskaust nabadzību, ja G20, ESAO un ES neīstenos tālejošus pasākumus nodokļu oāžu un nelabvēlīgu nodokļu struktūru apkarošanai;

54. konstatē, ka kopš G20 augstākā līmeņa sanāksmes 2009. gada 2. aprīlī ārzonas finanšu centri ir apņēmušies ievērot ESAO standartus pārredzamības un informācijas apmaiņas jomā; tomēr norāda, ka nodokļu oāžu nelabvēlīgās struktūras joprojām pastāv; atkārtoti aicina īstenot pasākumus ārpus ESAO, lai cīnītos pret nodokļu oāzēm, ņemot vērā, ka tām piemīt dažādi trūkumi; šajā sakarībā atkārtoti pauž bažas par to, ka saskaņā ar ESAO starptautiskajiem standartiem informācijas apmaiņu ir paredzēts veikt pēc pieprasījuma, nevis automātiski, kā noteikts direktīvā par uzkrājumu aplikšanu ar nodokļiem; pauž kritiku arī par to, ka ESAO ļauj valdībām izvairīties no iekļaušanas melnajā sarakstā, tām tikai apsolut ievērot informācijas apmaiņas principus, bet nenodrošinot šo principu efektīvu īstenošanu praksē; uzskata arī, ka prasība noslēgt līgumus ar 12 citām valstīm, lai attiecīgo valsti izņemtu no melnā saraksta, ir patvaļīga, jo tā neatsaucas ne uz vienu kvalitatīvu rādītāju, kas ļautu objektīvi novērtēt atbilstību labas pārvaldības praksei;

55. uzsver, ka katru gadu jaunattīstības valstis zaudē līdz pat EUR 800 miljardiem, kas aizplūst uz nodokļu oāzēm vai pazūd nelikumīgās finanšu plūsmās; konstatē, ka finanšu procesa lielāka pārredzamība varētu būt izšķirošs solis virzībā uz nabadzības mazināšanu un ievērojamas bagātības izveidi;

56. uzskata, ka jebkādos apstākļos ir jānotiek automātiskai informācijas apmaiņai; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par administratīvo sadarbību nodokļu jomā, lai paplašinātu dalībvalstu sadarbību, tajā iekļaujot visu veidu nodokļus, atceltu banku noslēpumu un noteiktu automātisku informācijas apmaiņu kā vispārēju nosacījumu;

57. atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir parakstījušas Eiropas Padomes un ESAO Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību nodokļu jautājumos, un aicina pārējās 17 dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, parakstīt šo konvenciju;

58. aicina ES paātrināt savu darbību attiecīgajā jomā un veikt konkrētus pasākumus, piemēram, sankciju piemērošanu gadījumos, kad notiek nelikumīga izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nelikumīga kapitāla aizplūšana; aicina Padomi ciešā sadarbībā ar ANO Ekspertu komiteju par starptautisko sadarbību nodokļu jautājumos izskatīt iespēju izveidot automātiskas nodokļu informācijas apmaiņas daudzpusēju mehānismu;

59. aicina Komisiju pieņemt stingrākus nodokļu oāžu identificēšanas kritērijus un strādāt pie tā, lai nodokļu informācijas automātiskas apmaiņas jomā tiktu noslēgts starptautiski saistošs daudzpusējs nolīgums, tostarp attiecībā uz trestiem un fondiem, kurā būtu paredzēti pretpasākumi noteikumu neievērošanas gadījumā; aicina Komisiju atbalstīt jaunattīstības valstis cīņā pret nelikumīgu kapitāla aizplūšanu, jo tā ir atzīta par būtisku šķērslī valsts ieņēmumu mobilizēšanai attīstības mērķiem; īpaši vērš Komisijas uzmanību uz Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa nostāju par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem ⁽¹⁾, un ieteiktajiem pasākumiem cīņai pret nodokļu oāzēm;

⁽¹⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 488. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

60. pauž bažas par nodokļu nolīgumu nelabvēlīgo ietekmi uz nodokļu ieņēmumu sadalījumu; konstatē, ka metode, ar kuru saskaņā tiesības aplikt ar nodokli tiek piešķirtas, pamatojoties uz dzīvesvietu nevis izcelsmes valsti, veicina nodokļu oāžu izdevīgumu; uzskata, ka nodokļu nolīgumi būtu jāpārskata, izvērtējot to taisnīgumu un paredzot iespēju piešķirt izcelsmes valstij, kurā notiek patiesā darbība, primārās tiesības iekasēt nodokļus;

61. pauž nožēlu, ka G20 vēl nav nācis klajā ar skaidru grafiku un konkrētu sankciju mehānismu, lai efektīvi cīnītos pret nodokļu oāzēm; aicina pieņemt starptautisku konvenciju, kuras mērķis būtu izskaust nelabvēlīgas nodokļu struktūras un kurā būtu paredzētas sankcijas gan jurisdikcijām, kas nevēlas sadarboties, gan finanšu iestādēm, kas izmanto nodokļu oāzes; mudina ES pieņemt pasākumus, kas būtu līdzīgi ASV Nodokļu oāžu ļaunprātīgas darbības pārtraukšanas likumam, un apsvērt iespēju atsaukt banku darbības licenci finanšu iestādēm, kas sadarbojas ar nodokļu oāzēm;

62. uzskata, ka Eiropas Savienībai gan ES, gan starptautiskā līmenī būtu arī jānodrošina konsekvence prudenciālās uzraudzības, nodokļu uzlikšanas un naudas atmazgāšanas novēršanas standartu ievērošanā;

63. prasa starptautiskā līmenī atklāt informāciju par "plēsoņu fondu" struktūrām, lai tās identificētu un aizliegtu to darbību;

64. prasa uz EPN pamata izveidot neatkarīgas kontroles mehānismu, kas ļautu katrā atsevišķā valstī novērtēt to, kāda ir bijusi muitas tarifu atcelšanas neto ietekme nodokļu izteiksmē un kāda virzība ir sasniegta nodokļu reformu jomā; prasa ieviest noteikumu reizi trijos/piecos gados obligāti sniegt visaptverošu pārskatu par katru EPN, paredzot iespēju jebkura nolīguma noteikumus grozīt, lai tie vairāk veicinātu nabadzības izskaušanu, ilgtspējīgu attīstību un reģionālo integrāciju; turklāt pieprasa obligāti pārskatīt to, cik sekmīgi katra valsts īsteno nodokļu reformas vai cik efektīvi tā iekasē nodokļus saskaņā ar ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam jaunāko redakciju;

65. uzsver, ka jaunattīstības valstu nodokļu administrācijas iestādēm, ja tās nav iekļautas attiecīgās valsts finanšu ministrijas struktūrā, ir nepieciešams sadarboties, jo īpaši nodokļu un budžeta politikas jomā, tā, lai neveicinātu sāncensību un skaudību, bet sekmētu labas attiecības un labu pārvaldību nodokļu jautājumos;

66. prasa izveidot vai, ja tādas jau ir izveidotas, uzlabot (daļēji) neatkarīgas ieņēmumu administrācijas iestādes, izstrādājot atbilstīgas pārbaudi un bilanču sistēmas, lai novērstu to, ka nodokļu administrācijas iestādes tiek ļaunprātīgi izmantotas;

67. šajā sakarībā uzsver, ka neatkarīgo ieņēmumu administrācijas iestāžu augstais statuss un vadības autonomija būtu jākompensē ar pluralistiskiem pārvaldes pasākumiem, ar kuriem nodrošina, ka:

- a) neatkarīgajām ieņēmumu iestādēm ir garantēts budžets, kuru valdība nevar grozīt;
- b) to pienākumi un pilnvaras ir paredzētas tiesību aktos un var tikt aizsargātas ar policijas un tiesu iestāžu palīdzību;
- c) par to uzraudzības padomes (kuru plānots izveidot) locekļiem iecel dažādus sabiedrības (dažādu ministriju, uzņēmumu un juristu biedrību) pārstāvjus;
- d) uzraudzības padomes locekļus iecel amatā uz ilgu un noteiktu laikposmu;
- e) vadības un izpildes personāls ir atbildīgs tikai uzraudzības padomes priekšā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

68. uzskata, ka efektīvas nodokļu sistēmas izveidei jaunattīstības valstīs ir jāklūst par šo valstu finanšu sistēmas pamatu; uzskata, ka ar jauno ES ieguldījumu politiku jaunattīstības valstīs būtu jāpalīdz veidot gan ārvalstu, gan iekšzemes privātiem ieguldījumiem labvēlīga vide un jāpalīdz radīt apstākļi efektīvākai starptautiskajai palīdzībai; atgādina, ka ES ieguldījumu politika jāīsteno, galveno uzmanību pievēršot MVU attīstībai, tostarp ar mikrokreditu starpniecību, un sekmējot novatorismu, publiskās pārvaldes efektivitāti, publiskā un privātā sektora partnerības un tādu zināšanu nodošanu, kas veicina izaugsmi;

*

* *

69. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Lauksaimniecība un starptautiskā tirdzniecība

P7_TA(2011)0083

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību (2010/2110(INI))

(2012/C 199 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) trešās daļas III sadaļu un piektās daļas II un V sadaļu,
- ņemot vērā ar LESD 13. pantā minētajām dzīvnieku labturības prasībām saistītos principus,
- ņemot vērā PTO nolīgumus, jo īpaši Lauksaimniecības nolīgumu, kurš sarunu ceļā tika pieņemts daudzpusejo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā un stājās spēkā 1995. gada 1. janvārī,
- ņemot vērā no 2001. gada 9. līdz 14. novembrim Dohā notikušajā Ceturtajā ministru konferencē pieņemto deklarāciju, PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augustā pieņemto lēmumu un no 2005. gada 13. līdz 18. decembrim Honkongā notikušajā Sestajā ministru konferencē pieņemto deklarāciju,
- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā pārstrādātos lauksaimniecības vispārējo pasākumu projektus, kurus PTO lauksaimniecības sarunu vadītājs izplatīja 2008. gada 6. decembrī,
- ņemot vērā 2009. gada 15. maijā starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Komisiju noslēgto saprašanās memorandu par tādu liellopu gaļas importu, kas nav baroti ar dažiem augšanu veicinošiem hormoniem, un par palielinātām muitas nodevām, ko Amerikas Savienotās Valstis piemēro dažiem Eiropas Kopienas produktiem,
- ņemot vērā 2009. gada 15. jūlijā starp Kanādu un Eiropas Savienību panākto savstarpēji saskaņoto risinājumu strīdā "Eiropas Kopienas — pasākumi, kas ietekmē biotehnoloģijas produktu atzīšanu un tirdzniecību",

⁽¹⁾ OV C 293E, 2.12.2006., 155. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā ES un Latīņamerikas valstu 2009. gada 15. decembrī parafēto nolīgumu, ar ko paredz galīgās vienošanās nosacījumus neizšķirtajos strīdos par ES banānu importēšanas režīmu (Ženēvas nolīgums),
- ņemot vērā 2009. gada 16. decembra rezolūciju par Dohas attīstības programmas perspektīvām pēc PTO Septītās ministru konferences ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 17. decembrī noslēgtās ES un Marokas sarunas par nolīgumu par liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības un zvejniecības produktiem,
- ņemot vērā 2010. gada 1. martā noslēgtās ES, Peru un Kolumbijas sarunas par daudzpusējā nolīguma parakstīšanu,
- ņemot vērā 2010. gada 18. martā starp Argentīnas Republiku un Eiropas Savienību panākto savstarpēji saskaņoto risinājumu strīdā “Eiropas Kopienas — pasākumi, kas ietekmē biotehnoloģijas produktu atzīšanu un tirdzniecību”,
- ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku — kāda ir pareizā stratēģija? ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 19. maijā noslēgtās ES un Centrālamerikas sarunas par asociācijas nolīguma tirdzniecisko aspektu,
- ņemot vērā 2010. gada 8. jūlija rezolūciju par KLP nākotni pēc 2013. gada ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 6. oktobrī parakstīto brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Dienvidkoreju,
- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un *Mercosur* par asociācijas nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un Kanādu par visaptveroša ekonomikas un tirdzniecības nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un Indiju par brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un Ukrainu par asociācijas nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā 2009. gada jūnija pētījumu “PTO lauksaimniecības sarunu izvērtējums pēc neveiksmīgajām sarunām 2008. gadā”,
- ņemot vērā Komisijas uzdevumā izstrādāto metodisko materiālu “Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un intelektuālā īpašuma tiesību komercaspekti pēc 10 gadiem. ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu turētāju ceļvedis aizsardzības saņemšanai citās PTO dalībvalstīs”,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 15. septembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem (COM (2010)0484),

⁽¹⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 4 E, 7.1.2011., 25. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0286.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā to, ka saskaņā ar 1. pantu priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Pakistānai ievieš ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences (COM(2010)0552), Pakistānai noteikta nodokļu liberalizācija,
 - ņemot vērā ANO Tūkstošgades attīstības mērķus,
 - ņemot vērā LESD 208. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas atzinumus (A7-0030/2011),
- A. tā kā ES joprojām ir lielākā lauksaimniecības preču importētāja pasaulē, pēdējās desmitgades laikā tās importa apjoma vērtība ir gandrīz divkāršojusies un pašlaik ES importa apjoms sasniedz gandrīz 20 % no pasaules importa apjoma;
- B. tā kā ES lauksaimniecības preču eksporta apjoms pasaulē samazinās, jo citiem nozīmīgākajiem tirdzniecības partneriem lauksaimniecības jomā ir straujāka izaugsme; tā kā 2007.–2009. gadā 68 % no ES eksporta apjoma veidoja galaprodukti, bet starpprodukti un izstrādājumi attiecīgi veidoja 23 % un 9 % no eksporta apjoma; tā kā pasaules tirgus cenām arī ir zināma loma grūtībās, ar kurām ES saskaras, eksportējot savu produkciju, ņemot vērā, ka visumā cenas ir zemas un Savienībai ir augstākas ražošanas izmaksas;
- C. tā kā 2008. gadā bija nepieredzēti augsts ES lauksaimniecības preču tirdzniecības bilances deficīts: EUR 7 miljardi; tā kā ES tirdzniecības bilances deficīts, piemēram, ar Mercosur, kopš 2000. gada ir palielinājies vairāk nekā divas reizes un ES no Mercosur importēto lauksaimniecības preču kopējā vērtība pašlaik ir EUR 19 miljardi, turpretim eksportēto preču kopējā vērtība ir EUR 1 miljards;
- D. tā kā ES ir pasaulē lielākā lauksaimniecības preču importētāja no jaunattīstības valstīm un ES importa apjomi pārsniedz ASV, Japānas, Kanādas, Austrālijas un Jaunzēlandes importa apjomus kopā; tā kā vismazāk attīstītajām valstīm paredzētās iniciatīvas “Viss, izņemot ieročus” (EBA), vispārējo preferenču sistēmas (VSP) un ekonomisko partnerības nolīgumu īstenošana ir cēlonis tam, ka aptuveni 71 % ES kopējā importēto lauksaimniecības preču izcelsme ir jaunattīstības valstis;
- E. tā kā PTO 2008. gada lauksaimniecības vispārējo pasākumu projekts paredz vēl lielākas ES koncesijas, nekā noteikts ES 2005. gada oktobrī izteiktajā jau tā dāsnajā piedāvājumā;
- F. tā kā attīstības politiku saskaņotības programmas piemērošana lauksaimniecības un tirdzniecības jomā ietekmēs arī 1. Tūkstošgades attīstības mērķa (galējas nabadzības un bada izskaušana) un 8. mērķa (globāla partnerība attīstības jomā) sasniegšanu, vienlaikus nodrošinot arī godīgākus tirdzniecības noteikumus un pieeju tirgum;
- G. tā kā ES jau ir ievērojami samazinājusi tirdzniecību traucējošo vietējo atbalstu, bet to nav izdarījuši citi nozīmīgākie tirdzniecības partneri, jo īpaši ASV, kas saskaņā ar 2008. gada Lauksaimniecības likumu savus instrumentus ir saglabājuši un dažos gadījumos pat nostiprinājuši;
- H. tā kā ES ir vienpusēji būtiski samazinājusi eksporta kompensācijas — kopējās lauksaimniecības politikas budžetā to daļa saruka no 29,5 % 1993. gadā līdz tikai 1,2 % 2009. gadā un to eksportēto lauksaimniecības produktu vērtības īpatsvars, par kuriem maksā eksporta kompensāciju, ir samazinājies no 25 % 1992. gadā līdz tikai 0,9 % 2009. gadā; tā kā daži nozīmīgākie tirdzniecības partneri joprojām lielā mērā izmanto citus eksportu veicinošus pasākumus;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- I. tā kā strīdā par “liellopu gaļas hormoniem” ASV turpina piemērot sankcijas Eiropas Savienībai un pat ir paziņojusi, ka ietekmes palielināšanas nolūkā šīs sankcijas tiks cikliski mainītas (pēc “karuselveida” tiesību aktu principa), lai tās attiektos arī uz citiem ES lauksaimniecības produktiem; tā kā saskaņā ar saprašanās memorandu ES 20 000 tonnām liellopu gaļas piemēro importa tarifa kvotu ar nulles nodokli;
- J. tā kā ASV Pasaules Tirdzniecības organizācijā ir apstrīdējusi ES noteikumus par higiēnu un mājputnu tirdzniecību;
- K. tā kā ar Kanādu un Argentīnu tika panākts savstarpēji saskaņots risinājums “ĢMO strīdā”; tā kā ASV ir veikusi vispārēju pieprasījumu par pretdarbību;
- L. tā kā PTO ekspertu grupas nolēmums par cukuru bija viens no galvenajiem ES 2006. gada cukura reformas virzītājspēkiem un tam joprojām ir būtiska ietekme uz cukura tirdzniecību; tā kā cukura tirgus kopīgā organizācijā tiek ņemtas vērā visas ES tirdzniecības saistības; tā kā trīs gadu laikā ES no otras lielākās cukura eksportētājas ir kļuvusi par otro lielāko cukura neto importētājvalsti galvenokārt tādēļ, lai tas sniegtu labumu jaunattīstības valstīm (vismazāk attīstītajām valstīm un ĀKK valstīm);
- M. tā kā ir sasniegti 2006. gada cukura reformas mērķi palielināt konkurētspēju, pazemināt cukura cenas un samazināt cukura ražošanas kvotu par aptuveni 30 %; tā kā šīs reformas dēļ bija jāslēdz 83 no kopumā 189 ražotnēm ES-27 valstīs, tika zaudētas 16 500 tiešās darba vietas lauku rajonos un aptuveni 140 000 lauksaimniekiem bija jāpārtrauc cukurbiešu audzēšana;
- N. tā kā pasaules cukura tirgus ir viens no nestabilākajiem lauksaimniecības preču tirgiem un tajā dominē viena valsts — Brazīlija; tā kā ES cukura ražošanas nozare nodrošina stabilu apgādi pasaules tirgū un kvalitatīvu un ilgtspējīgu produktu regulāru iekšējo piegādi Eiropas lietotājiem;
- O. tā kā ES, pieņemot prasības, kuru piemērošana jāuzsāk līdz 2010. gada beigām, veicina ilgtspējīgu atjaunojamās enerģijas ražošanu; tā kā ES jau importē vairāk nekā 25 % no tās bioetanola degvielas patēriņa, neiekļaujot bioetanolu, kas importēts maisījumos ar mērķi apiet ievedumtas nodokļus; tā kā Komisijai saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu direktīvas (Direktīva 2009/28/EK ⁽¹⁾) 23. panta 5. punktu ir jāraugās, lai bioetanola vietējā ražošana un imports būtu līdzsvarā;
- P. tā kā PVO Pamatkonvencijas par tabakas kontroli Pušu konferences 4. sesija notiks 2010. gada novembrī; tā kā uzsākta sabiedriskā apspriešana par Tabakas produktu direktīvas (Direktīva 2001/37/EK ⁽²⁾) iespējamu pārskatīšanu; tā kā vairākas PTO dalībvalstis ir ierosinājušas jautājumu par to, vai PTO Nolikumam par tehniskiem tirdzniecības šķēršļiem ir atbilstīgs Kanādas likumprojekts C-32, kas būtībā paredz aizliegt visus tradicionālos jauktas tabakas izstrādājumus, izņemot tos, kuros izmantota tikai Virdžīnijas tipa tabaka, kas ir vienīgā tabakas šķirne, kura audzēta Kanādā un izmantota Kanādā ražotajos tabakas izstrādājumos;
- Q. tā kā ES starptautiskos tirdzniecības nolīgumos ir jāpanāk līdzsvars starp tirgus liberalizāciju un ekonomikas nozarēm un darba ņēmēju un patērētāju tiesībām sniegto aizsardzību;
- R. tā kā ES tirdzniecības nolīgumiem ar trešām valstīm galvenokārt ir jāaizsargā grūtībās nonākušās ES nozares, jo īpaši augļu un dārzeņu, lopkopības un labības nozares, kurās ievērojami samazinājušies ienākumi, vienlaikus tām nodrošinot reālas eksporta iespējas;
- S. tā kā ES noslēgtie starptautiskie tirdzniecības nolīgumi nedrīkst negatīvi ietekmēt vietējos sīkzemniekus, kas sniedz ievērojamu ieguldījumu savu reģionu uzturdošībā;

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.⁽²⁾ OV L 194, 18.7.2001., 26. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- T. tā kā ES, noslēdzot starptautiskus tirdzniecības nolīgumus, ir jācenšas nodrošināt cilvēktiesību un sociālo un vides standartu labāku uzraudzību;
- U. tā kā Komisijas apspriesto tirdzniecības nolīgumu noslēgšanai ir vajadzīga Parlamenta piekrišana,

ES lauksaimniecības politikas un kopējās tirdzniecības politikas saskaņotība

1. uzskata, ka ES lauksaimniecības nozarei piemīt skaidra pievienotā vērtība attiecībā uz Eiropas ekonomiku un būtiska nozīme stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanā, lai risinātu ekonomiskās, sociālās un vides problēmas, ar kurām saskaras ES; uzsver nepieciešamību nodrošināt ES lauksaimniecības, tirdzniecības un attīstības politikas saskaņotību;
2. uzsver, ka ārējās tirdzniecības politika nedrīkst pasliktināt ES spēju uzturēt spēcīgu lauksaimniecības nozari un garantētu nodrošinātību ar pārtiku paaugstinātas tirgus nestabilitātes apstākļos; aicina Komisiju visās struktūrās un jo īpaši PTO aizstāvēt ES lauksaimniecības daudzfunkcionālo lomu, tostarp tās lielo nozīmi nodarbinātības nodrošināšanā un ekonomiskās dzīvotspējas saglabāšanā lauku rajonos, un Eiropas lauksaimniecības pārtikas modeli, kas ir stratēģisks Eiropas ekonomikas elements;
3. nosoda Komisijas pieeju, kas pārāk bieži pieļauj koncesijas lauksaimniecības nozarē, lai rūpniecības ražojumiem un pakalpojumiem nodrošinātu labāku pieeju trešo valstu tirgum; aicina Komisiju pārtraukt vērtēt rūpniecības un pakalpojumu nozares intereses augstāk par lauksaimniecības nozares interesēm;
4. aicina Komisiju ierosināt pieeju, kas nodrošina līdzsvaru starp vietējo ražošanu un importu, ņemot vērā daudzpusējo un divpusējo tirdzniecības sarunu attīstību katrā lauksaimniecības nozares sektorā, kā arī ES vides, sociālos, dzīvnieku labturības un drošības standartus un cilvēktiesību ievērošanu;
5. uzsver, ka Komisijai attiecībā uz lauksaimniecības nozari ir jāveic ietekmes novērtējumi, kuri jāpublisko pirms sarunu sākšanas un ierosinātajiem precizējumiem, ņemot vērā sarunu laikā radušās jaunās nostājas; uzsver nepieciešamību pēc pienācīga un pārredzama apspriežu procesa ar visām ieinteresētajām personām, jo īpaši ar Parlamentu un Komisiju; atgādina, ka Brīvās tirdzniecības nolīgumā starp ES un Dienvidkoreju tika paredzēta vietējā konsultatīvā padome, un norāda, ka tas varētu būt precedents, lai turpmākajos tirdzniecības nolīgumos iesaistītu ieinteresētās puses;
6. uzsver, ka ietekmes novērtējumos ir jāaplūko katras lauksaimniecības preces, piemēram, liellopu gaļas, īpatnības, ņemot vērā tirgus segmentāciju; uzsver faktu, ka iepriekšējos ietekmes novērtējumos ir sniegti vienīgi vispārīgi skaitļi; tāpēc mudina Komisiju sniegt detalizētus ietekmes novērtējumus, ņemot vērā sekas, ko konkrētos tirgus segmentos izraisīs ES lauksaimniecības tirgu atvēršana Mercosur tirdzniecības bloka valstīm;
7. uzskata, ka nedrīkst pieņemt lēmumus par ES tirgus turpmāku atvēršanu lauksaimniecības preču importam, nenodrošinot, ka ES lauksaimniekiem var tikt atlīdzināti attiecīgie zaudējumi;
8. uzsver, ka finansiāla kompensācija nevar atsvērt negatīvo ietekmi, kas rodas, pārtraucot ES lauksaimniecisko ražošanu, kura nodrošina pārtikas nekaitīgumu un kvalitāti un ir nozīmīga ES lauku rajonu labklājības sasniegšanā, kā arī lauku ainavas aizsargāšanā pret zemes pamešanas un iedzīvotāju skaita samazināšanās risku lauku rajonos; tāpēc uzsver nepieciešamību nodrošināt ES lauksaimniekiem vajadzīgos apstākļus, lai viņi turpinātu būt ekonomiski dzīvotspējīgi un saņemtu taisnīgus ienākumus visās dalībvalstīs, kas tādējādi ļautu atdzīvot lauksaimniecību Eiropā, ņemot vērā kopējās lauksaimniecības politikas nozīmīgo lomu ES izveidē;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

9. atgādina, ka ES ražotājiem ir jāievēro visaugstākie standarti attiecībā uz kvalitāti, produktu higiēnu, ilgtspējīgām ražošanas metodēm, augu veselību, dzīvnieku veselību un labturību, izsekojamību, pesticīdu atlieku kontroli, veterinārajām zālēm un piedevām;

10. pauž nelokāmu pārliecību, ka to trešo valstu produktu ražošanas metodēm, kuri paredzēti eksportam uz ES, Eiropas Savienības patērētājiem ir jāsniedz tādas pašas garantijas attiecībā uz veselību, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku labturību, ilgtspējīgu attīstību un minimālajiem sociālajiem standartiem, kādas ir prasītas no ES ražotājiem; uzsver, ka tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt, ka ES ražotāji konkurē ar trešām valstīm vienlīdzīgos konkurences apstākļos, un uzstāj uz nepieciešamību pēc stingrākas importa kontroles uz robežām un intensīvākām Pārtikas un veterinārā biroja veiktām ražošanas un tirdzniecības apstākļu pārbaudēm valstīs, kuras eksportē preces uz ES, lai tiktu garantēta ES standartu ievērošana;

11. uzver, ka importētajām precēm ir strikti jāatbilst izcelsmes noteikumiem un trīsstūrveida tirdzniecības novēršanas mehānismiem;

12. mudina Komisiju enerģiski veicināt ES aktīvās intereses lauksaimniecības nozarē un atvieglot ES produktu piekļuvi trešo valstu tirgiem, ņemot vērā ES kvalitatīvo lauksaimniecības pārtikas produktu lielo eksporta un pasaules tirgu stabilizācijas potenciālu; cita starpā uzsver nepieciešamību pastiprināt veicināšanas programmas, norāda, ka šie pasākumi ir saskaņoti ar PTO prasībām un atbilst "zaļās kastes" standartiem;

13. norāda, ka attālākie reģioni ir neatņemama ES daļa un ka tirdzniecības nolīgumi pilnībā attiecas arī uz šiem reģioniem; uzsver, ka zemāki muitas tarifi apdraud attālāko reģionu jutīgo ekonomiku, jo šo reģionu galvenais iztikas avots ir lauksaimniecība un tie ražo produktus, kuri ir līdzīgi citu starpā Latīņamerikas partnervalstu ražotajiem produktiem; norāda, ka saskaņā ar LESD 349. pantu ES politikas virzienus drīkst pielāgot šo reģionu īpašajiem ģeogrāfiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem; attiecīgi aicina Komisiju sarunās ņemt vērā attālāko reģionu īpašo situāciju, lai nodrošinātu, ka to attīstība netiek apdraudēta;

Lauksaimniecība daudzpusējā tirdzniecības sistēmā

Dohas attīstības programma (DAP)

14. uzskata, ka sekmīga DAP iznākuma nodrošināšanas nolūkā ES izteica ārkārtīgi devīgu piedāvājumu attiecībā uz lauksaimniecības nozari un šo piedāvājumu nevar palielināt, taču līdz šim tā nav sagaidījusi līdzvērtīgus centienus no citām rūpnieciski attīstītajām valstīm un attīstītākām jaunattīstības valstīm;

15. atgādina, ka 2003. gada KLP reforma un 2008. gada "Veselības pārbaude" liecina par ES reformu saistību nopietnību, paredzot līdzīgus Dohas sarunu kārtas rezultātus, taču joprojām sagaida līdzvērtīgas koncesijas no ES tirdzniecības partneriem;

16. aicina Komisiju strikti ievērot no Padomes saņemtās sarunu pilnvaras, kurās kā rīcības robeža noteikta jaunākā kopējās lauksaimniecības politikas reforma, ja vien Komisija saņem līdzvērtīgas koncesijas no saviem tirdzniecības partneriem; lūdz neiesniegt priekšlikumus, kas varētu iepriekš noteikt lēmumus par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni pēc 2013. gada;

17. uzsver ar tirdzniecību nesaistīto jautājumu lomu Dohas attīstības programmā; uzskata, ka lauksaimniecības nozares sarunās tirdzniecības ekonomiskā dimensija ir jālīdzsvaro ar nekomerciālām vērtībām, piemēram, sociālajām vērtībām, vides aizsardzību, cilvēku veselību un dzīvnieku veselību un labturību;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

18. pauž nožēlu, ka nav sasniegts progress attiecībā uz vīnu un stipro alkoholisko dzērienu daudzpusējo reģistrāciju, kā arī ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības paplašināšanā attiecībā uz visiem lauksaimniecības produktiem; atgādina, ka šie elementi ir obligāti priekšnosacījumi līdzsvarota iznākuma panākšanai lauksaimniecības sarunās; uzsver, ka daudzpusējā un divpusējā līmenī plašāk jāveicina principi, kas nosaka ES lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku;

19. atgādina, ka ES jau ir ievērojami samazinājusi tirdzniecību traucējošo vietējo atbalstu, un aicina citus tirdzniecības partnerus cieši apņemties rīkoties tāpat;

20. atgādina par saistībām, kuras PTO dalībnieki uzņēmas 2005. gada ministru konferencē Honkongā, — panāktu visu veidu eksporta subsīdiu likvidēšanu, vienlaikus nodrošinot to, ka tiek īstenoti visi līdzvērtīgas iedarbības eksporta pasākumi, jo īpaši attiecībā uz eksporta kredītiem, valsts tirdzniecības uzņēmumiem lauksaimniecības nozarē un pārtikas palīdzības noteikumiem;

21. uzskata, ka muitas tarifu vispārēja samazināšana ir jāizvērtē saistībā ar ES piedāvājumu par vietējo atbalstu un eksporta konkurences pīlāriem, un tai jābūt atkarīgai no iespējas saglabāt īpašo aizsargpasākumu klauzulu, no specifiska atbrīvojuma no tarifu vienkāršošanas disciplīnām un no piemērotas elastības attiecībā uz tarifu samazinājuma aprēķināšanas formulām, kā arī attiecībā uz paaugstināta riska ražojumu apzīmēšanu; uzskata, ka paaugstināta riska ražojumu apzīmēšanai ierosināto mehānismu pārāk lielā mērā ierobežo pienākums panākt ievērojamu tarifu kvotu paplašināšanu;

22. uzsver, ka PTO DAP sarunās ir jāsaglabā vienotas darbības princips; norāda, ka jau labu laiku vērojama tendence sarunās koncentrēties tikai uz noteiktām jomām, tostarp lauksaimniecību, kurā ES ir būtiskas pasīvās intereses, relatīvi mazāku progresu sasniedzot citās sarunu jomās, un tas var kaitēt ES sarunu pozīcijai; turklāt norāda, ka tas apgrūtina šīs kārtas izvērtēšanu kopumā;

23. atkārto, ka jaunattīstības valstīm būtu pamatoti jāļauj īstenot tādu politiku, ar ko rada vietējo pievienoto vērtību;

24. uzsver, ka cenu nepastāvība pēc ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas novērojumiem ir vairojusi nepietiekama uztura problēmas visā pasaulē un ka lielāka lauksaimniecības produktu pasaules tirdzniecības liberalizācija, ko sekmējuši PTO nolīgumi, līdz šim nav devusi iespēju ierobežot bada apdraudējumu pasaulē; uzsver, ka Eiropas Savienībai arī ir pienākums sekmēt pasaules nodrošinātību ar pārtiku;

PTO strīda izšķiršana

25. norāda uz to, ka ar nolīgumu par banānu tirdzniecību ir atrisināts 20 gadus ieildzis tehniski sarežģīts, politiski jutīgs un nozīmīgs PTO strīds un tas ir uzskatāms par nozīmīgu soli uz noteikumiem balstītas daudzpusējas tirdzniecības sistēmas konsolidācijā, un tas vienlaikus varētu sniegt nozīmīgu ieguldījumu to PTO sarunu jautājumu risināšanā, kas saistīti ar tropu produktiem un attiecīgajām preferencēm;

26. aicina Komisiju pārliecināties, ka strīda par "liellopu gaļas hormoniem" atrisinājums ļaus apturēt ES produktiem piemērotās sankcijas, vienlaikus nodrošinot Eiropas Savienībā importētās liellopu gaļas atbilstību ES prasībām;

27. saistībā ar strīdu par "hlorētu mājpūtņu gaļu" uzskata, ka šādu produktu importēšana Eiropas Savienībā ir pretrunā ES sabiedrības pieprasījumam pēc drošiem produktiem un Eiropas pārtikas modeļa pamatprincipiem;

28. aicina Komisiju aktīvi aizstāvēt ES režīmu ĢMO apstiprināšanai un tirdzniecībai pret PTO iniciatīvām šajā jautājumā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Lauksaimniecība daudzpusējās, starpreģionu un divpusējās tirdzniecības attiecībās

29. uzskata, ka daudzpusējo sarunu pabeigšana ir prioritārs mērķis, kuru ES vajadzētu censties sasniegt; uzskata, ka divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem ir sekmīgi jāpapildina daudzpusējie procesi, nodrošinot vienlīdzīgus nodarbinātības apstākļus, vienotus vides aizsardzības noteikumus un pārtikas drošības standartus, kuri jau ir spēkā Eiropas Savienībā, un izvairīties atbalstīt tikai ilgtspējīgas attīstības programmas; atgādina, ka ES ir būtiskas un aktīvas intereses lauksaimniecības jomā, jo īpaši attiecībā uz augstas kvalitātes pārstrādes produktiem; uzskata, ka divpusēji tirdzniecības nolīgumi ar svarīgākajiem tirdzniecības partneriem var veiksmīgi sekmēt ES lauksaimniecības un pārtikas nozares eksporta intereses, nodrošinot būtiskus saimnieciskos labumus;

30. aicina ar Eiropas Savienībā importētajām lauksaimniecības precēm sniegt Eiropas patērētājiem tādas pašas garantijas attiecībā uz patērētāju aizsardzību, dzīvnieku labturību, vides aizsardzību un minimālajiem sociālajiem standartiem, kādas sniedz Eiropas ražošanas metodes, un vērš uzmanību uz Parlamenta stingro nostāju šajā jautājumā; aicina Komisiju divpusējos tirdzniecības nolīgumos iekļaut klauzulas, kas trešām valstīm paredz pienākumu ievērot tos pašus sanitāros un fitosanitāros nosacījumus, kurus piemēro Eiropas ražotājiem; uzskata, ka ar šiem nolīgumiem jānodrošina vismaz atbilstība starptautiskajām saistībām un standartiem;

31. uzsver, ka ar nolūku izvairīties no pārmaksāšanas — vispirms divpusējā un pēc tam daudzpusējā līmenī — ir jāatbalsta “viena maka nolīgums”, saskaņā ar kuru divpusējos nolīgumos ietvertās koncesijas būs atkarīgas no Dohas sarunu iznākuma;

32. uzsver, ka ir svarīgi stingri piemērot preferenciālas izcelsmes noteikumus; aicina pārskatīt visas tirdzniecības preferences, ko Eiropas Savienība piešķirusi tām jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, kuras ietilpst G-20 valstu grupā;

33. uzskata, ka ir jānosaka robežas, lai lauksaimniecības pārtikas nozarē nepieļautu nelikumīgu praksi, piemēram, trīsstūrveida tirdzniecību, kad valsts eksportē savu produkciju uz ES, izmantojot ES tirgus pieejas preferences, un tad produktus savām vajadzībām importē no citām valstīm; uzskata — lai nepieļautu šādus pārkāpumus, tirdzniecības nolīgumos ar trešām valstīm ES sniegtās ES tirgus pieejas koncesijas nedrīkst pārsniegt attiecīgo valstu pašreizējo ražošanas un eksporta apjomu;

34. aicina Komisiju aktīvi atbalstīt ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu iekļaušanu Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumā (ACTA); pauž nožēlu, ka nesen noslēgtās vai vēl notiekošās tirdzniecības sarunās mūsu tirdzniecības partneriem jāaizsargā tikai dažas ES ģeogrāfiskās izcelsmes norādes; norāda, ka saskaņā ar stratēģiju “Globālā Eiropa” divpusējos nolīgumos ar PTO noteikumiem ir jānodrošina lielāka starptautiskā aizsardzība ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm; uzsver nepieciešamību pēc pienācīga un pārredzama apspriežu procesa ar visām ieinteresētajām personām, jo īpaši ar Parlamentu un Komisiju;

35. atgādina, ka Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Dienvidkoreju ļāva panākt daudzu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu atzīšanu; aicina pielikt turpmākus pūliņus, lai to nodrošinātu nākamajos tirdzniecības nolīgumos; norāda, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība un atzīšana ir potenciāli ļoti vērtīga ES lauksaimniecības pārtikas nozarei;

36. norāda, ka saskaņā ar Komisijas informāciju ES un Dienvidkorejas brīvās tirdzniecības nolīgums samazinās ES eksportētāju nodokļu slogu par EUR 380 miljoniem gadā, atceļot nodokļus 99 % ES lauksaimniecības produktu eksporta;

37. aicina Komisiju nodrošināt, ka tirdzniecības nolīgumi nekaitē ES sistēmai attiecībā uz augļu un dārzeņu iekļuves cenām, vienlaikus saglabājot pašreizējos importa režīmus; tomēr mudina Komisiju veikt vajadzīgās izmaiņas, lai pēc iespējas drīzāk uzlabotu sistēmas darbību;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

38. īpaši uzsver, ka problēmas rada sarežģītā iekļuves cenu sistēma, kuru piemēro no Marokas importētajiem tomātiem; tāpēc aicina Komisiju nekavējoties veikt attiecīgās izmaiņas;

39. pauž lielas bažas par ES un Marokas nolīgumu; uzsver — lai arī Eiropas tirgi ir gandrīz pilnīgi atvērti no Marokas importētajiem produktiem, noteiktiem ES eksportētajiem lauksaimniecības produktiem, tostarp tādiem svarīgiem produktiem kā sēklaugļiem, joprojām piemēro kvotas;

40. pauž nožēlu, ka sarunās par lauksaimniecības sadaļu asociācijas nolīgumā ar Maroku netika dotas garantijas, ka tiks ievērotas preferenciālās importa kvotas vai Marokas eksportam piemērojamās iekļuves cenas;

41. aicina Komisiju pildīt tās saistības attiecībā uz ES cukura nozari un divpusējās un daudzpusējās tirdzniecības sarunās izbeigt piemērot cukuram sistemātiskas koncesijas; šajā kontekstā norāda uz iniciatīvām cukura nozarē, kura ir palielinājusi savu konkurētspēju, vienlaikus uzlabojot vides ilgtspējības rādītājus un sniedzot ieguldījumu ES attīstības programmā — piešķirot preferences ĀKK valstīm un vismazāk attīstītajām valstīm;

42. norāda, ka trešām valstīm (piemēram, Latīņamerikas valstīm un Ukrainai) nodrošinātās papildu divpusējās koncesijas pieejai ES cukura tirgum destabilizēs ES cukura tirgu un izraisīs preferences samazinājumu vismazāk attīstītajām valstīm un Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm; pauž lielas bažas par to, ka, piešķirot šādas koncesijas neto importētājvalstīm, tiks sekmēti apmaiņas mehānismi; aicina Komisiju arī turpmāk divpusējās sarunās neietvert jautājumu par cukuru un no cukura atvasinātiem produktiem, tostarp etanolu;

43. aicina Komisiju nodrošināties pret etanola ievadomuitas nodokļu apiešanu, jo pašlaik Eiropas Savienībā maisījumu veidā tiek ievests arvien lielāks daudzums etanola ar ļoti zemu ievadomuitas nodokli;

44. aicina Komisiju nodrošināt, ka ES noslēgtie brīvās tirdzniecības nolīgumi ar valstīm, kurām ir ievērojamas lauksaimniecības ražošanas un eksporta spējas, piemēram, *Mercosur*, paredz simetriskas tarifu koncesijas;

45. norāda uz sarunu atsākšanu par ES un *Mercosur* asociācijas nolīgumu — tas ir ārkārtīgi svarīgs nolīgums, kas skartu 700 miljonus cilvēku un būtu pasaulē visvērienīgākais divu reģionu nolīgums, — un tāpēc uzsver, ka Eiropas Parlaments būtu cieši jāiesaista visos sarunu posmos;

46. uzskata par nepieņemamu to, ka Komisija atsāka sarunas ar *Mercosur*, nepadarot atklāti pieejamu detalizētu ietekmes novērtējumu un neiesaistoties atbilstīgās politiskajās debatēs ar Padomi un Parlamentu; aicina veikt un apspriest pētījumu par šo sarunu ietekmi uz Eiropas lauksaimniecības nozarēm un reģioniem, pirms ES un *Mercosur* ir apmainījušies ar jebkādiem tarifu priekšlikumiem; norāda, ka, ņemot vērā sarunu ietekmi uz lauksaimniecību, ir noteikti jāizveido saikne ar Dohas sarunu kārtu; attiecīgi aicina Komisiju nenoslēgt sarunas ar *Mercosur*, kamēr nav pabeigta PTO sarunu kārtā, kā to paredz tās sarunu pilnvaras; aicina Komisiju pienācīgi informēt Padomi un Parlamentu par to, kā norit sarunas ar *Mercosur*, un turpmāk informēt Padomi un Parlamentu pirms šādu sarunu uzsākšanas;

47. pauž lielas bažas par iespējamā asociācijas nolīguma ar *Mercosur* ietekmi uz visu ES lauksaimniecības nozari, ņemot vērā to, ka *Mercosur* 2006. gada martā izteica pieprasījumu pēc vēl plašākas pieejas ES lauksaimniecības tirgum, nekā ES piedāvāja 2004. gadā; tādēļ uzskata, ka ir jāpārskata koncesijas, lai šādā veidā aizsargātu mūsu lauksaimnieku intereses;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

48. uzskata, ka ES un *Mercosur* sarunās, kas norit ar Padomes 1999. gadā piešķirtajām pilnvarām, nav ņemta vērā jauno dalībvalstu nostāja;

49. norāda, ka lauksaimniecības uzņēmumiem *Mercosur* valstīs ir krietni zemākas ražošanas izmaksas, tostarp izmaksas par zemi, darbaspēku un citas kapitāla izmaksas, un *Mercosur* ražotājiem nav jāievēro tādi paši standarti kā ES ražotājiem attiecībā uz vidi, dzīvnieku labturību, pārtikas nekaitīgumu un fitosanitārijiem pasākumiem; uzsver, ka ir jāpanāk līdzsvars un abām pusēm pieņemams risinājums, nodrošinot to, ka sarunās pilnībā ņem vērā sekas un ietekmi, jo īpaši uz vides un sociālajām problēmām; aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par šāda nolīguma ietekmi uz lauksaimniecības sektoru;

50. uzskata, ka tirgus integrācijas līmenis *Mercosur* muitas savienībā pašlaik ir pārāk zems, lai nodrošinātu importēto preču adekvātu apriņķi reģionā; uzskata, ka nolīgums nesniegs reālu ieguvumu, ja nebūs noteikumu, kas nodrošina preču pilnīgu un efektīvu apriņķi *Mercosur* zonā;

51. pauž nožēlu, ka Komisija piešķirusi tarifu koncesijas valstīm, kas uz ES eksportē banānus; aicina pārskatīt atbalstu, kuru Eiropas ražotāji saņem saskaņā ar attālākajiem reģioniem paredzētajām atbalsta programmām (*POSEI*), lai šiem ražotājiem kompensētu sekas, ko tarifu samazināšana radīs cenām ES tirgū; uzskata, ka līdzīgās tirdzniecības sarunās nākotnē ir jāņem vērā Kopienas ražotāju un ĀKK ražotāju intereses, lai šīs nozares, kurās ir daudz darba vietu, netiktu vājinātas;

52. uzsver, ka vairākos Pārtikas un veterinārā biroja ziņojumos ir norādīts, ka no Brazīlijas importētā liellopu gaļa joprojām neatbilst ES ražotāju un patērētāju standartiem attiecībā uz pārtikas drošību, dzīvnieku identifikāciju un izsekojamību, dzīvnieku veselību un slimību kontroli;

53. mudina Komisiju iepazīties ar Brazīlijas Valsts veselības uzraudzības aģentūras (*Anvisa*) publicētajiem ziņojumiem par Brazīlijā plaši izmantotajiem pesticīdiem, kas aizliegti ES un lielākajā daļā pasaules valstu, norādot, ka šie ziņojumi liecina par šīs prakses izraisītu būtisku veselības apdraudējumu;

54. pauž lielas bažas par Argentīnas īstenoto politiku, kas ir pretrunā PTO noteiktajām saistībām attiecībā uz aizliegumu importēt tādus pārtikas produktus, kas rada konkurenci vietējiem ražojumiem; norāda, ka šie pasākumi ir Argentīnas neautomātiskās importēšanas licencēšanas sistēmas prioritātes un šī sistēma jau rada negatīvu ietekmi uz ES eksporta apjomu; aicina Komisiju darīt visu nepieciešamo, lai efektīvi pārtrauktu pasākumus, kas vērsti pret ES un *Mercosur* nolīguma noslēgšanu;

55. pauž bažas par koncesijām Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumos attiecībā uz augļiem un dārzeņiem; šajā sakarībā paliek pie nostājas, ka Savienības lauksaimniecības preču tirdzniecības liberalizācijā ar Vidusjūras reģiona valstīm joprojām ir jāvadās pēc principa par Vidusjūras reģiona dienvidu un ziemeļu valstu veģetācijas sezonu savstarpējo papildināmību;

56. uzsver, ka, lai arī tabakas izstrādājumiem ir jāpiemēro stingrs regulējums, Eiropas Savienības un starptautiskajos noteikumos par tabakas izstrādājumu sastāvdaļām ir jāizmanto proporcionāla, uz risku balstīta pieeja, kurā ņemti vērā zinātniski atzinumi; brīdina par jebkādas sastāvdaļas zinātniski nepamatotu aizliegumu, kas būtībā novestu pie Eiropas tradicionālo jauktas tabakas izstrādājumu aizlieguma, kurš radītu smagas sociālekonomiskas sekas ES tabakas (*Austrumu* un *Bērlija* tipa) audzētājiem, nesniedzot labumu sabiedrības veselībai;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

57. aicina Komisiju sarunās par ES tirdzniecības nolīgumiem, tostarp ar Kanādu un Ukrainu, ņemt vērā ES iedzīvotāju intereses, saglabāt atklātību un regulāri informēt Parlamentu par sarunu attīstību; pauž nožēlu, ka Komisija vēl nav informējusi Parlamentu par to, kā norit sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Kanādu, lai arī tās tika uzsāktas 2009. gada oktobrī; aicina Komisiju detalizēti informēt Parlamentu un attiecīgās atbildīgās komitejas par katru turpmāko sarunu kārtu; turklāt pauž bažas, ka Komisija sarunās varētu piekrist koncesijām, jo īpaši attiecībā uz tirgu atvēršanu, ĢMO, pienu, intelektuālā īpašuma aizsardzību un izcelsmes norādēm, un aicina Komisiju nepiešķirt tādas koncesijas, kuras varētu negatīvi ietekmēt Eiropas lauksaimniecību;

58. pauž bažas par labības koncesiju izredzēm sarunās ar Ukrainu, ņemot vērā to, ka Ukrainas ražošana ir ļoti konkurētspējīga un ka Ukraina jau tagad ir galvenais to graudu kvotu izmantotājs (kvieši un mieži), kuras ar samazinātiem tarifiem piedāvā trešām valstīm; tāpēc aicina Komisiju ierobežot savu piedāvājumu šajā jomā;

59. atkārtoti atzīmē, ka lauksaimniecības preču tirdzniecība ir ļoti svarīga jaunattīstības valstu ekonomikas attīstības sekmēšanai un nabadzības novēršanai; aicina ES palīdzēt ĀKK valstīm pielāgoties aizvien lielākai pasaules mēroga konkurencei;

60. aicina Komisiju pienācīgi ņemt vērā šo rezolūciju, izstrādājot un īstenojot turpmāko tirdzniecības stratēģiju;

*

* *

61. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Olbaltumvielu deficīta problēma Eiropas Savienībā

P7_TA(2011)0084

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par ieilgušās olbaltumvielu deficīta problēmas iespējamiem risinājumiem Eiropas Savienībā (2010/2111(INI))

(2012/C 199 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 18. novembra paziņojumu "KLP 2020. gada perspektīvā: Kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas" (COM(2010)0672),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. jūlija paziņojumu "Otrā TSE ceļa karte. Stratēģijas dokuments attiecībā uz transmisīvo sūklveida encefalopātiju 2010.–2015. gadam." (COM(2010)0384),
- ņemot vērā Padomes 1993. gada 8. jūnija Lēmumu 93/355/EEK ⁽¹⁾ par Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienoto Valstu saprašanās memoranda noslēgšanu attiecībā uz dažu eļļas augu sēklām GATT ietvaros, ar kuru apstiprināja *Blair House* nolīgumu, kurā noteikts eļļas augu un proteīnaugu ražošanas maksimālais apjoms Eiropas Savienībā, un īpašiem tarifiem šādiem kultūraugiem,
- ņemot vērā LMC *International* sagatavoto ziņojumu "Novērtējums par saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku piemērotajiem pasākumiem proteīnaugu nozarē", kas 2009. gada novembrī iesniegts Komisijai ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 147, 18.6.1993., 25. lpp.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/protein_crops/index_en.htm

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Padomes Regulu (EEK) Nr. 1431/82 ⁽¹⁾ un Regulu (EK) Nr. 1251/ 1999 ⁽²⁾, ar kurām noteikti īpaši pasākumi proteīnaugu nozarē un ieviesta maksimālā garantētā platība, Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/ 2003 ⁽³⁾ un Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 76. līdz 78. pantu ⁽⁴⁾, kur paredzēts pakāpeniski atteikties no īpaša atbalsta proteīnaugu nozarei, kā arī Komisijas Regulu (EK) Nr. 1121/2009 ⁽⁵⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz piemaksu par proteīnaugiem,
- ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 767/2009 ⁽⁶⁾ par barības laišanu tirgū un lietošanu,
- ņemot vērā Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantu, ar kuru dalībvalstīm atļauts sniegt atbalstu proteīnaugu nozarei savā teritorijā un ko, piemēram, izmantojusi Francija, Spānija, Polija un Somija,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta 2007. gada pētījumu “Neatļautu ĢMO ietekme uz lopbarības importu un lopkopību Eiropas Savienībā”,
- ņemot vērā ieteikumus attiecībā uz pētniecības un vietējo zināšanu nozīmi, cita starpā proteīnpākšaugu nozīmi, kas iekļauti Lauksaimniecības zinātnes un tehnoloģijas starptautiskajā novērtējuma (IAASTD) ziņojumā par pasaules apgādi ar pārtiku, kuru veikusi ANO Attīstības programma, Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (PLO) un Pasaules Banka,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas pieprasītos pētījumus, ar kuriem iepazīstināja 2010. gada 11. oktobrī notikušajā darbseminārā,
- ņemot vērā 2008. gada 12. marta rezolūciju par ilgtspējīgu lauksaimniecību un biogāzi — nepieciešamība pārskatīt ES tiesību aktus ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A7-0026/2011),

Galvenie fakti par olbaltumvielu deficītu — piedāvājums, pieprasījums un starptautiskā tirdzniecība

- A. tā kā kopējās proteīnaugu platības Eiropas Savienībā pašlaik aizņem tikai 3 % no visas aramzemes un šī nozare nodrošina tikai 30 % proteīnaugu, ko patērē Eiropas Savienībā kā dzīvnieku barību, pēdējā desmitgadē pastāvēt deficīta palielināšanās tendencei;
- B. tā kā dažās dalībvalstīs lielas aramzemes platības gadu no gada stāv atmatā un tādējādi netiek izmantots to ražošanas potenciāls;

⁽¹⁾ OV L 162, 12.6.1982., 28. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 26.6.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 316, 2.12.2009., 27. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 66 E, 20.3.2009., 29. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- C. tā kā vēsturiski šis ievērojamais proteīnaugu produkcijas deficīts, no vienas puses, ir izskaidrojams ar jau agrāk, jo īpaši ar ASV, noslēgtajiem starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem, kas ļāva Eiropas Savienībai aizsargāt savu graudaugu ražošanu, bet vienlaikus arī ļāva Eiropas Savienībā bez muitas nodokļa ievest proteīnaugus un eļļas augu sēklas (*GATT* un 1992. gada *Blair House* nolīgums); tā kā tas bija saistīts ar proteīnaugu audzēšanas efektivitātes ievērojamu uzlabošanos un jaunu tehnisko paņēmienu izmantošanu ārpus ES, tādējādi radot neizdevīgus konkurences apstākļus ES lauksaimniekiem, kuri uzskatīja, ka proteīnaugu audzēšana viņiem nav ekonomiski izdevīga;
- D. tā kā 70 % (42 milj. tonnu 2009. gadā) proteīnaugu, jo īpaši sojas miltu, iaved galvenokārt no Brazīlijas, Argentīnas un ASV un tā kā ap 60 % šo ievadumu (26 milj. tonnu) ir augu eļļas ražošanas blakusprodukti un tos izmanto kā rupja maluma miltus, lielākoties sojas rupja maluma miltus, dzīvnieku barībai;
- E. tā kā mazā saražotā daudzuma dēļ Eiropas pārtikas maisījumu rūpniecībā katru gadu izmanto tikai 2 milj. tonnu proteīnaugu, lai gan aplēses rāda, ka tā varētu izmantot gandrīz 20 milj. tonnu gadā;
- F. tā kā šis imports ir pielīdzināms 20 milj. hektāru zemes, kuru apstrādā ārpus ES, jeb vairāk nekā 10 % ES aramzemes un uz šo produkciju neattiecas tādi paši normatīvie ierobežojumi vides, veselības un ĢMO jomā, kas attiecas uz ES produkciju;
- G. tā kā Dienvidamerikas piegādātājiem tagad ir jauni pircēji, piemēram, Ķīnā, kam nav tik augstas prasības kā Eiropas Savienībai attiecībā uz ražošanas apstākļiem, un viņu piegādes stratēģija ir visai neaizsargājama, tas var ar laiku vājināt tirgu stabilitāti un ES piegādes ķēdi;
- H. tā kā ES lopkopības nozare ir neaizsargāta pret cenu svārstībām un tirdzniecības traucējumiem un tā ir atkarīga no kvalitatīvu olbaltumvielu importa par pieņemamu cenu; tā kā šīs nozares konkurētspēju ierobežo papildu izmaksas saistībā ar olbaltumvielu importu lopbarībai, jo Eiropas Savienībā nav tehniski atrisināts jautājums par absolūtās neiecietības politiku attiecībā uz neatļautu ĢMO klātbūtni nelielā daudzumā;
- I. tā kā nepietiekams sojas pupu un kukurūzas ievadums rada papildu izmaksas ES lopkopības un lopbarības nozarē un apdraud vietējo gaļas ražotāju ekonomisko dzīvotspēju;
- J. tā kā Eiropas Savienībā ražoto lopbarības pākšaugu (sējas lucerna, āboliņš, esparsetes) un sēkļaugu (zirņi, soja, lupīnas, pupas, vīķi u. c.) nelielā īpatsvara dēļ proteīnaugiem veltīto pētniecības programmu skaits ES ir samazinājies no 50 (1980. gadā) līdz 15 (2010. gadā) un apmācība un vietējās proteīnaugu audzēšanas praktiskās pieredzes apgušana ir atstāta novārtā, par ko liecina zemais inovāciju un reģionāli pielāgoto sēkļu audzēšanas līmenis Eiropas Savienībā;
- K. tā kā ES ir ļoti atkarīga no sojas pupu un kukurūzas importa no trešām valstīm un šo ražojumu piegādes pārtraukšana, ja tie nelielā daudzumā satur neatļautus ĢMO, rada lielus zaudējumus Eiropas lopbarības ražotājiem;
- L. tā kā pētniecības politika var gūt panākumus tikai tad, ja to ņem vērā vidējā termiņa un ilgtermiņa saistībās, kas pašlaik nenotiek attiecībā uz proteīnaugiem;
- M. tā kā lauksaimniekiem var zust ilgtspējīgas praktiskās iemaņas, kas ļauj apvienot kultūraugu un lopu audzēšanu, izmantojot līdzsvarotu augseku un zālaugu platību pienācīgu lietošanu, un tā kā turklāt vietējo proteīnaugu kvalitāte nenodrošina vajadzīgo barības maisījumu kvalitāti dažādās dzīvnieku audzēšanas nozarēs;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- N. tā kā proteīnaugi kļūs par pastāvīgu augseku sistēmas elementu tikai tad, ja tuvākajā laikā palielināsies ieņēmumi no šo augu audzēšanas, piemēram, izmantojot īpašu atbalstu KLP ietvaros;

Galvenās olbaltumvielu deficīta samazināšanas priekšrocības

- O. tā kā, līdzsvarojot graudaugu, proteīnaugu un eļļas augu piedāvājumu un patēriņu Eiropas Savienībā, varētu radīt ievērojamu saimniecisku labumu lauksaimniekiem un pārtikas un dzīvnieku barības ražotājiem, kā arī uzlabot veselīgas un kvalitatīvas pārtikas daudzveidību patērētājiem, ja gaidāmās KLP reformas politiskajās pamatnostādnēs pilnībā ņems vērā Komisijas paziņojumā iezīmētās problēmas;
- P. tā kā ir jāizmanto visas iespējas, ko rada dažādi veicināšanas pasākumi, lai sekmētu graudaugu, proteīnaugu un eļļas augu lietošanu uzturā, un jānodrošina papildu aizsardzība, izmantojot lauksaimniecības produktu kvalitātes shēmu vietējo vai tradicionālo ražojumu aizsardzībai, tādējādi palīdzot saglabāt vietējos vai reģionālos pārtikas produktus, kuri izgatavoti no šiem izstrādājumiem;
- Q. tā kā, runājot par klimata pārmaiņām, proteīnaugu audzēšana var ievērojami samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, proti, augiem uzņemot un saistot augsnes slāpekli (līdz 100 kg N/ha mēnesī) un tādējādi samazinot sintētisko slāpekļa mēslojumu izmantošanu, kas satur slāpekļa(I) oksīdu, kura spējas radīt siltumefektu ir 310 reizes lielākas nekā oglekļa dioksīdam;
- R. tā kā ar ES programmas "GL-pro" palīdzību ir pierādīts, ka proteīnaugu izmantošana augsekā ik pēc četriem gadiem ievērojami samazina CO₂ emisiju (aptuveni par 10 %–15 %) un kavē ozona veidošanos;
- S. tā kā attiecībā uz augsnes auglību, pieaugot uz aramzemes audzētu proteīnaugu procentuālajam īpatsvaram un izmantojot plašākas augseku sistēmas, līdzsvarošanas barības vielu uzkrāšana, aizkavējas augsnes acidifikācija, uzlabojas izturība pret slimībām un augsnes struktūra (cita starpā uzlabojas augsnes apstrādes energoatdeve), samazinās herbicīdu lietošana un palielinās bioloģiskā daudzveidība, kas veicina apputeksnēšanu;
- T. tā kā augsekā iesaistīto kultūraugu skaits ir faktors, kas samazina saslimšanas varbūtību un nezāļu izplatīšanos, līdz ar to samazinot vajadzību pēc augu aizsardzības līdzekļiem, un tā kā, pieaugot uz aramzemes audzētu proteīnaugu procentuālajam īpatsvaram un izmantojot plašāku augsekas sistēmu, enerģijas patēriņš var samazināties par 10 %;
- U. tā kā attiecībā uz ūdens apsaimniekošanu, jo īpaši tā izmantošanu, ražojot dzīvnieku barību no pākšaugiem, piemēram, noteikta sastāva zālaugu un āboliņa maisījumus vai graudaugu un proteīnaugu maisījumus, pastāvīga augsnes apsēšana var ievērojami samazināt barības vielu, jo īpaši nitrātu un fosfātu, nonākšanu gruntsūdeņos;
- V. tā kā attiecībā uz lauksaimniecības bioloģisko daudzveidību tādu Eiropas klimatiskajiem apstākļiem piemērotu proteīnaugu plašāka audzēšana kā pupas un pupiņas, soja, zirņi, lēcas, lupīnas, aunazirņi, sējas lucerna/ zilā lucerna, āboliņš, *Phacelia spp.*, ragainie vanagnadziņi un esparsetes ievērojami nostiprinās un uzlabos ražošanas sistēmas daudzveidību;
- W. tā kā attiecībā uz proteīnaugu ražošanu un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku pasaulē ir jāuzlabo līdzsvars starp kultūraugu un dzīvnieku olbaltumvielu ražošanu, jo īpaši ņemot vērā energoresursu, ūdens un ārējo resursu daudzumu, ko pašlaik patērē intensīvajā dzīvnieku olbaltumvielu ražošanā atšķirībā no proteīnaugu ražošanas lietošanai uzturā, un galveno uzvaru vienmēr liekot uz pārtikas produktu līdzsvaru pasaulē;
- X. tā kā olbaltumvielu deficītu Eiropas Savienībā ietekmē ES politika dažādās jomās un tā kā Komisijai turklāt ir jāanalizē jautājumi saistībā ar ĢMO ražošanu ES teritorijā un ārpus tās un biodegvielas pilnveidošanu, kā arī jāizvērtē vispārējais aizliegums izmantot dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas lopbarībā;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- Y. tā kā vietējo barības maisījumu kvalitāti papildus tam, ka izmanto pašmāju proteīnaugus, vēl vairāk var uzlabot, izmantojot eļļas augu, piemēram, sojas, saulespuķu un rapšu, blakusproduktus;
- Z. tā kā pākšaugu vai sēkļaugu izmantošana barībā ievesto proteīnaugu — galvenokārt sojas raušu — vietā var ievērojami izmainīt dzīvnieku audzēšanas metodes un tādējādi palīdzēt uzlabot lauksaimniecības ražojumu kvalitāti (pāreja no standartažojumiem un sertificētiem ražojumiem ar citu specifikāciju) un ražotāju ieņēmumus;
- AA. tā kā aizliegumu izmantot dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas dzīvnieku barībā ieviesa tūlīt pēc GSE izraisītās krīzes, lai novērstu inficēšanos ar transmisīvo sūkļveida encefalopātiju; tā kā šo aizliegumu drīkst atcelt, tikai pamatojoties uz zinātniskiem atzinumiem un veicot pienācīgus piesardzības un kontroles pasākumus; tā kā, ievērojot minētos nosacījumus, vajadzētu apsvērt iespēju izmantot pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas no lopkautuvju subproduktiem tādu dzīvnieku barošanai, kas nav atgremotāji (cūkas un mājpūtni), ja šīs barības sastāvdaļas ir iegūtas no gaļas, kura atļauta lietošanai uzturā, un pilnībā ievēro un kontrolē aizliegumu izmantot pārstrādātus produktus vienas sugas ietvaros, kā arī nepieļauj piespiedu kanibālismu;

Galvenie apsvērumi saistībā ar Komisijas paziņojumu — gatavošanās ieteikumu un pieprasījumu izstrādei

- AB. tā kā Komisijas 2010. gada 17. novembra paziņojumā ir skaidri uzsvērtā vajadzība veicināt proteīnaugu ražošanu, izmantojot integrētāku augsekas sistēmu;
- AC. tā kā vairākos PLO, Komisijas un dalībvalstu kompetento iestāžu veiktajos pētījumos ir norādīts, ka uzlabota proteīnaugu izmantošana ES lauksaimniecībā var labāk nodrošināt dzīvnieku barības piedāvājumu, piemēram, izmantojot pasākumus agrovides jomā;
- AD. tā kā ir vairākas nozares, kurās lauksaimniekiem ir izdevīgi audzēt proteīnaugus — tas attiecas uz dzīvnieku barības ražošanu lauku saimniecībās, izmantojot jauktos kultūraugus, piemēram, graudaugus un pupas un pupiņas, olbaltumvielu ražošanu lietošanai uzturā un jebkādu citu ilgtspējīgu lauksaimniecības produktu ražošanu;
- AE. tā kā pašlaik dalībvalstis var sniegt īpašu atbalstu proteīnaugu audzētājiem, piedaloties agrovides programmās un veicot “68. pantā paredzētos pasākumus”, lai uzlabotu ražošanas sistēmu un pārtikas kvalitāti;
- AF. tā kā līdzās graudaugu un kukurūzas audzēšanai barības un enerģijas ražošanai ir jānodrošina lielāks labums agrovidei, izmantojot plašākas augsekas sistēmas, jauktu kultūraugu audzēšanu lauku saimniecībās, kā arī zālaugu un āboliņa maisījumus, jo pākšaugu izmantošana augsekas sistēmā ļauj novērst slimības un uzlabot augsni, tā atstāj labvēlīgu ietekmi uz apputeksnētāju populāciju un var pasargāt pret klimata pārmaiņām;
- AG. tā kā, pieaugot graudaugu ražai Viduseiropā, visā Eiropā atbrīvosies aramzeme un būs iespējams visā Eiropas teritorijā izmantot papildu platības dažādu augu, jo īpaši proteīnaugu, audzēšanai;
- AH. tā kā nesen piedzīvotās lauksaimniecības ražojumu cenu svārstības raisa lielas bažas par Eiropas lopkopības nozares konkurētspēju un tās atkarību no proteīnaugu importa; tā kā ES ir vajadzīgs patiesi stratēģisks attīstības plāns attiecībā uz augu olbaltumvielām un to īpašo nozīmi, risinot jaunās KLP problēmas (klimata pārmaiņas, labāka dabas resursu pārvaldība); tā kā olbaltumvielu deficītu var samazināt tikai tad, ja tiks ievērojami uzlabota pētniecība un selekcija, kā arī tiks veikti pasākumi, lai pilnveidotu vajadzīgo infrastruktūru proteīnaugu audzēšanai, glabāšanai un pārstrādei; tā kā dzīvnieku barībā varētu arī izmantot eļļas augu sēklu un agrodegvielas ražošanas blakusproduktus, ja vien ir ievēroti stingri noteikumi, kas paredz pilnībā piemērot piesardzības principu, un netiek apdraudēta dzīvnieku un cilvēku veselība;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- AI. tā kā ir jāturpina apspriest absolūtās neiecietības problēmas saistībā ar lopbarības importu un tā kā ir jāizstrādā pieejas, lai panāktu praktiski realizējamus risinājumus;
- AJ. tā kā lauksaimniecības un rūpniecības ražojumu aprites ceļi daudzējādā ziņā ir savstarpēji saistīti un daži biodegvielas ražošanas blakusprodukti ir izmantojami kā lopbarība,
1. aicina Komisiju, pārskatot politiku proteīnaugu jomā, ņemt vērā vidējā termiņa un ilgtermiņa perspektīvu, lai tās tiesību aktu priekšlikumos par KLP reformu tiktu iekļauti piemēroti un uzticami jauni pasākumi un instrumenti, kas palīdz lauksaimniekiem uzlabot augsekas sistēmas, tādējādi ievērojami mazinot pašreizējo olbaltumvielu deficītu un cenu svārstības;
 2. aicina Komisiju steidzami iesniegt Parlamentam un Padomei ziņojumu par iespējām palielināt vietējo proteīnaugu ražošanu Eiropas Savienībā, izmantojot jaunus politikas instrumentus (kā arī ņemot vērā eļļas augu blakusproduktu izmantošanu un iespējamo importa aizstāšanu), tās potenciālo ietekmi uz lauksaimnieku ieņēmumiem, iespējamo klimata pārmaiņu apturēšanu, ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un augsnes auglību, kā arī par iespējām samazināt vajadzīgo ārējo minerālmēslojumu un pesticīdu lietošanu;
 3. aicina Komisiju ziņot par absolūtās neiecietības noteikumu ietekmi saistībā ar Eiropā neatļautu GMO klātbūtni ievestā lopbarībā, īpašu uzmanību pievēršot iespējai noteikt pieļaujamās robežvērtības un pārbaudīt to piemērošanu praksē;
 4. aicina Komisiju līdz 2013. gadam nodrošināt žāvētas rupjās lopbarības kopīgā tirgus organizāciju, lai arī turpmāk izdīvivotu šī svarīgā nozare, kam ir ārkārtīgi būtiska nozīme lopbarības olbaltumvielu ražošanā lopkopībai;
 5. aicina Komisiju atbalstīt pētījumus par proteīnaugu sēklu selekciju un to piegādi ES, kā arī noskaidrot to nozīmi slimību apkarošanā un iesniegt priekšlikumus, kā uzlabot konsultāciju dienestus, bet izdevumu kategorijas "Lauku attīstība" ietvaros — kā uzlabot dienestus, kas lauksaimniekiem rīko apmācību saistībā ar augsekas, jaaktu kultūraugu un tehnisko iekārtu izmantošanu barības ražošanā lauku saimniecībās;
 6. aicina Komisiju, veicinot lauku attīstību, nākt klajā ar pasākumiem, kas ļautu lopkopības nozarē palielināt to dzīvnieku skaitu, kuriem piemīt augstvērtīgas bioloģiskas īpašības un augsts ražošanas potenciāls, un veicinātu labas prakses izplatīšanu saistībā ar optimāla barošanas režīma ieviešanu ar mērķi nodrošināt pienācīgu ražu proteīnaugiem, kurus izmanto lopbarībā;
 7. aicina Komisiju nākt klajā ar lauku attīstības pasākumu shēmu, ieviešot uzlabotas decentralizētas dzīvnieku barības ražotnes, kas izmanto vietējas un reģionālas kultūraugu šķirnes, nodrošina to saglabāšanu, sēklu selekciju un jaunu šķirņu izveidi;
 8. aicina Komisiju izvērtēt, kā spēkā esošie importa tarifi un tirdzniecības nolīgumi ietekmē dažādu eļļas augu un proteīnaugu audzēšanu, un iesniegt Parlamentam un Padomei detalizētu pētījumu par *Blair House* nolīgumu darbības jomas juridiskajiem aspektiem saistībā ar proteīnaugu audzēšanu Eiropā;
 9. aicina Komisiju nodrošināt netraucētu sojas pupu piegādi ES tirgū, atrisinot tehnisko problēmu, kas rodas saistībā ar GMO klātbūtni nelielā daudzumā proteīnaugos, kurus iaved ES izmantošanai uzturā un lopbarībā; atgādina, ka nepietiekams sojas pupu ievedums rada papildu izmaksas ES lopkopības un lopbarības nozarē un apdraud vietējo gaļas ražotāju ekonomisko dzīvotspēju;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

10. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm apsvērt iespēju paredzēt likumdošanas priekšlikumos saistībā ar KLP reformu augsekas izmantošanas veicināšanu, audzējot proteīnaugus, kā piesardzības pasākumu pret kultūraugu slimībām un lai sekmētu labu lauksaimniecības praksi un risinātu tādus jaunus uzdevumus kā nodrošinātība ar pārtiku, klimata pārmaiņas, resursu apsaimniekošana u. c.;

11. aicina Komisiju apstiprināt piemērotus pasākumus, lai radītu tirgus apstākļus, kas ir labvēlīgi vietējiem ražojumiem, nevis ievestajiem, un atbilst lopbarības nozares prasībām, cita starpā ieviešot paraugus īsākām piegādes ķēdēm bez ĢMO un sertificētai ražošanai; atzīst, ka vietējie un tuvējie lauksaimniecības ražojumi nodrošina lielāku labumu videi;

12. aicina Komisiju nākt klajā ar likumdošanas priekšlikumu Parlamentam un Padomei, lai atļautu izmantot pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas no lopkautuvju subproduktiem tādu dzīvnieku barošanai, kas nav atgremotāji (cūkas un mājputni), ja vien šīs barības sastāvdaļas ir iegūtas no gaļas, kura atļauta lietošanai uzturā, un pilnībā ievēro un kontrolē aizliegumu izmantot pārstrādātus produktus vienas sugas ietvaros, kā arī nepieļauj piespiedu kanibālismu;

13. aicina Komisiju ieviest īpašu pētījumu pamatprogrammu decentralizētas lauksaimniecības un lauku attīstības jomā un uzlabot sadarbību Eiropā un ārpus tās, cita starpā paredzot mācību programmas lauku saimniecībām, kuru mērķis ir uzlabot vietējiem apstākļiem piemērotu proteīnaugu selekciju, lai šī joma kļūtu par inovācijas jomu dažādās dalībvalstīs;

14. aicina Komisiju izstrādāt saskanīgu vispārējo politisko pieeju agroekoloģisko noteikumu piemērošanai Eiropas Savienībā tirgotiem pārtikas produktiem saistībā ar ģenētiski modificētu proteīnaugu ražošanu un ieviešanu;

15. aicina Eiropas Komisiju izveidot uzraudzības mehānismu attiecībā uz Eiropas Savienībā ievedamo proteīnaugu izcelsmi, jo īpaši pievēršot uzmanību izcelsmes valstī izmantojamās lauksaimniecības prakses ilgtspējai, piemēram, zemes lietojuma izmaiņām, ūdens izmantošanas ilgtspējai un lauksaimniecības tehnoloģiju izmantošanai; tālab uzsver nepieciešamību regulāri veikt pārbaudes uz vietas;

16. aicina Komisiju apsvērt iespēju paredzēt likumdošanas priekšlikumā par KLP reformu atbalsta sniegšanu lauksaimniekiem, kuri audzē proteīnaugus, izmantojot augsekas sistēmas, kas palīdz samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju un proteīnaugu deficītu Eiropas Savienībā, kā arī uzlabot slimību apkarošanu un augsnes auglību;

17. aicina Komisiju nākt klajā ar pasākumiem, radot stimulus, lai veicinātu atmatā atstātas aramzemes izmantošanu, jo tas palīdzētu ievērojami samazināt olbaltumvielu deficītu Eiropas Savienībā;

*

* *

18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Vīriešu un sieviešu līdztiesība

P7_TA(2011)0085

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010 (2010/2138(INI))

(2012/C 199 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
- ņemot vērā Stokholmas programmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽²⁾, 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽³⁾ un 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas gada ziņojumus par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā 2000., 2001., 2002., 2004., 2005., 2006., 2007. un 2008. gadā (respektīvi COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 un COM(2008)0010),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 18. decembra ziņojumu "Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010" (COM(2009)0694),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/41/ES par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Eiropas Savienības Padomes 2010. gada 3. marta dokuments Nr. 5731/10.

⁽²⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 180, 15.7.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Padomes 2010. gada 8. marta Direktīvu 2010/18/ES, ar ko īsteno pārskatīto *BUSINES-SEUROPE*, *UEAPME*, *CEEP* un *ETUC* pamat nolīgumu par vecāku atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu “Stabilāks darba un privātās dzīves līdzsvars — spēcīgāks atbalsts profesionālās, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanai” (COM(2008)0635),
- ņemot vērā Direktīvu 89/552/EEK par televīziju bez robežām,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu “Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija — 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un ANO pieņemto Pekinas rīcības platformu,
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu, ko pieņēma Eiropadomes 2006. gada 23. un 24. marta sanāksmē,
- ņemot vērā atzinumu par darba samaksas atšķirībām starp dzimumiem, kuru 2007. gada 22. martā pieņēma Eiropas Komisijas Padomdevēja komiteja par vienlīdzīgām iespējām sievietēm un vīriešiem,
- ņemot vērā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra tematisko dokumentu “Cilvēktiesības un dzimumu identitāte” (2009),
- ņemot vērā Pamattiesību aģentūras ziņojumu “Homofobija, transfobija un diskriminācija seksuālās orientācijas un dzimuma identitātes dēļ” (2010),
- ņemot vērā 2009. gada 6. maija rezolūciju par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.–2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējumu un ieteikumiem turpmākai rīcībai ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 68, 18.3.2010., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 23. lpp.

⁽³⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 35. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0231.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0232.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā 2010. gada 19. oktobra rezolūciju par sievietēm nestabilās darba attiecībās,
 - ņemot vērā 2007. gada 13. marta rezolūciju par Ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībā (2006-2010) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību — 2008. gads ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par to, kā piemērot principu par vienādu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 15. decembra rezolūciju par reklāmas ietekmi uz patērētāju uzvedību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0029/2011),
- A. tā kā vīriešu un sieviešu vienlīdzība ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, kā atzīts Līgumā par Eiropas Savienību un Pamattiesību hartā, un tā kā starp sievietēm un vīriešiem joprojām pastāv nevienlīdzība vairāku iemeslu dēļ;
- B. tā kā arī Eiropas Savienību ir skārusi ekonomikas un finanšu krīze, kas ļoti postoši ietekmējusi gan sieviešu, gan vīriešu nodarbinātību, īpaši sieviešu ekonomisko stāvokli, un ilgtermiņā smagākas sekas tā varētu atstāt uz sievietēm;
- C. tā kā sieviešu un vīriešu vienlīdzība pozitīvi ietekmē ražīgumu un ekonomisko izaugsmi un palīdz palielināt sieviešu līdzdalību darba tirgū, kam savukārt ir pozitīva sociāla un ekonomiska ietekme;
- D. tā kā ir nepieciešami pa dzimumiem apkopoti statistikas dati, lai salīdzinātu krīzes ietekmi uz sievietēm un vīriešiem; tā kā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts varētu šajā nolūkā dot vērtīgu ieguldījumu un tā kā ir nepieciešami dati, lai novērtētu, kā nabadzība ietekmē sieviešu, īpaši vecāku sieviešu veselību, jo ir nepieciešams nodrošināt sieviešu veselības aizsardzību;
- E. tā kā sieviešu bezdarba līmenis bieži tiek novērtēts zemāk nekā patiesībā, jo ekonomiski neaktīvo sieviešu skaits ir ļoti liels (divas trešdaļas no 63 miljoniem neaktīvo cilvēku vecumā no 25 līdz 64 gadiem) un daļēja bezdarba līmenis ir augsts;
- F. tā kā lauku apvidos nodarbinātības līmenis ir zemāks; tā kā daudzas sievietes turklāt nav saistītas ar oficiālo darba tirgu un tāpēc nav reģistrētas kā bezdarbnieces vai iekļautas bezdarba statistikā, kas rada īpašas finansiālas un juridiskas problēmas maternitātes tiesību un slimības atvaļinājuma, pensijas tiesību iegūšanas un sociālā nodrošinājuma saņemšanas sakarībā, kā arī problēmas šķiršanās gadījumā; tā kā lauku apvidos pastāv vairāk problēmu, jo trūkst augsti kvalificēta darba iespēju;

⁽¹⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 56. lpp.⁽²⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 35. lpp.⁽³⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 21. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0484.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- G. tā kā sieviešu stāvoklis darba tirgū ir mazāk labvēlīgs nepilnas slodzes līgumu un uzspiestu, īstermiņa līgumu dēļ un īpaši tāpēc, ka viņu atalgojuma līmenis ir zemāks par vīriešu atalgojuma līmeni; tā kā šī nevienlīdzība atsaucas uz pensijām un nosaka to, ka sieviešu nabadzības risks ir lielāks par vīriešu nabadzības risku;
- H. tā kā atšķirības starp sieviešu un vīriešu saņemto atalgojumu joprojām ir vidēji 18 % Eiropas Savienībā un dažās valstīs tās pārsniedz pat 25 %, bet vienā no dalībvalstīm — pat 30 %, un, tā kā, neskatoties uz ieguldīto darbu un panākumiem, atalgojuma atšķirības mazinās ļoti lēni;
- I. tā kā maternitātei nevajadzētu bremsēt sieviešu karjeru un tā kā statistika skaidri parāda, ka sievietes ar bērniem strādā īsāku darbalaiku nekā tās sievietes, kurām bērnu nav, pretēji tēviem, kas strādā vairāk nekā vīrieši bez bērniem;
- J. tā kā 2002. gada marta Barselonas Eiropadomē dalībvalstis tika aicinātas līdz 2010. gadam izveidot bērnu aprūpes struktūras vismaz 90 % bērnu vecumā no trim gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu vecumā līdz trim gadiem, bet tā kā vairākās dalībvalstīs valsts finansētu bērnu aprūpes struktūru skaits joprojām ir nepietiekams, kas ļoti negatīvi ietekmē mazāk aizsargātās ģimenes;
- K. tā kā sieviešu nodarbinātības līmeni nosaka viņu pienākumi ģimenē; tā kā vairāk nekā 20 miljoni Eiropas iedzīvotāju (no kuriem divas trešdaļas ir sievietes) aprūpē pieaugušus apgādājamus un tāpēc viņas nevar strādāt pilnu slodzi; tā kā šie skaitļi, iespējams, līdz ar sabiedrības novecošanos palielināsies;
- L. tā kā iespējas izmantot bērnu aprūpes pakalpojumus un palīdzību vecākiem cilvēkiem un citām apgādājamām personām ir īpaši svarīgas, lai nodrošinātu sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu dalību darba tirgū, izglītībā un apmācībā;
- M. tā kā sievietēm ir vairāk pienākumu mājās nekā vīriešiem un šis darbs netiek novērtēts naudā vai citā materiālā veidā, un tā kā bērnu, slimu vai vecāku cilvēku aprūpe ir grūts un neapmaksāts darbs;
- N. tā kā ir nepieciešams izskaust dzimumu stereotipus izglītības jomā, kuri bieži nosaka to, ka bērnu mācību priekšmetu izvēles pamatā skolā un augstskolā ir noteiktas jomas uztvere par tipiski sievišķīgu vai vīrišķīgu; tā kā ir nepieciešams palielināt mācību un profesionālās izvēles daudzveidību;
- O. tā kā to sieviešu un meiteņu skaits, kuras izvēlas zinātnes jomu, īpaši matemātiku un IT, joprojām ir ļoti neliels, un tāpēc šajā jomā vērojama spēcīga segregācija;
- P. tā kā krīze var saasināt nozaru un profesionālo segregāciju starp sievietēm un vīriešiem, kas dažās valstīs ne vien nav samazinājusies, bet pat palielinās;
- Q. tā kā stratēģijā “Eiropa 2020” tika uzsvērta ekoloģiska pārveide, atjaunīgās enerģijas jomas un zinātne un “zaļās” darbavietas ar augstu tehnoloģisko intensitāti ar mērķi veidot jaunu ilgtspējīgu ekonomiku; tā kā aktīva sieviešu iekļaušana un reintegrācija darba tirgū ir izšķiroši svarīga, lai sasniegtu mērķi nodarbināt 75 % sieviešu un vīriešu;
- R. tā kā sieviešu izglītības līmenis parasti ir augstāks par vīriešu izglītības līmeni (58,9 % diplomu ieguvušas sievietes), bet tā kā sieviešu atalgojums joprojām ir vidēji par 18 % zemāks nekā vīriešu atalgojums un sievietes retāk ieņem atbildīgus uzņēmumu, valsts administrācijas vai politisku struktūrvienību amatus;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- S. tā kā 2008. gada jūnijā izveidotais Eiropas tīkls to sieviešu sadarbībai, kuras nodarbojas ar ekonomisko un politisko lēmumu pieņemšanu, var veicināt sieviešu un vīriešu līdzsvaru atbildīgos amatos;
- T. tā kā ir nepieciešama lielāka sieviešu pārstāvība Eiropas, valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, lai īstenotu faktisku vīriešu un sieviešu līdztiesību; tā kā dažās dalībvalstīs sieviešu daudzums valsts parlamentā nepārsniedz 15 %;
- U. tā kā sievietēm paredzēta pozitīva rīcība ir apliecinājusī, ka tā veiksmīgi nodrošina viņu pilnīgu iekļaušanos darba tirgū un sabiedrībā kopumā;
- V. tā kā sievietes vairāk nekā vīriešus apdraud nabadzība, jo sieviešu profesionālās gaitas ir saistītas ar pārtraukumiem, zemāku algas un pensijas līmeni; tā kā Eiropas gada cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību kontekstā pietiekama vērtība nav veltīta dziļākajiem sieviešu nabadzības iemesliem;
- W. tā kā 2011. gads būs veltīts brīvprātīgo darbībai un tā kā ir svarīgi uzsvērt, ka vīriešu un sieviešu līdztiesības principa veicināšanai brīvprātīgo programmās varētu būt pozitīva loma;
- X. tā kā minoritāšu sievietes un īpaši romu sievietes regulāri skar multiplā un krusteniskā diskriminācija un tā kā viņu apstākļi ir smagāki ne tikai salīdzinājumā ar lielāko daļu sieviešu, bet arī salīdzinājumā ar etnisko minoritāšu vīriešiem, un viņas apdraud īpaši liels sociālās atstumtības risks;
- Y. tā kā vardarbība pret sievietēm ir viņu pamattiesību pārkāpums, to nevar apturēt ģeogrāfiskas, ekonomiskas, kultūras vai sociālas robežas un tā ir līdztiesības pamatšķērslis; tā kā tiek lēsts, ka 20 % līdz 25 % sieviešu Eiropā dzīves laikā cieš no fiziskas vardarbības; tā kā psiholoģiska vardarbība ir tikpat postoša kā fiziska vardarbība;
- Z. tā kā Eiropas Parlaments vairākkārt ir prasījis noteikt Eiropas gadu, kas būtu veltīts pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai;
- AA. tā kā sievietes skar dažādu veidu diskriminācija un viņas ir mazāk aizsargātas pret sociālo atstumtību, nabadzību un smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, piemēram, cilvēku tirdzniecību, īpaši ja viņas nepieder sabiedrības vairākumam,

1. atgādina, ka krīze pirmām kārtām skāra tādas jomas, kurās vairākumā ir vīrieši, piemēram, būvniecība un rūpniecība, bet krīze pārņēma arī citas jomas, kurās ir lielāks dzimumu līdzsvars, un tādējādi palielinājās bezdarbs sieviešu vidū; uzsver, ka atalgojums vairāk ir samazinājies pakalpojumu jomās, kurās sievietes ir vairākumā, un no valsts budžeta finansētās jomās, kurās lielākā daļa nodarbināto ir sievietes, un tāpēc sievietes saņem mazākas pensijas, un rezultātā vecāku sieviešu vidū nabadzības līmenis ir augstāks;

2. norāda, ka tajās valstīs, kurās nodarbinātības tirgū ir panākta vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm, tā ir pozitīvi ietekmējusi ekonomisko un sociālo attīstību, un to ka vienlīdzības politiku krīzes laikā nevajadzētu atstāt novārtā, un ka, neskatoties uz dalībvalstu un Komisijas pausto gribu, līdz šim vēl nav izdevies konsekventi nodrošināt vienādus nosacījumus; uzsver, ka recesijas rezultātā pastiprinājusies iepriekšējos desmit gados vērojama tendence un vēl lielāks skaits sieviešu daudz biežāk nekā vīrieši cieš no nabadzības, zaudē savas darbavietas un tiek nodarbinātas uz nedrošu darba līgumu pamata, un ka tādējādi pastiprinās nabadzības "feminizēšanās" ES;

3. uzsver, ka Lisabonas stratēģija paredz 60 % darbaspējīgo sieviešu integrēšanu darba tirgū, un ka vienlaikus tai vajadzētu būt vēstai uz demogrāfisko problēmu risināšanas pasākumiem — dzimstības palielināšanu, lai nodrošinātu nākotnes uzdevumu veikšanu;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

4. uzsver, ka sieviešu iesaistīšana darba dzīvē ir pozitīvs elements ekonomiskās izaugsmes aspektā; norāda, ka saskaņā ar EDSO rīcībā esošajiem statistikas datiem sieviešu darbs laikposmā no 1995. gada līdz 2008. gadam nodrošinājis vienu ceturtdaļu no ikgadējā ekonomikas pieauguma;
5. uzsver, ka darbavietas zaudēšanas gadījumā sievietes ir pakļautas lielākam riskam vairs neatrast jaunu darbavietu;
6. prasa noteikt mērķus sieviešu dalībai pasākumos vai jomās, vai līmeņos, no kuriem viņas iepriekš bija izslēgtas un kuros viņas joprojām ir nepietiekami pārstāvētas, un panākt viņu dalību, informējot darba devējus un motivējot viņus pieņemt darbā sievietes un paaugstināt viņas amatā, īpaši minētajās jomās un kategorijās;
7. uzsver, ka ir vairāk uzmanības jāpievērš sieviešu pensiju atbilstībai, jo strādājošām sievietēm ir jāpārtrauc karjera daudz biežāk nekā vīriešiem, lai rūpētos par bērniem un slimiem vai vecākiem ģimenes locekļiem, un ģimenes pienākumu dēļ viņas biežāk nekā vīrieši izvēlas strādāt nepilnu slodzi vai uzņemas nestabilu darbu;
8. prasa noteikt krīzes ietekmes uz sievietēm skaitliskos rādītājus un tos aprēķināt ar precīzas statistikas palīdzību, un pēc dzimumiem apkopotos datus regulāri atjaunināt un pārvērtēt; piebilst, ka, balstoties uz šiem statistikas datiem, būs iespējams precīzāk vērsties pret cikliskām un strukturālām nodarbinātības problēmām un būs vieglāk novērst krīzi, kā arī veicināt labas prakses izplatību;
9. negatīvi vērtē faktu, ka ekonomikas atveseļošanas plāni ir vērsti uz tādām nodarbinātības jomām, kurās vairākumā ir vīrieši; uzsver, ka, pirmām kārtām atbalstot vīriešu nevis sieviešu nodarbinātības nākotni, dzimumu nelīdzsvarība palielinās, nevis samazinās; uzsver, ka ir nepieciešams dzimumu līdzsvarības politiku iekļaut valsts, Eiropas un starptautiskajos ekonomikas atveseļošanas plānos, lai pārvarētu krīzi;
10. uzsver, ka gan vīriešu, gan sieviešu nodarbinātības rādītāji lauku apvidos ir zemāki un līdz ar to laukos dzīvojošie cilvēki ir nelabvēlīgākā stāvoklī tāpēc, ka nav pieejamas kvalitatīvas darbavietas; turklāt daudzas sievietes nepiedalās oficiālajā darba tirgū un neskaitās reģistrētas bezdarbnieces, un tāpēc viņas skar finansiālas un tiesiskas problēmas maternitātes tiesību, slimības atvaļinājuma un pensijas tiesību saņemšanas jomā;
11. uzsver, ka pašreizējā ekonomikas krīze negatīvi ietekmē darba ņēmējus; norāda ka, kaut arī sieviešu izglītības līmenis iepriekšējos gados ir ievērojami pieaudzis un pašreiz augstskolu beidzēju vidū sieviešu ir vairāk nekā vīriešu, sievietēm joprojām bieži jāapmierinās ar zemākas kvalifikācijas mazāk apmaksātu darbu;
12. uzsver, ka ļoti daudz sieviešu ir nodarbinātas nestabilās darbavietās, piespiedu kārtā strādā nepilnu darba dienu un ir nabadzīgu cilvēku vidū, un tāpēc aicina dalībvalstis nodrošināt, lai politika, kas paredzēta stratēģijas "Eiropa 2020" mērķa sasniegšanai attiecībā uz nabadzību un sociālo integrāciju, būtu pielāgota, ņemot vērā sieviešu daļu nabadzīgu cilvēku vidū;
13. norāda, ka joprojām pastāv dzimumu nevienlīdzība, lai gan sievietes pakāpeniski arvien vairāk iesaistās darba tirgū; uzsver, ka ekonomikas un finanšu krīze būtu jāuzskata par iespēju paust jaunus un novatoriskus ierosinājumus nodarbinātības, atalgojuma, darba laika un atbildīgu amatu ieņemšanas jomā;
14. uzsver sieviešu un vīriešu līdzsvarības labvēlīgo ietekmi uz ekonomikas izaugsmi; norāda, ka vairākos pētījumos ir aprēķināts, ka IKP palielinātos par 30 %, ja sievietes nodarbinātības, nepilnas slodzes nodarbinātības un produktivitātes rādītāji būtu tādi paši kā vīriešiem;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

15. norāda, ka, izstrādājot nodarbinātības politiku, ir jāņem vērā tādu jaunu jomu rašanās, kurās ir iespējams veidot daudz darbavietu, piemēram, ekoloģija, vide un jaunās tehnoloģijas; uzsver šajā sakarībā, ka sievietēm šajās jomās ir jāuzņemas īpaša loma; aicina dalībvalstis mudināt jaunietales nenoniecīnāt šāda veida specialitātes; mudina Eiropas Komisiju nodrošināt pastāvīgu komunikāciju par šīm jaunajām iespējām;

16. aicina dalībvalstis ar Komisijas atbalstu un saistībā ar pašreizējo pasākumu izvērsanu gādāt par to, lai vairāk sieviešu ar mūžizglītības starpniecību izmantotu profesionālās apmācības piedāvājumus, un tādējādi veicināt sieviešu nodarbinātības iespējas, ņemot vērā to, ka nepieciešama pāreja uz noturīgu ekonomiku, īpašu uzmanību pievēršot MVU;

17. prasa atbalstīt sieviešu izglītības, arodizglītības un nodarbinātības iespēju paplašināšanu netradicionālās jomās un ar augstāku atbildības līmeni;

18. aicina Komisiju veicināt dialogu ar sociālajiem partneriem par tādiem jautājumiem kā atalgojuma pārredzamība, nepilna darba laika un uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu noteikumi sievietēm, kā arī sieviešu mudināšana iesaistīties videi nekaitīgās un novatoriskās nozarēs;

19. norāda, ka sociālās ekonomikas uzņēmumiem (fondiem, savstarpējām sabiedrībām, kooperatīviem) ekonomikas atveseļošanā var būt galvenā loma un ka tajos galvenokārt nodarbinātas ir sievietes; aicina dalībvalstis, izstrādājot ekonomikas atveseļošanas politiku, rūpīgi apsvērt šāda veida darbību;

20. uzsver, ka ir svarīgi pilnveidot dalītu īpašumtiesību juridisko konceptu, lai panāktu sieviešu tiesību pilnīgu atzīšanu lauksaimniecības jomā, atbilstošu sociālo drošību un viņu darba atzīšanu, kā arī nepieciešamību grozīt regulu par Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), lai ar Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalstu būtu iespējams paredzēt sievietēm labvēlīgus pasākumus nākamajā plānošanas posmā (2014–2020) — tas bija iespējams iepriekšējos posmos, bet šajā nav iespējams, toties šie pasākumi ļoti labvēlīgi ietekmēs sieviešu nodarbinātību laukos;

21. uzsver, ka atalgojuma atšķirību novēršana ir prioritāte un tāpēc pauž nožēlu, ka Eiropas Komisija nav pietiekami aktīvi atsākusi debates Eiropas līmenī, īpaši, pārskatot pašreizējo regulējumu, kurš nosaka principa par vienlīdzīgu atalgojumu piemērošanu vīriešiem un sievietēm, kā to Eiropas Parlaments ir pieprasījis savā 2009. gada 18. novembra rezolūcijā;

22. aicina dalībvalstis aktīvāk vērsties pret darba tirgus segregāciju pēc dzimuma principa, kā arī pret-darboties tendencei, ka sievietes bieži strādā sliktāk apmaksātās profesijās, jau skolā modinot zēnu un meiteņu interesi par visu veidu profesionālo darbību un paplašinot sieviešu apmācības iespējas, lai viņas darba dzīves laikā spētu pielāgoties izmaiņām darba tirgū; pauž lielas bažas par pašreizējo netaisnīgo situāciju, jo ir pagājis pusgadsimts, kopš Kopiena cenšas īstenot principu "vienāda alga par vienādu darbu", bet ES pilsonei gadā ir vidēji jāstrādā 418 kalendārās dienas, lai kalendārā gada laikā nopelnītu tikpat daudz, cik pelna vīrietis;

23. uzstāj, ka nepieciešami neatliekami pasākumi, lai cīnītos pret diskrimināciju atalgojuma jomā, vai nu grozot spēka esošo direktīvu, vai nu izstrādājot pakāpeniskus nozaru plānus ar konkrētiem mērķiem, piemēram, līdz 2020. gadam samazināt algu nevienlīdzību, lai tā nepārsniegtu 0,5 %, novērst tiešu un netiešu diskrimināciju, radīt stimulus darba koplīgumu slēgšanai, apmācīt īpašus pārstāvjus, kas nodarbotos ar līdztiesības jautājumiem, risināt dzimumu nelīdztiesības jautājumu neapmaksāta darba jomā un nodrošināt līdztiesības plānu ieviešanu uzņēmumos un citās darbavietās; uzskata, ka par vispārēju praksi jāklūst algu aprēķināšanas pārredzamībai, lai nostiprinātu nodarbināto sieviešu pozīcijas darba pārrunās;

24. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis ieviest pasākumus, lai novērstu paradoksālo situāciju, kad sievietes, neskatoties uz augstāku izglītības līmeni, joprojām ir mazāk atalgotas nekā vīrieši; uzsver, ka sieviešu profesionālais potenciāls ir jāizmanto pilnībā, lai panāktu optimālu ekonomikas izaugsmi un patiešām ilgtspējīgu attīstību;

Otrdienā, 2011. gada 8. marts

25. uzsver, ka sieviešu personiskie ienākumi un kvalitatīvs, labi atalgots darbs joprojām ir svarīgs viņu ekonomiskās neatkarības un lielākas vīriešu un sieviešu līdztiesības faktors sabiedrībā kopumā;
26. aicina dalībvalstis piemērot dzimumu līdztiesības principu valsts pensiju sistēmā gan attiecībā uz vecumu, gan atalgojumu;
27. aicina ES dalībvalstis pienācīgi īstenot tiesību aktus, kuri attiecas uz principu "vienāds atalgojums par vienādu darbu" un aicina Komisiju piemērot sankcijas dalībvalstīm, kuras to neievēro;
28. uzsver, ka dzimumu līdztiesība ir ne tikai daudzveidības un sociālā taisnīguma jautājums, bet arī priekšnoteikums, lai īstenotu stratēģijā "Eiropa 2020" paredzētos mērķus — ilgtspējīgas izaugsmes, nodarbinātības, konkurētspējas un sociālās kohēzijas mērķus; tādēļ aicina Komisiju nostiprināt dzimuma dimensiju visās stratēģijas "Eiropa 2020" daļās, īpaši ņemot vērā dzimumu īpatnības un nosakot īpašus pasākumus un mērķus dzimumu līdztiesības panākšanai attiecībā uz visām darbībām, kas sekmē Eiropas nodarbinātības stratēģijas uzlabošanu;
29. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis dzimumu līdztiesības jomā vairāk par nesaistošām stratēģijām un politikas dokumentiem atbalstīt saistošus priekšlikumus;
30. ir pārliecināts, ka Komisijai un dalībvalstīm būtu jāizveido apmācības un īstenošanas instrumenti, lai visas iesaistītās puses savas kompetences jomā pienācīgi ņemtu vērā sieviešu un vīriešu iespēju vienlīdzības perspektīvu, tostarp novērtētu politikas specifisko ietekmi uz sievietēm un vīriešiem;
31. uzsver, ka ir svarīgi izveidot kvantitatīvus un kvalitatīvus rādītājus un ar dzimumu saistītu ticamu, salīdzināmu un vajadzības gadījumā pieejamu statistiku, kas jāizmanto, lai uzraudzītu dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu visās politikas jomās;
32. uzskata, ka vienai no prioritātēm vajadzētu būt nabadzības izskaušanai, pārskatot tās pamatā esošo makroekonomisko, monetāro, sociālo un nodarbinātības politiku, lai sievietēm nodrošinātu ekonomisko un sociālo taisnīgumu; uzskata, ka būtu jāpārskata nabadzības līmeņa noteikšanas metodes un ka būtu jāveido stratēģijas, lai taisnīgi sadalītu ienākumus, garantētu vismaz minimālus ienākumus, algu un pienācīgu pensiju, izveidotu vairāk kvalitatīvu darbavietu ar tiesībām sievietēm, nodrošinātu iespējas saņemt kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus visām sievietēm un meitenēm un uzlabotu sociālo labklājību un attiecīgos vietējos pakalpojumus, īpaši silītes, bērnudārzus, dienas centrus, sabiedrības un atpūtas centrus un ģimenes atbalsta pakalpojumus;
33. atzinīgi vērtē Komisijas uzsāktu ES mēroga kampaņu, kuras uzdevums ir palīdzēt novērst dzimumu atalgojuma atšķirības; tomēr norāda, ka joprojām pastāv vīriešu un sieviešu atalgojuma nevienlīdzība un tāpēc prasa Eiropas mērogā uzsākt diskusiju par stereotipu apkarošanu, kas saistīti ar vīriešu un sieviešu lomu; tāpēc uzsver, ka ir svarīgi rīkot informētības uzlabošanas kampaņas skolās, darbavietās un plašsaziņas līdzekļos, lai apkarotu noturīgos dzimumu stereotipus un jo īpaši pazemojošus tēlus; uzsver, ka kampaņās būtu jāizceļ vīrieša loma ģimenes pienākumu veikšanā un labs darba un privātās dzīves līdzsvars;
34. uzskata, ka, ņemot vērā demogrāfiskās pārmaiņas, ir nepieciešams aktivizēt sieviešu potenciālu palielināt viņu nodarbinātību, lai panāktu, ka sieviešu un vīriešu vecumā no 20 līdz 64 gadiem nodarbinātības līmenis sasniedz 75 %, kā tas paredzēts stratēģijā "Eiropa 2020"; vienlaicīgi uzskata, ka cilvēkiem jānodrošina brīva izvēle audzināt bērnus un ka taisnīgas iespējas apvienot darbu un ģimenes dzīvi ir galvenais priekšnoteikums sieviešu līdzdalībai darba tirgū;
35. aicina paust konkrētus ierosinājumus ar mērķi saskaņot darba un privāto dzīvi, īpaši tādās jomās kā apgādājamo personu un bērnu aprūpe;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

36. uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm jāceļ, jāatbalsta un jāstiprina sieviešu loma sociālās ekonomikas jomā, jo tajā ir nodarbināts ievērojams skaits sieviešu un tās piedāvātie pakalpojumi būtiski uzlabo darba un privātās dzīves līdzsvaru;
37. aicina Komisiju nodrošināt, lai dažādi Eiropas tiesību akti par darba un privātās dzīves saskaņošanu būtu pareizi transponēti dažādās dalībvalstīs un tiktu pielāgoti vīriešu un sieviešu darba apstākļi;
38. konstatē, ka nodarbinātība uz nepilnu slodzi var radīt negatīvas personiskas sekas, piemēram, ierobežojumus karjeras izaugsmē un nabadzību vecumā, vai arī nelielo ienākumu dēļ var nākties prasīt papildu valsts atbalstu iztikas līdzekļiem vai slimības un bezdarba gadījumā;
39. uzsver, ka komunikācijas kampaņas ir svarīgas, lai nodrošinātu tradicionālo vīriešu un sieviešu profesiju vai darbību dzimumneitralitāti; šajā sakarībā aicina arī dalībvalstis uzsākt debates par valodas lomu stereotipu noturībā, īpaši saistībā ar dažu profesiju nosaukumu feminizāciju vai maskulinizāciju;
40. aicina valsts uzņēmumus un privātuzņēmumus savos iekšējos noteikumos iekļaut līdztiesības plānu, nosakot stingrus īsa, vidēja un ilgāka termiņa mērķus, kā arī katru gadu novērtēt šo mērķu sasniegšanā paveikto;
41. aicina paust konkrētus ierosinājumus ar mērķi saskaņot darba, ģimenes un privāto dzīvi, veicinot plašāku darba, ģimenes un sociālo pienākumu dalīšanu starp vīriešiem un sievietēm, īpaši tādās jomās kā apgādājamo personu un bērnu aprūpe;
42. aicina dalībvalstis atbalstīt nelabvēlīgos apstākļos esošu iedzīvotāju grupu, piemēram, grūtnieču un māšu, kas vienas aprūpē ģimeni, nodarbinātību un censties izveidot viņām cilvēka cieņai atbilstošas un noturīgas darbavietas, kas šīm sievietēm dotu iespēju apvienot ģimenes dzīvi un nodarbinātību;
43. uzskata, ka darba un aprūpes apstākļu uzlabošanai ir nepieciešams pilnveidot bērnu aprūpes atvaļinājumu; tāpēc aicina Padomi nekavējoties pieņemt kopēju nostāju par Parlamenta 2010. gada 20. oktobra nostāju par Padomes Direktīvas 92/85/EEK pārskatīšanu⁽¹⁾;
44. aicina dalībvalstis atbalstīt bērnu aprūpes struktūru, piemēram, silišu vai bērnudārzu un vecākiem vai citiem apgādājamiem cilvēkiem paredzētu struktūru izveidi vai pilnveidošanu, lai to sniegtie pakalpojumi būtu kvalitatīvi un cenas — pieņemamas, savukārt to darba laiks atbilstu pēc iespējas lielākam skaitam cilvēku, kas strādā pilnu slodzi; uzskata, ka šīs struktūras ir milzīgs atbalsts vecākiem un ka tās palīdzētu viņiem iesaistīties darba tirgū;
45. uzsver, ka ģimene ir mūsu sabiedrības pamats un tā ir nesaraujami saistīta ar vērtību nodošanu un solidāru sadarbību; uzsver, ka svarīgs pasākums veiksmīgai profesionālās un ģimenes dzīves apvienošanai, kā arī sieviešu un vīriešu vienlīdzīgai līdzdarbībai darba tirgū un izglītībā un apmācībā ir elastīga darba laika ieviešana un tāl darba iespēju nodrošināšana, kā arī bērnu aprūpes iespēju paplašināšana un veco ļaužu mājas aprūpes profesionalizēšana; pauž nožēlu par attiecīga abiem vecākiem paredzēta atvaļinājuma piešķiršanas regulējuma un elastīga darba laika modeļu trūkumu, kas bieži neļauj sievietēm iesaistīties darba tirgū un strādāt pilnu darba dienu; uzskata, ka tādēļ ir jāmaina arī uzņēmējdarbības kultūra attiecībā uz sieviešu pieņemšanu darbā un nodarbināšanu; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis novērst bērnu, gados vecāku cilvēku un neaizsargātu cilvēku grupu aprūpei paredzēto pabalstu vai sociālo pakalpojumu samazināšanu finanšu un ekonomikas krīzes dēļ;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0373.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

46. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka jāpieņem pozitīvi pasākumi, kuru mērķis ir atvieglot to sieviešu un vīriešu atgriešanos darbavietā, kuri kādu laikposmu veltījuši ģimenei (bērnu vai kāda slima ģimenes locekļa vai invalīda aprūpei), atbalstot pasākumus (atkārtotai) iekļaušanai darba tirgū, lai attiecīgās personas varētu kļūt finansiāli neatkarīgas;

47. uzsver, ka izglītībai ir būtiska nozīme, bērniem jau agrīnā vecumā veidojot izpratni par dzimumu līdztiesības nozīmi un atvērtību dažādām kultūrām, kā arī veidojot zināšanas par diskriminācijas un aizspriedumu ietekmi; aicina dalībvalstis izveidot visiem skolas vecuma bērniem paredzētas izglītības programmas, kā arī informācijas un izpratnes veidošanas programmas, lai popularizētu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas vērtības un īpaši tās 23. pantu;

48. uzsver, ka ir jāļauj jauniešiem brīvi izdarīt profesionālo izvēli; atgādina šajā sakarībā, ka ir svarīgi, lai skolotāji nemudinātu savus audzēkņu izvēlēties profesiju pēc pastāvošajiem dzimumu stereotipiem un lai tiktu izcelts visplašākais nodarbinātības iespēju klāsts;

49. aicina dalībvalstis izglītības iestādēs ar izpratnes veidošanas programmu palīdzību rūpēties par to, lai meitenes automātiski neizvēlētos nozari un karjeru, kas tradicionāli tiek uzskatīta par sievišķīgu;

50. uzsver nepieciešamību uzlabot Eiropas līmeņa pasākumus, kuru mērķis ir palielināt sieviešu pārstāvību politikas jomā; uzskata, ka būtu vēlams, lai vairāk sieviešu strādā visās Eiropas iestādēs, bet īpaši atbildīgos amatos; uzsver, ka papildu darbs ir nepieciešams valsts, reģionālā un pašvaldības līmenī; prasa noteikt saistošus mērķus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu sieviešu un vīriešu pārstāvību; šajā sakarībā norāda, ka kvotu izmantošana pozitīvi ietekmē sieviešu pārstāvību; tāpēc norāda, ka vēlēšanu kvotas pozitīvi ietekmē sieviešu pārstāvību;

51. norāda, ka tikai 3 % lielo uzņēmumu vadībā ir sievietes; uzsver tāpēc Norvēģijas piemēru, kurā kopš 2003. gada tiek veiksmīgi piemērota kvotu politika, lai nodrošinātu paritāti uzņēmumu valdēs, un to, ka šim piemēram tagad seko arī Spānija un Francija; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, piemēram, noteikt kvotas, kas efektīvi nodrošinātu labāku sieviešu pārstāvību lielos biržas sarakstā iekļautos uzņēmumos, un uzņēmumu valdēs vispār, īpaši uzņēmumos ar valsts kapitāla daļu;

52. uzsver, ka netaisnības novēršanai pret dzimumiem attiecībā uz nodarbinātību dalībvalstīs būtu jāizstrādā ar likumu noteikti uzņēmumu un nozaru līdztiesības nodrošināšanas plāni, kurus ierosinātu un kontrolētu gan darba devēji, gan darbinieki;

53. uzsver, ka dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, jo īpaši ar tiesību aktu palīdzību, lai noteiktu saistošus mērķus paritātes nodrošināšanai starp vīriešiem un sievietēm atbildīgos uzņēmumu, valsts administrācijas un politisku institūciju amatos;

54. aicina dalībvalstis identificēt uzņēmumus, kuri veicina dzimumu līdztiesību un darba, ģimenes un privātās dzīves saskaņošanu, un plaši informēt par labāko praksi, īpaši ar tirdzniecības palātu starpniecību;

55. atzinīgi vērtē vispārējās debates par sieviešu daļas palielināšanu vadošajos amatos rūpniecības nozarē un mudina šajā sakarībā uzņēmumos ieviest brīvprātīgu kvotu, kuras pamatā ir darbinieku dzimumu sadalījums;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

56. prasa veikt pasākumus valsts un Eiropas līmenī, lai veicinātu sieviešu uzņēmējdarbību, izveidojot mācību un profesionālu un juridisku konsultāciju struktūrvienības, kā arī uzlabojot piekļuvi valsts un privātam finansējumam;

57. mudina dzimumu līdztiesības veicinātājus veikt regulāru informācijas un pieredzes apmaiņu ar mērķi visā sabiedrībā Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī gan privātā, gan valsts sektorā ieviest labāko praksi;

58. aicina dalībvalstis un Komisiju īpašu vērību veltīt mazāk aizsargātajām sieviešu grupām — sievietēm ar invaliditāti, vecākām sievietēm, migrantēm, lesbietēm, biseksuālēm un transpersonām, un minoritāšu pārstāvē, kā arī mazizglītotām vai neizglītotām sievietēm un sievietēm, kuras atbild par apgādājamiem cilvēkiem — grupām, kurām ir nepieciešams izveidot īpašus viņu stāvoklim piemērotus pasākumus; aicina Komisiju paplašināt Eiropas brīvprātīgo gada (2011) vērienu un tajā ietvert arī dzimumu līdztiesības veicināšanu;

59. aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis, lai, veicinot piekļuvi izglītībai un profesionālai apmācībai, uzlabotu nelabvēlīgos apstākļos esošu sieviešu, piemēram, migranšu, etnisko minoritāšu pārstāvju, invalīžu, vientuļo māšu profesionālās perspektīvas un tādējādi arī palielinātu iespējas dzīvot ekonomiski pastāvīgu dzīvi; norāda uz multiplo diskrimināciju, kurai pakļautas migrantes, kas tiek diskriminētas ne tikai dzimuma, bet arī etniskās piederības, rases un bieži vien arī vecuma dēļ;

60. aicina valsts, reģionālās un vietējās iestādes, kas atbild par līdztiesību, noteikt integrētu pieeju, lai uzlabotu pasākumus, kas veicami multiplas diskriminācijas gadījumā, kā arī tās radīto problēmu risināšanai; uzsver arī, ka šīm iestādēm būtu jāpiedāvā mācības tiesnešiem, juristiem un personālam, lai viņi varētu atpazīt multiplo diskrimināciju, laikus pret to vērsties un risināt tās radītās problēmas;

61. atgādina, ka sievietes ar invaliditāti bieži tiek diskriminētas sociālajā, kultūras, politiskajā vai darba dzīvē; aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt konkrētus priekšlikumus, lai uzlabotu viņu stāvokli;

62. aicina Komisiju un dalībvalstis, piemērojot romu integrācijas Eiropas stratēģiju, īpašu uzmanību veltīt romu sievietēm;

63. norāda, ka transpersonas joprojām ir īpaši atstumta un vajāta grupa, kuru skar spēcīga stigmatizācija, atstumtība un vardarbība, kā pausts Pamattiesību aģentūras ziņojumā; aktīvi aicina Komisiju un dalībvalstis ievērot šīs aģentūras ieteikumus — stiprināt un padarīt skaidrāku aizsardzību pret diskrimināciju dzimuma identitātes dēļ;

64. atbalsta viedokli, ka sievietēm un vīriešiem ir jābūt pieejamai adekvātai informācijai par reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumiem, kā arī palīdzībai šajā jomā, un uzsver, ka sievietēm ir jābūt tādām pašām tiesībām kā vīriešiem izmantot šīs jomas pakalpojumus; uzsver, ka sievietēm ir jābūt brīvām īstenot savas seksuālās un reproduktīvās tiesības, īpaši izmantojot ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem; aicina dalībvalstis un Komisiju pieņemt pasākumus un īstenot izpratnes veidošanas kampaņas vīriešiem par viņu atbildību seksuālo un reproduktīvo jautājumu jomā;

65. norāda, ka vardarbība pret sievietēm ir būtisks šķērslis dzimumu līdztiesības nodrošināšanai; aicina Komisiju sākt izstrādāt vispusīgas direktīvas priekšlikumu par visu veidu pret sievietēm vērstas vardarbības novēršanu, neskatoties uz to, vai vardarbība ir fiziska, seksuāla vai psiholoģiska, bet īpaši par sieviešu tirdzniecības apkarošanu;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

66. atzinīgi vērtē Kopienas un valsts līmeņa veikumu pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanas jomā, bet uzsver, ka šī parādība ir smaga problēma, kas joprojām nav atrisināta, un mudina dalībvalstis veikt pasākumus, lai nodrošinātu piekļuvi atbalsta pakalpojumiem, kas paredzēti ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanai un sieviešu aizsardzībai pret šādu vardarbību, neskatoties uz viņu juridisko statusu, rasi, vecumu, seksuālo orientāciju, etnisko izcelsmi vai reliģiju; atzinīgi vērtē debates, kuru tēma ir šādas vardarbības apkarošana, īpaši izveidojot Eiropas aizsardzības rīkojumu un direktīvu par cilvēku tirdzniecību; aicina pašreizējo un nākamo Savienības prezidentūru turpināt šo darbu; uzsver, ka Padomei un Komisijai ir jāpieņem Eiropas Parlamentā panāktā vienošanās par Eiropas aizsardzības rīkojumu, lai minētā direktīva varētu pēc iespējas ātrāk stāties spēkā;

67. atkārtoti aicina Komisiju nākamo četru gadu laikā pieņemt lēmumu par Eiropas gadu, kas veltīts pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai; uzsver šajā sakarībā, ka tas palielinās Eiropas pilsoņu izpratni un tiks valdībām aktīvāk apkarot pret sievietēm vērstu vardarbību;

68. uzsver nepieciešamību veikt plaša mēroga aptauju visās ES valstīs, lai ar vienotu metožu palīdzību noteiktu reālo šīs problēmas izplatību; uzsver to svarīgo darbu, kas šajā jomā jāveic Eiropas centram ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanai, kurš sniegs kvalitatīvus statistikas datus, lai atbalstītu šīs sociālās problēmas apkarošanas pasākumus;

69. aicina dalībvalstis nodrošināt medicīnas nozares darbinieku, sociālo pakalpojumu sniedzēju, policijas, tiesību aizsardzības un tiesu iestāžu sagatavošanu un sadarbību un nodrošināt piemērotas struktūras no jebkāda veida vardarbības cietušām sievietēm, tostarp sievietēm, kas cietušas no smagas un reti sastopamas fiziskas un psiholoģiskas vardarbības, piemēram, aplaistīšanas ar skābi;

70. uzsver, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis, reģionālās un vietējās varas iestādes palīdzētu no vardarbības, kas saistīta ar dzimumu, cietušām sievietēm atgriezties darba tirgū, izmantojot tādus instrumentus kā ESF vai programmu *PROGRESS*;

71. uzsver, ka ir jāuzlabo sistēmas, kas palīdz sieviešu organizācijām un pilsoniskajai sabiedrībai kopumā sadarboties un piedalīties dzimumu aspekta integrēšanas procesā;

72. uzsver, ka Eiropas Savienības ārpolitikā un attīstības sadarbības politikā ir jāiekļauj dzimumu aspekts un ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošana;

73. aicina Eiropas Komisiju mudināt dalībvalstis, lai tās plašsaziņas līdzekļos vispār un jo īpaši reklāmas materiālos atbalstītu tāda sievietes tēla atspoguļošanu, kas veicina cieņu pret sievieti, pret viņas lomu daudzveidību un identitāti;

74. aicina Komisiju un budžeta lēmējietādi, izstrādājot budžetu un ES jauno daudzgadu finanšu shēmu, ievērot dzimumu līdztiesības kritērijus; mudina dalībvalstis ņemt vērā šo piemēru, izstrādājot valsts budžetu;

75. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Sieviešu nabadzība

P7_TA(2011)0086

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā (2010/2162(INI))

(2012/C 199 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 8., 151., 153. un 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tajā paredzētos noteikumus par sociālajām tiesībām un vīriešu un sieviešu līdztiesību,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā ANO 1966. gada Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām,
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā Ceturtās Pasaules konferences par sievietēm deklarāciju un rīcības programmu, kuras pieņemtas Pekinā 1995. gada 15. septembrī,
- ņemot vērā ANO 2000. gadā pieņemtos Tūkstošgades attīstības mērķus, jo īpaši 1. mērķi (galējas nabadzības un bada izskaušana) un 3. mērķi (dzimumu līdztiesības veicināšana),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Rezolūciju Nr. 1558 (2007) par nabadzības feminizāciju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Lēmumu Nr. 1098/2008/EK par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010. gads) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 25. marta Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresu mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 30. oktobra secinājumu projektu attiecībā uz pārskatu par to, kā dalībvalstis un ES iestādes īsteno Pekinas Rīcības platformu — Rādītāji attiecībā uz sievietēm un nabadzību (13947/07),

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.⁽²⁾ OV L 298, 7.11.2008., 20. lpp.⁽³⁾ OV L 87, 7.4.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu “Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (COM(2009)0694),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas ziņojumam “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (SEC(2009)1706),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas paziņojumam “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (SEC(2010)1079) un (SEC(2010)1080),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ““Eiropa 2020” — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2010. gada 24. marta ziņojumu “Eiropiešu dzīves kvalitātes otrais pārskats — ģimenes dzīve un darbs”,
- ņemot vērā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par sievietēm un nabadzību Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par to, kā piemērot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 6. maija rezolūciju par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.–2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējumu un ieteikumiem turpmākai rīcībai ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 19. oktobra rezolūciju par sievietēm nestabilās darba attiecībās ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV C 233 E, 28.9.2006., 130. lpp.

⁽²⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 21. lpp.

⁽³⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 35. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0231.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0232.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0306.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0365.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0031/2011),
- A. tā kā saskaņā ar iepriekšminēto Lēmumu Nr. 1098/2008/EK, īstenojot darbības saistībā ar Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, būtu bijis jāņem vērā sieviešu un vīriešu nabadzības un sociālās atstumtības dažādie aspekti un radītie riski; tā kā 85 miljoni Eiropas iedzīvotāju dzīvo nabadzībā un 17 % no visām sievietēm ES 27 valstīs tiek klasificētas kā dzīvojošas nabadzībā; tā kā turklāt pēdējo desmit gadu laikā nabadzībā dzīvojošu sieviešu skaits ir pieaudzis neproporcionāli nabadzībā dzīvojošu vīriešu skaitam; tā kā vecāku nabadzība bieži vien izraisa arī bērnu nabadzību un nopietni ietekmē bērnu turpmāko dzīvi;
- B. tā kā Eiropas Savienībā ir vērojama liela ekonomikas, finanšu un sociālā krīze, kas īpaši apgrūtina sievietes gan darba tirgū, gan personīgajā dzīvē, jo pastāv lielāka iespēja, ka viņas uzņemsies nestabilas darba attiecības, viņas atlaidīs un viņām nebūs sociālā nodrošinājuma; tā kā turklāt ekonomikas lejupslīdes laikā cilvēki, kurus jau apdraud iespēja nonākt nabadzībā un no kuriem lielākā daļa ir sievietes, kļūst vēl neaizsargātāki, jo īpaši to grupu pārstāvji, kuri jau saskaras ar daudziem nelabvēlīgiem apstākļiem;
- C. tā kā taupības pasākumi, ko īsteno visā Eiropā, nodarīs īpašu kaitējumu sievietēm, kuras ir vairāk saistītas ar valsts sektoru gan kā darbinieces, gan kā pakalpojumu saņēmējas;
- D. tā kā nabadzības apkarošana ir viens no pieciem Komisijas ierosinātajiem stratēģijas “Eiropa 2020” izmērāmajiem mērķiem; tā kā ar stratēģijas “Eiropa 2020” 10. integrēto pamatnostādni (sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību) tiktu veicināta valstu politiku pieņemšana, lai aizsargātu sievietes īpaši pret nabadzības risku, garantējot ienākumu drošību viena vecāka ģimenēm vai vecāka gadagājuma sievietēm;
- E. tā kā dzimumu līdztiesība ir instruments sieviešu nabadzības novēršanai, jo līdztiesība pozitīvi ietekmē ražīgumu un ekonomisko izaugsmi, kas nodrošina plašāku sieviešu līdzdalību darba tirgū, un tam savukārt ir daudz sociālu un ekonomisku priekšrocību;
- F. tā kā sieviešu vidējais nodarbinātības līmenis ir 59,1 %; tā kā kopš 2000. gada vidējās darba samaksas atšķirības starp dzimumiem vidēji joprojām ir ievērojamas, 2010. gadā sasniedzot gandrīz 18 % visā ES un vairāk nekā 30 % atsevišķās dalībvalstīs, un tā kā vienlīdzīgas darba samaksas princips vīriešiem un sievietēm ir viens no Eiropas Savienības līgumos noteiktajiem pamatprincipiem; tā kā dzimumu segregācija darba tirgū rada tiešu ietekmi uz sievietēm;
- G. tā kā 16 dalībvalstīs iespēja nonākt galējā nabadzībā sievietēm ir ievērojami lielāka nekā vīriešiem;
- H. tā kā nodarbinātība kā tāda nav pietiekama aizsardzība pret galēju nabadzību; tā kā galvenokārt profesionālās segregācijas dēļ sievietes mazāk apmaksātus darbus veic vairāk nekā vīrieši, bet ar sociālā nodrošinājuma maksājumiem vien nevar sniegt aizsardzību pret galēju nabadzību;
- I. tā kā jo ilgāk dzīvo nabadzībā, pārtiekot no īpaši maziem ienākumiem, jo lielāks ir risks nonākt pastāvīgās ekonomiskās grūtībās un sociālā atstumtībā; tā kā tādēļ pasākumus nabadzības izskaušanai nevajadzētu tikai vērst uz to, lai palīdzētu cilvēkiem, kas jau dzīvo galējā nabadzībā, bet ar tiem būtu arī jācenšas laikus novērst un izskaust faktoros, kuru dēļ cilvēki un jo īpaši sievietes nonāk ārkārtīgi smagos ekonomiskos un sociālos apstākļos;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- J. tā kā neapmaksāta darba un ikdienas aprūpes pienākumu veikšanai veltītā laika ilgums ievērojami atšķiras atkarībā no vecuma un dzimuma; tā kā īpaši sievietes veic vislielāko neapmaksātā darba apjomu;
- K. tā kā vispārēja piekļuve un tādi izmaksu ziņā pieņemami un kvalitatīvi atbalsta pakalpojumi kā bērnu, vecu cilvēku un citu apgādājamo personu aprūpe ir svarīgi sieviešu un vīriešu vienlīdzīgai dalībai darba tirgū un kalpo kā instruments nabadzības novēršanai un samazināšanai;
- L. tā kā vecāka gadagājuma cilvēkiem salīdzinājumā ar pārējiem iedzīvotājiem ir lielāks risks nonākt nabadzībā — 2008. gadā 27 ES dalībvalstīs aptuveni 19 % no vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuriem bija 65 un vairāk gadu, bija nabadzīgi; tā kā vecāka gadagājuma sievietes ir īpaši nedrošā situācijā, jo viņu tiesības uz pensiju bieži vien ir atkarīgas no viņu civiltāvokļa (laulātā vai apgādnieka zaudējuma pabalsts) un darba pārtraukuma periodu, atalgojuma atšķirību un citu faktoru dēļ viņām pašām reti ir tiesības saņemt atbilstīga apmēra pensiju, un tādēļ noturīga un galēja nabadzība sievietes skar vairāk nekā vīriešus (iespēja nonākt nabadzībā apdraud 22 % sieviešu vecumā pēc 65 gadiem salīdzinājumā ar 16 % vīriešu);
- M. tā kā sievietes, jo īpaši lauku rajonos, neregistrējoties oficiālā darba tirgū vai slēdzot īstermiņa darba līgumus, biežāk veido daļu no neoficiālās ekonomikas nekā vīrieši, un tas rada īpašas problēmas saistībā ar sieviešu sociālajām tiesībām, tai skaitā tiesībām grūtniecības, maternitātes atvaļinājuma un bērna barošanas ar krūti laikā, pensijas tiesību iegūšanu un sociālās drošības pieejamību;
- N. tā kā nabadzība ir faktors, kuru saista ar palielinātu iespēju ciest no vardarbības dzimuma dēļ, kas ir liels šķērslis dzimumu līdztiesībai; tā kā vardarbība ģimenē bieži vien ir iemesls darba zaudēšanai, veselības problēmām un bezpajumtniecībai, un tās dēļ sievietes var arī nonākt nabadzības ciklā; tā kā turklāt cilvēku tirdzniecība ir mūsdienu verdzības paveids, kas lielā mērā ietekmē sievietes un meitenes, un ir ievērojams faktors, ko izraisa nabadzība un kas veicina nabadzību;
- O. tā kā visu veidu vardarbība pret sievietēm ir viens no visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kuram nav ne ģeogrāfisku, ne ekonomisku, ne sociālu robežu; tā kā tā Eiropas Savienībā ir nopietna problēma, jo aptuveni 20 % līdz 25 % pieaugušu sieviešu cieš no fiziskas vardarbības un vairāk nekā 10 % sieviešu dzīves laikā kļūst par seksuālas vardarbības upuriem;
- P. tā kā sievietes ar invaliditāti cieš no diskriminācijas ģimenē un izglītības vidē, viņu darba iespējas ir ierobežotas un sociālie pabalsti, ko viņas saņem, vairākumā gadījumā nepalīdz izkļūt no nabadzības; tā kā tādēļ dalībvalstīm būtu jāvelta īpašas rūpes sievietēm ar invaliditāti, lai viņas varētu izmantot savas tiesības, un jāierosina pasākumi šo sieviešu integrācijai, izmantojot papildu atbalsta programmas;
- Q. tā kā nabadzības slogs pieaug tieši sievietēm, kurām draud nabadzība, īpaši sieviešu grupām, kurām ir īpašas vajadzības, piemēram, sievietēm ar invaliditāti, vecāka gadagājuma sievietēm un vecākiem, kas audzina bērnus bez partnera palīdzības (jo īpaši vientuļās mātes un atraītnes, kuru aprūpē ir bērni), kā arī sieviešu grupām, kas ir visneaizsargātākās pret atstumtību, piemēram, romu tautības sievietēm, kurām tradicionāli vienīgajām ģimenē ir pienākums veikt mājsaimniecības darbus un aprūpi un kuras priekšlaicīgi tiek atrautas no izglītības un nodarbinātības, un imigrantēm; tā kā ir jārada šīm sievietēm piemēroti darba apstākļi, kas viņām ir būtiski svarīgi, tostarp jānodrošina tiesību aizsardzība, piemēram, tiesību uz pienācīgu darba samaksu, tiesību uz maternitātes atvaļinājumu un uz tādu darba vidi, kurā nav diskriminācijas;
- R. tā kā ar programmu "Progress" ir paredzēts atbalstīt dzimumu līdztiesības principa efektīvu īstenošanu un veicināt dzimumu integrāciju visās ES politikas jomās; tā kā šī programma ir ārkārtīgi svarīgs instruments cīņā pret nabadzības feminizāciju;
- S. tā kā sieviešu paredzamais dzīves ilgums ir aptuveni par sešiem gadiem ilgāks nekā vīriešiem un tā kā 2007. gada statistikas dati par ES 27 dalībvalstīm liecina, ka vīrieši dzīvo līdz 76 gadu un sievietes — līdz 82 gadu vecumam; tā kā tam ir liela saistība ar sieviešu nabadzību īpaši tāpēc, ka sievietēm ir sarežģītāk piekļūt sociālā nodrošinājuma un pensiju sistēmām nekā vīriešiem,

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Nabadzības feminizācija

1. uzskata, ka sieviešu nabadzības novēršana un samazināšana ir svarīga daļa no sociālās solidaritātes pamatprincipa, kuru Eiropas Savienība ir apņēmusies ievērot, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā, kurā paredzēta sieviešu un vīriešu līdztiesība, sociālais taisnīgums un sociālā aizsardzība, kā arī cīņa pret sociālo atstumtību un diskrimināciju;
2. atzīst, ka nabadzības feminizācija nozīmē to, ka nabadzībā dzīvo vairāk sieviešu nekā vīriešu, nabadzība viņas skar smagāk nekā vīriešus un nabadzība sieviešu vidū pieaug;
3. norāda, ka saskaņā ar Eurostat nabadzības riska līmeņa rādītāju 2008. gadā gandrīz 85 miljoni iedzīvotāju Eiropas Savienībā saskārās ar nabadzības risku un ka attiecībā uz rādītāju "materiālā nenodrošinātība" tiek lēsts, ka attiecīgais skaitlis varētu palielināties līdz 120 miljoniem; uzskata, ka attiecībā uz Padomes lēmumā minētajiem nabadzības rādītājiem var rasties neskaidrība saistībā ar kopējo samazināšanas mērķi, t. i., līdz 2020. gadam atbrīvot no nabadzības un atstumtības 20 miljonus iedzīvotāju (23,5 % samazinājums saskaņā ar Eurostat nabadzības riska līmeņa rādītāju, bet tikai 16,7 % saskaņā ar "materiālās nenodrošinātības" rādītāju); uzsver, ka lielākā daļa cilvēku, kas nonākuši nabadzībā, ir sievietes, un šo situāciju ir izraisījis bezdarbs, gadījuma darbu veikšana, mazas algas, pensijas, kas ir mazākas par iztikas minimumu, un plaši izplatītās problēmas saistībā ar labu sabiedrisko pakalpojumu pieejamību;
4. uzsver, ka dzimumu nelīdztiesība kavē nabadzības samazināšanu un apdraud ekonomikas un cilvēku attīstības izredzes;
5. aicina dalībvalstis iekļaut dzimumu līdztiesības koncepciju visos nodarbinātības politikas virzienos un īpašos pasākumos, lai uzlabotu nodarbinātības pieejamību, izvairītos no pārmērīgas sieviešu pārstāvības nepastāvīgā nodarbinātībā, palielinātu stabilu līdzdalību un veicinātu sieviešu situācijas uzlabošanas nodarbinātības jomā, kā arī samazinātu dzimumu segregāciju darba tirgū, risinot tās tiešos un netiešos cēloņus;
6. norāda, ka sieviešu nabadzība nav tikai ekonomikas krīzes rezultāts, bet to izraisījis dažādu faktoru kopums, tostarp stereotipi, pastāvošās atšķirības vīriešu un sieviešu darba samaksā, šķēršļi, kurus rada nespēja savienot ģimenes un darba dzīvi, lielāks sieviešu mūža ilgums un, vispārēji raugoties, dažādie dzimumu diskriminācijas veidi, kas pārsvarā ietekmē tieši sievietes;
7. atgādina, ka Komisija ir noteikusi 2010. gadu par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, lai atkārtoti apliecinātu un apstiprinātu Savienības politiskās saistības sasniegt konkrētus panākumus cīņā pret nabadzību un atzītu nabadzībā un sociālā atstumtībā dzīvojošu personu pamattiesības uz pienācīgas kvalitātes dzīves apstākļiem un plašu līdzdalību sabiedrības dzīvē;
8. atgādina, ka Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010) tika noteikts nevis kā plašsaziņas līdzekļu kampaņa, bet kā iniciatīva turpmākai daudzdimensiju politikas veicināšanai nabadzības izskaušanā un efektīvāku nabadzības noteikšanas rādītāju izstrādei; tādēļ aicina Komisiju sniegt objektīvu pārskatu par pasākumiem, ko dalībvalstis šajā sakarībā no jauna veikušas nabadzības un sociālās atstumtības pārvarēšanai;
9. ierosina, ka ir nepieciešams uzturēt gan Eiropas, gan valstu līmenī stingras saistības panākt redzamākus rezultātus dzimumu līdztiesībā, izmantojot stratēģijas, ar ko ievieš Komisijas pamatnostādnes par sieviešu un vīriešu vienlīdzību, Eiropas Padomes pieņemto Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu un rīcības programmu dzimumu līdztiesības jomā, par ko vienojās Eiropas sociālie partneri;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

10. uzsver, ka dzimumu līdztiesība ir viens no ilgtspējīgas izaugsmes, nodarbinātības, konkurētspējas un sociālās kohēzijas priekšnoteikumiem;

11. aicina Komisiju un Padomi, izstrādājot politikas pamatnostādnes un pasākumus nākamajam atklātās koordinācijas metodes posmam attiecībā uz sociālo integrāciju un sociālo aizsardzību, sociālās integrācijas stratēģiju un pamatiniciatīvu "Eiropa 2020" par nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanu, pienācīgi ņemt vērā Parlamenta prasības, kas paustas 2007. gada 15. novembra rezolūcijā par sociālās realitātes analīzi ⁽¹⁾, 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES ⁽²⁾, 2009. gada 6. maija rezolūcijā par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus, un 2010. gada 20. oktobra rezolūcijā par minimālā ienākuma nozīmi nabadzības apkarošanā un integrējošas sabiedrības attīstības veicināšanā Eiropā ⁽³⁾, un iesaistot visas ieinteresētās personas līdzdalības procesā;

12. ņem vērā Komisijas paziņojumu "Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015."; aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis pieņemt ar dzimumu līdztiesības jautājumu saistītu perspektīvu kā vienu no svarīgākajiem elementiem visās kopējās un valstu programmās, lai izskaustu nabadzību un cīnītos pret sociālo atstumtību;

13. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību"; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt šīs iniciatīvas īstenošanā dzimumu līdztiesības aspektu;

14. aicina Komisiju stiprināt Eiropas sociālās integrācijas un aizsardzības stratēģiju saskaņā ar iepriekšminēto iniciatīvu "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību" un pastiprināt centienus īpaši vienvecāka ģimeņu stāvokļa uzlabošanā, lai tās varētu dzīvot cilvēka cienīgā dzīvē;

15. norāda, ka ekonomikas krīzes dēļ vairākās dalībvalstīs aizvien palielinās bezdarbs un sociālās problēmas un ka tas atšķirīgi ietekmē jauniešus un vecāka gadagājuma cilvēkus, vīriešus un sievietes un viņu ģimenes, un tādēļ aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis pastiprināt savas saistības un veikt īpašus pasākumus, lai izskaustu nabadzību un sociālo atstumtību, it īpaši nabadzību sieviešu vidū un tās tiešo ietekmi uz ģimenes dzīvi, jo nabadzība un sociālā atstumtība ir cilvēktiesību pārkāpums, kas ietekmē vismaz vienu no sešiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem; aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību visneaizsargātāko grupu aizsardzībai (vienvecāka mājsaimniecībām, ģimenēm ar trim un vairāk bērniem, cilvēkiem ar invaliditāti, etnisko minoritāšu pārstāvjiem, jo īpaši romiem, cilvēkiem, kuri dzīvo visnelabvēlīgākajos mikrorajonos, cilvēkiem ar pazeminātām darba spējām un jauniešiem bez darba pieredzes); uzskata, ka cilvēka cienīgai dzīvei ir nepieciešama piekļuve izglītībai un darba tirgum un līdzdalība sabiedrības dzīvē; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek veikti pasākumi bērnu nabadzības izskaušanai un ka visiem bērniem tiek dotas vienlīdzīgas iespējas dzīvē;

16. norāda, ka sieviešu integrācija darba tirgū pēdējās desmitgadēs norāda ne tikai uz ekonomikas lejupslīdes lielāku tiešo ietekmi uz pašām sievietēm, bet arī uz mājsaimniecībām, kuru ienākumus ievērojami iespaidos tas, ka sievietes zaudē darbu; uzsver, ka, spriežot pēc paziņojumiem par budžeta samazinājumu valsts sektorā, var prognozēt neproporcionāli lielu sieviešu bezdarba līmeņa celšanos, jo sievietes ir neproporcionāli daudz nodarbinātas izglītības, veselības un sociālo pakalpojumu jomā;

17. mudina Komisiju un dalībvalstis īstenot rādītājus attiecībā uz sievietēm un nabadzību, kas tika izstrādāti saistībā ar Pekinas Rīcības platformu, kā instrumentu, ar ko uzraudzīt plašāku sociālo, ekonomikas un nodarbinātības politikas virzienu ietekmi uz nabadzības samazināšanu; aicina dalībvalstis rast piemērotākas metodes sieviešu nabadzības noteikšanai;

18. aicina Komisiju un dalībvalstis valsts ziņojumos un ikgadējā kopīgajā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju sniegt sistemātiskus pa dzimumiem sadalītus statistikas datus un informāciju;

⁽¹⁾ OV C 282E, 6.11.2008., 463. lpp.

⁽²⁾ OV C 9E, 15.1.2010., 11. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0375.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

19. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest jaunus atsevišķus rādītājus attiecībā uz sievietēm un nabadzību, ko izmantot kā instrumentu, lai uzraudzītu plašāku sociālās, ekonomikas un nodarbinātības politikas virzienu ietekmi uz sievietēm un nabadzību;
20. uzsver nepieciešamību, rīkojot plašu apspriešanos ar Eiropas Parlamentu, vienoties par Sieviešu tiesību hartas īstenošanas uzraudzību un ņemt vērā sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības viedokļus, lai veicinātu mehānismus dzimumu līdztiesības panākšanai visos sociālās, ekonomiskās un politiskās dzīves aspektos;
21. vērš īpašu uzmanību uz nepieciešamību turpināt pētījumus un analīzi saistībā ar nabadzības feminizācijas parādību; aicina Komisiju un Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu sadarboties ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu un uzsākt mērķtiecīgus pētījumus, lai novērtētu arī to, kā pasaules krīze ietekmējusi sievietes;
22. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka visiem cilvēkiem, jo īpaši jauniešiem un vecāka gadagājuma cilvēkiem, ir pieejama pamata veselības aprūpe;
23. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka vecāka gadagājuma sievietēm ar viņu vecumam tipiskām slimībām ir pieejami profilaktiskās medicīnas un diagnostikas pakalpojumi, kas kalpo kā instruments cīņā pret sociālo atstumtību un nabadzību;
24. aicina dalībvalstis veicināt medicīnisko pakalpojumu pieejamību imigrantēm, lai ārstētu slimības, ko radījuši atšķirīgi ēšanas paradumi un rituālas darbības; attiecīgi aicina Komisiju un dalībvalstis veidot veselības politiku tā, lai cīnītos pret darbībām, kas apdraud sieviešu veselību un ir par iemeslu sociālajai atstumtībai un nabadzībai, un novērstu tās;
25. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka dzimumu līdztiesības politiku un ES principus piemēro visos vietējā un valsts mēroga līmeņos;
26. atgādina, ka pret nabadzību un sociālo atstumtību ir jācīnās gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, lai izpildītu Eiropas Savienības un dalībvalstu saistības līdz 2015. gadam sasniegt ANO Tūkstošgades attīstības mērķus;

Sieviešu nabadzības apkarošana, izmantojot nodarbinātības politiku un sociālo aizsardzību

27. aicina dalībvalstis izveidot īpašas programmas, lai veicinātu sieviešu aktīvu iekļaušanu vai reintegrāciju darba tirgū, un konkrētas mūžizglītības iespējas, lai ļautu viņām iegūt prasmes un kvalifikāciju, piemēram, savu iespēju apzināšanos, pašapziņas un spēju veidošanu, atbilstīgi stratēģijai "Eiropa 2020", kurā uzsvars tieksme likt uz projektiem un programmām, kas saistītas ar ekoloģisko pārveidi, tas ir, atjaunīgās enerģijas nozari, zinātni un videi draudzīgām darba vietām, kurās aktīvi izmanto jaunās tehnoloģijas, jaunas, noturīgas ekonomikas veidošanai; lai nepasliktinātu sieviešu jau tā nedrošo stāvokli darba tirgū, prasa, izvēloties darbiniekus atlaišanai, ņemt vērā ģimenes pienākumus, paturot prātā, ka daudzos gadījumos bērni ir sieviešu aizgādībā;
28. norāda, ka apmācības, nodarbinātības un pienācīgas kvalitātes darba ziņā pastāv ievērojamas atšķirības starp iedzīvotāju apstākļiem lauku apvidos un pilsētās; uzsver, cik liela nozīme ir šo iedzīvotāju, īpaši jaunāko un neaizsargātāko, tiesību ievērošanai attiecībā uz atbilstošas izglītības iegūšanu, profesionālas apmācības un augstskolas studiju pieejamību, un tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt minētās grupas, izveidojot aktīvas politikas un piemērotu apmācības pasākumu efektīvu sistēmu, lai dotu iespēju šīm personām ātri pielāgoties darba tirgus prasībām;
29. norāda, ka sociālā aizsardzība, darba tirgus politika un sociālā politika, stabilizējot darba tirgu un patēriņu, sniedz ievērojamu ieguldījumu recesijas dziļuma un ilguma mazināšanā un ka sociālās aizsardzības sistēma ir gan ienākumu, gan izdevumu puses stabilizators;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

30. uzskata, ka aktīva nodarbinātības politika (piemēram, strādājošo apmācība, profesionālā izglītība un apmācība) ir ļoti nozīmīga nabadzības novēršanai un ka šajā procesā būtiska loma ir sociālajiem partneriem; turklāt uzskata, ka iedarbīga nodarbinātības politika (piemēram, jauniešu darba pieredze, aizsargātas darbnīcas un darba vietas) ir arī būtiska, lai nodrošinātu līdzsvaru un paplašinātu darba tirgus pieejamību, kā arī saglabātu nodarbinātību nelabvēlīgos apstākļos esošajām grupām;

31. ņemot vērā, ka nodarbinātība ir dzinējspēks cīņā ar nabadzību, uzsver — lai nodrošinātu pienācīgas kvalitātes darba apstākļus un atalgojumu, jāizveido pārredzami regulējoši noteikumi attiecībā uz netipiskiem nodarbinātības veidiem;

32. uzskata, ka sieviešu integrācija darba tirgū ir viens no svarīgākajiem faktoriem cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību; uzsver to, cik svarīgi ir atbalstīt jaunu darbavietu izveidi, veicināt papildu apmācību un izglītības nodrošināšanu sievietēm, kurām draud nonākšana nabadzībā, un stiprināt darbā iekārtošanas palīdzību;

33. atzīst, ka ekonomiskā nevienlīdzība un sieviešu atkarība ir cieši saistītas un ka joprojām pastāv vīriešu un sieviešu nelīdztiesība attiecībā uz izglītības pieejamību, pienākumiem ģimenē un vispārējo ģimenes uzturēšanu, un pauž nožēlu, ka joprojām ir vērojamas darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, kas rada negatīvas sekas;

34. uzsver, ka saistībā ar bezdarbu lielāks risks neatsākt darbu ir sievietēm un ka viņas biežāk varētu būt nelabvēlīgākā stāvoklī darbā pieņemšanas procesā, jo ar sievietēm vairāk nekā ar vīriešiem tiek slēgti nedroša darba vai nepilnas slodzes darba līgumi, kurus viņas pašas nav izvēlējušās, vai arī tāpēc, ka sievietes joprojām ietekmē nevienlīdzīga darba samaksa;

35. norāda, ka saskaņā ar Eiropabarometra īpašo apsekojumu “Dzimumu līdztiesība ES 2009. gadā” Eiropā plaši tiek atzīta nepieciešamība samazināt atšķirību vīriešu un sieviešu darba samaksā;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai, īstenojot stratēģiju “Eiropa 2020”, likvidētu dzimumu nelīdztiesību nodarbinātības jomā; stingri mudina noteikt par mērķi darba samaksas atšķirības starp dzimumiem ikgadēju samazināšanu par 1 %, lai līdz 2020. gadam sasniegtu 10 % liela samazinājuma mērķi un nodrošinātu sievietēm ar likumu noteiktā maternitātes atvaļinājuma laikā pilnu darba algu, kā ieteikts Parlamenta 2010. gada 20. oktobra Nostājā⁽¹⁾ par šo jautājumu, jo tas palīdzēs likvidēt dzimumu nelīdztiesību nodarbinātības jomā; turklāt uzsver, ka ir nepieciešama pozitīva rīcība, lai palielinātu sieviešu pārstāvību politiskajās, ekonomikas un uzņēmumu lēmējinstancēs;

37. norāda, ka kredītu pieejamība sievietēm uzņēmējām ir ierobežota un ka tas ir būtisks šķērslis viņu profesionālajai pilnveidei un ekonomiskajai neatkarībai, un tas ir pretrunā ar vienlīdzīgas attieksmes principu;

38. aicina politikas veidotājus gan ES, gan valstu līmenī veidot politiku ekonomikas krīzes negatīvo seku novēršanai, pamatojoties uz darba tirgus analīzi, kurā ir ņemti vērā dzimumu līdztiesības aspekti, kā arī sistemātiskiem novērtējumiem par ietekmi uz abu dzimumu pārstāvjiem;

39. aicina Komisiju turpināt iniciatīvas, kas vērstas uz neoficiālās ekonomikas esamības atzīšanu un “reālās ekonomikas” izteikšanu skaitļos, izmantojot uz dzimumu līdztiesību balstītas pieejas saskaņā ar Komisijas uzsākto projektu “Tālāk par IKP”; aicina dalībvalstis nodrošināt pienācīgus sociālos pabalstus sievietēm un vīriešiem, kas aprūpē vecus vai slimus radniekus, vai radniekus ar invaliditāti, un vecāka gadagājuma sievietēm, kas saņem īpaši mazas pensijas;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 20. oktobra Nostāja par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (P7_TA(2010)0373).

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

40. aicina Komisiju pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus attiecībā uz tāda principa piemērošanu, kas paredz vienādu atalgojumu vīriešiem un sievietēm, kā Parlaments to prasīja 2008. gada 18. novembra rezolūcijā ⁽¹⁾ (likumdošanas iniciatīva, ar ko Komisijai tika pieprasīts iesniegt atbilstīgu priekšlikumu līdz 2009. gada beigām);

41. uzsver to, cik svarīgi ir reformēt makroekonomikas, sociālās un darba tirgus politiku, lai garantētu sievietēm ekonomisko un sociālo taisnīgumu, pārskatīt metodes, kas tiek izmantotas, lai noteiktu nabadzības līmeni, un izstrādāt stratēģijas, lai veicinātu taisnīgu bagātības sadalījumu, garantēt iztikas minimumu un pienācīgas algas un pensijas, radīt kvalitatīvākas darbavietas sievietēm, vienlaikus nodrošinot viņām tiesības, ļaut sievietēm un meitenēm izmantot augsta standarta sabiedriskos pakalpojumus un uzlabot labklājības nodrošināšanu un vietējos pakalpojumus, tai skaitā mazbērnu novietnes, bērnudārzus un cita veida pirmsskolas izglītības iestādes, dienas centrus, vietējās kopienas atpūtas un ģimenes atbalsta centrus un dažādu paaudžu centrus, kuriem vajadzētu būt izmaksu ziņā pieņemamiem un vienlīdz pieejamiem sievietēm un vīriešiem, jaunākiem un vecākiem cilvēkiem un kuru darba laikam vajadzētu būt savietojamam ar lietotāju pilnas slodzes darbu;

42. aicina dalībvalstis izveidot konsultāciju centrus, lai noteiktu un novērstu nodarbināto sieviešu ekspluatāciju, kas ir viens no galvenajiem nabadzības un sociālās atstumtības iemesliem;

43. aicina dalībvalstis apsvērt iespēju pārskatīt sociālās aizsardzības sistēmas, lai individualizētu pensiju tiesības un sociālās drošības sistēmas un tādējādi likvidētu "ģimenes apgādnieka priekšrocības", garantētu vienlīdzīgas pensiju tiesības;

44. uzsver vīriešu un sieviešu līdztiesības pozitīvo ietekmi uz ekonomikas izaugsmi; norāda, ka dažādos pētījumos ir aprēķināts, ka, ja sieviešu un vīriešu nodarbinātības, nepilnas slodzes nodarbinātības un ražīguma līmenis būtu vienāds, IKP pieaugtu par 30 %, un tas ne tikai nāktu par labu visai ekonomikai, bet arī samazinātu risku nonākt nabadzībā, ar ko saskaras daudzas sievietes;

45. aicina Komisiju un Padomi steidzami izstrādāt un īstenot stratēģiju, lai līdz 2012. gadam uz pusi samazinātu bērnu nabadzības rādītājus un kopumā pārtrauktu nabadzības spirāli, ņemot vērā to, ka pastāv augsts risks bērniem no vecākiem mantot paliekošu nabadzību, kas varētu būtiski nelabvēlīgi ietekmēt viņu bērnu izredzes uz labāku dzīvi; tādēļ uzsver, ka ir jāintegrē individuālās bērnu tiesības visos ES politikas virzienos un pasākumos, lai pārraudzītu un novērtētu veiktos pasākumus bērnu nabadzības izskaušanā, noteiktu un izstrādātu prioritāras darbības, veicinātu datu vākšanu un pilnveidotu kopīgos rādītājus ES līmenī; uzskata, ka šajā sakarībā ir būtiski sekmēt vientuļā vecāka iekļūšanu un atgriešanos darba tirgū, kā arī sociālos pabalstus vienvecāka ģimenēm, lai risinātu problēmas, vienlaikus nodrošinot arī konkrētu atbalstu daudzbērnu ģimenēm; uzskata, ka bērniem no nabadzīgām mājsaimniecībām, kurās neviens nestrādā, ir jāsaņem īpaša uzmanība un atbalsts, lai novērstu nabadzību nākotnē;

46. aicina attiecīgās valstu iestādes pārskatīt imigrācijas politiku, lai novērstu strukturālus šķēršļus migrantu pilnīgai līdzdalībai darba tirgū, kā arī apkopot datus par gūtajiem rezultātiem mazāk aizsargāto iedzīvotāju grupu diskriminācijas novēršanā un novērtēt izdevumu samazinājumu ietekmi uz iedzīvotājiem saistībā ar piekļuvi veselības aprūpei, izglītībai un sociālajai aizsardzībai;

47. ņem vērā Padomes 2010. gada 17. jūnija lēmumu uzticēt pašām dalībvalstīm — sadarbībā ar reģioniem — valsts mērķu izvirzīšanu, lai samazinātu to cilvēku skaitu, kuriem draud nabadzības un atstumtības risks viena vai vairāku iemeslu dēļ, kuri norādīti Padomes sanāksmē apstiprinātajos trijos rādītājos; uzskata — ja dalībvalstis izmanto tikai rādītāju "bezdarbnieku mājsaimniecība", sistemātiski varētu neievērot tādas problēmas kā strādājošo nabadzība, enerģētiskā nabadzība, vientuļo vecāku nabadzība, bērnu nabadzība un sociālā atstumtība; mudina dalībvalstis ļaunprātīgi neizmantojot rīcības brīvību, izvēloties rādītāju mazāk vērienīgu mērķu sasniegšanai nabadzības izskaušanas jomā; vērš uzmanību uz problēmām, ar kurām sastopas miljoniem Eiropas pensionāru, kuru pensijas nav pietiekamas iztikas nodrošināšanai un izdevumiem par specifiskām ar vecumu saistītām vajadzībām, kas jo īpaši saistītas ar zālēm un ārstēšanu, kuru izmaksas ir augstas; uzskata, ka par prioritāru mērķi jānosaka skolas un augstskolas izglītības nodrošināšana vismazāk aizsargātajām iedzīvotāju grupām un ka katrai dalībvalstij saistībā ar to jānosaka savi mērķi;

⁽¹⁾ OV C 16E, 22.1.2010., 21. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

48. norāda — tā kā līdzdalība ekonomikā, politiskajā un sabiedriskajā dzīvē ir jāuzlūko kā personas tiesības, aktīvā integrācijas politikā būtu jāizmanto holistiska pieeja, lai izskaustu nabadzību un sociālo atstumtību, jo īpaši nodrošinot pilnīgu piekļuvi kvalitatīviem sociālajiem pakalpojumiem un pakalpojumiem ar vispārēju (tautsaimniecisku) nozīmi;

49. uzsver, ka jāizstrādā atbilstošas nodarbinātības integrācijas un apmācības politikas nostādnes valstu līmenī, kā arī jāveido īpaša nodokļu iekasēšanas kārtība vienvecāku ģimenēs, kas veidotu pasākumu daļu cīņā pret nabadzību, bērnu nabadzību un sociālo atstumtību;

50. uzsver — lai novērstu diskrimināciju attiecībā uz iespējām darba tirgū un atalgojuma politiku, jāveic pasākumi valstu un Eiropas līmenī;

51. aicina Komisiju rūpīgi izpētīt tādas sociālās līdzdalības šķēršļus kā enerģētiskā nabadzība, finansiālā atstumtība un šķēršļus piekļuvei informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT);

52. uzsver — lai efektīvi apkarotu nabadzību, visos pārvaldes līmeņos jākoordinē politikas virzieni cīņā ar bezdarbu un sociālo atstumtību;

53. aicina dalībvalstis atvieglot imigrantu un etnisko minoritāšu pārstāvju piekļuvi izglītības un apmācības programmām, kuras sekmēs viņu līdzdalību darba tirgū;

Ģimenes dzīves un darba apvienošanas iespējas sievietēm, kas dzīvo nabadzībā vai kurām draud nabadzība

54. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu darba un privātās dzīves apvienošanu un tādējādi ļautu sievietēm, kurām draud nabadzība, veidot karjeru pilnas slodzes darbā vai nodrošināt viņām piekļuvi nepilnas slodzes darbam vai citiem elastīgiem darba laika režīmiem, tai skaitā, izmantojot maināmu nepilnas slodzes darba režīmu laikā, kad viņas nodarbojas ar aprūpi;

55. uzsver, ka trešā daļa vienvecāku ģimeņu Eiropā dzīvo nabadzībā;

56. aicina dalībvalstis saistībā ar iepriekšminēto grozījumu izdarīšanu Padomes Direktīvā 92/85/EEK veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu darba ņēmēju atlaišanu no darba grūtniecības un pēcdzemdību periodā; aicina dalībvalstis aktīvi rīkoties, lai novērstu diskrimināciju pret grūtniecēm darba tirgū, kā arī pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka mātes statuss neietekmē strādājošo sieviešu tiesības uz pensiju un ka pensijas apjomu neietekmē tas, ka sievietes ir izmantojušas maternitātes atvaļinājumu;

57. atgādina dalībvalstīm, ka atbilstoša bērnu aprūpe ir dzimumu līdztiesības īpaši būtiska daļa darba tirgū; pauž nožēlu, ka vēl ne tuvu nav sasniegti mērķi, ko 2002. gada Barselonas Eiropadomē noteica līdz 2010. gadam attiecībā uz aprūpes nodrošināšanu vismaz 90 % bērnu vecumā no trim gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu līdz triju gadu vecumam; aicina Padomi un dalībvalstis atjaunot un izpildīt savu apņemšanos attiecībā uz Barselonas mērķu sasniegšanu pieejamu, izmaksu ziņā pieņemamu un kvalitatīvu bērnu aprūpes pakalpojumu nodrošināšanā un izstrādāt jaunus mērķus apgādājamo personu aprūpes jomā; tādēļ aicina dalībvalstis uzlabot piekļuvi sabiedriskajiem bērnu aprūpes pakalpojumiem, jo īpaši izmantojot finansiālu atbalstu bērnu aprūpei, uzlabot bērnu aprūpes sabiedrisko iestāžu darbību un stimulēt uzņēmumus nodrošināt bērnu aprūpes iespējas pašos uzņēmumos;

58. aicina dalībvalstis mērķtiecīgi rīkoties, lai nodrošinātu, ka visnelabvēlīgākajos apstākļos nonākušām sievietēm ir pienācīgi pieejamas valsts veselības aprūpes sistēmas, jo īpaši primārās veselības aprūpes pakalpojumi (tai skaitā mātes un bērna aizsardzība), kā to noteikusi Pasaules Veselības organizācija, un arī ginekoloģiskie un ar dzemdniecību saistītie veselības aprūpes pakalpojumi, pienācīgi mājokļi, tiesiskums, izglītība, apmācība, mūžizglītība, sports un kultūra, lai novērstu priekšlaicīgu izglītošanās pārtraukšanu un veicinātu netraucētu pāreju no izglītības iestādes uz darba tirgu;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

59. aicina dalībvalstis izstrādāt atbilstīgus pasākumus, lai atbalstītu pusaudžu vecuma mātes, kurām bieži vien ir grūti atrast darbu un kuras sociālo aizspriedumu un pārsvarā zemā izglītības līmeņa dēļ dzīvo nabadzībā;

Cīņa pret nabadzību vecāka gadagājuma sievietes vidū

60. uzsver, ka nabadzība apdraud sievietes vairāk nekā vīriešus, it īpaši vecumā, jo sociālās drošības sistēmu pamatā ir nepārtraukta algota darba princips; norāda, ka dažos gadījumos sievietes neatbilst šai prasībai, jo ir strādājušas ar pārtraukumiem, un ka sievietes cieš no diskriminācijas darba tirgū, jo īpaši algu atšķirību, maternitātes atvaļinājuma un nepilnas slodzes darba dēļ vai tādēļ, ka viņas ir pārtraukušas vai beigušas profesionālo darbību, lai pildītu ģimenes pienākumus vai strādātu dzīvesbiedra uzņēmumā, jo īpaši tirdzniecības un lauksaimniecības nozarē, nesāņemot par to atalgojumu un neiesaistoties sociālās drošības sistēmās; aicina dalībvalstu valdības atzinīgi novērtēt bērnu audzināšanu un nodrošināt, ka tai veltītais laiks tiek ieskaitīts pensijas aprēķinos, tādējādi dodot sievietēm iespēju saņemt pilna apmēra pensiju; ierosina dalībvalstīm nodrošināt sievietēm atbilstīga apmēra pensijas;

61. aicina dalībvalstis rīkoties, lai nodrošinātu sievietēm taisnīgas iespējas izmantot sociālās drošības un pensiju sistēmas, ņemot vērā, ka paredzamais dzīves ilgums sievietēm ir lielāks, un panāktu to, ka pensiju apdrošināšanas shēmās attiecībā uz sievietēm un vīriešiem tiek konsekventi piemērots vienādas attieksmes princips, lai samazinātu pensiju apmēra atšķirības atkarībā no dzimuma;

62. aicina dalībvalstis paredzēt pienācīgu sociālo nodrošinājumu sievietēm, kuras uzņemas atbildību par slimu un vecu ģimenes locekļu vai ģimenes locekļu ar invaliditāti aprūpi, un vecāka gadagājuma sievietēm, kuras saņem īpaši mazu pensiju;

Dzimuma dēļ veiktas vardarbības ietekme uz nabadzības risku

63. norāda, ka vardarbība pret sievietēm, kas ietekmē gan tās upurus, gan veicējus neatkarīgi no vecuma, izglītības līmeņa, ienākumu apmēra vai sociālā stāvokļa, Eiropas Savienībā joprojām ir liela problēma un tā aizvien vairāk palielina marginalizācijas risku un iespēju nonākt nabadzībā un sociālajā atstumtībā un var negatīvi ietekmēt sieviešu finansiālo neatkarību, veselību un piekļuvi nodarbinātībai un izglītībai; atkārtoti aicina Komisiju noteikt Eiropas gadu vardarbības pret sievietēm apkarošanai;

64. aicina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi reģistrēti, analizēti un pētīti faktori, kas izraisa vardarbību ģimenē tā, lai nekavējoties varētu izstrādāt politikas pamatnostādnes šādas vardarbības nepieļaušanai un tās seku novēršanai, piemēram, nodrošinot patversmes sievietēm bezpajumtniecēm, kuras ir cietušas no vardarbības ģimenē;

65. uzsver nepieciešamību pastiprināt Eiropas centienus cilvēku tirdzniecības un seksuālās izmantošanas izskausnā, veidojot ciešāku tiesu iestāžu un policijas sadarbību; mudina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai izskaustu ierasto vai tradicionālo kaitīgo attieksmi vai paražas, tai skaitā sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanu, agras un piespiedu laulības un goda dēļ izdarītus noziegumus;

66. aicina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, izstrādāt valsts līmeņa plānus, lai izskaustu visu veidu vardarbību pret sievietēm, nodrošināt nepārtrauktu un sistemātisku pasākumu norises uzraudzību, nodrošināt augstākā standarta tiesību aktus attiecībā uz vīriešu vardarbības pret sievietēm izskausnā un nodrošināt pietiekamu finansējumu vardarbībā cietušo personu atbalstam un aizsardzībai, kas kalpotu kā instruments nabadzības novēršanai un samazināšanai;

67. turklāt atzīst, ka jēgpilnu risinājumu rašana sieviešu nabadzības novēršanai var būt viens no veidiem, kā samazināt vardarbību, kas izdarīta dzimuma dēļ, jo nabadzībā nonākušās sievietes ir vairāk pakļautas ļaunprātīgas rīcības riskam;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

68. uzsver to, cik svarīga ir dalībvalstu un reģionālo un vietējo pašvaldības iestāžu veiktā darbība, lai, izmantojot tādas instrumentus kā Eiropas Sociālais fonds (ESF) vai programma "Progress", palīdzētu atkārtoti integrēties darba tirgū sievietēm, kuras cietušas no vardarbības, kas izdarīta dzimuma dēļ;

69. aicina dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus dzimumu līdztiesības jomā, lai risinātu jautājumus, kas ir saistīti ne tikai ar zemu ieņēmumu radītu nabadzību, bet arī ar kultūru, iesaisti sabiedrībā un politikā un sociālo kontaktu tīkliem;

Sociālā dialoga un pilsoniskās sabiedrības nozīme cīņā pret sieviešu nabadzību

70. uzsver strukturēta sociālā dialoga nozīmi cīņā pret sieviešu nabadzību; šajā sakarībā norāda uz nepieciešamību uzlabot sistēmas dalībai sieviešu organizācijās, citās NVO un ieinteresētajās aprindās, kā arī iesaistei vispārējā pilsoniskajā sabiedrībā un sadarbībai ar minētajām organizācijām, ieinteresētajām aprindām un pilsonisko sabiedrību;

71. uzskata, ka patiesi dialogs būtu jāveido tā, lai ļautu visnelabvēlīgākajos apstākļos nonākušu iedzīvotāju grupu locekļiem un dalībvalstu un ES pārvaldes iestādēm apmainīties ar viedokļiem un palīdzētu pārvarēt galēju nabadzību, sniedzot šajā jomā konkrētu Eiropas līmeņa labākās prakses piemēru;

72. aicina Komisiju saglabāt finanšu piešķirumu, ko pilsoniskās sabiedrības organizācijas var izmantot, cīnoties pret sieviešu nabadzību un mazinot tās ietekmi;

Finansējuma nodrošināšana kā nabadzības apkarošanas instruments

73. uzsver, cik svarīgi ir struktūrfondi, jo īpaši ESF, kā viens no galvenajiem instrumentiem, ar kuriem dalībvalstīm palīdz cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību; aicina dalībvalstis veikt vairāk līdzfinansētu darbību, lai vairāk atbalstītu tādas pakalpojumus kā bērnu, vecu cilvēku un apgādājamu personu aprūpe, arī izmēģinot jaunus valsts un privāto organizāciju un finanšu sadarbības veidus un šādas sadarbības jaunus pasākumus; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka piešķirtie līdzekļi tiek izlietoti taisnīgi un pareizi;

74. uzsver to, cik svarīgi ir izveidot kopīpašuma juridisko modeli, lai nodrošinātu to, ka pilnīgi tiek atzītas lauksaimniecībā nodarbināto sieviešu tiesības, lai viņas saņemtu pienācīgu aizsardzību sociālā nodrošinājuma jomā un lai viņu darbs tiktu atzīts; turklāt uzsver nepieciešamību grozīt Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) regulu ⁽¹⁾, lai līdzīgi kā Eiropas Sociālā fonda gadījumā plānošanas periodā no 2014. līdz 2020. gadam ļautu veikt proaktīvus pasākumus sieviešu atbalstam, kas bija iespējams iepriekšējos periodos, bet nav iespējams pašreizējā periodā, un kas ļoti labvēlīgi ietekmētu sieviešu nodarbinātību lauku rajonos;

75. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots Eiropas mikrofinansēšanas instruments nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai; aicina, pamatojoties uz to, veikt īpaši pielāgotas darbības, jo īpaši tehnisku palīdzību un palīgpasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt lielāku mikrofinansējuma pieejamību sievietēm, kurām ir grūtības iekļauties darba tirgū vai kuras vēlas kļūt par pašnodarbinātām personām vai izveidot savu mikrouzņēmumu;

*

* *

76. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Savstarpīga vīzu režīma atjaunošana — solidaritāte ar Čehijas pilsoņiem saistībā ar viņu nevienlīdzīgo statusu pēc Kanādas vienaspusīgi ieviestā vīzu režīma

P7_TA(2011)0087

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta deklarācija par savstarpīga vīzu režīma atjaunošanu — solidaritāte ar Čehijas pilsoņiem saistībā ar viņu nevienlīdzīgo statusu pēc Kanādas vienaspusīgi ieviestā vīzu režīma

(2012/C 199 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

- A. tā kā 2009. gada jūlijā Kanāda vienaspusīgi ieviesa vīzu režīmu Čehijas Republikas pilsoņiem, kuru statuss līdz ar to ir nevienlīdzīgs attiecībā pret citiem ES un Kanādas pilsoņiem, un Kanāda nav noteikusi datumu, kurā tā atcels šo vīzu režīmu, lai gan vairākkārt ir aicināta to darīt,
 - B. tā kā ilgāka vilcināšanās izbeigt Čehijas pilsoņu nevienlīdzīgo statusu var apdraudēt turpmāko ES un Kanādas Visaptverošā ekonomikas un tirdzniecības nolīguma ratifikāciju,
 - C. tā kā Čehijas Republika nevar automātiski noteikt vīzu režīmu Kanādas pilsoņiem,
 - D. tā kā Komisija un Padome šajā jautājumā nav pietiekami kategoriskas,
- 1. aicina Komisiju un Padomi palielināt politisko spiedienu uz Kanādu, lai pēc iespējas drīz noteiktu datumu, kurā atcels vīzu režīmu Čehijas pilsoņiem, kā arī izbeigt citus vīzu savstarpīguma pārkāpumus attiecībā pret Bulgārijas un Rumānijas pilsoņiem;
 - 2. uzsver, ka gadījumā, ja šis savstarpīguma pārkāpums netiks drīzumā izbeigts, Eiropas Savienība veiks līdzvērtīgus pretdarbības pasākumus;
 - 3. aicina Komisiju, nevis noteikt divpusēju režīmu, bet gan ieviest jaunu mehānismu, kas garantē pilnīgu vīzu savstarpīgumu visām dalībvalstīm, vienlaikus nodrošinot, ka gadījumā, ja kāda ārpussavienības valsts pārkāpj šo vīzu savstarpīgumu, visas dalībvalstis nekavējoties atjauno vīzu režīmu attiecībā pret konkrētās valsts pilsoņiem;
 - 4. uzdod priekšsēdētājam šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem nosūtīt Komisijai ⁽¹⁾, Padomei un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2011. gada 8. marta protokola 2. pielikumā (P7_PV(2011)03-08(ANN2)).

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

2012. gada budžeta pamatnostādnes — I, II un IV līdz X iedaļa

P7_TA(2011)0088

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par 2012. finanšu gada budžeta procedūras pamatnostādņēm, I iedaļa — Eiropas Parlaments, II iedaļa — Padome, IV iedaļa — Tiesa, V iedaļa — Revīzijas palāta, VI iedaļa — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, VII iedaļa — Reģionu komiteja, VIII iedaļa — Eiropas Ombuds, IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests (2011/2017(BUD))

(2012/C 199 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽³⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2009. finanšu gadā, ar iestāžu atbildēm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 23. panta 7. punktu un 79. pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0049/2011),
- A. tā kā ES pašreizējā finanšu, ekonomikas un sociālajā situācijā iestādēm ir jāreaģē, rīkojoties kvalitatīvi un efektīvi, un jāizmanto stingras pārvaldības procedūras, lai panāktu ietaupījumus;
- B. tā kā būtu nepieciešams nodrošināt iestādēm pietiekamus resursus, lai gan pašreizējā ekonomiskajā situācijā šie resursi ir jāpārvalda stingri un efektīvi;
- C. tā kā šajā ikgadējās procedūras posmā Parlaments gaida pārējo iestāžu tāmes un Prezidija ierosinājumus 2012. gada budžetam;
- D. tā kā ir īpaši vēlams, lai Budžeta komiteja un Prezidijs ceturto gadu pēc kārtas turpinātu pastiprināto sadarbību visos 2012. gada budžeta procedūras posmos;
- E. tā kā saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 23. pantu Prezidijs ir atbildīgs par finansiālu, organizatorisku un administratīvu lēmumu pieņemšanu par Parlamenta iekšējo organizāciju un Budžeta komiteja ir atbildīga par Parlamenta budžeta projekta tāmes izstrādāšanu saistībā ar ikgadējo budžeta procedūru;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

⁽³⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 303, 9.11.2010., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- F. tā kā sekām, ko Lisabonas līguma spēkā stāšanās radīja attiecībā uz 5. izdevumu kategoriju, 2012. gadā būtu jāstabilizējas, lai gan, piemēram, šobrīd vēl joprojām ir grūti noteikt, kāda būs EĀDD izveides ietekme;
- G. tā kā paplašināšanās, kas notiks, Horvātijai pievienojoties ES 2013. gadā, ietekmēs 2012. gada budžetu, jo īpaši saistībā ar līdzekļiem, kas nepieciešami jauno dalībvalstu deputātiem un personāla pieņemšanai darbā;
- H. tā kā pēdējos gados budžeta lēmēj institūcija ir nolēmusi apdomīgi tērēt administratīvajiem izdevumiem paredzētos līdzekļus, tādējādi paredzot ievērojamas rezerves 5. izdevumu kategorijā;
- I. tā kā daudzgadu finanšu shēmas 5. izdevumu kategorijas maksimālais apjoms ES 2012. gada budžetā ir EUR 8 754 miljoni (t. i., par EUR 340 miljoniem jeb 4 % vairāk nekā 2011. gadā, ierēķinot inflāciju 2 % apmērā);
- J. tā kā Parlaments kā viena no likumdevējām iestādēm ir nolēmusi rast saprātīgu līdzsvaru starp darbinieku skaitu un saviem jaunajiem pienākumiem pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās (19,67 % no 5. izdevumu kategorijas 2009. gadā, 19,99 % — 2010. gadā un 20,03 % — 2011. gadā);
- K. tā kā ir būtiski visu 2011. gadu uzraudzīt izdevumu plūsmu 5. izdevumu kategorijā, lai izstrādātu atbilstīgas prognozes turpmākajiem budžetiem;
- L. tā kā Prezidijs ar 2010. gada 24. marta lēmumu pieņēma Parlamenta vidējā termiņa stratēģiju attiecībā uz ēkām, kurā ir noteikti daži galvenie turpmākās nekustamo īpašumu politikas aspekti; tā kā Parlaments šajā stratēģijā kā prioritāti joprojām ir paredzējis ēku iegādi (kad tas ir racionāli), pievēršot uzmanību ēku ģeogrāfiskai koncentrācijai tā darba vietās; tā kā arī turpmāk viena no lielākajām prioritātēm būs iepriekšēja nomaksa, lai samazinātu finansēšanas izmaksas,

2012. gada budžeta vispārējais satvars un prioritātes

1. uzsver grūto situāciju saistībā ar 5. izdevumu kategorijas maksimālo apmēru 2012. gadā un pilnīgi apzinās to, ka iestādēm var rasties problēmas, mēģinot izpildīt visas finansēšanas prasības, vienlaikus ievērojot budžeta disciplīnu un ierobežojot savus izdevumus, lai nepārsniegtu daudzgadu finanšu shēmā paredzētos līdzekļus;
2. nosaka par prioritāti izcilības principu likumdošanas jomā, lai atbilstīgi reaģētu uz pašreizējiem politikas uzdevumiem, kuri radušies saistībā ar jaunas institucionālas struktūras izveidi pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās un kuru risināšanai ir nepieciešama līdzekļu konsolidācija; uzskata, ka Parlamenta un pārējo iestāžu 2012. gada budžeti būtu jākonsolidē arī tāpēc, ka tas varētu kalpot par atsauci nākamajai daudzgadu finanšu shēmai;
3. norāda — cenšoties panākt šo konsolidāciju, nebūtu jā kavē ieguldījumi (piemēram, tehnoloģijās), kuri turpmāk varētu radīt ilgtermiņa ietaupījumus;
4. uzskata par vēl vienu prioritāti labas vadības principus (Finanšu regulas 27. pants), proti, saimnieciskumu, efektivitāti un lietderīgumu; uzskata, ka šie principi, ņemot vērā pārskatatbildības nepieciešamību, būtu skaidri jāatspoguļo Parlamenta un pārējo iestāžu budžetos un organizācijas kultūrā; tāpat uzskata, ka jāņem vērā dažādu politiku īstenošanā gūtie rezultāti un ka būtu regulāri jāizvērtē mainīgo izdevumu izmaksu lietderība, kad vien tas ir iespējams un nepieciešams šo izdevumu apmēra dēļ;
5. uzskata — īstenojot šos principus, iestādēm būtu jāiesniedz izmaksu samazināšanas plāni; pauž viedokli, ka saistībā ar šo būtu jāapsver centralizācijas (piemēram, centralizētas iepirkuma procedūras, kopīgi iestāžu dienesti) priekšrocības apjomradītu ietaupījumu nodrošināšanā, kā arī to, ko paturēt decentralizētu vai decentralizēt;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

6. uzskata, ka, īstenojot labas vadības principus, ir jānodrošina precizitāte, vienkāršība, skaidrība un pārredzamība; šajā sakarībā prasa, lai katra iestāde iesniegtu struktūrshēmu un norādītu katras tajā iekļautās nodaļas izmaksas; turklāt prasa skaidri norādīt un pamatot visus izdevumus, nepārprotami nošķirot fiksētās un mainīgās izmaksas, lai ievērotu bāzes budžeta principus;
7. uzskata, ka vēlākais no nākamās daudzgadu finanšu shēmas sākuma Parlamenta un pārējo iestāžu budžets būtu jāizstrādā, pamatojoties uz daudzgadu plānošanu, kas atbilstu šīs shēmas ilgumam;
8. norāda, ka, ņemot vērā iespējamo ES paplašināšanos, iestādēm, savstarpēji sadarbojoties, būtu jāveic nepieciešamie sagatavošanās pasākumi, lai pieņemtu darbā personālu no Horvātijas;
9. uzskata, ka Parlamentam un pārējām iestādēm būtu divreiz gadā jāiesniedz ziņojums par sava budžeta izpildi, tajā iekļaujot detalizētu informāciju par katras budžeta pozīcijas izpildi;
10. uzskata, ka vides politikai un vides vadības un audita sistēmai (EMAS) ⁽¹⁾ vajadzētu būt daļai no Parlamenta un pārējo iestāžu organizatoriskās kultūras un ka šajā nolūkā būtu jāiesniedz informācija par pasākumiem papīra, enerģijas un ūdens patēriņa, kā arī emisiju samazināšanai;
11. atkārtoti norāda, ka iestāžu sadarbībai, kad vien tā ir iespējama un nepieciešama, ir būtiska nozīme, apmainoties ar paraugpraksi efektivitātes palielināšanas un resursu taupīšanas jomā; uzskata, ka iestāžu sadarbība būtu jāuzlabo rakstiskās un mutiskās tulkošanas, personāla darbā pieņemšanas (EPSO) un EMAS jomās un ka tā būtu jāpaplašina, aptverot arī citas jomas; prasa pamatīgi pārskatīt tulkojumu nodošanu ārštata tulkotājiem un Tulkošanas centra nozīmi;
12. atgādina, ka ir vajadzīga pilnībā integrēta zināšanu pārvaldības sistēma; atzinīgi vērtē administrācijas sniegto informāciju par zināšanu pārvaldības sistēmu; prasa iesniegt progresa ziņojumu par deputātiem pieejamo informācijas avotu/sistēmu plašo klāstu; prasa noteikt skaidru prototipa izstrādes grafiku; uzsver nepieciešamību steidzīgi īstenot klasifikācijas un indeksēšanas politiku; prasa sniegt informāciju par to, kā šo sistēmu padarīt viegli pieejamu Eiropas iedzīvotājiem;
13. uzsver to, ka ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments un pārējās iestādes, pieņemtu vērienīgu un plašu digitālo stratēģiju, jo īpaši attiecībā uz *Web 2.0* instrumentiem un sociālajiem tīkliem, lai stiprinātu saikni starp Eiropu un tās iedzīvotājiem; turklāt uzskata, ka Parlamentam un pārējām iestādēm būtu jāizstrādā elektroniskās pārvaldes stratēģija; aicina attiecīgā gadījumā izmantot tāldarba iespējas; aicina Prezidiju apsvērt iespēju ieviest "mākoņdatošanas" sistēmu, lai samazinātu datorsistēmas pamatdarbības izmaksas, uzlabotu tās veiktspēju un ieviestu Parlamenta darbā lielāku mobilitāti;
14. uzsver, ka finanšu pārskati un līdzīgi izmaksu analīzes dokumenti ir ļoti nozīmīgi lēmumu pieņemšanai iestādē; uzsver, ka tie jāizmanto sistemātiski un ka tajos jānosaka kārtējās un vienreizējās izmaksas (tas ir, fiksētās un mainīgās izmaksas), kas tieši saistītas ar attiecīgo pasākumu;
15. prasa izmantot darbinieku pārcelšanu citā amatā un pārkvalifikāciju, lai sekmētu viņu mobilitāti; iesaka pieņemt jaunus darbiniekus tikai tad, ja pārcelšanas citā amatā un apmācības procedūras nav sniegušas rezultātus un ja nav lietderīga ārpakalpojumu izmantošana;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Regula (EK) Nr. 761/2001, ar ko organizācijām atļauj brīvprātīgi piedalīties Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) (OV L 114, 24.4.2001., 1. lpp.).

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

16. uzskata, ka visām iestādēm, kuras ietekmēs Horvātijas pievienošanās ES, būtu jāvienojas par kopīgu un saskaņotu stratēģiju attiecībā uz budžeta izpildi; prasa sagatavot tāmi par iespējamo ietekmi uz 5. izdevumu kategoriju;

17. uzskata, ka visām iestādēm būtu jāīsteno aktīva nediskriminēšanas politika un jāpielāgo sava ēku un cilvēkresursu politika tā, lai nodrošinātu, ka personām ar invaliditāti tajās ir ērtāk iekļūt;

18. uzsver — ņemot vērā ekonomikas krīzi un valsts parādu smago slogu un ierobežojumus laikā, kad notiek valstu budžeta konsolidācija, Eiropas Parlamentam un pārējām Eiropas iestādēm būtu jārāda piemērs un jāierobežo savi izdevumi;

Parlaments

19. uzskata, ka par Parlamenta mērķi būtu jānosaka izcilības panākšana likumdošanas jomā un ka šā mērķa sasniegšanai būtu jāatvēl visi nepieciešamie resursi, vienlaikus ievērojot budžeta ierobežojumus;

20. uzskata, ka Parlamentam būtu jārāda piemērs un jāierobežo izdevumi, nepārsniedzot inflācijas līmeni; uzskata, ka saskaņā ar iestāžu nostāju vajadzības, kas saistītas ar paplašināšanos, budžetā ir jāiestrādā ar grozījumu vēstuli vai budžeta grozījumiem; tāpat ar grozījumu vēstuli vai budžeta grozījumiem budžetā iestrādās līdzekļus, kas nepieciešami 18 jaunajiem deputātiem, kuri stājas amatā saskaņā ar Lisabonas līgumu;

21. uzskata, ka būtu jāsaik konsolidēt līdzekļus, ko Parlamenta vadībai piešķir, lai tā pieņemtu darbā papildu personālu, kas nepieciešams Lisabonas līgumā paredzēto jauno uzdevumu veikšanai; uzstāj, ka organizatoriskajām struktūrām vajadzētu būt tādām, kas rada sinerģijas, izmantojot specializēto nodaļu pieredzi;

22. norāda, ka Parlamenta 2011. gada budžets ir EUR 1 685 miljoni, un tas veido 20,03 % no 5. izdevumu kategorijas;

23. sagaida, ka Prezidija pieprasījumi, iesniedzot tāmi, būs reāli; ir gatavs izskatīt Prezidija priekšlikumus, pilnībā pamatojoties uz vajadzībām un ievērojot piesardzību, lai nodrošinātu pienācīgu un efektīvu iestādes darbību; uzsver, ka tās grozījumu vēstules mērķis, ko Prezidijs septembrī iesniedza Budžeta komitejai, ir ņemt vērā vajadzības, kas netika paredzētas tāmes sagatavošanas laikā, un ka to nevajadzētu uztvert kā iespēju pārskatīt tāmi, par ko jau panākta vienošanās; uzskata, ka saskaņā ar iestāžu nostāju vajadzības, kas saistītas ar paplašināšanos, budžetā ir jāiestrādā ar grozījumu vēstuli vai budžeta grozījumiem; tāpat ar grozījumu vēstuli vai budžeta grozījumiem budžetā iestrādās līdzekļus, kas nepieciešami 18 jaunajiem deputātiem, kuri stājas amatā saskaņā ar Lisabonas līgumu;

24. prasa iesniegt detalizētu un skaidru pārskatu par tām budžeta pozīcijām, kurās budžeta izpilde 2010. gadā bija nepietiekama, un cer, ka būs iespēja noskaidrot tā cēloņus; vēlas saņemt arī atskaiti par visiem pārnestajiem līdzekļiem un to izlietojumu 2010. gadā, kā arī jaunāko informāciju par piešķirto ieņēmumu galīgo apmēru salīdzinājumā ar budžetā iekļautajām summām;

25. uzskata, ka deputātiem jābūt vienlīdzīgām iespējām saņemt kvalitatīvus pakalpojumus, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus; tādēļ uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt dažādu tautību un dažādās valodās runājošiem deputātiem vienlīdzīgas iespējas pildīt pienākumus un veikt viņiem uzticēto politisko darbību dzimtajā valodā, ja viņi to vēlas; norāda, ka ir nepieņemami, ka, piemēram, komiteju sanāksmju laikā nav pieejami mutiskās tulkošanas pakalpojumi; uzskata, ka pareizas finanšu pārvaldības principu ir jāpiemēro arī mutiskās un rakstiskās tulkošanas pakalpojumiem;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

26. uzskata arī, ka jāmeklē visas iespējas elastīgāk izmantot mutisko tulkošanu, kas ir būtiski svarīgs posms labas darba prakses nodrošināšanā, un norāda, ka daudzos gadījumos varētu novērst problēmas un liekus tērīņus, ja būtu iespējams pēdējā brīdī mainīt valodu kombināciju atkarībā no sanāksmju dalībnieku faktiskā, nevis plānotā sastāva;

27. mudina rūpīgi izskatīt to, vai Eiropas iedzīvotāju tiesības uz piekļuves brīvību, lai tiktos ar saviem Eiropas Parlamenta deputātiem, var vēl efektīvāk samērot ar steidzamo nepieciešamību radīt drošību tiem, kuri strādā iestādēs; aicina ģenerālsekretāru līdz 2011. gada 30. jūnijam iesniegt ziņojumu par šo tēmu;

28. uzskata, ka jāievieš pilnīgi funkcionējoši bezvadu interneta pakalpojumi, kā jau tika nolemts, lai samazinātu papīra izmantošanu; uzskata, ka būtu jāveicina gan videokonferenču pakalpojumu izmantošana sanāksmju organizēšanā, gan jaunu videi draudzīgu tehnoloģiju lietošana; prasa veikt šādu pasākumu izmaksu un ieguvumu analīzi;

29. norāda, ka attiecībā uz politiku ēku jomā Parlaments cenšas racionalizēt tā rīcībā esošo telpu piešķirumu, ietaupīt izmaksas un panākt apjomradītus ietaupījumus; norāda, ka ar pašlaik īstenoto KAD ēkas paplašināšanas projektu, kura izmaksas ir noteiktas EUR 549,6 miljonu apmērā (2016. gada cenās), Parlamenta administrācija Luksemburgā tiks ģeogrāfiski sakoncentrēta un ka visas citas ēkas, kuras pašlaik Luksemburgā tiek īrētas, tiks pamazām atbrīvotas, tādējādi pēc projekta pabeigšanas ļaujot gūt ievērojamus ietaupījumus; vērš uzmanību uz to, ka šā būvniecības projekta finansēšanai var būt nepieciešams izveidot īpašas juridiskās struktūras (īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību), jo Finanšu regulā ir aizliegts ņemt tiešus aizņēmumus, un ka varētu ietaupīt līdzekļus, ja šo projektu finansētu tieši no budžeta vai ar tieša aizdevuma palīdzību, un tas skaidri norāda uz nepieciešamību pielāgot Finanšu regulu, lai garantētu turpmāko būvniecības projektu pārredzamāku un tiešāku īstenošanu;

30. atzinīgi vērtē Prezidija 2010. gada 24. martā pieņemtos lēmumus; atkārtoti aicina izstrādāt vidēja termiņa un ilgtermiņa stratēģiju attiecībā uz ēkām; uzskata, ka ar šo stratēģiju būtu jācenšas rast labāko risinājumu, ņemot vērā labas vadības principus un nepieciešamību izvērtēt dažādas iespējas un alternatīvas finansēšanas metodes; vērš uzmanību uz vienā iepriekšminētajiem lēmumiem pausto priekšlikumu izmantot iezīmētos ieņēmumus no Beļģijas valdības, lai ieguldītu līdzekļus deputātu asistentiem paredzēto jauno biroju telpu infrastruktūrā; prasa sniegt papildu informāciju par šo iezīmēto ieņēmumu izmantošanu minētajam nolūkam un detalizētu informāciju par alternatīvām iespējām, pirms tiek pieņemti jebkādi lēmumi;

31. uzsver, ka ir nepieciešams saņemt vairāk informācijas par Eiropas vēstures namu; īpaši prasa iesniegt Budžeta komitejai detalizētu uzņēmējdarbības plānu; atkārtoti norāda uz nepieciešamību saņemt informāciju par šā projekta kopējām izmaksām, kā arī to, kādas finansiālas un juridiskas sekas tas radīs Eiropas Parlamentam, un prasa iesniegt papildu informāciju par arhitektūras projektu konkursu, kas noris kopš 2009. gada; uzsver, ka visi lēmumi par projektu jāpieņem, ievērojot Parlamenta standarta procedūru;

32. uzskata — kā jau visu lielu organizāciju gadījumā, dažkārt ir vajadzīgs neatkarīgs ārējs vērtējums attiecībā uz līdzekļu izlietojumu un darba organizāciju, un, pienācīgi veikts, tas var tikai nākt par labu; uzsverot, ka katra politiska ES iestāde, piemēram, Parlaments, ir unikāla pēc būtības, tomēr uzskata, ka ilgtermiņā jāapsver Parlamenta organizācijas un pārvaldības ārēja vērtējuma veikšana; uzskata, ka 2012. gadā varētu izraudzīties un šādi izvērtēt vienu vai vairākas konkrētas jomas;

33. norāda, ka Parlamenta politika informācijas un saziņas jomā ir svarīga un, to īstenojot, būtu jāsasniedz visi Eiropas pilsoņi, kā arī jāuzlabo pilsoņu spēja tieši sazināties ar Parlamentu, un tādēļ prasa izvērtēt šīs politikas īstenošanā gūtos rezultātus;

34. atbalsta visus centienus modernizēt Parlamenta finanšu lietojumprogrammu sistēmas;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

35. pilnīgi atbalsta visus centienus īstenot efektīvāku un profesionālāku personāla politiku, kurā ietilpst arī darbinieku pārcelšana citā amatā gan tajā pašā ģenerāldirektorātā, gan citos ģenerāldirektorātos;

36. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt paveiktā darba kontroli saistībā ar virkni politiku, kurām ir finansiāla ietekme, piemēram, EMAS, publiskais iepirkums un pasākumi, kas veikti, ievērojot budžeta izpildes apstiprināšanā sniegtos ieteikumus; uzsver, ka pastāvīgi jāpārbauda paveiktais un jāanalizē Parlamenta budžeta izpilde kopumā;

37. pauž bažas attiecībā uz priekšlikumu izveidot Eiropas Pievienotās vērtības novērtēšanas biroju, lai noteiktu Eiropas neintegrācijas izmaksas; apšaubā šāda biroja nepieciešamību; prasa sniegt detalizētāku informāciju par šā biroja izveidi;

Pārējās iestādes

38. mudina pārējās iestādes iesniegt reālus un uz izmaksām balstītus budžeta līdzekļu pieprasījumus, pilnībā ievērojot nosacījumus, ka ierobežotie resursi jāizmanto optimāli; atzinīgi vērtē to, ka ES budžetā ir izveidota jauna X sadaļa Eiropas Ārējās darbības dienestam, piešķirot tam EUR 464 miljonus, un ir gatavs izskatīt EĀDD vajadzības gan saistībā ar nekustamajiem īpašumiem, gan personālu, kā arī ir apņēmies cieši uzraudzīt tā ietekmi uz 5. izdevumu kategoriju, jo bija paredzēts, ka EĀDD izveide neskars budžetu; negrasās apdraudēt jau pastāvošo iestāžu vajadzību izpildi;

39. uzskata, ka jaunās X sadaļas izveide ES budžetā saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu atspoguļo nepieciešamību radīt Eiropas Savienībai institucionālu pamatu, kas kopā ar jaunajiem KĀDP/KDAP noteikumiem varētu sekmēt ES ārpolitikas centienus;

*

* *

40. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Tiesai, Revīzijas palātai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai, Eiropas Ombudam, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un EĀDD.

ES stratēģija attiecībā uz Atlantijas okeāna reģionu

P7_TA(2011)0089

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par Eiropas stratēģiju Atlantijas reģionam

(2012/C 199 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā 2010. gada 14. jūnija Padomes secinājumus, kuros Komisija tika aicināta līdz 2011. gada jūnijam izstrādāt Eiropas stratēģiju Atlantijas reģionam,
- ņemot vērā Komisijas uzsākto sabiedrisko apspriešanu, lai pēc tam publicētu paziņojumu par Eiropas stratēģiju Atlantijas reģionam,
- ņemot vērā ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam un ES stratēģiju Donavas reģionam,

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- ņemot vērā 5. kohēzijas ziņojuma secinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
 - A. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā un Līguma par Eiropas Savienības darbību XVIII sadaļā teritoriālā kohēzija ir atzīta par vienu no Eiropas Savienības mērķiem;
 - B. tā kā Atlantijas okeāna piekrastē atrodas piecas ES dalībvalstis — Francija, Īrija, Portugāle, Spānija un Apvienotā Karaliste;
 - C. tā kā Atlantijas reģionam ir savas īpatnības, proti:
 - jūras teritorijas dinamiskums (jūras transports, zvejniecība, jūras enerģijas izmantošana utt.),
 - trauslā vide, kura ir jāsaglabā un kura ir pakļauta klimata pārmaiņu ietekmei (piekrastes erozija, ārkārtējas klimata parādības),
 - nomaļa atrašanās vieta Eiropas Savienībā, pieejamības un savienojamības problēmas un neliels lielpilsētu skaits;
 - D. tā kā šīs īpatnības ir saistītas ar jautājumiem, kas pārsniedz valstu robežas un kam politiskas atbildes ir jāatrod Eiropas līmenī;
 - E. tā kā 2010. gada jūnijā Padome lūdza Komisiju līdz 2011. gada jūnijam izstrādāt stratēģiju Atlantijas reģionam un tā kā Komisijas paziņojuma publicēšana ir plānota 2011. gadā,
1. aicina Komisiju pēc iespējas drīz izstrādāt ES stratēģiju Atlantijas reģionam kā integrētu stratēģiju, kas veltīta ar jūru saistītiem un teritoriāliem jautājumiem;
 2. uzskata, ka stratēģija būtu jāizstrādā atbilstoši kohēzijas politikas teritoriālās sadarbības mērķim (3. mērķis) un ka tās pamatā jābūt integrētai un dažādas jomas un teritorijas aptverošai pieejai, orientējoties uz politikas nostādņu labāku koordinēšanu starp dažādiem attiecīgās teritorijas pārvaldības līmeņiem un galveno uzmanību pievēršot būtiskajiem jautājumiem; ir pārliecināts, ka Eiropas teritoriālā sadarbība var daudzpusēji palīdzēt Atlantijas reģiona integrācijas procesa pastiprināšanai, palielinot pilsoniskās sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un konkrētu pasākumu īstenošanā;
 3. uzsver, ka par galveno pievienoto vērtību, ko rada ES makroreģionālās stratēģijas, tiek uzskatīta daudzlīmeņu sadarbība, koordinācija un stratēģisko investīciju uzlabošana, izmantojot pieejamo finansējumu, nevis piešķirot papildu līdzekļus; uzsver Zviedrijas prezidentūras secinājumus par to, ka nav jāveido jaunas iestādes, nav jāpieņem jauni tiesību akti un nav jāpiešķir jauni budžeta līdzekļi;
 4. prasa, lai stratēģija būtu atvērta visiem ES reģioniem gar Atlantijas okeāna piekrasti, tostarp Makroreģionālās attīstības reģioniem;
 5. uzskata, ka stratēģijas ārējo dimensiju var pastiprināt, ņemot vērā Atlantijas reģionu ģeogrāfiski stratēģisko izvietojumu, jo īpaši kuģošanas drošuma un pārraudzības jomā, kā arī starptautisko tirdzniecības attiecību jomā; uzskata, ka ir jāpievēršas arī starptautiskajai sadarbībai un trīspusējas sadarbības iniciatīvām;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

6. uzskata, ka šajā stratēģijā būtu jāīsteno labāka mērķu un līdzekļu koordinācija, veidojot ciešas saiknes ar stratēģiju "ES 2020" un ES politiku pēc 2013. gada; šajā sakarā atgādina, ka šīs stratēģijas mērķis ir uzlabot ES līdzekļu izlietojumu, nevis palielināt izdevumus;
7. prasa, lai stratēģija būtu labi savienota ar ES reģionālo politiku un integrētu jūrniecības politiku, un uzskata, ka tai arī jāveicina sinerģija ar citām ES politikas jomām, piemēram, Eiropas transporta tīkliem, kopējo zivsaimniecības politiku, klimata un vides pasākumiem, pētniecības un attīstības pamatprogrammu, enerģētikas politiku utt.;
8. uzskata, ka stratēģijas teritoriālā dimensija ir būtiska un ka tā veicinās ES teritoriālo kohēziju; uzskata, ka šai teritoriālajai dimensijai būs jo īpaši jāpievēršas transporta un enerģētikas tīklu atvēršanai un starpsavienojumiem, jūras enerģētikas attīstībai, pilsētu un lauku teritoriju attīstībai, sauszemes un jūras saiknes pastiprināšanai un saiknei starp jūru un iekšzemes ūdeņiem;
9. atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir uzlabot Atlantijas okeāna reģionu pieejamību un palielināt personu, preču un pakalpojumu pārvietošanos šajos reģionos, lai sasniegtu iekšējā tirgus un kohēzijas politikas mērķus, jo īpaši attīstot tuvsatiksmes kuģošanu un jūras maģistrāles;
10. atgādina, ka jūras dimensija ir šīs stratēģijas prioritāte, jo īpaši izmantojot jūras baseinu pieeju;
11. pauž lielu atzinību par Komisijas sniegto atbalstu jūras ceļu plānošanai un izveidei Atlantijas reģionā, piemēram, attiecībā uz Hihonas un Nantes jūras ceļu, jo tas ir inovatīvs veids, kā uzlabot un dažādot Eiropas transporta tīklus, ietekmēt starptautiskās tirdzniecības attiecības, stimulēt ostu saimniecisko darbību, stiprināt tūrismu un veicināt CO₂ emisiju samazināšanu;
12. uzskata, ka stratēģijā būtu jāpievērš uzmanība šādiem kopēju interešu jautājumiem — jūras enerģētika, vide un klimata pārmaiņas, tostarp kuģu izraisīta jūras piesārņojuma novēršana un apkarošana, transports un pieejamība, drošums, drošība un uzraudzība, pētniecība, inovācijas, radošās nozares, kultūra, atpūta un tūrisms, jūras transporta pakalpojumi un apmācība, zivsaimniecība un jūras produktu nozare;
13. uzskata, ka stratēģijai ir jāattīsta sinerģijas starp attiecīgajām ES, valstu, reģionālajām un vietējām politikas nostādņām, un tādēļ uzskata, ka ir nepieciešama atjaunināta daudzlīmeņu pārvaldība, kuras pamatā būtu ciešāka ES, valstu, reģionālo un vietējo iestāžu iesaistīšana;
14. vēlas, lai stratēģijā tiktu ievērota augšupēja pieeja, sākot no vietējām pašvaldībām un iesaistot visas ieinteresētās personas; uzstāj, ka stratēģijas izstrādē un īstenošanā jāiesaista reģionālās un vietējās iestādes, dalībvalstis, Eiropas Savienība, privātā sektora ieinteresētās personas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas (tostarp attiecīgos starpreģionālie tīkli un organizācijas);
15. uzstāj, ka sadarbība saistībā ar šo stratēģiju pirmām kārtām un galvenokārt jābalsta uz attiecīgo ieinteresēto pušu vajadzībām, un tādēļ uzskata, ka aplūkotās politiskās prioritātes ir jāpieņem uz vienprātības pamata;
16. uzskata, ka Eiropas teritoriālās sadarbības grupa (ETSG) varētu būt lietderīgs instruments, lai veicinātu sadarbību saskaņā ar ES stratēģiju Atlantijas reģionam;
17. uzskata, ka stratēģija būtu jāīsteno no 2014. gada, ka tā jāaskaņo ar nākamo daudzgadu finanšu shēmu un ka kopā ar to būtu jāpieņem Eiropas līmenī noteikts rīcības plāns, tostarp strukturēšanas projektu saraksts;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

18. uzskata, ka stratēģijas iekšējā un ārējā dimensija būs jāīsteno, pašreizējos Kopienas līdzekļus piešķirot ar Atlantijas reģionu saistītiem jautājumiem un pamatojoties uz kopīgām prioritātēm;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot vienkāršotus noteikumus, lai atvieglotu stratēģijas īstenošanu un samazinātu attiecīgo administratīvo slogu;
20. aicina Komisiju cieši sadarboties ar Eiropas Parlamentu, lai noteiktu ES stratēģijas Atlantijas reģionam izstrādāšanas prioritātes, un aicina Komisiju regulāri informēt Eiropas Parlamentu un apspriesties ar to par stratēģijas īstenošanas gaitu;
21. savu viedokli par gaidāmo Komisijas paziņojumu paudis patstāvīgajā ziņojumā;
22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai un citām attiecīgajām iestādēm.

Turcijas 2010. gada progressa ziņojums

P7_TA(2011)0090

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par Turcijas 2010. gada progressa ziņojumu

(2012/C 199 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada progressa ziņojumu par Turciju (SEC(2010)1327),
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas — 2006. gada 27. septembra rezolūciju par Turcijas progressu ceļā uz pievienošanos ⁽¹⁾, 2007. gada 24. oktobra rezolūciju par ES attiecībām ar Turciju ⁽²⁾, 2008. gada 21. maija rezolūciju par Turcijas 2007. gada progressa ziņojumu ⁽³⁾, 2009. gada 12. marta rezolūciju par Turcijas 2008. gada progressa ziņojumu ⁽⁴⁾ un 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Turcijas 2009. gada progressa ziņojumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 21. septembra rezolūciju par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Turciju ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 3. oktobra sarunu programmu Turcijai,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/157/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Turcijas Republiku ⁽⁷⁾ ("Pievienošanās partnerība"), kā arī Padomes iepriekšējos 2001., 2003. un 2006. gada lēmumus par Pievienošanās partnerību,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 14. decembra secinājumus,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 284. lpp.⁽²⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 452. lpp.⁽³⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 57. lpp.⁽⁴⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 139. lpp.⁽⁵⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 59. lpp.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0324.⁽⁷⁾ OV L 51, 26.2.2008., 4. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- A. tā kā pievienošanās sarunas ar Turciju tika uzsāktas 2005. gada 3. oktobrī pēc tam, kad Padome bija apstiprinājusi sarunu programmu, un tā kā šo sarunu sākšana bija sākuma punkts ilgam procesam, kura iznākumu nav iespējams iepriekš paredzēt;
- B. tā kā Turcija ir apņēmusies veikt reformas, uzturēt labas kaimiņattiecības un īstenot pakāpenisku saskaņošanu ar ES un tā kā šie centieni ir jāuztver kā modernizēšanās iespēja pašai Turcijai;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropadomes 2006. gada decembra sanāksmes secinājumiem pilnīga atbilstība Kopenhāģenas kritērijiem un ES integrēšanas spējai joprojām ir pamats uzņemšanai ES, kas ir kopiena, kuras pamatā ir kopējas vērtības;
- D. tā kā Komisija ir secinājusi, ka 2010. gadā Turcija turpināja politisko reformu procesu, taču svarīgāko politisko partiju dialoga un kompromisa noskaņojuma trūkums negatīvi ietekmē galveno politisko institūciju attiecības un kavē darbu pie politiskajām reformām;
- E. tā kā jau piekto gadu pēc kārtas Turcija joprojām nav īstenojusi normas, kas izriet no EK un Turcijas Asociācijas nolīguma un tā papildprotokola,
1. atzinīgi vērtē Turcijas pilsoņu un pilsoniskās sabiedrības atbalstu tālākai Turcijas demokratizācijai un apņemšanos veidot atvērtu sabiedrību, kurā valda viedokļu daudzveidība, un aicina ES iestādes un dalībvalstis šai nolūkā pilnībā izmantot visus kandidātvalstīm paredzētos ES paplašināšanās politikas instrumentus;
 2. norāda, ka reformu ziņā Turcijas progress ir lēns, un atgādina, ka Turcijas valdība ir apņēmusies veikt daudzpusīgas reformas gan ar mērķi izpildīt Kopenhāģenas kritērijus, gan arī modernizēt valsti; aicina valdību vairāk censties sasniegt šos mērķus;
 3. pauž bažas par konfrontāciju, kas turpinās politisko partiju vidū, un par to, ka valdība un opozīcija nav gatavas darboties, lai panāktu vienprātību par svarīgākajām reformām; mudina visus politikas dalībniekus, valdību un opozīciju kopīgi strādāt, lai padziļinātu politisko plurālismu valsts institūcijās un veicinātu valsts un sabiedrības modernizāciju un demokratizāciju; aicina visus opozīcijas spēkus konstruktīvi iesaistīties reformu procesā;
 4. norāda, ka kontroles un līdzsvara sistēmai ir izšķiroša nozīme modernas demokrātiskas valsts pārvaldībā, kuras pamatā jābūt varas dalījuma principam un izpildvaras, likumdevējas varas un tiesu varas līdzsvaram, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanai, jo īpaši vārda un preses brīvības ievērošanai, un tādai politiskās līdzdalības kultūrai, kas patiesi atspoguļo demokrātiskas sabiedrības plurālismu;
 5. uzsver, ka Turcijas Lielajai Nacionālajai Asamblejai ir liela nozīme kā iestādei, kurai būtu jādod svarīgs ieguldījums kontroles un līdzsvara sistēmas nostiprināšanā un aktīvi un konstruktīvi, pamatojoties uz visa partiju spektra iesaistīšanos, jāatbalsta modernizācijas reformas, vienlaicīgi nodrošinot valdības politikas demokrātisku kontroli;
 6. atzinīgi vērtē konstitucionālo grozījumu pieņemšanu, kas ir solis pareizajā virzienā, un mudina tos pienācīgi īstenot, pilnībā ievērojot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas standartus un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru; vienlaikus uzsver, ka turklāt ļoti vajadzīga ir vispārēja konstitucionāla reforma, kas Turciju pārveidotu par pilnvērtīgu plurālistisku demokrātiju, kuras pamatā ir cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzība; atzinīgi vērtē gan valdības, gan opozīcijas pausto gatavību šādu reformu uzņemties un aicina valdību gādāt, lai visā konstitucionālajā procesā būtu cieši iesaistītas visas politiskās partijas un pilsoniskā sabiedrība; pieprasa īstenot konstitucionālo grozījumu paketi; iesaka aicināt piedalīties arī Venēcijas komisiju;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

7. atzinīgi vērtē vairākus simboliskus labas gribas žestus, ko valdība izrādījusi, kā arī vairākus konkrētus soļus, ko tā spērusi tādās jomās kā tiesības uz uzskatu, sirdsapziņas un reliģiskās pārliecības brīvību un minoritāšu un kultūras tiesību aizsardzību; tomēr uzstāj, ka, lai minoritāšu tiesības būtu ņemtas vērā visā pilnībā, ir vajadzīgi sistemātiski uzlabojumi; konkrēti mudina valdību dot jaunu impulsu demokrātiskās atvērtības iniciatīvai un aicina opozīciju konstruktīvi atbalstīt šo procesu un iesaistīties tajā;

Kopenhāģenas kritēriju izpilde

8. pauž dziļas bažas par preses brīvības mazināšanos, par atsevišķiem cenzūras aktiem un arvien lielāko pašcenzūru Turcijas plašsaziņas līdzekļos, tostarp internetā; aicina Turcijas valdību aizstāvēt preses brīvības principus; uzsver, ka demokrātiskai sabiedrībai neatkarīga prese ir izšķirīgi svarīga, un šajā kopsakarā norāda, ka tiesu iestādēm ir būtiska nozīme preses brīvības aizsargāšanā un stiprināšanā, tādējādi garantējot sabiedrisko telpu brīvām debatēm un palīdzot nodrošināt kontroles un līdzsvara sistēmas pareizu darbību; uzsver, ka ir jāpieņem jauns plašsaziņas līdzekļu likums, kas cita starpā reglamentētu tādus jautājumus kā neatkarība, īpašumtiesības un administratīvā kontrole; nolēmj cieši sekot Nedim Şener, Ahmet Şik un citu tādu žurnālistu lietām, kas saskaras ar vajāšanu no policijas vai tiesu iestāžu puses;

9. atzinīgi vērtē jaunos likumus par radio un TV, kuri ir pamats vairākiem pozitīviem pavērsieniem, piemēram, tajos ir palielināts likumiski atļautais ārvalstu juridisko personu īpašuma procents Turcijas plašsaziņas līdzekļu uzņēmumos (no 25 līdz pat 50 %), taču pauž bažas par faktu, ka uz nacionālās drošības apsvērumu pamata pārraides ir iespējams apturēt bez tiesas nolēmuma vai tiesneša sprieduma; ar bažām norāda, ka pastāv tāda prakse kā uzsākt kriminālvajāšanu — jo īpaši pamatojoties uz kriminālkodeksa 285. pantu “Kriminālizmeklēšanas noslēpuma pārkāpums” un 288. pantu “Mēģinājums ietekmēt tiesu iestādes” — pret žurnālistiem, kuri ziņo par pierādījumiem saistībā ar cilvēktiesību pārkāpumiem un citiem sabiedriski svarīgiem jautājumiem; uzskata, ka viens no galvenajiem šķēršļiem cilvēktiesību aizsardzībā Turcijā ir uzskatu kriminalizēšana, un nosoda vārda, pulcēšanās un bīdrosanās brīvības nesamērīgos ierobežojumus; mudina Turcijas iestādes šajā ziņā stingri ievērot starptautiskās saistības attiecībā uz cilvēktiesībām, grozot attiecīgos tiesību aktus un apmācot policiju un tiesu iestāžu darbiniekus;

10. pauž nožēlu par to, ka vārda brīvību joprojām ierobežo vairākas tiesību normas, piemēram, kriminālkodeksa 301. un 318. pants kopā ar 314. panta 2. punktu, pretterorisma likuma 7. panta 2. punkts un 1951. gada 25. jūlija Likums Nr. 5816, kā arī valdības paziņojumi un valsts prokuroru darbība; atkārtoti aicina valdību pabeigt vārda brīvības tiesiskā regulējuma pārskatīšanu un nekavējoties panākt tās atbilstību Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai; šajā kopsakarā atkārtoti apstiprina, ka Turcijas valdībai vajag izdot prokuroriem paredzētas nepārprotamas vadlīnijas par tiesību aktiem, kurus nereti izmanto vārda brīvības ierobežošanai; pauž nožēlu, ka atkārtoti un nepamatoti izmanto tīmekļa vietņu slēgšanu, un aicina valdību sagatavot interneta likuma (Likuma Nr. 5651) grozījumus, lai nodrošinātu, ka tas vairs neierobežo vārda brīvību un pilsoņu tiesības piekļūt informācijai;

11. mudina valdību aizstāvēt Turcijas konstitūcijas 33. un 34. pantā paredzētās tiesības uz pulcēšanās un bīdrosanās brīvību; šajā saistībā pauž nožēlu un nosodījumu par to, ka policija 2010. gada decembrī vardarbīgi apspieda studentu demonstrācijas Ankaras universitātē;

12. atzīst, ka romu tiesību jautājumam Turcijā patlaban tiek veltīta liela uzmanība un ka šajā jautājumā politiski iesaistās gan valdības, gan opozīcijas partijas; informē, ka romiem paredzētā valdības mājokļu plāna īstenošana būtu rūpīgi jāuzrauga un jāpārskata, jo īpaši attiecībā uz plāna ilgtspēju un tā metodiku; mudina valdību praktizēt aktīvu integrācijas politiku un saistībā ar jebkādu ar romiem saistītu integrācijas procesu, kas tiek īstenots valstī, patiesi apspriesties ar romu kopienām;

13. atzinīgi vērtē tiesu iestāžu reformēšanā gūtos panākumus un atkārtoti pauž uzskatu, ka tiesu iestāžu neatkarība un objektivitāte ir viens no plurālistiskas demokrātiskas sabiedrības darbības priekšnosacījumiem; pauž bažas, ka Turcijas tiesu kārtība vēl nav tiktāl uzlabota, lai varētu nodrošināt tiesības uz taisnīgu un savlaicīgu tiesu; prasa valdībai īstenot šajā jomā pieņemtos konstitucionālos grozījumus, pilnībā ievērojot izpildvaras un likumdevējas varas nošķirtību, tiesu varas neatkarību un objektivitāti un nodrošinot atbilstību Eiropas standartiem;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

14. tomēr pauž bažas par to, kā Turcijas Augstākā tiesa interpretē kriminālprocesa kodeksu, paildzinot pirmstiesas aizturēšanas periodu līdz 10 gadiem un tādējādi nepārprotami pārkāpjot Eiropas standartus; aicina Turcijas Lielo Nacionālo Asambleju attiecīgo likumu grozīt atbilstīgi Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai; vērš uzmanību arī uz Turcijas pienākumu stingri ievērot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta saistības attiecībā uz lietas laicīgu izskatīšanu taisnīgā tiesā, proti, savā tiesību sistēmā izveidojot apelācijas tiesas un nostiprinot augstākas instances tiesu darbības spēju;

15. atzinīgi vērtē Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2010. gada 14. septembra lēmumu lietā *Dink/Turcija*; tādēļ aicina Turcijas iestādes pilnībā atzīt šā lēmuma sekas, ieviešot pienācīgus vārda brīvības īstenošanas aizsardzības pasākumus; pauž bažas par to, ka Turcijas valsts pārvalde rada mākslīgus šķēršļus, kas kavē atmaskot armēņu žurnālista *Hrant Dink* noslepkavošanas īstos organizētājus;

16. atzinīgi vērtē to, ka pieņemtie konstitucionālie grozījumi beidzot nodrošina pamatu ombuda institūcijas izveidošanai, un mudina valdību sagatavot un parlamentu pieņemt tiesību aktu, kas dotu iespēju šajā amatā demokrātiskas procedūras kārtībā iecelt personu, kas bauda vispārēju cieņu; atzinīgi vērtē, ka ir ierosināts papildus izveidot valsts cilvēktiesību institūciju, un aicina Turcijas Nacionālo Asambleju apspriesties ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un jaunajai organizācijai nodrošināt "Parīzes principiem" atbilstošas pietiekamas neatkarības garantijas;

17. atzinīgi vērtē civilmilitārajās attiecībās gūtos panākumus, jo īpaši civilās kontroles pastiprināšanu, kas panākta, ierobežojot militāro tiesu jurisdikciju, pakļaujot Augstākās militārās padomes lēmumus izskatīšanai tiesā un veicot pasākumus augsta ranga virsnieku tiesāšanai civilajās tiesās; norāda, ka šī virzība jāturpina, lai panāktu pilnīgu civilu kontroli, un aicina Turcijas parlamentu ieņemt aktīvu nostāju, nodrošinot parlamentāro kontroli pār drošības spēkiem, tostarp pilnīgu aizsardzības budžeta kontroli;

18. uzsver faktu, ka apsūdzības par plāniem rīkot apvērsumu pret valdību, piemēram, *Ergenekon* un *Sledgehammer* lietas, ir jāizmeklē, apliecinot Turcijas demokrātisko institūciju un tiesu iestāžu spēku un pienācīgu, neatkarīgu un pārredzamu darbību; pauž bažas par pirmstiesas aizturēšanas periodu pārmērīgu ilgumu un uzsver, ka visiem aizdomās turētajiem ir vajadzīgas efektīvas tiesiskās garantijas; pauž bažas par to, ka šajos izmeklēšanas procesos nav progresa, un atzīmē, ka nesen notikušās tādu pazīstamu žurnālistu kā Nedim Şener un Ahmet Şik aizturēšanas var mazināt uzticamību šo lietu izskatīšanai tiesā, kam tieši pretēji - būtu jāveicina demokrātijas stiprināšana.

19. pauž nožēlu, ka nesenajā konstitucionālajā reformā ierosinātie grozījumi par politisko partiju slēgšanu neguva Turcijas Lielās Nacionālās Asamblejas vairākuma atbalstu, un mudina visas politiskās partijas panākt attiecīgā tiesību akta atbilstību Venēcijas komisijas atzinumam;

20. atkārtο iepriekšējās rezolūcijās pausto aicinājumu reformēt vēlēšanu sistēmu, samazinot 10 % sliekšni, tādējādi nostiprinot partiju plurālismu un labāk atspoguļojot Turcijas sabiedrības plurālismu; pauž īpašu nožēlu par faktu, ka šajā jomā 2010. gadā nenotika reformas; lai partijās nostiprinātu iekšējo demokrātiju un politiskajā sistēmā veicinātu lielāku atklātību, prasa vispusīgi pārskatīt partiju finansēšanu un vēlēšanu izdevumus reglamentējošās normas; rosina politiskās partijas stiprināt savu iekšējo demokrātiju un palielināt vēlēto pārstāvju atbildību savu apgabalu vēlēšanu priekšā;

21. pauž nožēlu, ka nav bijis nekādas virzības uz to, lai tiktu ierobežota parlamenta locekļu imunitāte attiecībā uz likumpārkāpumiem, kas saistīti ar korupciju, vienlaikus norādot, ka pastāv bažas, ka nevardarbīga viedokļu paušana parlamentā nav pienācīgi aizsargāta; tādēļ aicina valdību un parlamentu vienoties par atbilstīgu parlamentārās imunitātes sistēmas reformu;

22. pieņem zināšanai, ka Turcija pašlaik ir Eiropas Padomes Ministru komitejas priekšsēdētāja, un mudina Turciju apliecināt uzticību Eiropas Padomes vērtībām, parakstot un ratificējot Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju un ratificējot visus Eiropas Cilvēktiesību konvencijas papildprotokolus;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

23. atzinīgi vērtē to, ka Turcijas Lielā Nacionālā Asambleja ir ratificējusi ANO Konvencijas pret spīdzināšanu Fakultatīvo papildprotokolu, un aicina Turciju nekavējoties un ciešā sadarbībā ar Spīdzināšanas, necilvēcīgas vai cieņu pazemojošas apiešanās vai sodu novēršanas apakškomiteju īstenot tās normas;

24. atbalsta valdības pastāvīgo dialogu ar reliģiskajām kopienām, tostarp alevītiem, grieķiem, armēņiem, aramiešiem un citām kristiešu kopienām; tomēr izsaka nožēlu, ka tikai ierobežoti panākumi ir gūti attiecībā uz šo kopienu darbības tiesisko regulējumu, proti, attiecībā uz to iespējām iegūt juridiskas personas statusu, atvērt kulta vietas un īstenot to darbību, apmācīt garīdzniekus un risināt īpašuma problēmas, ko neregulē nodibinājumu likums; aicina — norādot uz to, ka notiek kavēšanās un rodas procedurāli sarežģījumi — efektīvi un nepārtraukti censties īstenot nodibinājumu likumu, kam saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru jānodrošina, lai minētās reliģiskās kopienas varētu darboties bez nepamatotiem ierobežojumiem, saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru; mudina valdību vēl vairāk atbalstīt uzskatu brīvību un reliģisko daudzveidību Turcijas sabiedrībā;

25. tādēļ aicina valdību sistemātiski risināt šos jautājumus, grozot tiesību aktus un nodrošinot to pienācīgu īstenošanu visos pārvaldības līmeņos, tostarp pašvaldību līmenī; šajā kopsakarā norāda arī uz Venēcijas komisijas 2010. gada pavasarī pieņemtajiem ieteikumiem attiecībā uz juridiskas personas statusu reliģiskajām kopienām un attiecībā uz vārda “ekumēniskā” pievienošanu Pareizticīgās baznīcas patriarhijas nosaukumam; atzinīgi vērtē to, ka “Nodibinājumu asambleja” saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumu nesen nolēmusi Bijikadas Grieķu zēnu bērnunamu nodot Ekumēniskajai patriarhijai, un to, ka, atvieglējot patriarhijas un Svētās sinodes darbību, vairākiem Grieķijas Pareizticīgās baznīcas pārstāvjiem ir piešķirta Turcijas pilsonība; atzinīgi vērtē notikušo reliģisko ceremoniju Simelas Klosters muzejā Trabzonā un ceremoniju Vanas provinces baznīcā, kas atrodas Akdamaras salā; pauž nožēlu par Turcijas Augstākās tiesas lēmumu, kas lietā par zemes strīdu ar ciematiem un Turcijas Valsts kasi tika pieņemts par sliktu Morgabrielas klosterim; atkārtoti apliecina, ka sagaida, ka valdības paziņojumiem par grieķu pareizticīgo Halki semināra atjaunošanu drīz sekos darbība un pasākumi, kas nodrošinātu kristiešu kopienu garīdznieku netraucētu izglītošanu; mudina valdību īpašu uzmanību pievērst skolu izglītības materiāliem, kam jāatspoguļo Turcijas sabiedrības reliģiskā daudzveidība, un vajadzībai pēc mācību materiāliem, kas būtu brīvi no aizspriedumiem;

26. stingri nosoda PKK, kas ietilpst ES apkopotajā teroristisko organizāciju sarakstā, un citu teroristu grupu vardarbību, kas turpinās Turcijas teritorijā; mudina Turciju, ES un tās dalībvalstis aktivizēt sadarbību terorisma apkarošanā, cieši saskaņojot darbību ar pretterorisma koordinatoru un Eiropas Policijas biroju un stingri ievērojot starptautiskās cilvēktiesības;

27. aicina valdību atjaunot centienus demokrātiskās atvērtības iniciatīvas procesā vispusīgi pievērsties kurdu jautājuma risināšanai, lai panāktu miermīlīgu atrisinājumu, un konkrēti: nodrošinot vienotu interpretāciju tiesību aktiem, kas atļauj izmantot kurdu valodu politiskajā un sabiedriskajā dzīvē un izglītībā; grozot pretterorisma tiesību aktus, lai izvairītos no to ļaunprātīgas izmantošanas vai pārāk plašas interpretācijas; nodrošinot tiesības uz vārda, biedrošanās un pulcēšanās brīvību; efektīvi risinot to personu problēmas, kuras cita starpā ilgstošā konflikta dēļ pārvietotas no dzimtajiem reģioniem; turpinot uzlabot sociālekonomisko stāvokli valsts dienvidaustrumos; šajā saistībā pauž bažas par Dijarbakirā notiekošajām tiesas prāvām pret 151 kurdu politisko aktīvistu — tostarp pret astoņiem amatu ieņemošiem vēlētiem pašvaldību vadītājiem —, kas ir iejaukšanās likumīgā politiskā darbībā;

28. atzinīgi vērtē sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības nodrošināšanai paredzētā tiesiskā regulējuma nostiprināšanu konstitucionālo tiesību aktu kopumā; pauž bažas par to, ka samazinās pat augsti izglītotu sieviešu īpatsvars ekonomiski aktīvajā darbaspēkā; mudina valdību, uzņēmēju aprindas un pilsonisko sabiedrību veikt tādus vispusīgus pasākumus — piemēram, apkarot sieviešu analfabētismu, aktīvi atbalstīt vidējās izglītības pieejamību meitenēm un nodrošināt bērnu aprūpes iestādes —, kas apkarotu nabadzību sieviešu vidū, sekmētu sieviešu sociālo integrāciju un palielinātu viņu dalību darba tirgū; turklāt atbalsta rezervētu kvotu sistēmas ieviešanu, kas nodrošinātu sieviešu vērā ņemamu pārstāvību visos uzņēmējdarbības, publiskā sektora un politikas līmeņos; konkrēti aicina politiskās partijas izmantot gaidāmās vēlēšanas kā iespēju nostiprināt sieviešu aktīvu iesaisti politikā;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

29. stingri nosoda, ka vardarbība ģimenē, tostarp tā dēvētie noziegumi “goda dēļ”, joprojām ir plaši izplatīta, un nosoda tādu parādību kā piespiedu laulības; šajā saistībā atzinīgi vērtē sieviešu kustību ierosmes, kas šīs problēmas padara redzamas, un mudina valdību visos līmeņos kāpināt preventīvo darbību, jo īpaši izpildot Likumu Nr. 4320 par ģimenes aizsardzību un uzraugot, kā to īsteno policija un tiesu vara, nosakot pašvaldībām pienākumu ikvienā pašvaldībā, kuras iedzīvotāju skaits pārsniedz 50 000, sagādāt pietiekamu patvērumu sievietēm un nepilngadīgajiem, kuri ir apdraudēti, efektīvi uzraugot, lai šīs saistības tiktu pilnībā izpildītas, un izveidojot tādu pēckontroles un palīdzības sistēmu sievietēm un nepilngadīgajiem, kuri atstāj šīs patvēruma vietas, kas viņiem nodrošinātu pienācīgu psiholoģisko atbalstu, juridisko palīdzību un veselības aprūpi un palīdzētu atkal integrēties sabiedrībā; aicina valdību nodrošināt pietiekamu un efektīvu uzraudzību pār to, kā pašvaldības pilda šīs saistības; mudina tiesu iestādes nodrošināt, lai vardarbība pret sievietēm un nepilngadīgajiem, kā arī pret personām, kas vēršas pret slepkavībām tā dēvētā “ģimenes goda dēļ”, vienmēr tiktu konsekvēti sodīta;

30. mudina valdību nodrošināt, ka ar likumu tiek nodrošināta un efektīvi īstenota vienlīdzība neatkarīgi no dzimuma, dzimumpiederības, rases, etniskās izcelsmes, reliģiskās pārliecības vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas; pauž nožēlu par nesenojamām prasībām, kas celtas pret lesbiešu, geju, biseksuāļu, transseksuāļu un transpersonu asociācijām, taču atzinīgi vērtē faktu, ka tiesas ir noraidījušas šīs lietas; tomēr norāda, ka vajadzīga turpmāka rīcība, kas vērsta pret homofobiju un diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ, kā paredzēts Eiropas Savienības Padomes ministru ieteikumā dalībvalstīm par pasākumiem, ar kuriem apkarot diskrimināciju seksuālās orientācijas vai dzimumidentitātes dēļ; aicina Turcijas valdību dot rīkojumu Turcijas Bruņotajiem spēkiem izbeigt homoseksualitātes kvalificēšanu par “psihoseksuālu” slimību; pieprasa panākt, lai likumprojekts par Diskriminācijas apkarošanas un vienlīdzības komiteju atbilstu ES standartiem, tostarp attiecībā uz dzimumu un dzimumorientāciju kā pamatojumu; rosina valsts un vietējās valdības iestādes nodrošināt, lai tiktu izbeigti arvien notiekošie transseksuāļu, tostarp to transseksuāļu, kas sniedz seksa pakalpojumus, noslepkavošanas gadījumi;

31. uzskata, ka saskaņā ar starptautiskajām saistībām Turcijai vajadzētu izdot tiesību aktus, ar kuriem kā alternatīva militārajam dienestam tiktu izveidots pilsonisks dienests vai sociāls dienests, kas nebūtu pārmērīgi ilgs un pamatots uz brīvu izvēli; prasa, lai valdība nodrošinātu, ka pilnībā tiek pildīts Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedums lietā *Ülke/Turcija*, grozot tiesību aktus, lai novērstu, ka pie atbildības joprojām tiek sauktas personas, kas pārliecības dēļ atsakās no militārā dienesta; prasa, lai valdība izmeklētu sūdzības par sliktu apiešanos militārajos cietumos ar personām, kas pārliecības dēļ ir pret dienestu, un rīkotos, lai nākotnē šādus pāridarījumus novērstu;

32. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt efektīvu aizsardzību cilvēktiesību aizstāvjiem; pauž bažas par to, ka joprojām notiek prāvas pret cilvēktiesību aizstāvjiem un viņi tiek saukti pie juridiskas atbildības, un vērš īpašu uzmanību uz prāvu pret Pinar Selek, kas par spīti trim attaisnojošiem lēmumiem turpinās jau divpadsmit gadus; aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību viņas lietai, kā arī visām līdzīgām lietām, un sistemātiski apmeklēt šāda veida tiesas sēdes;

33. mudina galvenās politiskās partijas, lai nodrošinātu pretdarbību šā jautājuma polarizācijai Turcijas sabiedrībā, panākt risinājumu attiecībā uz lakatu aizliegumu universitātēs; mudina, ka šā risinājuma pamatā vajadzētu būt cieņai pret sievietes brīvo izvēli;

34. atkārtoti un stingri aicina Turcijas valdību — tā kā pēc Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Rezolūcijas 1625 pieņemšanas līdz šim nav bijis nekādas virzības — īstenot politiku, kas būtu vērsta uz divējādas kultūras saglabāšanos Turcijas salās Gekčeadā (Imrozā) un Bozdžaadā (Tenedā), un jo īpaši pievērsties problēmām, ar kurām grieķu minoritātes piederīgie sastopas attiecībā uz tiesībām uz izglītību un īpašumtiesībām;

Sociālās kohēzijas un labklājības vairošana

35. atzinīgi vērtē Turcijas ekonomikas noturību pret pasaules ekonomikas krīzi; uzsver, ka šī ekonomikas atlabšana ir unikāla iespēja paaugstināt darbaspēka iesaistīšanos darba tirgū un nodarbinātības līmeni, kas joprojām ir ļoti zems un tikko sasniedz vien 50 %, un aizsākt pakāpenisku sociālās integrācijas procesu; norāda, ka valdībai un darba tirgus partneriem šajā ziņā ir kopīga atbildība, un mudina tos aktivizēt sadarbību, lai nostiprinātu sociāli orientētas tirgus ekonomikas atbalsta punktus;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

36. mudina Turcijas valdību un citu ES dalībvalstu valdības uztvert un publiski pasniegt turku izcelsmes ES pilsoņu integrāciju jauno mītnes valstu sabiedrībā nevis kā draudu, bet gan kā iespēju mūsu valstu sabiedrību nākotnei;

37. atzīmē, ka ES un Turcijas ekonomikas ir savstarpēji saistītas, un norāda — turpinoties Turcijas integrācijai ES tirgū, šī saistība var veicināt gan ES, gan Turcijas labklājību;

38. atzinīgi vērtē ar konstitucionālajiem grozījumiem ieviestos uzlabojumus sociālā dialoga un arodbiedrību tiesību jomā; tomēr uzstāj, ka papildus tiem ir nepieciešams tiesisko regulējumu — arī vēl nepieņemtos tiesību aktus par arodbiedrībām — pieskaņot gan ES standartiem, gan SDO standartiem; mudina visus ANO Ekonomikas un sociālo lietu padomes locekļus nostiprināt savas saistības un sadarbību šā mērķa īstenošanā;

39. atkārto, ka jānostiprina Turcijas reģionu kohēzija un lauku un pilsētas teritoriju kohēzija; šajā saistībā uzsver, ka izglītībai ir īpaša nozīme un ka jānovērš ilgstošās būtiskās atšķirības starp reģioniem attiecībā uz izglītības kvalitāti un reflektantu procentu;

40. mudina valdību attiecībā uz jaunas ūdenssaimniecības un energoapgādes infrastruktūras plāniem, kuru īstenošana paredzēta Dienvidaustrumu Anatolijas projektā (GAP) un kuri apdraud daudzu reģionu vidi un unikālo ainavu, pilnībā ņemt vērā tādus aspektus kā ilgtspēju un ietekmi uz vidi, un jo īpaši šāda projekta ietekmi uz kaimiņvalsti Irāku; jo īpaši uzsver, ka ir jānodrošina, lai dabas aizsardzības un bioloģiskās daudzveidības likuma projekts tiktu grozīts, pilnībā ievērojot Eiropas standartus un nodrošinot kultūras un arheoloģijas mantojuma saglabāšanu, un lai izpildvaras jomā tiktu skaidri sadalīta atbildība par dabas aizsardzību; aicina Turcijas valdību pieņemt uz konkrētiem rīcības plāniem balstītu vērienīgāku politisko satvaru oglekļa emisiju pieauguma apkarošanai;

Labu kaimiņattiecību veidošana

41. aicina Turcijas valdību un visas iesaistītās puses aktīvi atbalstīt patlaban notiekošās sarunas par Kipras jautājumu, sniegt konkrētu ieguldījumu tā vispusīgā atrisināšanā un palīdzēt nodrošināt piemērotu sarunu klimatu, sākot bruņoto spēku izvešanu no Kipras; aktīvi mudina Kipras divas kopienas intensīvi strādāt, kā to prasījis ANO ģenerālsēkretārs, lai sarunās jau gūto virzību izmantotu ilgtspējīgam risinājumam, kas atbilstu attiecīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām, proti, Rezolūcijai 550 (1984), un ES pamatprincipiem, kā arī Kipras pilsoņu, ES un Turcijas interesēm;

42. mudina Turciju pastiprināt atbalstu Komitejai Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos, konkrēti atvieglojot tai piekļuvi militārajām zonām un arhīviem, un atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas atzinumiem veikt visus pārējos piemērotos pasākumus, kas vajadzīgi šajā humanitārajā jautājumā par bezvēsts pazdušām personām;

43. aicina Turciju un Kipras turku iestādes atturēties no jebkādas jaunas Turcijas pilsoņu apmešanās uz šīs salas, jo tas turpinātu mainīt demogrāfisko līdzsvaru un vājināt tās pilsoņu turpmāku saliedēšanu kopīgā valstī, balstoties uz tās kopīgo pagātni; aicina Turciju risināt jautājumu par Turcijas pilsoņu (pārceļotāju) apmešanos salā saskaņā ar Ženēvas Konvenciju un starptautisko tiesību principiem;

44. mudina abas puses, Turciju un Armēniju, bez nosacījumiem ratificēt protokolus, atvērt robežu ar kaimiņvalsti un aicina Turciju izmantot savu ietekmi reģionā, lai nostiprinātu uzticības veicināšanas pasākumus;

45. pieņem zināšanai Turcijas un Grieķijas aktīvākos centienus uzlabot divpusējās attiecības; tomēr pauž nožēlu, ka vēl joprojām nav atsaukti *casus belli* draudi, ko Turcijas Lielā Nacionālā Asambleja ir pasludinājusi attiecībā uz Grieķiju; sagaida, lai Turcijas valdība izbeigtu joprojām notiekošo Grieķijas gaisa telpas pārkāpšanu un militārās aviācijas lidojumus virs Grieķijas salām;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

46. uzsver, ka ES, 27 dalībvalstis un visas pārējās kandidātvalstis ir parakstījušas ANO Jūras tiesību konvenciju un ka tā ir daļa no *acquis communautaire*; tādēļ aicina Turcijas valdību nekavējoties to parakstīt un ratificēt;

47. atzinīgi vērtē Turcijas un Irākas attiecību padziļināšanos, tostarp attiecību padziļināšanos ar kurdu reģionālo valdību, un konkrēti norāda uz Turcijas pienesumu Irākas stāvokļa stabilizēšanā; mudina Turciju apspriest ar Irākas valdību un citām kaimiņvalstīm pasākumus, kas novērstu hidroelektrostacijas aizsprosta projekta, par kuru ir paziņojusi Turcijas valdība, negatīvo ietekmi;

ES un Turcijas sadarbības veicināšana

48. pauž nožēlu par to, ka Turcija neīsteno ES un Turcijas asociācijas nolīguma papildprotokolu, tādējādi joprojām kavējot sarunu procesu, un aicina Turcijas valdību šo protokolu pilnībā īstenot;

49. pieņem zināšanai Turcijas panākto virzību enerģētikas sadaļas jautājumos un vēlreiz mudina Padomi nekavējoties sākt sarunas par šo sadaļu; aicina Turcijas valdību aktīvāk īstenot sarunas par pievienošanās Enerģētikas kopienas līgumam; atzinīgi vērtē *Nabucco* starpvaldību nolīguma ratificēšanu un saprašanās memoranda parakstīšanu attiecībā uz ITGI dabasgāzes cauruļvada ekspluatāciju — abi šie projekti ir svarīgi ES energoapgādes drošībai;

50. atzinīgi vērtē 2010. gada 30. jūnijā sāktās un patlaban notiekošās sarunas par pārtikas drošības, veterinārās un fitosanitārās politikas sadaļu; mudina Turciju veikt nepieciešamos pasākumus, lai slēgtu atsevišķas sadaļas, piemēram, uzņēmējdarbības un rūpniecības politikas sadaļu un sadaļu par Eiropas komunikāciju tīkliem;

51. atzinīgi vērtē to, ka ir noslēgtas sarunas par ES un Turcijas nolīgumu par atpakaļuzņemšanu, un aicina Turcijas valdību nodrošināt, lai līdz brīdim, kad līgums stājas spēkā, būtu pilnībā īstenoti spēkā esošie divpusējie nolīgumi; uzsver, ka ir svarīgi pastiprināt ES un Turcijas sadarbību attiecībā uz migrācijas pārvaldību un robežkontroli, ņemot vērā arī to, ka liela daļa nelegālo imigrantu ierodas ES teritorijā caur Turciju; atzinīgi vērtē apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību par trim likumprojektiem patvēruma jomā un mudina valdību likumus nekavējoties iesniegt parlamentā. uzskata, ka pēc tam, kad nolīgums par atpakaļuzņemšanu būs stājies spēkā, Padomei vajadzētu pilnvarot Komisiju sākt dialogu par vīzām, kas ir vajadzīga rīcība saistībā ar mobilitāti, īpašu vērību veltot iebraukšanas nosacījumiem uzņēmējiem un studentiem, kuri dodas uz Eiropas Savienību; un studentiem, kuri dodas uz Eiropas Savienību;

52. pieņem zināšanai, ka arvien aktīvāka kļūst Turcijas ārpolitika, kuras mērķis ir nostiprināt tās lomu reģionālajā politikā; mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci šo aspektu pilnībā ņemt vērā un iesaistīt Turciju mērķu saskaņošanā un ES interešu pienācīgā novērtēšanā; aicina Turcijas valdību pastiprināt ārpolitikas saskaņošanu ar ES; principā atzinīgi vērtē nesen pasludināto politiku izvairīties no problēmām attiecībā uz Turcijas kaimiņvalstīm, tomēr norāda, ka Turcijai jāsaģlabā nepārprotama uzticība mūsu kopīgajām Eiropas vērtībām un interesēm; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos aktivizēt līdzšinējo dialogu ar Turciju par abpusēji aktuāliem ārpolitikas jautājumiem; ņemot vērā to, ka Turcija, būdama laicīga demokrātija, kurā musulmaņu iedzīvotāji ir vairākumā, arābu pasaulē daudzus iedvesmo, aktīvi mudina saskaņoti censties atbalstīt Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas demokratizāciju un attīstību;

53. uzsver Melnās jūras reģiona stratēģisko nozīmi Eiropas Savienībai; uzskata, ka Turcija šajā reģionā ir svarīgs ES partneris, un aicina Turciju atbalstīt un aktīvi veicināt ES politikas nostādņu un pasākumu īstenošanu Melnās jūras reģionā, tostarp attiecībā uz iespējamu ES stratēģiju Melnās jūras reģionam;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

54. mudina Turcijas valdību pilnībā atbalstīt starptautiskās sabiedrības centienus atturēt Irānu no kodo-lieroču iegādes un pauž nosodījumu Turcijas balsojumam pret attiecīgo ANO Drošības padomes rezolūciju; uzskata, ka Turcija, savus centienus saskaņojot ar ES, varētu dot ieguldījumu demokratizācijas un cilvēktiesību nostiprināšanas procesā Irānā;

55. uzskata, ka Turcijai ir jāuzņemas nozīmīga loma Tuvo Austrumu miera procesa dialoga veicināšanā un jāpalīdz panākt stabilitāti Libānā, un aicina Turciju atjaunot ciešās saites ar Izraēlu, atsākt konstruktīvi darboties kā vidutāji un jo īpaši palīdzēt nostiprināt Palestīniešu pašpārvaldi;

56. atzinīgi vērtē Turcijas konstruktīvo iesaisti transatlantisko partneru centienu atbalstīšanā Afganistānā un Balkānos; tomēr pauž nožēlu, ka Turcijas iebildumi bloķē NATO un ES stratēģisko sadarbību ārpus "Berlin Plus" nolīguma;

57. aicina Turcijas valdību parakstīt un iesniegt ratificēšanai Starptautiskās Krimināltiesas statūtus, šādi palielinot Turcijas ieguldījumu un iesaistīšanos pasaules daudzpusējā sistēmā;

58. pieņem zināšanai Komisijas 2009. gada ziņojumā par pirmspievienšanās palīdzības instrumenta (IPA) īstenošanu ierosinātos secinājumus un uzlabojumus, kuru nolūks ir (saskaņā ar Revīzijas palātas Īpašā ziņojuma Nr. 16/2009 ierosinājumiem) mērķus un projektus prioritizēt atbilstoši pievienošanās kritērijiem; uzsver, ka projektu skaits aug un ka tādēļ liela nozīme ir IPA īstenošanas vispusīgai uzraudzībai;

*

* *

59. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšsēdētājam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Turcijas Republikas valdībai un parlamentam.

Melnkalnes integrācijas process Eiropas Savienībā

P7_TA(2011)0091

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par Melnkalnes Eiropas integrācijas procesu

(2012/C 199 E/14)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 17. decembra lēmumu piešķirt Melnkalnei Eiropas Savienības kandidātvalsts statusu,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Komisijas atzinums par Melnkalnes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā" (COM(2010)0670),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Paplašināšanas stratēģija un galvenie uzdevumi 2010.–2011. gadā" (COM(2010)0660),

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- ņemot vērā 2010. gada 29. marta Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 8. novembra Nolīgumu starp Eiropas Kopienām un Melnkalnes Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi ⁽²⁾, un 2009. gada 1. decembrī pieņemto Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1244/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas ⁽³⁾,
 - ņemot vērā ES un Melnkalnes Stabilizācijas un asociācijas parlamentārās komitejas ieteikumus, kas pieņemti 2010. gada 27. un 28. septembrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropadome 2003. gada 19. un 20. jūnija sanāksmē Salonikos atkārtoti apstiprināja, ka Rietumbalkānu valstu nākotne ir saistīta ar Eiropas Savienību; tā kā Eiropadome šo paziņojumu vēlreiz uzsvēra 2006. gada 15. un 16. jūnija sanāksmē Briselē, kā arī turpmākajās augsta līmeņa sanāksmēs,
1. atzinīgi vērtē kopējo vienprātību un augsto prioritāti, ko Eiropas integrācijai piešķir valdība un opozīcijas partijas Melnkalnē, kā rezultātā kopš valsts neatkarības iegūšanas ir panākts labs progress reformu procesā; atzinīgi vērtē jauno politisko vadību Podgoricā un mudina jauno valdību turpināt Melnkalnes Eiropas integrācijas procesu un paātrināt reformas, lai izpildītu Kopenhāgenas kritērijus;
 2. atzinīgi vērtē Eiropadomes 2010. gada 17. decembra lēmumu piešķirt Melnkalnei Eiropas Savienības kandidātvalsts statusu; tomēr pauž nožēlu par kandidātvalsts statusa nodalīšanu no tiesībām sākt sarunas un uzsver, ka lēmumu tās sākt nedrīkstētu nepienācīgi vai neargumentēti atlikt; sagaida, ka sarunas sāksies ne vēlāk kā pēc Komisijas 2011. gada progresa ziņojuma publicēšanas, ja Melnkalne būs panākusi labu progresu, pildot Komisijas noteiktos kritērijus;
 3. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu dot Melnkalnes pilsoņiem iespēju ceļot bez vīzas (vīzu režīma pilnīga atvieglošana) ES Šengenas zonā no 2009. gada 19. decembra; uzsver šī soļa nozīmi cilvēku savstarpējo kontaktu veidošanā, jo īpaši izglītības, pētniecības, tūrisma jomā un attiecībā uz darījumu kontaktiem un starptautisko arodbiedrību sadarbību; aicina arī tās ES dalībvalstis, kuras nav Šengenas zonā, apsvērt iespēju pieņemt līdzīgu atvieglotu vīzu režīmu Melnkalnes pilsoņiem, jo īpaši ņemot vērā ar Šengenas nolīguma ES valstīm paredzētā vīzu režīma atvieglošanas raitu īstenošanu;
 4. atzinīgi vērtē to, ka ir gandrīz pabeigts valsts tiesiskās un konstitucionālās sistēmas izveides process; tomēr vērš uzmanību uz faktu, ka ceturto reizi ir pagarināts termiņš pastāvošās tiesiskās sistēmas saskaņošanai ar jauno konstitūciju, un aicina varas iestādes steidzami pieņemt atlikušos tiesību aktus, jo īpaši grozījumus vēlēšanu tiesiskajā sistēmā; aicina visas politiskās partijas bez turpmākas kavēšanas panākt vienprātību par likumprojektu saskaņā ar EDSO/ODIHR un Venēcijas komisijas ieteikumiem, kā arī uzlabot mehānismu, ar kuru tiek pārbaudītas Vēlēšanu komisijai vai tiesām iesniegtās sūdzības par vēlēšanām; aicina Melnkalnes valdību steidzami un ievērojami palielināt darbības spēju saistībā ar uzdevumu izvērtēt, vai valdības ierosinātie tiesību akti atbilst *acquis*, un mudina Komisiju sniegt šajā ziņā nepieciešamo tehnisko palīdzību pirmspievienošanās instrumenta ietvaros; mudina valdību padarīt likumdošanas procesu pārredzamāku un publiski pieejamu;

⁽¹⁾ OV L 108, 29.4.2010., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 334, 19.12.2007., 25. lpp.⁽³⁾ OV L 336, 18.12.2009., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

5. ar gandarījumu norāda, ka pirmspievienošanās instrumenta palīdzība Melnkalnē tiek izmantota labi; mudina Melnkalnes valdību un Komisiju vienkāršot pirmspievienošanās palīdzības instrumenta finansējuma pārvaldības procedūru, padarot to pieejamāku nelielām un necentralizētām pilsoniskajām organizācijām, arodbiedrībām un citiem saņēmējiem;

6. atkārtoti atgādina par tiesiskuma milzīgo nozīmi valsts attīstībā un valsts institūciju ticamībā iedzīvotāju acīs; tālab atzinīgi vērtē valdības un parlamenta demonstrēto aktivitātes pieaugumu, sagatavojot un pieņemot attiecīgos tiesību aktus; tomēr uzsver, ka liela nozīme ir sabiedrības dalībai jaunu tiesību aktu izstrādē un to efektīvai īstenošanai, lai iedzīvotāji redzētu panākto progresu;

7. atzinīgi vērtē Melnkalnes parlamenta iniciatīvu padarīt profesionālu Valsts vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja amatu, tomēr aicina profesionalizēt pārējo šīs struktūras locekļu amatus un uzlabo tās darbības spēju, lai nodrošinātu pārredzamu, demokrātisku un efektīvu vēlēšanu procesu pārvaldību;

8. norāda, ka ir noticis labs progress attiecībā uz svarīgu tiesību aktu pieņemšanu korupcijas apkarošanas jomā un atzinīgi vērtē jaunas stratēģijas un rīcības plāna pieņemšanu, kā arī valsts komisijas izveidi to īstenošanai; tomēr uzsver, ka korupcija joprojām ir plaši izplatīta daudzās jomās, jo īpaši celtniecībā, privatizācijā un publiskā iepirkuma jomā, un ka tā ir nopietna problēma; turklāt norāda, ka veikto izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un galīgo spriedumu skaits korupcijas lietās joprojām ir mazs; uzsver, ka ir svarīgi izveidot skaidri formulētu visaptverošu sistēmu korupcijas apkarošanai, tostarp labāk īstenot likumu par brīvu piekļuvi informācijai un labāku koordināciju tiesībsargāšanas iestāžu starpā, kā arī izveidot vienu iestādi, kas uzrauga un piemēro valdības struktūru pienākumus un veic pasākumus saistībā ar sūdzībām, kas saņemtas no iedzīvotājiem (ombuds); vērs uzmanību uz nepieciešamību efektīvi īstenot šajā jomā pieņemtos tiesību aktus, lai tiesībsargājošajām iestādēm dotu jaunus instrumentus cīņai pret korupciju; mudina grozīt politisko partiju un vēlēšanu kampaņu finansēšanas tiesisko sistēmu, nodrošinot finansēšanas mehānismu neatkarīgu kontroli un pārredzamību;

9. aicina enerģiski rīkoties, lai izskaustu interešu konflikta gadījumus valsts pārvaldē, pilnveidojot Interešu konfliktu komisiju un piešķirot tai pilnvaras pārbaudīt valsts amatpersonu finanšu deklarācijas un sodīt par pārkāpumiem; turklāt aicina grozīt likumu par interešu konflikta novēršanu, pildot valsts amatpersonas funkcijas, kas ļauj parlamenta deputātiem un citiem vēlētiem pārstāvjiem uzņemties pārvaldes vai uzraudzības struktūras locekļa pienākumus, jo atsevišķos gadījumos šo konfliktu var atrisināt pilnīga pārredzamība un vēlēto pārstāvju interešu deklarācija;

10. norāda, ka likums par informācijas atklātību tiek īstenots ar grūtībām, jo īpaši attiecībā uz to dokumentu iesniegšanu, kas varētu palīdzēt atklāt korupciju privatizācijas un publiskā iepirkuma jomā; mudina valdību atvieglot piekļuvi attiecīgiem datiem; mudina valsts iestādes atturēties no spiediena izdarīšanas uz tām nevalstiskajām un bezpeļņas organizācijām un uz pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem kopumā, kas izmeklē korupcijas un organizētās noziedzības lietas un pilda uzraudzības iestādes lomu;

11. atzīmē progresu tiesu reformā, ko parādīja nozīmīgu grozījumu pieņemšana kriminālprocesā un citās būtiskās likumdošanas jomās, palielinot pieejamos cilvēkresursus un samazinot lietu uzkrāšanos tiesās; tomēr uzsver, ka ir nepieciešams nodrošināt tiesu iestāžu un prokuroru atbildību un efektivitāti, ka arī to neatkarību no politiskas iejaukšanās; uzsver nepieciešamību pilnībā īstenot Ētikas kodeksu; aicina steidzami veikt reformas tiesnešu un prokuroru iecelšanas sistēmā un izbeigt praksi, ka prokurorus un tiesu un prokuroru padomju locekļus ieceļ tikai parlaments ar vienkāršu balsu vairākumu un valdība; turklāt pauž bažas par varas pārmērīgas koncentrēšanās potenciālu Augstākās tiesas priekšsēdētāja un valsts ģenerālprokurora rokās; aicina pieņemt likumu par bezmaksas juridiskās palīdzības pieejamības regulēšanu; aicina unificēt tiesu praksi, lai nodrošinātu paredzamu tiesisko sistēmu un sabiedrības palāvību; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot starptautisko sadarbību, jo īpaši ar kaimiņvalstīm;

12. aicina Melnkalni pilnveidot vispārējos kritērijus tiesnešu apmācībai, ko piemēros Tiesnešu mācību centrs, un piešķirt šim mērķim nepieciešamos finanšu līdzekļus;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

13. aicina Komisiju nākamajā progresa ziņojumā iekļaut novērtējumu par ietekmi un rezultātiem, kas, piešķirot ES līdzekļus, panākti tiesu sistēmas reformā un cīņā pret korupciju;

14. uzsver, ka organizētās noziedzības un galvenokārt naudas atmazgāšanas un kontrabandas problēma joprojām saglabājas, neraugoties uz to, ka ir veikti uzlabojumi tiesību aktu sistēmā un tās īstenošanā; aicina varas iestādes veikt pasākumus, lai palielinātu tiesībsargājošo iestāžu darbības spēju, jo īpaši proaktīvas izmeklēšanas darbības spēju, un uzlabot koordināciju dažādu struktūru un aģentūru starpā, kā arī sadarbību ar attiecīgajām kaimiņvalstu un starptautiskajām iestādēm, lai nodrošinātu noturīgus panākumus cīņā pret organizēto noziedzību; atzinīgi vērtē Kriminālprocesa kodeksa pieņemšanu un aicina to īstenot ātri un pienācīgi;

15. atzinīgi vērtē uzlabojumus parlamenta darbā, bet iesaka turpmāk censties nodrošināt augstu kvalitāti pieņemtajiem tiesību aktiem, kā arī to atbilstību *acquis*; aicina veikt lielāku budžeta līdzekļu un cilvēkresursu iekšējo piešķiršanu, kā arī aicina, lai ES vairāk palīdzētu Melnkalnes parlamentam, piemēram, dibinot sadraudzību ar dalībvalstu parlamentiem vai Eiropas Parlamentu, lai palielinātu parlamenta deputātu un parlamentārā sekretariāta darbības spēju, ļaujot panākt valdības darbības uzraudzību un pārbaudi, kā minēts Komisijas atzinumā;

16. aicina veikt turpmākas reformas valsts pārvaldē, kurai joprojām trūkst līdzekļu un kura ir pārāk politizēta, un jo īpaši pārskatīt likumu par ierēdņiem un valsts darbiniekiem, lai izveidotu visaptverošu un uz nopelniem balstītu nodarbinātības sistēmu, tostarp paredzamus noteikumus par pieņemšanu darbā un procedūru noteikšanu karjeras virzībai; uzsver arī nepieciešamību palielināt cilvēkresursus pašvaldībās un nodrošināt pietiekamu finansējumu to darbībai, lai nodrošinātu tās efektivitāti un pārredzamību, kas ir jo īpaši svarīgi, ņemot vērā notiekošo decentralizācijas procesu; vērš uzmanību uz nepieciešamību ievērot juridiski saistošus Cilvēkresursu pārvaldības iestādes lēmumus; uzsver nepieciešamību uzlabot tiesisko un iestāžu sistēmu, lai panāktu lielāku pārskatatbildību un likumības ievērošanu valsts pārvaldē, jo īpaši tādās jomās kā nodokļu pārvaldība, publiskie iepirkumi, pilsētplānošana un atļauju izsniegšana vietējās pašvaldībās un muitā; pauž gandarījumu par Reģionālās publiskās administrācijas skolas (ReSPA) atvēršanu Daņilovgradā;

17. atzinīgi vērtē vispārējā likuma pieņemšanu par diskriminācijas aizliegumu nodarbinātībā vai sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā, ar kuru tiek aizliegta diskriminācija jebkādu iemeslu dēļ (izņemot nopelnus), kas ir nozīmīgs solis ceļā uz tāda tiesiskā regulējuma izveidi, kurš būtu labvēlīgs cīņai pret diskrimināciju; tomēr atzīmē iespējamus vēl nenovērstus trūkumus šajā likumā un aicina tos labot; uzsver — tiek apgalvots, ka mazāk izsargātas grupas, piemēram, romi, aškali un ēģiptieši un personas ar īpašām vajadzībām, joprojām cieš no diskriminācijas, un plašā apmērā joprojām pastāv diskriminācija dzimumorientācijas un dzimumidentitātes dēļ, tostarp arī no valsts iestāžu puses; mudina Melnkalnes varas iestādes uzlabot īstenošanas mehānismus, lai novērstu un uzraudzītu diskriminācijas gadījumus, noteiktu sankcijas un veiktu kriminālvajāšanu saistībā ar tiem; pauž bažas, ka netiek pilnībā ievērotas personu ar īpašām vajadzībām darba tiesības, un šajā saistībā atzinīgi vērtē Melnkalnes Arod biedrību konfederācijas (CTUM) un NVO parakstīto memorandu, kurā tiek iztirzāta personu ar īpašām vajadzībām situācija darba tirgū;

18. pauž bažas par to, ka sievietes joprojām ir ārkārtīgi maz pārstāvētas lēmumu pieņemšanas procesos un vadošos amatos gan valsts pārvaldē, piemēram, parlamentā, ministrijās, augstākajos valdības amatos, gan arī valsts uzņēmumu vadībā; aicina veikt pasākumus, lai ātri iekļautu dzimumu līdztiesības politiku, īstenojot rīcības plānu, un ieviestu vienāda atalgojuma principu;

19. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts likums par aizsardzību pret vardarbību ģimenē, un aicina valdību ātri to īstenot, kā arī piešķirt finansiālu atbalstu organizācijām, kas sniedz pakalpojumus cietušajiem; aicina varas iestādes atbalstīt izpratnes veidošanas kampaņu, lai informētu sievietes par viņu tiesībām un absolūtas neiecietības politiku pret vardarbību ģimenē;

20. mudina Melnkalnes varas iestādes nodrošināt, ka tiek pilnībā īstenotas attiecīgās tiesību normas, tostarp likums par minoritāšu tiesībām un brīvībām; atgādina, ka jāaizsargā visas minoritātes, stingri īstenojot likumu par diskriminācijas novēršanu; mudina Melnkalni pastiprināt centienus informētības veicināšanā attiecībā uz jebkāda veida diskrimināciju; mudina Melnkalnes varas iestādes arī turpmāk pilnībā atbalstīt rīcības plāna īstenošanu attiecībā uz pārvietoto personu statusa jautājuma atrisināšanu;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

21. atzinīgi vērtē kopumā labās attiecības starp etniskajām grupām un minoritāšu tiesību vispārēji labo aizsardzību valstī un atkārtoti pauž uzskatu, ka tas ir pozitīvs pamats, no kura sākt miera veidošanas procesu reģionā, ko reiz raksturoja vardarbība etnisko grupu starpā un iedzīvotāju masveida pārvietošana, tomēr aicina, lai varas iestādes un pārvaldes struktūras turpinātu apspriesties, uzklusot minoritāšu grupu viedokļus, lai palīdzētu samierināšanas procesam šajā reģionā; šajā sakarībā vērs uzmanību uz nepieciešamību noskaidrot konstitucionālo normu par minoritāšu pareizu pārstāvību un atzinīgi vērtē pasākumus, kas veikti, lai šajā jomā gūtu precīzus statistikas datus; aicina pilsonības likumu un likumu par ārvalstniekiem pielāgot Eiropas standartiem; mudina politiskos un reliģiskos līderus abās Serbijas un Melnkalnes robežas pusēs sekmēt pozitīvas gaisotnes izveidi etnisko un reliģisko grupu starpā, rodot kompromisa risinājumus strīdīgos jautājumos, tostarp par strīdīgām reliģiskajām vietām;

22. norāda, ka romu, aškali un ēģiptiešu kopienas joprojām bieži saskaras ar diskriminācijas problēmām; aicina varas iestādes uzlabot viņu dzīves apstākļus, sociālās drošības, veselības, izglītības un nodarbinātības pakalpojumu pieejamību, kā arī izsniegt viņiem identifikācijas dokumentus, kas ir priekšnoteikums, lai saņemtu jebkādas valsts pakalpojumus; uzsver, ka ir steidzami jāuzlabo dzīves apstākļi Konikas noietnē, kā arī jāpieņem un jāīsteno ilgtspējīga stratēģija, lai uzlabotu apstākļus noietnē un, iespējams, to slēgtu;

23. vēlreiz atgādina, ka aktīvām un neatkarīgām pilsoniskās sabiedrības organizācijām demokrātijā ir liela nozīme; atzinīgi vērtē to, ka ir uzlabojusies valdības sadarbība ar NVO, jo īpaši cīņā pret korupciju; aicina vēl vairāk uzlabot šīs attiecības un vairāk apspriesties ar NVO politikas veidošanas jomā, tostarp attiecībā uz politikas un tiesību aktu formulēšanu, kā arī varas iestāžu darbības uzraudzību; uzsver pilsoniskās sabiedrības dalībnieku izšķirošo nozīmi plašākas reģionālās sadarbības veicināšanā sociālos un politiskos jautājumos; atzinīgi vērtē darbu, ko veic Eiropas integrācijas nacionālās padome, kurā ir pilsoniskās sabiedrības, valdības, tiesu iestāžu un opozīcijas pārstāvji, bet aicina pastiprināt tās lomu ES integrācijas procesā;

24. mudina Melnkalnes valdību uz ciešu sadarbību un sistemātisku dialogu ar NVO, arodbiedrībām un citām pilsoniskās sabiedrības organizācijām; šajā saistībā atzinīgi vērtē Melnkalnes valdības un NVO sadarbības padomes izveidi; uzsver, ka ir svarīgi nostiprināt iestāžu sistēmu sadarbībai starp valdību, NVO, arodbiedrībām un citām pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

25. atzinīgi vērtē Boloņas reformu procesa īstenošanas gaitu un aicina arī turpmāk censties uzlabot gan vispārējās, gan profesionālās izglītības kvalitāti, lai dotu jauniešiem iemaņas, kas tiem nepieciešamas veiksmīgai konkurēšanai darba tirgū; aicina efektīvāk īstenot stratēģiju attiecībā uz integrējošo izglītību, iesaistot bērnus no mazāk aizsargātām grupām;

26. atzīst pasākumus, ko Melnkalnes valdība ir veikusi, lai nodrošinātu vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos, pieņemot likumu par elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem un kriminālkodeksa grozījumus, tomēr aicina veikt turpmākus pasākumus, lai nodrošinātu plašsaziņas līdzekļu izdevumu neatkarību un profesionalitāti, cita starpā palielinot sabiedriskās raidorganizācijas darbības spēju un neatkarību; aicina Melnkalnes varas iestādes demonstrēt apņemšanos, nodrošinot, lai plašsaziņas līdzekļu darbā nenotiktu politiska iejaukšanās un lai tiktu garantēta regulatīvo iestāžu neatkarība; vērs uzmanību uz nesamērīgajiem naudas sodiem par neslavas celšanu, kuri turpina kavēt žurnālistu darba brīvību un neatkarību, un aicina tiesību aktus un praksi attiecībā uz neslavas celšanu pilnībā saskaņot ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru; uzsver, ka gadījumi, kad ir ziņots par žurnālistu un pilsoniskās sabiedrības aktīvistu iebiedēšanu un fizisku vardarbību pret viņiem, ir pilnībā jāizmeklē un attiecīgā gadījumā vainīgie jāsauc pie atbildības; uzsver, ka ir svarīgi, lai žurnālisti ievērotu augstus profesionālos standartus un profesionālās ētikas kodeksu;

27. atzinīgi vērtē valsts labās sekmes ekonomikas reformu īstenošanā, bet uzsver, ka finanšu krīze parādīja tās ekonomikas modeļa potenciālās vājās vietas un ļāva konstatēt, ka steidzami nepieciešamas turpmākas strukturālas izmaiņas; konkrētāk, aicina veikt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu privatizācijas līgumu uzraudzību un piemērošanu, nodrošinātu pārredzamību valsts atbalsta piešķiršanā un pieņemtu uzņēmējdarbības vides kvalitatīvāku un vienkāršāku regulējumu, un jo īpaši lai veicinātu mazo un vidējo uzņēmumu darbību;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

28. atzīmē uzlabojumus darba tirgus darbībā, bet pauž bažas par lielo neoficiālās nodarbinātības apmēru; uzskata neoficiālo ekonomiku par dziļi iesakņojušos problēmu, kuras atrisināšanai nepieciešama padziļināta stratēģija, aptverot visus sabiedrības aspektus; vērš uzmanību uz to, ka darba tirgum joprojām ir raksturīgs strukturāls bezdarbs un vienlaikus paliek neaizpildītas brīvās darba vietas augsti kvalificētam darbam, kas liecina par neatbilstību starp pieprasītajām un piedāvātajām prasmēm; atzinīgi vērtē valsts kvalifikāciju sistēmas pieņemšanu, kas satur juridiskos priekšnosacījumus šādas neatbilstības novēršanai, un mudina Melnkalnes valdību ātri to īstenot;

29. uzsver, ka Melnkalnes attīstībā liela nozīme ir uzlabojumiem transporta infrastruktūrā un transporta sistēmas savienojamības nodrošināšanā ar kaimiņvalstu transporta sistēmām; aicina tālāk attīstīt dzelzceļa sistēmas un modernizēt esošo dzelzceļa sistēmu, kas ir dzīvotspējīga un ekoloģiska alternatīva ceļiem un varētu pārņemt būtisku preču un pasažieru pārvadājumu daļu;

30. uzsver, ka Melnkalne ir ratificējusi Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) astoņas galvenās darba tiesību konvencijas un pārskatīto Eiropas Sociālo hartu; uzsver — lai gan darba kodeksā ir paredzētas galvenās darba un arodbiedrību tiesības, tomēr vēl pastāv ierobežojumi; mudina Melnkalni tālāk nostiprināt darba un arodbiedrību tiesības; norāda uz sociālā dialoga svarīgo lomu un mudina Melnkalnes valdību palielināt centienus Sociālo lietu padomes tālākā pilnveidošanā; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot Sociālo lietu padomes pārredzamību un efektivitāti;

31. atzinīgi vērtē to, ka konstitūcijā tiek noteikts, ka Melnkalne ir ekoloģiska valsts; atzīmē tūrisma nozīmīgo lomu ekonomikā un tā iespējas dot ieguldījumu valsts attīstībā; tomēr norāda uz vides risku, ko rada tūrisms, un aicina valdību veikt turpmākus pasākumus dabas aizsardzībai, piemēram, ātri īstenot likumu par vidi un atlikušos normatīvos aktus, un norāda, ka vajadzīgi turpmāki centieni, lai novērstu Adrijas jūras piekrastes iespējamu izpostīšanu; vērš īpašu uzmanību uz nepieciešamību pēc efektīvas atkritumu apsaimniekošanas, jo īpaši vietējā mērogā, lai nodrošinātu to drošu apglabāšanu; atzinīgi vērtē pasākumus, kuru mērķis ir attīstīt ekonomiku ar zemāku oglekļa izmešu līmeni, izvērtējot valsts milzīgo hidroenerģētikas un citu atjaunojamās enerģijas veidu potenciālu, kurš palīdzēs apmierināt iekšzemes pieprasījumu un pat kļūt valstij par nozīmīgu eksporta avotu un valūtas pelnītāju; tomēr brīdina, ka *lieliem aizsprostiem* bieži vien ir būtiska negatīva ietekme uz vidi, un aicina, lai pirms to apstiprināšanas vai atļaušanas tiktu veikti pienācīgi un pārredzami ietekmes uz vidi novērtējumi, izvērtējot arī “videi saudzīgākās izvēles”, nodrošinot sabiedrības līdzdalību un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanu saskaņā ar ES *acquis*;

32. mudina Melnkalnes varas iestādes, proti, Ekonomikas ministriju, tās tīmekļa vietnē publicēt visus pielikumus un dokumentus, kas saistīti ar nesen noslēgto nolīgumu par zemūdens energokabeļa būvi starp Melnkalni un Itāliju; aicina publiskot šā darījuma sekas visā pilnībā, tostarp ietekmi uz vidi;

33. ar gandarījumu atzīmē, ka Melnkalne apņēmīgi piedalās reģionālajā sadarbībā un ir konstruktīva reģionālā partnere; uzteic Melnkalni par labajām attiecībām ar kaimiņvalstīm un tās vispārējo stabilizējošo lomu šajā reģionā; atzīmē, ka valsts ir aktīva locekle lielākajā daļā reģionālo organizāciju un ir noslēgusi ar kaimiņvalstīm virkni nolīgumu tiesas iestāžu un policijas sadarbības jomā; atzinīgi vērtē nesen ratificētos atpakaļuzņemšanas nolīgumus ar Horvātiju un Serbiju, kā arī nesen noslēgto izraidīšanas nolīgumu ar Serbiju un Horvātiju; aicina valsti steidzami atrisināt robežas jautājumu ar Horvātiju Starptautiskajā Tiesā;

34. uzsver, ka Melnkalnes parlaments bija pirmais šajā reģionā, kurš pieņēma rezolūciju par Srebrenicas genocīdu, un atzinīgi vērtē šo soli kā nozīmīgu ieguldījumu reģiona samierināšanās procesā;

35. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Melnkalnes valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

ES stratēģija romu integrācijai

P7_TA(2011)0092

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par ES stratēģiju romu integrācijai (2010/2276(INI))

(2012/C 199 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 1., 8., 19., 20., 21., 24., 25., 35. un 45. pantu,
- ņemot vērā starptautiskās cilvēktiesības, jo īpaši Starptautisko Konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu, 1992. gada ANO Deklarāciju par to personu tiesībām, kuras pieder nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām mazākumgrupām, Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Eiropas konvencijas, kas aizsargā cilvēktiesības un pamatbrīvības, jo īpaši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECHR) un ar to saistīto Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, Eiropas Sociālo hartu un attiecīgos Eiropas Sociālo tiesību komitejas ieteikumus, kā arī Eiropas Padomes Pamatkonvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. un 3. pantu, kuros noteiktas Eiropas Savienības pamattiesības un pamatprincipi, tostarp nediskriminācijas un brīvas pārvietošanās princips,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktu, kas nodrošina juridisko pamatu Savienības rīcībai, ja dalībvalstis nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus un tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu, kas attiecas uz pamattiesībām Savienībā,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu, kas Savienības tiesību nopietnu pārkāpumu gadījumā paredz sankcijas un tiesību atņemšanu uz laiku,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 9. un 10. pantu, kuros noteikts, ka Savienībai jāņem vērā — kā horizontāla prasība — augsta nodarbinātības līmeņa veicināšana, atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšana, sociālās atstumtības apkarošana, kā arī izglītības, mācību un cilvēka veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšana un diskriminācijas rases vai etniskās izcelsmes dēļ apkarošana,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 19. pantu, ar ko Padomei piešķir pilnvaras veikt piemērotus pasākumus, lai cīnītos pret diskrimināciju rases vai etniskās izcelsmes dēļ,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 151. pantu, saskaņā ar kuru par Savienības un dalībvalstu mērķi tiek noteikta nodarbinātības veicināšana, dzīves un darba apstākļu uzlabošana un pienācīga sociālā aizsardzība,

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 153. pantu, kurā noteiktas jomas, kurās Savienība atbalsta un papildina dalībvalstu darbību, jo īpaši 153. panta 1. punkta h) apakšpunktu par no darba tirgus atstumtu personu integrāciju un 153. panta 1. punkta j) apakšpunktu par sociālās atstumtības izskaušanu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību XVIII sadaļu, kas saistīta ar ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 352. pantu ("elastības klauzulu"), kurā paredzēta vajadzīgo pasākumu pieņemšana, lai sasniegtu Līgumos noteiktos mērķus,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 3., 8., 16., 18., 20., 21. un 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 1998. gada Ieteikumu Nr. 1355 par sociālās atstumtības apkarošanu un sociālās kohēzijas stiprināšanu Eiropā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Eiropas Reģionālo un mazākumtautību valodu hartu, kas atzīst reģionālās un mazākumtautību valodas par Eiropas kultūras mantojuma daļu, kā arī Eiropas Padomes Pamatkonvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību,
- ņemot vērā 2005. gada 28. aprīļa rezolūciju par romu stāvokli Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par romu sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 15. novembra rezolūciju par to, kā piemērojama Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par Eiropas stratēģiju romu jautājumā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par romu uzskaiti pēc etniskās piederības Itālijā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 11. marta rezolūciju par romu sociālo stāvokli un labāku piekļuvi ES darba tirgum ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par otro Eiropas romu samitu ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 45 E, 23.2.2006., 129. lpp.⁽²⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 283. lpp.⁽³⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 428. lpp.⁽⁴⁾ OV C 68 E, 21.3.2009., 31. lpp.⁽⁵⁾ OV C 294 E, 3.12.2009., 54. lpp.⁽⁶⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 60. lpp.⁽⁷⁾ OV C 4 E, 7.1.2011., 7. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- ņemot vērā 2010. gada 9. septembra rezolūciju par romu stāvokli un pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Regulu (ES) Nr. 437/2010, ar ko Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu groza attiecībā uz nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētas mājokļu intervences atbilstību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2007. gada decembra un 2008. gada jūnija sanāksmes secinājumus un Vispārējo lietu padomes 2008. gada decembra sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Luksemburgā 2009. gada 8. jūnijā pieņemtos Nodarbinātības, sociālās politikas veselības un patērētāju lietu padomes secinājumus par romu integrāciju, īpaši ņemot vērā secinājumiem pievienotos romu integrācijas desmit vispārējos pamatprincipus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par romu sociālo un ekonomisko integrāciju Eiropā (COM(2010)0133), darba grupas izveidi ⁽⁸⁾ (2010. gada 7. septembrī), darba grupas pirmos secinājumus ⁽⁹⁾ un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras ziņojumus,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu "Romi Eiropā: Eiropas Savienības instrumentu un politikas īstenošana romu integrācijai. Progresā ziņojums par 2008.–2010. g." (SEC(2010)0400),
- ņemot vērā pirmo Eiropas romu samitu, kas notika Briselē 2008. gada 16. septembrī, un otro Eiropas romu samitu, kas notika Kordovā 2010. gada 8. aprīlī,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0312.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 328, 6.12.2008., 55. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 132, 29.5.2010., 1. lpp.

⁽⁸⁾ IP/10/1097.

⁽⁹⁾ MEMO/10/701, 21.12.2010.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- ņemot vērā Pamattiesību aģentūras publicētos 2009. gada ziņojumus par romiem, rasismu un ksenofobiju ES dalībvalstīs ⁽¹⁾ un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra *Thomas Hammarberg* ziņojumus,
 - ņemot vērā saistītos Eiropas Padomes ieteikumus, atzinumus un paziņojumus, piemēram secinājumus, kas pieņemti Eiropas Padomes Augsta līmeņa sanāksmē par romiem (Strasbūrā, 2010. gada 20. oktobrī) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā to, ka virkne ES dalībvalstu, kandidātvalstu un citu valstu, kurās ir ievērojama Savienības iestāžu ietekme, 2005. gadā pasludināja “Romu integrācijas desmitgadi” un izveidoja Romu izglītības fondu,
 - ņemot vērā ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komitejas 77. sesijā (2010. gada 2.–27. augustā) pieņemtos ieteikumus,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes 2010. gada 15. jūnijā publicēto “Ceturto (ECRI) ziņojumu par Franciju”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A7-0043/2011),
- A. tā kā liela daļa no 10–12 miljoniem Eiropas romu — no kuriem vairākums ir ES pilsoņi — ir saskārušies ar sistemātisku diskrimināciju un tāpēc cīnās ar nepieņemamu sociālās un ekonomiskās atstumtības līmeni un cilvēktiesību pārkāpumiem, un tā kā viņi tiek ievērojami stigmatizēti un diskriminēti sabiedriskajā un ģimenes dzīvē;
- B. tā kā joprojām pastāv ekonomiskas un sociālas atšķirības starp dažādiem Eiropas Savienības reģioniem un tā kā ievērojama romu kopienas daļa dzīvo reģionos, kuri Eiropas Savienībā ir vismazāk ekonomiski un sociāli attīstīti;
- C. tā kā Eiropas Savienība ir dibināta, pamatojoties uz principiem, kas izklāstīti ES Pamattiesību hartā un ES Līgumos, tostarp uz nediskriminācijas principu, no ES pilsonības izrietošām īpašām tiesībām, brīvu pārvietošanos un vienlīdzību;
- D. tā kā 2. romu samitā Kordovā 2010. gada 8.–9. aprīlī ES trijotne kopīgajā deklarācijā pauda apņemšanos pastiprināt integrēto pieeju romu jautājumiem Eiropas Savienības un dalībvalstu politikas virzienos attiecībā uz pamattiesībām, aizsardzību pret rasismu, nabadzību un sociālo atstumtību; uzlabot Integrētās platformas romu iekļaušanai ceļvedi un noteikt prioritāros galvenos mērķus un rezultātus, un nodrošināt romu piekļuvi spēkā esošajiem Eiropas Savienības finanšu instrumentiem, jo īpaši struktūrfondiem;

⁽¹⁾ Ziņojums par rasismu un ksenofobiju ES dalībvalstīs 2009. gadā; Apsekojums attiecībā uz minoritātēm un diskrimināciju Eiropas Savienībā, Statistikas biroja aktuālie dati, ziņojums: Romu stāvoklis 2009. gadā; ES romu tautības pilsoņu situācija, pārceļoties un apmetoties uz dzīvi citās ES dalībvalstīs; Romu un klejotāju tautu dzīvošanas apstākļi Eiropas Savienībā: salīdzinošs ziņojums.

⁽²⁾ CM(2010)133.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- E. tā kā romu bērnu neiekļaušana izglītības sistēmā negatīvi ietekmē citas romu kopienas locekļu tiesības, jo īpaši tiesības uz darbu, un tā kā tas padziļina romu marginalizāciju;
- F. tā kā analfabētisms visvairāk skar kopienas, kuras vēlas Eiropā saglabāt tradicionālo nomadu dzīves veidu, un tā kā tādēļ šo kopienu bērnu izglītošanā pastāv kultūršķēršļi;
- G. tā kā romu bērnu izglītošanai ir jānodrošina vajadzīgie materiālie apstākļi un tā kā šajā nolūkā ir jānorīko arī skolu vidutāji;
- H. tā kā ES ir izstrādājusi virkni noderīgu instrumentu, mehānismu un fondu, lai veicinātu romu integrāciju, tomēr šie instrumenti ir izklaidēti dažādās politikas jomās un nav pienācīgi uzraudzīti, un tādēļ ir ierobežota to efektivitāte un sniegtais labums, un to ir grūti novērtēt; tādēļ, neskatoties uz vairāku sadarbības instrumentu un iestāžu pastāvēšanu, problēmas saistībā ar romu integrāciju pagaidām nav efektīvi atrisinātas, un šāda situācija nevar turpināties;
- I. tā kā 2005. gadā tika uzsākta "Romu integrācijas desmitgade", lai cīnītos pret diskrimināciju un uzlabotu romu ekonomisko un sociālo stāvokli, un tā kā desmitgades deklarācijas parakstītāji, proti, Bulgārija, Horvātija, Ungārija, Melnkalne, Čehija, Rumānija, Serbija, Slovākija un Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika apņēmas rīkoties, lai izskaustu diskrimināciju un novērstu nepieņemamās atšķirības starp romiem un pārējo sabiedrību;
- J. tā kā patiesa romu integrācija ir iespējama, vienīgi savstarpēji atzīstot attiecīgo kopienu tiesības un pienākumus,
- K. tā kā vairākās dalībvalstīs ir notikusi romu repatriācija un atpakaļnosūtīšana, kuru bieži pavada romu stigmatizācija un vispārēja pret romiem vērsta nostāja politiskajā diskursā;
- L. tā kā nediskriminācija — lai gan neaizstājama — nav pati par sevi pietiekama, lai pārvarētu vēsturiskās grūtības, ar kurām saskaras romi, un tā kā šā iemesla dēļ ir jāpapildina tiesību akti un politika vienlīdzības jomā, kuros risināti ar romu īpašajām vajadzībām saistīti jautājumi, pilnībā ievērojot, aizsargājot un veicinot pamattiesības, vienlīdzību un nediskrimināciju, pilnībā un nediskriminējoši piemērojot tiesību aktus, politikas virzienus un mehānismus, lai uzraudzītu romu tiesību pārkāpumus un noteiktu sankcijas, kā arī, pieņemot ES stratēģiju, nodrošināt viņu cilvēktiesību izmantošanu nodarbinātības, mājokļu, veselības aprūpes, līdzdalības sabiedrības dzīvē, apmācības, izglītības un brīvas pārvietošanās jomā un nodrošināt vienlīdzīgu šo jomu pieejamību;
- M. tā kā atklātās koordinācijas metodes ieteikuma politikas pieeja, kas pamatojas uz dalībvalstu brīvprātīgu dalību un efektīvas īstenošanas panākšanai neizmanto stingras iniciatīvas, nav izrādījusies pietiekama, lai veicinātu romu iekļaušanu, un šo problēmu varētu daļēji novērst, ES finansēšanas mehānismus ciešāk piesaistot savstarpējās novērtēšanas procesiem;
- N. tā kā etnisko mazākumtautību sievietes un jo īpaši romu sievietes saskaras ar daudz smagāku daudzējādo diskrimināciju nekā šo pašu etnisko grupu vīrieši vai vairākumtautību sievietes un tā kā romu sieviešu nodarbinātības līmenis ir vēl zemāks nekā romu vīriešiem, tomēr, ņemot vērā viņu lomu ģimenē, sievietes var ievērojami palīdzēt iekļaut marginalizētas kopienas;
- O. tā kā, izstrādājot Eiropas stratēģiju romu integrācijai, īpaša uzmanība ir jāpievērš nepilngadīgajiem un bērniem;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- P. tā kā ES stratēģijā romu integrācijai ir jārisina romu pamattiesību visu veidu pārkāpumi, tostarp diskriminācija, segregācija, naidīgi izteikumi par romiem, etniskā profilēšana un nelikumīga pirkstu nospiedumu noņemšana, kā arī nelikumīga izlikšana no mājokļa un izraidīšana — nodrošinot, ka pilnībā tiek transponētas un stingri īstenotas visas attiecīgās direktīvas un ES tiesību akti;
- Q. tā kā bažas rada aizvien pieaugoša romu stigmatizācija un pret romiem vērsta nostāja politiskajā diskursā un plašā sabiedrībā, tā kā vairākās valstīs notiekošie strīdīgie romu repatriācijas un atpakaļnosūtīšanas gadījumi romu iedzīvotājos ir izraisījuši bailes un spriedzi, kā arī radījuši biedējoši augstus rasisma un diskriminācijas rādītājus;
- R. tā kā iespēja, ka romiem būs tādas pašas tiesības un pienākumi kā attiecīgās dalībvalsts pilsoņiem, ir lielā mērā atkarīga no tā, vai viņiem ir nodrošināta juridiska pilsonības dokumentācija;
- S. tā kā kvalitatīvas izglītības un profesionālās izglītības pieejamība romiem, viņu kultūras un kultūras mantojuma popularizēšana un izpratne par to, viņu iesaistīšana asociācijās un kopienas pilnvērtīgāka pārstāvība ir būtiski holistiskas pieejas elementi romu integrācijai un iesaistei sabiedrībā paredzētu valsts un Eiropas līmeņa stratēģiju īstenošanā;
- T. tā kā kvalitatīva izglītība un apmācība ietekmē personas turpmāko dzīvi gan privātā, gan profesionālā ziņā, un iesaisti sabiedrībā, un tādēļ ir ļoti svarīgi nodrošināt visiem vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai un apmācībai bez jebkādas diskriminācijas, un tā kā kultūras daudzveidības un stereotipu apkarošanas jautājumu iekļaušana agrīna skolas vecuma mācību programmā būtiski veicina romu integrāciju un savstarpējo izpratni;
- U. tā kā 2010. gada 19. oktobrī Komisija paziņoja, ka 2011. gada aprīlī tā iepazīstinās ar ES pamatnostādņu kopumu attiecībā uz valstu stratēģijām par romu integrāciju⁽¹⁾,
1. aicina Komisiju ierosināt un Padomi pieņemt ES stratēģiju romu integrācijai (turpmāk "stratēģija"), kas būtu Eiropas Savienības mēroga orientējošs, visaptverošs vairāku līmeņu rīcības plāns, kuru sagatavo un ievieš visos politiskajos un administratīvajos līmeņos un kurš var attīstīties, kad tas ir nepieciešams, un tās pamatā vajadzētu būt tādām pamatvērtībām kā vienlīdzība, tiesību ievērošana, nediskriminācija un dzimumu līdztiesība, kā arī jāpamatojas uz uzdevumiem, mērķiem, principiem un instrumentiem, kas noteikti iepriekš minētajos Līgumos, Pamattiesību hartā un attiecīgajās Eiropas Padomes konvencijās un instrumentos, kā arī Savienības dalītai kompetencei, palīgdarbībām, koordinējošām darbībām un papilddarbībām;
 2. atzīst, ka daudzās dalībvalstīs pret romu kopienām tiek vērsta diskriminācija un/vai bieži sastopami aizspriedumi un ka šo situāciju pastiprina pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze, izraisot darbavietu zaudējumus; uzsver, ka romu iedzīvotāju integrācija ir gan visu dalībvalstu, gan ES iestāžu atbildība; aicina dalībvalstis pilnībā sadarboties ar ES un romu iedzīvotāju pārstāvjiem, lai izstrādātu integrētu politiku, paredzot izmantot visus ar ES fondu starpniecību pieejamos finanšu resursus, jo īpaši no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Eiropas Sociālā fonda (ESF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), lai veicinātu romu integrāciju valsts, reģionālajā un vietējā līmenī; aicina Komisiju īpašu uzmanību pievērst tehniskās palīdzības pieprasījumiem nolūkā efektīvāk izmantot visus pieejamos instrumentus romu kopienu integrācijai;
 3. atgādina, ka ir pieejamas Eiropas programmas un finansējums un ka tos var izmantot romu iedzīvotāju sociālajai un ekonomiskajai integrācijai, taču nepieciešama uzlabota saziņa visos līmeņos vietējās iestādēs, pilsoniskajā sabiedrībā un iespējamās mērķgrupās, lai romu iedzīvotāji par šīm iespējām būtu pietiekami informēti; turklāt mudina izmantot pašreizējos ES fondus jaunu māju būvniecībai vai esošo renovācijai, inženiertehniskās infrastruktūras, vietējo komunālo pakalpojumu, komunikāciju sistēmu, izglītības uzlabošanai, kā arī pasākumiem piekļuvei darba tirgum u. tml.;

⁽¹⁾ MEMO/10/502.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

4. aicina Komisiju:

a) noteikt stratēģijas prioritārās jomas, galvenokārt:

- pamattiesības, jo īpaši nediskrimināciju, vienlīdzību un brīvu pārvietošanos,
- izglītību, profesionālo apmācību un mūžizglītību,
- kultūru,
- nodarbinātību,
- mājokļu, tostarp veselīgas vides un pienācīgas infrastruktūras, nodrošināšanu,
- veselības aprūpi un romu veselības stāvokļa uzlabošanu,
- romu pilsoniskās sabiedrības, tostarp romu jauniešu, politisko un pilsonisko līdzdalību;

b) stratēģijā iekļaut ceļvedi par ES līmenī saistošu obligāto standartu ieviešanu prioritārajās jomās — izglītībā, nodarbinātībā, mājokļu nodrošināšanā un veselības aprūpē;

c) noteikt ar prioritārajām jomām saistītus stratēģijas mērķus, galvenokārt:

- pieņemt efektīvus diskriminācijas novēršanas tiesību aktus un pasākumus, lai aizsargātu no diskriminācijas visās dzīves jomās, tostarp daudzējādās diskriminācijas, un garantēt, aizsargāt un veicināt pamattiesības, vienlīdzību un nediskrimināciju un tiesības uz brīvu pārvietošanos, tostarp īstenot informētības palielināšanas pasākumus par romiem un pārējiem iedzīvotājiem, lai likvidētu diskriminējošus šķēršļus,
- izskaust naidīgu attieksmi pret romiem, aizspriedumus, stereotipus, rasismu un ksenofobiju, stigmatizāciju un naidīgus izteikumus par romiem, jo īpaši nodrošinot attiecīgo tiesību aktu pilnīgu īstenošanu un pienācīgu sodu piemērošanu par rasistiskiem noziegumiem,
- nodrošināt, ka plašsaziņas līdzekļi neizplata aizspriedumainus materiālus par romu kopienu, bet gan veicina pozitīvu daudzveidības tēlu, kā arī veicināt samērīgāku romu līdzdalību plašsaziņas līdzekļos,
- novērst cilvēktiesību pārkāpumus un aizsargāt cietušos, nodrošinot, ka tiem sniedz juridisko palīdzību un efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, īpašu uzmanību pievēršot romu bērnu un sieviešu stāvoklim, kuri bieži cieš no daudzējādās diskriminācijas,
- ieviest preventīvus pasākumus pret cilvēku tirdzniecību, kuras upuri nesamērīgi daudz nāk no romu kopienas,
- nodrošināt apmācību par nediskriminējošu praksi visos administratīvajos, tieslietu un policijas dienestos iesaistītajām personām,

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- iedibināt dialogu starp vietējām varas iestādēm, tiesu iestādēm, policiju un romu kopienai, lai likvidētu diskrimināciju tieslietu jomā, palielinātu uzticību un apkarotu etnisko profilēšanu,
- nodrošināt visiem vienlīdzīgu piekļuvi pilnvērtīgai izglītībai,
- nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi pieaugušo profesionālajai izglītībai un piekļuvi mūziklizglītībai,
- nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi sociālajiem pakalpojumiem un pamataprūpes infrastruktūrai, piemēram bērnu un vecāku cilvēku aprūpei,
- likvidēt segregāciju skolās un klasēs, izveidojot integrējošu skolas vidi un skolās norīkojot “romu vidutājus”,
- nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi pasākumiem, kas sagatavo konkurencei darba tirgū,
- nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi agrīnajai pirmsskolas izglītībai,
- nodrošināt izglītību meitenēm,
- nodrošināt starpkultūru izglītību,
- sekmēt skolu un ģimeņu dialogu, jo īpaši izmantojot vidutāju palīdzību,
- palielināt romu tautības skolotāju skaitu, nodrošināt romu bērniem valodas un identitātes aizsardzību, sniedzot viņiem iespēju mācīties savā valodā,
- ieviest pasākumus, lai novērstu skolas priekšlaicīgu pamešanu un sliktas sekmes,
- ieviest pasākumus, lai mācības atsāktu skolas sistēmu pametušie bērni, piemēram, izveidojot atkārtotas iespējas programmas,
- nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi kvalitatīvai vidējai un augstākajai izglītībai un stipendiju programmām,
- izskaust problēmu saistībā ar romu bērnu nesamērīgo īpatsvaru speciālajās skolās,
- apkarot bērnu nabadzību, samazināt to gadījumu skaitu, kad bērni tiek atšķirti no ģimenēm, un nepieļaut gadījumus, kad bērnus ievieto bērnu namos un speciālās aprūpes iestādēs nabadzības dēļ,
- nodrošināt efektīvu piekļuvi darba tirgum, attīstīt mikrokredītus un darīt tos pieejamus uzņēmējdarbībai un pašnodarbinātībai,
- nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi finansiālā ziņā pieejamiem un veselīgiem mājokļiem un likvidēt teritoriālo segregāciju,
- garantēt visiem romu pilsoņiem tiesības uz reģistrētu adresi, tostarp iespēju reģistrēties pilsoniskās sabiedrības organizācijā, un garantēt arī pilnīgu un atjauninātu dzimšanas, laulību reģistrāciju un miršanas datu reģistru, kā arī apkarot diskrimināciju administratīvo dokumentu izdošanas jomā,

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- izskaust nevienlīdzību veselības jomā, sniedzot vienlīdzīgu piekļuvi kvalitatīvai veselības aprūpei un profilaksei un īpašu uzmanību pievēršot nevienlīdzības izskaušanai attiecībā uz mazāk aizsargāto grupu, piemēram, sievietēm, bērnu, vecāku gadagājuma cilvēku un invalīdu, veselības aizsardzību,
 - veicināt romu pilsonisko sabiedrību, tostarp ar spēju veidošanas politiku un administratīvo spēju stiprināšanu valsts, reģionālajā un vietējā līmenī, kā arī sekmēt romu pilsonisko un politisko līdzdalību,
 - veicināt aktīvu pilsoniskumu, iesaistot romus visās sabiedriskās un politiskās dzīves jomās un paliecinot viņu pārstāvību iestādēs un vēlēšanās struktūrās vietējā, valsts un ES līmenī,
 - ieviest stratēģijā paredzēto paplašināšanās un kaimiņattiecību dimensiju, prasot romu situācijas uzlabošanu pievienošanās dalībvalstīs un kandidātvalstīs, kā arī potenciālajās kandidātvalstīs un valstīs, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika; turklāt gada progresu ziņojumos un pārskatos attiecībā uz ES kaimiņvalstīm prioritizēt rezultātu novērtējumu šajā jomā,
 - nodrošināt cieņu pret kultūru un kultūras saglabāšanu,
 - nodrošināt dzimumu līdztiesības principa integrēšanu visās politikas jomās, apmierinot romu sievietes īpašās vajadzības un vienlaikus viņas iesaistot politikas virzienu izstrādē; pārtraukt bērnu laulības,
 - pārtraukt romu atpakaļnosūtīšanu uz valstīm, kurās viņi varētu tikt spīdzināti vai pakļauti cietsirdīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai;
5. uzsver, ka svarīga nozīme ir daudzveidīgām programmām un projektiem, kuri pielāgoti dažādos apstākļos dzīvojošu romu kopienu īpašajām vajadzībām, un ka šajā sakarībā ir nepieciešams nodrošināt romu piekļuvi personalizētiem vietējiem pakalpojumiem;
6. atgādina, ka pienācīgs ienākumu atbalsts, integrējoši darba tirgi un kvalitatīvu pakalpojumu pieejamība ir pamatā aktīvai integrācijas stratēģijai, kas sniegta lēmumā 2008/867/EK;
7. uzsver, ka sociālā palīdzība, pienācīgi mājokļi un apģērbs, pieejamas kvalitatīvas agrīnās attīstības programmas un bez segregācijas īstenota augstas kvalitātes izglītība, kura nodrošina integrējošu vidi un bērna vecāku iesaisti, ir būtiska, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas, spēju pilnībā iesaistīties sabiedrībā un nepieļautu diskrimināciju nākotnē; uzsver nepieciešamību cīnīties pret skolas kavēšanu un priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, kā arī nodrošināt stipendijas un finansiālu palīdzību; uzsver, ka svarīga ir izglītība, apmācības iespējas un palīdzība atrast darbu, ko piedāvā pieaugušajiem, jo tā romiem tiek atvieglota piekļuve darba tirgum un sekmēta viņu nodarbinātība, ļaujot izvairīties no sociālās atstumtības atkārtotāšanās;
8. prasa marginalizācijas novēršanu sākt jau agrā bērnībā, proti, nodrošināt bērna iekļaušanu iedzīvotāju reģistrā tūlīt pēc piedzimšanas un tādā veidā, lai viņa valstspiederība tiktu atzīta un viņš varētu izmantot visus sociālos pakalpojumus; uzskata, ka jo īpaši romu bērniem ir jānodrošina kvalitatīvi agrīnās izglītības pakalpojumi un jāveic īpaši pasākumi, lai atbalstītu viņu mācības;
9. atgādina par problēmām, ar kurām jāsaskaras jo īpaši romu sievietēm un meitenēm, un kuras saistītas ar galēju nabadzību, diskrimināciju un atstumtību, tādējādi liedzot piekļuvi augstiem izglītības līmeņiem, nodarbinātībai un sociālajiem pakalpojumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis apmierināt romu sievietes un meiteņu īpašās vajadzības, piemērojot dzimumu līdztiesības principu visos romu iekļaušanas politikas virzienos, un nodrošināt īpaši neaizsargātu apakšgrupu aizsardzību;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

10. aicina dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus, lai informētu iedzīvotājus par vēsturisko un pašreizējo romu stāvokli, kā avotu izmantojot arī Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras ziņojumus;
11. uzsver, ka ES stratēģijā romu integrācijai vajadzētu būt paredzētiem arī pasākumiem, ar kuriem panāk romu stāvokļa uzraudzību attiecībā uz viņu sociālo pamattiesību ievērošanu, vienlīdzības, nediskriminācijas un brīvas pārvietošanās Eiropas Savienībā nodrošināšanu un minēto aspektu veicināšanu;
12. uzsver, ka kvalitatīvas izglītības un profesionālās izglītības pieejamība romiem, viņu kultūras, vērtību un kultūras mantojuma popularizēšana un izpratne par to, viņu iesaistīšana asociācijās un viņu kopienas pilnvērtīgāka pārstāvība ir būtiski holistiskas pieejas elementi romu integrācijai un iesaistei sabiedrībā paredzētu valsts un Eiropas līmeņa stratēģiju īstenošanā;
13. uzsver, ka kvalitatīva izglītība un apmācība ietekmē personas turpmāko dzīvi gan privātā, gan profesionālā ziņā, un tādēļ ir ļoti svarīgi nodrošināt visiem vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai un apmācībai bez jebkādas diskriminācijas vai segregācijas;
14. uzsver to, cik svarīgi ir šo stratēģiju pieņemt un uzraudzīt tās īstenošanu pārredzamā veidā, atbildīgiem ministriem Padomē demokrātiski uzņemoties galveno atbildību, un uzsver, ka šai stratēģijai nekādā gadījumā nebūtu jārada šķelšanās ES, izraisot domstarpības dalībvalstu starpā, bet tieši pretēji — tai būtu jāstiprina sabiedrības integrācijas process;
15. uzsver, ka ir ļoti svarīgi pienācīgi izmantot atsevišķām dalībvalstīm piešķirtos līdzekļus stratēģijā norādītajās prioritārajās jomās;
16. uzsver, ka ir jāpārbauda un jāizmēra, cik lielā mērā tiek izpildīti stratēģijas mērķi, lai varētu ieviest piešķiršanas kritērijus noteikumus ievērojošajām valstīm un sankcijas tām, kas to nedara;
17. aicina Komisiju:
- uzņemties galveno lomu stratēģiskajā koordinācijā attiecībā uz panākumu gūšanu prioritārajās jomās un ar stratēģiju saistīto mērķu sasniegšanu, sadarbojoties ar dalībvalstīm un ievērojot subsidiaritātes principu,
 - izveidot darba grupu kā pastāvīgu struktūrvienību, kas uzņemas atbildību par uzraudzību, koordināciju, uzraudzību, kontroli, novērtēšanu, ziņošanu, īstenošanas veicināšanu, iesaistīšanu un paveiktā darba kontroli, tādējādi atbildot uz nepieciešamību pēc neatkarīgas daudznozaru iestādes, kas darbojas kā “ārējs veicinātājs”, izprotot un visiem pieņemamā veidā līdzsvarojot dažādās valstu un nozaru intereses,
 - pēc vajadzības regulāri pārskatīt un atjaunināt stratēģiju un censties panākt Eiropas Parlamenta un Padomes piekrišanu veiktajām izmaiņām,
 - ņemt vērā stratēģijas prioritārās jomas un mērķus visās attiecīgajās ES līmeņa politikas iniciatīvās un programmu plānošanā,

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- ziņot par stratēģijas un valstu rīcības plānu īstenošanu un gūtajiem panākumiem un rezultātu novērtēšanu, tostarp izmantojot standartus un rādītājus, un katru gadu informēt Padomi un Parlamentu, norādot, ka ilgstoša atbalsta nodrošināšanā par kritēriju ir jāizmanto politikas efektivitāte un retrospektīvā novērtēšana,
 - nodrošināt vajadzīgo statistikas datu vākšanu un izplatīšanu un nodrošināt vietēji izstrādātas labas prakses stiprināšanu un uzlabošanu,
 - apstiprināt valstu plānu atbilstību ES stratēģijai,
 - grozīt finansējuma pārdales regulējumu, samazināt birokrātiskos šķēršļus, vienkāršot un paātrināt procedūras attiecībā uz ES līdzekļiem, kā arī prasīt dalībvalstīm ieviest vienkāršas un normatīvas finansēšanas procedūras un izmantot vispārējās dotācijas,
 - pakāpeniski ieviest obligātas institucionālas garantijas, lai nodrošinātu pret diskrimināciju un segregāciju vērstu pasākumu iekļaušanu, ņemot vērā Direktīvu 2000/43/EK un Direktīvu 2004/113/EK, kā arī lai uzraudzītu šos pasākumus un cīnītos pret stigmatizāciju,
 - ar Eiropas romu platformas palīdzību visos posmos nodrošināt visu līmeņu ieinteresēto personu un visu līmeņu romu kopienu līdzdalību un sadarboties ar citām iestādēm, dalībvalstīm, reģionu un vietējām varas iestādēm, starptautiskām finanšu iestādēm, starptautiskām plānošanas iestādēm un starpvaldību organizācijām, kā arī ar nevalstiskām organizācijām un starpvaldību iniciatīvām, atzīmējot, ka ir jāuzlabo attiecīgās politikas dalībnieku un politikas tīklu koordinācija un sadarbība, lai nepieļautu dublēšanos un uzlabotu politikas darbību savstarpēji pastiprinošo ietekmi attiecīgajā jomā, kā arī lai likvidētu iespējamu politikas virzienu pārkļāšanos un politikas virzienu konfliktu, ko izraisa ieinteresēto personu tīklu paplašināšanās;
18. atgādina, ka Komisija ir īpaši atbildīga par to, lai tiktu veicināta ES stratēģiju romu integrācijai, taču šī stratēģija ir jāīsteno vietējā līmenī;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis mobilizēt pašreizējās ES stratēģijas un instrumentus, lai nodrošinātu romu sociāli ekonomisko integrāciju un izstrādātu un īstenotu visus attiecīgos politikas virzienus, nepieciešamības gadījumā ņemot vērā romu integrācijas vispārējos pamatprincipus;
20. uzskata, ka ciešāka sadarbība starp romu līderiem, vietējām pašvaldībām un ES iestādēm ir izšķiroši svarīga, lai noteiktu galvenos uzdevumus un risinājumus, ar ko attiecībā uz romu iedzīvotāju sociāli ekonomisko integrāciju saskaras gan Eiropas Savienība, gan dalībvalstis;
21. aicina dalībvalstis piešķirt lēmējietādēm pilnvaras, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu visaptverošu un uz attīstību orientētu ES finansējumu tādu labu vietējo iniciatīvu veicināšanai, kuras atbilst romu iedzīvotāju dažādajām vietējām vajadzībām; uzsver, cik svarīgi ir apzināt un apmainīties ar labu praksi attiecībā uz romu integrāciju un sekmēt veiksmīgas pieredzes gadījumu atpazīstamību; prasa arī attīstīt institucionālas spējas, lai sniegtu nepieciešamo palīdzību (administratīvajā un projektu vadības jomā) vietējā līmenī;
22. uzskata, ka visā procesā nepieciešama romu un citu tautību organizāciju, vietējo, reģionālo un valsts iestāžu un ES struktūru saskaņota rīcība un atbildības uzņemšanās, pamatojoties uz paraugpraksi, dalībvalstīs jau apkopoto plašo zināšanu bāzi un romu integrācijas desmitgades pirmajā posmā gūto pieredzi; uzsver, cik svarīgi ir organizēt izpratni veicinošas kampaņas, jo īpaši reģionos ar lielām romu kopienām;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

23. uzskata, ka romu sociālā integrācija nav iespējama, ja valstu un Eiropas līmenī netiks izveidota un nostiprināta viņu interešu pārstāvība, tostarp politisku lēmumu pieņemšanas procesā, un viņu pilsoniskās aktivitātes ar NVO starpniecību;
24. stingri iesaka ES iestādēm apspriešanās un lēmumu pieņemšanas mehānismu aktīvāk īstenot valstu līmenī, lai izstrādātu tādu nākotnes stratēģiju, kas varētu būt lietderīga visām iesaistītajām pusēm; vērš Komisijas un dalībvalstu uzmanību arī uz to, ka ir nepieciešams izstrādāt, attīstīt, īstenot un novērtēt romu iekļaušanas politikas virzienus sadarbībā ar reģionālām un vietējām pašvaldībām, romu un citu tautību iedzīvotāju grupām, pārstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kā arī Reģionu komiteju un starptautiskām organizācijām, lai uzlabotu sabiedrības atbalstu šiem politikas virzieniem un to efektivitāti;
25. aicina Komisiju vākt un izplatīt informāciju par pieredzi un pasākumiem dažādās dalībvalstīs, jo īpaši tādās jomās kā izglītība un kultūra;
26. prasa labāk atbalstīt to projektu organizētājus, kuri tiesīgi saņemt Eiropas finansējumu, izveidojot informācijas, analīzes un labākās pieredzes apmaiņas platformas;
27. atkārtoti pauž viedokli, ka daļējs risinājums būtu dalībvalstu pilnīgs un efektīvs atbalsts projektu organizētājiem un ka dalībvalstīm sadarbībā ar Komisiju ir pienākums mudināt vietējās pašvaldības izvēlēties projektus romu iedzīvotāju integrācijai;
28. aicina dalībvalstis izstrādāt starpnozaru stratēģijas nabadzības izskaušanai, kurās tiktu ņemts vērā ar piesardzību risināmais jautājums par romu kopienas un vairākuma sabiedrības līdzāspastāvēšanu, paturot prātā, ka nodarbinātības trūkums, nabadzība un atstumtība ietekmē abas puses; uzsver, ka svarīgi ir stimulošanas pasākumi, ar kuriem paredz skaidras priekšrocības nabadzīgo iedzīvotāju iesaistīšanā darba tirgū, nevis atbalstot dzīvošanu no sociālajiem pabalstiem un iespējas strādāt nelegāli; uzsver, ka būtiska nozīme ir programmām, ar kurām veicina savstarpēju izpratni un iecietību;
29. aicina Komisiju stratēģijā iekļaut paplašināšanās dimensiju, izstrādājot izmēģinājuma projektus kandidātvalstīs un potenciālajās kandidātvalstīs, tādējādi nodrošinot valstu rīcības plānu izstrādi atbilstīgi ES stratēģijai;
30. aicina dalībvalstis nozīmēt valsts amatpersonu vai administratīvu iestādi, kurš darbotos kā "valsts kontaktpunkts" stratēģijas pārredzamas un efektīvas īstenošanas nolūkā un kuram ir izpildes pilnvaras, kurš ir atbildīgs par stratēģijas īstenošanu, koordināciju, uzraudzību, iekļaušanu un izpildi valsts, reģionālajā un vietējā līmenī, jo īpaši nodrošinot pēc iespējas mazāku birokrātiju un līdzekļu efektīvu pārvaldi un uzraudzību, kā arī ziņošanas pārredzamību;
31. aicina valstu izglītības ministrijas, kā arī Komisiju iedibināt inovatīvas un elastīgas stipendijas talantu izkopšanai un palielināt atbalstu līdzšinējām stipendijām un programmām;
32. aicina Komisiju un Padomi pieņemt argumentētus un detalizētus Lākenes rādītāju elementus sociālās un teritoriālās atstumtības un panākumu novērtēšanai; uzsver, ka Lākenes rādītāju horizontālās sadaļas jāpaplašina, tās attiecinot arī uz vismazākajām statistiski administratīvajām vienībām (LAU 1 un LAU 2); turklāt akcentē, ka nākamajiem kohēzijas politikas rādītājiem varētu pievienot arī Lākenes rādītājus, jo īpaši attiecībā uz sociālo dimensiju;
33. aicina Komisiju papildināt rādītājus ar mērķu un standartu sistēmu, lai attiecībā uz panākumu gūšanu būtu reālas politiskas saistības; turklāt uzsver, ka ir steidzami jāuzlabo dalītu datu vākšana, lai ar attiecīgajiem datiem varētu izmērīt gūtos panākumus atbilstīgi mērķiem/standartiem/rādītājiem un lai izstrādātu uz datiem balstītu politikas virzienus, palielinātu efektivitāti un uzlabotu novērtēšanu;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

34. prasa izmantot labas prakses piemērus un steidzami izstrādāt kritērijus, rādītājus un neatkarīgus pārraudzības un ietekmes novērtējuma mehānismus, lai varētu ne tikai pārbaudīt atbalstīto projektu atbilstību procedūras formalitātēm, bet arī novērtēt programmu efektivitāti un to reālos rezultātus, kā arī aicina efektīvi uzraudzīt līdzekļu izmantošanu, lai finanšu līdzekļi patiešām sekmētu romu dzīves apstākļu, veselības aprūpes, izglītības un nodarbinātības uzlabošanu;

35. uzskata, ka dalībvalstu strukturēta sadarbība attiecībā uz pašreizējām atvērtās koordinācijas metodēm nodarbinātības un sociālās integrācijas jomā ir ļoti svarīga, lai panāktu romu pilnvērtīgu integrāciju, un aicina Komisiju organizēt labas prakses un pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm un visām romu jautājumu risināšanā iesaistītajām pusēm;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis —, lai nodrošinātu, ka precīzi noteiktiem un konkrētiem mērķiem paredzēti līdzekļi iespējami efektīvi nokļūst pie tiem romiem, kuru vajadzības ir vislielākās, un panāktu ilgstošus uzlabojumus viņu dzīvē, — patiesi apņemties uzsākt mērķtiecīgākas, vairāk uz attīstību vērstas, daudzveidīgākas, elastīgākas un ilgtspējīgākas programmas ilgākam laika posmam un nodrošināt labāku teritoriālo atbilstību, galveno uzmanību pievēršot vismazāk attīstītajiem mikrorēģioniem, turklāt ņemot vērā to ģeogrāfisko, sociāli ekonomisko un kultūras kontekstu, un vienlaikus risināt nabadzības problēmu piepilsētu rajonos, lauku apgabalos un vietās, kur vērojama romu segregācija, turklāt īpašu uzmanību pievēršot dzīvošanai mazāk piemērotu mājokļu (piemēram, tādu, kuros nav ūdensapgādes, apkures, elektrības un kanalizācijas) uzlabošanai un turpmākas palīdzības sniegšanai ģimenēm to dzīves apstākļu uzlabošanā; aicina Komisiju uzraudzīt šo projektu rezultātus arī pēc tam, kad to finansējums beidzies;

37. aicina dalībvalstis uzlabot romu ekonomiskās iespējas, tostarp uzņēmējus plašāk iepazīstinot ar mikrokreditiem; aicina dalībvalstis izmantot veiksmīgu projektu pieredzi, piemēram, ja nedeklarēta uzņēmējdarbība ar ekspertu palīdzību pārveidota par likumīgu saimniecisko darbību;

38. aicina dalībvalstis un Komisiju izstrādāt skaidrus politikas virzienus romu iekļaušanai darba tirgū un izstrādāt un pieņemt pasākumus, lai apkarotu negatīvās sekas, ko izraisa ilgstoša atkarība no sociālās labklājības sistēmām;

39. atzīst, ka lielākā daļa romu ir nodarbināti neoficiāli, un, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt sociālās nodrošināšanas sistēmu ilgtspēju, aicina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem efektīvi cīnīties pret šo parādību;

40. aicina dalībvalstis apņemties iesaistīt sabiedrības pārstāvjus, piemēram, MVU un mikrouzņēmumus, romu iedzīvotāju integrācijas pasākumos attiecībā uz nodarbinātību;

41. uzsver, cik svarīga var būt MVU un mikrouzņēmumu loma romu integrācijā un iesaka izmantot pasākumus, ar kuriem atalgot tos, kuri dod ieguldījumu šā mērķa sasniegšanā;

42. uzskata, ka romu tautai, jo īpaši tādā aspektā kā romu piekļuve darba tirgum, var nodrošināt labākas izredzes, palielinot dalībvalstu ieguldījumu izglītībā un apmācībā, pievēršot īpašu uzmanību jaunajām tehnoloģijām un internetam, reģionālā un vietējā līmenī izmantojot pasākumus, kurus ir atzinušas starptautiskās zinātnes aprindas, fondi un NVO, kas darbojas izglītības un sociālās integrācijas jomā;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

43. aicina Komisiju sagatavot Eiropas krīžu karti, ar tās palīdzību nosakot, novērtējot un uzraugot tos ES mikroreģionus, kuru iedzīvotājus nabadzība, sociālā atstumtība un diskriminācija ir skārusi visvairāk, pamatojoties uz vismaz šādiem elementiem:

- darbavietu pieejamība,
- attālums līdz pilsētu centriem vai problemātiska pārmērīga koncentrācija tuvu pilsētu centriem,
- augsts bezdarba līmenis,
- nepietiekami komunālie pakalpojumi,
- nepiemēroti vides apstākļi,
- tuvumā atrodošos uzņēmumu trūkums,
- pienācīgas infrastruktūras trūkums,
- zemi ienākumi,
- zems izglītības līmenis,
- nekvalificēti cilvēkresursi,
- nekvalitatīva/dārga transporta infrastruktūra,
- sociālā spriedze,
- vietējo valsts pārvaldes iestāžu spēja apkarot nabadzību,
- nopietni cilvēktiesību pārkāpumi, diskriminācija, izlikšana no mājokļa, izraidīšana, rasisms, vietējo vai reģionālo iestāžu vai trešo personu vēšanās pret romu iedzīvotājiem;

44. aicina dalībvalstis iesaistīties datu sniegšanā par romu sociāli ekonomisko situāciju (galvenokārt saistībā ar izglītību, veselību, mājokļiem un nodarbinātību) un aicina starptautiskās organizācijas (piemēram, SDO un ESAO) iekļaut šos jautājumus to veiktajos vispārējos apsekojumos, lai palīdzētu noteikt konkrētus mērķus attiecībā uz, piemēram, to romu kopienas iedzīvotāju procentuālo daļu, kuri pilnībā apgūst vidējo un augstāko izglītību, kuri ir nodarbināti valsts pārvaldē un kuri ir pārstāvēti sociālās un politiskās dzīves dažādās nozarēs, kā arī aicina Eiropas Komisiju uz šo datu pamata palīdzēt izstrādāt precīzu un stabilu ES stratēģiju romu integrācijai;

45. tāpēc aicina Komisiju šiem mikroreģioniem sniegt īpašu atbalstu, tostarp finansiālu, un tieši izstrādāt izmēģinājuma projektus, kuri paredz vidutāju līdzdalību atbilstīgi Eiropas Padomes programmai un stratēģijas īstenošanas gaitas īpašu kontroli;

46. aicina Komisiju stratēģijā mudināt dalībvalstis, attiecīgās starptautiskās un Eiropas iestādes, NVO, romu kopienas, citas ieinteresētās personas un sabiedrību vienmēr šo mazākumtautību dēvēt par romiem vai romiem un sinti;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

47. aicina Komisiju un Padomi nākamajā daudzgadu finanšu shēmā noteiktu kohēzijas politikas finansējuma apjomu atvēlēt nepārprotamam stratēģijas atbalstam, radot izpildes rezervi ES stratēģijai romu integrācijai;

48. uzskata, ka pašreizējais ES atbalsta līdzekļu izmantošanas līmenis ir pārāk zems; tāpēc aicina Komisiju izpētīt šīs problēmas iemeslus un izstrādāt efektīvāku pieeju ES līdzekļu izmantošanas uzraudzībai, sevišķu uzmanību pievēršot tiem līdzekļiem, kuri konkrēti paredzēti sociāli atstumtām grupām; pirmām kārtām aicina steidzami apkopot datus par ES līdzekļu izmantošanas lietderību (pienācīgi ņemot vērā datu aizsardzības direktīvu prasības), lai izstrādātu uz datiem balstītu politiku;

49. uzsver to, ka romu sociālajai atstumtībai ir ievērojama nabadzības dimensija nelabvēlīgos apstākļos esošajās teritorijās, kas koncentrētas nabadzīgākajos mikrorajonos, kuriem trūkst nepieciešamo finanšu resursu, lai ar savu ieguldījumu papildinātu Kopienas finansējumu, uz kura saņemšanu tiem ir tiesības, un turklāt tiem visbiežāk trūkst administratīvas veikspējas un cilvēkresursu, lai veiksmīgi izmantotu piešķirto finansējumu; uzsver, ka jāveltī īpaši centieni šo mikroreģionu atbalstam, kas bieži vien ir perifērās starpreģionu teritorijās, un būtiskai birokrātijas noteikumu samazināšanai, lai iespējami maksimālā apmērā varētu apgūt saskaņā ar kohēzijas politiku piešķirtos līdzekļus;

50. uzskata, ka ir vajadzīgi arī jauni noteikumi par struktūrfondu piešķiršanu, iekļaujot nosacījumus par romu segregācijas novēršanu un vienlīdzīgas piekļuves nodrošināšanu sabiedriskajiem pakalpojumiem; uzskata, ka vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanas un pret segregāciju vērstu pasākumu plāni būtu jāsaprot arī vietējā līmenī, pamatojoties uz izmērāmiem rādītājiem un konkrētiem pasākumiem;

51. mudina Komisiju sniegt atbilstīgus instrumentus, lai palīdzētu dalībvalstīm nodrošināt papildināmību starp Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai, un aicina dalībvalstis romu integrācijai izmantot arī citas programmas, piemēram, PROGRESS programmu, mūžizglītības programmu, kultūras programmu (2007-2013) un veselības programmu (2008-2013);

52. prasa deleģēt ES attīstības atbalsta struktūrvienības Darba grupas romu jautājumos uzraudzībā un kontrolē, lai:

- nodrošinātu uz attīstību orientētu ES finansējumu labu vietējo iniciatīvu veicināšanai,
- savlaicīgi atklātu līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu un par to ziņotu,
- regulāri pārbaudītu līdzekļu izmantošanas lietderību un atbilstību sagaidāmajam rezultātam, tostarp nolūkiem, kādos šis finansējums ir piešķirts saskaņā ar stratēģiju,
- darbotos kā konsultants, galvenokārt pievēršoties kompleksām ES mēroga zināšanām, rādītājiem, ietekmes novērtējumu izstrādei, u. tml.,
- sniegtu mērķtiecīgu atbalstu vietējām iniciatīvām, projektiem un kompleksām programmām, kas vislabāk izpilda stratēģijas mērķus un rada efektīvus risinājumus konkrētām romu kopienu problēmām;

53. aicina gan Komisiju, gan dalībvalstis veikt dalības uzraudzības novērtēšanu, iesaistot romu kopienas un, no vienas puses, palīdzot attīstīt ieinteresēto personu spējas un, no otras puses, izmantojot neatkarīgus ekspertus, lai iegūtu reālu un objektīvu skatījumu par dažādu pasākumu un instrumentu veiksmīgu vai neveiksmīgu iznākumu; turklāt prasa Komisijai iesniegt Parlamentam to romiem paredzēto projektu sarakstu, kurus Komisija ir finansējusi kopš 2000. gada, atspoguļojot rādītājus par sasniegtajiem rezultātiem;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

54. aicina dalībvalstis ES struktūrfondu kontekstā ieviest horizontālo prioritāti “nelabvēlīgos apstākļos esošās kopienas” un piedalīties ES un romu tīklā, kas strādā pie struktūrfondu pareizas īstenošanas romu sociālās integrācijas jomā; uzsver, ka ir būtiski jāuzlabo pašreizējie pasākumi un uzraudzības un novērtēšanas mehānismi; turklāt uzsver, ka aģentūrām un organizācijām, kas īsteno struktūrfondu līdzfinansētus projektus, kuri tieši paredzēti romiem vai netieši sniedz tiem labumu, ir jānes atbildība un darbības jāveic pārredzamā veidā; turklāt prasa veikt pastāvīgu izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz to līdzekļu daļu, kas paredzēta un izlietota pašreizējās programmās un darbības izmaksās;

55. aicina Komisiju un Padomi paplašināt ES finansējuma darbības jomu, lai papildus attīstības jomai tiesīga saņemtu finansējumu būtu arī kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanas joma; turklāt uzsver, ka ir jāpārskata un, iespējams, jādiferencē līdzfinansēšana, lai to labāk varētu izmantot dažādiem pasākumiem un labuma guvējiem, un tādējādi romiem paredzētajiem projektiem varētu prasīt mazāku līdzfinansējuma daļu no valsts un lielāku līdzfinansējuma daļu no ES;

56. uzsver, ka ir ievērojami jāuzlabo savstarpēji saistītu ES politikas virzienu koordinācija, lai sekmētu sinerģiju un savstarpēju papildināmību; ir būtiski jāvienkāršo birokrātija un īstenošanas noteikumi un jālikvidē visi starp dažādiem fondiem valdošie šķēršļi, lai ar visiem instrumentiem varētu piešķirt pēc iespējas vairāk līdzekļu;

57. uzsver, ka struktūrfondu ir jāapvieno valsts un vietēja pieeja, izmantojot programmas, ko īsteno paralēli valsts stratēģijai un kas vietējā līmenī nodrošina īpašas vajadzības; turklāt uzsver, ka ir jāizveido sinerģismi starp struktūrfondu un valsts mēroga romu stratēģiju īstenošanu, kā arī starp Eiropas Sociālā fonda pārvaldes iestādēm un specializētajām romu nodaļām vai koordinācijas struktūrām, kas risina romu jautājumus;

58. aicina Komisiju un Padomi uzlabot ES fondu pieejamību pašvaldību iestādēm un romu integrācijas jomā strādājošajām NVO, vienkāršojot pieteikumu iesniegšanas procesu un noteikumus;

59. aicina Komisiju stratēģijā ieviest mehānismu, kas veicinātu romu darbā pieņemšanu gan ES, gan dalībvalstu valsts pārvaldes iestādēs, un aicina dalībvalstis pieņemt darbā valsts pārvaldes iestādēs romu tautības darbiniekus, jo īpaši iestādēs, kas piedalās ES un valsts finansētu programmu izstrādē un īstenošanā romu integrācijai;

60. uzsver, ka ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis parakstītu un ratificētu Eiropas Konvenciju par pilsonību, kurā skaidri norādīts, ka valsts iekšējos pilsonības likumos nedrīkst būt diskriminācija dzimuma, reliģiskās pārliecības, nacionālās vai etniskās izcelsmes dēļ;

61. šajā sakarībā uzsver, ka jāturpina ES programmas cīņai pret diskrimināciju, piemēram, “Progresā programma”, kā arī JASMINE (Kopīga palīdzība inovācijas tīkla veidošanas daudzveidīgu projektu īstenošanā), kas veicina ieguldījumus veikspējā, un aicina šādas programmas izstrādāt arī pēc 2013. gada;

62. atzinīgi vērtē iespējas, kuras sniedz Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Regulas (ES) Nr. 437/2010 noteikumi, saskaņā ar kuriem līdz pat 3 % no ERAF piešķiruma attiecīgajām darbības programmām vai 2 % no ERAF kopējā piešķiruma var izmantot izdevumiem saistībā ar mājokļiem marginalizētās kopienās; pauž nožēlu, ka līdz šim nav grozītas rīcības programmas, lai romu mājokļu jautājumu no jauna izvirzītu par prioritāti; aicina dalībvalstis ātri un pilnībā izmantot šo jauno iespēju saistībā ar struktūrfondu līdzekļiem, lai stiprinātu efektīvas sociālās integrācijas izredzes; aicina Komisiju izstrādāt īpašu rīcības plānu attiecībā uz šo regulējumu, lai pastieidzinātu fondu izmantošanu un ierosina paredzēt, ka Komisija sagatavo ziņojumu par to izlietojumu; turklāt aicina dalībvalstis, izstrādājot programmas romu integrācijai, lietderīgi izmantot iespējas, ko sniedz ERAF, ESF un ELFLA savstarpējā iedarbība;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

63. atzīst, ka romu kopienas ir ārkārtīgi neviendabīgas grupas un ka tādēļ tām nevar piemērot tikai vienu stratēģiju; tāpēc iesaka, lai dalībvalstu vietējās un reģionālās iestādes ierosinātu efektīvus pasākumus romu sociālajai integrācijai, kuriem būtu jāatšķiras atkarībā no specifiskajiem (ģeogrāfiskajiem, ekonomiskajiem, sociālajiem, ar kultūru saistītajiem) apstākļiem; ierosina Komisijai izmantot pieredzi, ko guvušas šīs iestādes, aktīvi veicinot romu kopienu integrāciju, un mudināt izmantot paraugpraksi un sekmīgus piemērus, lai panāktu romu sociālo integrāciju;

64. atgādina, ka galvenais sekmīgas integrācijas priekšnoteikums ir kopīgi centieni, ko velta gan dalībvalstu sabiedrība, gan romu kopienas; tāpēc aicina dalībvalstis palīdzēt uzlabot romu iedzīvotāju situāciju mājokļu un nodarbinātības jomā un iesaka dalībvalstīm un reģionālajām un vietējām varas iestādēm saskaņā ar jaunajiem noteikumiem par Eiropas Reģionālās attīstības fonda pārvaldību piešķirt līdzekļus jauniem mājokļiem nelabvēlīgos apstākļos esošās kopienās, izmantojot plašāku un sarežģītāku politikas sistēmu, kas paredz savstarpējas un divvirzienu sociālās saistības, piemēram, kopienu veidošanu, kas paredz romu piedalīšanos jaunu organizāciju veidošanā un savstarpējus centienus, lai veicinātu to, ka bērni apmeklē skolu, un būtiski samazinātu bezdarbu; tādējādi dalībvalstis var dot būtisku ieguldījumu, lai panāktu konkrētu risinājumu to atstumto grupu vietējām vajadzībām, kurām ir slikti dzīvošanas apstākļi; mudina dalībvalstis izmantot ES romu tīklu paraugprakses apmaiņas sekmēšanai;

65. aicina Komisiju un Padomi maksimāli izmantot programmas, kas paredzētas Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi, tādas kā pārrobežu sadarbības programmas, starptautiskās sadarbības programmas un starpreģionu sadarbības programmas, un izmantot Eiropas teritoriālās sadarbības grupas sniegtās iespējas;

66. aicina Komisiju un dalībvalstis analizēt un likvidēt šķēršļus romu sieviešu ienākšanai (vai atkārtotai ienākšanai) darba tirgū un pašnodarbinātībai un pietiekami uzsvērt sieviešu lomu nelabvēlīgos apstākļos esošu romu ekonomisko spēju veicināšanā un uzņēmējdarbības uzsākšanā; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt romu sieviešu iesaistīšanos ES stratēģijas romu integrācijai sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā;

67. aicina Komisiju un dalībvalstis visās ES stratēģijas romu integrācijai prioritārajās jomās kā horizontālu mērķi iekļaut romu sieviešu veikspējas uzlabošanu un spēju veicināšanu;

68. aicina Komisiju un Padomi stratēģijas mērķos iekļaut dzimumu līdztiesības veicināšanu, kā arī daudzējādās un krusteniskās diskriminācijas apkarošanu;

69. aicina Komisiju un dalībvalstis vākt, analizēt un publicēt uzticamus statistikas datus, kas sadalīti pa dzimumiem, lai varētu pienācīgi novērtēt un atjaunināt stratēģiju, kā arī izmērīt stratēģijas projektu un intervencu ietekmi uz romu sievietēm;

70. aicina stratēģijā ne tikai ES, bet arī dalībvalstu līmenī iekļaut sadarbības, informācijas apmaiņas un uzraudzības mehānismu ar Pamattiesību aģentūru, Eiropas Padomi, citām attiecīgajām starptautiskajām un Eiropas iestādēm, NVO, romu kopienām, citām ieinteresētajām personām, lai risinātu problēmas un rastu risinājumus, kā arī lai nodrošinātu, ka stratēģiju pareizi un pilnvērtīgi īsteno gan ES, gan dalībvalstu līmenī, tādējādi nodrošinot tās veiksmīgu iznākumu;

71. aicina Komisiju piedāvāt tehnisku nodrošinājumu, kas nepieciešams struktūrfondu pārvaldībā iesaistīto iestāžu administratīvās spējas uzlabošanai; aicina dalībvalstis sniegt konsultācijas un administratīvo palīdzību, piemēram, organizējot mācības, palīdzot ar atbalsta pieteikumiem un sniedzot paskaidrojumus, tādējādi atvieglojot romu iespējas saņemt informāciju par Eiropas un valstu finansējuma programmām uzņēmējdarbības un nodarbinātības atbalstam un iesniegt attiecīgus pieteikumus;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

72. aicina dalībvalstis noteikt konkrētus un precīzus uzdevumus un sīki izstrādātus un izmērāmus mērķus attiecībā uz romu sociālo integrāciju, veicot stratēģijas "Eiropa 2020" nabadzības novēršanas un sociālās integrācijas mērķu transponēšanu valstu programmās, un prasa nekavējoties veikt pasākumus, lai nodrošinātu paredzēto mērķu sasniegšanu;

73. uzskata, ka labāku nākotni romu tautai iespējams nodrošināt ar izglītības palīdzību un ka tādēļ būtiska nozīme ir ieguldījumam romu bērnu un jaunatnes izglītībā; uzsver, ka cilvēkiem ir ne vien tiesības uz izglītību, bet arī pienākums izglīties, un pauž atbalstu pasākumiem, kuru mērķis ir nostiprināt romu skolēnu līdzdalību skolu dzīvē, tostarp ar ģimeņu aktīvas iesaistīšanas starpniecību;

74. uzskata, ka, visā Eiropā popularizējot zināšanas par romu kultūru, tiks atvieglota romu un citu tautu savstarpējā sapratne Eiropā un vienlaikus arī stiprināts Eiropas starpkultūru dialogs;

75. uzskata, ka romu mazākumtautībai paredzētajā turpmākajā stratēģijā galvenā uzmanība jāpievērš izglītībai kā sociālās integrācijas veicināšanas pamatinstrumentam;

76. uzskata, ka ir jāiedibina romu jauniešiem paredzēti atbalsta mehānismi, piemēram, stipendijas un darbaudzināšanas pasākumi, lai viņus iedvesmotu ne vien iegūt diplomus, bet arī iesaistīties augstākajā izglītībā un paaugstināt kvalifikāciju;

77. uzskata, ka vajadzētu izstrādāt jauna veida stipendiju programmu, lai nodrošinātu romu studentiem augstākās kvalitātes izglītību jaunas romu vadītāju paaudzes izglītošanā;

78. uzskata, ka mācību iestādes, kuru audzēkņi no mazaizsargātajām iedzīvotāju grupām iestājas augstākā līmeņa mācību iestādēs vai kuru mācības beigušo audzēkņu procents ir augstāks par vidējo rādītāju, vajadzētu atbalstīt, un aicina Komisiju izstrādāt attiecīgus projektus;

79. uzsver, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis romu apdzīvotajās vietās un valstīs veicinātu viņu integrāciju sabiedriskajā un kultūras dzīvē un nodrošinātu romu ilglaicīgu līdzdalību un pārstāvību tajās, tostarp ar tādu pasākumu palīdzību, kuru mērķis ir veicināt profesionālās izglītības un apmācības un mūžizglītības programmu izmantošanu romu kopienas interesēs, ņemot vērā Eiropas romu dažādo grupu kultūras mantojumu un dzīvesveidu; norāda, ka, piemēram, varētu censties piedāvāt īpašu apmācību skolu darbiniekiem, veicināt romu tautības skolotāju pieņemšanu darbā, sekmēt ciešu sadarbību ar romu ģimenēm un organizācijām un nodrošināt pēcskolas atbalstu un stipendijas; norāda, ka šajā procesā aktīvi jāiesaista dalībvalstu pašvaldības un ka šim procesam vajadzētu pamudināt bezpeļņas sektoru savā darbībā iekļaut romu sabiedriskās integrācijas programmas;

80. aicina Komisiju un dalībvalstis apkarot romu sociālo atstumtību un neiekļaušanu izglītības sistēmā visās to izpausmēs un atbalstīt visas programmas, kas dod ieguldījumu romu izglītībā;

81. uzskata, ka pašvaldībām jāuzņemas atbildība par to skolēnu reintegrāciju, kuri pamet skolu sistēmu, pirms sasniegts vecums, kurā izglītība vairs nav obligāta; norāda, ka šajā nolūkā izglītības iestādēm jāinformē pašvaldības par skolēniem, kas mācības pārtraukuši;

82. aicina Komisiju atbalstīt turpmākas iniciatīvas, kas izstrādātas, lai romu bērniem un jauniešiem izglītības iespējas un aprūpi sagādātu agrā bērnībā;

83. uzskata, ka kopienās, kur nav bērnudārzu un/vai alternatīvu pirmsskolas aprūpes un izglītības iespēju, tādas ir jāizveido un vietu trūkuma gadījumā jāpalielina to skaits;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

84. aicina Komisiju atbalstīt iniciatīvas, kas izrādījušās veiksmīgas jebkāda veida segregācijas novēršanā, par prioritāti izvirzot integrācijas projektus, kuri veicina panākumus izglītības jomā un kuros ir iesaistītas romu ģimenes;
85. pauž bažas par augsto analfabētisma līmeni romu iedzīvotāju vidū un uzskata, ka ir būtiski izstrādāt un pilnveidot programmas, kas nodrošina kvalitatīvu pamatizglītību, vidējo izglītību un augstāko izglītību romu meitenēm un sievietēm, tostarp stratēģijas, kas viņām atvieglotu pāreju no pamatskolas uz vidusskolu, un procesa gaitā gan romu, gan pārējo iedzīvotāju vidū veicinātu labāku izpratni par romu kultūras mantojumu, vēsturi un vērtībām;
86. uzsver, ka zema skolu apmeklētība, liels kavējumu skaits un zems akadēmisko sasniegumu līmenis, iespējams, liecina, ka skolēni un vecāki ne vienmēr apzinās skolas nozīmi; citu būtisku faktoru vidū varētu būt resursu nepietiekamība, veselības problēmas, kvalitatīvas izglītības nepieejamība attiecīgajā vietā vai skolas transporta nepieejamība, nepiemēroti mājokļi un apgērbs, kā dēļ nav iespējams apmeklēt skolu, skolas režīms, kas neveicina integrāciju, un segregētas skolas, kas nenodrošina pietiekamu sagatavotību konkurencei darba tirgū; tādēļ uzsver, cik svarīga ir rīcība, kuras mērķis ir sekmēt, ka romu skolēni apmeklē skolas, un cik svarīgs ir nepārtraukts, regulārs dialogs par izglītības jautājumiem ar šo skolēnu ģimenēm, romu kopienu un visām ieinteresētajām personām;
87. uzsver, ka tautas sportam un profesionālajam sportam var būt svarīga nozīme romu tautības iedzīvotāju integrācijas nodrošināšanā;
88. atbalsta, ka tiek veicinātas pedagogu sagatavošanas programmas, kas nostiprina skolotāju spēju strādāt ar romu izcelsmes bērniem un jauniešiem, kā arī ar viņu vecākiem un personām, kas jo īpaši pamatskolās ir nodarbināti kā "romu vidutāji", lai sekmētu, ka romu bērni regulāri apmeklē skolu;
89. ierosina izglītības integrācijā pielāgot atšķirīgas pieejas gan to romu ģimeņu bērniem, kuras vēlas apmesties noteiktā vietā (piemēram, uzraugot, vai bērni regulāri apmeklē skolu), gan to ģimeņu bērniem, kuras vēlas turpināt nomadu dzīvesveidu (piemēram, romu nometnēs īstenojot pasākumus, kas atvieglo skolas apmeklēšanu);
90. uzsver, ka liela nozīme ir mobilitātei, mūžizglītībai, profesionālās apmācības un tālākāpmācības programmām, kuru mērķis ir nodrošināt romu jauniešu un pieaugušo romu integrāciju un pilnveidot viņu dalības potenciālu darba tirgū;
91. uzskata, ka jāizvērs apmācības sistēma darbavietās un tajā jānodrošina plašas iespējas apgūt vajadzīgās prasmes un spējas;
92. uzskata, ka apmācības piedāvājums jāaskaņo ar darba tirgus pieprasījumu, un tādēļ prasa izstrādāt valsts un reģionu līmeņa vidēja termiņa prognozes par gaidāmo pieprasījumu pēc darbaspēka;
93. aicina Komisiju attiecībā uz dalībvalstīs īstenotajām programmām un projektiem izstrādāt un īstenot kopīgas uzraudzības sistēmas, kurās būtu iesaistītas ES iestādes, dalībvalstis un romu kopienu vadītāji;
94. uzskata romu kultūru par Eiropas kultūras mozaīkas neatņemamu daļu; norāda, ka svarīgs līdzeklis, kā izprast romu tautu un tās dzīves veidu, ir vairot pārējo eiropiešu informētību par romu kultūras mantojumu, tradīcijām un valodu, kā arī par mūsdienu romu kultūru; pauž stingru atbalstu romu radošās darbības veicināšanai un saglabāšanai kā starpkultūru dialoga būtiskai sastāvdaļai;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

95. uzskata, ka romiem vajadzētu censties apgūt zināšanas par to tautu paražām un kultūru, kuru vidū viņi dzīvo, tādējādi sekmējot labāku integrāciju dzīves vietās;
96. uzskata, ka brīvprātīgā darba un sporta pasākumu popularizēšanai, iesaistot gan romu, gan citu tautību iedzīvotājus, ir svarīga nozīme ciešākas sociālās integrācijas sekmēšanā;
97. aicina Komisiju veicināt īstenotajās programmās un romu pašiniciatīvās gūto labo praksi, pozitīvos modeļus un pieredzi, lai uzlabotu iespaidu par romu tautu un tās tēlu citu kopienu skatījumā un lai palielinātu romu kopienu aktīvu līdzdalību un radošu sadarbību ES, dalībvalstu un vietēja līmeņa programmās;
98. prasa visos pārvaldes līmeņos labāk apzināt un izmantot romu tautu nodarbinātības, izglītības un kultūras sekmēšanai jau pieejamos ES līdzekļus;
99. iesaka ES turpmāko politiku attiecībā uz romu minoritāti balstīt uz diferencētu pieeju, kas būtu pielāgota dažādo dalībvalstu specifikai un iesaistīto kopienu īpatnībām;
100. vērš uzmanību uz to, ka svarīga nozīme ir stingrākiem kontroles pasākumiem attiecībā uz Eiropas līdzekļu izmantojumu romu integrēšanai;
101. uzskata, ka noderīga būtu pieredzes un labas prakses apmaiņa starp tām dalībvalstīm, kuras ir sasniegušas labus rezultātus romu integrācijā, un tām dalībvalstīm, kurām šis jautājums vēl jārisina;
102. atzīst, ka sarežģīta dokumentu noformēšana varētu būt šķērslis projektu organizētājiem; uzsver, ka nepieciešams aktīvāk rīkoties, lai vienkāršotu finansējuma piešķiršanas procesu; uzsver, ka šajā jomā Eiropas finansējums netiek pietiekami izmantots;
103. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā

P7_TA(2011)0093

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcija par rūpniecības politiku globalizācijas laikmetā (2010/2095(INI))

(2012/C 199 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību XVII sadaļas 173. pantu (bijušais Eiropa Kopienas dibināšanas līguma 157. pants), kas attiecas uz ES rūpniecības politiku un cita starpā uz Savienības rūpniecības konkurētspēju,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 28. oktobra paziņojumu "Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam — prioritāte konkurētspējai un ilgtspējai" (COM(2010)0614),

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju “ES 2020” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 15. jūnija rezolūciju par Kopienas inovāciju politiku mainīgajā pasaulē ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. septembra paziņojumu “Gatavojoties nākotnei — kopējas stratēģijas izstrādāšana svarīgām pamattehnoloģijām ES” (COM(2009)0512),
- ņemot vērā 2008. gada 22. maija rezolūciju par rūpniecības politikas termiņa vidusposma pārskatu — ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2010. gada 14. un 15. jūlija neoficiālo sanāksmi,
- ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2010. gada 1. un 2. martā notikušās 2999. sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojumu “Izejvielu iniciatīva — apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā” (COM(2008)0699),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Inovācijas Savienība” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāta sagatavoto Komisijas 2010. gada 26. aprīļa dokumentu “ES apstrādes rūpniecība — kādi ir nākamo gadu uzdevumi un iespējas?”,
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu “Ziņojums par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošanu” (COM(2009)0680),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. jūlija paziņojumu par ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plānu (COM(2008)0397),
- ņemot vērā Komisijas uzdevumā izstrādāto 2008. gada novembra ziņojumu “Videi labvēlīgu novatorisku uzņēmējdarbības modeļu veicināšana”,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 4. jūlija paziņojumu “Rūpniecības politikas termiņa vidusposma pārskats. Ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā” (COM(2007)0374),
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0022/2011),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0223.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0209.

⁽³⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 65. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- A. tā kā pasaules ekonomikas krīze skārusi Eiropas rūpniecību, padarot sarežģītāku tās pielāgošanos globalizācijas, klimata pārmaiņu, resursu daudzuma samazināšanās un demogrāfisko pārmaiņu procesiem, kā arī pārejai uz rūpniecību, kas būtu balstīta uz zināšanām un efektivitāti, un šie faktori būtiski ietekmē rūpniecības attīstību, darbaspēka tirgu un nākotnes izredzes;
- B. tā kā Eiropas Savienībai, lai varētu pārvarēt krīzes ietekmi un šīs problēmas, ir vajadzīga tāda pieeja rūpniecības politikai, kura apvieno konkurētspēju, ilgtspēju un pienācīgu darbu un kura var vienlaikus stimulēt ekonomiku, veicināt nodarbinātību, mazināt vides degradāciju un uzlabot dzīves kvalitāti;
- C. tā kā rūpniecības politika Eiropā var gūt panākumus tikai tad, ja tā ir stabili balstīta gan uz jaunu finanšu nozares sistēmu, kas veicina ieguldījumus un novērš spekulācijas, gan uz makroekonomikas politiku, kas virza ES fiskālo, ekonomikas un budžeta politiku ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības virzienā;
- D. tā kā dažas Eiropas rūpniecības nozares atrodas pastāvīgā krīzē trešo valstu negodīgas konkurences dēļ, jo īpaši darba attiecību, vides un intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma aizsardzības jomā;
- E. tā kā resursu pieejamības, tehnoloģisko inovāciju un kvalificēta darbaspēka, kā arī mērķtiecīgas un vērienīgas rūpniecības un inovāciju politikas ziņā Eiropas rūpniecība pasaules mērogā saskaras ar arvien pieaugošu konkurenci, ko rada gan rūpnieciski attīstītās valstis, gan jaunās tirgus ekonomikas valstis, piemēram, Ķīna, Indija un Brazīlija;
- F. tā kā ES stratēģija, ar kuru veicināt:

- spēcīgus un kvalificētus cilvēkresursus ar ievērojamu radošo potenciālu un aktīvu dalību inovāciju izstrādē un attīstībā;
- jaunas un inovatīvas tehnoloģijas, procesus un risinājumus, kas rada pievienoto vērtību;
- ilgtspējīgas attīstības vajadzībām pielāgotu pētniecību un izstrādi;
- efektīvu piegādes ķēdi kvalitatīvu preču un pakalpojumu ražošanai;
- efektīvāk organizētas ražošanas un vadības sistēmas;
- kopumā efektīvāku resursu izmantošanu, sekmējot oglekļa emisiju samazināšanos;
- izmaksu ziņā efektīvus un ilgtspējīgus transporta veidus;
- gudri un efektīvi organizētas loģistikas sistēmas un augstas kvalitātes infrastruktūru;
- vienotu un pilnībā strādājošu iekšējo tirgu;
- līdzvērtīgus konkurences apstākļus tirdzniecības attiecībās ar trešām valstīm,

ir vienīgais veids, kā palielināt ilgtspēju un Eiropas rūpniecības konkurētspēju, tādējādi saglabājot tās vadošo pozīciju pasaulē;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- G. tā kā Eiropas rūpniecības vadošo pozīciju pasaulē aizvien vairāk apdraud rūpniecības attīstība jaunajās tirgus ekonomikas valstīs, un tā kā tādi svarīgākie konkurenti kā ASV, Japāna un Ķīna īsteno stingru un aktīvu rūpniecības politiku, kuru atbalsta ar ievērojamiem ieguldījumiem pašos modernākajos izstrādājumos un pakalpojumos, un tāpēc ir ļoti svarīgi saglabāt un attīstīt Eiropas rūpniecības konkurētspēju, saglabāt tās vadošo nozīmi ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības veicināšanā Eiropā;
- H. tā kā rūpniecības progresu iespējams atbalstīt, apvienojot piemērotus pamatnosacījumus, gudru, tālredzīgu un mērķtiecīgu regulējumu un tirgus stimulāciju, kas pamatotos uz precīzām prognozēm par tirgus attīstību, kā arī atbalstot pasaules mēroga virzību uz videi nekaitīgiem, ilgtspējīgiem un inovatīviem ražošanas, sadales un patēriņa veidiem;
- I. tā kā vispārējā atbalsta politika attiecībā uz ieguldījumiem rūpniecībā un pakalpojumu nozarēs būtu jāizvirza par ES makroekonomikas prioritāti, jo īpaši krīzes laikos, piemēram, pašlaik, kad ieguldījumi (it īpaši kompetences, nevis produktivitātes palielināšanā) ir pirmais izdevumu veids, kas tiek samazināts; tā kā dalībvalstīm, ES, reģionālajām un vietējām varas iestādēm ir pašām jānosaka publisko ieguldījumu mērķi (piemēram, kāda daļa no kopējiem publiskiem izdevumiem būtu jāatvēl ieguldījumiem), tajā skaitā ieguldījumi taupības plānos;
- J. tā kā vērienīgas ES rūpniecības politikas pamatā jābūt spēcīgam iekšējam tirgum, turklāt gan Eiropas Savienībā, gan saistībā ar tā ārējo dimensiju; tā kā šajā sakarībā visiem rūpniecības politikas instrumentiem (piemēram, pētniecības un izstrādes politikai, reģionālajai politikai, konkurences politikai, regulējuma konverģencei un tirdzniecības politikai) jābūt piemērojamiem, izmantojot globalizācijas radītās iespējas un risinot ar to saistītos uzdevumus;
- K. tā kā deindustrializācija Eiropā ir vispāratzīts fakts, kas apdraud tās stāvokli tehnoloģiju un ekonomikas jomā, ņemot vērā arvien pieaugošo globalizāciju un spēcīgo konkurenci ar valstīm, kas strauji attīstās;
- L. tā kā ir krasi jāsamazina birokrātijas slogs uzņēmumiem un jāvienkāršo likumdošanas un normatīvā vide atbilstīgi labāka likumdošanas procesa principiem;
- M. tā kā pasaulē pastāvīgi palielinās pieprasījums pēc izejvielām un resursiem, izraisot bažas par iespējamām piegāžu traucējumiem;
- N. tā kā saskaņā ar Vācijas statistikas biroja datiem līdz pat 45 % no ražošanas vienības izmaksām veido materiālu izmaksas, un tā kā saprātīga izejvielu izmantošana un lietderīga enerģijas izmantošana tādējādi ir ļoti svarīga Eiropas rūpniecībai;
- O. tā kā ES tirgus daļa ir samazinājusies, turklāt pat neraugoties uz dažu dalībvalstu sasniegumiem; tā kā ES pārstāvniecība modernāko tehnoloģiju nozarē ir nepietiekama, it īpaši jauno informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) jomā (13 % no pievienotās vērtības ASV salīdzinājumā ar 5 % ES); tā kā darba ražīgums ES ražojošajā rūpniecībā samazinās;
- P. tā kā ražojošā rūpniecība ir galvenais ražīguma pieauguma avots gan pašā rūpniecībā, gan pārējās tautsaimniecības nozarēs, un tā kā inovācijas rūpniecības jomā ir viens no galvenajiem jaunu pakalpojumu attīstības un tādējādi arī ilgtermiņa izaugsmes veicinātājiem, jo īpaši ņemot vērā ES demogrāfiskās tendences;
- Q. tā kā rūpniecība veido būtisku ES tautsaimniecības daļu, proti, tā nodrošina 37 % no Eiropas Savienības IKP (kopā ar saistītiem pakalpojumiem), 80 % no izdevumiem pētniecības un izstrādes jomā un 75 % no eksporta apjoma;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- R. tā kā ES tradicionālās rūpniecības nozares ir svarīgas, un tā kā to pieredze ir jāizmanto lietderīgi;
- S. tā kā Eiropas starptautiskie konkurenti, piemēram, ASV un Āzijas valstis, ir pieņēmušas aktīvu rūpniecības politiku, kuras pamatā ir liela apjoma ieguldījumi pētniecībā un izstrādē svarīgākajās nozarēs;

Jauna pieeja ilgtspējīgai rūpniecības politikai

1. atzinīgi vērtē to, ka stratēģijā "Eiropa 2020" un paziņojumā par integrētu ES rūpniecības politiku Komisija beidzot atzīst, cik svarīgs ir plaukstoša rūpniecības un jo īpaši ražošanas bāze ilgtspējīgai izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā, un apņemas īstenot integrētu rūpniecības politiku, kuras pamatā ir sociālās tirgus ekonomikas princips;
2. atbalsta Komisijas ierosināto priekšlikumu par integrētu rūpniecības politiku un ņem vērā, ka tā vērsta uz ES rūpniecības konkurētspējas atjaunošanu; šajā sakarībā uzsver, ka, ņemot vērā globālās problēmas, ir svarīgi, lai Eiropas rūpniecības atjaunošanas pamatā būtu energoefektivitāte un resursu lietderīga izmantošana, ja Eiropas rūpniecība vēlas saglabāt konkurētspēju arī nākotnē;
3. uzsver to, ka dažādajiem Komisijas ierosinātajiem pasākumiem arī turpmāk jābūt pieejamiem patērētājiem, jo īpaši laikā, kad Eiropas tautsaimniecība, galvenokārt jaunajās dalībvalstīs, vēl arvien atgūstas no aizvadīto gadu desmitu nopietnākās krīzes;
4. uzsver to, ka saskaņā ar 2002. gada Johaneshurgas konferences atziņām ilgtspējīgas attīstības pamatā jābūt trim aspektiem, proti, ekonomiskajam, sociālajam un vides aspektam, un ka lai radītu pašu konkurētspējīgāko ekonomiku, ir jāpastiprina rūpniecības politika, panākot šo aspektu līdzsvarotu kombināciju;
5. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt vērienīgu, ekoloģiski efektīvu un videi nekaitīgu ES rūpniecības stratēģiju, lai ES teritorijā atjaunotu ražošanas potenciālu un radītu labi apmaksātas darba vietas kvalificētiem darba ņēmējiem;
6. uzsver, ka ir vajadzīga regulatīvo noteikumu ilgtermiņa paredzamība un stabilitāte, kas rūpniecībai ir būtiska ieguldījumu plānošanā; tāpēc prasa Komisijai kopā ar Eiropas Parlamentu un Padomi izstrādāt visaptverošu koncepciju par Eiropas rūpniecību 2020. gadā, kuras mērķis būtu rūpniecības konkurētspēja un ilgtspēja un kurā būtu noteiktas vadlīnijas, piemēram, attiecībā uz energoefektivitāti un resursu efektīvu izmantošanu, lai sekmētu izaugsmi, nodarbinātību un līdz ar to arī labklājību Eiropā; šajā sakarībā pauž nožēlu par reālu priekšlikumu trūkumu Komisijas paziņojumā;
7. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai saistībā ar izmaiņām ES līgumos, kas šobrīd tiek izskatīti, Eiropas Centrālajai bankai noteiktajos mērķos nodarbinātībai tiek ierādīta tikpat liela nozīme kā inflācijas apkarošanai;
8. uzsver, ka attīstība nevar notikt bez stabilas un spēcīgas rūpniecības bāzes; atzīst, ka attīstība var sekmēt darba vietu radīšanu un iedzīvotāju dzīves līmeņa saglabāšanu;
9. aicina valsts iestādes samazināt birokrātiju, novērst formalitāšu dublēšanos un palielināt pārredzamību attiecībā uz lietu izskatīšanas termiņiem;
10. uzsver, ka tas būs iespējams tikai ar rūpniecību, kuras pamatā ir zināšanas un spēcīga ražošanas bāze;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

11. uzsver, ka jauna ilgtspējīga rūpniecības politika var būt sekmīga tikai tad, ja tiek īstenota integrēta starpnozaru pieeja, kuras pamatā ir praktiskas horizontālas un nozaru iniciatīvas, kas balstītas uz objektīviem ekonomiskiem argumentiem, vērstas uz tādu kopīgu jautājumu risināšanu, kuri būtiski ietekmē vairākas nozares un nodrošina konkrētus rezultātus gan uzņēmumiem, gan patērētājiem Eiropas, valstu un reģionālā līmenī;

12. uzsver, cik nozīmīgas Eiropas rūpniecības izmaksu struktūrā ir tādas nozares kā enerģētika un transports; uzskata, ka arī turpmāk jāuzlabo šo nozaru konkurētspēja, izmantojot privatizāciju; ņemot to vērā, pauz pārlicību, ka ir jāierobežo valsts finansējums uzņēmumiem, kas darbojas liberalizētā tirgū, un jāveic pasākumi, lai pakalpojumu sniegšanas brīvību attiecinātu uz visiem transporta veidiem;

13. uzskata, ka Eiropas rūpniecības sekmīgas attīstības makroekonomiskie pamatnosacījumi jāveido, pienācīgi ņemot vērā resursu ierobežotību un to daudzuma samazināšanos; šajā sakarā uzskata, ka par Eiropas mērķi jāizvirza ne vien pašreizējās konkurētspējas veicināšana, bet galvenokārt nākotnes konkurētspējas nodrošināšana;

14. uzskata, ka ES rūpniecības stratēģijā jānosaka stratēģiski svarīgākās ieguldījumu jomas, un aicina Komisiju un dalībvalstis atspoguļot šīs prioritātes nākamajā finanšu plānā, gada budžetos un ES politikas virzienos;

15. uzskata, ka ir svarīgi pieņemt integrētu rūpniecības politiku, saskaņā ar kuru Eiropas iniciatīvas visās jomās papildina vispārējos attīstības mērķus un nav tiem pretrunā;

16. mudina Komisiju pasteidzināt ES vienotā tirgus izveides pabeigšanu, jo tas ir priekšnosacījums konkurētspējīgai rūpniecībai un inovācijām;

17. uzsver, ka godīga konkurence un atvērts tirgus ir būtiski priekšnosacījumi, lai rastos jaunas un dinamiskas rūpniecības nozares;

18. pauz pārlicību, ka attiecībā uz ieguldījumiem pārstrukturēšanā un jaunu rūpniecības nozaru attīstībā būtiska nozīme būs ne vien publiskajam sektoram, bet arī privātajam sektoram, nodrošinot gan darba vietu radīšanu, gan pāreju uz resursu izmantošanas ziņā efektīvu ekonomiku ar zemām oglekļa emisijām; uzskata, ka tādēļ ir svarīgi izveidot pareizu sistēmu šo privāto ieguldījumu veicināšanai;

19. uzsver, ka jaunajai integrētajai pieejai nepieciešama ļoti efektīva sadarbība Komisijas iekšienē un saskaņotība starp dažādiem Komisijas politikas virzieniem; šajā sakarībā aicina Komisiju izveidot pastāvīgu rūpniecības politikas darba grupu, kas būs atbildīga par koordinēšanu un pielāgos virzienus un pasākumus saskaņā ar jauno integrēto Eiropas rūpniecības politikas stratēģiju, kā arī pārbaudīs to īstenošanu;

20. aicina Komisiju vairāk pievērsties konkurētspējas aspektiem ietekmes novērtēšanas procesā ("konkurētspējas pārbaude") un *ex-ante/ex-post* novērtējumā ("derīguma pārbaude") un visos Komisijas dienestos pēc iespējas ātrāk ieviest šo būtisko lietpratīgas regulēšanas daļu; uzsver, ka ilgtspēja ir būtiski svarīga pastāvīgai konkurētspējai un resursu izmantošanas ziņā efektīvai ekonomikai ar zemām oglekļa emisijām;

21. uzsver, ka Eiropas Savienība varētu izveidot konkurētspējīgāko rūpniecību pasaulē, cita starpā:

— izmantojot jaunus kvalitātes un efektivitātes standartus;

— saīsinot laiku jauno produktu nonākšanai tirgū, panākot to ar mūsdienīgu IKT analīzes, izstrādes, ražošanas un uzturēšanas instrumentu, metožu un procesu palīdzību;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

— veicinot MVU un aprīkojuma nozares attīstību piegādes ķēdē;

— apņēmīgi cenšoties panākt sinerģiju starp civilo un militāro pētniecību;

22. atbalsta Komisijas paziņojuma 3. punktā ierosināto iniciatīvu konsekventi analizēt rūpniecības politikas ietekmi uz turpmākajiem tiesību aktiem un novērtēt šo tiesību aktu īstenošanu un uzsver, ka ir jāiesaista sociālie partneri un jāpanāk pēc iespējas lielāka pārredzamība;

23. uzsver, ka jauna ilgtspējīga rūpniecības politika var būt iedarbīga tikai tad, ja tā tiks īstenota ciešā saskaņā ar dalībvalstu rūpniecības politiku, un tādēļ aicina Komisiju 2011. gadā izmantot saskaņā ar Lisabonas līguma 173. panta 2. punktu iespējamās iniciatīvas, proti, noteikt pamatnostādnes un rādītājus, veicināt iespējami labākās tehnoloģijas un prakses apmaiņu un izplatīšanu, izmantot uzraudzības un novērtēšanas procedūras;

24. aicina Komisiju kopā ar Eiropas Parlamentu un Padomi izstrādāt jaunu sistēmu, kas ļautu dažādu dalībvalstu uzņēmumiem efektīvāk strādāt kopā un mudinātu tos šādi rīkoties, nosakot un sasniedzot to rūpniecības prioritātes; uzskata, ka tas stiprinās Eiropā ražoto produktu konkurētspēju un uzlabos iespējas reaģēt uz mainīgajiem pasaules tirgus nosacījumiem;

25. pauž pārliecību, ka jaunas ilgtspējīgas rūpniecības politikas panākumi ir atkarīgi no visu ieinteresēto pušu, tajā skaitā sociālo partneru, reģionālo un vietējo varas iestāžu, MVU pārstāvju un pilsoniskās sabiedrības līdzdalības; aicina Komisiju visās jomās un pasākumos stingri ievērot partnerības principu, kas ietver arī iespējamo pasākumu kopīgu paredzēšanu un novērtēšanu, tostarp arī stratēģiju/pasākumu/programmu pārskatīšanu;

26. uzskata, ka ES rūpniecības politika globalizācijas laikmetā būs sekmīga tikai tad, ja tajā tiks ņemta vērā pakāpe, kādā Kopienas politikas virzieni ir pielāgoti nākotnes uzdevumiem, ar kuriem Eiropas reģioni un to vietējā rūpniecība saskaras pašlaik un saskarsies turpmākajos gados, lai panāktu, ka attiecīgie Eiropas politikas virzieni veicina MVU efektivitātes un konkurētspējas pieaugumu, jo MVU ir galvenie Eiropas rūpniecības veidotāji; šajā sakarībā uzsver, ka sīkāk jāanalizē šo uzdevumu nākotnē radīto ekonomisko, demogrāfisko, klimata un ar enerģiju saistīto pārmaiņu ietekme, ņemot vērā to reģionālo dimensiju un iespējamās atšķirības starp reģioniem, tādējādi ietekmējot ES rūpniecības viendabīgu izaugsmi; uzsver reģionu vadošo lomu, veicinot rūpniecības pāreju uz videi nekaitīgāku ražošanu un atjaunojamo enerģijas avotu attīstību;

27. norāda, ka rūpniecības politika lielā mērā ir atkarīga no ES rūpniecības aizsardzības pret trešo valstu negodīgu konkurenci;

28. prasa Komisijai steidzami izstrādāt precīzu šīs stratēģijas īstenošanas uzraudzības grafiku un iesniegt ikgadēju progresa ziņojumu; turklāt uzskata, ka Komisijai katru gadu atkārtoti jāizvērtē šo vadlīniju un iniciatīvu efektivitāte, lai noteiktu jebkādas problēmas, kas radušās to īstenošanas laikā, un izvirzītu papildu mērķus, lai nodrošinātu, ka ES rūpniecības politika vienmēr atbilst pašām mūsdienīgākajām prasībām;

29. norāda, ka internacionalizācija ir galvenais uzņēmumu konkurētspējas faktors, un tāpēc aicina Komisiju palielināt centienus pēc iespējas aktīvāk veicināt uzņēmējdarbības atbalsta tīklos iegūtās zināšanas, lai tās varētu izmantot uzņēmumi, kas atrodas internacionalizācijas procesā;

30. uzsver, ka Eiropas mēroga struktūras un infrastruktūra, kuru mērķis ir apvienot avotus un resursus, varētu radīt Eiropas rūpniecības modeli, kas spētu konkurēt pasaules tirgū;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

Finansējums

31. aicina piešķirt vērienīgu finansējumu rūpniecības politikai un infrastruktūras objektiem (it īpaši pētniecības, enerģētikas, telekomunikāciju un transporta (TEN) infrastruktūrai) — “sabiedriskajiem pakalpojumiem”, kas veido uzņēmējdarbības vidi; šajā sakarībā uzskata, ka ir svarīgi izlaist ES obligācijas (eiroobligācijas vai projektu obligācijas), lai dotu iespēju Savienībai finansēt inovācijas, infrastruktūru un rūpniecības nozaru atjaunošanu;

Inovācijas

32. uzsver, ka inovācijas ir rūpniecības politikas attīstības un izaugsmes galvenais avots, un ka visām iniciatīvām inovāciju atbalstam vajadzētu:

- būt vērstām uz inovāciju visaptverošu definīciju, kura attiektos uz izstrādājumiem un ražošanas sistēmām, pakalpojumiem, procesiem, apmācību, organizāciju, kvalitāti, vadību, izplatīšanu un aizsardzību;
- ņemt vērā trešajās valstīs īstenoto politiku un veikt atbilstošas korekcijas atsevišķās Eiropas iekšpolitikas jomās, piemēram, tajās, kas regulē valsts atbalstu pētniecībai, attīstībai un inovācijām;
- īpaši attiekties uz produktu un pakalpojumu izstrādi, ražošanu un sastāvu visā izgatavošanas procesa un pievienotās vērtības ķēdē, nodrošinot atbalstu līdz posmam pirms produkta laišanas tirgū;
- būt neitrālam no tehnoloģiju viedokļa;
- par svarīgāko mērķi izvirzīt labvēlīgas vides nodrošināšanu uzņēmumiem, lai tie varētu ieguldīt pētniecībā un izstrādē un inovācijās, izmantojot efektīvas finanšu sistēmas un ciešāku sadarbību starp nozarē iesaistītajiem, starp dažādām nozarēm un vērtību radīšanas ķēdēs, pētniecības institūtos un augstskolās;
- būt vērstam uz ražošanas nozīmi inovācijas fāzē; ja visa rūpnieciskā ražošana tiek pārvietota uz citām pasaules daļām, zināšanu radīšanas process Eiropā zaudēs pamatu un arī tiks pārvietots, jo teorētiski radītās idejas nevarēs uzreiz pārbaudīt praksē;
- veicināt jaunradi un darba ņēmēju rosinātas inovācijas valsts un privātajās organizācijās;

33. uzsver, ka ir skaidrāk jānosaka atšķirība starp pētniecību un inovācijām kā darbībām, kurām, lai gan cieši saistītām, ir atšķirīgi mērķi, līdzekļi, intervences instrumenti un darba metodes — pētniecībai, ko uzņēmumi veic savas izaugsmes interesēs, jārada jaunas zināšanas, un pēc būtības tai jābūt pētnieciskai, neatkarīgai un ar risku saistītai; turpretī inovāciju mērķis ir radīt jaunus produktus, jaunus pakalpojumus un jaunus procesus, kas tieši ietekmē tirgu, sabiedrību un pašus uzņēmumus;

34. uzskata, ka ir pierādījies, ka tieši kritēriju un standartu noteikšana ir bijis spēcīgs virzītājspēks, lai veicinātu inovācijas un ilgtspējīgu konkurētspēju vairākās rūpniecības nozarēs; aicina pastiprināt Eiropas standartizācijas sistēmu, veicot pasākumus, kas veicina vienkāršošanu, pārredzamību, izmaksu samazināšanu un ieinteresēto personu iesaisti;

35. vērš uzmanību, ka ir vajadzīga labāka koordinācija dalībvalstu starpā un ciešāka sadarbība starp uzņēmumiem, veidojot uzņēmumu grupas, tīklus un izcilības centrus;

36. uzskata, ka ES konkurētspēja lielā mērā ir atkarīga no jaunrades potenciāla, pētniecības un izstrādes iespējām, kā arī no saiknes starp jaunradi un ražošanu;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

37. aicina nākamajā plānošanas periodā pēc 2013. gada (8. pamatprogramma) par prioritāti noteikt būtisku izdevumu palielināšanu pētniecībai (ES mērķis — 3 % no IKP jāpiešķir pētniecībai un izstrādei, 1 % no IKP jāizmanto publiskajam finansējumam), lai Eiropas rūpniecība arī turpmāk būtu tehnoloģiju ziņā augsti attīstīta un konkurētspējīga pasaules mērogā, tādējādi privātos ieguldījumus izmantojot efektīvi; atzīmē, ka līdzās pastiprinātai uzmanībai, kas pievērsta inovatīvo procesu pētniecībai, pārvaldībai un organizāciju un darba ņēmēju iesaistīšanai inovāciju izstrādē, ir nepieciešama pētniecība arī vispārēju pamattehnoloģiju jomā; turklāt uzsver, ka jāvienkāršo administratīvās procedūras un procedūras attiecībā uz piekļuvi finansējumam;

38. norāda, ka pētniecības un izstrādes potenciāla pieaugošās atšķirības starp reģioniem ir problēma, kas jārisina ne tikai ar kohēzijas politikas palīdzību, bet arī attiecīgi veidojot pētniecības un inovāciju politiku; šajā sakarībā papildus pētniecības finansēšanai aicina darbības programmu ietvaros finansējumu pārvietot, lai atbalstītu inovācijas un uzlabotu pētniecības izmantošanu tirgus risinājumiem, kas kalpo sabiedrībai;

39. norāda, ka ievērojami lielāki privātā un publiskā sektora ieguldījumi pētniecībā un izstrādē ir būtiski, lai ES rūpniecība saglabātu vadošās pozīcijas tehnoloģiju jomā un konkurētspēju pasaulē tādās jomās kā atjaunojamā enerģija un transporta efektivitāte; atzīmē, ka, lai atbalstītu privātā sektora ieguldījumu pieaugumu pētniecībā un izstrādē, ir nepieciešams strādājošs inovatīvu produktu tirgus un stabila ieguldījumu vide; uzskata, ka ir vajadzīgs lielāks publiskā sektora ieguldījums pētniecībā un izstrādē, lai piesaistītu privātā sektora ieguldījumus un veicinātu sadarbību, un ka publiskā finansējuma procedūru vienkāršošana, it īpaši ES pamatprogrammās, ir priekšnosacījums pastiprinātai rūpniecības nozares līdzdalībai;

40. tomēr atzīst, ka privātajam sektoram ir jāpalielina savs pētniecības un izstrādes finansējums, lai Eiropa sasniegtu ieguldījumu līmeni, kāds vajadzīgs, lai inovācijas kļūtu par ekonomikas izaugsmes virzītājspēku; tāpēc aicina Komisiju pārbaudīt, kādi šķēršļi kavē Eiropas uzņēmumus nodrošināt ieguldījumu līmeni, kas ir līdzvērtīgs starptautisko partneru, piemēram, ASV, ieguldījumiem, un nepieciešamības gadījumā veikt atbilstošus grozījumus tiesību aktos vai arī citus nenormatīvus pasākumus;

41. uzskata, ka kopīgas tehnoloģiju ierosmes (piemēram, "Clean Sky") ir ļoti noderīgs līdzeklis, lai apvienotu dalībvalstu, ES un privātā sektora finansējumu inovatīviem projektiem ar izteiktu stimulējošu efektu; aicina turpināt finansējuma piešķiršanu iesāktajiem projektiem, lai varētu tos pabeigt, un uzskata, ka ir būtiski izstrādāt jaunus projektus daudzsoļosās nozarēs (piemēram, biotehnoloģiju, nanotehnoloģiju, kosmosa, atjaunojamo enerģijas avotu, jaunu transporta veidu un jaunu materiālu jomā);

42. aicina konsekventi izmantot un nostiprināt dalībvalstu zinātnisko un tehnoloģisko pieredzi, galvenokārt attiecībā uz svarīgām pamattehnoloģijām;

43. atzinīgi vērtē augsta līmeņa ekspertu grupas izveidi, lai izstrādātu kopēju ilgtermiņa stratēģiju un rīcības plānu attiecībā uz svarīgām pamattehnoloģijām, nodrošinot to potenciāla pilnīgu izmantošanu;

44. uzsver riska dalīšanas finanšu mehānisma (RSFF) panākumus, jo šis mehānisms ir svarīgs veids, kā EIB finansē pētniecību un izstrādi un inovācijas; mudina Komisiju nodrošināt ievērojami vairāk līdzekļu, tajā skaitā ar apgrozības inovāciju fondu no ERAF līdzekļiem, un veicināt tiešos privātā sektora ieguldījumus un inovatīvus finansēšanas mehānismus augsta riska inovatīviem projektiem un tādiem projektiem, kuros piedalās attiecīgi MVU; uzsver arī, ka ir svarīgi inovāciju programmas padarīt pieejamākas MVU, samazinot birokrātiskos šķēršļus;

45. pauž bažas par to, ka uzņēmumi maz izmanto struktūrfondus inovatīvu projektu finansēšanai; uzskata, ka pārvaldības iestādēm jācenšas labāk informēt uzņēmumus par darbības programmām un sniegt šiem uzņēmumiem visu nepieciešamo palīdzību projektu īstenošanā;

46. aicina Komisiju sagatavot paraugprakses sarakstu attiecībā uz pastāvošajiem un plānotajiem finansēšanas mehānismiem, fiskāliem pasākumiem un finanšu stimuliem inovāciju veicināšanai un katru gadu to atjaunināt un pārskatīt šo pasākumu efektivitāti;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

47. aicina apsvērt jaunu, alternatīvu mehānismu ieviešanu, lai risinātu problēmu, kas saistīta ar finansējuma nepietiekamību ES uzņēmumiem, it īpaši MVU; uzskata, ka šādiem mehānismiem:

- jābūt balstītiem uz publiskā un privātā sektora partnerību, sadalot risku starp privātajiem un publiskiem ieguldītājiem;
- jānodrošina publisko ieguldījumu pēc iespējas iedarbīgāks sviras efekts, tādējādi veicinot būtiskus privātā sektora ieguldījumus;
- jāņem vērā tādu inovatīvu MVU īpašās vajadzības, kuriem nav vajadzīgā kapitāla vai aktīvu, lai piesaistītu līdzekļus aizņēmumu veidā;
- jāveicina Eiropas pētījumu rezultātu komerciāla izmantošana, kā arī tehnoloģiju nodošana MVU;
- jāatbalsta Eiropas Investīciju bankas darbība,

un tie jāīsteno ar šādiem instrumentiem:

- Eiropas inovāciju finansēšanas fondu, kura uzdevums būtu ieguldīt uzņēmējdarbības uzsākšanas un attīstības posmā, izmantojot riska kapitālu;
- Eiropas patentu fondu, lai veicinātu tehnoloģiju nodošanu starp pētniecības centriem un uzņēmumiem, it īpaši inovatīviem MVU;
- aizdevumiem ar labvēlīgākiem nosacījumiem, nekā tirgū pieejamajiem aizdevumiem;

48. atzīst, ka ES problēma ir mazāks jaunu vadošo izgudrotāju īpatsvars nozarēs, kur ir liels pētniecības un izstrādes īpatsvars, jo īpaši biotehnoloģiju un interneta jomā; tāpēc uzsver, ka ir jāveicina viņu izaugsme, novēršot šķēršļus, ar kuriem viņiem nākas saskarties jaunajās nozarēs, un cieši uzraugot jaunus inovatīvus tirgus, pielāgojot dažādus politikas instrumentus to īpašajām vajadzībām;

49. aicina Komisiju radīt labvēlīgu vidi uzņēmumiem darbības uzsākšanas un attīstības posmā, izmantojot šim nolūkam paredzētos pakalpojumus, kas ļauj jaunajiem uzņēmējiem pārvarēt šķēršļus, kas parasti kavē sākt jaunas ražošanas darbības (ar infrastruktūru saistīti šķēršļi, informācijas pieejamība, pakalpojumu izmaksas, intelektuālā īpašuma pārvaldība);

50. visbeidzot aicina ES reaģēt uz Eiropas riska kapitāla tirgus sadrumstalotību, ieviešot ES sistēmu Eiropas fondu izveidošanai;

51. uzsver to, ka ieguldījumus pētniecībā un izstrādē un inovācijās var veikt arī, izmantojot valsts nodokļu atvieglojumus un piekļuvi specializētajam finansējumam, piemēram, riska kapitālam;

52. aicina turpināt sekmēt tehnoloģijas ilgtspējīgai attīstībai, kā tas jau uzsākts ar Vides tehnoloģiju rīcības plānu (ETAP), kurā savstarpēji saistītas pētniecības, vides un ekonomikas politikas stratēģijas, un aicina izstrādāt vērienīgu ETAP plāna turpinājumu, kurā tiks apvienoti centieni pētniecības, izglītības, apmācības un rūpniecības jomā, kā arī aicina piešķirt pietiekamus finanšu resursus tā īstenošanai; uzsver nepieciešamību palielināt finansējumu Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskajam plānam (ETS plānam);

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

53. aicina rūpniecību iesaistīties ekoinovāciju izstrādē, lai tādējādi palielinātu nodarbinātības iespējas; šajā sakarībā atzīmē, ka uzņēmēju informēšanai, demonstrējot viņiem jaunas uzņēmējdarbības iespējas, būs izšķirīga nozīme, lai gūtu panākumus stratēģijā, kuras mērķis ir efektīva resursu izmantošana ekonomikā un ilgtspējīgu nozaru izveide;

54. ierosina apsvērt arī citus finansējuma veidus inovatīvu tehnoloģiju attīstības atbalstam, apvienojot dažādas ieinteresētās personas dažādos līmeņos (Eiropas, dalībvalstu un vietējā līmenī), kā arī izmantojot dažādus instrumentus, tostarp publiskā un privātā sektora partnerību un riska kapitālu;

55. aicina pievērst īpašu uzmanību inovāciju atbalstam izejvielu efektīvas un ilgtspējīgas izmantošanas jomā;

56. atgādina, ka publiskais iepirkums ir nozīmīgs Eiropas vienotajam tirgum, jo tā vajadzībām ik gadu tiek izlietoti 17 % no Eiropas Savienības IKP; norāda, ka tādi konkurenti kā Ķīna un ASV ir noteikuši vērienīgus mērķus attiecībā uz inovatīvu un ekoloģisku produktu iepirkumiem; aicina dalībvalstis un Komisiju vajadzības gadījumā vienkāršot un uzlabot valstu un ES iepirkuma noteikumus un nodrošināt to atbilstību pārredzamības, taisnīguma un nediskriminācijas noteikumiem; aicina Komisiju informēt par pastāvošajām iespējām iepirkuma procedūrā ietvert inovāciju veicināšanas un ilgtspējas kritērijus saskaņā ar spēkā esošajiem ES iepirkuma noteikumiem, nodrošināt atbilstību stratēģijai "Eiropa 2020", un veicināt šo iespēju izmantošanu; uzsver, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt savstarpīgumu attiecībā uz piekļuvi ārējam publisko iepirkumu tirgum, lai dotu iespēju ES uzņēmumiem konkurēt starptautiskajā tirgū godīgos konkurences apstākļos;

57. atzīmē, ka publiskie iepirkumi pirmskomercializācijas posmā var dot svarīgu sākotnējo impulsu inovatīvu un ekoloģisku tehnoloģiju ienākšanai jaunajos tirgos, tādējādi arī uzlabojot sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti un efektivitāti; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot informācijas apmaiņu ar valsts iestādēm par publiskā iepirkuma iespējām pirmskomercializācijas posmā;

58. uzskata, ka nevajadzētu pārāk zemu novērtēt publisko iepirkumu nozīmi inovatīvas rūpniecības bāzes veicināšanā; tādēļ aicina ES dalībvalstis pilnībā izmantot potenciālu, kāds ir publiskajam iepirkumam pirmskomercializācijas posmā, jo tas var kļūt par inovācijas dzinējspēku un rīku MVU līdzdalības uzlabošanai publiskajā iepirkumā un palīdzēt noteikt un efektīvi veicināt Eiropas uzņēmumiem svarīgākos tirgus;

59. aicina Komisiju pastiprināt centienus, lai nepieļautu, ka ES iegūtās zināšanas tiek pārnestas uz citām pasaules daļām, jo īpaši uz Ķīnu, jo šī valsts parasti nedalās savās zināšanās;

Resursi

60. uzskata, ka ekonomisko izaugsmi var nodrošināt un tā ir jānodrošina, nepalielinot izmantoto resursu daudzumu;

61. pauž pārliecību, ka Eiropas rūpniecības konkurētspēju pasaulē stiprina ievērojami efektīvāka resursu, proti, izejvielu, palīgmateriālu un krājumu izmantošana, un tāpēc aicina Komisiju balstīties uz tās Paziņojumu par resursu stratēģiju (COM(2005)0670) un kā vienu no prioritātēm ierosināt vērienīgu resursu izmantošanas efektivitātes politiku, izmantojot rīcības plānu vai, nepieciešamības gadījumā, iekļaujot to direktīvā par resursu efektivitāti; uzskata, ka šādas politikas elementi būtu:

— skaidras resursu definīcijas izstrāde, ņemot vērā visus to aspektus;

— precīzu rādītāju izstrāde, lai pārbaudītu resursu produktivitāti un nepieciešamības gadījumā turpinātu attīstīt attiecīgus standartus, vadlīnijas un jaunu pieeju pilnveidošanu pilotprojektos;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- to mērķu un instrumentu noteikšana, kuri veicinātu ES resursu produktivitāti, ilgmūžību un atkārtotu izmantošanu, otrreizēju pārstrādi un otrreizēju ražošanu un noslēgtu rūpnieciskās ražošanas sistēmu izstrādi;
- atbalsts pētniecībai un izstrādei attiecībā uz produktu un to materiālu sastāva otrreizējās pārstrādājāmības uzlabošanu un atbalsts pētniecībai un izstrādei attiecībā uz tādu slēgtu rūpniecisku procesu attīstīšanu, kuros ir minimāls materiālu atkritumu daudzums un iespējami nelielas enerģijas plūsmas;
- jaunu pieeju attīstīšana pilotprojektos, piemēram, attiecībā uz resursu līgumu slēgšanu;
- paraugprakses risinājumu izplatīšana un resursu efektivitātes tīklu veicināšana, īpaši attiecībā uz piegādes ķēdēm un MVU, kā arī materiālu efektivitātes aģentūru atbalstīšana;
- standarta attīstīšana attiecībā uz MVU ērti lietojama uzņēmumu ilgtspējas ziņojuma veidlapas izstrādi, kurā tiktu atspoguļota uzņēmuma radītā kopējā vides ietekme un tādējādi sekmēta izmaksu samazināšanās un veicināta šā uzņēmuma konkurētspēja, un ar kuru tiktu apkopota, standartizēta un veicināta brīvprātīgas vides vadības sistēmu, piemēram, ISO 14001 vai vides vadības un audita sistēmas (EMAS), izmantošanas veicināšana;
- valstu mēroga izejvielu iniciatīvu iekļaušana un ievērošana;

62. uzsver, ka izejvielu (jo īpaši stratēģisko resursu un retzemju metālu) pieejamībai ir vissvarīgākā ietekme uz Eiropas rūpniecības turpmākās attīstības iespējām, tādēļ prasa Komisijai vēl 2011. gada pirmajā pusē iesniegt vērienīgu un visaptverošu stratēģiju par izejvielām, kura nedrīkstētu attiekties tikai uz ES Komisijas noteiktajām "kritiskajām izejvielām" un kurā būtu jāiekļauj arī šādi aspekti:

- regulārs ietekmes novērtējums gan par paredzamo pieprasījumu pēc izejvielām un retzemju metāliem, gan to svarīgumu un piegādes risku (tostarp iespējami nepietiekamām piegādēm, cenu pieaugumu u.tml.), kā arī par ietekmi uz ES ekonomiku kopumā un jo īpaši uzņēmējdarbību, turklāt regulāri atjauninot attiecīgo izejvielu un retzemju metālu sarakstu;
- trešo valstu ražošanas prognožu un pasaules izejvielu tirgu darbības apstākļu uzraudzība;
- aktīvāka izejvielu atgūšana un otrreizēja izmantošana ar šādiem paņēmieniem: nosakot un īstenojot vērienīgus un tomēr reāli izpildāmus otrreizējās pārstrādes noteikumus, plānus, standartus un ierosmes, stingri īstenojot Atkritumu pamatdirektīvu un noteikumus par atkritumu reģenerāciju un to atkritumu eksportu, kurus var izmantot par izejvielu avotu, kā arī sniedzot atbilstošu atbalstu izpētei; turklāt šā mērķa atbalstīšanai Komisijai būtu jālūdz apsvērt iespēju arī turpmāk izmantot ražotāja atbildības koncepciju;
- aktīvāka pētniecība par reti pieejamu izejvielu aizstāšanu, analīze attiecībā uz resursiem, kas definēti kā "reti pieejamas izejvielas", un to piegādes stratēģijas izstrāde;
- ES pieejamo resursu optimāla izmantošana un uzlabota piekļuve tiem, kam cita starpā nepieciešams arī steidzami izveidot Eiropas ģeoloģiskās informācijas sistēmu un vienotu datubāzi ar pārskatu par izejvielām, derīgiem izrakteņiem un otrreizēji pārstrādājamiem resursiem ES;
- godīgas piekļuves nodrošināšana izejvielām un retzemju metāliem, izmantojot brīvas un godīgas tirdzniecības nolīgumus un stratēģiskās partnerattiecības, kā arī noslēdzot ekonomiskās partnerības nolīgumus ar trešām valstīm, lai sekmētu pietiekamas piegādes, taču tikai tad, ja tas pilnībā saskan ar vides aizsardzības aģentūru noteiktiem attīstības mērķiem;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- ar divpusēja dialoga starpniecību īstenota aktīvāka apmaiņa viedokļiem par piekļuvi izejvielām gan ar tādiem partneriem kā Japāna un ASV, gan arī ar svarīgākajām izejvielu ražotājvalstīm, piemēram, Ķīnu un Krieviju;
- centieni pamatotos gadījumos PTO līmenī izskatīt strīdus attiecībā uz izejvielām, kuras ir stratēģiski svarīgas Eiropas rūpniecībai;
- regulāra un aktīvāka dialoga veidošana ar Āfrikas valstīm par izejvielām un retzemju metāliem;
- konsultāciju rosināšana ar tām trešām valstīm, kuru politika rada traucējumus starptautiskajā izejvielu tirgū, lai novērstu diskriminējošus un tirgus ekonomikai kaitējošus politiskos pasākumus;
- uzlabota piekļuve rūpniecībā izmantojamām atjaunojamām izejvielām un diskriminācijas novēršana Eiropas tiesību aktos attiecībā uz šādu izejvielu plašāku izmantošanu;
- pasākumi, lai novērstu arvien izteiktāku valstu oligopolu, monopolu un starptautisku korporāciju dominēšanu tirgū attiecībā uz derīgo izrakteņu un enerģijas izejvielu ieguvu un pusfabrikātu ražošanu, kā arī to tirdzniecību;
- īpašas uzmanības pievēršana tam, lai biomasa tiktu izmantota ne tikai kā atjaunojama enerģija, bet arī kā rūpniecības izejviela, veicinot ilgtspējas kritērijus un izvairoties no tirgu kropļojošiem pasākumiem;
- ārkārtas rīcības plānu izstrāde gadījumam, ja dažādu iemeslu dēļ rodas neparedzēts pārrāvums svarīgu izejvielu piegādē;
- atbalsta sniegšana maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri izmanto vietējās izejvielas, tostarp lauksaimniecības un mežsaimniecības izejvielas;

63. uzskata, ka rūpniecības politikā pirmām kārtām ir jādīdzsvaro darbības enerģijas jomā par labu politikai, kuras pamatā ir pieprasījums, palielinot patērētāju nozīmi un nodrošinot ekonomikas izaugsmes neatkarību no enerģijas izmantošanas apjoma pieauguma; jo īpaši uzskata, ka transporta un celtniecības nozarēs jāīsteno aktīva enerģijas taupīšanas politika un dažādošana, lai īstenotu virzību uz ilgtspējīgu, nepiesārņojošu un drošu enerģijas avotu izmantošanu, un ka rūpniecības politikai būtu jāpalīdz radīt tādus tirgus apstākļus, kas veicina lielāku enerģijas ietaupījumu un ieguldījumus energoefektivitātē, lai varētu izmantot plašu atjaunojamo enerģijas resursu klāstu un enerģijas uzglabāšanas pamattehnoloģijas mobilitātes nodrošināšanai (īpaši sabiedriskajā transportā);

64. pauž pārliecību, ka, lai nodrošinātu ieguldījumu drošību, rūpniecībai nepieciešama vērienīga, taču reālistiska ilgtermiņa enerģētikas politika, ar kuru nodrošina konkurētspējīgas enerģijas cenas un ES energoapgādes drošību, samazina atkarību no fosilā kurināmā, veicina efektivitāti un taupību ražošanā un patēriņā, ļauj ražošanu īstenot ar iespējami nelielu kaitīgo izmešu apjomu, novērš nabadzību enerģijas cenu dēļ un oglekļa emisiju pārvirzi; norāda, ka juridiskā noteiktība, stabili pamatnosacījumi, pienācīgi ieguldījumi un iekšējā enerģijas tirgus turpmāka saskaņošana ir svarīgākie elementi, lai īstenotu pāreju uz ražošanu un piegādi ar zemām oglekļa emisijām un panāktu rūpniecības izmaksu samazināšanu; uzsver, ka tāpēc savlaicīgi un izmaksu ziņā efektīvi jāatjauno un jāpaplašina Eiropas enerģētikas tīkla (tajā skaitā apkures tīkla) infrastruktūra, turklāt ņemot vērā priekšrocības, kādas sniedz digitālā tīkla un transporta tīkla infrastruktūra, kā arī jāveicina viedie enerģētikas tīkli un enerģijas mērīšana, jo īpaši izmantojot Eiropas Investīciju bankas finansiālo atbalstu;

65. uzsver, ka Eiropas automobiļu nozarei ir svarīgi uzņemties vadošu lomu turpmākā elektromobiļu izstrādē un ražošanā; šajā sakarībā aicina Eiropas Komisiju vēlākais līdz 2011. gada vidum nodrošināt elektrisko transportlīdzekļu izstrādes pamatnosacījumus, īpaši attiecībā uz infrastruktūru un uzlādes tehnoloģiju standartizāciju, kuras garantēs infrastruktūru savietojamību un drošību; aicina Komisiju arī noteikt saskaņotas prasības elektrisko transportlīdzekļu apstiprināšanai, īpašu uzmanību pievēršot gan darba ņēmēju, gan tiešo lietotāju veselībai un drošībai;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

66. atgādina par ievērojamo darba vietu radīšanas potenciālu un izmaksu samazināšanas priekšrocībām, kuras ir iespējamās energoefektivitātes uzlabojumu rezultātā; tāpēc uzskata, ka iniciatīvām visās rūpniecības nozarēs ir jābūt balstītām uz tādu pasākumu, (tostarp mērķu, standartu un salīdzinošās novērtēšanas mehānismu) pieņemšanu, kas nodrošina energoefektivitātes paaugstināšanu;
67. aicina īstenot inovācijas veselības aprūpes un sociālajā nozarē, lai rūpniecības nozarēm nebūtu jāsasaras ar darbaspēka trūkumu un augstākām darba izmaksām nākamajos gadu desmitos;
68. pievērš uzmanību energotaupības iespējām, kas ir saistītas ar viedo tehnoloģiju izmantošanu;
69. uzskata, ka ir nepieciešama transporta sistēmu un infrastruktūras ilgtspējas uzlabošanas politika, īstenojot tādus pasākumus kā efektīvākas tehnoloģijas, savietojamība un inovatīvi mobilitātes risinājumi, kā arī vietēju apgādes politiku, lai nodrošinātu piegādes ķēžu darbību ar ilgtspējīgākām loģistikas sistēmām un zemākām pamatdarbības izmaksām;
70. uzskata, ka modernās IKT tehnoloģijas rada plašas inovāciju iespējas ilgtspējas un ekoeftektivitātes atbalstam, piemēram, īstenojot tehnoloģiju integrāciju, proti, pievienojot papildu informācijas līmeņus fiziskajiem līmeņiem, tādējādi panākot efektīvāku sistēmu pārvaldību (piemēram, attiecībā uz ūdensapgādes un transporta sistēmām); uzsver nepieciešamību nodrošināt atvērto IKT standartu pieejamību šādiem risinājumiem; tāpēc aicina Komisiju pieprasīt atvērto standartu izmantošanu un ieinteresētās personas veicināt atbilstošu atvērto standartu izstrādi resursu efektivitātes atbalstam;
71. vērš uzmanību uz to, ka nepieciešams pietiekami daudz kvalificēta un pieredzējuša personāla; tāpēc uzskata, ka vairāk jāiegulda izglītības un apmācības jomā; prasa veikt visu iespējamo, visos līmeņos novēršot prasmju trūkumus, lai uzlabotu darbaspēka kvalifikāciju un palielinātu augstskolu beidzēju interesi par rūpniecību, tostarp:
- īstenojot institucionalizētu dialogu starp kompetentajām iestādēm, uzņēmumu pārstāvjiem un sociālajiem partneriem par mācību programmu pārskatīšanu, lai tās mudinātu interesi par uzņēmējdarbību un palielinātu informētību par to, kā arī izstrādājot sekmīgus veidus pārejai no mācību iestādes uz darba tirgu, īpaši veicinot individuālas mobilitātes programmas, piemēram, "Erasmus jaunajiem uzņēmējiem" un "Erasmus mācekļiem";
 - stiprinot ar darbu saistītu apmācību visā Eiropā, lai izveidotu ciešāku saikni starp profesionālās apmācības sistēmām un darba tirgu, un palielinot profesionālās apmācības pievilcību, nodrošinot augstākās izglītības pieejamību personām, kuras apguvušas profesionālo apmācību;
 - nodrošinot tiesības uz mūžizglītību visiem iedzīvotājiem, kuriem ir jādod iespēja pārkvalificēties darba mūža laikā, jo tam ir būtiska nozīme vienlīdzības un solidaritātes, kā arī konkurētspējas nodrošināšanā ekonomiski grūtos apstākļos;
 - īstenojot inovatīvu jauno studentu kā nākamo darba ņēmēju apmācību, kuri būtu gatavi prognozētajām tehnoloģiskajām pārmaiņām, kā arī veidojot ciešākas attiecības starp augstskolām, pētniecības iestādēm un rūpniecības nozari;
 - uzlabojot un nodrošinot plašāku piekļuvi visiem izglītības un apmācības līmeņiem, īpaši zinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātņu un matemātikas jomā, īstenojot saskaņotas iniciatīvas un paraugprakses apmaiņu attiecībā uz izglītību, apmācību un inovatīviem pasākumiem, kuri paredzēti ģimenes dzīves saskaņošanai ar darbu un dzimumu vienlīdzības un sociālā taisnīguma veicināšanai;
 - īstenojot saskaņotas darbības, lai uzlabotu izglītošanu un informētību par Eiropas rūpniecības nozaru ekonomisko lomu un nepieciešamību īstenot to inovatīvu pārveidošanu tādas ekonomikas apstākļos, kurā ir zemas oglekļa emisijas un tiek taupīti resursi;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- īstenojot saskaņotu un mērķtiecīgu kvalifikācijas paaugstināšanu, kas ir izdevīga gan darba devējiem, gan darba ņēmējiem, un šajā sakarībā aktīvāk izmantojot Eiropas Sociālo fondu;
- izveidojot darba vietu un prasmju Eiropas līmeņa salīdzinošās novērtēšanas kārtību, lai atspoguļotu profesionālo nozaru, uzņēmumu un attīstītāko rūpniecības reģionu līmeni;
- izveidojot ar rūpniecību saistīto profesiju novērošanas punktus reģionālā, valstu un Eiropas līmenī, lai noteiktu nākotnes profesijas un profesiju pieprasījumu;
- darot augstskolas pieejamākas, sākot to modernizāciju un stiprinot to finanses, lai tās mūžizglītības ietvaros varētu piedāvāt augstākās profesionālās kvalifikācijas iegūšanas un pārkvalificēšanās iespējas (inženieriem, informācijas tehnoloģiju speciālistiem, tehniķiem), vai īstenojot pastiprinātu sadarbību starp zinātniskajām augstskolām un tām lietišķo zinātņu augstskolām un mācību iestādēm, kuras ir piemērotākas profesionālās izglītības iegūšanai;
- sadarbībā ar izglītības iestādēm un sociālajiem partneriem izstrādājot darba vajadzībām atbilstošas profesionālās apmācības, arodmācības un pārkvalifikācijas un mūžizglītības programmas gan darba ņēmējiem, gan darba devējiem;
- nodrošinot lielāku mobilitāti un elastību gan darba devēju, gan darba ņēmēju profesionālajā un vispārējā apmācībā, ņemot vērā individuālās, jo īpaši attiecībā uz MVU prasības;
- izpētot jaunās vajadzības, kuras nodarbinātības un kvalifikācijas ziņā ir izveidojušās saistībā ar darba vietām videi nekaitīgā ekonomikā, lai ar atbilstošu apmācību apmierinātu šīs vajadzības;
- sekmējot ciešāku sinerģiju starp augstskolām un uzņēmējdarbības kultūru un uzņēmumiem, kuru darbības pamatā ir zināšanas;
- veicinot trešo valstu inženieru un kvalificētu pētnieku pārcelšanos uz ES;
- radot stimulus augstākajai izglītībai, lai attiecīgi pielāgotu mācību programmas;

72. uzsver nepieciešamību veicināt jauniešu piekļuvi darba tirgum, nodrošinot prakses vietas ar taisnīgu atlīdzību un kvalitatīvas mācekļu vietas;

73. uzskata, ka Eiropas Savienības ekonomiskajai, sociālajai un ekoloģiskajai nākotnei ir ļoti svarīgi, lai jauniešiem veidotu izpratni par nepieciešamību iegūt augsta līmeņa specializētu un vispārēju izglītību saistībā ar viņu vēlāku nodarbinātību rūpniecībā;

74. uzsver, ka relatīvo nevēlēšanos iesaistīties pašnodarbinātas personas saimnieciskajā darbībā var pārvarēt, radot pievilcīgāku vidi jaunajiem uzņēmējiem, integrētākas atbalsta shēmas, piemēram, "ENTRE:DI", un īpašas programmas, piemēram, "Erasmus jaunajiem uzņēmējiem";

75. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pētīt jaunu finansējuma avotu iespējas lieliem Eiropas infrastruktūras projektiem un atbalsta ES obligāciju projekta izstrādi sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

Godīga konkurence

76. pauž pārliecību par nepieciešamību izmantot iekšējā tirgus instrumentus Eiropas rūpniecības politikas vajadzībām, lai veicinātu tādu izcilu Eiropas ierosmju rašanos, kuras savā darbības jomā noteiktu pasaules mēroga standartus, piemēram, *Galileo* vai *SESAR*; pieprasa ES nenoteikt tādus ierobežojumus uzņēmumiem, kuri nav samērojami ar trešās valstīs pastāvošajiem ierobežojumiem;

77. uzsver nepieciešamību ES sarunās par divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm Eiropas uzņēmumu interesēs panākt savstarpējību piekļuvē valsts pasūtījumiem, vienlaikus uzlabojot MVU izmantoto tirdzniecības aizsardzības instrumentu efektivitāti, lai cīnītos pret monetārā, sociālā, ekoloģiskā dempinga praktizēšanu, pirātismu, viltošanu vai nelegālām kopijām;

78. pieprasa ES sekot Kanādas, Amerikas Savienoto Valstu, Ķīnas vai Japānas piemēram un pieprasīt norādīt izcelsmes valsti noteiktiem no trešām valstīm importētiem produktiem, lai arī šiem produktiem tiktu piemērotas kvalitātes un drošības prasības attiecībā uz izsekojamību, līdzīgi kā tas jau pašlaik notiek attiecībā uz ES ražojumiem;

79. uzskata, ka jāievieš Eiropas noteikumi par izcelsmes marķējumu (*"Made in"* apzīmējums), lai stiprinātu Eiropas rūpniecību un jo īpaši uzlabotu uzņēmumu konkurētspēju pasaules ekonomikā; uzskata, ka tas dotu iespēju sabiedrībai un patērētājiem veikt apzinātu izvēli un veicinātu ražošanu Eiropas Savienībā, kas daudzos gadījumos pazīstama ar atzītu izstrādājumu kvalitāti un augstiem ražošanas standartiem;

80. uzskata, ka daudzpusējs nolīgums par klimatu būtu labākais instruments, lai samazinātu CO₂ radīto negatīvo ietekmi uz vidi, taču pastāv risks, ka šāda vienošanās tuvākajā nākotnē netiks noslēgta; tāpēc uzskata, ka ES būtu jāturpina meklēt iespējas, lai tām nozarēm, kuras patiešām skar oglekļa emisiju pārvirze, izveidotu piemērotus papildus vides instrumentus līdzās CO₂ kvotu nodošanai vairāksolīšanā saskaņā ar ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, jo īpaši veidojot "oglekļa dioksīda piesaistes mehānismu" saskaņā ar PTO normām, jo šāds mehānisms dotu iespēju novērst risku, ka CO₂ emisijas tiek novirzītas uz trešām valstīm;

81. uzstāj, ka ES ir jāpārbauda trešo valstu ekonomikā pielietotās metodes pirms savas politikas izstrādes, un jo īpaši pieprasa Eiropas Komisijai novērtēt Eiropas uzņēmumu starptautiskās konkurētspējas situāciju kā kritēriju, uzraugot valsts atbalstu;

Ilgspējīga rūpniecības kultūra

82. uzsver, ka ir svarīgi izveidot pareizo struktūru, lai rūpniecība varētu saglabāt savu vietu Eiropā un uzlabot konkurētspēju pasaulē; tāpēc uzskata, ka ES politikas virzienu pamatā jābūt nopietniem ietekmes novērtējumiem, kuros veikta ES politikas virzienu ekonomisko, sociālo un vides ieguvumu visu aspektu analīze;

83. aicina izstrādāt ES iniciatīvas, kurās tiek noteikts, kas ir izaugsmes, inovāciju un konkurētspējas dzinējspēks dažādās nozarēs, un tad ierosināt spēcīgākas, saskaņotas, tehnoloģiju ziņā neitrālas un uz tirgu balstītas ES politiskas ierosmes un instrumentus šajās nozarēs, kas turklāt pilnībā jāizmanto; uzskata, ka šajā nolūkā rentablā veidā būtu jāturpina attīstīt uz konkrētiem produktiem attiecināmi tiesību akti, piemēram, ekodizaina direktīva, būtu pilnībā jāisteno energoefektivitātes marķēšanas direktīva, kā arī jāievieš rūpniecību stimulējošas iniciatīvas, piemēram, videi nekaitīgu automobiļu iniciatīva; šajā sakarībā aicina rīkot ilgtermiņa kampaņu par ilgtspējīgu patēriņu, lai uzlabotu informētību un mainītu uzvedību, tādējādi atbalstot jaunus inovatīvus produktus un projektus;

84. uzskata, ka ir nepieciešams saglabāt un stiprināt Eiropas rūpniecību pasaules mērogā, jo īpaši ņemot vērā jaunās iespējas rūpniecībai, kuras rada ES apņemšanās ieguldīt tādās jomās kā, piemēram, cīņa ar klimata pārmaiņām un enerģētika, kas radīs jaunas nodarbinātības iespējas nozarēs, kur nepieciešamas augsta līmeņa prasmes;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

85. aicina Komisiju pārliecinoši integrēt šo rūpniecības politiku, izstrādājot gan celvedi zemu oglekļa emisiju ekonomikas izveidei līdz 2050. gadam, gan Eiropas energotehnoloģiju stratēģisko plānu un 2050. gada redzējumu celvedim resursu ziņā efektīvas Eiropas izveidei;

86. prasa uzturēt un pagarināt ar tirgu cieši saistītu inovāciju finansējumu, piemēram, pašreizējo Konkurences un inovāciju pamatprogrammu;

87. uzsver, ka ir nepieciešams sistemātiski pārbaudīt visu jauno tiesību aktu kvalitāti, izmantojot šādus kritērijus:

- zinātniskie ieteikumi: pierādījumu un interpretācijas kvalitāte;
- konsultācijas — lietotāju aptauja par spēkā esošo noteikumu sniegto pieredzi;
- starptautiska salīdzinošā novērtēšana: salīdzināšana ar tiesību aktiem svarīgākajās konkurējošajās valstīs;
- priekšlikuma saskaņotība ar saistītiem ES tiesību aktiem;
- panāktā vienkāršošana (tostarp brīvprātīgās alternatīvas);

88. atgādina, ka Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (*EGF*) ir kļuvis par svarīgu instrumentu, kas palīdz kopienām īstenot pāreju no nekonkurētspējīgām uz ilgtspējīgām rūpniecības nozarēm; uzsver, ka *EGF* ir jāturpina darboties un nepieciešamības gadījumā tas ir jāpaplašina;

89. prasa rīkoties aktīvāk, lai pārvarētu pašreizējās grūtības un bez kavēšanās panāktu vienotā Kopienas patenta izstrādi, kas nodrošinās efektīvu un kvalitatīvu tiesisko aizsardzību ar zemām izmaksām, kā arī saskaņotu strīdu izšķiršanas sistēmu Eiropā patentu jomā, lai uzlabotu pamatnosacījumus rūpnieciskā un intelektuālā īpašuma aizsardzībai, veicinātu juridisko noteiktību un apkarotu viltošanu, vienlaikus panākot, ka birokrātiskās izmaksas ir minimālas, jo īpaši MVU; atzinīgi vērtē Padomes lielo atbalstu Komisijas lēmumam 2011. gadā uzsākt ciešākas sadarbības procedūru attiecībā uz vienotu ES patentu; turklāt aicina īstenot standartizācijas metožu reformu (jo īpaši IKT nozarē), kurā standartu attīstībai vajadzētu būt atklātai, pārredzamai, pamatotai uz savstarpējas izmantojamības principu un nodrošināt Eiropas rūpniecības konkurētspēju; uzskata, ka starptautiskās standartizācijas veicināšana nodrošinās Eiropas vadošās pozīcijas tehnoloģisku jomā;

90. atzīmē, ka iekšējā tirgus izveides pabeigšana ir ļoti svarīga Eiropas rūpniecības konkurētspējai un izaugsmei; uzsver, ka Eiropas rūpniecības nozarēm nepieciešama piemērota sistēma Eiropas līmeņa preču un pakalpojumu radīšanai un izstrādei, un tādēļ atzinīgi vērtē Vienotā tirgus aktā ietvertos priekšlikumus; aicina Komisiju noteikt efektivitāti palielinošas saskaņošanas apjomu un uzlabot pārvaldību saistībā ar Vienotā tirgus aktu, jo īpaši saistībā ar PVN, intelektuālā īpašuma tiesībām un ES patentu, vispārēju standartizāciju, marķēšanu un īpašiem nozaru standartiem;

91. mudina dalībvalstis aktīvāk piedalīties vienotā tirgus pārvaldībā, uzlabojot dalībvalstu iestāžu sadarbību un pastiprinot vienotā tirgus noteikumu transponēšanu, piemērošanu un vietēju izpildi; aicina dalībvalstis samazināt darījumu izmaksas, izmantojot papildu pasākumus, piemēram, uzlabojot elektroniskās pārvaldes efektivitāti;

92. uzsver, ka valsts iestādēm jāatbalsta pamattehnoloģiju izstrāde un ka ir jāpaātrina standartu izstrāde, jo tam ir būtiska nozīme ES rūpniecības konkurētspējas saglabāšanā un jaunas izaugsmes veicināšanā, un ka tas jo īpaši attiecas uz tādu standartu izstrādi, ar kuriem veicina inovācijas kā līdzekli jauno vides un sabiedrības mērķu sasniegšanai;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

93. uzsver, ka Eiropas standartizācijas sistēmā ir jāņem vērā MVU un amatniecības uzņēmumu īpatnības, jo īpaši samazinot standartizācijas izmaksas, nodrošinot standartu izplatīšanu (publicējot kopsavilkumus) un sniedzot finansiālu atbalstu; uzsver dalībvalstu standartizācijas iestāžu galveno nozīmi, veicinot un uzlabojot MVU un amatniecības uzņēmumu līdzdalību standartizācijas procesā, vienlaicīgi ievērojot nacionālās deleģēšanas principu;

94. uzsver, ka ir svarīgi ņemt vērā tos aspektus, uz kuriem Eiropas patentu tiesības pašlaik neattiecas, piemēram, komercnoslēpumu jomā, lai Eiropas rūpniecības nozare varētu izmantot reālas produktu un procesu intelektuālās aizsardzības priekšrocības, līdzīgi kā tas ir Amerikas Savienotajās Valstīs un Japānā;

95. atgādina, ka Eiropas rūpniecības nozares konkurētspējas uzlabošanai un vadošās pozīcijas nostiprināšanai tehnoloģiju jomā ir:

— jābalstās uz Eiropas standartizācijas sistēmu (ESS), kuras priekšrocības ir apstiprinātas praksē, un konsolidēt to, lai tā labāk atbilstu inovatīvu uzņēmumu un jo īpaši MVU vajadzībām;

— jāveicina uzņēmumu un jo īpaši MVU līdzdalība standartizācijas procesā un jānodrošina augsts standartu popularizēšanas līmenis;

96. uzsver, ka Eiropas rūpniecības veikspējai ir plašas iespējas iekšējā tirgus pilnīgā realizācijā, un aicina Komisiju un dalībvalstis ātri novērst atlikušos šķēršļus un kavēkļus iekšējā tirgū;

97. aicina dalībvalstis izveidot darba grupas par pārstrukturēšanas darbībām, kas pārraudzītu restrukturizācijas procesu un nodrošinātu vienmērīgu ekonomikas pāreju, piemēram, uzlabojot mobilitāti darba tirgū, pārkvalificēšanos un citus pasākumus, kas varētu nodrošināt inovatīvas un ilgtspējīgas alternatīvas gan darba ņēmējiem, gan uzņēmumiem, taču vienlaikus uzsver, ka par pārstrukturēšanu galvenokārt ir atbildīgi paši uzņēmumi un sociālie partneri; aicina pastiprināt Eiropas struktūrfondu un pētniecības un izstrādes lomu pārveides procesu sekmēšanā;

98. aicina pārskatīt ieguldījumus Eiropas rūpniecības darbaspēkā, īpašu vērību veltot nozaru sociālajam dialogam, lai pārvaldītu strukturālas izmaiņas, ko izraisa globalizācija un tādas ekonomikas veicināšana, kurā efektīvi patērē resursus un enerģiju; mudina sociālos partnerus tajās nozarēs, kurās nodarbinātība samazinās, jau savlaicīgi sākt risināt problēmas un pārejas posmā atbalstīt gan atsevišķus darba ņēmējus, gan nozari kopumā; uzsver to, cik svarīga ir pārejas drošība, ko sniedz strādājošas sociālās drošības sistēmas, jo tādējādi var cilvēkiem palīdzēt pāriet strādāt uz nozarēm, kurās tiek radītas jaunas darba vietas;

99. aicina Komisiju uzņemties iniciatīvu un piedāvāt atbalstu profesionālai pārejai, samazināt sociālo nevienlīdzību, veicināt Starptautiskās Darba organizācijas pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmu un izmantot ES nodarbinātības vadlīnijas, lai precizētu drošības garantijas, kādas visā dzīves cikla laikā sniedz attiecībā uz dažādu veidu profesionālo pāreju;

100. prasa Eiropas Komisijai sadarbībā ar Eiropas Uzņēmumu padomi uzņemties aktīvāku lomu uzņēmumu pārstrukturēšanā; uzskata, ka ir jānodrošina pēc iespējas ātrāka visas attiecīgās informācijas pieejamība Eiropas Komisijai šādas pārstrukturēšanas gadījumā, lai tā varētu pilnvērtīgi darboties kā Eiropas sarunbiedre un koordinatore attiecībā uz dalībvalstīm; uzskata, ka tādējādi Komisijai arī būs iespēja labāk pārbaudīt un novērtēt valsts atbalsta izmantošanu pārstrukturēšanas sekmīgai norisei;

101. prasa padziļināti izvērtēt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu un pārveidot to tā, lai nodrošinātu fonda ātrāku pieejamību, kā arī palielināt tā budžetu nākamajā finanšu plānā; turklāt ierosina izveidot Eiropas Vides pielāgošanas fondu;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

102. uzsver, ka pasaules ekonomikas krīze ietekmē nodarbinātības līmeni visā Eiropā, tādējādi pasliktinot ES sociālekonomiskās perspektīvas un palielinot atšķirības starp reģioniem; šajā sakarībā uzsver, ka konkurētspējīga, daudzveidīga, godīga un ilgtspējīga rūpniecības nozare, kas balstās galvenokārt uz efektīviem un konkurētspējīgiem MVU, ir būtiska visas Eiropas strādājošo nākotnei; ierosina izmantot gados vecāko darbinieku pieredzi un kompetenci, lai nodrošinātu paaudžu maiņu;

103. atzīst rūpniecības attīstības reģionālās atšķirības, galvenokārt saistībā ar deindustrializācijas procesu jaunajās dalībvalstīs, un prasa tās ņemt vērā arī jaunajā ilgtspējīgas rūpniecības un struktūrfondu sadalījuma politikā, lai stiprinātu teritoriālo kohēziju;

104. uzsver MVU lielo nozīmi rūpniecībā, jo īpaši attiecībā uz ilgtermiņa darba vietu nodrošināšanu reģionālajā līmenī, ekonomikas un radošās dzīvotspējas saglabāšanu un augsta izaugsmes līmeņa nodrošināšanu, un aicina Komisiju:

- labāk ņemt vērā MVU raksturīgās īpašības un konkrētās problēmas, pieprasot Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošanu, novēršot trūkumus pieņemto pamatprincipu īstenošanā un ieviešot atbilstošus īpašos pasākumus, piemēram, samazinot administratīvo slogu (kā arī citus regulatīvā sloga aspektus, piemēram, atbilstības izmaksas) un konsekventi piemērojot MVU testu, lai attiecībā uz Eiropas MVU beidzot būtu vērojams pietiekams progress;
- atbalstīt MVU piekļuvi pētniecības pakalpojumiem un pieredzei, izmantojot augstskolu konsorcijs un fondus, kā arī struktūras, kas darbojas kā vidutāji starp pētniecību un tirgu;
- neaizmirst jautājumu par Eiropas privātā uzņēmumu statūtiem, kas daudzus gadus bijis galvenais temats Eiropas mēroga diskusijās;
- turpināt centienus, lai uzlabotu MVU piekļuvi finansējumam un lai jo īpaši attīstītu noturīgas riska kapitāla izmantošanas iespējas; finanšu tirgu pārveides procesā stiprināt MVU īstermiņa un ilgtermiņa finansējuma iespējas un tiem piemērotākos finansējuma avotus; atvērt tirgus un veidot godīgus priekšnosacījumus konkurencei, lai vairāk uzņēmēju un mazo uzņēmumu varētu augt un attīstīties, veidojoties par visas Eiropas mērogā strādājošiem uzņēmumiem;
- pārbaudīt ES mazo un vidējo uzņēmumu definīciju, lai pieļautu lielāku elastīgumu noteiktās rūpniecības nozarēs, kurās MVU neatbilst norādītajiem pārdošanas apjoma un nodarbinātības sliekšņiem īpašu tirgus struktūru dēļ, taču ir uzskatāmi par vidēji lieliem uzņēmumiem, taču vienlaikus uzsver, ka izmaiņas MVU definīcijā nedrīkst mazināt tās efektivitāti;
- attīstīt konsultāciju sniegšanu MVU saistībā ar eksporta darījumiem, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi tirgiem valstīs, kas neietilpst ES, nodrošinot ilgtermiņa klātbūtni šajos tirgos, aizsargājot intelektuālo īpašumu un optimizējot tā finansiālo un tehnoloģisko vērtību;
- stiprināt internacionalizācijas pasākumus, lai palielinātu MVU konkurētspēju un sagatavotību iekšējam un pasaules tirgum;
- palielināt MVU dalību pētniecības un izstrādes pamatprogrammās, vienkāršojot attiecīgās procedūras un ieviešot efektīvāku informācijas un atbalsta sistēmu vietējā mērogā;
- īstenot projektus, kas sekmē tīklu veidošanu starp MVU un lielākiem uzņēmumiem visā vērtību ķēdē;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

- nodrošināt instrumentus vides jomā inovatīvu MVU attīstībai un izaugsmei, kā arī vides industriālo parku attīstības veicināšanai;
- pārbaudīt, vai vidējie un ģimeņu uzņēmumi, kas neatbilst spēkā esošās MVU definīcijas kritērijiem, pienācīgi spēj izmantot esošās un nākotnē paredzētās finansējuma iespējas pētniecībai un izstrādei, kuras jo īpaši vērstas uz maziem un vidējiem uzņēmumiem;
- nodrošināt lielāku konvergenci starp piedāvājumu un pieprasījumu attiecībā uz patentiem, jo īpaši saistībā ar MVU, un samazināt MVU izmaksas par piekļuvi standartiem;

105. uzskata, ka jāpārskata Eiropas direktīva par pārņemšanas piedāvājumiem, lai ES varētu iebilst pret projektiem, kas rūpniecības, ekonomikas un sociālajā ziņā var kaitēt sociālajai kohēzijai un iekšējā tirgus stabilitātei; uzskata, ka Savienībai jāspēj iebilst pret tādu uzņēmumu pārņemšanas piedāvājumiem, kas nav sociāli atbildīgi un/vai neatbilst labas pārvaldības prasībām, kā arī pret tādiem pārņemšanas piedāvājumiem, kas paredzēti nozarēs, kuras dalībvalstis uzskata par stratēģiskām saskaņā ar Eiropas Savienības starptautiskajām saistībām;

106. aicina uzlabot publiskā un privātā sektora partnerības veidošanu;

107. uzskata, ka, lai līdz 2020. gadam izpildītu stratēģijas “Eiropa 2020” uzdevumus un sasniegtu mērķus klimata un enerģētikas jomā, nozaru atbalsta politika ir jāskata ne tikai saskaņā ar konkurences tiesībām, bet tā Eiropas interesēs arī aktīvi, pārredzami un ar skaidriem noteikumiem jāizmanto inovāciju un konkurences stiprināšanai, jaunu produktu ieviešanai tirgū un rūpniecības restrukturizācijai; iebilst pret tādām īpašām valsts atbalsta shēmām, kas neatbilst noteikumiem un tādēļ rada nevienlīdzīgus konkurences noteikumus;

108. uzskata, ka konkurences politikai jāatbilst vērienīgas rūpniecības politikas vajadzībām, vienlaikus ievērojot iekšējā tirgus noteikumus;

109. uzsver, ka ilgtspējīgu un nozīmīgu attīstību rūpniecības nozarē dalībvalstis varēs labāk sasniegt tad, ja tirdzniecības politikā īstenos savstarpības principu; norāda, ka atšķirīgi tirdzniecības noteikumi un nosacījumi, kas īpaši skar MVU, nedrīkstētu nelabvēlīgi ietekmēt reģionālās tīklu struktūras un konkurētspējas kopas;

110. uzsver daudzu jaunāko pētījumu atziņu, ka nozaru atbalsts veicina izaugsmi, ja tas ir savienojams ar konkurences saglabāšanu attiecīgajās nozarēs un ja tā sniegšana ir saistīta ar mehānismiem, kas nodrošina, ka neefektīvi projekti nesaņem turpmāku finansējumu; mudina šāda atbalsta piešķiršanu sistemātiski saistīt ar prasību, ka atbalstītie pasākumi paliek ES vismaz piecus gadus un pētniecības un izstrādes pasākumu gadījumā — vismaz desmit gadus;

111. šajā sakarībā norāda uz to, ka Eiropai kā uzņēmējdarbības vietai jābūt konkurētspējīgai starptautiskā līmenī, jo īpaši pamattehnoloģiju jomā;

112. uzskata, ka brīvā tirdzniecība arī turpmāk būs Eiropas ekonomikas izaugsmes pamats, un tāpēc aicina turpmākos daudzpusējos un divpusējos tirdzniecības nolīgumus izstrādāt tā, lai tie būtu daļa no rūpniecības stratēģijas, kuras pamatā ir godīga pasaules mēroga konkurence un Eiropas tirdzniecības partneru īstenots savstarpības princips; uzskata, ka, lai ņemtu vērā ilgtspējīgas attīstības principu, brīvās tirdzniecības nolīgumos jāatspoguļo sociālie un vides jautājumi un attiecīgie standarti; uzskata, ka jāveic pasākumi, lai Eiropas rūpniecību neapdraudētu negodīga prakse, kā tas pašlaik notiek saules enerģijas nozarē; atgādina, ka jāpastiprina reglamentējošais dialogs ar svarīgākajiem tirdzniecības partneriem, lai nepieļautu tirdzniecības šķēršļus un novērstu tos; aicina Komisiju stingri uzraudzīt tiesību aktus vides jomā, valūtas maiņas kursa politiku, valsts atbalsta noteikumus un citas atbalsta programmas, ko pieņemušas ar ES konkurējošās trešās valstis; aicina apsvērt iespēju izstrādāt ES tiešo ieguldījumu stratēģiju augošos tirgos, lai ļautu labāk piekļūt jauniem tirgiem un uzlabotu vietējo ražošanu;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

113. uzskata, ka ES tirdzniecības politikai, kas tiek veidota atbilstoši PTO un pārredzama un efektīvi regulēta tirgus daudzpusējām saistībām, ir vajadzīga efektīva rūpniecības bāze, kuru atbalsta atbilstoši nozaru politikas virzieni un kura mērķis ir izaugsme un ilgtspējīga attīstība;
114. uzskata, ka ekonomikas atveseļošana, ko veicinātu lēmumi, kurus ES pieņemusi sadarbībā ar dalībvalstīm, radīs jaunas iespējas Eiropas uzņēmumiem, kas aizvien biežāk ir spējīgi konkurēt atklātos un pārredzamos pasaules tirgos;
115. turklāt uzskata, ka ES rūpniecības politikas pamatnostādnes vajadzētu pienācīgi ņemt vērā vienošanās muitas pārbaudes, kas ir nozīmīgs preču viltošanas apkarošanas un Eiropas patērētāju aizsardzības līdzeklis; uzskata, ka rūpniecības politikai būtu arī jānodrošina saskaņota valsts muitas nodokļu iekasēšana uz ES robežām, lai izvairītos no atšķirībām, kā arī no kaitējuma importētāju interesēm un ES rūpniecības struktūras attīstībai;
116. uzsver, ka brīvai tirdzniecībai ir izšķiroša nozīme Eiropas rūpniecības attīstībā;
117. prasa Komisijai izmantot Eiropas rūpniecības politikas pamatnostādnes, lai izstrādātu iecerētos konkrētos tiesību aktus ES tirdzniecības veicināšanai;
118. aicina Komisiju ES rūpniecības ekoloģiskos raksturlielumus uzlabot ne tikai savos juridiskajos priekšlikumos, bet vienlaikus nodrošināt, ka tie paši vides standarti, kas tiek attiecināti uz Eiropas Savienībā ražotajiem produktiem, tiek piemēroti arī ES vienotajā tirgū importētajiem produktiem, koncentrējoties ne tikai uz šo noteikumu pieņemšanu, bet arī ievērošanu;
119. aicina Komisiju ievērot mērķus, kas izklāstīti paziņojumā "Globālā Eiropa" un gaidāmajā paziņojumā par tirdzniecības politiku, jo īpaši Dohas sarunu kārtā panākot vērienīgu piekļuvi jauniem tirgiem, tostarp izmantojot nozaru nolīgumus, piemēram, ķīmijas un mašīnbūves nozarē;
120. aicina saglabāt efektīvus tirdzniecības aizsardzības instrumentus, lai cīnītos pret tādu negodīgu komercpraksi kā dubultā cenu politika attiecībā uz izejmateriālu piegādi un subsīdijām vietējai rūpniecībai;
121. uzsver, ka rūpniecības atjaunošanā jāizmanto darbinieku ierosinājumi un iemaņas, un tāpēc norāda, ka līdzdalībai vajadzētu būt pēc iespējas lielai;
122. aicina Komisiju izstrādāt regulējumu pārrobežu darba koplīgumu slēgšanai, lai sekmētu pārrobežu nolīgumu piemērojamību un risinātu problēmas, kas saistītas ar darba organizēšanu, apmācību un darba apstākļiem, kā arī nodarbinātības nosacījumiem;
123. uzsver, ka, izstrādājot un īstenojot rūpniecības politiku Eiropas Savienībā, ir jāpārskata nosacījumi par rūpniecisko atkritumu, jo īpaši toksisko atkritumu, apglabāšanu un vietām, kur tas notiek, lai nodrošinātu, ka rūpnieciskie atkritumi nekļūst par ekoloģisku, ekonomisku vai sociālu nastu Eiropas Savienības vai trešo valstu kopienām;
124. uzskata, ka iekšējā tirgus efektīvai uzraudzībai ir svarīga nozīme, lai aizsargātu Eiropas rūpniecību pret negodīgu konkurenci; mudina Komisiju iesniegt vērienīgus priekšlikumus, lai reformētu pašreizējo tirgus uzraudzības sistēmu, pastiprinot ES nozīmi koordinēšanā starp dalībvalstu tirgus uzraudzības un muitas iestādēm un nodrošinot, ka visās dalībvalstīs ir pieejami pietiekami līdzekļi;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

125. aicina Komisiju turpināt īstenot labāka regulējuma stratēģiju un uzlabot vienotā tirgus pārvaldību, piemēram, izveidojot tādus instrumentus kā vienas institūcijas apstiprinājums, veicinot pārrobežu administrēšanas tiešsaistes risinājumus un vienlaicīgi ņemot vērā MVU īpašās vajadzības;

126. norāda, ka ēnu ekonomikas un nedeklarētas darbības pieaugums krīzes laikā ir ietekmīgs konkurenci kropļojošs faktors; prasa dalībvalstu kompetentajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus cīņā pret šo parādību;

127. uzsver, cik svarīgs ir darba ņēmēju ieguldījums ekonomikas izaugsmes un progresā palielināšanā;

Nozares

128. pauž pārliecību, ka paralēli horizontālai pieejai jāuzsāk nozaru iniciatīvas, lai turpinātu veicināt modernizāciju, palielinātu atsevišķu rūpniecības nozaru, to piegādes ķēžu un saistīto pakalpojumu konkurētspēju un ilgtspēju, izmantojot labākās prakses apmaiņu, standartu noteikšanu, salīdzinošo novērtēšanu un līdzīgus elastīgus politikas veidošanas instrumentus; prasa:

- īstenot pašreizējo nozaru politikas struktūru (darba grupu, augsta līmeņa komiteju, tehnoloģiju un inovāciju platformu, piemēram, "CARS 21" u.c.) ieteikumus veidā, kas pielāgots konkrēto nozaru vajadzībām, ko Komisija ir saskaņoti izstrādājusi ar visu iesaistīto pušu līdzdalību un kas paredz jaunu nozaru iniciatīvu izveidi citās atbilstošajās nozarēs;
- nodrošināt ilgtspējas apliecinājumu par nozarei raksturīgo pieeju saskaņā ar ES klimata un enerģētikas politikas mērķiem un vārienīgajiem resursu efektīvas izmantošanas mērķiem;
- apsvērt visus iespējamās politikas pasākumus, tostarp kritērijus un standartus, kā arī ilgstošus pētniecības un izstrādes un inovāciju centienus;
- pievērst īpašu uzmanību gan galvenajām Eiropas rūpniecības nozarēm, gan arī tām, kuras skar sabiedrības svarīgākās problēmas, taču kurām ir liels uzņēmējdarbības un nodarbinātības potenciāls;
- uzsvērt dažādo veidu starpnozaru tehnoloģiju papildinošo raksturu un konvergenci starp attiecīgajām nozarēm, kuras kļuvušas iespējamās, pārejot uz digitālo ekonomiku;
- veicināt jaunu darbību attīstību, piemēram, atjaunojamās enerģijas un radošā satura jomā, jo tās ir nozares, kurās ES ir izdevīgā situācijā un kurās ir iespējas radīt lielu darba vietu skaitu;
- Komisijai regulāri iesniegt progresā ziņojumus;

129. uzskata, ka ES rūpniecības politikai būtu jābalstās arī uz reāliem projektiem, kas dod konkrētu labumu Eiropas uzņēmumiem un iedzīvotājiem, piemēram, *GMES*, *Galileo* vai *ITER* projekti;

130. atzīmē, ka Eiropas rūpniecība kļūst arvien atkarīgāka no uzņēmumiem sniegtajiem pakalpojumiem un ka tāpēc īpaša uzmanība ir jāvelta visiem galvenajiem ražošanas ķēdes posmiem; tādēļ pauž gandarījumu par Komisijas pausto vēlmi lielāku vērtību vēltīt šāda veida savstarpējai atkarībai;

131. atkārtoti norāda, ka ir steidzami jāpanāk progress Eiropas Uzņēmumu reģistra vienota informācijas tīkla izveidē, lai ne tikai ražotājiem, bet arī patērētājiem garantētu informācijas pārredzamību un ticamību;

Trešdiena, 2011. gada 9. marts

132. uzsver tūrisma nozares nozīmi ES, kas ir populārākais tūristu galamērķis pasaulē, un dažos reģionos tūrisms ir galvenā saimnieciskā darbība; atbalsta Eiropas Komisijas stratēģiju tūrisma nozares konkurētspējas uzlabošanai, veicot pasākumus attiecībā uz Eiropas kā tūrisma galamērķa tēla kvalitāti, ilgtspēju un stiprināšanu;

133. aicina Komisiju ievērot ceļvežus un secinājumus, kas izstrādāti nozaru politikas struktūrās; uzskata, ka šie ceļveži sniedz nozarei noteiktību attiecībā uz ilgtermiņa plānošanu un ir vērtīgs instruments konkurētspējas saglabāšanai;

Atbildība

134. uzskata, ka Eiropas rūpniecībai un visām ieinteresētajām personām vajadzētu palielināt ieguldījumus, uzlabot uzņēmumu, sociālo un vides iesaisti un cieši sadarboties, lai izstrādātu labvēlīgus pamatnosacījumus; uzskata, ka rūpniecībai būtu jāturpina ieguldījumi un jāsaģlabā ražošana Eiropā, jāturpina centieni pētniecības jomā un jācenšas nodrošināt ilgtspējīga attīstība, inovācijas un godīgi atalgots darbs; uzskata, ka rūpniecībai ir svarīga loma, attīstot jaunu kvalifikācijas kultūru, kas piedāvā labas iespējas kvalitatīvai apmācībai, kā arī izstrādājot vēl inovatīvākus un ilgtspējīgākus produktus un procesus, kā arī tai pēc iespējas jāiesaistās stratēģiskajās partnerattiecībās Eiropā;

135. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt jaunas starpniecības koncepcijas jaunas infrastruktūras uzraudzībai un būvniecībai un īstenot tās, palielinot iedzīvotāju iesaisti, lai rūpniecības bāzes ilgtspējīgai atjaunināšanai vajadzīgā infrastruktūra (piemēram, viedie tīkli, vēja generatoru kompleksi, jaunas dzelzceļa līnijas) būtu ātri pieejama;

136. pauž pārliecību, ka pasaules ekonomikas krīze ir skaidri parādījusi nepieciešamību uzņēmumiem rīkoties ar pienācīgu rūpību un nodrošinot pilnīgu atbilstību uzņēmumu sociālās atbildības principiem gan attiecībā uz uzņēmuma labu pārvaldību, gan saistībā ar vides prasību ievērošanu un izcilības nodrošināšanu sociālajā jomā;

Reģioni

137. uzsver, ka reģionālās struktūras nozīmīgi stiprina Eiropas rūpniecību; uzskata, ka konkurētspējas kopas un inovāciju tīkli (uzņēmumi, augstskolas, pētniecības centri, tehnoloģiju pakalpojumi, apmācību centri u.c.), kā arī saiknes starp pašiem uzņēmumiem un starp tiem un citiem tirgus dalībniekiem (pievienotās vērtības ķēdes, sinerģijas) ir svarīgi ieguldījumu lēmumu pieņemšanā; tāpēc uzskata, ka:

- aktīvāk jāatbalsta inovāciju kopas un tīkli, jo īpaši Eiropas konkurētspējas kopas un jaunās inovāciju partnerības, kuras 2011. gadā tiks uzsāktas kā daļa no iniciatīvas "Inovāciju Savienība" un galvenokārt pamattehnoloģiju jomā; tādejādi sekmējot zināšanu un tehnoloģiju nodošanu un pētniecību, labākas apmācības un infrastruktūras veicināšanu saskaņotā veidā, turklāt šos uzdevumus nosakot arī par Eiropas Reģionālās attīstības fonda prioritāti;
- reģionālo tīklu struktūrām un lauku reģioniem ir jāsaņem ES palīdzība, lai tie varētu veicināt rūpniecības bāzi;
- kopām un tīkliem jāatrodas Eiropas platformu pakļautībā, lai varētu stiprināt atbalstu kopām un tīkliem;
- jāatbalsta tādas iniciatīvas kā "Pilsētu mēru pakts" un "Progresīvās pilsētas", jo arī rūpniecība un MVU gūst no tām labumu;
- Eiropas Investīciju bankai jāstiprina saikne starp rūpniecības politiku un teritoriālo kohēziju;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

138. atzīst ES rūpniecības devumu sociālekonomiskas un teritoriālas kohēzijas nodrošināšanā un uzskata, ka veiksmīga rūpniecība ir būtisks nosacījums ES reģionu ekonomiskai izaugsmei un sociālai stabilitātei;

139. tādēļ aicina rīkoties saskaņoti un izmantot un bagātināt reģionos jau pieejamo zinātnisko kompetenci un tehnoloģiskās prasmes, it īpaši pamattehnoloģiju jomā, un lielāku uzsvāru likt uz kopu politiku;

140. norāda, ka atbilstošu digitālo infrastruktūru un inovatīvu tehnoloģiju ieviešana ir stratēģisks elements, lai palielinātu ES reģionu un rūpniecības nozaru konkurētspēju, ka IKT nozarei ir nozīmīga loma citu rūpniecības nozaru produktivitātes veicināšanā, ka moderna komunikāciju infrastruktūra ar augstu pārvešanas kapacitāti vispirms būtu jāizveido mazāk attīstītos reģionos un ka tas varētu radīt labvēlīgu vidi publiskiem un privātiem ieguldījumiem un palīdzētu paaugstināt uzņēmēju digitālo prasmju līmeni, kas ir svarīgs uzdevums;

*

* *

141. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Ungārijas likums par plašsaziņas līdzekļiem

P7_TA(2011)0094

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par plašsaziņas līdzekļu likumu Ungārijā

(2012/C 199 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 6. un 7. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 49., 56., 114., 167. un 258. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantu un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECTK) 10. pantu par pamattiesību ievērošanu un aizsardzību, jo īpaši saistībā ar vārda un informācijas brīvību un tiesībām uz viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos,
- ņemot vērā 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva — AVMPD),
- ņemot vērā 2009. gada 25. maija Eiropas Preses brīvības hartu un Komisijas darba dokumentu par plašsaziņas līdzekļu plurālismu ES dalībvalstīs (SEC(2007)0032), Komisijas noteikto trīsposmu pieeju plašsaziņas līdzekļu plurālisma jautājumam un Komisijas uzdevumā veikto neatkarīgo pētījumu, kura galīgā versija ir apstiprināta 2009. gadā,
- ņemot vērā 2004. gada 22. aprīļa rezolūciju par vārda un informācijas brīvības iespējamiem pārkāpumiem Eiropas Savienībā un jo īpaši Itālijā ⁽¹⁾, 2008. gada 25. septembra rezolūciju par plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanu un plurālismu Eiropas Savienībā ⁽²⁾ un 2010. gada 7. septembra rezolūciju par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem — sabiedriskās sfēras izveide Eiropā ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 104 E, 30.4.2004., 1026. lpp.

⁽²⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 85. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0307

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- ņemot vērā Komisijas paziņojumus, iesniegtos parlamentāros jautājumus par informācijas brīvību Itālijā, par kuriem Eiropas Parlamentā rīkoja debates 2009. gada 8. oktobrī un 2010. gada 8. septembrī, un ņemot vērā 2011. gada 17. janvāra debates Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā (LIBE komitejā) un Kultūras un izglītības komitejā (CULT komitejā) par Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumu,
 - ņemot vērā LIBE komitejas lēmumu prasīt, lai Pamattiesību aģentūra sagatavo gada salīdzinošo ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu brīvības, plurālisma un neatkarīgas pārvaldības situāciju ES dalībvalstīs, ziņojumā ietverot rādītājus,
 - ņemot vērā Unesco Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu, 7. un 11. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienības pamatā ir demokrātijas vērtības un tiesiskums, kā tas apliecināts LES 2. pantā, un līdz ar to tiek garantēta un veicināta vārda un informācijas brīvība, kā noteikts Pamattiesību hartas 11. pantā un ECTK 10. pantā, un tā kā ES atzīst Pamattiesību hartā izklāstīto tiesību, brīvību un principu juridisko vērtību, ko tā apliecinājusi, pievienojoties ECTK, norādot, ka plašsaziņas līdzekļu brīvība un plurālisms ir būtiski priekšnoteikumi, un tā kā šīs tiesības ietver brīvību paust viedokļus un brīvību saņemt un izplatīt informāciju, ko nekontrolē, netraucē un nediktē valsts varas iestādes;
- B. tā kā plašsaziņas līdzekļu plurālisms un brīvība joprojām ir smaga problēma Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs, jo īpaši Itālijā, Bulgārijā, Rumānijā, Čehijas Republikā un Igaunijā, kā tas uzsvērts nesenojā kritiskajā publikācijā par plašsaziņas līdzekļu tiesību aktiem un konstitucionālajām izmaiņām, kas Ungārijā ieviestas laikposmā no 2010. gada jūnija līdz decembrim, un šo kritiku pādušas tādas starptautiskas organizācijas kā EDSO un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs, daudzas starptautiskas un nacionālas žurnālistu organizācijas, redaktori un izdevēji, NVO, kas darbojas cilvēktiesību un pilsonisko brīvību jomā, kā arī ES dalībvalstis un Komisija;
- C. tā kā Komisijai radušās bažas un tā prasījusi Ungārijas valdībai sniegt informāciju par Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likuma atbilstību AVMPD un *acquis communautaire* kopumā, jo īpaši saistībā ar visiem audiovizuālo plašsaziņas pakalpojumu sniedzējiem piemērojamo pienākumu līdzsvaroti atspoguļot notikumus, turklāt Komisija ir apstrīdējusi šā likuma atbilstību proporcionalitātes principam un Eiropas Pamattiesību hartas 11. pantā minētajām pamattiesībām uz vārda un informācijas brīvību, kā arī attiecībā uz izcelsmes valsts principu un reģistrācijas prasībām, un tā kā Ungārijas valdība uz šo prasību atbildēja, sniedzot papildu informāciju un sākot grozījumu izdarīšanas procesu likumā, lai risinātu Komisijas norādītās problēmas;
- D. tā kā EDSO ir nopietni apšaubījusi Ungārijas tiesību aktu darbības jomu (materiālo un teritoriālo piemērošanas jomu), vārda brīvību un satura regulējumu, vienas struktūras izraudzīšanos, kas rīkosies gan kā valsts plašsaziņas līdzekļu, gan kā telekomunikāciju iestāde, un atbilstību principiem, kas reglamentē sabiedrisko apraidi⁽¹⁾, norādot, ka jaunie tiesību akti mazina plašsaziņas līdzekļu plurālismu, likvidē sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu politisko un finansiālo neatkarību un ilgtermiņā rada nelabvēlīgu vidi brīviem plašsaziņas līdzekļiem, kā arī norādot, ka Plašsaziņas līdzekļu iestāde un Plašsaziņas līdzekļu padome ir politiski viendabīgas⁽²⁾, un līdz ar to veidojas vispārēja un centralizēta visu plašsaziņas līdzekļu kontrole valdības un politiskā līmenī; tā kā turklāt bažas raisa arī neproporcionālu un smagu sankciju uzlikšana strīdīgu un nekonkrētu iemeslu dēļ, kā arī tas, ka trūkst automātiska mehānisma, ar ko atcelt sankcijas gadījumā, ja tiesā ir iesniegta pārsūdzība par Plašsaziņas līdzekļu iestādes nolēmumu, un žurnālistu informācijas avotu konfidencialitātes un ģimenes vērtību aizsardzības principa neievērošana;

⁽¹⁾ Ungārijas plašsaziņas līdzekļu un telekomunikāciju tiesību aktu un likumprojektu paketes analīze un novērtējums, ko EDSO uzdevumā sagatavoja Dr Karol Jakubowicz.

⁽²⁾ EDSO Plašsaziņas līdzekļu brīvības komitejas pārstāvja 2010. gada 14. janvāra vēstule Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājam.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- E. uzskata par pamatotiem EDSO nopietnos iebildumus attiecībā uz Plašsaziņas līdzekļu iestādes un Plašsaziņas līdzekļu padomes politiski viendabīgo sastāvu, termiņu, vispārēju un centralizētu visu plašsaziņas līdzekļu kontroles īstenošanu valdības, tiesu iestāžu un politiskā līmenī, to, ka tiesību aktu problemātiskākās iezīmes ir pretrunā EDSO un starptautiskajiem standartiem par vārda brīvību, piemēram, tiek atcelta sabiedrisko plašsaziņas pakalpojumu politiskā un finansiālā neatkarība, kā arī attiecībā uz regulējuma darbības jomu (materiālo un teritoriālo) un lēmumu nenoteikt pamatnoteikumus, tādējādi liedzot žurnālistiem saprast, kad viņi, iespējams, pārkāpj likumu;
- F. tā kā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs ir aicinājis Ungārijas varas iestādes, pārskatot likumu par plašsaziņas līdzekļiem, ņemt vērā Eiropas Padomes apstiprinātos vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma standartus, Eiropas Padomes Ministru komitejas un Parlamentārās asamblejas attiecīgos ieteikumus un jo īpaši saistošos standartus, kas ietverti ECTK un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā; tā kā viņš norādīja uz neskaidrām definīcijām, kas var tikt kļūdaini interpretētas, uz politiski nelīdzsvarota regulatīvā mehānisma izveidi, kam ir neproporcionālas pilnvaras un kas nav pakļauts pilnīgai tiesiskajai pārraudzībai, uz sabiedriskās apraides pakalpojumu neatkarības apdraudējumu un žurnālistu informācijas avotu aizsardzības mazināšanu; tā kā viņš ir arī uzsvēris, ka visām ieinteresētajām personām, tostarp opozīcijas partijām un pilsoniskajai sabiedrībai, ir jābūt iespējai konstruktīvi piedalīties šā tiesību akta pārskatīšanā, jo tas reglamentē tik fundamentālu demokrātiskas sabiedrības funkcionēšanas aspektu ⁽¹⁾;
- G. tā kā otrajā atzinumā, kas izdots 2011. gada 25. februārī, cilvēktiesību komisārs ierosina veikt "plašu pārskatu" par Ungārijas plašsaziņas līdzekļu tiesību aktu kopumu un sasniegt, *inter alia*, tādus mērķus kā precīzu un plašsaziņas līdzekļu plurālismu un neatkarību veicinošu tiesību aktu atjaunošana un garantiju pastiprināšana tā, lai plašsaziņas līdzekļus regulējošie mehānismi būtu brīvi no politiskas ietekmes ⁽²⁾; tā kā cilvēktiesību komisārs arī uzskata, ka Ungārijas plašsaziņas līdzekļiem jāspēj pildīt tiem uzticēto pienākumu būt par uzraudzības īstenotājiem plurālistiskā, demokrātiskā sabiedrībā un ka, lai to panāktu, Ungārijai kā Eiropas Padomes dalībvalstij būtu jāievēro saistības un jācenšas gūt vislielāko labumu, ko dod šīs organizācijas pieredze tādās jomās kā vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu neatkarība un plurālisms;
- H. tā kā līdz ar to nekavējoties ir jāaptur Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likuma piemērošana un tas jāpārskata, pamatojoties uz Komisijas, EDSO un Eiropas Padomes piezīmēm un priekšlikumiem, lai nodrošinātu, ka tas pilnībā atbilst ES tiesībām un Eiropas vērtībām un standartiem attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvību, plurālismu un neatkarīgu pārvaldību;
- I. tā kā, neraugoties uz Parlamenta vairākkārtējiem aicinājumiem pieņemt direktīvu par plašsaziņas līdzekļu brīvību, plurālismu un neatkarīgu pārvaldību, Komisija līdz šim ir vilcinājusies izstrādāt šādu priekšlikumu, kas ir kļuvis aizvien vajadzīgāks un aktuālāks;
- J. tā kā 1993. gada jūnijā Kopenhāgenas Eiropadomē pieņemtie Kopenhāgenas kritēriji dalībai Eiropas Savienībā attiecībā uz preses brīvību un vārda brīvību ir jāievēro visām ES dalībvalstīm un jāpilda, piemērojot attiecīgus ES tiesību aktus;
- K. tā kā Tiesa ir pieņēmusi spriedumu apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P un šā sprieduma 45. un 46. punktā ir norādījusi, ka piekļuve informācijai sniedz iedzīvotājiem iespēju tiešāk piedalīties lēmumu pieņemšanā un garantē, ka demokrātiskā sistēmā administrācijai ir lielāka leģitimitāte, tā ir efektīvāka, nodrošina lielāku atbildību pret iedzīvotājiem un piekļuve informācijai ir priekšnoteikums efektīvai demokrātisku tiesību īstenošanai,

1. aicina Ungārijas varas iestādes atjaunot plašsaziņas līdzekļu pārvaldības neatkarību un apturēt valsts iejaukšanos vārda brīvībā un līdzsvarotā notikumu atspoguļošanā un uzskata, ka plašsaziņas līdzekļu pārmērīgs regulējums ir neproduktīvs, tādējādi apdraudot efektīva plurālisma pastāvēšanu publiskajā telpā;

⁽¹⁾ http://www.coe.int/t/commissioner/News/2011/110201Hungary_en.asp.

⁽²⁾ <https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=1751289>.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

2. atzinīgi vērtē Komisijas sadarbību ar Ungārijas varas iestādēm, lai panāktu Ungārijas likuma par plašsaziņas līdzekļiem atbilstību ES Līgumiem un tiesībām, un atzinīgi vērtē arī to, ka valsts ir sākusi grozījumu izdarīšanas procesu;
3. pauzē nožēlu par Komisijas lēmumu pievērsties tikai trim punktiem saistībā ar Ungārijas veikto *acquis communautaire* īstenošanu un par to, ka nav ietverta atsauce uz AVMPD 30. pantu un līdz ar to ir ierobežotas Komisijas pilnvaras pārbaudīt to, vai, īstenojot ES tiesības, Ungārija ievēro ES Pamattiesību hartu; mudina Komisiju pārbaudīt, vai Ungārija ievēro Direktīvā 2000/31/EK par elektronisko tirdzniecību paredzēto saistību režīmu un kā Ungārija transponē ES pamatlēmumu par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpaušmēm (2008/913/TI), un ES Pamatlēmumu par terorisma apkarošanu (2008/919/TI), kas ietver atsauces uz vārda brīvību un likumu par plašsaziņas līdzekļu brīvību apiešanu;
4. aicina Komisiju turpināt cieši uzraudzīt un vērtēt Ungārijas grozītā likuma par plašsaziņas līdzekļiem atbilstību Eiropas tiesību aktiem, jo īpaši Pamattiesību hartai;
5. aicina Ungārijas varas iestādes iesaistīt visas ieinteresētās personas likuma par plašsaziņas līdzekļiem un konstitūcijas pārskatīšanā — kas ir uz tiesiskuma balstītas demokrātiskas sabiedrības pamats —, un veikt atbilstīgas pārbaudes un panākt līdzsvarotu spēku samēru, lai nodrošinātu, ka mazākumam ir pamattiesības, un pasargātu to no iespējamās vairākuma tirānijas;
6. aicina Komisiju, pamatojoties uz LESD 265. pantu, līdz gada beigām saskaņā ar LESD 225. pantu iesniegt likumdošanas iniciatīvu par plašsaziņas līdzekļu brīvību, plurālismu un neatkarīgu pārvaldību, tādējādi novēršot ES normatīvā regulējuma trūkumus plašsaziņas līdzekļu jomā, izmantojot Komisijas pilnvaras tādās jomās kā iekšējais tirgus, audiovizuālā politika, konkurence, telekomunikācijas, valsts subsīdijas, pienākums sniegt sabiedriskos pakalpojumus un ikviena iedzīvotāja pamattiesības ES teritorijā, lai noteiktu vismaz minimālos pamatstandartus, kas jāievēro visām dalībvalstīm un jāievieš valsts tiesību aktos nolūkā nodrošināt, garantēt un veicināt informācijas brīvību, plašsaziņas līdzekļu plurālismu pienācīgā līmenī un plašsaziņas līdzekļu neatkarīgu pārvaldību;
7. aicina Ungārijas varas iestādes turpināt pārskatīt plašsaziņas līdzekļu likumu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta, Komisijas, EDSO un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra piezīmēm un priekšlikumiem, Eiropas Padomes Ministru komitejas un Parlamentārās asamblejas ieteikumiem un Eiropas Savienības Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, un gadījumā, ja šo likumu atzīst par neatbilstīgu Līgumu vai ES tiesību, Pamattiesību hartas vai ECTK būtībai, jo īpaši Pamattiesību hartai, atcelt un nepiemērot šo likumu vai tos likuma elementus, kuri ir atzīti par neatbilstīgiem;
8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Padomei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Pamattiesību aģentūrai, EDSO un Eiropas Padomei.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

Dienvidu kaimiņvalstis un it īpaši Lībija, tostarp humanitārie aspekti

P7_TA(2011)0095

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par dienvidu kaimiņvalstīm un jo īpaši Lībiju

(2012/C 199 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2011. gada 1. marta rezolūciju, ar kuru vienbalsīgi apturēja Lībijas dalību ANO Cilvēktiesību padomē,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes 2011. gada 26. februāra rezolūciju Nr. 1970/2011,
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 28. februāra lēmumu, ar ko īsteno ANO Drošības padomes rezolūciju un nosaka papildu ierobežojošus pasākumus pret tiem, kas atbildīgi par civiliedzīvotāju vardarbīgo apspiešanu Lībijā,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes rezolūciju Nr. S-15/2, kas pieņemta 2011. gada 25. februārī,
 - ņemot vērā to, ka 2011. gada 22. februārī tika apturētas sarunas par ES un Lībijas pamatnolīgumu,
 - ņemot vērā augstās pārstāves Ketrinas Eštones nesenos paziņojumus par Lībiju un Ziemeļāfriku,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Lībiju, jo īpaši 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par nāvēssodu Lībijā ⁽¹⁾ un 2011. gada 20. janvāra ieteikumu, kura minēti svarīgi nosacījumi saistībā ar sarunām par ES un Lībijas pamatnolīgumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvenciju un 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļu statusu,
 - ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu un tās protokolu par Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību tiesas izveidi, ko Lībija ratificēja attiecīgi 1987. gada 26. martā un 2003. gada 19. novembrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā nesenajās demonstrācijās vairākās Ziemeļāfrikas un Tuvo Austrumu arābu valstīs ir pieprasīts izbeigt autoritāros režīmus, veikt politiskas, ekonomiskas un sociālas reformas un nodrošināt iedzīvotājiem brīvību, demokrātiju un labākus dzīves apstākļus; tā kā vērienīgie protesti daudzās arābu valstīs ir apliecinājuši, ka nedemokrātiski un autoritāri režīmi nevar garantēt ticamu stabilitāti un ka demokrātiskās vērtības ir ekonomiskas un politiskas partnerības pamatā;
- B. tā kā protesti pret Lībijas režīmu sākās 2011. gada 15. februārī Bengāzī pilsētā un pārņēma visu valsti, sasniedzot *Al Bayda*, *Al-Quba*, *Darnah* un *Az Zintan* pilsētu, nemierniekiem pārņemot savā kontrolē vairākas pilsētas, īpaši Lībijas austrumos;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0246.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0020.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- C. tā kā Kādafi režīms pret šiem protestiem vērsās ar nepieredzētu vardarbību, izmantojot Lībijas bruņotos spēkus, miliciju, kā arī algotņus un ārvalstu kaujiniekus, lai vardarbīgi apspiestu protestus, tostarp bez izšķirības pret civiliedzīvotājiem vērsot ložmetējus, snaiperus, militārās lidmašīnas un helikopterus; tā kā tādēļ strauji palielinājās bojāgājušo skaits un daudzi cilvēki tika ievainoti un arestēti;
- D. tā kā režīmā vardarbīgā un brutālā vēršanās pret Lībijas iedzīvotājiem ir izraisījusi ne tikai daudzu karavīru pārbēgšanu, bet arī valdības locekļu atkāpšanos;
- E. tā kā saskaņā ar ANO Cilvēktiesību padomes datiem pēdējās dienās vairāk nekā 200 000 cilvēku ir pametuši valsti un devušies uz blakus esošo Tunisiju, Ēģipti un Nigēru un vēl simtiem tūkstošu bēgļu un ārvalstu strādnieku izmisīgi cīnās, lai neiesaistītos konfliktā vai pamestu Lībiju; tā kā tas rada ārkārtēju humanitāro situāciju, kas nozīmē, ka ir vajadzīga ātra ES reakcija;
- F. tā kā pēc tam, kad ANO Cilvēktiesību padome 2011. gada 25. februārī 15. īpašās sesijas laikā vienprātīgi pieņēma rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Lībijā, kurā nosodīti Lībijā notikušie rupjie un sistemātiskie cilvēktiesību pārkāpumi un norādīts, ka dažus no tiem varētu uzskatīt par noziegumiem pret cilvēci, ANO Ģenerālā asambleja 2011. gada 2. martā nolēma apturēt Lībijas dalību ANO Cilvēktiesību padomē, kā ANO Cilvēktiesību padome to pati arī bija ieteikusi;
- G. tā kā, reaģējot uz ANO Drošības padomes 2011. gada 26. februāra rezolūciju par Lībiju, kurā norādīts, ka par šo situāciju būtu jāvēršas Starptautiskajā Krimināltiesā, 2011. gada 3. martā Starptautiskās Krimināltiesas prokurors sāka izmeklēšanu, lai noskaidrotu apgalvojumus par Lībijā izdarītajiem noziegumiem pret cilvēci, tostarp noziegumiem, ko izdarījis Muamars Kādafi un valdības locekļi; tā kā ANO Drošības padomes rezolūcijā Nr. 1970 šai valstij ir noteikts ieroču embargo, kā arī Kādafi ģimenei un valdībai ir noteikts ceļošanas aizliegums un līdzekļu iesaldēšana, un arī atļauts visām ANO dalībvalstīm atsavināt un iznīcināt aizliegto militāro aprīkojumu;
- H. tā kā ar Padomes 2011. gada 28. februāra lēmumu ir noteikti papildu ierobežojoši pasākumi — konkrētāk, aizliegums izsniegt vīzas un līdzekļu iesaldēšana — pret tiem, kas atbildīgi par Lībijas civiliedzīvotāju vardarbīgo apspiešanu, tādējādi īstenojot ANO Drošības padomes 2011. gada 26. februāra rezolūciju par Lībiju;
- I. tā kā kopš sacelšanās sākuma vairāki pasaules valstu vadītāji vairākkārt ir aicinājuši pulkvedi Kādafi atkāpties;
- J. tā kā 2011. gada 22. februārī Arābu valstu līga izslēdza Lībiju un 2011. gada 3. martā tās ģenerālsekretārs paziņoja, ka tā varētu atbalstīt lidojumiem slēgtas zonas izveidi Lībijā, saskaņojot to ar Āfrikas Savienību, ja sadursmes Lībijā turpināties;
- K. tā kā 2011. gada 5. marta paziņojumā Lībijas Pagaidu pārejas nacionālā padome aicināja starptautisko sabiedrību "pildīt savu pienākumu pasargāt Lībijas iedzīvotājus no turpmāka genocīda un noziegumiem pret cilvēci, neveicot tiešu militāru intervenci Lībijas teritorijā";
- L. tā kā no 2011. gada 22. februāra ES ir pārtraukusi notiekošās sarunas par ES un Lībijas pamatnolīgumu un apturējusi visus sadarbības līgumus ar Lībiju;
- M. tā kā ES ir ieinteresēta nodrošināt, lai Ziemeļāfrikā būtu demokrātija, pārticība un miers; tā kā nesenie notikumi Lībijā, Ēģiptē un Tunisijā liecina, ka ir steidzami jāpārskata ES ārpolitika attiecībā uz Vidusjūras reģionu;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

N. tā kā paredzams, ka Eiropadomes ārkārtas sanāksmē piektdien, 2011. gada 11. martā, tiks rūpīgi izskatīts augstās pārstāves un Komisijas ziņojums par ES instrumentu ātru pielāgošanu un augstās pārstāves ziņojums par atbalstu pārejas un pārbūves procesiem,

1. pauž solidaritāti ar Lībijas iedzīvotājiem un jo īpaši jauniešiem, kas ir bijuši demokrātijas un režīma maiņas virzītājspēks, un atzinīgi vērtē viņu drosmi un apņēmību, kā arī pauž stingru atbalstu viņu likumīgajiem demokrātiskajiem, ekonomiskajiem un sociālajiem centieniem;

2. asi nosoda klajos un sistemātiskos cilvēktiesību pārkāpumus Lībijā un jo īpaši miermīlīgos protestos iesaistīto demokrātijas piekritēju, žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju vardarbīgo apspiešanu; pauž dziļu nožēlu, ka rezultātā daudzi cilvēki ir gājuši bojā un tikuši ievainoti; izsaka līdzjūtību bojāgājušo ģimenēm; nosoda musināšanu uz naidīgu vērsanos pret civiliedzīvotājiem, kas skaidri parādās režīma visaugstākstāvošo pārstāvju — Muamara Kādafi un viņa dēla Saifa al Islama — izteikumos;

3. prasa nekavējoties izbeigt pulkveža Kādafi brutālo diktatorisko režīmu un aicina viņu nekavējoties atkāpties, lai novērstu turpmāku asinsizliešanu un nodrošinātu mierīgu politisko pāreju; aicina Lībijas varas iestādes nekavējoties izbeigt vardarbību un ļaut panākt mierīgu situācijas risinājumu, ņemot vērā Lībijas iedzīvotāju likumīgos centienus; aicina Lībijas varas iestādes ievērot cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības, atcelt visus ierobežojumus vārda brīvībai, tostarp internetā, un nekavējoties ļaut valsti iebrukt neatkarīgiem cilvēktiesību novērotājiem un ārvalstu preses pārstāvjiem;

4. pilnībā atbalsta ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1970, kurā nosodīti klajie un sistemātiskie cilvēktiesību pārkāpumi Lībijā un aicināts par šo situāciju vērsties Starptautiskajā Krimināltiesā, vienlaikus nosakot valstij ieroču embargo, kā arī Kādafi ģimenei un valdībai — ceļošanas aizliegumu un līdzekļu iesaldēšanu; uzsver, ka tiem, kas veikuši uzbrukumus civiliedzīvotājiem, katram atsevišķi ir noteikta kriminālatbildība saskaņā ar starptautiskajām tiesību normām, ka viņi jāsauc pie atbildības un neviena nedrīkst palikt nesodīts; pauž stingru atbalstu Starptautiskās Krimināltiesas prokurora sāktajai izmeklēšanai, lai noskaidrotu apgalvojumus par noziegumiem pret cilvēci, ko izdarījis Muamars Kādafi un valdības locekļi;

5. norāda, ka ES pirmā ieviesa ANO Drošības padomes noteiktās sankcijas un ka ES pasākumi ir vēl plašāki, jo tie nosaka atsevišķas sankcijas; atzinīgi vērtē Padomes lēmumu aizliegt tirdzniecību ar Lībiju ar aprikojumu, ko tā var izmantot represīviem mērķiem valsts iekšienē, kā arī to, ka ir paplašināts to personu loks, uz kuriem attiecas līdzekļu iesaldēšana un aizliegums izsniegt vīzas; aicina regulāri novērtēt sankciju efektivitāti;

6. uzsver, ka visiem pasākumiem būtu jāattiecas uz visiem Lībijas līdzekļiem, tostarp valsts ieguldījumu fondiem, kurus pārvalda Lībijas Investīciju pārvalde; aicina līdzekļu iesaldēšanu attiecināt arī uz ieņēmumiem no naftas un gāzes pārdošanas; aicina Padomi un dalībvalstis izpaust pilnīgu informāciju par visiem iesaldētajiem līdzekļiem; šajā sakarā atzinīgi vērtē apspriedes par turpmākām ES sankcijām, tostarp to Lībijas uzņēmumu aktīvu iesaldēšanu, kuri ir saistīti ar Kādafi režīmu;

7. atzinīgi vērtē Padomes 2011. gada 28. februāra lēmumu aizliegt ieroču, munīcijas un attiecīga aprīkojuma piegādi Lībijai; šajā sakarā aicina Padomi pārbaudīt, vai ES Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu nav ticis pārkāpts, un veikt stingrus pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas dalībvalstis šo kodeksu pilnībā ievēro; aicina augsto pārstāvi apsvērt iespēju noteikt embargo, izmantojot gaisa un jūras spēkus saskaņā ar kopējo drošības un aizsardzības politiku;

8. pilnībā atbalsta ANO Cilvēktiesību padomes lēmumu nosūtīt uz Lībiju starptautisku neatkarīgu izmeklēšanas komisiju, lai izmeklētu starptautisko cilvēktiesību pārkāpumus, un ANO Ģenerālās asamblejas 2011. gada 2. marta lēmumu apturēt Lībijas dalību ANO Cilvēktiesību padomē;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

9. aicina ES un starptautisko sabiedrību darīt visu iespējamo, lai panāktu Kādafi un viņa režīma pilnīgu izolāciju gan valsts, gan starptautiskā mērogā;
10. uzsver, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāievēro viņu pienākums aizsargāt, lai paglābtu Lībijas civiliedzīvotājus no liela mēroga bruņotiem uzbrukumiem; norāda, ka tādēļ nevajadzētu izslēgt iespēju izmantot visas ANO Statūtos paredzētās iespējas; aicina augsto pārstāvi un dalībvalstis būt gatavām ANO Drošības padomes lēmumam par turpmākiem pasākumiem, tostarp iespējai paredzēt lidojumiem slēgta zonas izveidi, lai nepieļautu režīma vērsanos pret civiliedzīvotājiem; uzsver, ka visiem pasākumiem, ko ES un tās dalībvalstis veic, vajadzētu būt saskaņā ar ANO pilnvarām un to pamatā vajadzētu būt sadarbībai ar Arābu valstu līgu un Āfrikas Savienību, mudinot abas iestādes saskaņot to starptautiskos centienus;
11. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos izveidot attiecības ar Lībijas Pagaidu pārejas nacionālo padomi un uzsākt procesu, lai padarītu šīs attiecības oficiālas un tādējādi sekmētu pāreju uz demokrātiju, nodrošinātu visdažādāko Lībijas sabiedrības pārstāvju līdzdalību un pārejas procesā palielinātu sieviešu un minoritāšu lomu, ka arī aicina atbalstīt Lībijas Pagaidu pārejas nacionālo padomi atbrīvotajā teritorijā, lai mazinātu spiedienu uz vietējiem iedzīvotājiem un apmierinātu viņu humanitārās pamatvajadzības, tostarp sniegtu medicīnisko palīdzību;
12. mudina ES veicināt demokrātiskas reformas un tiesiskuma institūciju izveidi Lībijā, sniedzot atbalstu brīvas preses un neatkarīgu pilsoniskās sabiedrības organizāciju, tostarp demokrātisku politisko partiju, izveidei, lai nākotnē varētu notikt demokrātiskas vēlēšanas;
13. pauž nopietnas bažas par pieaugošo humanitāro krīzi, jo vairāk nekā 200 000 migrantu glābjas no vardarbības Lībijā, daudzi no kuriem iestrēgst uz robežas starp Lībiju un Tunisiju, bet citi netiek tālāk par bēgļu nometnēm Tunisijā, Ēģiptē un Nigērā; aicina Lībijas tagadējās un turpmākās varas iestādes ļaut valstī iebraukt humānās palīdzības organizāciju pārstāvjiem un garantēt viņu drošību;
14. mudina Padomi, Komisiju un augsto pārstāvi piešķirt visus vajadzīgos finanšu resursus un cilvēkresursus, lai atbalstītu iedarbīgu starptautisku humānās palīdzības operāciju, palīdzētu ANO Cilvēktiesību padomei un citām attiecīgajām humānās palīdzības organizācijām, sniedzot aizsardzību un ārkārtas palīdzību visiem, kam tā nepieciešama; atzinīgi vērtē komisāres Georgijevas un Humānās palīdzības un civilās aizsardzības ģenerāldirektorāta (ECHO) līdz šim veiktos pasākumus un atvēlētos līdzekļus, kā arī atsevišķu dalībvalstu sniegto humāno palīdzību, lai tiktu galā ar šo uzdevumu; aicina ES un dalībvalstis nodrošināt gaisa un jūras transportu, lai palīdzētu repatriēt vai pārvietot migrantus, patvēruma meklētājus un bēgļus no Lībijas, ievērojot starptautiskās tiesību normas un attiecīgos Eiropas Savienības tiesību aktus, kā arī sniegt finansiālu atbalstu, reaģējot uz ANO Cilvēktiesību padomes un Starptautiskās Migrācijas organizācijas 2011. gada 3. martā pausto kopīgo aicinājumu;
15. aicina Komisiju nodrošināt, lai tiktu veikti visi vajadzīgie pasākumi, tostarp nodrošināti pienācīgi cilvēkresursi, kā arī finanšu un tehniskie līdzekļi, kas ES ļautu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 80. pantu atbilstoši reaģēt uz iespējamo masveida migrāciju;
16. atgādina, ka Āfrikas un ES kopīgajā 2007. gada stratēģijā Āfrikas un ES valstu vadītāji apņēmas veikt nepieciešamos pasākumus, lai panāktu, ka nelegāli iegūti aktīvi, tostarp finanšu līdzekļi, tiek noskaidroti un atdoti to izcelsmes valstīm; mudina dalībvalstis rīkoties atbilstoši un saskaņā ar ANO Pretkorupcijas konvenciju, lai nodrošinātu, ka iesaldētie līdzekļi nākotnē tiek atdoti Lībijas iedzīvotājiem; uzsver, ka ir nepieciešama saskaņota ES rīcība, lai īstenotu to līdzekļu iesaldēšanu, kas ir Kādafi ģimenes un viņu Eiropā zināmo sabiedroto turējumā vai Eiropas finanšu iestādēs, kuras darbojas nodokļu oāzēs, tādējādi nodrošinot, ka ES bankas ievēro pienācīgas rūpības prasības attiecībā uz jebkādiem iespējami nelegāliem finanšu līdzekļiem, kas pārskaitīti no Lībijas;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

17. uzsver, ka algotņu iesaistīšana apdraud starptautisko mieru un drošību un ir noziegums pret cilvēki un tādēļ tā ir jāizbeidz; aicina Padomi un augsto pārstāvi paust stingrus brīdinājumus, kas atturētu valstu valdības no algotņu, militārā personāla vai militārā aprīkojuma nosūtīšanas, tādējādi atbalstot Kādafi režīma īstenoto Lībijas iedzīvotāju apspiešanu,

18. atzinīgi vērtē ārkārtas Eiropadomes sanāksmes sasaukšanu 2011. gada 11. martā sakarā ar notikumiem Lībijā un dienvidu kaimiņvalstīs; aicina augsto pārstāvi un dalībvalstis izstrādāt visaptverošu un saskaņotu stratēģiju humānās palīdzības pasākumiem un politiskajai reakcijai uz situāciju Lībijā;

19. aicina augsto pārstāvi sākt sagatavošanas darbus, lai ES varētu iesaistīties un sniegt atbalstu dienvidu kaimiņvalstīs, īpaši ņemot vērā tiesiskuma un labas pārvaldes izveidi, kā arī konstitucionālos un vēlēšanu priekšnoteikumus stabilai, plurālistiskai un miermīlīgai demokrātijai reģionā; aicina augsto pārstāvi pilnībā izmantot visus attiecīgos ES ārpolitikas finanšu līdzekļus;

20. uzskata, ka revolucionārās pārmaiņas Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos ir skaidri parādījušas, ka ES pozitīvā ietekme un ilgtermiņa uzticība šim reģionam būs atkarīga no tās spējas īstenot saskaņotu kopējo ārpolitiku, kas būtu balstīta uz vērtībām un nepārprotami atbalstītu jaunos demokrātiskos spēkus; atkārtoti prasa ES pārskatīt demokrātijas un cilvēktiesību atbalsta politiku, lai visos nolīgumos ar trešām valstīm iedibinātu cilvēktiesību klauzulas īstenošanas mehānismu;

21. atkārtoti prasa to cieši iesaistīt darbā pie sevišķu uzdevumu grupas izveides, kuras mērķis būs koordinēt ES reakciju uz krīzi Lībijā uz citur Vidusjūras reģionā;

22. uzsver, ka notikumi Lībijā un citās šī reģiona valstīs liecina par nepieciešamību steidzami izstrādāt tālējās un iedarbīgākas politikas nostādnes un instrumentus, kā arī palielināt tiem paredzēto budžeta finansējumu, lai veicinātu un atbalstītu politiskās, ekonomiskās un sociālās reformas ES dienvidu kaimiņvalstīs; uzsver, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas notiekošajā stratēģiskajā pārskatīšanā jāņem vērā pašreizējie notikumi Ziemeļāfrikā un jāpiedāvā jauni labāki veidi, kā apmierināt cilvēku vajadzības un centienus; uzstāj, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanā par prioritāti jāizvirza tādi kritēriji kā tiesu varas neatkarība, pamatbrīvību, plurālisma un preses brīvības ievērošana, kā arī korupcijas apkarošana; pieprasa to labāk koordinēt ar citām Savienības politikas nostādnēm attiecībā uz šīm valstīm;

23. atbalsta uzskatu, ka Savienībai Vidusjūrai jāpielāgojas jaunajai situācijai un apstākļiem un jāizsver nesenie notikumi un attiecīgi jārikojas, lai iesniegtu priekšlikumus par labākajiem veidiem, kā veicināt demokrātiju un cilvēktiesības šīs savienības dalībvalstīs un reģionā, tostarp Lībijā, un par iespējamām reformām, lai palielinātu Savienības Vidusjūrai lomu un padarītu to saskaņotāku un efektīvāku;

24. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei un Ģenerālajai asamblejai, ANO Cilvēktiesību padomei, Arābu valstu līgai, Āfrikas Savienībai, Savienībai Vidusjūrai, Lībijas kaimiņvalstu valdībām un Pagaidu pārejas nacionālajai padomei.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

ES nostāja attiecībā uz Irānu

P7_TA(2011)0096

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par ES nostāju attiecībā uz Irānu (2010/2050(INI))

(2012/C 199 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Irānu, tostarp 2010. gada 8. septembra rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Irānā, jo īpaši saistībā ar *Sakineh Mohammadi Ashtiani* un *Zahra Bahrami* lietu ⁽¹⁾, 2010. gada 10. februāra rezolūciju par situāciju Irānā ⁽²⁾ un 2009. gada 22. oktobra rezolūciju par Irānu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par Pasaules dienu pret nāvessodu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (ICESCR), Konvenciju par jebkuras diskriminācijas izskaušanu un Konvenciju par bērna tiesībām, kā arī to, ka Irāna ir parakstījusi visus šos dokumentus,
- ņemot vērā Eiropas Savienības (ES) un Amerikas Savienoto Valstu (ASV) 2010. gada 8. februāra kopīgo paziņojumu, kurā pausts aicinājums Irānas valdībai pildīt saistības cilvēktiesību jomā,
- ņemot vērā ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* (turpmāk "augstā pārstāve") 2010. gada 24. septembra paziņojumu par Irānas prezidenta *Mahmoud Ahmadinejad* "cietsirdīgām un nepieņemamām" piezīmēm ANO Ģenerālajā asamblejā,
- ņemot vērā ES Deklarāciju par masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanu, ko pieņēma Saloniku Eiropadome, kura notika 2003. gada 19. un 20. jūnijā, un 2003. gada 10. decembra ES stratēģiju pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu,
- ņemot vērā augstās pārstāves preses pārstāvja 2010. gada 23. septembra paziņojumu, kurā ir nosodīta spridzināšana Mahābādā Irānā,
- ņemot vērā 2008. gada 12. decembrī Eiropadomes pieņemto ziņojumu par Eiropas drošības stratēģijas (EDS) īstenošanu "Sniegt drošību mainīgā pasaulē",
- ņemot vērā augstās pārstāves 2010. gada 22. septembra paziņojumu E3+3 vārdā par ātri panākto risinājumu Irānas kodolenerģijas jautājumā,
- ņemot vērā augstās pārstāves 2010. gada 12. augusta deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par septiņu bahajiešu priekšstāvju tiesāšanu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0310.⁽²⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 9. lpp.⁽³⁾ OV C 265 E, 30.9.2010., 26. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0351.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- ņemot vērā augstās pārstāves preses pārstāvja 2010. gada 16. jūlija paziņojumu, kurā ir nosodīti uzbrukumi Irānā,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 22. marta secinājumus par brīvu piekļuvi informācijai Irānā,
- ņemot vērā augstās pārstāves 2010. gada 6. jūlija paziņojumu par gaidāmajiem nāvēssodiem Irānā,
- ņemot vērā augstās pārstāves 2010. gada 12. jūnija deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par “būtiski pasliktinātajiem apstākļiem cilvēktiesību jomā Irānā pēc prezidenta vēlēšanām 2009. gada jūnijā”,
- ņemot vērā Irānas Statistikas centra 2010. gada pavasara datus par Irānas bezdarba līmeņa pieaugumu līdz 14,6 %, kas nozīmē, ka valstī ir vairāk nekā 3,5 miljonus bezdarbnieku,
- ņemot vērā to, ka Irāna ir parakstījusi Līgumu par kodolieroču neizplatīšanu (LKN) un līdz ar to ir apņēmusies atteikties no kodolieroču iegādes, un tai ir juridiskas saistības deklarēt visas kodolenerģētikas darbības, tostarp ar kodolmateriāliem, un atļaut Starptautiskajai Atomenerģijas aģentūrai (SAEA) veikt drošības kontroli saistībā ar minētajām darbībām,
- ņemot vērā SAEA 2005. gada 27. septembra deklarāciju, ka Irāna neievēro LKN saistības,
- ņemot vērā to, ka sešas secīgās ANO Drošības padomes rezolūcijās (Nr. 1696, Nr. 1737, Nr. 1747, Nr. 1803, Nr. 1835 un Nr. 1929) ir apstiprinātas bagātināšanas pārtraukšanas un citas prasības kā priekšnoteikumi, lai Irānai atjaunotu LKN piešķirtās tiesības,
- ņemot vērā SAEA ģenerāldirektora *Yuki Amano* 2010. gada 18. februāra ceturkšņa ziņojumā valdei apstiprinājumu, ka “Irāna nepilda prasības, kas iekļautas atbilstošajās valdes un Drošības padomes rezolūcijās”,
- ņemot vērā SAEA vienošanās priekšlikumu par kodoldegvielas piegādi Teherānas pētniecības reaktoram apmaiņā pret mazbagātinātu urānu no Irānas krājumiem un kompromisa priekšlikumu, ko atbalsta Turcijas un Brazīlijas valdības, mēģinot radīt uzticību un veicināt sarunas starp Irānu un E3+3, kā arī starp Irānu un Vīnes grupu,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1929(2010), ar ko tiek ieviesti jauni ierobežojoši pasākumi pret Irānu un noteikts ceturtais sankciju posms attiecībā uz Irānas kodolprogrammu,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. jūlija secinājumus par Irānu un pieņemto ierobežojošo pasākumu kopumu, kas jāvērš pret Irānu tirdzniecības, finanšu pakalpojumu, enerģētikas un transporta jomā, un arī regulu, ar ko paplašina tādu organizāciju un personu sarakstu, kam piemēro līdzekļu iesaldēšanu,
- ņemot vērā papildu sankcijas Irānai, ko pasludinājušas ASV, Japāna, Kanāda un Austrālija,
- ņemot vērā Eiropas Savienības ilgtermiņa apņemšanos strādāt pie Irānas kodolenerģijas jautājuma diplomātiska risinājuma,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0037/2011),

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- A. tā kā Irānas Islāma Republikai (turpmāk Irāna) ir jārisina virkne ar pārvaldību saistītu problēmu — sākot no cīņas par varu starp konkurējošiem spēkiem valsts valdošajā elitē līdz valsti kropļojošām sociālām un ekonomiskām problēmām, problemātiskai reģionālās drošības videi un pieaugoši plašai tautas neapmierinātībai —, daudzas no kurām ir paša Irānas režīma augļi;
- B. tā kā politiskie notikumi Irānā pēc apstrīdētajām un, daudzuprāt, krāpnieciskajām prezidenta vēlēšanām 2009. gada jūnijā ir apliecinājuši lielu potenciālu enerģiskās un aktīvās tautas vadītām demokrātiskām izmaiņām valstī; norāda, ka reformisti visbiežāk tiek identificēti ar Zaļo kustību, kas izveidojās laikā, kad notika masveida protesti pret Ahmadinejad atkārtotu ievēlšanu;
- C. tā kā Irānas drošības spēki — Revolucionārā gvarde, “Basij” milicija un policija — ir reaģējuši ar bargiem pasākumiem, patvaļīgi arestējot tūkstošiem miermīlīgu protestētāju un disidentu, tostarp studentus un akadēmiskās vides pārstāvjus, sieviešu tiesību aktivistus, arodbiedrību pārstāvjus, juristus, žurnālistus, emuāru autorus, garīdzniekus un ievērojamus cilvēktiesību aizstāvjus, nepārprotami apliecinot centienus iebiedēt kritizētājus un apspiest režīma noliedzējus; tā kā tiesu iestādes ir organizējušas paraugprāvas simtiem ievērojamu reformu atbalstītāju un aktivistu, kā rezultātā dažiem ir piespriesti ilgi cietumsodi un pat nāvessodi;
- D. tā kā, kopš M. Ahmadinejad 2005. gadā tika ievēlēts par prezidentu, Irānas Revolucionārās gvardes korpuss ir izmantojis kopš 20. gs. 80. gadiem uzkrātos līdzekļus, lai iegādātos valsts uzņēmumus un uzņēmumus, kas privatizēti ar Teherānas Biržas starpniecību;
- E. tā kā joprojām nesodīti tiek pārkāptas irāņu pamattiesības: tiesības uz dzīvību, vārda brīvība, biedrošanās brīvība un brīvība no patvaļīgas aizturēšanas, apcietināšanas un spīdzināšanas un tiesības būt brīvam no jebkādas diskriminācijas;
- F. tā kā Irāna ir viena no IKT jomā visattīstītākajām valstīm Tuvajos Austrumos un emuāru izplatības ziņā ir trešā lielākā pasaulē pēc ASV un Ķīnas; tā kā nav nejaušība, ka telekomunikācijas un interneta sakari kopš 2009. gada vēlēšanām tiek regulāri traucēti;
- G. tā kā Irāna joprojām saglabā nāvessodu un ir viena no trim valstīm pasaulē, kur tiek izpildīts lielākais skaits nāvessodu; tā kā Irānai pieder rekords par lielāko skaitu nepilngadīgo pārkāpēju, kas notiesāti ar nāvessodu; tā kā Irānā joprojām tiek piemērots nāvessods, nomētājot ar akmeņiem, kas ir pretrunā Starptautiskajam paktam par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām otro fakultatīvo protokolu;
- H. tā kā daudziem irāņiem ir izpildīts nāvessods politisku iemeslu dēļ, neskaitāmi atrodas apcietinājumā un simtiem ir vajadzējis bēgt no valsts, baidoties par savu dzīvību un/vai nenoteikta ilguma aizturēšanu, pratināšanu un spīdzināšanu;
- I. tā kā cilvēktiesību organizācijas Irānā (piemēram, Islāma Cilvēktiesību komisija un 90. panta komisija) ir sabiedrotās ar valdību un ir lielā mērā nenozīmīgas;
- J. tā kā Irānas kodolprogrammai ir slepenības vēsture, kas ar laiku ir radījusi neuzticību Irānas apgalvojumiem, ka programmai ir tikai miermīlīgi mērķi;
- K. tā kā Irāna joprojām nepilda saistības, kas noteiktas attiecīgās ANO Drošības padomes rezolūcijās, no kurām pēdējā ir Rezolūcija Nr. 1929(2010), un visas SAEA valdes prasības par aģentūras pilnīgu un beznosacījumu piekļuvi visām kodolinfrastruktūras vietām, iekārtām, cilvēkiem un dokumentiem, lai nodrošinātu pienācīgu pārbaūžu veikšanu saistībā ar Irānas kodolmērķiem un ļautu SAEA veikt kodo-
liekārtu uzraudzības pienākumu;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- L. tā kā dažas Irānas valdības politikas jomas apdraud stabilitāti un mieru reģionā; tā kā Irānas agresīvie un mērķētie paziņojumi, īstenotās kodolprogrammas un atbalsts Hezbollah un Hamas apdraud īpaši Izraēlu un Persijas līča reģiona valstis; tā kā tomēr stabilizējošā ietekme, ko Irāna varētu atgūt, būtu vēlama visam reģionam, ja tā normalizētu starptautiskās attiecības, it īpaši ar kaimiņvalstīm, beidzot noņemtu aizdomas par patieso kodolprogrammas mērķi un nodrošinātu cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanu;
- M. tā kā Irāna ir uzņēmusi divas afgāņu bēgļu paaudzes, kas ir izmantojušas veselības un izglītības pamatpakalpojumus; tā kā 2010. gadā Irānā pastāvīgi dzīvoja vairāk nekā viens miljons reģistrētu afgāņu; tā kā Irāna šajā jomā ir saņēmusi tikai ierobežotu starptautisko atbalstu;
- N. tā kā Irāna ir viena no trim lielākajiem apstiprināto naftas un dabasgāzes rezervju īpašniekiem pasaulē;
- O. tā kā ir notikusi ievērojama attiecību padziļināšanās starp Irānu un Turciju; tā kā Irāna izmanto gan valstiskos, gan nevalstiskos sabiedrotos Sīriju, Hezbollah un Hamas, kā arī Musulmaņu brālību, lai radītu nestabilitāti reģionā;
- P. tā kā LKN IV pantā noteiktas visu pušu neatņemamas tiesības attīstīt kodolenerģijas izpēti, ražošanu un izmantošanu miermīlīgiem civiliem mērķiem bez diskriminācijas un saskaņā ar minētā līguma I un II pantu,

Iekšējā situācija

1. ar bažām norāda uz iekšējo politisko situāciju, it īpaši attiecībā uz demokrātiju; norāda arī uz Irānas tautas, īpaši jaunākās paaudzes, demokrātisku pārmaiņu cerībām un pauž dziļu nožēlu par to, ka Irānas valdība un parlaments acīmredzot nespēj reaģēt uz pamatotajām Irānas pilsoņu prasībām; uzsver, ka plašā neapmierinātība ar Irānas valdību saistībā ar sliktajiem sociālekonomiskajiem apstākļiem un ar pilnīgu nebrīvību, kā arī minimālas cieņas pret cilvēku trūkumu ir galvenie šķēršļi režīma izdzīvošanai;
2. uzsver, ka demokrātiskas pārmaiņas nevar uzspiest no ārpuses vai pat militāriem līdzekļiem, bet tās jāpanāk miermīlīgā demokrātiskā procesā; pauž apbrīnu par desmitiem tūkstošu Irānas pilsoņu drosmi, kuri turpina riskēt ar savu profesionālo karjeru un dzīvību, pieprasot vairāk brīvības un demokrātisku tiesību Irānas Islāma Republikā;
3. norāda, ka, lai gan prezidents *Ahmadinejad* 2005. gadā tika ievēlēts no sociālā taisnīguma un ekonomiskā populisma platformas, Irānas vietējās problēmas turpināja saasināties, neskatoties uz strauji augošajām naftas cenām; tādēļ pauž nožēlu par *Ahmadinejad* mērķi stiprināt savas iekšpolitiskās pozīcijas, uzsākot radikālu starptautisko darbību un cerot sagaidīt, ka stingra pret rietumiem un Izraēlu vērsta nostāja stiprinās Irānas vadītāju pozīcijas islāma pasaulē;
4. konstatē, ka iepriekšējās Irānas masu kustības tika balstītas uz labklājības un brīvības meklējumiem un ka šie mērķi ir joprojām neizpildīti 1979. gada revolūcijas solījumi; norāda, ka trūkumi ekonomikā, tādi kā inflācija, korupcija, augsts bezdarba līmenis, enerģijas nepietiekamība, neefektīvs valsts sektors un valsts finanšu izšķērdešana, pēdējos gados ir ļoti palielinājušies;
5. norāda, ka reformistu kustība pārstāv intelektuālās ievirzes un politiskās programmas, sākot no vēlmes pakāpeniski modernizēt Irānas valdības iestādes līdz mērķim pilnībā gāzt valdošo režīmu;
6. pauž solidaritāti ar miljoniem irāņu, kas ir izgājuši ielās kopš 2009. gada prezidenta vēlēšanām cerībā uz politiskām pārmaiņām Irānā;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

7. stingri nosoda Irānas drošības spēku veikto Irānas opozīcijas līderu *Mir Hossein Mousavi* un *Mehdin Karroubi* un viņu dzīvesbiedru prettiesisko aizturēšanu un aicina nekavējoties un bez nosacījumiem aizturētos atbrīvot; norāda, ka aizturēšana tika veikta, pārkāpjot Irānas tiesību aktus; nosoda Irānas varas iestāžu attieksmi pret to, ka opozīcija īsteno savas likumiskās tiesības protestēt, un pauž solidaritāti ar Irānas iedzīvotājiem viņu cīņā par demokrātiju; nosoda Irānas valdības liekulību, kas pielietoja pārmērīgu spēku, iebiedējot un patvaļīgi arestējot miermīlīgus protestētājus, kuri 2011. gada 14. februārī piedalījās demonstrācijā, paužot solidaritāti Ēģiptes tautai, un tai pašā laikā apgalvoja, ka atbalsta brīvības cīņas Ēģiptē;

8. stingri noraida pēc 2009. gada vēlēšanām režīma pausto nosodījumu protestētājiem un oponentiem, tos dēvējot par "Allāha ienaidniekiem" ("*muharib*"), kam saskaņā ar islāmu jāsaņem visbargākais sods; secina, ka, ja Šaha valdīšanas laikā režīma kritika tika uzskatīta par noziegumu, tad pašreizējā režīmā šāda uzvedība jau tiek uzskatīta par grēkošanu pret islāmu;

9. brīdina, ka Irānas revolucionārās gvardes spēku (IRGC) pieaugošā loma Irānas sabiedrībā, militārajos spēkos, politikā un ekonomikā pastiprina valsts tālākas militarizācijas draudus; pauž dziļas bažas, ka šādas tendences varētu izraisīt vardarbības izpausmes un politiskās opozīcijas apspiešanu;

10. pauž dziļas bažas par studentu organizācijas "*Basij*" lielo lomu Irānas sabiedrībā, IRGC uzraudzībā kontrolējot un apspiežot studentu nevienprātību, un norāda, ka Irānas studentu kustība ir bijusi viena no redzamākajām dalībniecēm cīņā par demokrātiju, brīvību un taisnīgumu;

Cilvēktiesības

11. mudina Irānu izbeigt jebkāda veida diskrimināciju valstī; pauž bažas par diskrimināciju un politisko un sociālo apspiešanu, it īpaši to, kas attiecas uz Irānas sievietēm; aicina Irānas varas iestādes pārstāt diskriminēt cilvēkus seksuālās orientācijas dēļ; nosoda necilvēcīgo un mežonīgo praksi piespriest nāvēssodu par iespējamu nodarījumu saistībā ar seksuālo partneru izvēli un seksuālo dzīvi;

12. pauž sašutumu, uzzinot, ka saskaņā ar ikgadējiem ziņojumiem par nāvēssodu Irānā 2009. gadā nāvēssodu izpildes gadījumu skaits bija augstākais pēdējos 10 gados, kas nozīmē, ka Irāna ir valsts ar pasaulē lielāko nāvēssodu skaitu uz vienu iedzīvotāju; aicina Irānu publicēt oficiālu statistiku par nāvēssoda piemērošanu; aicina Irānu pilnībā atcelt nāvēssodu par noziegumiem, kuru veicēji vēl nav sasnieguši 18 gadu vecumu, un grozīt tos tiesību aktus, kuros ir pārkāptas starptautiskās cilvēktiesību konvencijas, ko Irāna ir ratificējusi, tostarp Konvencija par bērna tiesībām un Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām; aicina Irānas varas iestādes saskaņā ar ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūcijām Nr. 62/149 un Nr. 63/138 noteikt moratoriju nāvēssoda izpildei līdz šā soda veida atcelšanai; uzsver to, ka ES iestādēm šajā sakarībā jāizdara nepārtraukts spiediens uz Irānu;

13. stingri nosoda nāvēssoda izpildi Nīderlandes un Irānas valstspiederīgajai *Zahra Bahrami* 2011. gada 29. janvārī Teherānā; pauž satraukumu, ka Irānas varas iestādes liedza *Zahra Bahrami* piekļuvi konsulārajiem pakalpojumiem un nenodrošināja pārredzamu un godīgu tiesas procesu;

14. ņem vērā Irānas varas iestāžu apgalvojumu, ka tās ir pret rasu diskrimināciju, bet uzsver, ka Irānas etniskās minoritātes žēlojas par ekonomisko atpalicību provincēs, kur viņi ir vairākums; nosoda daudzos teroristu uzbrukumus, ko kopš *Jundullah* izveidošanas 2003. gadā šī organizācija ir veikusi Sīstānā un Beludžistānā; vienlaikus pieprasa konkrētus pierādījumus oficiālajam Irānas viedoklim, ka ASV un Apvienotās Karalistes slepenie dienesti atbalsta *Jundullah*;

15. pauž dziļas bažas par to, ka Irāna līdz ar Afganistānu, Somāliju, Saūda Arābiju, Sudānu un Nigēriju joprojām ir starp tām nedaudzajām valstīm, kurās joprojām izpilda nāvēssodu, nomētājot ar akmeņiem; aicina Irānas parlamentu pieņemt tiesību aktus, ar kuriem tiktu aizliegts šis nežēlīgais un necilvēcīgais soda veids;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

16. mudina Irānas varas iestādes gan tiesību aktos, gan praksē izskaust jebkāda veida spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodu, kā arī nodrošināt taisnīgu tiesu un izbeigt cilvēktiesību pārkāpumu nesodāmību; it īpaši aicina Irānas parlamentu un tiesu iestādes izbeigt tādas nežēlīgas un necilvēcīgas sodus kā locekļu amputācijas, nomētāšanu ar akmeņiem un pēršanu, kas neatbilst Irānas starptautiskajām saistībām; stingri noliedz viedokli, ko pauž Irānas tiesu iestādes, ka šādu soda veidu pastāvēšana ir pamatojama ar kultūras īpatnībām;

17. atgādina par 2009. gada 13. jūnijā irāņu demonstrantu populārajiem un attaisnojamiem izsaukumiem “kur ir mana balss?” saistībā ar viņu pārliecību par vispārēju iepriekšējās dienas vēlēšanu rezultātu viltošanu, kas paliks kā traips uz visu otro prezidenta *Ahmadinejad* pilnvaru termiņu;

18. pauž sašutumu, uzzinot, ka drošības spēki, sākot no 2009. gada 15. jūnija nakts, uzskata par pieņemamu šaušanu uz demonstrantu pūli, ko var redzēt uzfilmētā video materiālā; ir ļoti nobažīties par represiju pieaugumu gadu pēc tautas sacelšanās Irānā, tostarp par ziņotajiem patvaļīgajiem arestiem, spīdzināšanu, sliktu apiešanos un politisko disidentu sodīšanu; nosoda Irānas valdības centienus aplūsināt jebkuru politisko opozīciju, kā arī centienus izvairīties no starptautiskās kontroles jautājumos par pārkāpumiem pēcvēlēšanu nemieru laikā; mudina ES iestādes iesniegt Irānas iestādēm precīzu sarakstu ar visiem zināmajiem incidentiem vai vardarbības aktiem pret Irānas civilpersonām pēc vēlēšanām un uzstāj, ka jānotiek neatkarīgai starptautiskai izmeklēšanai, kuras rezultāti jāpublisko;

19. aicina Irānas varas iestādes nekavējoties atbrīvot visus tos, kas ieslodzīti par to, ka miermīlīgi īstenojuši tiesības uz vārda brīvību, biedrošanās un pulcēšanās brīvību, kā arī izmeklēt to valdības ierēdņu un drošības spēku locekļu rīcību, kuri ir atbildīgi par disidentu, demonstrantu un ieslodzīto ģimenes locekļu nogalināšanu, ļaunprātīgu izmantošanu un spīdzināšanu, kā arī pakļaut viņus kriminālvajāšanai;

20. uzstāj, lai jebkurās nākotnes sarunās ar Irānu augstā pārstāve par prioritāti nosaka cilvēktiesību situāciju šajā valstī; aicina Komisiju izmantot visus tai pieejamos instrumentus cilvēktiesību aizsardzībai un veicināšanai Irānā; mudina to it īpaši izstrādāt papildu pasākumus saskaņā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, lai aktīvi aizsargātu cilvēktiesību aizstāvjus; uzsver, ka ir ļoti svarīgi cilvēktiesību aizstāvjiem atvieglot patvēruma iegūšanu un piekļuvi organizatoriskiem resursiem un komunikācijas platformām; mudina dalībvalstis atbalstīt Eiropas Patvēruma pilsētas programmu un programmas, kas paredzētas, lai izstrādātu pasākumus pret elektronisko sakaru pārtveršanas tehnoloģijām;

21. pauž nožēlu par to, ka Irānas precētie vīrieši var apgalvot, ka viņu laulību pārkāpjošās attiecības ir likumīgas pagaidu laulības, kamēr precētas sievietes, ja tās ir apsūdzētas laulības pārkāpšanā, nevar izmantot šādu attaisnojumu; pauž nožēlu arī par to, ka Islāma Republikas Kriminālkodeksa 105. pantā ir noteikts, ka tiesnesis var piespriest laulības pārkāpējai nomētāšanu ar akmeņiem, pamatojoties vienīgi uz savām “zināšanām” par notikušo, kā arī par to, ka Irāna mēģina ierobežot starptautiskā telpā nonākošo informāciju par tās nežēlību, nomētāšanu ar akmeņiem nepasludinot publiski;

22. nosoda Irānas varas iestāžu veikto strādnieku aktīvistu regulāro ietekmēšanu pretēji Irānas dotajiem solījumiem ANO Vispārējā periodiskā pārskata procesā, ka tā ievēros pilsoņu sociālās un ekonomiskās tiesības un tiesības uz vārda brīvību; mudina Irānas varas iestādes atbrīvot visus arestētos strādnieku tiesību aktīvistus un ievērot arodbiedrību pārstāvju un skolotāju tiesības piedalīties Starptautiskajā strādnieku dienā (1. maijā) un Valsts skolotāju dienā (2. maijā); aicina Irānas valdību pilnībā ievērot strādnieku pamattiesības, kā noteikts starptautiskajās darba tiesību normās;

23. nosoda izcilu universitātes profesoru atlaišanu, to pamatojot ar politiskiem argumentiem, un uzskata šādu rīcību par nepieļaujamu uzbrukumu viņu cilvēktiesībām un akadēmiskajai brīvībai; uzskata, ka šādas izpausmes vēl vairāk politizēs un pasliktinās Irānas universitātes, kas ilgi bijušas valsts lepnuma un apbrīna avots akadēmiskajā vidē visā pasaulē; aicina Irānas varas iestādes nekavējoties rīkoties, lai atjaunotu akadēmisko brīvību valstī;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

24. pauž nožēlu par to, ka pretēji konstitūcijai reliģisko minoritāšu locekļi tiek diskriminēti tādās jomās kā mājoklis, izglītība un likumīga nodarbinātība, kas noved pie tā, ka jaunākie šo minoritāšu locekļi izvēlas emigrēt; it īpaši nosoda bahajiešu kopienas regulāro vajāšanu, kristiešu daudzos arestus 2009. gadā un reliģisko disidentu, jaunpievērsto, kā arī sūfitu un sunnītu musulmaņu vajāšanu; atkārtoti aicina atbrīvot 7 bahajiešu līderus un aicina Irānas Parlamentu grozīt Irānas tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka visi dažādām reliģijām piederšie Irānā, neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav atzīts konstitūcijā, var sekot savai pārliecībai bez vajāšanām un būt līdztiesīgi gan pēc likuma, gan praksē;

25. norāda, ka Irānas NVO pozīcijas ievērojami pavājinājās uzreiz pēc protestiem, ko izraisīja pretrunīgās prezidenta vēlēšanas 2009. gada 12. jūnijā; asi kritizē to, ka varas iestādes regulāri ļaunprātīgi izmanto visus starptautiskos kontaktus vai finansiālo atbalstu NVO Irānā, mēģinot celt neslavu šīm organizācijām un to darbam;

26. pauž nopietnas bažas par ik gadus lielo skaitu nāvēssodu nepilngadīgajiem un sievietēm publisku nomētāšanu ar akmeņiem par spīti starptautiskiem aicinājumiem Irānai ievērot cilvēktiesību standartus;

27. prasa atjaunot ANO pilnvaras īpašajam referentam, kurš izmeklētu cilvēktiesību pārkāpumus un mēģinātu nodrošināt to, ka pie atbildības tiek sauktas personas, kas ir vainojamas cilvēktiesību pārkāpumos Irānā; mudina Irānas varas iestādes pozitīvi reaģēt uz jau ilglaicīgi paustajiem ANO īpašo referentu (piemēram, jautājumos par ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvēssodu izpildi, spīdzināšanu, reliģijas vai ticības brīvību, tiesnešu un advokātu neatkarību) pieprasījumiem atļaut oficiālus Irānas apmeklējumus;

28. pauž nožēlu par to, ka pretēji ANO pamatprincipiem par advokātu lomu viņu situācija Irānā ir ievērojami pasliktinājusies pēc 2009. gada jūnija prezidenta vēlēšanām, jo Irānas varas iestādes izmanto represīvas metodes (piemēram, arestus, advokāta tiesību atņemšanu, vārda brīvības tiesību neievērošanu, nepamatotas izmeklēšanas saistībā ar nodokļiem un citu veidu finansiālu spiedienu), lai atturētu advokātus no profesijas brīvas praktizēšanas;

29. pauž nožēlu par to, ka pasliktinās apstākļi cilvēktiesību aizstāvjiem, tostarp advokātiem cilvēktiesību lietās un sievietēm tiesību aizstāvjiem, kas jo īpaši ir varas iestāžu mērķis; pauž dziļas bažas par to, ka cilvēktiesību aizstāvji ir pārcietuši dažādus uzbrukumus, pret viņiem ir notikušas negodīgas tiesas, un viņi ir atturēti no savu konstitucionālo tiesību izmantošanas; aicina nekavējoties atbrīvot visus cilvēktiesību aizstāvjus un pārliecības dēļ ieslodzītos, kas joprojām atrodas ieslodzījumā;

30. aicina Irānas Islāma Republiku parakstīt, ratificēt un īstenot ANO Konvenciju par jebkuras sievietes diskriminācijas izskaušanu (CEDAW);

31. atbalsta kampaņu "Viens miljons parakstu par pieprasījumu grozīt diskriminējošus likumus", kuras mērķis ir savākt vienu miljonu parakstu, lai atbalstītu sievietes diskriminējošu likumu grozīšanu Irānā; mudina Irānas varas iestādes izbeigt šīs kampaņas dalībnieku ietekmēšanu, tostarp tiesu iestāžu līmenī;

32. mudina Irānas valdību uzlabot sievietēm tiesību situāciju, lai atzītu sievietes nozīmīgo lomu sabiedrībā, un ievērot Irānas saistības pret Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām; atkārtoti aicina Irānas parlamentu pieņemt tiesību aktus, ar kuriem tiktu aizliegta nežēlīgā un necilvēcīgā nomētāšana ar akmeņiem; aicina augsto pārstāvi īpašu uzmanību pievērst sievietēm tiesībām Irānā un vērsties pie Irānas varas iestādēm ar jautājumiem par *Sakineh Mohammadi Ashtiani* un *Zahra Bahrami* lietām;

33. uzsver, ka ES iestāžu pārstāvjiem jāveicina sakari ar plaša spektra Irānas politisko un sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem, tostarp labi zināmiem Irānas cilvēktiesību aizstāvjiem; aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt atbalstu vietējo kopienu darbībām un starppersonu sakariem;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

34. nosoda Irānas varas iestāžu represijas pret neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem, tostarp video un foto materiālu cenzūru, kuras mērķis ir ierobežot komunikāciju un informācijas apriti; ir ārkārtīgi nobažījies par to, ka patvaļīga tiesas spriešana Irānā ir novedusi pie spēcīgas pašcenzūras plašsaziņas līdzekļos; mudina ES oficiālos pārstāvjus un dalībvalstis atgādināt Irānai par tās starptautisko pienākumu nodrošināt plašsaziņas līdzekļu brīvību; aicina ES un tās dalībvalstis, tiekoties ar Irānas valsts pārstāvjiem, uzstāt uz to, lai atkal tiktu atjaunota daudzu piespiedu kārtā slēgtu dienas laikrakstu izdošana, kā arī lai tiktu atbrīvoti politieslodzītie, abos gadījumos iesniedzot sarakstus ar vārdiem; nosoda Irānas valdības veikto ārvalstu korespondentu, tostarp lielāko Eiropas dienas laikrakstu žurnālistu, izraidīšanu; atzinīgi vērtē *Euronews* sāktās pārraides persiešu valodā;

35. pauž bažas par kultūras, mūzikas un mākslas izpausmju apspiešanu, tās cenzējot un aizliedzot, kā arī apspiežot māksliniekus, mūziķus, režisorus, rakstniekus un dzejniekus;

36. aicina izbeigt nesodāmību Irānā, ieviešot neatkarīgu tiesas procedūru vai lietas caur ANO Drošības padomi nodotot izskatīšanai iestādēm, kas darbojas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, piemēram, Starptautiskajai Krimināltiesai;

37. atzinīgi vērtē dažu dalībvalstu paveikto, sniedzot patvērumu tiem Irānas cilvēktiesību aizstāvjiem, disidentiem, žurnālistiem, studentiem, sievietēm, bērniem un māksliniekam, kas tiek vajāti par reliģisko piederību, viedokļa paušanu, seksuālo orientāciju vai citiem cilvēktiesību izpausmju aspektiem;

Kodolenerģētikas jautājumi

38. atkārtoti uzsver, neskarot Irānas tiesības attīstīt kodolenerģiju miermīļiem nolūkiem saskaņā ar kodolieroču neizplatīšanas noteikumiem, ka izplatīšanas riski saistībā ar Irānas kodolprogrammu joprojām rada nopietnas bažas Eiropas Savienībai un starptautiskajai sabiedrībai, kā tas nepārprotami norādīts daudzās ANO Drošības padomes rezolūcijās;

39. aicina Irānas varas iestādes pildīt saistības, kas Irānai noteiktas ar LKN; stingri pieprasa Irānas valdībai ratificēt un īstenot Drošības pasākumu nolīguma papildprotokolu; nosoda to, ka Irāna turpina atteikties pilnībā sadarboties ar SAEA, traucējot SAEA darbā, liedzot pilnu un beznosacījumu piekļuvi galvenajām iekārtām un kavējot inspektoru iecelšanu;

40. turklāt uzsver to, ka saskaņā ar LKN galveno principu Irānai ir tiesības bagātināt urānu miermīļiem mērķiem un saņemt tehnisku palīdzību šo mērķu sasniegšanai;

41. atbalsta Padomes “dvīņstratēģijas” pieeju, kuras mērķis ir rast savstarpēji pieņemamu un miermīlīgu risinājumu iestrēgušajā kodolprogrammas jautājumā, un atbalsta tās jauno 2010. gada 26. jūlija kopējo nostāju, ar ko ievieš jaunus un tālejošus autonomus pasākumus, kas piemērojami Irānai; pauž nožēlu, ka Irāna nebija gatava pieņemt izteiktos priekšlikumus P5+1 sarunās ar Irānu, kas notika Stambulā, un ka sarunas bija neveiksmīgas; tomēr paliek pārliecināts, ka ES vajadzētu izstrādāt plašāku stratēģiju attiecībā pret Irānu, kas ietvertu ne tikai kodoljautājumus vien, un pievērsties Irānas cilvēktiesību situācijai un tās lomai reģionā;

42. atgādina, ka Irānas kodolprogrammas jautājums pretnostata Irānu visām ANO dalībvalstīm, nevis tikai rietumu valstīm;

43. norāda, ka papildu sankcijas ir loģiskas sekas Irānas nepilnvērtīgajai sadarbībai ar SAEA; aicina augsto pārstāvi un ES dalībvalstis novērtēt visus izpildes mehānismus, lai īstenotu ES kopējo nostāju, it īpaši attiecībā uz eksporta licencēšanu, muitas un robežkontroli, gaisa transporta un ūdens transporta pārvadājumiem, lai varētu nodrošināt to, ka Irāna nespēj izvairīties no sankciju režīma, un lai varētu reāli izvērtēt, vai sankcijas dod gaidītos rezultātus; atkārtoti savu nostāju, ka šiem pasākumiem nevajadzētu negatīvi ietekmēt iedzīvotājus; tādēļ atzinīgi vērtē ASV lēmumu noteikt sankcijas pret Irānas amatpersonām, kuras ir atbildīgas par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem vai kuras tādos ir bijušas iesaistītas pēc apstrīdētajām prezidenta vēlēšanām 2009. gada jūnijā; aicina Padomi pieņemt līdzīgus pasākumus;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

44. uzskata, ka atjaunoti centieni ir vajadzīgi visā pasaulē, lai to atbrīvotu no kodolieroču draudiem; atzinīgi vērtē prezidenta Obamas aicinājumu atbrūpties no kodolieročiem un aicina augsto pārstāvi šo jautājumu noteikt par prioritāti gan darbā ar dalībvalstīm, gan kontaktos ar valdībām Tuvajos Austrumos un Āzijā;

45. aicina Komisiju, Padomi un ES dalībvalstis izvērtēt tirdzniecības attiecības ar Irānu ārpus sankcijām, lai ierobežotu cilvēktiesību pārkāpumus, izmantojot Eiropas standartiem atbilstošu tehnoloģiju — mobilo telefonu, komunikāciju tīklu, (divējāda pielietojuma) tehnoloģiju, novērošanas tehnikas un programmatūru interneta skenēšanai un cenzēšanai, un datizrces tehnoloģiju, tostarp personas datu — eksportu uz Irānu; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu regulai par jaunu licencēšanas sistēmu, ja šī pārskatīšana liecinās, ka nepieciešama tiesību aktu pieņemšana;

46. aicina Komisiju un Padomi nekavējoties veikt pasākumus, lai aizliegtu ES uzņēmumiem eksportēt uz Irānu novērošanas tehnoloģijas (īpaši novērošanas centrus);

47. aicina Eiropadomi papildināt to irāņu sarakstu, kuriem ir saikne ar Irānas kodolprogrammu un ballistisko programmu, un šīs programmas apkalpojošajiem piegādes tīkliem; aicina attiecīgās iestādes neka-
vējoties rīkoties, lai iesaldētu viņu aktīvus un liegtu iebraukt ES teritorijā, kā arī izmantot ES jurisdikciju jebkādas darbības veikšanai saistībā ar šīm programmām;

48. aicina augsto pārstāvi saglabāt Irānas kodolenerģijas jautājumu un irāņu cilvēktiesību situāciju veicamo darbu saraksta galvgalī un aicina Irānu iesaistīties jēgpilnās sarunās, lai panāktu vispārēju un ilgtermiņa kodoljautājuma risinājumu;

Ārējās attiecības

49. vislielākajā mērā nosoda Irānas prezidenta Ahmadinejad pausto vēlmi iznīcināt Izraēlu un nosoda viņa antisemitiskos izteikumus, it īpaši viņa pausto holokausta noliegumu un darbības pamatuzdevumu deleģitimizēt Izraēlu; vēlreiz apstiprina pilnu atbalstu Izraēlas pastāvēšanai un divu valstu risinājumam attiecībā uz Palestīnu;

50. aicina Padomi un Komisiju cieši uzraudzīt situāciju Persijas līča reģionā un darīt visu iespējamo, lai šajā reģionā veicinātu mieru un stabilitāti;

51. atzīst Turcijas kā ietekmīga reģionālā dalībnieka lomu un pauž atzinību tās un Brazīlijas centieniem sarunu ceļā panākt vienošanos Irānas kodolenerģijas jautājumā; tomēr pauž nožēlu, ka 2010. gada 17. maija trīspusējā vienošanās tikai daļēji atbilst SAEA prasībām; aicina Turcijas iestādes ievērot Eiropas pieeju Irānas kodoldraudu jautājumam; mudina Turciju dialogā ar Irānu iekļaut cilvēktiesību situācijas jautājumu;

52. uzsver, ka Krievija ir bijusi viens no galvenajiem moderno ieroču un bagātinātā urāna piegādātājiem Irānai; atzinīgi vērtē Krievijas Federācijas šā gada lēmumu apturēt S-300 pārdošanu Irānai un atbalstīt ANO sankcijas pret Irānu saistībā ar tās kodolprogrammu; stingri pieprasa Krievijai pārtraukt jebkādu ieroču izplatīšanu un urāna eksportu uz Irānu, lai pret Irānu vērstās sankcijas būtu efektīvākas un lai varētu nodrošināt LKN prasību izpildi;

53. mudina augsto pārstāvi uzlabot transatlantisko koordināciju un komplementaritāti attiecībā uz Irānu un apspriesties par rīcību attiecībā uz Irānu ar ANO Drošības padomes pastāvīgajiem locekļiem un visiem atbilstīgajiem globālajiem un reģionālajiem partneriem, kam rūp situācija Irānā;

54. ņem vērā ES un Irānas kopējās intereses miera un stabilitātes nodrošināšanā Afganistānā; atzinīgi vērtē Irānas konstruktīvo lomu infrastruktūras izveidē un ekonomikas atdzīvināšanā, kā arī narkotiku kontrabandas no Afganistānas novēršanā; tomēr uzsver, ka ilgtspējīga miera un stabilitātes nodrošināšanai Afganistānā būs vajadzīgs, lai visas kaimiņvalstis atturas no politiskas iejaukšanās šīs valsts dzīvē;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

55. aicina augsto pārstāvi Teherānā izveidot ES delegāciju, jo īpaši tagad, kad Eiropas Ārējās darbības dienests ir pārņēmis atbildību no rotējošās prezidentūras un pārstāv ES trešās valstīs;

56. aicina Komisiju un Padomi mudināt Irānu rīkoties konstruktīvi attiecībā uz Afganistānas turpmāko attīstību un uzsver ES un Irānas kopīgos mērķus attiecībā uz Afganistānas stabilitāti un efektīvu opija ražošanas un narkotiku tirdzniecības apkarošanu;

*

* *

57. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Irānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam.

ANO Cilvēktiesību Padomes 16. sesija (Ženēva, 2011. gada 28. februāris – 25. marts)

P7_TA(2011)0097

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par prioritātēm attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomes 16. sesiju un 2011. gada pārskatu

(2012/C 199 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un ES Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (UNHRC) un jo īpaši 2010. gada 25. februāra rezolūciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes 13. sesiju ⁽¹⁾, 2009. gada 14. janvāra rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību un ES lomu šajā procesā ⁽²⁾, kā arī 2006. gada 16. marta rezolūciju par iznākumu sarunām par Cilvēktiesību padomi un ANO Cilvēktiesību komisijas 62. sesiju ⁽³⁾, 2004. gada 29. janvāra rezolūciju par attiecībām starp Eiropas Savienību un Apvienoto Nāciju Organizāciju ⁽⁴⁾, 2005. gada 9. jūnija rezolūciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas reformu ⁽⁵⁾, 2005. gada 29. septembra rezolūciju par ANO organizētās Pasaules Augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem (2005. gada 14.–16. septembrī) ⁽⁶⁾ un 2010. gada 16. decembra rezolūciju par 2008. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jautājumā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā steidzamības kārtā pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesībām un demokrātiju,
- ņemot vērā Apvienotās Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūciju A/RES/60/251, ar ko izveido Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi,
- ņemot vērā iepriekš notikušās UNHRC kārtējās un īpašās sesijas, kā arī iepriekšējās Vispārējā regulārā pārskata (VRP) kārtas,

⁽¹⁾ OV C 348 E, 21.12.2010., 6. lpp.

⁽²⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 71. lpp.

⁽³⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 409. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 96 E, 21.4.2004., 79. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 124 E, 25.5.2006., 549. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 582. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- ņemot vērā UNHRC 16. sesiju un VRP vienpadsmito kārtu, kas notiks no 2011. gada 2. līdz 13. maijam,
 - ņemot vērā UNHRC pārskatīšanu, kas notiek 2011. gadā,
 - ņemot vērā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ieviestās institucionālās izmaiņas, jo īpaši Eiropas Ārējās darbības dienesta un Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos amata izveidi,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 18., 21., 27., un 47. pantu Lisabonas līguma redakcijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošanas, veicināšanas un aizsardzības princips ir Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu kopuma neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem ⁽¹⁾;
- B. tā kā Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm būtu jāgarantē cilvēktiesību ievērošana to politikas virzienu īstenošanā, lai stiprinātu un padarītu uzticamu Eiropas Savienības nostāju UNHRC;
- C. tā kā UNHRC ir unikāls veidojums, kas specializējies vispārējās cilvēktiesībās, un īpašs forums, kas izskata ar cilvēktiesībām saistītos jautājumus ANO sistēmā; tā kā tai ir uzticēts svarīgs uzdevums un atbildība uzlabot cilvēktiesību veicināšanu, aizsardzību un ievērošanu visā pasaulē;
- D. tā kā UNHRC pārskatīšanas procesā tiek ņemtas vērā divas galvenās tēmas, proti, par šīs struktūrvienības statusu, ko apspriež Ņujorkā, un par tās procedūrām, ko apspriež Ženēvā; tā kā vienlaikus visiem starptautiskajiem dalībniekiem ir jārikojas, lai likvidētu dubultstandartus un izvairītos no selektivitātes un politizācijas cilvēktiesību jautājumu apspriešanā;
- E. tā kā suverenitātes un iekšzemes jurisdikcijas jautājumus vairs nevar izmantot iemesliem, lai valstis varētu izvairīties no cilvēktiesību ievērošanas pārbaudēm;
- F. tā kā Eiropas Savienībai ir jādarbojas kā globālam dalībniekam gan ANO kopumā, gan jo īpaši UNHRC, un tā kā ar Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi radītajai jaunajai pieejai vajadzētu būt instrumentam, ar kuru palīdzēt Savienībai darboties efektīvāk un kļūt atpazīstamākai, lai saskaņotā, vienotā un iedarbīgā veidā atrisinātu pasaules mēroga problēmas;
- G. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienestā ir izveidots Cilvēktiesību un demokrātijas direktorāts;
- H. tā kā Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas delegācija UNHRC 16. sesijas laikā dosies uz Ženēvu, kā tas ir bijis iepriekšējos gados, kad tika rīkotas UNHRC sesijas, un arī pirms tam, kad tika rīkotas ANO Cilvēktiesību komisijas sesijas, kuras tiesībpārņēma ir UNHRC,
1. uzsver UNHRC 16. sesijas svarīgo nozīmi un jo īpaši UNHRC pārskatīšanas procesa nozīmi, kurš sniedz unikālu iespēju novērtēt, kā Padome ir pildījusi savu mandātu, un tā ir iespēja Padomei sekmēt darba metodes, lai efektīvāk un sistemātiskāk reaģētu uz cilvēktiesību pārkāpumiem; atzinīgi vērtē to, ka Cilvēktiesību padomes pārskatīšanas procesā ir iecelti divi līdzkoordinatori, proti Maroka un Lihtenšteina;

⁽¹⁾ Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, 3. panta 5. punkts un 6. pants.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

2. atzinīgi vērtē to, ka 16. kārtējās sesijas darba kārtībā cita starpā ir iekļauts ziņojums "To personu tiesības, kuri pieder pie nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām minoritātēm" un ziņojums "Cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšana un aizsardzība pretterorisma pasākumos", kā arī intensīvas apspriedes sanāksmes par bērnu tiesībām;
3. atzinīgi vērtē šajā gadā ieceltos īpašos referentus par šīm svarīgajām tēmām un norāda uz ziņojumiem, ar kuriem iepazīstinās īpašie referenti par spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, par reliģijas vai pārliecības brīvību, kā arī par cilvēktiesību aizstāvju stāvokli; aicina ES dalībvalstis aktīvi iesaistīties šajās debatēs;
4. atzinīgi vērtē jauno Cilvēktiesību un demokrātijas direktorātu un atbalsta Eiropadomes darba grupas cilvēktiesību jautājumos (COHOM) izveidi Briselē, darba grupā iekļaujot cilvēktiesību ekspertus no visām 27 ES dalībvalstīm, lai palīdzētu organizēt divpusējo sadarbību daudzpusējā līmenī, izvēloties Briseli kā labāko vietu ES politikas virzienu uzraudzībai;
5. atbalsta augsta līmeņa ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos iecelšanu un atkārtoti uzsver, ka ir nepieciešamas valstu stratēģijas cilvēktiesību un demokrātijas jautājumos;
6. uzsver, cik svarīga ir Eiropas Savienības kopēja nostāja par 16. sesijā apspriežamajiem jautājumiem, un aicina ES dalībvalstis nostiprināt ES praksi, "daudzbalsīgi paužot vienotu nostāju", kura ir bijusi sekmīga pēdējo gadu laikā, piemēram, ierosinot ES iniciatīvas pret nāvessodu;

Cilvēktiesību padomes darbs

7. atkārtoti atgādina par savu aicinājumu ES dalībvalstīm aktīvi pretoties jebkuriem mēģinājumiem mazināt cilvēktiesību universāluma, nedalāmības un savstarpējās atkarības jēdziena nozīmi un mudina UNHRC pievērst līdzvērtīgu uzmanību jebkāda veida diskriminācijai, tostarp dzimuma, invaliditātes, rases vai etniskās izcelsmes, vecuma, dzimumorientācijas un reliģijas vai pārliecības dēļ;
8. atgādina, cik svarīga ir pilsonisko un politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību savstarpējā saistība; prasa apsvērt tiesību uz ūdeni un sanitāriju noteikšanu par pamattiesībām, lai uzlabotu cilvēku dzīves apstākļus;
9. pauž bažas, ka lielākais šķērslis UNHRC mandāta efektīvākai īstenošanai ir "bloka politika", kādu bieži vien piemēro, un tās ietekme uz to valstu un situāciju izvēli, kurām UNHRC pievērš uzmanību; atkārtoti pauž viedokli, ka UNHRC spējai risināt situāciju valstīs efektīvi, savlaicīgi un atbilstošā veidā ir būtiska nozīme tās autoritātei un uzticamībai;
10. uzskata, ka Cilvēktiesību padomes rīcībā vajadzētu būt labākiem līdzekļiem, lai risinātu gan ietilgušas, gan ārkārtas situācijas, iespējami paplašinot cilvēktiesību instrumentu kopumu, izmantojot ekspertu grupu sanāksmes ne tikai sesijās, bet arī to starplaikā, un rīkojot sesijas arī citās vietās, nevis Ženēvā; pauž nožēlu, ka vairākos gadījumos UNHRC nav bijusi spējīga risināt nopietnus cilvēktiesību jautājumus nekavējoties un savlaicīgi, tāpēc ka tās rīcībā nav bijuši piemēroti instrumenti, un atbalsta viedokli par neatkarīgiem īstenošanas mehānismiem; neatlaidīgi meklē iespēju radīt UNHRC mērķiem paredzētus mehānismus, lai nekavējoties reaģētu uz krīzes situācijām cilvēktiesību jomā, kādas rodas, piemēram, Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā, Irānā un Baltkrievijā;
11. atzinīgi vērtē UNHRC centienus izveidot starpreģionu darba grupu saistībā ar stāvokli Baltkrievijā; mudina UNHRC nākt klajā ar paziņojumu, kurā stingri nosodīti cilvēktiesību rupjie pārkāpumi šajā valstī, kā arī represijas pret demokrātisko opozīciju un iedzīvotājiem, kuras sekoja pēc 2010. gada 19. decembra prezidenta vēlēšanām, un pieņemt rezolūciju šajā jautājumā;
12. atzinīgi vērtē ASV iniciatīvu iesniegt valsts rezolūciju par Irānu; aicina ES dalībvalstis stingri atbalstīt īpaša mehānisma piemērošanu attiecībā uz Irānu; aicina Savienības augsto pārstāvi un Eiropas Ārējās darbības dienestu koordinēt sadarbību starp ES un Amerikas Savienotajām Valstīm par kopīgi risināmiem cilvēktiesību jautājumiem, lai gan ES ir jādarbojas pilnīgi neatkarīgi efektivitātes un uzticamības panākšanai;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

13. atzinīgi vērtē augsta līmeņa ANO humānās misijas nosūtīšanu uz Tunisiju no 2011. gada 27. janvāra līdz 2. februārim un neatlaidīgi mudina pilnībā īstenot tās ieteikumus; atkārtoti prasa izveidot neatkarīgu starptautisku izmeklēšanas komisiju, lai izmeklētu visus iespējamus cilvēktiesību pārkāpumus saistībā ar notikumiem pēc 2010. gada 17. decembra;

14. atbalsta OHCHR misijas nosūtīšanu uz Ēģipti, lai novērtētu vispārējo cilvēktiesību stāvokli, kāds izveidojies pēc izmaiņām valsts vadībā;

15. atzinīgi vērtē 2011. gada 25. februārī 15. īpašās sesijas laikā vienprātīgi pieņemto rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Lībijā, kurā nosodīti Lībijā notikušie rupjie un sistemātiskie cilvēktiesību pārkāpumi, norādot, ka dažus no tiem varētu uzskatīt par noziegumiem pret cilvēci; prasa nosūtīt uz Lībiju starptautisku neatkarīgu izmeklēšanas komisiju, lai izmeklētu visus iespējamus starptautisko cilvēktiesību pārkāpumus valstī, un pauž atbalstu ierosinājumam apturēt Lībijas dalību UNHRC; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Ģenerālās asamblejas 2011. gada 1. marta lēmumu apturēt Lībijas dalību UNHRC;

16. atbalsta OHRHC reģionālā biroja atvēršanu Vidusjūras valstu reģionā;

17. atzinīgi vērtē nostāju, kura pēc Nigērijas un Amerikas Savienoto Valstu iniciatīvas tika pieņemta 14. īpašajā sesijā par cilvēktiesību stāvokli Kotdivuārā saistībā ar 2010. gada prezidenta vēlēšanām un kurā nosodīti cilvēktiesību pārkāpumi, kā arī aicināts visām iesaistītajām personām pilnībā ievērot cilvēktiesības, pamatbrīvības un tiesiskumu; atkārtoti pauž atbalstu vēlēšanu rezultātiem, kā tos atzinusi ANO, un aicina visas iesaistītās personas atzīt Alassane Ouattara kā ievēlētā prezidenta pilnvaras; atbalsta Āfrikas Savienības lēmumu izveidot valstu vadītāju grupu, lai sarunu ceļā panāktu mierīgu atrisinājumu pēcvēlēšanu krīzei Kotdivuārā;

18. ņemot vērā īpašo referentu ziņojumus par cilvēktiesību situāciju Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā (KTDR) un par cilvēktiesību situāciju Mjanmā/Birmā, atkārtoti prasa, lai ES publiski atbalstītu ANO izmeklēšanas komisijas izveidi cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšanai šajās valstīs un novērtēšanai, kādā pakāpē šie pārkāpumi ir arī noziegumi pret cilvēci; pauž nožēlu, ka KTDR nesadarbojas ar īpašo referentu, un prasa pagarināt mandātu īpašajam referentam attiecībā uz Mjanmu/Birmu;

19. mudina Eiropas Savienību Cilvēktiesību padomes gaidāmajā sesijā aktīvi veicināt un atbalstīt rezolūciju, kas attiecas uz ziņojumu par neatkarīgo ekspertu komitejas uzdevumu izpildi saistībā ar faktu vākšanas misiju par konfliktu Gazā, lai nodrošinātu, ka par starptautisko tiesību pārkāpumiem vainīgie tiktu saukti pie atbildības, un atbalstītu prasības iesniegšanu Ģenerālajā asamblejā un Starptautiskās tiesas iestādēs, ja Izraēlas un palestīniešu puses neievēros savas saistības veikt izmeklēšanu saskaņā ar starptautiskajām normām; turklāt aicina augsto pārstāvi aktīvi uzraudzīt, kā tiek izpildīti starptautiskās faktu vākšanas misijas ziņojumā norādītie atzinumi par militāro operāciju pret humānās palīdzības flotili, nodrošinot, ka tiek ievēroti principi par atbildību un saistībām; šajā sakarībā uzsver, ka cilvēktiesību aspektus vispirms ir jāapspriež ES un Izraēlas Asociācijas padomē un ES un palestīniešu pašpārvaldes apvienotajā komitejā; pauž īpašas bažas par to, ka ES un Izraēlas Asociācijas padomes 2011. gada 21. februāra secinājumos nav atspoguļota ES nostāja šajā jautājumā;

20. atzinīgi vērtē ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos paziņojumu par pirmo vizīti okupētajā palestīniešu teritorijā un Izraēlā un jo īpaši stingri pausto nostāju, kurā viņa kritizēja Izraēlas īstenoto apmetņu ierīkošanas politiku un uzsvēra, ka starptautiskās cilvēktiesību un starptautiskās humāno tiesību normas nav apstrīdamas; uzsver, cik svarīga ir Tuvo Austrumu miermīlīga demokratizācija;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

21. pauž nožēlu par to, ka, kaut arī ANO Ģenerālās asamblējas rezolūcijā 60/251 noteiktie UNHRC dalības kritēriji paredz pilnīgu sadarbību ar šo iestādi, pašreizējā brīvprātīgo saistību sistēma ir devusi ļoti neviendabīgus un nepietiekamus rezultātus; tādēļ atkārtoti uzsver, ka, papildus labiem rezultātiem attiecībā uz saistībām cilvēktiesību jomā, par minimālo nosacījumu dalībai UNHRC jānosaka arī tas, ka visām dalībvalstīm tiek piemēroti efektīvi pastāvīgi uzaicinājumi dalībai īpašajās procedūrās; uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt patiesas konkurences apstākļus vēlēšanu procesā; aicina turpmāk nepieļaut iespēju, ka reģionālās grupas var iesniegt jau iepriekš noteiktu kandidātu sarakstu dalībai UNHRC;

22. aicina ES dalībvalstis un EĀDD aktīvi iesaistīties UNHRC 2011. gada pārskatīšanā, lai stiprinātu atbildību tās pilnvarām; uzsver, ka UNHRC vajadzētu vairāk kļūt par agrīnās brīdināšanas un novēršanas mehānismu, un ka šim nolūkam būtu jāizmanto īpašo procedūru pieredze; atgādina, ka pārredzamā un visaptverošā pārskatīšanas procesā ir nepieciešams ņemt vērā NVO, pilsoniskās sabiedrības un visu citu attiecīgo ieinteresēto personu viedokļus; aicina EĀDD turpināt informēt Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteju par pārskatīšanas gaitu;

23. atkārtoti pauž nostāju, ka pārskatīšanā būtu jā saglabā Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (OHCHR) neatkarība, un iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem mainīt OHCHR statusu, jo tas varētu nelabvēlīgi ietekmēt finansējumu un līdz ar to arī neatkarību; atzinīgi vērtē to, ka nesen amatā iecelts ANO ģenerālsekretāra palīgs cilvēktiesību jautājumos, kurš vada OHCHR biroju Ņujorkā; uzskata, ka šis jaunais birojs palīdzēs nostiprināt kontaktus, dialogu un pārredzamību attiecībās starp ANO Ģenerālo asambleju un citām ANO struktūrām, tostarp Drošības padomi un OHCHR; uzsver nepieciešamību nodrošināt pietiekamu finansējumu, lai reģionālie un vietējie OHCHR biroji varētu turpināt darbību to atrašanās vietās;

24. uzstāj, ka ir jā saglabā un jāstiprina īpašās procedūras un jānodrošina UNHRC iespēja risināt konkrētus cilvēktiesību pārkāpumus, izmantojot rezolūcijas par konkrētām valstīm un attiecībā uz tām izsniegtus mandātus; uzsver cilvēktiesību, tostarp sociālo, ekonomisko, kultūras, pilsonisko vai politisko tiesību nedalāmības nozīmi; ar bažām atzīmē, ka sūdzību mehānisms, kas ir unikāls un universāls mehānisms, lai sniegtu palīdzību upuriem, ir izrādījies neefektīvs, ņemot vērā nelielos rezultātus salīdzinājumā ar lielo saņemto iesniegumu skaitu; uzsver nepieciešamību risināt šo jautājumu UNHRC pārskatīšanā;

Vispārējais regulārais pārskats (VRP)

25. atzīst VRP kā kopīgas pieredzes pievienoto vērtību visām valdībām, jo šajā sakarībā pret visām ANO dalībvalstīm ir vienāda attieksme un kontrole, turklāt neraugoties uz to, ka valstīm brīvprātīgi jāpiekrīt ieteikumu saņemšanai un to paveiktā darba kontrolei; norāda, ka līdz 2011. decembrim visas ANO dalībvalstis būs pārbaudītas saskaņā ar šo mehānismu;

26. uzsver, ka ir ļoti svarīgi saglabāt pilsoniskās sabiedrības pārstāvju klātbūtni Cilvēktiesību padomē, lai veicinātu pilsoniskās sabiedrības līdzdalību dialogā un pavērtu jaunas iespējas nevalstiskajām organizācijām (NVO) uzsākt dialogu noteiktās valstīs;

27. atbalsta NVO turpmāku iesaistīšanos VRP, ļaujot iesniegt rakstveida ieteikumus izskatīšanai darba grupā un piedalīties tās apspriedēs;

28. ņem vērā VRP valstīm piedāvāto iespēju apņemties īstenot saistības cilvēktiesību jomā un ievērot ar ANO līgumu saistīto struktūru secinājumus un īpašās procedūras;

29. atkārtoti apstiprina, ka ieteikumiem vairāk vajadzētu būt orientētiem uz rezultātu, un aicina VRP vairāk iesaistīt neatkarīgus ekspertus un valstu cilvēktiesību iestādes, lai nodrošinātu efektīvu paveiktā darba kontroles mehānismu; uzskata, ka VRP procesā var iekļaut neatkarīgu ekspertīzi, ļaujot ekspertiem novērot pārskatīšanas procesu un iesniegt kopsavilkumu un analīzi VRP nobeiguma ziņojuma pieņemšanas laikā;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

30. pauž nožēlu, ka pirmajā pārskatīšanas ciklā dažās valstīs nav attaisnojušas cerības par pārskatāmu, neselektīvu un nekonfrontējošu procesu; šajā sakarībā atzīst nozīmi, kāda ES dalībvalstīm ir bijusi, lai mēģinātu pārtraukt t.s. "bloka mentalitātes" veidošanos; mudina ES dalībvalstis sniegt tehnisku palīdzību, lai palīdzētu ieteikumu īstenošanā;

31. aicina ES dalībvalstis turpināt iesaistīties UNHRC pārskatīšanā, lai nodrošinātu, ka neveidojas plaisa starp VRP pirmo un otro ciklu, un lai nodrošinātu, ka otrajā ciklā uzmanība tiek pievērsta īstenošanai un ieteikumu izpildes kontrolei; atbalsta viedokli, ka valstu ziņojumos VRP jābūt skaidrām atbildēm uz ikvienu ieteikumu un darba grupas ieteikumu īstenošanas termiņiem; atzīmē, ka šo procesu var veicināt termiņa vidusposma pārskata par īstenošanas stāvokli iesniegšana;

Īpašās procedūras

32. atkārtoti uzsver, ka īpašās procedūras ir ANO cilvēktiesību mehānisma svarīgākais elements, un ka UNHRC uzticamība un efektivitāte cilvēktiesību aizsardzības jomā balstās uz sadarbību ar īpašajām procedūrām un to pilnīgu īstenošanu; šajā sakarībā uzsver, ka īpašo procedūru neatkarības stiprināšana un plašāka sadarbība ar Padomi ir ļoti svarīga;

33. nosoda mēģinājumus graut īpašo procedūru neatkarību, nodrošinot valdībām pozīcijas, kurās tās var pārraudzīt īpašās procedūras; uzsver, ka jebkāda veida kontrole politizētu sistēmu un kaitētu tās efektivitātei;

34. atkārtoti uzsver, ka īpašās procedūras attiecībā uz valstu situāciju ir būtisks instruments, lai uzlabotu cilvēktiesību ievērošanu tajās; uzsver, ka, ņemot vērā vairākus izšķiroši svarīgus elementus, piemēram, to periodiskumu un to pamatā esošo pieredzi, attiecībā uz valstīm izsniegtus mandātus nevar aizstāt ar VRP;

35. aicina ES dalībvalstis pārskatīšanā aizstāvēt UNHRC integritāti un atbildību, atbalstot īpašo procedūru ieteikumu īstenošanas kontroles mehānisma izveidi, ar kuru papildinātu atlases kritēriju pieņemšanu un vēl pārredzamāku amatā iecelšanas procesu, kura pamatā būtu kandidātu iepriekšējā darbība, prasmes, kvalifikācija un pieredze; atbalsta NVO priekšlikumu stiprināt īpašo procedūru agrīnas brīdināšanas spēju, izmantojot mehānismu, kas tām ļauj rosināt situācijas automātisku izvērtēšanu UNHRC;

ES iesaistīšanās

36. atzinīgi vērtē Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos/priekšsēdētāja vietnieces piedalīšanos UNHRC 16. sesijā;

37. prasa, lai EĀDD, jo īpaši ES delegācijas Ženēvā un Ņujorkā, palielinātu Eiropas Savienības UNHRC veikto darbību saskaņotību, redzamību un uzticamību, vēl vairāk attīstot starpreģionu ietekmi un sadarbību un it īpaši atbalstot mērenu uzskatu valstīs visās grupās;

38. šajā sakarībā atgādina par savu nostāju attiecībā uz reliģiju nomelnošanas koncepciju un, atzīstot nepieciešamību pilnībā atrisināt reliģisko minoritāšu diskriminācijas problēmu, uzskata, ka šā jēdziena iekļaušana protokolā par papildu standartiem attiecībā uz rasismu, rasu diskrimināciju, ksenofobiju un jebkuru diskrimināciju nebūtu adekvāta; atzinīgi vērtē papildpasākumu, ko ES delegācija rīko par godu 25. gadadienai, kopš izveidots īpašā referenta reliģijas vai ticības brīvības jautājumos amats; prasa ES sadarboties ar galvenajiem rezolūcijas atbalstītājiem un citiem dalībniekiem, lai rastu alternatīvu tai rezolūcijai par nomelnošanu, kas tiks iesniegta;

39. atbalsta starpreģionu paziņojumu, kas tiks iesniegts par lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu tiesībām;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

40. atkārtoti pauž atbalstu ES aktīvai līdzdalībai UNHRC darbā kopš tās dibināšanas, proti, atbalstot vai līdzatbalstot rezolūcijas, publicējot paziņojumus, iesaistoties interaktīvos dialogos un debatēs; atzīst ES saistības UNHRC risināt jautājumus par stāvokli valstīs un uzsver to, cik svarīgi ir šīs saistības pārliecinoši īstenot;

41. atbalsta ES un GRULAC (Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu grupas) kopīgo iniciatīvu attiecībā uz rezolūciju par bērniem, kuri dzīvo un strādā ielās;

42. aicina ES dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai saglabātu visus īpašo procedūru mandātus, un jo sevišķi aicina atjaunot mandātu ANO īpašajam pārstāvim cilvēktiesību aizstāvju jautājumos;

43. pauž nožēlu, ka, cenšoties panākt vienprātību, ES, šķiet, nereti samazina savu prasību līmeni, un uzskata, ka ES ir jābūt daudz drosmīgākai, iesniedzot valstu rezolūcijas un/vai turpinot darbu ar šiem dokumentiem;

44. ar bažām atzīmē, ka ES nav spējusi efektīvi īstenot savu ietekmi ANO sistēmā kopumā; uzsver nepieciešamību ES padarīt Cilvēktiesību padomi par prioritāti un īstenot labāku koordināciju starp dalībvalstīm, kā arī aicina Padomi pieņemt pamatnostādnes, lai veicinātu koordināciju un lēmumu pieņemšanu šajā sakarībā, kā arī censties veidot koalīcijas/savienības ar galvenajiem reģionālajiem partneriem un visām mērenu uzskatu valstīm, cenšoties pārvarēt valstu bloku veidošanās logiku Cilvēktiesību padomē;

45. praktiskajā līmenī vērš uzmanību uz to, cik svarīgas būtu lielākas ES delegācijas Ženēvā un Ņujorkā, kuru rīcībā būtu arī lielāki līdzekļi; uzsver, ka attiecīgās jomas norisēm Ženēvā un Ņujorkā jābūt arī ES ārpolitikas neatņemamai sastāvdaļai, īpašu uzmanību pievēršot uzlabotai iekšējai koordinācijai, un uzsver arī nepieciešamību īstenot labu sadarbību divpusējā un daudzpusējā līmenī;

46. pauž nožēlu par to, ka ir atlikta rezolūcija, ko ES iesniedza ANO Ģenerālajai asamblejai 2010. gada septembrī, un kuras mērķis ir pastiprināt ES "statusu", lai saskaņotu to ar jauno institucionālo kārtību, kas izriet no Lisabonas līguma; norāda, ka šis īpašais statuss dotu ES iespēju tikt pārstāvētai ar pastāvīgu personu (Eiropadomes priekšsēdētājs un/vai augstā pārstāve) un paust vienotu viedokli, kā arī palielinātu ES redzamību un ietekmi pasaules mērogā; uzsver nepieciešamību ciešā sadarbībā ar ES dalībvalstīm turpināt darbu, ko veic EADD "īpašo uzdevumu grupa", lai veicinātu rezolūcijas pieņemšanu;

47. pilnvaro Eiropas Parlamenta delegāciju UNHRC 16. sesijā darīt zināmas šajā rezolūcijā paustās bažas; aicina delegāciju ziņot Cilvēktiesību apakškomitejai par savu vizīti un uzskata par lietderīgu arī turpmāk norīkot Eiropas Parlamenta delegāciju dalībai attiecīgajās UNHRC sesijās;

48. atkārtoti aicina ES dalībvalstis nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu iekšpolitikā, lai novērstu dubultstandartus un ņemtu vērā arī pašlaik notiekošo ES pievienošanās procesu Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, jo neveiksme šajā ziņā var būtiski vājināt ES pozīcijas UNHRC;

*

* *

49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju augstajai pārstāvei/Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsēkretāram, ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos un Ārlietu komitejas izveidotajai ES un ANO darba grupai.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

Pakistāna - minoritāšu lietu ministra *Shahbaz Bhatti* slepkavība

P7_TA(2011)0098

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par Pakistānu, jo īpaši par *Shahbaz Bhatti* slepkavību

(2012/C 199 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesībām un demokrātiju Pakistānā, jo īpaši 2011. gada 20. janvāra rezolūciju ⁽¹⁾, 2010. gada 20. maija ⁽²⁾, kā arī 2007. gada 12. jūlija ⁽³⁾, 2007. gada 25. oktobra ⁽⁴⁾ un 2007. gada 15. novembra rezolūciju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par neiecietību, diskrimināciju un vardarbību ticības vai pārliecības dēļ, ko tā pieņēma 2011. gada 21. februārī,
- ņemot vērā ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2011. gada 2. marta paziņojumu par Pakistānas valdības minoritāšu lietu ministra *Shahbaz Bhatti* noslepkavošanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* 2011. gada 2. marta paziņojumu,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu,
- ņemot vērā ANO Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par visu veidu neiecietības un diskriminācijas reliģiskās pārliecības un ticības dēļ likvidāciju,
- ņemot vērā Pakistānas konstitūcijas 19. pantu par vārda brīvību,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2011. gada 2. martā bruņoti vīri nogalināja Pakistānas minoritāšu lietu ministru *Shahbaz Bhatti*, atklājot uguni pa ministra automašīnu, kad viņš brauca uz darbu Islamabadā; tā kā atbildību par šo nogalināšanu uzņēmās grupa, kas sevi dēvē par Pendžabas talibu kustību (*Tehreek-e-Taliban Punjab*), paziņojot, ka ministrs tika nogalināts par savu nostāju attiecībā uz zaimošanas likumiem;
- B. tā kā — neraugoties uz islāmistu grupējumu draudiem nogalināt *Sh. Bhatti* — Pakistānas varas iestādes noraidīja viņa konkrētos lūgumu atļaujai izmantot ložu necauršaujamu dienesta automašīnu, kā arī pašam izvēlēties uzticamus miesassargus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0026.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0194.⁽³⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 583. lpp.⁽⁴⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 666. lpp.⁽⁵⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 432. lpp.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- C. tā kā *Shahbaz Bhatti* bija vienīgais kristietis Pakistānas ministru kabinetā un viens no nedaudzajiem vadošajiem politiķiem, kuriem pietika drosmes vērsties pret šiem likumiem un netaisnībām ko tie bija veicinājuši;
- D. tā kā šī slepkavība notika tikai divus mēnešus pēc tam, kad Pendžabas provinces gubernatoru *Salman Taseer* nogalināja viens no viņa miesassargiem, kurš nevarēja pieņemt to, ka *S. Taseer* nepiekrita Pakistānas likumiem pret zaimošanu;
- E. tā kā 2011. gada 1. martā tika nogalināts vēl viens ievērojams Pakistānas cilvēktiesību aizstāvis — Pakistānas Cilvēktiesību komisijas koordinators *Naeem Sabir Jamalini*, kurš sevišķi aktīvi darbojās, vērsoties pret cilvēktiesību pārkāpumiem Balučistānas reģionā;
- F. tā kā tiek ziņots, ka pret *Sherry Rehman*, agrāko Pakistānas ministri, reformistu politiķi un plaši pazīstamu žurnālisti ir izdota fatvā, nosaucot viņu par nākamo slepkavības upuri;
- G. tā kā ministrs *Sh. Bhatti* un gubernators *S. Taseer* bija vienīgie, kas atkārtoti pauda Pakistānā valdošās Tautas partijas pausto nostāju; tā kā 2010. gada 30. decembrī *Gilani* valdība, publiski atsakoties no savām uzņemtajām saistībām pārskatīt likumus par zaimošanu, pameta reformu atbalstītājus vienus un neaizsargātus pret draudiem, ko viņiem nepārtraukti izsaka radikāli reliģiskie vadītāji un bruņoti ekstrēmistu grupējumi, kas iebaida, draud un nogalina visus, kuri nepiekrīt viņu viedokļiem;
- H. tā kā politiķi, politiskās partijas un plašsaziņas līdzekļu un pilsoniskās sabiedrības pārstāji, piemēram, sieviešu tiesību un cilvēktiesību aktīvisti, tiek nepārtraukti iebiedēti un pat nogalināti, un tā kā šā iemesla dēļ diskusijas sabiedrībā par zaimošanas likumiem tiek arvien vairāk apslāpētas;
- I. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 5. punkts nosaka, ka demokrātijas veicināšana un cilvēktiesību un pilsonisko brīvību ievērošana ir Eiropas Savienības pamatprincipi un mērķi, un tas ir vispārējs pamats attiecībās ar trešām valstīm; tā kā ES palīdzība attīstības jomā ir atkarīga no cilvēktiesību un minoritāšu tiesību ievērošanas,
1. stingri nosoda Pakistānas valdības minoritāšu lietu ministra *Shahbaz Bhatti* nežēlīgo slepkavību 2011. gada 2. martā un izsaka visdziļāko līdzjūtību upura ģimenei un draugiem, kā arī Pakistānas tautai, un pauž solidaritāti ar visiem tiem, kuri, neraugoties uz nepārtrauktajiem draudiem, turpina paust savu viedokli;
2. atzinīgi vērtē ministra *Shahbaz Bhatti* drosmi un uzticību taisnīgumam, reliģisko konfesiju dialogam un reliģijas un pārliecības brīvībai Pakistānā, kā arī viņa rūpes par *Asia Bibi*, kristiešu sievieti un piecu bērnu māti, kurai par zaimošanu tika piespriests nāvessods, lai gan ministram nepārtraukti tika draudēts un viņš apzinājās risku, kādu uzņemas ar savu darbību;
3. novērtē ministra *Shahbaz Bhatti* uzticību cīņai pret zaimošanas likumiem un netaisnību, ko tie ir veicinājuši; atzinīgi vērtē viņa ministra pilnvaru laikā panākto progresu, tostarp nozīmīgās, apdomīgās sarunas par šo likumu iespējamo grozīšanu;
4. norāda, ka, pretēji varas iestāžu nepietiekamajai reakcijai uz gubernatora *Salman Taseer* noslepkavošanu, ministra *Shahbaz Bhatti* slepkavību plaši ir nosodījušas attiecīgās politiskās aprindas, plašsaziņas līdzekļi un dažādu Pakistānas reliģisko un etnisko kopienu pārstāji; cer, ka šī vardarbība tikai papildinās to cilvēku rindas, kuri cenšas aizstāvēt Pakistānas konstitūcijā ierakstītās demokrātiskās vērtības;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

5. mudina Pakistānas varas iestādes rūpīgi izpētīt visus *Shahbaz Bhatti* slepkavības aspektus, un nodot tiesai visus šā nozieguma izdarītājus saskaņā ar tiesiskuma principiem, kā arī nodrošināt gubernatora *Salman Taser* slepkavas ātru un taisnīgu saukšanu pie atbildības;
6. aicina Pakistānas valdību pastiprināt pasākumus, lai nodrošinātu drošību kabineta ministriem un personām, kurām draud reliģiski ekstrēmisti un teroristi, drošību, piemēram, bijušajai informācijas ministrei *Sherry Rehman* un juristiem, kuri tiesā aizstāv par zaimošanu apsūdzētas personas;
7. mudina Pakistānas valdību nekavējoties iecelt jaunu minoritāšu lietu ministru un apliecina savu nostāju, ka šai personai ir jābūt stingram un objektīvam minoritāšu pārstāvim;
8. mudina Pakistānas valdību atbalstīt minoritāšu lietu ministriju, lai tā turpinātu *Shahbaz Bhatti* uzsākto darbu un īstenotu viņa izvirzītos mērķus, jo īpaši valsts līmeņa dialogu starp reliģisko kopienu vadītājiem un tautas projektus attiecībā uz apgabalu reliģisko konfesiju saskaņas komitejām;
9. steidzami atkārtoti aicinājumu Pakistānas valdībai, visām politiskajām partijām, pilsoniskajai sabiedrībai un plašsaziņas līdzekļiem palikt vienotiem un cīnīties pret ekstrēmisma straujo uzbrukumu; pauž cerību, ka Pakistānas valdība gan tās sastāvā, gan darbībā pārstāvēs daudzās Pakistānā dzīvojošās etniskās un reliģiskās kopienas;
10. aicina veikt steidzamas un būtiskas izmaiņas politikā, lai valsts militārie spēki, tiesu iestādes, plašsaziņas līdzekļi un politiķi vairs neatbalstītu šādus ekstrēmistus, ņemot vērā to, ka pašreizējais stāvoklis ir radījis tik dramatiskas sekas; aicina Pakistānas valdību neļaut valstī ekstrēmistiem apklusināt aicinājumus uz reliģisko iecietību un vispārējo cilvēktiesību principu ievērošanu;
11. pauž nopietnas bažas par neiecietības un vardarbības atmosfēru un mudina Pakistānas valdību saukt pie atbildības tos, kas Pakistānā musina uz vardarbību, jo īpaši tos, kuri aicina nogalināt atsevišķus cilvēkus vai pat cilvēku grupas, kas viņiem nepiekrīt, un dažos gadījumos pat piesola atbildību par viņu nogalināšanu, un veikt turpmākus pasākumus, lai veicinātu diskusijas par šo tematu;
12. īpaši atzinīgi vērtē bijušās ministres *Sherry Rehman* un nogalinātā minoritāšu lietu ministra *Shahbaz Bhatti* centienus grozīt zaimošanas likumus, lai nepieļautu to ļaunprātīgu izmantošanu, un aicina valdību atcelt minētos likumus, kā arī citus diskriminējošus tiesību aktus, tostarp kriminālkodeksa 295. B un C sadaļu, kas ir pagātnes paliekas; mudina Pakistānas valdību īstenot arī spēkā jau esošos tiesību aktus, piemēram, kriminālkodeksa 137. pantu, kurā naida kurināšana ir atzīta par noziegumu;
13. aicina kompetentās ES iestādes iekļaut jautājumu par reliģisko iecietību sabiedrībā politiskajā dialogā ar Pakistānu, jo šis jautājums ir ļoti nozīmīgs ilgtermiņa cīņā pret reliģisko ekstrēmismu;
14. iesaka ES uzaicināt Pakistānas valdību uz gadskārtējo kopīgo apaļā galda sanākumi par stāvokli saistībā ar Pakistānas minoritātēm, un iesaistīt Eiropas Parlamentu šāda pasākuma sagatavošanā un īstenošanā;
15. aicina kompetentās ES iestādes turpināt sniegt finansiālu atbalstu cilvēktiesību aizsardzības organizācijām un aktīvistiem un ieskicēt praktiskus pasākumus, lai atbalstītu Pakistānas pilsoniskās sabiedrības kustību pret zaimošanas likumiem un citiem diskriminējošiem tiesību aktiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

16. atzinīgi vērtē Padomes nesen pieņemtos secinājumus par neiecietību, diskrimināciju un vardarbību ticības vai pārliecības dēļ, kuros izteikts aicinājums pastiprināt ES darbību šajā jomā; aicina kompetentās ES iestādes aktīvi pievērsties jautājumam par reliģisko vajāšanu pasaulē;

17. aicina kompetentās ES iestādes izpētīt iespēju izmantot Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR), lai finansētu darbības, ar ko atbalsta cīņu pret reliģisko neiecietību, ekstrēmismu un diskriminējošiem likumiem visā pasaulē; vēlreiz aicina augsto pārstāvi izveidot Ārējās darbības dienesta Cilvēktiesību direktorātā pastāvīgu sistēmu, lai uzraudzītu valdību un sabiedrību praktizētus ierobežojumus apziņas brīvībai un ar to saistītām tiesībām;

18. aicina kompetentās ES iestādes mudināt Pakistānas valdību atjaunot atsevišķu Cilvēktiesību ministriju un darboties spējīgu, neatkarīgu un objektīvu Valsts cilvēktiesību komisiju;

19. mudina kompetentās ES iestādes uzstāt, lai Pakistānas valdība ievērotu demokrātijas un cilvēktiesību klauzulu, kas iekļauta Sadarbības nolīgumā starp Eiropas Savienību un Pakistānas Islāma Republiku; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu iesniegt ziņojumu par Sadarbības nolīguma un demokrātijas un cilvēktiesību klauzulas īstenošanu;

20. atgādina, ka Pakistānai, kā valstij, kas parakstījusi Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, ir zināmas saistības, un aicina Pakistānas attiecīgās iestādes iesaistīties procesā, lai pārskatītu to atrunu apjumu, kas attiecinātas uz Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, jo dažas no šīm atrunām ierobežo Pakistānas konstitūcijā iekļautās tiesības vai ir pretrunā principam par starptautisko tiesību pārkāpumu pār valstu tiesībām; uzskata, ka veids, kā patlaban tiek īstenoti zaimošanas likumi, ir acīmredzams šo saistību pārkāpums, un prasa EADD ņemt to vērā, apsverot iespēju no 2013. gada piemērot Pakistānai VPS+ sistēmu, un ziņot Parlamentam par šo jautājumu;

21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijai, augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Pakistānas valdībai un parlamentam.

Baltkrievija, it īpaši Ales Michalevic un Natalia Radina lietas

P7_TA(2011)0099

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par Baltkrieviju (it īpaši Ales Michalevic un Natalia Radina lietām)

(2012/C 199 E/22)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Baltkrieviju, jo īpaši tās, ko pieņēma 2011. gada 20. janvārī ⁽¹⁾, 2009. gada 17. decembrī ⁽²⁾ un 2008. gada 22. maijā ⁽³⁾,

— ņemot vērā ES augstās pārstāves Catherine Ashton 2011. gada 18. februāra paziņojumu Briselē par Baltkrievijas opozīcijas pārstāvja notiesāšanu un sodīšanu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0022.

⁽²⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 16. lpp.

⁽³⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 113. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- ņemot vērā 2011. gada 31. janvārī Briselē notikušās 3065. Ārlietu padomes secinājumus par Baltkrieviju,
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 31. janvāra Lēmumu 2011/69/KĀDP, ar ko groza Padomes Lēmumu 2010/639/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret dažām Baltkrievijas amatpersonām,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu (Konvenciju pret spīdzināšanu), kurai Baltkrievija ir pievienojusies,
 - ņemot vērā ANO Standarta noteikumu minimumu attieksmei pret ieslodzītajiem,
 - ņemot vērā pamatnostādnes ES politikai attiecībā ar trešām valstīm saistībā ar spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodu, kuras pieņēma 2001. gadā, bet pārskatīja 2008. gadā,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās Asamblejas 2011. gada 27. janvāra Rezolūciju 1790 (2011) par situāciju Baltkrievijā pēc prezidenta vēlēšanām,
 - ņemot vērā organizācijas *Amnesty International* 2011. gada 2. februāra ziņojumu “Drošība, miers un kārtība? Pārskatums pēc vēlēšanām Baltkrievijā”,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā liels skaits opozīcijas dalībnieku, tostarp kādreizējie prezidenta amata kandidāti, žurnālisti un cilvēktiesību aizstāvji, tika arestēti pēc 2010. gada 19. decembra notikumiem Minskā un joprojām atrodas ieslodzījumā KGB aizturēšanas centrā; tā kā represijas un politiski motivētas tiesas prāvas pret opozīcijas dalībniekiem un cilvēktiesību aizstāvjiem notiek joprojām un vairāk nekā 40 personām pašlaik ir izvirzītas apsūdzības un šīs personas var saņemt līdz pat 15 gadu cietumsodu;
- B. tā kā Minskas Prokuratūra ir pagarinājusi līdz pieciem mēnešiem izmeklēšanu tā sauktajā “masu nekārtību” lietā saistībā ar 2010. gada 19. decembra notikumiem; tā kā saistībā ar šo lietu uzsāktās tiesas prāvas pret prezidenta amata kandidātiem, opozīcijas aktīvistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un žurnālistiem ir politiski motivētas;
- C. tā kā saistībā ar 2010. gada 19. decembra manifestācijām demokrātiskās opozīcijas kandidātu *Uladzimir Niakliajeu* un *Andrei Sannikau* vēlēšanu kampaņas dalībnieki *Aliaksandr Atroshchankau*, *Aliaksandr Malchanau*, *Dzmitry Novik*, *Vasil Parfiankou* tika notiesāti uz no trīs līdz četrus gadus ieslodzījumu, sodu izciešot augstas drošības ieslodzījuma vietā; tā kā saskaņā ar viņu advokātu teikto iestādes nespēja pierādīt viņu vainu;
- D. tā kā advokātiem ir vairākkārt liegts tikt ar aizturētajiem; tā kā KGB draudu dēļ advokātiem bija jāpārtrauc darbība šajās lietās un tā kā vēlāk Tieslietu ministrija atsauca viņu licences;
- E. tā kā kādreizējais prezidenta amata kandidāts *Ales Mikhalevich* tika apcietināts pēc protestiem, kas sekoja vēlēšanām, un tika atbrīvots tikai 2011. gada 26. februārī pēc tam, kad parakstīja apņemšanos sadarboties ar Baltkrievijas KGB, ko viņš vēlāk publiski noraidīja;
- F. tā kā *Ales Mikhalevic* 2011. gada 28. februārī nāca klajā ar paziņojumu, aprakstot politiski ieslodzīto garīgo un fizisko spīdzināšanu, lai piespiestu viņus atzīties un uzņemties vainas pierādījumus;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- G. tā kā opozīcijas "Harta 97" tīmekļa vietnes redaktore *Natalia Radina* arī tika arestēta 2010. gada decembrī un viņai tika izvirzīta apsūdzība par masu nekārtību organizēšanu un līdzdalību tajās pēc prezidenta vēlēšanām; tā kā *Natalia Radina* tika atbrīvota no KGB pirmstiesas aizturēšanas centra un vēlāk viņai netika ļauts pamest savu dzimto pilsētu līdz viņas lietas izmeklēšanas noslēgumam;
- H. tā kā pēc savas atbrīvošanas *Natalia Radina* paziņoja, ka apcietināšanas laikā KGB darbinieki viņu pakļāvuši psiholoģiskam spiedienam un mēģinājuši savervēt par KGB informētāju; tā kā viņas paziņojums saskan ar ziņojumiem par politiski ieslodzīto spīdzināšanu KGB aizturēšanas centrā Minskā;
- I. tā kā Baltkrievijas Valsts drošības komiteja ir noliegusi jebkādu spīdzināšanas izmantošanu pret ieslodzītajiem KGB aizturēšanas centrā;
1. nosoda to, ka Baltkrievijas iestādes neievēro pamattiesības uz pulcēšanās un vārda brīvību, un prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus aizturētos protestētājus un atsaukt visas politiski motivētās apsūdzības pret viņiem;
 2. īpaši stingri nosoda spīdzināšanas izmantošanu pret protestētājiem kā necilvēcīgas izturēšanās veidu, kas ir nepārprotami aizliegts ar starptautiskajiem tiesību aktiem un ir pilnīgi nepieņemams Eiropas valstī, kas ir viena no tuvākajām ES kaimiņvalstīm;
 3. nosoda piemērotos smagos cietumsodus pret jauniešiem opozīcijas aktīvistiem tikai par piedalīšanos 2010. gada 19. decembra demonstrācijās kā īpaši smagu viņu politiskās un pilsoniskās gribas pārkāpumu, kā arī starptautisko konvenciju, kurām Baltkrievijas ir pievienojusies, pārkāpumu;
 4. nosoda baiļu un iebiedēšanas atmosfēru, kas tiek vērsta pret politiskajiem oponentiem Baltkrievijā; nosoda dienā pēc vēlēšanām notikušās un pret pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem un brīviem plašsaziņas līdzekļiem vērstās represijas un apspiešanu, tostarp masveida kratīšanas privātos dzīvokļos un plašsaziņas līdzekļu birojos, un pilsoniskās sabiedrības organizācijās, izslēgšanu no universitātēm un atlaišanu no darba; aicina iestādes aizstāvēt izteiksmes brīvību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu Baltkrievijā;
 5. prasa Baltkrievijai ievērot tiesiskumu, starptautiskās konvencijas un valsts tiesību aktus, garantējot atbilstīgu attieksmi pret ieslodzītajiem un netraucētu viņu piekļuvi radniekiem, juridiskai palīdzībai un medicīniskai aprūpei, kā arī pārtraukt pašlaik notiekošo politisko oponentu, cilvēktiesību aktivistu un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu vajāšanu;
 6. nosoda Minskas Advokātu kolēģijas lēmumu atsaukt dažu masu nemieru krimināllietā apsūdzēto, tostarp *Aleh Ahiejev, Pavel Sapelko, Tatiana Ahiejeva, Uladzimir Tuscik* un *Tamata Harajeva*, advokātu licences un aicina Minskas Advokātu kolēģiju atcelt šo lēmumu;
 7. nosoda Tieslietas ministrijas īstenoto Minskas Advokatūras priekšsēdētāja *Alyaksandr Pylchanka* atlaišanu no amata par to, ka viņš pauda bažas par šīs ministrijas lēmumu atsaukt licences četriem advokātiem, kuri ir iesaistīti tā sauktajās nemieru lietās, kā nepamatotu un kā pierādījumu tam, ka reāli tiek apdraudēta tiesu iestāžu neatkarība un jebkura atsevišķa jurista neatkarība;
 8. prasa Baltkrievijas iestādēm veikt plašu un objektīvu izmeklēšanu par iespējamu politiski ieslodzīto spīdzināšanu un atklāt un sodīt personas, kas ir iesaistītas šādā praksē;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

9. aicina Baltkrievijas iestādes pārskatīt tiesību aktu par sabiedriskiem pasākumiem un saskaņot to ar Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām prasībām;
10. prasa Padomei, Komisijai, ES augstajai pārstāvei un citām ES partnervalstīm apsvērt iespēju paplašināt ierobežojošus pasākumus pret prokuroriem, tiesnešiem un KGB pārstāvjiem saistībā ar cilvēktiesību pārkāpumiem Baltkrievijā, ja vien šajā valstī nekavējoties netiek pārtrauktas represijas un netiek panākts būtisks progress cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā; uzskata, ka Padomei būtu jāizskata iespēja ieviest pārdomātas un mērķtiecīgas ekonomiskās sankcijas pret Baltkrievijas valdības īpašumā esošiem uzņēmumiem;
11. atzinīgi vērtē deviņu citas valstu – Horvātijas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Melnkalnes, Albānijas, Bosnijas un Hercegovinas, Serbijas, Islandes, Lihtenšteinas un Norvēģijas – apņemšanos piemērot ierobežojošus pasākumus pret noteiktām Baltkrievijas amatpersonām;
12. atkārtoti norāda, ka tad, ja Baltkrievijas valdība nespers tūlītējus soļus demokratizācijas un cilvēktiesību aizstāvības virzienā, Eiropas Savienības un Baltkrievijas sadarbība tiks apturēta, tostarp tiks apturēta Baltkrievijas līdzdalība Austrumu partnerībā;
13. uzsver, ka neskatoties uz opozīcijas darbības aizlieguma pēc vēlēšanām ietekmi uz ES un Baltkrievijas attiecībām, ES ir intensīvāk jāatbalsta Baltkrievijas pilsoniskā sabiedrība, tostarp atvieglojot vīzu režīmu;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, EDSO Parlamentārajai asamblejai un Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai un Baltkrievijas parlamentam un valdībai.

Stāvoklis Kašgarā (Ķīna, Sjiņdzjaņas Uiguru autonomais reģions) un tās kultūras mantojums

P7_TA(2011)0100

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par stāvokli Kašgarā (Ķīna, Sjiņdzjaņas Uiguru autonomais reģions) un tās kultūras mantojumu

(2012/C 199 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ķīnu, jo īpaši tās, kas attiecas uz cilvēktiesībām un mazākumtautību tiesībām un sevišķi 2009. gada 26. novembra ⁽¹⁾ un 2010. gada 25. novembra ⁽²⁾ rezolūcijas,
- ņemot vērā ES un Ķīnas 13. samitu, kas notika Briselē 2010. gada 6. oktobrī un kura darbā tika iekļauts pirmais ES un Ķīnas kultūras augsta līmeņa forums, lai stiprinātu ES un Ķīnas kultūras dialogu un sadarbību,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par to personu tiesībām, kuras pieder pie nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām mazākumgrupām, ko pieņēma ANO Ģenerālajā asamblejā 1992. gada 18. decembrī (Rezolūcija 47/135) un kurā noteikts, ka “Valstīm jāaizsargā nacionālo vai etnisko, kultūras, reliģisko un lingvistisko mazākumgrupu pastāvēšana un identitāte un jāsekmē tādu apstākļu radīšana, kas attīstītu šo identitāti”,

⁽¹⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 80. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0449.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- ņemot vērā Ķīnas Tautas Republikas Konstitūcijas 4, 22. un 119. pantu, kuros attiecīgi paredzēta valdības palīdzība to reģionu kultūras attīstībai, kurus apdzīvo mazākumtautības, kā arī valsts aizsardzība vērtīgiem kultūras pieminekļiem un relikvijām un tautību kultūras mantojuma aizsardzība,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2009. gadā Ķīnas valdība paziņoja par USD 500 miljonu piešķiršanu pilsētas rekonstrukcijas programmai "Kašgaras bīstamo ēku reforma", ar kuru kopš 2009. gada pakāpeniski iznīcina seno Kašgaras Zīda ceļa pilsētu un kuras nolūks ir nojaukt 85 % no tradicionālās vecpilsētas, to aizstājot ar moderniem dzīvojamajiem namiem un pārveidojot pilsētas atlikušās vecās daļas par jauktas ķīniešu un uiguru kultūras tūrisma objektiem;
- B. tā kā Pekina turpina izslēgt Kašgaras pilsētu no konkursa par Apvienoto Nāciju Organizācijas Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (UNESCO) pasaules mantojuma statusu, piemēram, no plānotā pārrobežu pieteikuma, lai nodrošinātu vairāku kultūras objektu aizsardzību Vidusāzijas Zīda ceļam;
- C. tā kā Kašgaras pilsēta ir starptautiski svarīga vieta ar unikālu arhitektūras mantojumu, kuram ir vēsturiska un ģeogrāfiska nozīme kā senam tirdzniecības un tūrisma centram;
- D. tā kā Kašgaras pilsētai ir arī augsta simboliska vērtība reģiona uiguru un huejiešu iedzīvotāju kultūras identitātei, kā arī Ķīnas kultūras daudzveidībai;
- E. tā kā rekonstrukcijas programmas oficiālais pamatojums — veidot nocietinājumu pret zemestrīcēm — nevarētu būt par iemeslu tradicionālo ēku pilnīgai nojaukšanai, bet būtu jāizmanto cita iespēja, kā veikt renovāciju, saudzīgi izturot pret kultūras mantojumu;
- F. tā kā Pekina uzsākusi destruktīvu ēku modernizāciju citās Ķīnas vietās, izmantojot dažādus veidus "attīstības plānus", nojaucot vēsturiskas celtnes un pārvietojot iedzīvotājus piespiedu kārtā, neapsverot nenovērtējamā vēsturiskā un kultūras mantojuma zaudējumu un nepiešķirot prioritāti — aizsargājamās teritorijās vai muzejos — relikviju vai galveno būvniecības artefaktu un arhitektūras aizsardzībai, lai nākamajām paaudzēm un pasaulei nodotu lietas, kas ilustrē tūkstošiem gadu seno Ķīnas vēstures un kultūras attīstību;
- G. tā kā Pekina pastāvīgi īsteno represīvu etnokultūras politiku Siņdzjanas Uiguru autonomajā reģionā, kura izraisīja nežēlīgu kulmināciju — uiguru protestētāju vardarbīgu apspiešanu 2009. gada Urumči nemieros;
- H. tā kā uiguru un huejiešu tautību iedzīvotāju cilvēktiesības tiek pastāvīgi pārkāptas un tā kā daudziem no viņiem ir liegta adekvāta politiska pārstāvība un kultūras pašnoteikšanās,
- 1. aicina Ķīnas valdību nekavējoties pārtraukt kultūras iznīcināšanu, kas apdraud Kašgaras arhitektūras izdzīvošanu, un veikt vispusīgu ekspertu izvērtējumu kultūru saudzējošām renovācijas metodēm;
- 2. aicina Ķīnas valdību izbeigt Kašgaras uiguru iedzīvotāju piespiedu pārvietošanu un sociālo marginalizāciju, ko izraisa dzīvojamo rajonu nojaukšana, un adekvāti kompensēt zaudējumus visiem iepriekš cietušajiem;
- 3. aicina Ķīnas valdību censties panākt ķīniešu (haņu) un uiguru patiesu dialogu, pieņemot integrējošāku un vispusīgāku ekonomikas politiku Siņdzjanā, ar mērķi stiprināt vietējo līdzdalību, kā arī aizsargāt uiguru iedzīvotāju kultūras identitāti;

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

4. mudina Ķīnas valdību stingri ievērot savas konstitucionālās saistības, pienācīgi atbalstot Kašgaras un Siņdzjanas Uiguru autonomā reģiona kultūras tradīcijas, kuras spēcīgi ietekmējusi uiguru identitāte;
5. aicina Ķīnas varas iestādes veikt vairāk pasākumu, lai novērstu nelegālo tirdzniecību un kontrabandu, kuras nelabvēlīgi ietekmē Ķīnas civilizācijas mantojumu, radot zaudējumus;
6. aicina Ķīnas kultūras ministru pārskatīt pašreizējos noteikumus un tiesību aktus par kultūras relikviju aizsardzību, lai pielāgotu mazākumtautību un etnisko grupu mūsdienu mainīgo dzīvesveidu, kura dēļ, dažkārt neapzinoties vērtības, kultūras mantojumu izmanto nepiemēroti vai atsakās no tā aizsargāšanas; norāda, ka vajadzētu veicināt izglītojošu kampaņu valsts līmenī par šo jautājumu;
7. mudina Ķīnas valdību izvērtēt iespēju iekļaut Kašgaras pilsētu kopējā pieteikumā ar Kazahstānu, Kirgizstānu, Tadžikistānu un Uzbekistānu saistībā ar Zīda ceļa iekļaušanu UNESCO pasaules mantojuma sarakstā;
8. aicina Ķīnas valdību pārtraukt diskriminējošo un represīvo politiku pret uiguru un huejiešu iedzīvotājiem un ievērot to pamattiesības uz kultūras izpausmes brīvību, jo īpaši attiecībā uz bijušo vēstures skolotāju *Tursunjan Hezim*, kuram pēc slepenas tiesas tika piespriesti septiņi gadi cietumā, kā arī attiecībā uz citiem aktivistiem, kuri notiesāti pēdējo mēnešu laikā;
9. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu saistībā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu izstrādāt jaunus pasākumus, lai aizsargātu Ķīnas etnisko, reliģisko un lingvistisko mazākumtautību grupu cilvēktiesības un tiesības uz kultūru;
10. aicina ES pārstāvjus un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos paplašināt un aktivizēt sarunas ar Ķīnas Tautas Republiku par cilvēktiesībām un mazākumtautību tiesībām un padarīt dialogu par cilvēktiesībām efektīvāku un sekmīgāku;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomei, UNESCO, Ķīnas Tautas Republikas Tautas kongresam (un tā Pastāvīgajai komitejai) un Siņdzjanas Uiguru autonomā reģiona reģionālās partijas Pastāvīgajai komitejai.

Eiropas statūtu izveidi savstarpējām sabiedrībām, asociācijām un fondiem

P7_TA(2011)0101

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta deklarācija par Eiropas statūtu izveidi savstarpējām sabiedrībām, asociācijām un fondiem

(2012/C 199 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

⁽¹⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 16. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0186.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

- A. tā kā sabiedrības labklājību un stabilitāti nodrošina uzņēmējdarbības dažādība un tā kā asociācijas, savstarpējās sabiedrības un fondi veicina šo dažādību, ieviešot atšķirīgu uzņēmējdarbības modeli, kura pamatā ir tādas pamatvērtības kā solidaritāte un demokrātiska kontrole, kā arī nosakot, ka sabiedrības mērķi ir svarīgāki par peļņu;
- B. tā kā asociācijām, savstarpējām sabiedrībām un fondiem, kas līdz šim darbojušies galvenokārt dalībvalstu līmenī, ir jāuzlabo pārrobežu piekļuve, lai maksimāli palielinātu savas uzņēmējdarbības iespējas Eiropas Savienībā,
1. norāda, ka ir jārada līdzvērtīgi konkurences apstākļi, ar ko nodrošina, ka asociāciju, savstarpējo sabiedrību un fondu rīcībā ir tādi paši instrumenti un iespējas kā citām organizācijām un juridiskajām struktūrām, tādējādi piešķirot arī Eiropas dimensiju to organizatoriskajai struktūrai un darbībām;
2. aicina Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus, lai izstrādātu priekšlikumus attiecībā uz Eiropas statūtiem asociācijām, savstarpējām sabiedrībām un fondiem, ierosinātu veikt asociācijām un savstarpējām sabiedrībām paredzēto statūtu priekšizpēti un ietekmes novērtējumu un pienācīgā laikā pabeigtu ietekmes novērtējumu par statūtiem, kas attiecas uz fondiem;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem Komisijai ⁽¹⁾, Padomei un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2011. gada 10. marta protokola 1. pielikumā (P7_PV(2011)03-10(ANN1)).

Smago kravas transportlīdzekļu sadursmes

P7_TA(2011)0102

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta deklarācija par smago kravas transportlīdzekļu sadursmēm

(2012/C 199 E/25)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

- A. tā kā smagie kravas transportlīdzekļi veido 3 % no visiem ES transportlīdzekļiem, bet izraisa 14 % no letālām sadursmēm, kas sasniedz 4 000 nāves gadījumu gadā 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs;
- B. tā kā smago kravas transportlīdzekļu neredzamā zonas dēļ Eiropā katru gadu iet bojā aptuveni 400 cilvēku, kas visbiežāk ir neaizsargāti ceļu satiksmes dalībnieki, piemēram, riteņbraucēji, motociklisti un gājēji;
- C. tā kā no daudziem nāves gadījumiem varētu izvairīties, uzstādot pilnu spoguļu aprīkojumu vai aizvien lētākās ierīces ar kameru un ekrānu, aktīvas brīdināšanas sistēmas, kā arī uzlabotas avārijas bremzēšanas un joslu uzraudzības sistēmas;
- D. tā kā ap smagajiem kravas transportlīdzekļu joprojām atrodas ievērojams skaits bīstamo neredzamo zonu, neskatoties uz to, ka Direktīvā 2003/97/EK un 2007/38/EK attiecīgi tikko reģistrētiem un jau satiksmē esošiem smagajiem kravas transportlīdzekļiem ir noteiktas stingrākas prasības attiecībā uz redzamību;
- E. tā kā 2007. gada prasības ir zemākas nekā 2003. gada prasības un ir nepietiekami īstenotas dalībvalstīs, neskatoties uz ES vēlmi nāves gadījumus uz ceļiem samazināt uz pusi,

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

1. mudina Komisiju paātrināt Direktīvas 2007/38/EK novērtēšanu un pārskatīt to, lai tā atbilstu tehnoloģiskajam progresam un pēdējām netiešās redzamības sistēmu aprīkojuma prasībām jauniem reģistrētiem kravas automobiļiem, tādējādi panākot maksimālu drošības līmeni;
2. mudina Komisiju nodrošināt, ka netiek paredzēti nekādi izņēmumi obligātajai uzlabotas avārijas bremzēšanas sistēmas un joslu uzraudzības sistēmas uzstādīšanai saskaņā ar Vispārējās drošības regulu (EK) Nr. 661/2009;
3. uzdod priekšsēdētājam šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2011. gada 10. marta protokola 2. pielikumā (P7_PV(2011)03-10(ANN2)).

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums atcelt Elmar Brok deputāta imunitāti

P7_TA(2011)0075

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta lēmums par pieprasījumu atcelt Elmar Brok deputāta imunitāti (2010/2283(IMM))

(2012/C 199 E/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Elmar Brok* deputāta imunitāti, ko 2010. gada 28. septembrī iesniedza Vācijas iestādes un ko paziņoja 2010. gada 22. novembra plenārsēdē,
- ņemot vērā *Elmar Brok* uzklaušīšanu saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
- ņemot vērā 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu un 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija un 1986. gada 10. jūlija spriedumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Vācijas Pamatlikuma (*Grundgesetz*) 46. pantu,
- ņemot vērā Vācijas Fiskālo kodeksu (*Abgabenordnung*), jo īpaši tā 370. iedaļu,
- ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0047/2011),

A. tā kā paskaidrojumā izklāstītie fakti liecina par acīmredzamu *fumus persecutionis* gadījumu;

⁽¹⁾ Lieta 101/63 *Wagner v Fohrmann and Krier* [1964], Krājums, 195. lpp., un lieta 149/85 *Wybot v Faure* [1986], Krājums, 2391. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- B. tā kā pret plaši pazīstamu politiķi vērsta kriminālapsūdzība attiecas uz summu un apstākļiem, saistībā ar kādiem pret parastu pilsoni tiktu ierosināta vienīgi administratīva procedūra;
 - C. turklāt tā kā valsts prokurors ne tikai centās slēpt informāciju, ka pret E. Brok izvirzītā apsūdzība ir nepamatota, aizskaroša un bez iemesla, bet arī panāca, ka šī lieta ieguva lielu publicitāti plašsaziņas līdzekļos, tādējādi attiecīgajam deputātam nodarot maksimālu kaitējumu;
 - D. tā kā līdz ar to ir skaidrs, ka šī lieta ir viens no *fumus persecutionis* gadījumiem, un lietas ierosināšanas vienīgais mērķis bija kompromitēt attiecīgā deputāta reputāciju;
 - E. tā kā līdz ar to būtu pilnīgi neatbilstīgi iepriekš minētajam deputātam atcelt imunitāti,
 - 1. nolemj neatcelt Elmar Brok deputāta imunitāti;
 - 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu Vācijas Federatīvās Republikas attiecīgajām iestādēm.
-

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Harald Wögerbauer (AT) iecelšana Eiropas Revīzijas palātas locekļa amatā

P7_TA(2011)0078

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta lēmums par priekšlikumu iecelt Harald Wögerbauer par Revīzijas palātas locekli (C7-0029/2011 – 2011/0801(NLE))

(2012/C 199 E/27)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā LESD 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0029/2011),
 - ņemot vērā to, ka Budžeta kontroles komiteja savā 2011. gada 3. marta sanāksmē uzklusēja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
 - ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0048/2011),
- A. tā kā Harald Wögerbauer atbilst LESD 286. panta 1. punktā noteiktajām prasībām,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt Harald Wögerbauer par Revīzijas palātas locekli;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas nolīguma apgabals *I**

P7_TA(2011)0079

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atsevišķiem noteikumiem attiecībā uz zveju GFCM (Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas) nolīguma apgabalā (COM(2009)0477 – C7-0204/2009 – 2009/0129(COD))

(2012/C 199 E/28)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0477),
 - ņemot vērā EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0204/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 43. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 17. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7-0023/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 354, 28.12.2010., 71. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

P7_TC1-COD(2009)0129

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 8. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr. .../2011 par atsevišķiem noteikumiem attiecībā uz zveju GFCM (Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas) nolīguma apgabalā [Grozījums Nr. 1]

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā *Līgumu par Eiropas Savienības darbību* un jo īpaši tā **43. panta 2. punktu**, [Grozījums Nr. 2]

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

I [Grozījums Nr. 3]

ņemot vērā *Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu* ⁽¹⁾, [Grozījums Nr. 4]

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾, [Grozījums Nr. 5]

tā kā:

- (1) Nolīgums par Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) izveidi, turpmāk tekstā — GFCM nolīgums, tika apstiprināts ar Padomes Lēmumu 98/416/EK (1998. gada 16. jūnijs) par Eiropas Kopienas pievienošanās Vidusjūras Vispārējai zivsaimniecības komisijai ⁽³⁾.
- (2) GFCM nolīgums paredz atbilstošu struktūru daudzpusējai sadarbībai, lai veicinātu ūdeņu dzīvo resursu krājumu attīstību, saglabāšanu, racionālu pārvaldību un pēc iespējas labāku izmantošanu Vidusjūrā un Melnajā jūrā ilgtspējīgā līmenī un ar nelielu apdraudējuma risku.
- (3) **Eiropas Savienība**, kā arī Bulgārija, Grieķija, Spānija, Francija, Itālija, Kipra, Malta, Rumānija un Slovēnija ir GFCM nolīguma puses. [Grozījums Nr. 6]
- (4) GFCM pieņemtie ieteikumi ir saistoši tās nolīguma pusēm. Tā kā **Savienība** ir GFCM nolīguma puse, šādi ieteikumi ir tai saistoši un tāpēc tie būtu jātransponē **Savienības** tiesību aktos, ja to saturs jau nav pārņemts **Savienības** tiesību aktos. [Grozījums Nr. 7]
- (5) GFCM savās 2005., 2006., 2007. un 2008. gada sesijās pieņēma virkni ieteikumu un rezolūciju par atsevišķiem zivsaimniecības jautājumiem GFCM nolīguma apgabalā; tie tika uz laiku transponēti **Savienības** tiesību aktos ar ikgadējām regulām par zvejas iespējām ⁽⁴⁾ vai — attiecībā uz GFCM ieteikumiem Nr. 2005/1 un Nr. 2005/2 — ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 (2006. gada 21. decembris), kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem ⁽⁵⁾, 4. panta 3. punktu un 24. pantu. [Grozījums Nr. 8]

⁽¹⁾ OV C 354, 28.12.2010., 71. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta Nostāja.

⁽³⁾ OV L 190, 4.7.1998., 34. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Regulas (EK) Nr. 43/2009 28.–31. pants; Padomes Regulas (EK) Nr. 40/2008 29.–31. pants; Padomes Regulas (EK) Nr. 41/2007 26.–27. pants; Padomes Regulas (EK) Nr. 51/2006 III pielikums.

⁽⁵⁾ OV L 409, 30.12.2006., 11-85. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- (6) Skaidrības, vienkāršošanas un juridiskās noteiktības labad un, tā kā ieteikumu pastāvīguma dēļ ir nepieciešams arī pastāvīgs juridisks instruments to transponēšanai **Savienības** tiesību aktos, ir lietderīgi minētos ieteikumus transponēt ar vienotu tiesību aktu, turpmākos ieteikumus pievienojot šim tiesību aktam grozījumu veidā. **[Grozījums Nr. 9]**
- (7) GFCM ieteikumi attiecas uz visu GFCM nolīguma apgabalu, konkrēti Vidusjūras, Melnās jūras un savienošo ūdeņiem, kas minēti Lēmuma 98/416/EK II pielikumā, un tāpēc **Savienības** tiesību aktu skaidrības labad tie būtu jātransponē atsevišķā regulā, nevis jāgroza Regula (EK) Nr. 1967/2006, kura attiecas tikai uz Vidusjūru. **[Grozījums Nr. 10]**
- (8) Atsevišķi Regulas (EK) Nr. 1967/2006 noteikumi būtu jāattiecina ne vien uz Vidusjūru, bet uz visu GFCM nolīguma apgabalu. Tāpēc šādi noteikumi būtu jāsvīturo no Regulas (EK) Nr. 1967/2006 un jāiekļauj šajā regulā.
- (9) “Zvejas lieguma apgabali” kas GFCM ieteikumos noteikti saistībā ar telpas pārvaldības pasākumiem, būtībā ir līdzvērtīgi Regulā (EK) Nr. 1967/2006 paredzētajām “aizsargājamām zvejas teritorijām”.
- (10) Savā gadskārtējā sesijā 2009. gada 23.–27. martā GFCM, pamatojoties uz Zinātniskās padomdevējas komitejas zinātnisko padomu, pieņēma ieteikumu izveidot zvejas lieguma apgabalu Lionas jūras līcī — tas ietverts komitejas 11. sesijas ziņojumā (FAO ziņojums Nr. 890). Ir lietderīgi īstenot šo pasākumu, izmantojot zvejas piepūles pārvaldības sistēmu.
- (11) Dažu zvejas rīku selektivitāte jauktajā zvejā Vidusjūrā nedrīkst pārsniegt konkrētu līmeni, un papildus zvejas piepūles kontrolei un ierobežošanai ir svarīgi ierobežot zvejas piepūli apgabalos, kuros pulcējas būtisku krājumu pieaugušas zivis, lai nodrošinātu zemu riska līmeni, kas varētu apdraudēt to vairošanos, un tādējādi ļaujot šos krājumus apsaimniekot ilgtspējīgā veidā. Tāpēc ir ieteicams vispirms ierobežot zvejas piepūli apgabalā, ko izpēta Zinātniskā padomdevēja komiteja, līdz iepriekšējam līmenim un neļaut šo līmeni paaugstināt.
- (12) Padomam, ar kuru pamatoti pārvaldības pasākumi, būtu jābūt balstītam uz atbilstošo flotes kapacitātes un aktivitātes datu zinātnisko izmantošanu, uz izmantoto resursu bioloģisko statusu un zvejniecību sociālo un ekonomisko situāciju. Šie dati jāsavāc un jāiesniedz savlaicīgi, lai GFCM palīgstrukturās varētu sagatavot savu ieteikumu.
- (13) GFCM savā 2008. gada sesijā pieņēma ieteikumu par reģionālu shēmu attiecībā uz pasākumiem ostas valstī, lai apkarotu nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju GFCM nolīguma apgabalā. Lai gan **Padomes** Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju ⁽¹⁾, aptver minētā ieteikuma saturu un **ir stājusies** spēkā 2010. gada 1. janvārī, tomēr ir daži aspekti, piemēram, ostās veikto inspekciju biežums, aptveramība un procedūra, kuri jāiekļauj šajā regulā, lai attiecīgo pasākumu pielāgotu GFCM nolīguma apgabala specifiskajām iezīmēm. **[Grozījums Nr. 11]**
- (14) **Lai nodrošinātu vienotus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras, kurām nevajadzētu skart šīs regulas noteikumus par deleģētajiem aktiem un kuras nevajadzētu piemērot šīs regulas noteikumiem par ostas valsts pasākumiem un ostas valsts veikto kuģa inspekciju procedūrām, būtu jāīsteno** saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka **normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu** ⁽²⁾. **[Grozījums Nr. 47]**

⁽¹⁾ OV L 286, 29.10.2008, 1. lpp.⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

(15) *Būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai Savienības tiesību aktos iekļautu turpmākos grozījumus GFCM pieņemtajos un Savienības tiesību aktos jau transponētajos saglabāšanas, kontroles vai izpildes pasākumos, uz kuriem attiecas atsevišķi skaidri definēti nebūtiski šīs regulas elementi un kuri saskaņā ar GFCM noteikumiem kļūst Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm saistoši. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī, [Grozījums Nr. 13]*

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēti noteikumi par to, kā **Savienībai** jāpiemēro Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (turpmāk tekstā — GFCM) noteiktie saglabāšanas, pārvaldības, izmantošanas, uzraudzības, tirdzniecības un izpildes pasākumi attiecībā uz zvejas un akvakultūras produktiem. [Grozījums Nr. 14]

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz visām rūpnieciskās zvejas un akvakultūras darbībām, ko veic **ES** zvejas kuģi un dalībvalstu pilsoņi GFCM nolīguma apgabalā. [Grozījums Nr. 15]

To piemēro, neierobežojot Regulas (EK) Nr. 1967/2006 piemērošanu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, šīs regulas noteikumus nepiemēro zvejas darbībām, kuras veic tikai tādas zinātniskās izpētes mērķiem, ko īsteno ar tās dalībvalsts atļauju un pilnvarojumu, ar kuras karogu peld kuģis, un par ko iepriekš ir informēta Komisija un dalībvalstis, kuru ūdeņos veic izpēti. Dalībvalstis, kas veic zvejas darbības tikai zinātniskas izpētes vajadzībām, informē Komisiju, dalībvalstis, kuru ūdeņos veic izpēti, un Zivsaimniecības zinātnisko, tehnisko un ekonomisko komiteju par visu nozveju, kas gūta šādās zvejas darbībās.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā papildus Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgspējīgu zvejas resursu atbildīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo Zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾ 3. pantā un Regulas (EK) Nr. 1967/2006 2. pantā noteiktajām definīcijām izmanto šādas definīcijas:

(a) “GFCM nolīguma apgabals” ir Vidusjūra, Melnā jūra un savienojšie ūdeņi, kas minēti Lēmuma 98/416/EK II pielikumā;

(b) “zvejas piepūle” ir rādītājs, ko iegūst, reizinot kW un GT izteiktu zvejas kuģa kapacitāti ar jūrā pavadīto dienu skaitu;

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- (c) "jūrā pavadīta diena" ir jebkura kalendārā diena, kurā kuģis neatrodas ostā, neatkarīgi no tā, cik ilgi dienā kuģis atrodas apgabalā.

II SADAĻA

TEHNISKIE PASĀKUMI

I nodaļa

Zvejas lieguma apgabali

I iedaļa

Zvejas lieguma apgabals Lionas jūras līcī

4. pants

Zvejas lieguma apgabala izveidošana

Izveidotais zvejas lieguma apgabals atrodas Lionas jūras līča austrumos; tā robežas iezīmē līnijas, kuras savieno šādas ģeogrāfiskās koordinātas:

42°40'N, 4°20' E;

42°40'N, 5°00' E;

43°00'N, 4°20' E;

43°00'N, 5°00' E.

5. pants

Zvejas piepūle

Zvejas piepūle attiecībā uz bentisko zivju krājumiem, ko iegūst kuģi, kuri izmanto velkamos zvejas rīkus, grunts un pelaģiskās zvejas āķu jedas un pie grunts nostiprinātus zvejas rīkus zvejai ierobežotā apgabalā, kas minēts 4. pantā, nedrīkst pārsniegt zvejas piepūles līmeni, kuru 2008. gadā attiecīgajā apgabalā piemēroja katra dalībvalsts.

6. pants

Nozvejas uzskaite

Dalībvalstis ne vēlāk kā ... (*) iesniedz Komisijai elektroniskā formātā to kuģu sarakstu, kuri peld ar šo valstu karogiem un kuri 2008. gadā veikuši nozvejas uzskaiti attiecībā uz 4. pantā minēto apgabalu un I pielikumā definēto GFCM 7. ģeogrāfisko apakšapgabalu. Sarakstā norāda kuģa vārdu, tā numuru Flotes reģistrā, atbilstoši Komisijas Regulas (EK) Nr. 26/2004 (2003. gada 30. decembris) par Kopienas zvejas flotes reģistru⁽¹⁾ I pielikumam, laika posmu, kurā kuģim atļauts nodarboties ar zveju 4. pantā minētajā apgabalā, un dienu skaitu, ko katrs kuģis 2008. gadā pavadījis 7. ģeogrāfiskajā apakšapgabalā un jo īpaši 4. pantā minētajā apgabalā. **[Grozījums Nr. 16]**

(*) **20 darbdienu pēc šīs regulas stāšanās spēkā.**

⁽¹⁾ OV L 5, 9.1 2004, 25. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

7. pants

Kuģi, kam atļauts veikt zveju

1. Kuģiem, kam atļauts veikt zveju 4. pantā minētajā apgabalā, to dalībvalsts izsniedz īpašu zvejas atļauju saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1627/94 (1994. gada 27. jūnijs), kas paredz vispārīgus noteikumus attiecībā uz īpašām zvejas atļaujām ⁽²⁾.

2. Zvejas kuģiem, kuri nav veikuši uzskaiti par nozveju 4. pantā minētajā apgabalā līdz 2008. gada 31. decembrim, nav atļauts sākt zveju šajā apgabalā.

3. Dalībvalstis ne vēlāk kā ... (*) informē Komisiju par to tiesību aktiem, kas ir bijuši spēkā 2008. gada 31. decembrī un attiecas uz šādiem aspektiem: **[Grozījums Nr. 17]**

- a) maksimālais zvejas darbības laiks dienā, kas atļauts katram kuģim;
- b) maksimālais to dienu skaits nedēļā, kurās kuģis var palikt jūrā un neatrasties ostā, un
- c) obligātais laiks to zvejas kuģu atiešanai no ostas, kurā tie reģistrēti, un ienākšanai tajā.

8. pants

Jutīgo biotopu aizsardzība

Dalībvalstis nodrošina to, ka 4. pantā minētais apgabals tiek aizsargāts no jebkuras citas cilvēku darbības ietekmes, kas apdraud to iezīmju saglabāšanu, kuras raksturīgas šim apgabalam kā nārstojošo zivju pulcēšanās apgabalam.

9. pants

Informācija

Līdz katra gada 31. janvārim dalībvalstis elektroniskā formātā iesniedz Komisijai ziņojumu par 4. pantā minētajā apgabalā veiktajām zvejas darbībām.

II iedaļa

Zvejas lieguma apgabali jutīgo dziļjūras biotopu aizsardzībai

10. pants

Zvejas lieguma apgabalu izveidošana

Zveja, izmantojot velkamās dragas un grunts traļus, ir aizliegta šādos apgabalos:

- a) dziļūdēns zvejas lieguma apgabals "*Lophelia* rifs pie *Capo Santa Maria di Leuca*", kura robežas apzīmētas ar līnijām, kas savieno šādas koordinātas:

— 39° 27,72' N, 18° 10,74' E

— 39° 27,80' N, 18° 26,68' E

— 39° 11,16' N, 18° 32,58' E

— 39° 11,16' N, 18° 04,28' E;

⁽²⁾ OV L 171, 6.7.1994., 7. lpp.

(*) **20 darbdienas pēc šīs regulas stāšanās spēkā.**

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- b) dziļūdens zvejas lieguma apgabals "Nīlas deltas apgabala aukstūdens ogļūdeņražu izplūdes vietas", kura robežas apzīmētas ar līnijām, kas savieno šādas koordinātas:

— 31° 30,00' N, 33° 10,00' E
— 31° 30,00' N, 34° 00,00' E
— 32° 00,00' N, 34° 00,00' E
— 32° 00,00' N, 33° 10,00' E;

- c) dziļūdens zvejas lieguma apgabals "Eratosthenes jūras pacēlums", kura robežas apzīmētas ar līnijām, kas savieno šādas koordinātas:

— 33° 00,00' N, 32° 00,00' E
— 33° 00,00' N, 33° 00,00' E
— 34° 00,00' N, 33° 00,00' E
— 34° 00,00' N, 32° 00,00' E.

11. pants

Jutīgo biotopu aizsardzība

Dalībvalstis nodrošina, **ka to kompetentās iestādes tiek mudinātas aizsargāt** dziļjūras **jutīgos biotopus** 10. pantā minētajos apgabalos jo īpaši pret ietekmi, ko rada jebkura cita darbība, kura apdraud šādiem biotopiem piemītošo īpašību saglabāšanu. **[Grozījums Nr. 18]**

II nodaļa

Sezonas lieguma noteikšana lielo korifēnu zvejai, kurā izmanto zivju pievilināšanas ierīces (ZPI)

12. pants

Lieguma laiks

1. Lielās korifēnas (*Coryphaena hippurus*) zveja, izmantojot zivju pievilināšanas ierīces (ZPI), ir aizliegta ik gadu no 1. janvāra līdz 14. augustam.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja dalībvalsts var pierādīt, ka sliktu laikapstākļu dēļ zvejas kuģi, kas peld ar tās karogu, nevarēja izmantot iedalītās zvejas dienas, minētā dalībvalsts dienas, ko kuģi nav izmantojuši zvejā, kurā izmanto ZPI, var pārnest līdz nākamā gada 31. janvārim. Tādā gadījumā dalībvalstis līdz gada beigām iesniedz Komisijai pieteikumu par dienu skaita pārcelšanu.

3. Šā panta 1. un 2. punkts ir piemērojams arī Regulas (EK) No 1967/2006 26. panta 1. punktā norādītajā pārvaldības apgabalā.

4. Šā panta 2. punktā minētajā pieteikumā jābūt šādām ziņām:

- (a) ziņojums, kurā iekļauta sīka informācija par attiecīgo zvejas darbību pārtraukšanu, tostarp attiecīga meteoroloģiskā informācija;

- (b) kuģa vārds un tā numurs **ES** Flotes reģistrā. **[Grozījums Nr. 19]**

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

5. Komisija pieņem lēmumu par 2. punktā minētajiem pieteikumiem 6 nedēļu laikā no pieteikuma saņemšanas un rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti.

6. Komisija informē GFCM izpildsekretāru par lēmumiem, kas pieņemti atbilstoši 5. punktam. Katru gadu līdz 1. novembrim dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par iepriekšējā gadā zaudēto dienu pārcelšanu, kā minēts 2. punktā.

13. pants

Īpaša zvejas atļauja

Zvejas kuģiem, kam atļauts iesaistīties lielo korifēnu zvejā, piešķir īpašu zvejas atļauju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1627/94, un tos iekļauj sarakstā, kurā norādīts kuģa vārds un kuģa numurs **ES** Flotes reģistrā un kuru attiecīgā dalībvalsts nosūta Komisijai. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1627/94 1. panta 2. punkta kuģiem, kuru kopējais garums nepārsniedz 10 metrus, vajadzīga īpaša zvejas atļauja. **[Grozījums Nr. 20]**

Šī prasība ir attiecināma arī uz Regulas (EK) Nr. 1967/2006 26. panta 1. punktā minēto pārvaldības apgabalu.

14. pants

Datu vākšana

Neskarot Padomes Regulu (EK) Nr. 199/2008 (2008. gada 25. februāris) par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾, dalībvalstis izveido atbilstošu sistēmu nozvejas un zvejas piepūles datu vākšanai un apstrādei.

Dalībvalstis katru gadu līdz 15. janvārim paziņo Komisijai zvejā iesaistīto kuģu skaitu, lielo korifēnu kopējo izkrāvumu un pārkrāvumu citā kuģī, ko iepriekšējā gadā veikuši zvejas kuģi, kuri kuģo ar šo valstu karogiem, katrā GFCM nolīguma apgabala ģeogrāfiskajā apakšapgabalā, kā noteikts I pielikumā.

No dalībvalstīm saņemto informāciju Komisija pārsūta GFCM izpildsekretāram.

III nodaļa

Zvejas rīki
 ■
[Grozījumi Nr. 21, 22, 23, 24 un 25]

15. pants

Minimālais linuma acu lielums Melnajā jūrā

1. Minimālais linuma acu lielums tīkliem, ko izmanto bentisko zivju sugu zvejai ar traļiem Melnajā jūrā, ir 40 mm; tādu linumu plātnes, kuru acu lielums ir mazāks par 40 mm, nedrīkst lietot un turēt uz klāja.

2. Līdz 2012. gada 31. janvārim 1. punktā minētajiem linumiem jābūt aizstātiem ar kvadrātveida linumiem, kuru acu lielums āmjos ir 40 mm, vai — pēc kuģa īpašnieka pienācīgi pamatota pieprasījuma — ar rombveida tīkliem, kuru acu lielums ir 50 mm un kuriem jābūt ar atzītu izmēra selektivitāti, kas līdzvērtīga kvadrātveida linumiem, kuru acu izmērs āmjos ir 40 mm, vai lielāka par tiem.

⁽¹⁾ OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

3. Dalībvalstis, kuru zvejas kuģi veic bentisko zivju sugu zveju ar traļiem Melnajā jūrā, pirmo reizi līdz **2011. gada** 1. oktobrim un pēc tam reizi 6 mēnešos iesniedz Komisijai to zvejas kuģu sarakstu, kas aprīkoti ar kvadrātveida linumiem, kuru acu lielums āmjos ir vismaz 40 mm, vai rombveida linumiem, kuru acu lielums ir vismaz 50 mm, norādot arī šādu kuģu īpatsvaru procentos no valsts kopējās grunts traļu flotes. **[Grozījums Nr. 26]**

4. Komisija nosūta no 2. punktā minēto informāciju GFCM izpildsekretāram.

16. pants

Zveja, izmantojot velkamās dragas un traļus

Zveja, izmantojot velkamās dragas un traļus dziļāk par 1 000 m, ir aizliegta.

III SADAĻA

KONTROLES PASĀKUMI

I nodaļa

Kuģu reģistrs

17. pants

To kuģu reģistrs, kuriem atļauts veikt zveju

1. Katra dalībvalsts līdz **katra gada** 1. decembrim, izmantojot ierasto datu pārstrādes atbalstu, nosūta Komisijai atjauninātu to kuģu sarakstu, kuru kopgarums pārsniedz 15 metrus un kuri kuģo ar tās karogu un ir reģistrēti tās teritorijā, un kuriem tā atļāvusi veikt zveju GFCM nolīguma apgabalā, izsniedzot zvejas atļauju. **[Grozījums Nr. 27]**

2. Šā panta 1. punktā minētajā sarakstā iekļauj šādu informāciju:

a) kuģa numurs **ES** Flotes reģistrā (KFR) un ārējais marķējums, kas definēts Regulas (EK) Nr. 26/2004 I pielikumā. **[Grozījums Nr. 28]**

b) laika periods, kurā atļauts zvejot un/vai veikt pārkraušanu;

c) izmantotie zvejas rīki.

3. Komisija nosūta atjaunināto sarakstu GFCM izpildsekretariātam līdz **katra gada** 1. janvārim, lai šos kuģus varētu iekļaut GFCM to kuģu reģistrā, kuru kopgarums pārsniedz 15 metrus un kuriem atļauts zvejot GFCM nolīguma apgabalā (turpmāk tekstā — GFCM reģistrs). **[Grozījums Nr. 29]**

4. Jebkādas izmaiņas, kas jāievieš 1. punktā minētajā sarakstā, paziņo Komisijai, lai tajā pašā kārtībā tās pārsūtītu GFCM izpildsekretariātam vismaz 10 darbdienu pirms tam, kad kuģis uzsāk zvejas darbību GFCM nolīguma apgabalā.

5. **ES** zvejas kuģi, kuru kopgarums pārsniedz 15 metrus, bet kuri nav iekļauti 1. punktā minētajā sarakstā, nedrīkst zvejot, turēt uz klāja, pārkraut vai izkraut krastā jebkāda veida zivis vai čaulgliemjus GFCM nolīguma apgabalā. **[Grozījums Nr. 30]**

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

6. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:
- a) vienīgi kuģi, kuri peld ar to karogiem, ir iekļauti 1. punktā minētajā sarakstā un kuriem uz klāja ir to izsniegta zvejas **atļauja**, ir atļauts veikt zvejas darbības GFCM nolīguma apgabalā, ievērojot minētās **atļaujas** noteikumus; [Grozījums Nr. 31]
 - b) zvejas **atļaujas** neizsniedz kuģiem, kas veikuši NNN zveju GFCM nolīguma apgabalā vai citviet, ja vien jaunie īpašnieki neiesniedz atbilstošus dokumentārus pierādījumus par to, ka iepriekšējiem īpašniekiem un operatoriem vairs nav nekādu juridisku, labuma gūšanas vai finansiālu interešu attiecībā uz to kuģiem, ka tie vairs neīsteno kontroli pār kuģiem vai ka to kuģi nepiedalās NNN zvejā un nav saistīti ar to; [Grozījums Nr. 32]
 - c) ciktāl iespējams, tās ar saviem tiesību aktiem aizliedz tādu kuģu īpašniekiem un operatoriem, kuri peld ar to karogiem un ir iekļauti 1. punktā minētajā sarakstā, piedalīties zvejas darbībās GFCM nolīguma apgabalā vai būt saistītiem ar šādu zveju, ko veic kuģi, kuri nav iekļauti GFCM reģistrā;
 - d) ciktāl iespējams, tās savos tiesību aktos paredz prasību, ka to kuģu īpašniekiem, kuri peld ar to karogiem un ir iekļauti 1. punktā minētajā sarakstā, jābūt kara dalībvalsts valstspiederīgajiem vai juridiskām personām;
 - e) to kuģi atbilst visiem attiecīgajiem GFCM saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem.
7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai kuģiem, kuru kopgarums pārsniedz 15 metrus, bet kuri nav iekļauti GFCM reģistrā, aizliegtu zvejot, turēt uz klāja, pārkraut un izkraut krastā zivis un čaulgliemjus, kas nozvejoti GFCM nolīguma apgabalā.
8. Dalībvalstis nekavējoties pārsūta Komisijai jebkādu informāciju, kas liecina, ka ir pamatots iemesls uzskatīt, ka kuģi, kuru kopgarums pārsniedz 15 metrus, bet kuri nav iekļauti GFCM reģistrā, zvejo vai pārkrauj zivis un čaulgliemjus GFCM nolīguma apgabalā.

II nodaļa

Ostas valsts pasākumi

18. pants

Darbības joma

Šī nodaļa ir piemērojama trešo valstu zvejas kuģiem.

19. pants

Iepriekšējs paziņojums

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1005/2008 6. panta 1. punkta, **■** iepriekšējas paziņošanas termiņš ir vismaz 72 stundas pirms paredzamā ierašanās brīža ostā. [Grozījums Nr. 33]

20. pants

Ostā veiktas inspekcijas

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1005/2008 9. panta 1. punkta dalībvalstis veic inspekcijas to izraudzītās ostās, veicot inspekcijas vismaz 15 % no izkraušanas un pārkraušanas darbībām katru gadu.
2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1005/2008 9. panta 2. punkta zvejas kuģus, kas iepeld dalībvalstu ostās bez iepriekšējas atļaujas, inspicē visos gadījumos.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

21. pants

Inspekcijas procedūra

Papildus Regulas (EK) Nr. 1005/2008 10. pantā noteiktajām prasībām inspekcijām, ko veic ostās, jāatbilst šīs regulas II pielikumā izklāstītajām prasībām.

22. pants

Ostas izmantošanas atteikums

1. Dalībvalstis atsaka trešo valstu kuģiem izmantot savas ostas *GFCM* nolīguma apgabalā nozvejoto zvejniecības produktu izkraušanai, pārkraušanai vai apstrādei, kā arī liedz tiem izmantot ostas pakalpojumus, tostarp *inter alia* atkārtotas degvielas uzpildes un papildapgādes pakalpojumus, izņemot nepārvaramas varas apstākļos vai briesmu gadījumos Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS) 18. panta nozīmē saistībā ar pakalpojumiem, kas noteikti vajadzīgi šādu situāciju novēršanai, ja:

- a) kuģis **neatbilst šīs regulas prasībām**; vai [Grozījums Nr. 35]
 - b) kuģis ir iekļauts reģionālas zvejas pārvaldības organizācijas izstrādātā to kuģu sarakstā, kuri iesaistījušies NNN zvejā vai atbalstījuši šādu zveju; vai
 - c) kuģim nav derīgas atļaujas iesaistīties zvejā vai ar zveju saistītās darbībās *GFCM* nolīguma apgabalā.
2. Šā panta 1. punkts ir piemērojams papildus noteikumiem par ostas izmantošanas atteikumu, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1005/2008 4. panta 2. punktā un 37. panta 5. un 6. punktā.
3. Ja dalībvalsts ir atteikusi savu ostu izmantošanu saskaņā ar 1. vai 2. punktu, tā nekavējoties informē par šādu rīcību kuģa kapteini, karoga valsti, Komisiju, *GFCM* izpildsekretāru.
4. Ja 1. vai 2. punktā minētā atteikuma iemesli vairs nav aktuāli, dalībvalsts atsauc savu atteikumu un informē par to saskaņā ar 3. punktu izdotā paziņojuma adresātus.

IV SADAĻA

SADARBĪBA, INFORMĀCIJA UN ZIŅOŠANA

23. pants

Sadarbība un informācija

1. Komisija un dalībvalstis sadarbojas un veic informācijas apmaiņu ar *GFCM* izpildsekretāru, jo īpaši:
- a) pieprasot informāciju no attiecīgajām datu bāzēm un sniedzot informāciju šīm datu bāzēm;
 - b) pieprasot un piedāvājot sadarbību, lai veicinātu šīs regulas efektīvu īstenošanu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to vietējā mēroga informācijas sistēmas, kas saistītas ar zveju, ļauj veikt tiešu elektronisku informācijas apmaiņu starp tām un *GFCM* Sekretariātu par III sadaļā minētajām inspekcijām ostas valstī, pienācīgi ievērojot attiecīgās konfidencialitātes prasības.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

3. Dalībvalstis veic pasākumus elektroniskai informācijas apmaiņai starp atbilstošajām valsts aģentūrām un šādu aģentūru darbību koordinēšanai **III sadaļas II nodaļā** minēto pasākumu īstenošanā. **[Grozījums Nr. 36]**

4. Dalībvalstis šīs regulas mērķiem izveido kontaktpunktu sarakstu, ko nekavējoties elektroniski nosūta Komisijai, GFCM izpildsekretāram un GFCM līgumslēdzējām pusēm.

24. pants

Statistikas matricu paziņošana

1. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. maijam iesniedz GFCM izpildsekretāram GFCM statistikas matricas 1.1., 1.2., 1.3., 1.4. un 1.5. uzdevuma datus, kā izklāstīts III pielikumā.

■ [Grozījums Nr. 37]

2. Pirmo 1.3. un 1.5. uzdevuma datu iesniegšanu veic līdz 2011. gada 1. februārim.

3. Šā panta 1. punktā minēto datu iesniegšanai dalībvalstis izmanto GFCM datu ievades sistēmu vai jebkuru citu atbilstošu datu iesniegšanas standartu un protokolu, ko noteicis GFCM sekretariāts un kas pieejams tīmekļa vietnē <http://www.gfcm.org/gfcm/topic/16164>.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par datiem, kas iesniegti, pamatojoties uz šo pantu.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Īstenošanas akti [Grozījums Nr. 48]

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai nodrošinātu vienotus noteikumus šīs regulas īstenošanai. Šos īstenošanas aktus, kuri neskar šīs regulas 27. pantu un kurus nepiemēro šīs regulas noteikumiem par II nodaļā paredzētajiem ostas valsts pasākumiem un II pielikumā paredzētajām ostas valsts veikto kuģa inspekciju procedūrām, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto izskatīšanas procedūru. [Grozījums Nr. 49]

26. pants

Komitejas procedūra [Grozījums Nr. 50]

1. Komisijai palīdz Zvejniecības un akvakultūras komiteja, **kas izveidota atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 1. punktam. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē. [Grozījums Nr. 51]**

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro **Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. ■ [Grozījums Nr. 52]**

■ [Grozījums Nr. 40]

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

27. pants

Deleģētie akti

Ciktāl tas nepieciešams, lai transponētu Savienības tiesību aktos grozījumus, kas izdarīti spēkā esošajos shēmas noteikumos, kuri kļūst obligāti Savienībai, Komisija, pieņemot deleģētus aktus atbilstoši 28. pantam un saskaņā ar 29. un 30. pantā paredzētajiem nosacījumiem, var grozīt šīs regulas noteikumus attiecībā uz:

- 4., 5., 6., 7., 8. un 9. pantā minēto zvejas lieguma apgabalu Lionas līcī;
- II sadaļas I nodaļas II iedaļas 10. un 11. pantā minētajiem zvejas lieguma apgabaliem, lai aizsargātu dziļjūras jutīgos biotopus;
- II sadaļas II nodaļas 12., 13. un 14. pantā minēto sezonas lieguma noteikšanu lielo korifēnu zvejai, kurā izmanto ZPI;
- 15. panta 4. punktā minēto informācijas sniegšanu GFCM izpildsekretāram;
- 17. pantā minēto tādu kuģu reģistru, kuriem atļauts veikt zveju;
- 23. un 24. pantā minēto sadarbību, informāciju un ziņošanu;
- I pielikumā iekļauto GFCM ģeogrāfisko apakšapgabalu tabulu, karti un ģeogrāfiskās koordinātas;
- III pielikumā iekļautajām GFCM statistikas matricām.

[Grozījums Nr. 41]

28. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 27. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz trīs gadiem no ... ⁽¹⁾. Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā trīs gadu laikposma beigām sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome deleģējumu neatsauc saskaņā ar 29. pantu.
2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 29. un 30. pantā izklāstītos nosacījumus.

[Grozījums Nr. 42]

29. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 27. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

⁽¹⁾ Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī iespējamās atsaukšanas iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

[Grozījums Nr. 43]

30. pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izvirza iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.

[Grozījums Nr. 44]

31. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1967/2006

Regulu (EK) Nr. 1967/2006 groza šādi:

a) svīturo 4. panta 3. punktu;

b) regulas 9. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Velkamajiem zvejas tīkliem, kas nav minēti 4. punktā, minimālais linuma acu izmērs ir:

a) kvadrātveida linumiem acu lielums āmjos vismaz 40 mm vai

b) pēc kuģa īpašnieka pienācīgi pamatota pieprasījuma — rombveida tīkliem acu lielums 50 mm ar atzītu izmēra selektivitāti, kas līdzvērtīga vai lielāka nekā a) apakšpunktā minētajiem tīkliem.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Attiecībā uz iepriekšējo apakšpunktu zvejas kuģiem ir atļauts lietot un turēt uz kuģa tikai vienu no šo divu tipu zvejas rīkiem.

Komisija ziņojumu par šā punkta īstenošanu līdz 2012. gada 30. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, un, pamatojoties uz to, kā arī uz informāciju, ko dalībvalstis sniegušas līdz 2011. gada 31. decembrim, tā ierosina pielāgojumus, ja tādi vajadzīgi.”

[Grozījums Nr. 45]

- c) svītrot 24. pantu;
- d) svītrot 27. panta 1. un 4. punktu.

■ [Grozījums Nr. 46]

32. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

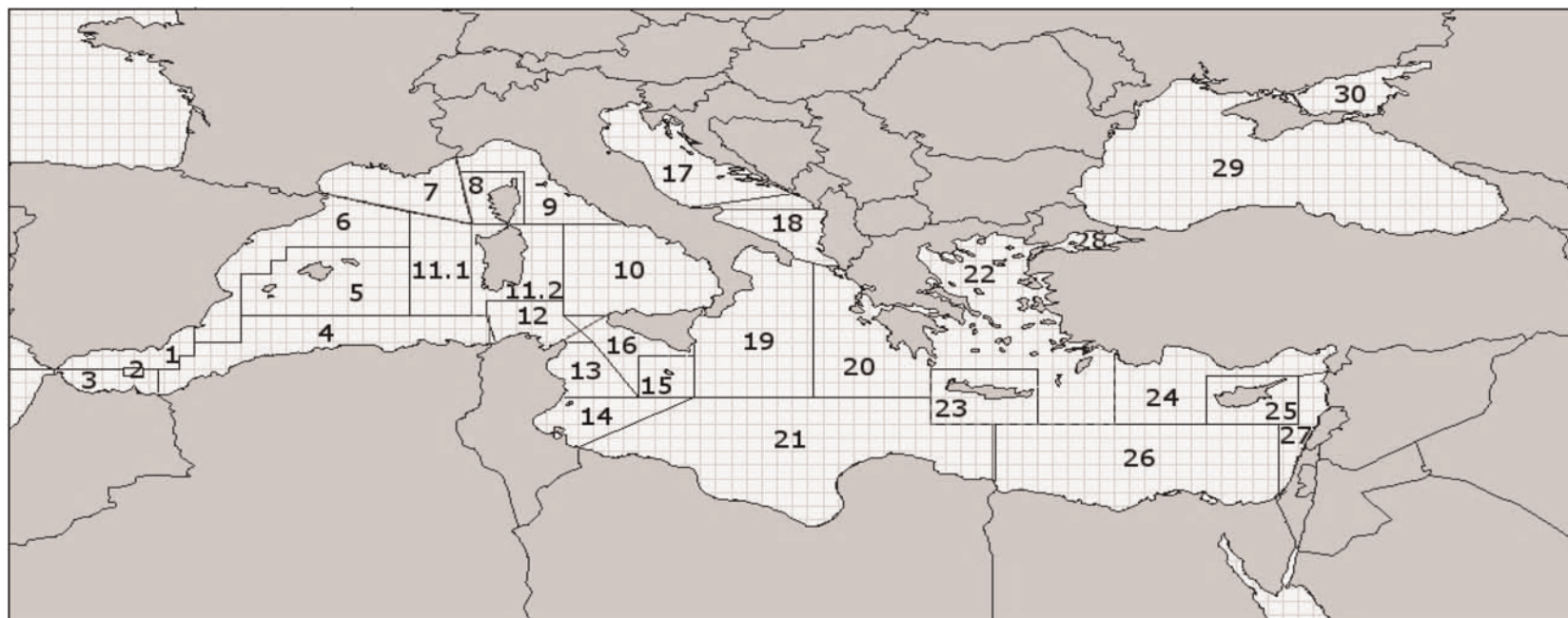
Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

I PIELIKUMS

A. GFCM ģeogrāfisko apakšapgabalų (ĢAA) tabula

FAO APAKŠAPGABALS	FAO STATISTIKAS RAJONI	ĢAA
RIETUMU	1.1 BALEĀRU SALAS	1 Alboranas jūras ziemeļu daļa
		2 Alboranas sala
		3 Alboranas jūras dienvidu daļa
		4 Alžīrija
		5 Baleāru salas
		6 Ziemeļspānija
		11.1 Sardīnija (rietumi)
	1.2 LIONAS JŪRAS LĪCIS	7 Lionas jūras līcis
	1.3 SARDĪNIJA	8 Korsikas sala
		9 Ligūrijas jūra un Tirēnu jūras ziemeļu daļa
		10 Tirēnu jūras dienvidu daļa
		11.2 Sardīnija (austrumi)
		12 Ziemeļtunisija
CENTRĀLAIS APAKŠAPGABALS	2.1 ADRIJAS JŪRA	17 Adrijas jūras ziemeļu daļa
		18 Adrijas jūras dienvidu daļa
	2.2 JONIJAS JŪRA	13 Hammameta jūras līcis
		14 Gābesas līcis
		15 Malta
		16 Sicīlijas dienvidi
		18 Adrijas jūras dienvidu daļa
		19 Jonijas jūras rietumu daļa
		20 Jonijas jūras austrumu daļa
		21 Jonijas jūras dienvidu daļa
	3.1 EGEJAS JŪRA	22 Egejas jūra
		23 Krētas sala
AUSTRUMU APAKŠAPGABALS	3.2 KIPRAS JŪRA	24 Kipras jūras ziemeļu daļa
		25 Kipra
		26 Kipras jūras dienvidu daļa
		27 Kipras jūra
MELNĀ JŪRA	4.1 MARMORA JŪRA	28 Marmora jūra
	4.2 MELNĀ JŪRA	29 Melnā jūra
	4.3 AZOVAS JŪRA	30 Azovas jūra

— FAO statistikas rajoni (sarkanā līnija) F GFCM ĢAA (melnā līnija).

01 – Alboranas jūras ziemeļu daļa	07 – Lionas jūras līcis	12 – Ziemeļtunisija	19 – Jonijas jūras rietumu daļa	25 – Kipra
02 – Alboranas sala	08 – Korsikas sala	13 – Hammameta jūras līcis	20 – Jonijas jūras austrumu daļa	26 – Kipras jūras dienvidu daļa
03 – Alboranas jūras dienvidu daļa	09 – Līgūrijas jūra un Tirēnu jūras ziemeļu daļa	14 – Gābesas līcis	21 – Jonijas jūras dienvidu daļa	27 – Kipras jūra
04 – Alžīrija	10 – Tirēnu jūras dienvidu daļa un centrālā daļa	15 – Malta	22 – Egejas jūra	28 – Marmora jūra
05 – Baleāru salas	11.1 – Sardīnija (rietumi)	16 – Sicīlijas dienvidi	23 – Krētas sala	29 – Melnā jūra
06 – Ziemeļspānija	11.2 – Sardīnija (austrumi)	17 – Adrijas jūras ziemeļu daļa	24 – Kipras jūras ziemeļu daļa	30 – Azovas jūra
		18 – Adrijas jūras dienvidu daļa		

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

C. GFCM ģeogrāfisko apakšapgabalų (ĢAA) karte (GFCM, 2009. gads)

ĢAA	ROBEŽAS	ĢAA	ROBEŽAS
1	Krasta līnija 36° N 5° 36' W 36° N 3° 20' W 36° 05' N 3° 20' W 36° 05' N 2° 40' W 36° N 2° 40' W 36° N 1° 30' W 36° 30' N 1° 30' W 36° 30' N 1° W 37° 36' N 1° W	8	43° 15' N 7° 38' E 43° 15' N 9° 45' E 41° 18' N 9° 45' E 41° 20' N 8° E 41° 18' N 8° E
2	36° 05' N 3° 20' W 36° 05' N 2° 40' W 35° 45' N 3° 20' W 35° 45' N 2° 40' W	9	Krasta līnija Francijas un Itālijas robeža 43° 15' N 7° 38' E 43° 15' N 9° 45' E 41° 18' N 9° 45' E 41° 18' N 13° E
3	Krasta līnija 36° N 5° 36' W 35° 49' N 5° 36' W 36° N 3° 20' W 35° 45' N 3° 20' W 35° 45' N 2° 40' W 36° N 2° 40' W 36° N 1° 13' W Marokas un Alžīrijas robeža	10	Krasta līnija (ieskaitot Sicīlijas ziemeļu krastu) 41° 18' N 13° E 41° 18' N 11° E 38° N 11° E 38° N 12° 30' E
4	Krasta līnija 36° N 2° 13' W 36° N 1° 30' W 36° 30' N 1° 30' W 36° 30' N 1° W 37° N 1° W 37° N 0° 30' E 38° N 0° 30' E 38° N 8° 35' E Alžīrijas un Tunisijas robeža Marokas un Alžīrijas robeža	11	41° 47' N 6° E 41° 18' N 6° E 41° 18' N 11° E 38° 30' N 11° E 38° 30' N 8° 30' E 38° N 8° 30' E 38° N 6° E
5	38° N 0° 30' E 39° 30' N 0° 30' E 39° 30' N 1° 30' W 40° N 1° 30' E 40° N 2° E 40° 30' N 2° E 40° 30' N 6° E 38° N 6° E	12	Krasta līnija Alžīrijas un Tunisijas robeža 38° N 8° 30' E 38° 30' N 8° 30' E 38° 30' N 11° E 38° N 11° E 37° N 12° E 37° N 11° 04'E
6	Krasta līnija 37° 36' N 1° W 37° N 1° W 37° N 0° 30' E 39° 30' N 0° 30' E 39° 30' N 1° 30' W 40° N 1° 30' E 40° N 2° E 40° 30' N 2° E 40° 30' N 6° E 41° 47' N 6° E 42° 26' N 3° 09' E	13	Krasta līnija 37° N 11° 04'E 37° N 12° E 35° N 13° 30' E 35° N 11° E
7	Krasta līnija 42° 26' N 3° 09' E 41° 20' N 8° E Francijas un Itālijas robeža	14	Krasta līnija 35° N 11° E 35° N 15° 18' E Tunisijas un Lībijas robeža
		15	36° 30' N 13° 30' E 35° N 13° 30'E 35° N 15° 18' E 36° 30' N 15° 18' E
		16	Krasta līnija 38° N 12° 30' E 38° N 11° E 37° N 12° E 35° N 13° 30' E 36° 30' N 13° 30' E 36° 30' N 15° 18' E 37° N 15° 18' E
		17	Krasta līnija 41° 55' N 15° 08' E Horvātijas un Melnkalnes robeža

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

ĢAA	ROBEŽAS
18	Krasta līnija (abas puses) 41° 55' N 15° 08' E 40° 04' N 18° 29' E Horvātijas un Melnkalnes robeža Albānijas un Grieķijas robeža
19	Krasta līnija (ieskaitot Sicīlijas austrumu krastu) 40° 04' N 18° 29' E 37° N 15° 18' E 35° N 15° 18' E 35° N 19° 10' E 39° 58' N 19° 10' E
20	Krasta līnija Albānijas un Grieķijas robeža 39° 58' N 19° 10' E 35° N 19° 10' E 35° N 23° E 36° 30' N 23° E
21	Krasta līnija Tunisijas un Lībijas robeža 35° N 15° 18' E 35° N 23° E 34° N 23° E 34° N 25° 09' E Lībijas un Ēģiptes robeža
22	Krasta līnija 36° 30' N 23° E 36° N 23° E 36° N 26° 30' E 34° N 26° 30' E 34° N 29° E 36° 43' N 29° E

ĢAA	ROBEŽAS
23	36° N 23° E 36° N 26° 30' E 34° N 26° 30' E 34° N 23° E
24	Krasta līnija 36° 43' N 29° E 34° N 29° E 34° N 32° E 35° 47' N 32° E 35° 47' N 35° E Turcijas un Sīrijas robeža
25	35° 47' N 32° E 34° N 32° E 34° N 35° E 35° 47' N 35° E
26	Krasta līnija Lībijas un Ēģiptes robeža 34° N 25° 09' E 34° N 34° 13' E Ēģiptes un Gazas joslas robeža
27	Krasta līnija Ēģiptes un Gazas joslas robeža 34° N 34° 13' E 34° N 35° E 35° 47' N 35° E Turcijas un Sīrijas robeža
28	
29	
30	

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

II PIELIKUMS

Ostas valsts veiktas kuģa inspekcijas kārtība

(1) Kuģa identifikācija

Ostas inspektors(-i):

- a) pārbauda, vai oficiālie dokumenti uz kuģa ir derīgi, vajadzības gadījumā attiecīgi sazinoties ar kuģa karoga valsti vai iepazīstoties ar kuģa starptautiskajiem reģistriem;
- b) vajadzības gadījumā organizē dokumentu oficiālu tulkošanu;
- c) pārlicinās, vai kuģa vārds, karogs, ārējās identifikācijas numuri un zīmes (un kuģa Starptautiskās Jūras organizācijas (SJO) identifikācijas numurs, ja tāds ir) un starptautiskais radio izsaukuma signāls ir pareizi;
- d) pēc iespējas pilnīgāk pārbauda, vai kuģis ir mainījis vārdu un/vai karogu, un ja tā ir, pieraksta iepriekšējo(-s) vārdu(-s) un karogu(-s);
- e) pieraksta reģistrācijas ostu, kuģa īpašnieka (un operatora un īpašuma beneficiāra, ja tas nav kuģa īpašnieks), aģenta un kapteiņa vārdu un uzvārdu vai nosaukumu, attiecīgā gadījumā arī uzņēmuma unikālo identifikāciju un reģistrēto īpašnieku, kā arī
- f) pieraksta iepriekšējā(-o) īpašnieka(-u) vārdu un uzvārdu vai nosaukumu un adresi, ja tādi bijuši pēdējos piecos gados.

(2) Atļauja(-s)

Ostas valsts inspektors(-i) pārbauda, vai atļauja(-s) zvejojot vai transportēt zivis un zivju produktus atbilst saskaņā ar 1. punktu iegūtajai informācijai, un pārbauda atļaujas(-u) derīguma termiņu un to attiecinājumu uz apgabaliem, sugām un zvejas rīkiem.

(3) Citi dokumenti

Ostas inspektors(-i) izskata visu attiecīgo dokumentāciju, tostarp elektroniskā formātā sagatavotus dokumentus. Attiecīgā dokumentācija var ietvert kuģa žurnālus, jo īpaši zvejas žurnālu, kā arī apkāpes sarakstu, uzglabāšanas plānus un zivju tilpņu rasējumus vai aprakstus, ja tādi pieejami. Šādas tilpnes vai laukumus var inspicēt, lai pārbaudītu, vai to izmērs un struktūra atbilst šiem rasējumiem vai aprakstiem un vai uzglabāšana notiek saskaņā ar uzglabāšanas plāniem. Attiecīgā gadījumā pārbaudāmā dokumentācija var ietvert arī nozvejas dokumentus vai tirdzniecības dokumentus, ko izdevusi reģionāla zvejniecības pārvaldības organizācija.

(4) Zvejas rīki

- a) Ostas inspektors(-i) pārbauda, vai uz kuģa turētie zvejas rīki atbilst atļaujas(-u) nosacījumiem. Zvejas rīkus var pārbaudīt arī tādēļ, lai pārlicinātos, vai tādi parametri kā *inter alia* linuma acs izmērs(-i) (un iespējamās ierīces), tīklu garums un āķu izmēri atbilst piemērojamiem noteikumiem un ka zvejas rīku identifikācijas zīmes atbilst kuģim atļautajām.
- b) Ostas inspektors(-i) var arī pārmeklēt kuģi, meklējot zvejas rīkus, kas tiek uzglabāti ārpus redzamības loka, un zvejas rīkus, kas cita iemesla dēļ uzskatāmi par nelikumīgiem.

(5) Zivis un zvejas produkti

- a) Ostas inspektors(-i) pēc iespējas pilnīgāk pārbauda, vai zivis un zvejas produkti, kas ir uz kuģa, ir iegūti saskaņā ar attiecīgajā(-s) atļaujā(-s) izklāstītajiem nosacījumiem. Šajā nolūkā ostas inspektors(-i) pārbauda zvejas žurnālu, sniegtos ziņojumus, attiecīgā gadījumā arī tos, kas pārraidīti ar kuģu satelītzraudzības sistēmu (VMS).
- b) Lai noteiktu uz kuģa paturēto zivju daudzumus un sugas, ostas inspektors(-i) var pārbaudīt zivis kravas tilpnēs vai izkraušanas laikā. Šajā nolūkā ostas inspektors(-i) var atvērt kartona kastes, kurās zivis ir iepakotas, un pārvietot zivis vai kartona kastes, lai pārlicinātos par zivju kravas tilpņu integritāti.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

c) Ja kuģis veic izkraušanu, ostas inspektors(-i) var pārbaudīt izkrautās sugas un daudzumus. Šādās pārbaudēs var verificēt produkta veidu, dzīvsvaru (daudzumi, kas reģistrēti zvejas žurnālā) un pārrēķina koeficientu, kas izmantots apstrādātu produktu svara pārrēķināšanai dzīvsvārā. Ostas inspektors(-i) var pārbaudīt arī visus iespējamus uz kuģa paturētos daudzumus.

d) Ostas inspektors(-i) var pārbaudīt uz kuģa paturētās nozvejas apjomu un sastāvu, arī veicot paraugu ņemšanu.

(6) NNN zvejas verifikācija

Piemēro Regulas (EK) Nr. 1005/2008 11. pantu.

(7) Ziņojums

Pēc inspekcijas pabeigšanas inspektors sagatavo rakstisku ziņojumu un paraksta to, un nosūta kopiju kuģa kapteinim.

(8) Ostas valsts veiktu inspekciju rezultāti

Ostas valsts veiktu inspekciju rezultātos jābūt iekļautai vismaz šādai informācijai.

1. Norādes par inspekciju

- Inspekcijas iestāde (inspekcijas iestādes nosaukums vai šādas iestāde nominētas alternatīvas struktūras nosaukums);
- inspektora vārds, uzvārds;
- inspekcijas datums un laiks;
- inspekcijas osta (vieta, kurā kuģis inspicēts) un
- datums (datums, kurā pabeigts ziņojums).

2. Kuģa identifikācija

- Kuģa vārds;
- kuģa tips;
- zvejas rīku veids;
- ārejās identifikācijas numurs (kuģa sānu borta numurs) un SJO numurs (ja ir), vai cits attiecīgs numurs;
- starptautiskais radio izsaukuma signāls;
- MMS I-numurs (Jūras mobilā sakaru dienesta identitātes numurs), ja ir;
- karoga valsts (valsts, kurā kuģis reģistrēts);
- iepriekšējais vārds(-i) un karogs(-i), ja ir;
- piederības osta (kuģa reģistrācijas osta) un iepriekšējās piederības ostas;
- kuģa īpašnieks (kuģa īpašnieka vārds un uzvārds vai nosaukums, adrese, kontaktinformācija);
- īpašuma beneficiārs, ja tas nav kuģa īpašnieks (vārds un uzvārds vai nosaukums, adrese, kontaktinformācija);
- par kuģa izmantošanu atbildīgais kuģa operators, ja tas nav kuģa īpašnieks (vārds un uzvārds vai nosaukums, adrese, kontaktinformācija);
- kuģa aģents (vārds un uzvārds, adrese, kontaktinformācija);
- iepriekšējā īpašnieka(-u) vārds un uzvārds vai nosaukums un adrese, ja ir;
- kapteiņa un zvejas kapteiņa vārds un uzvārds, valstspiederība un jūrnieka kvalifikācija;
- apkalpes saraksts.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts**3. Zvejas atļauja (licences/atļaujas)**

- Kuģim izdotā(-s) atļauja(-s) zvejot vai transportēt zivis un zivju produktus;
- valsts(-is), kas izdevušas atļauju(-as);
- atļaujā(-s) paredzētie noteikumi, tostarp apgabali un ilgums;
- attiecīgā reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija;
- atļaujas(-u) apgabali, darbības joma un derīguma termiņš;
- ziņas par iedalītajām kvotām, zvejas piepūli vai cita informācija;
- atļautās sugas, piezveja un zvejas rīki un
- ieraksti un dokumenti par pārkraušanu citā kuģī (attiecīgā gadījumā).

4. Informācija par zvejas reisu

- Patlaban uzsāktā zvejas reisa datums, laiks, zona un vieta
- Apgabali, kuros kuģis atradies (ieiešana dažādos apgabalos un iziešana no tiem)
- Jūrā veikta pārkraušana citā kuģī (datums, vieta, pārkrauto zivju suga, daudzums)
- Pēdējā osta, kurā atradies kuģis un
- Datums un laiks, kad beidzās pašreizējais zvejas reiss
- Nākamā osta, kurā paredzēts ieiet (attiecīgā gadījumā)

5. Nozvejas inspekcijas rezultāti

- Izkraušanas sākums un beigas (laiks un datums);
- zivju suga;
- produkta veids;
- dzīvsvars (zvejas žurnālā reģistrētie daudzumi);
- attiecīgais pārreķina koeficients;
- apstrādātu produktu svars (izkrautie daudzumi pa sugām un sagatavošanas veidiem);
- ekvivalents dzīvsvārā (izkrautie daudzumi dzīvsvara ekvivalentā, ko aprēķina, produktu svaru reizinot ar pārreķina koeficientu) un
- plānotais inspicēto zivju un zvejas produktu galamērķis;
- uz klāja palikušo zivju daudzums un sugas, ja tādas ir.

6. Zvejas rīku inspekcijas rezultāti

- Ziņas par zvejas rīku veidiem.

7. Secinājumi

- Inspekcijas secinājumi, tostarp norādes par iespējami izdarītajiem pārkāpumiem un atsauce uz attiecīgajiem noteikumiem un pasākumiem. Inspekcijas ziņojumam pievieno attiecīgus pierādījumus.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

III PIELIKUMS

A) GFCM/ZPK flotes segmentācija

Grupas	< 6 metri	6-12 metri	12-24 metri	Vairāk nekā 24 metri
1. Daudzfunkcionāli mazie kuģi bez dzinēja	A			
2. Daudzfunkcionāli mazie kuģi ar dzinēju	B	C		
3. Traleri		D	E	F
4. Seineri zvejai ar riņķvadiem		G		H
5. Kuģi zvejai ar āķu jedām			I	
6. Pelāgiskās zvejas traleri			J	
7. Tunzivju saldētājseineri				K
8. Bagarkuģi		L		
9. Daudzfunkcionāli kuģi				M

Segmentu apraksts

- A Daudzfunkcionāli mazie kuģi bez dzinēja - visi kuģi, kas īsāki par 12 metriem (LOA), bez dzinēja (vēja vai piedziņas).
- B Daudzfunkcionāli mazie kuģi ar dzinēju, īsāki par 6 m - visi kuģi, kas īsāki par 6 m (LOA), ar dzinēju.
- C Daudzfunkcionāli mazie kuģi ar dzinēju garumā no 6 līdz 12 metriem - visi kuģi garumā no 6 līdz 12 metriem (LOA), ar dzinēju, kas visu gadu izmanto dažādus zvejas rīkus, no kuriem neviens īpaši nedominē, vai kas izmanto šajā klasifikācijā neiekļautos zvejas rīkus.
- D Traleri, īsāki par 12 m - visi kuģi, kas īsāki par 12 metriem (LOA) un kas vairāk nekā 50 procentus no savas nozvejas veic, izmantojot grunts trali.
- E Traleri garumā no 12 līdz 24 m - visi kuģi garumā no 12 līdz 24 metriem (LOA), kas vairāk nekā 50 procentus no savas nozvejas veic, izmantojot grunts trali.
- F Traleri, garāki par 24 m - visi kuģi, kas garāki par 24 metriem (LOA) un kas vairāk nekā 50 procentus no savas nozvejas veic, izmantojot grunts trali.
- G Seineri garumā no 6 līdz 12 m - visi kuģi garumā no 6 līdz 12 metriem (LOA), kas vairāk nekā 50 procentus no savas nozvejas veic, izmantojot riņķvadu.
- H Seineri, garāki par 12 m - visi kuģi, garāki par 12 m (LOA), kas vairāk nekā 50 procentus no savas nozvejas veic, izmantojot riņķvadu, izņemot tos, kas izmanto tunzivju riņķvadu jebkurā gada laikā.
- I Āķu jēdu zvejas kuģi, garāki par 6 m - visi kuģi, kas garāki par 6 metriem (LOA) un kas vairāk nekā 50 procentus no savas nozvejas veic, izmantojot āķu jēdu.
- J Pelāgiskie traleri, garāki par 6 m - visi kuģi, kas garāki par 6 metriem (LOA) un kas vairāk nekā 50 procentus no savas nozvejas veic, izmantojot pelāgisko trali.
- K Tunzivju seineri - visi kuģi, kas izmanto tunzivju seinerus neatkarīgi no laika perioda ilguma visu gadu.
- L Bagarkuģi, garāki par 6 m - visi kuģi, kas garāki par 6 metriem (LOA) un kas vairāk nekā 50 procentus no savas nozvejas veic, izmantojot dragu.
- M Daudzfunkcionāli kuģi, garāki par 12 m - visi kuģi, kas garāki par 12 metriem (LOA) un kas visu gadu izmanto dažādus zvejas rīkus, no kuriem neviens īpaši nedominē, vai kas izmanto zvejas rīku, kas nav iekļauts šajā klasifikācijā.

Piezīme. visas šūnas ir izmantojamas informācijas apkopošanai. Šūnas, kas iepriekšējā tabulā atstātas tukšas, uzskatāmas par tādām, kam, visticamāk, nav liels īpatsvars. Tomēr vajadzības gadījumā ir ieteicams sapludināt "tukšas šūnas" informāciju ar visatbilstošāko blakusesošo "zilo šūnu".

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

B) Zvejas piepūles ⁽¹⁾ vērtību tabula

Zvejas rīks	Skaits un izmēri	Jauda	Darbība	Nominālā zvejas piepūle ⁽¹⁾
Draga (gliemjiem)	Atvērums, atvēruma platums	GT	Zvejas laiks	Teritorijā, kurā zvejo ar dragu ⁽²⁾
Tralis (ieskaitot dragas plakanzīvīm)	Traļa tips (pelaģiskais, grunts) GT un/vai GRT Dzinēja jauda Linuma acu izmērs Tīkla izmērs (atvēruma platums) Ātrums	GT	Zvejas laiks	GT*dienas GT*stundas KW*dienas
Riņķvads	Tīkla garums un augstums GT Gaismas jauda Mazo laivu skaits	GT Tīkla garums un augstums	Meklēšanas laiks Iemetiens	GT*zvejas rīku iemetieni ⁽¹⁾ Tīkla garums * Zvejas rīku iemetieni
Tīkli	Tīkla tips (piemēram, vairāksienutīkls, žaunu tīkli utt.) Tīkla garums (izmantots noteikums) GT Tīkla virsma Linuma acu izmērs	Tīkla garums un augstums	Zvejas laiks	Tīkla garums * dienas Virsma*dienas
Āķu jedas	Āķu skaits GT Āķu jedu skaits Āķu raksturlielumi Ēsma	Āķu skaits Āķu jedu vienību skaits	Zvejas laiks	Āķu skaits * stundas Āķu skaits * dienas Āķu jedu vienību skaits * dienas/stundas
Zivju krātiņi	GT	Krātiņveida lamatu skaits	Zvejas laiks	Krātiņveida lamatu skaits * dienas
Riņķvads/zivju pievilināšanas ierīces (ZPI)	ZPI skaits		Reisu skaits	ZPI skaits * reisu skaits

⁽¹⁾ Jāattiecina uz konkrētu apgabalu (norādot virsmu), lai novērtētu zvejas intensitāti (piepūle · km²) un saistītu piepūli ar izmantotajām teritorijām.

⁽²⁾ Zvejas piepūles vērtības, kas neietver laika darbību, jāattiecina uz laikposmu (piemēram, atbilstoši gadiem).

⁽¹⁾ Attiecas uz nominālo zvejas piepūli.

Ceturtdiena, 2011. gada 10. marts

2012/C 199 E/17	Ungārijas likums par plašsaziņas līdzekļiem Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par plašsaziņas līdzekļu likumu Ungārijā 154
2012/C 199 E/18	Dienvidu kaimiņvalstis un it īpaši Lībija, tostarp humanitārie aspekti Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par dienvidu kaimiņvalstīm un jo īpaši Lībiju 158
2012/C 199 E/19	ES nostāja attiecībā uz Irānu Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par ES nostāju attiecībā uz Irānu (2010/2050(INI)) 163
2012/C 199 E/20	ANO Cilvēktiesību Padomes 16. sesija (Ženēva, 2011. gada 28. februāris – 25. marts) Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par prioritātēm attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomes 16. sesiju un 2011. gada pārskatu 172
2012/C 199 E/21	Pakistāna - minoritāšu lietu ministra <i>Shahbaz Bhatti</i> slepkavība Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par Pakistānu, jo īpaši par <i>Shahbaz Bhatti</i> slepkavību 179
2012/C 199 E/22	Baltkrievija, it īpaši <i>Ales Michalevic</i> un <i>Natalia Radina</i> lietas Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par Baltkrieviju (it īpaši <i>Ales Michalevic</i> un <i>Natalia Radina</i> lietām) 182
2012/C 199 E/23	Stāvoklis Kašgarā (Ķīna, Siņdzjanas Uiguru autonomais reģions) un tās kultūras mantojums Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūcija par stāvokli Kašgarā (Ķīna, Siņdzjanas Uiguru autonomais reģions) un tās kultūras mantojumu 185
2012/C 199 E/24	Eiropas statūtu izveidi savstarpējām sabiedrībām, asociācijām un fondiem Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta deklarācija par Eiropas statūtu izveidi savstarpējām sabiedrībām, asociācijām un fondiem 187
2012/C 199 E/25	Smago kravas transportlīdzekļu sadursmes Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. marta deklarācija par smago kravas transportlīdzekļu sadursmēm 188

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

2012/C 199 E/26	Pieprasījums atcelt Elmar Brok deputāta imunitāti	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta lēmums par pieprasījumu atcelt Elmar Brok deputāta imunitāti (2010/2283(IMM))	190

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

2012/C 199 E/27	Harald Wögerbauer (AT) iecelšana Eiropas Revīzijas palātas locekļa amatā	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta lēmums par priekšlikumu iecelt Harald Wögerbauer par Revīzijas palātas locekli (C7-0029/2011 – 2011/0801(NLE))	192
2012/C 199 E/28	Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas nolīguma apgabals ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atsevišķiem noteikumiem attiecībā uz zveju GFCM (Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas) nolīguma apgabalā (COM(2009)0477 – C7-0204/2009 – 2009/0129(COD))	193
	P7_TC1-COD(2009)0129	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 8. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr. .../2011 par atsevišķiem noteikumiem attiecībā uz zveju GFCM (Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas) nolīguma apgabalā [Grozījums Nr. 1]	194
	I PIELIKUMS	208
	II PIELIKUMS	212
	III PIELIKUMS	215

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Pieņemšanas procedūra
***I	Kopīguma procedūra: pirmais lasījums
***II	Kopīguma procedūra: otrais lasījums
***III	Kopīguma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV